Lewis H. Sandford

June 21st. 18[illegible]

ra:

IQUE

ΚΕΒΗΤΟΣ
ΠΙΝΑΞ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ʽΕΛΛΗΝΙΚΑ ʽΗΣΣΟΝΑ·

SIVE

Collectanea Græca Minora:

AD USUM

TIRONUM

ACCOMMODATA:

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS

QUAS

PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A. M. S. R. S. EDIN.

ET IN ACADEMIA JACOBI VI. SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A SECRETIS ET BIBLIOTHECARIUS.

ACCEDUNT

PARVUM LEXICON ET INDEX RERUM.

EDITIO QUINTA AMERICANA,

PRIORI EMENDATIOR.

CANTABRIGIÆ, NOV-ANG.

E typis Universitatis,

SUMPTIBUS J. A. CUMMINGS ET W. HILLIARD.

Hilliard et Metcalf Typographis.

MDCCCXXI.

DISTRICT OF MASSACHUSETTS TO WIT:

District Clerk's Office.

BE IT REMEMBERED, that on the eleventh day of January A. D. 1813, and in the thirty seventh year of the Independence of the United States of America, WILLIAM HILLIARD, of the said district has deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as proprietor, in the words following, to wit:

"ΑΝΑΛΕΚΤΑ ʽΕΛΛΗΝΙΚΑ ʽΗΣΣΟΝΑ·

Sive Collectanea Græca Minora; ad usum Tironum accommodata; cum notis philologicis, quas partim collegit, partim scripsit Andreas Dalzel, A. M. S. R. S. Edin. et in academia Jacobi VI. Scotorum regis Litt. Gr. Prof. eidemque a secretis et bibliothecarius. Accedunt parvum lexicon et index rerum. Editio secunda Americana, ex quarta Edinensi priori emendatior, et Cebetis Tabulæ accessione aucta."

In conformity to the Act of the Congress of the United States entitled, "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act, entitled, "An act supplementary to an act, entitled, An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies during the times therein mentioned; and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

W. S. SHAW,

Clerk of the District of Massachusetts.

AD LECTOREM

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

QUUM *Collectanea Græca Majora*, quorum tomus prior nuper prodiit iterùm, ad usum Juventutis Academicæ superioris ordinis adornata essent, nec nisi ab iis, qui mediocrem saltem progressum in hujus linguæ nobilissimæ studio jam fecerunt, commodè perlegi possint; alter libellus, ejusdem ferè generis, minoris tamen molis, atque ad usum juniorum Discipulorum accommodatior, adhuc desiderari videbatur.

In hoc igitur concinnando, id imprimis curæ fuit, ut, ex innumeris, quibus Græcarum Literarum abundant monumenta, eæ seligerentur Fabellæ atque Poëmatia quæ, inter laborem quem in discendo minutissimas linguæ tam copiosæ partes impendere necesse est, discipulorum animos jucunditate suâ ac varietate allicerent et delectarent. Quamquam autem auctores, è quibus decerpta sunt hæc *αποσπασματια*, non omnes optimis Græciæ seculis floruerint, eorum tamen stylus plerumque satis est elegans, nec est cur quis metuat ne discentium judicium de puro sermone Græco, nimiâ cum illis familiaritate corrumpatur.

INTERPRETATIONES perpetuæ, quæ Græcos libros comitari solent, hinc, quemadmodum ex *Analectis Majoribus* supra memoratis, omninò exulant; quia Tironum progressus non solum non promovere, sed multùm impedire inveniuntur. Ope autem *Annotationum, parvique Lexici* adjecti, quivis discipulus, dummodo diligentiam adhibeat, pulchreque calleat, uti debet, nominum flexiones verborumque conjugationes, nec sit ingenio planè crassissimo, quæ à perito præceptore prælecta fuerint penitùs perdiscere poterit. Nec dubitandum quin una prælectio, ita elaborata, ad Linguam Græcum rectè intel-

ligendam magis è re futura sit, quam multæ, perfunctoriè, ut vulgò fit interpretationis Latinæ auxilio paratæ.

Annotationibus in singula Excerpta præfigitur auctoris vitæ, ejusque operum præcipuarum Editionum, brevis Notitia; quæ sit junioribus discipulis prima quasi Elementa ejus generis Scientiæ, ubi nemo, literis politioribus imbutus, hospes esse debet.

Lexicon parvum, è *Schrevelio* desumptum sed nonnihil emendatum et multis vocibus suppletum, ideo adjicere visum est, ut Tironibus, modico sumptu, nunquam non ad manus esset singularum vocum explicatio huic opusculo accommodata.

Cæterum hujusmodi laboribus—humillimis quidem illis! non autem inutilibus, si Juventuti ingenuæ ad cognitionem Linguæ Doctrinæque longè omnium elegantissimæ aditum minùs salebrosum reddere valuerint, te, Lector benevole, benignè fauturum speramus. Vale.

Edinburgi, è Coll. Jacobi VI.
Scotorum Regis, Kal. Feb.
MDCCXCI.

PRÆFATIO

EDITIONIS QUARTÆ.

POSTQUAM hic libellus tertiùm editus fuisset Edinburgi, nova ejus editio nuper prodiit Lipsiæ, curante Joanne Godofr. Grohmanno, in inclytâ Academiâ Lipsiensi Philosophiæ Professore. In hac visum est editori doctissimo notas contextui, ad usum commodiorem, subjicere; auctorum locutiones aliquas, quæ in notis Anglicè versæ legebantur, Latinè reddere; atque vocum analysin, quæ ibidem subindè occurrebat, in parvum Lexicon analyticum, paulò aliter quam id quod confeceram, constructum, transferre; in quo vocabulorum derivationes, rectiùs, ut ille arbitratur, ex aliis Lexicis petendas, omisit. Indicem autem rerum ad finem adjunxit.

Nequit mihi non esse gratissimum, quòd hic libellus non solum domì comprobatus fuerit, sed etiam in exteris regionibus, tanquam studiosæ Juventuti aliquid utilitatis afferens, jam cœperit innotescere; et magnæ quidem à me debentur gratiæ erudito Professori Lipsiensi, propter laborem, quem in hoc opusculo recoquendo et patriæ juventuti commendando, ponere haud gravatus sit. Græcum certè contextum diligenter accuravit, sublatis, quæ locis quibusdam in meas editiones irrepserant, erratis typographicis: quæque ego, ad illius exemplum, ex hac quoque editione tollenda curavi; atque indicem itidem rerum ab illo confectum libenter adoptavi.

Quæ verò in notis et lexico innovavit, quanquàm ea in melius mutata nonnullis videantur, tamen ut eum in hoc quoque imitarer mihi noc potui persuadere; atque adeo in hac novâ editione eandem notarum et lexici formam quam antehac, materiâ tantùm in paucis emendatâ, retinui. Namque, inter docendum, dum discipuli alii aliam libelli formam in manibus haberent, magnum exinde incommodum oriturum, præsertim in locis per paginas indicandis, mihi visus sum prævidere. Præterea, cum notæ eo consilio exaratæ essent, ut auxilium

discipulis in prælectione discendâ domi praberent, verebar ne, si hae oculis eorum inter examinandum in auditorio subjicerentur, tali illecebræ, dum loca difficiliora interpretarentur, resistere nequirent; atque ita satis se facere putarent, si, imprimis, sententiam Græcam, deinde, interpretationem ejus ultrò quasi se offerentem, legerent; quod, ut præceptores benè nôrunt, usu venire solet discentibus, quando perpetua interpretatio Latina è regione vel infrà præsto iis adest; quodque, ut iidem quoque nôrunt, magno est rectæ Linguæ Græcæ intelligentiæ impedimento. Neque ullam mutationem feci in Lexico, magis id analyticum reddendi gratiâ: Nam antequam hujus libelli lectionem tirones aggrediantur, nominum et verborum flexiones ad unguem callere, atque casum quemcunque nominis aut tempus verbi primo intuitu, vel saltem post iis indicatum nominis nominativum aut verbi præsens indicativi, dignoscere debent. Vocabulorum verò radices vel derivationes, quarum quippe matura cognitio tironibus utilissima sit, nequaquam hinc ablegandas duxi.

Quod ad quasdam phrases Græcæ attinet, quæ in notis Anglicè potius quam Latinè redditæ inveniuntur, hanc secutus sum methodum, quando idioma vernaculum melius quam Latinum Græco respondere videbatur; quas utinam Grohmannus non Latinè, sed vernaculè vel Gallicè in suâ editione vertisset: Atque si unquam *Analecta mea Majora*, duobus tomis comprehensa, Lipsiæ quoque, curâ ejusdem viri doctissimi, prodibunt, hoc ab eo factum forsan inveniemus. Interea hîc quidem lucem jam aspexit eorum Tomi prioris editio quarta, cum Appendice, in qua Subsidia quædam selecta Linguæ Græcæ studiosis utilissima indicantur: Tomi autem posterioris editionem alteram emendatiorem propediem prodituram spero. Scripsi Edinburgi, Idibus Januar. A. D. MDCCCI.

Annotatio ad Secundam Editionem Americanam.

In hac editione secunda Americana Col. Græc. Min. *Cebetis Tabula*, ad exemplar accuratissimum, excerptis ex orationis solutæ scriptoribus est addita. Lexicon parvum quoque auctum est verbis plus trecentis, quæ in hoc opusculo inveniuntur, et in editione priori non reperta. Notæ quædam philologicæ, ex melioribus editionibus selectæ, subjiciuntur, neutiquam profecto commentario lucido et nitido Dalzel comparandæ, sed quæ aliquid forsan fructus ingenuæ et studiosæ juventuti afferant.

Cantabrigiæ, Nov-Anglorum,

Kalend. Novem. MDCCCX.

Huic quartæ Editioni Americanæ visum est, quædam excerpta è Vetere Testamento secundum Septuaginta, et Christianis Scriptoribus adjungere. Vocabula, quæ in Parvo Lexico non reperiuntur, in Appendice ad calcem hujus operis subjecto, inveniantur. Cantabrigiæ, Nov-Ang. Idibus Feb. A. D. MDCCCXIX.

SYNOPSIS EORUM QUÆ IN HOC OPUSCULO CONTINENTUR.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. Ex *ÆSOPI FABULIS.*

21. *Leo.*

E Dialogis Fabulosis.

V. Ex *PLUTARCHI APOPHTHEGMATIS.*

VI. E.

VI. E *XENOPHONTE DE CYRI INSTITUTIONE.*

E LIBRO QUINTO.

PARS ALTERA.

EXCERPTA EX POETIS.

I. Ex *ANACREONTIS CARMINIBUS.*

II. Ex

II. Ex *BIONIS IDYLLIIS.*

III. Ex *MOSCHI IDYLLIIS.*

IV. Ex *TYRTÆI ELEGIIS.*

PARS TERTIA.

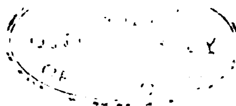
I. *EXCERPTA EX VETERE TESTAMENTO SECUNDUM SEPTUAGINTA.*

II. E *SCRIPTORIBUS CHRISTIANIS.*

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

PARS PRIMA;

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I.

EX ÆSOPI FABULIS.

ÆSOPI *ingentem statuam posuere* ATTICI,
Servumque collocârunt æternâ in basi,
Patere honoris scirent ut cuncti viam,
Nec generi tribui, sed virtuti gloriam.

PHÆDR. FAB. LIB. II.

[1]ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

α. [2]ΚΟΧΛΙΑΙ.

[3]ΓΕΩΡΓΟΥ *παις ωπτα κοχλιας· [4]ακουσας δε αυτων τρυζοντων, [5]εφη, ω [6]κακιστα ζωα, [7]των οικιων ὑμων εμπιπραμενων, [8]αυτοι ᾳδετε;*

β. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ἹΠΠΟΚΟΜΟΣ.

[6]Κ*ριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων, [10]τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε πασας ἡμερας· εφη δε ὁ ἱππος, ει θελεις αληθως καλον ειναι με, [11]την κριθην την τρεφουσαν μη πωλει.*

γ.

γ. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Γεωργος, [1]χειμωνος ὡραν, οφιν [2]εὑρων [3]ὑπο κρυους πεπηγοτα, τουτον [4]λαβων [5]ὑπο κολπου κατεθετο· [6]θερμανθεις δε εκεινος και [7]αναλαβων την ιδιαν φυσιν [8]επληγε τον ευεργετην.

δ. ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

[6]Ορνις [10]οφεως ωα [11]εὑρουσα, επιμελως [12]εκθερμανασα εξεκολαψε· χελιδων δε, [13]θεασαμενη αυτην, εφη, ω ματαια, [14]τι ταυτα τρεφεις, [15]ἁπερ αυξηθεντα απο σου πρωτης [16]του αδικειν αρξεται;

ε. ΜΥΙΑ.

Μυια [17]εμπεσουσα εις χυτραν κρεατος, επειδη [18]ὑποπνιγεσθαι εμελλεν, εφη προς ἑαυτην, αλλ' εγωγε και [19]βεβρωκα, και πεπωκα, και λελουμαι· [20]καν αποθανω ουκεν μελει μοι.

ϛ. ἩΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμιονος, εκ κριθης [21]παχυνθεις, [22]ανεσκιρτησε βοων και λεγων, πατηρ μου εστιν ἱππος ὁ ταχυδρομος, καγω [23]αυτῳ ὁλος αφωμοιωθην· και ποτε [24]αναγκης επελθουσης τρεχειν, επειδη [25]του δρομου επαυσατο, του πατρος ονου ευθυς [26]ὑπεμνησθη.

ζ.

ζ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΟΤΡΥΣ.

Βοτρυας πεπειρους αλωπηξ [1] κρεμαμενους [2] ιδουσα, τουτους [3] επειρατο καταφαγειν. [4] Πολλα δε [5] καμουσα [6] και μη δυνηθεισα ψαυσαι, την λυπην [7] παραμυθουμενη, ελεγεν, [8] ομφακες ετι εισιν.

η. ΑΛΩΠΗΞ.

Αλωπηξ εις οικιαν ελθουσα [9] ὑποκριτου, [10] και ἑκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη, εὑρε και κεφαλην [11] μορμολυκιου ευφυως [12] κατεσκευασμενην· ἡν και [13] αναλαβουσα ταις χερσιν, εφη, ω [14] οἱα κεφαλη, και [15] εγκεφαλον ουκ εχει.

θ. ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ νοσων εφη [10] τη μητρι, μητερ, [17] ευχου τῳ θεῳ, και μη [18] θρηνει. Ἡ δ' [19] ὑπολαβουσα εφη, τις σε, ω τεκνον, των θεων [20] ελεησει; [21] τινος γαρ κρεας ὑπο σου γε ουκ εκλαπη;

ι. ΚΥΩΝ ΚΡΕΑΣ ΦΕΡΩΝ.

Κυων κρεας φερων ποταμον [22] διεβαινε· θεασαμενος δε την ἑαυτου σκιαν επι του [23] ὑδατος, [24] ὑπελαβεν ἑτερον κυνα ειναι κρεας [25] κατεχοντα· [26] και αφεις το ιδιον, [27] ὡρμησε το εκεινου λαβειν, [28] απωλεσε

δε

δε αμφοτερα· [1] το μεν ουν ουκ ην· ὁ δε κατειχεν ὑπο του ῥευματος [2] κατεσυρετο.

ια. [3] ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

[4] Των ορνιθων βουλομενων ποιησαι βασιλεα, ταως [5] ἑαυτον ηξιου δια το καλλος χειροτονειν· [6] αἱρουμενων δε τουτον παντων, κολοιος [7] ὑπολαβων εφη, αλλ᾽ ει, [8] σου βασιλευοντος, αετος ἡμας καταδιωκειν [9] επιχειρησει, [10] πως ἡμιν επαρκεσεις;

ιβ. [11] ΚΥΝΕΣ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑΙ.

Κυνες λιμωττουσαι ὡς εθεασαντο ἐν τινι ποταμῳ [12] βυρσας βρεχομενας, μη δυναμεναι [13] αυτων εφικεσθαι, [14] συνεθεντο αλληλοις ὁπως πρωτον το ὑδωρ [15] εκπιωσιν, [16] και ειθ᾽ οὑτως επι τας βυρσας [17] παραγενωνται. [18] Συνεβη δε αυταις [19] πιουσαις [20] πριν διαραγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.

ιγ. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Ἱππος [21] κατειχε λειμωνα μονος, [22] ελθοντος δ᾽ ελαφου και διαφθειροντος την νομην, βουλομενος [23] τιμωρησασθαι τον ελαφον, [24] ηρωτα [25] τον ανθρωπον, ει δυναιτο μετ᾽ αυτου κολασαι τον ελαφον· [26] ὁ δ᾽ εφησεν, εαν λαβη χαλινον, και αυτος αναβη επ᾽ ἁυτον, εχων ακοντια· [27] συνομολογησαντος δε, και αναβαντος, [28] αντι του τιμωρησασθαι, αυτος [29] εδουλευσεν ηδη τῳ ανθρωπῳ.

ιδ.

ιδ. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμωνος [1] ὡρᾳ, των σιτων [2] βραχεντων, ὁι μυρμηκες [3] εψυχον· τεττιξ δε λιμωττων [4] ητει αυτους τροφην· οἱ δε μυρμηκες ειπον αυτῳ, διατι [5] το θερος αῳ [6] συνηγες τροφην; [7] Ὁ δε ειπεν, [8] ουκ εσχολαζον, αλλ' [9] ηδον μουσικως· οἱ δε γελασαντες ειπον, αλλ' [10] ει θερου ὡραις ηυλεις, χειμωνος ορχου.

ιε. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γερων ποτε ξυλα [11] ταμων εξ ορους, κᾳπι των ωμων [12] αραμενος, επειδη πολλην ὁδον [13] επηχθισμενος [14] εβαδισεν, [15] απειρηκως, [16] απεθετο τε τα ξυλα, και τον θανατον ελθειν [17] επεκαλειτο. Του δε θανατου ευθυς [18] επισταντος, και την αιτιαν πυνθανομενου δι' ἡν αυτον [19] καλοιη, ὁ γερων εφη, ἱνα τον φορτον τουτον [20] αρας, επιθης μοι.

ις. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Εχων τις [21] κυνα Μελιταιον και ονον, [22] διετελει τῳ κυνι προσπαιζων· και ειποτε εξω δειπνον ειχεν, εκομιζε τι αυτῳ και [23] προσιοντι παρεβαλεν. Ὁ δε ονος [24] ζηλωσας, [25] προσεδραμεν αυτος και σκιρτων [26] ελακτισε [27] τον δεσποτην· και οὑτος αγανακτησας [28] εκελευσε παιοντα αυτον αναγαγειν προς τον μυλωνα, και τουτον δησαι.

ιζ. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Αλεκτορων δυο μαχομενων [1] περι θηλειων ορνιθων, ὁ εἱς τον ἑτερον [2] κατεστρεψατο· και [3] ὁ μεν [4] ἡττηθεις εις τοπον κατασκιον [5] απιων εκρυβη· ὁ δε νικησας, εις ὑψος [6] αρθεις, και εφ' ὑψηλου τοιχου στας, μεγαλοφωνως εβοησε. Και παρευθυς αετος [7] καταπτας, ἡρπασεν αυτον· ὁ δ' εν σκοτῳ κεκρυμμενος, αδεως εκτοτε ταις θηλειαις επεβαινεν.

ιη. ΕΧΙΣ ΚΑΙ 'ΡΙΝΗ.

[8] Εχις εισελθων εις χαλκουργου εργαστηριον, [9] εκ των σκευων των οντων εζητει φαγειν· ἡκεν ουν προς την ῥινην, και αυτην [10] παρεκαλει [11] δουναι αυτῳ τι· ἡ δε [12] ὑποτυχουσα ειπεν, αλλ' ευηθης ει παρ' εμου [13] τι αποισεσθαι οιομενος, [14] ἡτις ου διδοναι, αλλα λαμβανειν παρα παντων [15] ειωθα.

ιθ. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λυκου λαιμῳ οστεον [16] επεπηγει· ὁ δε γερανῳ μισθον [17] παρεξειν ειπεν, ει [18] την κεφαλην αὑτης επιβαλουσα, το οστουν εκ του λαιμου αὑτου [19] εκβαλοι· ἡ δε τουτ' εκβαλουσα, [20] δολιχοδειρος ουσα, τον μισθον [21] επεζητει· ὁστις γελασας, και τους οδοντας [22] θηξας, [23] αρκει σοι μισθος, εφη, τουτο και μονον, ὁτι εκ λυκου στοματος και οδοντων [24] εξηρες καραν σωαν, [25] μηδεν παθουσαν.

κ.

κ. ΑΛΩΠΗΞ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑ.

Αλωπηξ, λιμωττουσα εν πεινη, [1]εθεασατο βοσκου κρεα και αρτον, επι τινα καλυβην ὑπ' αυτου [2]καταλειφθεντα, και [3]εισελθουσα δια στενωτατης οπης, εφαγεν αυτα ἡδεως· [4]εξογκωθεισα δε, και μη δυναμενη [5]εξελθειν της καλυβης, [6]εστενε και ωλοφυρετο. Ἑτερα δε αλωπηξ διερχομενη ηκουσεν αυτης των στεναγμων, και προσελθουσα επυνθανετο την αιτιαν· και [7]μαθουσα εφη· μενε τεως ενταυθα, ἑως αν [8]τοιαυτη [7]γενη [10]ὁποια ουσα εισηλθες.

κα. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Λεων και ονος, [11]κοινωνιαν θεμενοι, εξηλθον επι θηραν. [12]Γενομενων δε αυτων κατα τι σπηλαιον, εν ᾧ [13]αιγες αγριαι, ὁ μεν λεων προ του στομιου [14]στας, [15]εξιουσας τας αιγας [16]συνελαμβανεν· ὁ δε ονος ενδον εισελθων [17]ενηλατο αυταις, και [18]ωγκατο εκφοβειν βουλομενος. Του δε λεοντος τας [19]πλειστας συλλαβοντος, εξελθων εκεινος επυνθανετο αυτου, ει γενναιως [20]ηγωνισατο, και τας αιγας [21]εξεδιωξεν. Ὁ δε ειπεν· αλλ' [22]συ ισθι ὁτι καγω [23]αν σε εφοβηθην, [24]ει μη ηδειν σε ονον οντα.

κβ. ΕΛΑΦΟΣ.

Ελαφος διψησας επι πηγην ηλθεν· ιδων δε την ἑαυτου σκιαν, τους μεν ποδας [25]εμεμφετο ὡς λεπτους δε

δε ασθηνεις οντας· τα δε κερατα αυτου [1]επῃνει, ὡς μεγιστα και ευμηκη. [2]Μηδεπω πιων, κυνηγου καταλαβοντος, εφευγεν. [3]Επι πολυν δε τοπον δραμων δε εις ὑλην [4]εμβας, τοις κερασιν [5]εμπλακεις [6]εθηρευθη, εφη δε, ω ματαιος εγω! ὁς εκ μεν των ποδων [7]εσωθην οἱς εμεμφομην, εκ δε των κερατων [8]προεδοθην, [9]οἱς εκαυχωμην.

κγ. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Αλεκτρυονας τις εχων επι της οικιας, πριαμενος δε περδικα, συν εκεινοις [10]αφηκε νεμεσθαι. Των δε τυπτοντων αυτον, και απελαυνοντων, εκεινος [11]ηθυμει σφοδρα, νομιζων, ὡς αλλοφυλος ταυτα πασχειν ὑπο των αλεκτρυονων· ὡς δε [12]μετα μικρον κᾀκεινυς [13]ἑωρακε μαχομενυς, και αλληλυς κοπτοντας, [14]της λυπης απολυθεις, ειπεν· αλλ' εγωγε [15]απο του νυν ου λυπησομαι, ὁρων και αυτους [16]μαχομενους αλληλοις.

κδ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ, κρεας ἁρπασας, επι τινος δενδρου [17]εκαθισεν. Αλωπηξ δε τουτον ιδουσα και βουληθεισα [18]περιγενεσθαι του κρεατος, [19]στασα κατωθεν, επῃνει αυτον ὡς ευμεγεθες και καλον ορνεον, λεγουσα και θηρευτικον και ευμορφον· [20]και ὁτι ἡρμοζε σοι βασιλεα ειναι ορνεων, [21]ει και φωνητικος ὑπηρχες· αλλ'

ω

ω ποιον ορνεον, και αλαλον ὑπαρχεις. Ὁ δε κοραξ, ακουσας ταυτα, και [1]χαυνωθεις τοις επαινοις, ῥιψας το κρεας, [2]μεγαλως εκεκραγει. Ἡ δ' αλωπηξ, δραμουσα και λαβουσα το κρεας, εφη προς αυτον· εχεις κοραξ ἁπαντα, [3]νους δε γε λειπει.

κε. ΜΥΕΣ.

Μυς αρουραιος αστικῳ γινεται φιλος μυι, και [4]την φιλιαν πιστουμενος, πρωτος εις αγρον τον αστικον παρελαμβενεν, και ξενιαν αυτῳ [5]παρετιθει και τραπεζαν, ἁ φερειν [6]οιδε τοις ενοικουσιν αγρον. Αμειβόμενος δε την ξενιαν ὁ αστικος, εις αστυ τον αρουραιον εκομιζεν, και εις ανδρος ευπορου παρελαμβανεν οικον. Ὡς δε [7]των οντων ηδη προσαπτεσθαι ηθελον, προσιων τις [8]ανεκοπτε· και τοσαυτακις της εν τοις οψοις [9]απηλαυνοντο πειρας, ὁσακις [10]επειρωντο μεταλαμβανειν. Και [11]τελευταιον ὁ αρουραιος, απειμι, εφη, την εν αγροις [12]προτιμων μετριοτητα της εν αστει τρυφης.

κϛ. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Αλωπηξ εν παγιδι [13]ληφθεισα, και [14]αποκοπεισης της ουρας [15]διαδρασα, [16]αβιωτον, ὑπ' αισχυνης, ἡγειτο τον βιον. [17]Εγνω ουν και τας αλλας αλωπεκας τουτ' αυτο νουθετησαι, ὡς αν τῳ κοινῳ παθει το ιδιον [18]συγκαλυψειεν αἱσχος. Και δη πασας αθροισασα,

[19]πα-

παρῃνει τας ουρας αποκοπτειν, [1]ὡς ουκ απρεπες μονον τουτο το μελος ον, αλλα και περιττον βαρος [2]προσηρτημενον. [3]Ὑπολαβουσα δε τις αυτων ειπεν, [4]ω αὑτη, [5]αλλ᾽ ει ου σοι τουτο προσεφερεν, ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.

κζ. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λεων και ονος και αλωπηξ, [6]κοινωνιαν ποιησαμενοι, εξηλθον προς αγραν. Πολλης ουν θηρας [7]συλληφθεισης, προσεταξεν ὁ λεων τῳ ονῳ [8]διελειν αυτοις. Ὁ δε τρεις μεριδας ποιησαμενος [9]εκ των ισων, [10]εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο. Και ὁ λεων [11]θυμωθεις, τον ονον κατεφαγεν. Ειτα τῃ αλωπεκι μεριζειν εκελευσεν· ἡ δ᾽ εις μιαν μεριδα παντα [12]σωρευσασα, ἑαυτῃ βραχυ τι κατελιπε. Και ὁ λεων προς αυτην, τις σε, ω βελτιστη, διαιρειν οὑτως εδιδαξεν; Ἡ δ᾽ ειπεν, του ονου συμφορα.

κη. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βατραχοι, λυπουμενοι περι της ἑαυτων αναρχιας, πρεσβεις επεμψαν προς τον [13]Δια, βασιλεα αυτοις [14]παρασχειν. Ὁ δε, [15]συνιδων αυτων την ευηθειαν, ξυλον εις την λιμνην [16]καθηκεν· και οἱ βατραχοι, [17]το μεν πρωτον [18]καταπλαγεντες τον ψοφον, εις τα βαθη της λιμνης [19]εδυσαν. [20]Ὑστερον δε, ὡς ακινητον ην το ξυλον, [21]αναδυντες, εις τοσουτον [22]καταφρονησεως

φρονησεως ηλθον, ὡς και επιϐαινοντες αυτῳ [1]επικαθεζεσθαι. [2]Αναξιοπαθουντες δε τοιουτον εχειν βασιλεα, ἡκον [3]εκ δευτερου προς τον Δια, και τουτον [4]παρεκαλουν [5]αλλαξαι αυτοις τον αρχηγον· τον γαρ πρωτον λιαν ειναι νωχελη και αδοκιμον. Ὁ δε Ζευς, αγανακτησας κατ' αυτων, ὑδρον αυτοις επεμψεν, ὑφ' οὑ συλλαμϐανομενοι κατησθιοντο.

κϑ. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκολος αγελην ταυρων βοσκων, [6]απωλεσε μοσχον. [7]Περιελθων δε [8]πασαν την ερημον, [9]διετριϐεν ερευνων· ὡς δε ουδεν εὑρειν [10]ηδυνηθη, [11]ηυξατο τῳ Διϊ, αν τον λαϐοντα μοσχον κλεπτην [12]ὑποδειξῃ, εριφον εις ϑυσιαν [13]προσαξειν. Και δε ερχομενος εις τινα δρυμωνα, εὑρισκει λεοντα κατεσθιοντα τον μοσχον. Εμφοϐος ουν γενομενος, και [14]μεγα δειλιασας, [15]επαρας τας χειρας ἁυτου εις τον ουρανον, ειπεν· ω δεσποτα Ζευ, [16]επηγγειλαμην σοι εριφον δωσειν, εαν τον κλεπτην εὑρω· νυν ταυρον σοι ϑυσειν ὑπισχνουμαι, εαν τουτου τας χειρας εκφυγω.

λ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κυων και αλεκτρυων, ἑταιρειαν ποιησαμενοι, [17]ὡδευον. [18]Ἑσπερας δε καταλαϐουσης, ὁ μεν αλεκτρυων επι δενδρου εκαθευδεν αναϐας· ὁ δε κυων προς τῃ ῥιζῃ του δενδρου κοιλωμα εχοντος. Του δε αλεκτρυονος, [19]κατα το ειωθος, νυκτωρ φωνησαντος, αλωπηξ

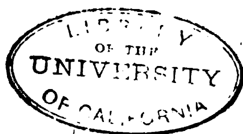
ακου-

ακουσασα, προς αυτον [1]εδραμε· και στασα κατωθεν, προς ἑαυτην κατελθειν [2]ηξιου, [3]επιθυμειν γαρ αγαθην οὑτω φωνην ζωον εχον ασπασασθαι. [4]Του δε ειποντος, τον θυρωρον προτερον διϋπνισαι ὑπο την ῥιζαν καθευδοντα, [5]ὡς εκεινου ανοιξαντος κατελθειν· κᾀκεινης ζητουσης αυτον φωνησαι, ὁ κυων, αιφνης πηδησας, αυτην [6]διεσπαραξεν.

λα. ἙΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμης, [7]γνωναι βουλομενος εν τινι τιμῃ παρ᾽ ανθρωποις εστιν, ἡκεν [8]εις αγαλματοποιου, ἑαυτον [9]εικασας ανθρωπῳ. Και θεασαμενος αγαλμα του Διος, [10]ηρωτα, [11]ποσου τις αυτο πριασθαι δυναται; [12]Του δε ειποντος, δραχμης· γελασας, [13]ποσου το της Ἡρας; εφη. [14]Ειποντος δε, πλειονος· ιδων και το ἑαυτου αγαλμα, και νομισας, ὡς, επειδη αγγελος εστι θεων, και κερδῳος, πολυν ἁυτου παρα τοις ανθρωποις ειναι τον λογον, [15]ηρετο περι αυτου. Ὁ δ᾽ αγαλματοποιος εφη, [16]εαν τουτους ωνησῃ, και τουτον προσθηκην σοι διδωμι.

II.

II.

EX HIEROCLIS FACETIIS.

[1]ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.

α. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ κολυμβᾳν βουλομενος, [2] παρα μικρον επνιγη. [3] Ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος, [4] εαν μη πρωτον μαθῃ κολυμβᾳν.

β. Σχολαστικος φιλῳ [5] συναντησας ειπε, καθ' ὑπνους [6] σε ιδων προσηγορευσα. [7] Ὁ δε, συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον.

γ. Σχολαστικος [8] νοσουντα επισκεπτομενος, ηρωτα περι της ὑγιειας· ὁ δε ουκ [9] ηδυνατο [10] αποκριθηναι. [11] Οργισθεις ουν εξηλεγξεν, [12] ελπιζω καμε νοσησαι, και ελθοντι σοι μη αποκριθηναι.

δ. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας, συγχωρησον μοι, ειπε, [13] και μη μοι μεμψῃ, ὁτι ουκ ενοσησα.

ε.

ε. Σχολαστικος θελων τον ἱππον αὐτου διδαξαι μη τρωγειν πολλα, ου παρεβαλεν αυτῳ τροφας. [1]Αποθανοντος δε του ἱππου τῳ λιμῳ, ελεγε· [2]μεγα εζημιωθην· [3]ὁτε γαρ εμαθε μη τρωγειν, τοτε απεθανε.

ϛ. Σχολαστικος οικιαν πωλων, λιθον απ' αυτης εις δειγμα [4]περιεφερε.

ζ. Σχολαστικος θελων [5]ειδεναι, ει πρεπει αυτῳ κοιμασθαι, [6]καμμυσας εσοπτριζετο.

η. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας ὑπο τοιχου [7]εκρυβη. [8]Τινος δε πυθομενου την αιτιαν, εφη, [8]καιρον εχω μη ασθενησας, και αισχυνομαι εις οψιν ελθειν του ιατρου.

θ. Σχολαστικος [10]αμιναιαν εχων, [11]εσφραγισεν αυτην. Του δε δουλου κατωθεν [12]τρησαντος, και τον οινον αιροντος, εθαυμαζεν ὁτι, των σημαντρων σωων οντων, ὁ οινος [13]ελαττουτο. Ἑτερος ειπεν, ὁρα, [14]μη κατωθεν αφηρεθη. Ὁ δε, αμαθεστατε, ειπεν, [15]ου το κατωθεν λειπει, αλλα το ανωθεν μερος.

ι. Σχολαστικος ιδων στρουθια επι δενδρου, λαθρα [16]ὑπεισελθων [17]ὑφαπλωσατο [18]τον κολπον, και εσειε το δενδρον, [19]ὡς ὑποδεξομενος τα στρουθια.

ια. Σχολαστικος σχολαστικῳ συναντησας ειπεν, [20]εμαθον ὁτι απεθανες. Κακεινος, αλλ' ὁρᾳς με

ετι,

ετι, εφη, ζωντα· [1]και ὁ σχολαστικος, και μην ὁ ειπων μοι πολλῳ σου αξιοπιστοτερος ὑπαρχει.

ιβ. Σχολαστικος, εν τῳ ιδιῳ αγρῳ εξιων, ηρωτα [2]πιειν ὑδωρ ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι· [3]των δε φησαντων ὁτι καλον, και γαρ ὁι γονεις αυτου εξ αυτου επινον· και πηλικους, εφη, ειχον τραχηλους, ὁτι εις τοσουτον βαθος πινειν [4]ηδυναντο!

ιγ. Σχολαστικος, [5]μαθων ὁτι ὁ κοραξ ὑπερ τα διακοσια ετη [6]ζῇ, [7]αγορασας κορακα εις αποπειραν ετρεφε.

ιδ. Σχολαστικος [8]εις χειμωνα ναυαγων, [9]και των συμπλεοντων ἑκαστου περιπλεκομενων σκευους προς το σωθηναι, εκεινος μιαν των αγκυρων περιεπλεξατο.

ιε. Διδυμων αδελφων εις [10]ετελευτησε. Σχολαστικος ουν απαντησας τῳ ζωντι ηρωτα, [11]συ απεθανες, η ὁ αδελφος σου;

ις. Σχολαστικος, [12]ναυαγειν μελλων, πινακιδας ητει, ἱνα διαθηκας γραφῃ· τους δε οικετας ὁρων αλγουντας δια του κινδυνου, εφη, μη λυπεισθε, [13]ελευθερω γαρ ὑμας.

ιζ. Σχολαστικος, ποταμον βουλομενος περασαι, [14]ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος· πυθομενου δε τινος την αιτιαν, [15]εφη, σπουδαζειν.

ιη. Σχολαστικος, απορων δαπανηματων, τα βιβλια αὐτου επιπρασκε· και, γραφων προς τον πατερα, ελεγε,

ελεγε, [1]συγχαιρε ἡμιν, πατερ· ηδη γαρ ἡμας [2]τα βιβλια τρεφει.

ιθ. Σχολαστικου παιδιον απεθανεν· [3]ιδων δε πληθος λαου συνελθειν, ελεγεν, αισχυνομαι εις τοσουτον οχλον μικρον παιδιον προφερειν.

κ. Σχολαστικου υἱος, [4]ὑπο του πατρος εις πολεμον εκπεμπομενος, [5]ὑπεσχετο ἑνος των εχθρων κεφαλην [6]αγαγειν. [7]Ὁ δε εφη· [8]ευχομαι και χωρις κεφαλης σε ελθοντα, μονον ὑγιη οντα ιδειν, και ευφρανθηναι.

κα. Σχολαστικῳ φιλος εγραψεν εν Ἑλλαδι οντι, βιβλια αυτῳ αγορασαι· [9]του δε αμελησαντος, ὡς, μετα χρονον, [10]τῳ φιλῳ συνωφθη, ειπε, την επιστολην, ἡν περι βιβλιων [11]απεστειλας μοι, [12]ουκ εκομισαμην.

III.

III.

EX PALÆPHATO.

DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS.

---

[1] ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΠΙΣΤΩΝ ἹΣΤΟΡΙΩΝ.

1. ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ.

[2] ΦΑΣΙΝ ὡς θηρια εγενοντο, και ἱππων μεν [3] ειχον ὁλην την ιδεαν, πλην της κεφαλης· [4] ταυτην δε ανδρος. Ει τις ουν πειθεται, τοιουτον γενεσθαι θηριον, [5] αδυνατον πεπιστευκεν· ουτε γαρ ἡ φυσις [6] συμφωνος ἱππου και ανδρος, ουτε ἡ τροφη ὁμοια, ουτε δια στοματος και φαρυγγος ανθρωπειου δυνατον ἱππου τροφην [7] διελθειν· ει δε τοιαυτη ιδεα τοτε ην, [8] και νυν αν ὑπηρχε. [9] Το δ' αληθες [10] εχει ὡδε. Ιξιονος βασιλεως οντος Θεσσαλιας, εν τῳ Πηλιῳ ορει

[1] απη-

[1]*απηγριωθε ταυρων αγελη, και τα λοιπα των ορων αβατα εποιει· εις γαρ τα [2]οικουμενα κατιοντες οἱ ταυροι, εσινον τα δενδρα, και τους καρπους, και τα [3]ὑποζυγια συνδιεφθειραν.* [4]Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων, ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν χρηματα παμπολλα. Νεανισκοι δε τινες εκ της ὑπωρειας, εκ κωμης τινος καλουμενης Νεφελης, [5]επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι· προτερον γαρ [6]ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι, αλλα μονον ἁρμασιν [7]εχρωντο. [8]Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας ηλαυνον, εφ' οὑ οἱ ταυροι ησαν· και [9]επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ, ηκοντιζον. Και ὁτε μεν εδιωκοντο ὑπο των ταυρων, απεφευγον οἱ νεανιαι· ποδωκεστεροι γαρ ησαν οἱ ἱπποι [10]Ὁτε δε εστησαν οἱ ταυροι, ὑποστρεφοντες ηκοντιζον. Και [11]τουτον τον τροπον ανειλον αυτους· και το μεν ονομα εντευθεν ελαβον οἱ Κενταυροι, ὁτι τους ταυρους [12]κατεκεντουν· ([13]ουδεν γαρ προσεστι ταυρου τοις Κενταυροις· αλλ' ἱππου και ανδρος ιδεα εστιν·) απο του εργου. Λαβοντες γουν οἱ Κενταυροι παρα Ιξιονος χρηματα, και γαυριωντες επι τῃ πραξει, και τῳ πλουτῳ, [14]ὑβρισται ὑπηρχον και ὑπερηφανοι, και πολλα κακα ειργαζοντο, και δη και κατ' αυτου του Ιξιονος, [15]ὁς ῳκει την νυν καλουμενην Λαρισσαν πολιν. Οἱ δε τοτε τουτο τα χωρια οικουντες, Λαπιθαι εκαλουντο. [16]Κεκλημενοι δε οἱ Κενταυροι παρα των Λαπιθων

επι

επι θοινην, μεθυσθεντες αρπαζουσι τας γυναικας αυτων, και αναβιβασαντες επι τους ἱππους αυτας, [1]ᾠχοντο φευγοντες [2]εις την οικειαν, ὁθεν [3]ὡρμωντο. [4]Επολεμουν ουν τοις Λαπιθαις, και καταβαινοντες δια νυκτος εις τα πεδια [5]ενεδρας εποιουν· ἡμερας δε γενομενης, αρπαζοντες [6]απετρεχον ἐπι τα ορη. Οὑτω δ' απερχομενων αυτων ἱππων ουραι, και ανθρωπων κεφαλαι μονον εφαινοντο. Ξενην ουν ὁρωντες θεαν, ελεγον, οἱ Κενταυροι ἡμας, κατατρεχοντες εκ Νεφελης, πολλα κακα εργαζονται. Απο δη ταυτης της ιδεας και λογου ὁ μυθος απιστως [7]επλασθη, ὡς εκ της νεφελης ἱππος τε, και ανηρ, εγεννηθη εν τῳ ορει.

2. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ.

Φασιν Ακταιωνα ὑπο των ιδιων κυνων [8]καταβρωθηναι. Τουτο δε εστι ψευδες· κυων γαρ τον δεσποτην και μαλιστα φιλει· αλλως τε και [9]αἱ θηρευτικαι παντας ανθρωπους σαινουσιν. Ενιοι δε φασιν, ὁτι, Αρτεμιδος αυτον μεταβαλλουσης εις ελαφον, [10]ανειλον κυνες. Εμοι δε δοκει, Αρτεμιν ου δυνασθαι, ὁ θελει, ποιησαι· ου μεντοι δε αληθες, ελαφον εξ ανδρος γενεσθαι, η εξ ελαφου ανδρα. Τους δε μυθους τουτους [11]συνεθεσαν οἱ ποιηται, ἱνα οἱ ακροωμενοι μη ὑβριζωσιν εις το θειον· Το δε αληθες οὑτως εχει. Ακταιων ανθρωπος ην [12]το γενος Αρ-

καδιος, φιλοκυνηγος. Οὑτος ετρεφε κυνας πολλας και εθηρευεν εν τοις ορεσι. Των δε αυτου πραγματων [1]ημελει· οἱ γαρ τοτε ανθρωποι αυτουργοι παντες ησαν· οικετας δε ειχον ουδ᾽ ὁλως, αλλ᾽ αυτοι [2]εγεωργουν. Και οὑτος ην πλουσιωτατος, ὁς εγεωργει, και εργαστικωτατος ὑπηρχε. Τῳ δε Ακταιωνι αμελουντι [3]των οικειων, μαλλον δε κυνηγετουντι, [4]διεφθαρη ὁ βιος. Ὁτε δε [5]ουκετι ειχεν ουδεν, ελεγον οἱ ανθρωποι, δειλαιος Ακταιων ὑπο των ιδιων κυνων κατεβρωθη.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ ἹΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περι των Διομηδους ἱππων φασιν, ὁτι ανθρωπους κατησθιον. Τουτο δε [6]γελοιον· το γαρ ζωον τουτο κριθῃ και χορτῳ ἡδεται [7]μαλλον η κρεασιν ανθρωπινοις. [8]Ἡ δε αληθεια ἡδε. Των παλαιων ανθρωπων οντων αυτουργων, και τροφην και περιουσιαν πλειστην [9]κεκτημενων, ἁτε την γην εργαζομενων· [10]ἱπποτροφειν οὑτος επελαβετο, και [11]μεχρι τουτου ἱπποις ἡδετο, ἑως οὑ [12]τα αὑτου απωλεσε, [13]και παντα πωλων κατηναλωσεν εις την των ἱππων τροφην. Οἱ ουν φιλοι τους ἱππους ανδροφαγους ωνομασαν· [14]οὑ γενομενου, προηχθη ὁ μυθος.

4. ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ.

Φασιν, ὡς Νιοβη [15]ζωσα λιθος εγενετο επι τῳ

τυμβῳ

τυμβῳ των παιδων. Ὁστις δε πειθεται, εκ λιθου γενεσθαι ανθρωπον, η εξ ανθρωπου λιθον, ευηθης εστι. Το δε αληθες εχει ὡδε. Νιοβη, αποθανοντων των ἑαυτης παιδων, ποιησασα ἑαυτῃ εικονα λιθινην, εστησεν επι τῳ τυμβῳ των παιδων. Και ἡμεις [1]εθεασαμεθα αυτην, [2]οἱα και λεγεται.

5. ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεα λεγουσιν, ὡς τα [3]ὑπο γην ἑωρα. Τουτο δε [4]ψευδος. Το δε αληθες εχει ὡδε. Λυγκευς [5]πρωτος ηρξατο μεταλλευειν χαλκον, και αργυρον, και τα λοιπα. Εν δε τῃ μεταλλευσει, λυχνους καταφερων ὑπο την γην, τους μεν [6]κατελιπεν επι του τοπου. Αυτος δε ανεφερε τον χαλκον και τον σιδηρον. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὁτι Λυγκευς και τα ὑπο γην ὁρᾳ, και καταδυνων αργυριον αναφερει.

6. ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

Καινεα φασιν, ὁτι ατρωτος ην. Ὁς δ' ὑπολαμβανει ατρωτον απο σιδηρου ανθρωπον, ευηθης εστιν. Ἡ δε αληθεια εχει οὑτως. Καινευς ην ανηρ Θετταλος τῳ γενει, [7]αγαθος τα πολεμικα και επιστημων του μαχεσθαι. Γενομενος δε εν πολλαις μαχαις, ουδεποτε [8]ετρωθη, ουτε Λαπιθαις συμμαχων προς των Κενταυρων [9]απεθανεν, [10]αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν, και οὑτως [11]ετελευτησεν. Ελεγον ουν οἱ Λαπιθαι [12]ανελομενοι τον νεκρον αυτου,

και

και εὑροντες μη τετρωμενον το σωμα, Καινευς [1]τον γε αλλον βιον ατρωτος ην, και απεθανεν ατρωτος.

7. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Φασιν, Ευρωπην [2]την Φοινικος επι ταυρου [3]οχουμενην δια της θαλαττης εκ Τυρου εις Κρητην [4]αφικεσθαι. Εμοι δε δοκει, ουτε ταυρον, ουθ' ἱππον τοσουτον πελαγος διανυσαι δυνασθαι· ουτε κορην επι ταυρον αγριον [5]αναβηναι. Ὁ τε Ζευς, ει εβουλετο Ευρωπην εις Κρητην ελθειν, εὑρεν αν αυτῃ ἑτεραν πορειαν καλλιονα. Το δε αληθες εχει ὡδε. Ανηρ Κνωσιος, ονοματι Ταυρος, επολεμει την Τυριαν χωραν. Τελευταιον δε εκ Τυρου [6]ἡρπασεν αλλας τε κορας, αλλα δη και [7]την του βασιλεως θυγατερα, Ευρωπην. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, Ευρωπην την του βασιλεως Ταυρος [8]εχων ῳχετο· τουτου δε γενομενου, [9]προσανεπλασθη ὁ μυθος.

8. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ.

Λεγουσιν ὁτι Αιολος ην [10]κυριευων των πνευματων, ὁστις εδωκεν Οδυσσει τους ανεμους [11]εν ασκῳ. [12]Περι δε τουτου, [13]ὡς ουχ' οἱον τε, δηλον ειναι πασιν οιμαι· εικος δε, αστρολογον γενομενον Αιολον φρασαι Οδυσσει τους χρονους, καθ' οὑς [14]επιτολαι τινες ανεμων γενησονται. Φασι δε, ὁτι και χαλκουν τειχος [15]τῃ πολει αυτου [16]περιεβεβλητο· ὁπερ

εστι

εστι ψευδες· οπλιτας γαρ, ὡς οιμαι, ειχε, την πολιν αυτου φυλαττοντας.

9. ΠΕΡΙ ῾ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ.

Λεγουσιν, ὁτι γυναικες τινες ησαν αἱ ῾Εσπεριδες. Ταυταις δε ην μηλα χρυσα επι μηλεας, ἡν εφυλασσε δρακων· εφ᾽ ἁ μηλα και ῾Ηρακλης [1]εστρατευσατο. Εχει δε ἡ αληθεια ὡδε. ῾Εσπερος ην ανηρ Μιλησιος, ὁς [2]ῳκει εν τῃ Καριᾳ, και ειχε θυγατερας δυο, αἱ εκαλουντο ῾Εσπεριδες. Τουτῳ δε ησαν οἱς καλαι, και ευκαρποι· οἱαι και νυν αἱ εν Μιλητῳ· επι τουτῳ δη ονομαζονται χρυσαι· καλλιστον γαρ ὁ χρυσος, ησαν δε εκειναι καλλισται. Μηλα δε καλειται τα προβατα· ἁπερ ιδων ὁ ῾Ηρακλης βοσκομενα παρα τῃ θαλαττῃ, [3]περιελασας ενεθετο εις την ναυν, και τον ποιμενα αυτων, ονοματι Δρακοντα, [4]εισηγαγεν εις οικον, ουκετι ζωντος του ῾Εσπερου, αλλα των παιδων αυτου. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, εθεασαμεθα χρυσα μηλα, ἁ ῾Ηρακλης ηγαγεν εξ ῾Εσπεριδων, τον φυλακα αποκτεινας Δρακοντα. Και ενθεν ὁ μυθος [5]προσανεπλασθη.

10. ΠΕΡΙ ΓΗΡΥΟΝΟΥ.

Γηρυονην φασιν, ὁτι τρικεφαλος εγενετο. Αδυνατον δε σωμα τρεις κεφαλας εχειν· ην δε τοιονδε τουτο.

τουτο. Πολις εστιν εν τῳ Ευξεινῳ ποντῳ, Τρικαρηνια καλουμενη. Ην δε Γηρυονης εν τοις τοτε ανθρωποις ονομαστος, πλουτῳ τε και αλλοις διαφερων. Ειχε δε και βοων αγελην θαυμαστην, εφ' ἡν ελθων Ἡρακλης, [1] αντιποιουμενον Γηρυονην εκτεινεν. Οἱ δε [2] θεωμενοι περιελαυνομενας τας βους εθαυμαζον· ησαν γαρ [3] το μεν μεγεθος μικραι, απο δε κεφαλης επι την οσφυν μακραι, και σιμαι, κερατα ουκ εχουσαι, οστα δη μακρα και πλατεα. [4] Προς τους πυνθανομενους ουν ελεγον τινες, Ἡρακλης ταυτας [5] περιηλασεν, ουσας Γηρυονου, του Τρικαρηνου· τινης δε, εκ του λεγομενου, [6] ὑπελαβον αυτον τρεις εχειν κεφαλας.

11. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

Ψευδης δε ὁ περι του Ορφεως μυθος, ὁτι κιθαριζοντι αυτῳ [7] εφειπετο τα τετραποδα, και τα ορνεα, και τα δενδρα. Δοκει δε μοι ταυτα ειναι. Βακχαι [8] μανεισαι προβατα [9] διεσπασαν εν τῃ Πιεριᾳ· πολλα δε και αλλα βιαιως ειργαζοντο. Τρεπομεναι τε [10] εις το ορος, διετριβον εκει τινας ἡμερας. Ὡς δε εμειναν οἱ πολιται, [11] δεδιοτες περι των γυναικων και θυγατερων, [12] μεταπεμψαμενοι τον Ορφεα [13] εδεοντο μηχανασθαι, [14] ὁν τροπον καταγαγοι αυτας εκ του ορους. Ὁ δε συνταξαμενος τῳ Διονυσῳ οργια, καταγει αυτας βακχευουσας κιθαριζων· αἱ δε [15] ναρθηκας

θηκας τοτε πρωτον εχουσαι κατεβαινον εκ του ορους, και κλωνας δενδρων παντοδαπων. Τοις δε ανθρωποις θαυμαστα τοτε θεασαμενοις, [1]ενεφαινετο πρωτον τα ξυλα καταγομενα· και [2]εφασαν ότι Ορφευς κιθαριζων αγει την ὑλην εκ του ορους· και εκ τουτου ὁ μυθος [3]ανεπλασθη.

12. ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Λεγεται [4]μυθος τραγικωδης, [5]ὡς δη μελλοντος ποτε του Αδμητου [6]θανειν, αὑτη [7]ἑιλετο ὑπερ αυτου θανατον· και Ἡρακλης αυτην δια την ευσεβειαν [8]αφελομενος, και αναγαγων εκ του ᾁδου, [9]απηδωκεν Αδμητῳ. Αλλ' εγενετο τι τοιουτον. Επειδη Πελιαν απεκτειναν αἱ θυγατερες, και [10]Ακαστος ὁ Πελιου εδιωκεν αυτας, και τας μεν αλλας λαμβανει· Αλκηστις δε καταφευγει εις Φερας προς Αδμητον, τον ανεψιον ἁυτης· [11]και καθεζομενην επι της ἑστιας, ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστῳ εκδοτον εξαιτουμενῳ δουναι· ὁ δε πολλην στρατιαν [12]παρακαθισας επι την πολιν, [13]επυρπολει αυτους. [14]Εκπεξιων δε ὁ Αδμητος, εχων και λοχαγους, νυκτωρ [15]συνεληφθη ζων· [16]ηπειλει δε Ακαστος αποκτεινειν αυτον· [17]πυθομενη δε ἡ Αλκηστις, ὁτι μελλει αναιρεισθαι Αδμητος δι' αυτην, εξελθουσα ἑαυτην παρεδωκε. Τον μεν ουν Αδμητον αφιησιν ὁ Ακαστος, εκεινην δε συλλαμβανει. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι· Ανδρεια γε

Αλκηστις

Αλκηστις ἐχουσα [1]ὑπεραπεθανεν Αδμητου. Τοιουτο μεντοι ουκ εγενετο, ὡς ὁ μυθος φησι· κατα γουν τον καιρον τουτον Ἡρακλης ἡκεν αγων εκ τινων τοπων τας Διομηδους ἱππους. Τουτον εκεισε πορευομενον [2]εξενισεν Αδμητος. Οδυρομενου δε Αδμητου την συμφοραν της Αλκηστιδος, αγανακτησαμενος Ἡρακλης, [3]επιτιθεται τῳ Ακαστῳ, και την στρατιαν αυτου διαφθειρει, και τα μεν [4]λαφυρα τῃ ἀυτου στρατιᾳ διανεμει, την δε Αλκηστιν τῳ Αδμητῳ παραδιδωσιν. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὡς [5]εντυχων Ἡρακλης, εκ του θανατου [6]ερρυσατο την Αλκηστιν. Τουτων γενομενων, ὁ μυθος [7]προσανεπλασθη.

IV.

EX LUCIANI DIALOGIS.

---

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΚΝΗΜΩΝ, ΔΑΜΙΠΠΟΣ.

ΚΝ. [2] Τουτο εκεινο το της παροιμιας, [3] Ὁ νεβρος τον λεοντα. ΔΑ. [4] Τι αγανακτεις, ω Κνημων; ΚΝ. Πυνθανη [5] ὅ, τι αγανακτω; Κληρονομον ακουσιος [6] καταλελοιπα, [7] κατασοφισθεις ὁ αθλιος, [8] οὓς εβουλομην αν μαλιστα [9] σχειν τα'μα, παραλιπων. ΔΑ. Πως τουτ' εγενετο; ΚΝ. Ἑρμολαον τον πανυ πλουσιον, ατεκνον οντα, εθεραπευον [10] επι θανατῳ· κα'κεινος ουκ αηδως την θεραπειαν [11] προσιετο. Εδοξε δη

δη μοι και σοφον τουτ' ειναι, [1]θεσθαι διαθηκας ες το φανερον, εν αἷς εκεινῳ [2]καταλελοιπα τα'μα παντα, ὡς κἀκεινος [3]ζηλωσειε, και [4]τα αυτα πραξειε. ΔΑ. Τι ουν δη [5]εκεινος; ΚΝ. Ὁ, τι μεν ουν αυτος [6]ενεγραψε ταις ἑαυτου διαθηκαις, ουκ [7]οιδα· εγω γουν αφνω [8]απεθανον, του τεγους [9]μοι επιπεσοντος· και νυν Ἑρμολαος εχει τα'μα, ὡσπερ τις λαβραξ, και το αγκιστρον [10]τῳ δελεατι συγκατασπασας. ΔΑ. [11]Ου μονον, αλλα και [12]αυτον σε τον αλιεα· ὡστε σοφισμα κατα σαυτου [13]συντεθεικας. ΚΝ. [14]Εοικα· οιμωζω τοιγαρουν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ἙΡΜΗΣ.

ΜΕ. [15]Που δε οἱ καλοι εισιν, η αἱ καλαι, ω Ἑρμη; [16]ξεναγησον με νεηλυν οντα. ἙΡ. [17]Ου σχολη μοι, ω [18]Μενιππε· [19]πλην, κατ' εκεινο αὑτο, αποβλεψον [20]ὡς επι τα δεξια, ενθα [21]Ὑακινθος τε εστι, και [22]ὁ Ναρκισσος, και [23]Νιρευς, και [24]Αχιλλευς, και [25]Τυρω, και [26]Ἑλενη, και [27]Ληδα, και ὁλως τα αρχαια [28]καλλη παντα. ΜΕ. Οστα μονον ὁρω, και κρανια των σαρκων γυμνα, ὁμοια τα πολλα. ἙΡ. Και μην [29]εκεινα εστιν, ἁ παντες οἱ ποιηται θαυμαζουσι, τα οστα, ὡν συ [30]εοικας καταφρονειν. ΜΕ. Ὁμως την Ἑλενην μοι [31]δειξον· ου γαρ αν

διαγνοιην

[1]διαγνοιην εγωγε. 'ΕΡ. [2]Τουτι το κρανιον ἡ 'Ελενη εστιν. ΜΕ. Ειτα αἱ χιλιαι [3]νηες δια τουτο [4]επληρωθησαν εξ ἁπασης της 'Ελλαδος, και τοσουτοι [5]επεσον 'Ελληνες τε και βαρβαροι, και τοσαυται πολεις αναστατοι [6]γεγονασιν; 'ΕΡ. Αλλ' ουκ ειδες, ω Μενιππε, [7]ζωσαν την γυναικα· [8]εφης γαρ αν και συ ανεμεσητον ειναι,—

9 Τοιηδ' αμφι γυναικα πολυν χρονον αλγεα πασχειν·

επει και τα ανθη, ξηρα οντα, ει τις βλεποι [10]αποβεβληκοτα την βαφην, αμορφα δηλονοτι αυτῳ [11]δοξει. 'Οτε μεντοι ανθει, και εχει την χροιαν, καλλιστα εστιν. ΜΕ. Ουκουν τουτο, ω 'Ερμη, θαυμαζω, [12]ει μη συνιεσαν οἱ Αχαιοι περι πραγματος οὑτως ολιγοχρονιου, και ῥᾳδιως απανθουντος πονουντες. 'ΕΡ. Ου σχολη μοι, ω Μενιππε, [13]συμφιλοσοφειν σοι· ὡστε [14]επιλεξαμενος τοπον, ενθα αν εθελῃς, κεισο καταβαλων σεαυτον· εγω δε τους αλλους νεκρους ηδη [15]μετελευσομαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, 'ΕΡΜΗΣ.

ΧΑ. [16]Αποδος, ω καταρατε, τα πορθμια. ΜΕ. Βοα, ει τουτο σοι [17]ἡδιον, ω Χαρων. Χα. Αποδος, φημι, [18]ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην. Με. Ουκ αν

λαβοις

[1]λαβοις παρα του μη εχοντος. ΧΑ. Εστι δε τις οβολον μη εχων; ΜΕ. Ει μεν και αλλος [2]τις, ουκ οιδα· εγω δε ουκ [3]εχω. ΧΑ. Και μην αγξω σε, [4]νη τον Πλουτωνα, ω μιαρε, ην μη [4]αποδῳς. ΜΕ. [6]Καγω τῳ ξυλῳ σου καταξας διαλυσω το κρανιον. ΧΑ. Ματην ουν εσῃ [7]πεπλευκως τοσουτον πλουν; ΜΕ Ὁ Ερμης ὑπερ εμου σοι [8]αποδοτω, ὁς με παρεδωκε σοι. ἙΡ. [9]Νη Δια οναιμην, [10]ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων. ΧΑ. [11]Ουκ αποστησομαι σου. ΜΕ. Τουτου γε ἑνεκα νεωλκησας το πορθμειον, παραμενε· πλην αλλ' [12]ὁ γε μη εχω, πως αν λαβοις; ΧΑ. Συ δ' ουκ [13]ηδεις ὡς κομιζειν [14]δεον; ΜΕ. Ηδειν μεν, ουκ ειχον δε· τι ουν; [15]εχρην δια τουτο μη [16]αποθανειν; ΧΑ. Μονος ουν αυχησεις προικα [17]πεπλευκεναι; ΜΕ. Ου προικα, ω βελτιστε· και γαρ [18]ηντλησα, και [19]της κωπης επελαβομην, και ουκ εκλαιον μονος των αλλων επιβατων. ΧΑ. Ουδεν [20]ταυτα προς τα πορθμια· τον οβολον αποδουναι σε δει· ου γαρ [21]θεμις αλλως γενεσθαι. ΜΕ. Ουκουν απαγαγε με αυθις ες τον βιον. Χα. Χαριεν λεγεις, ἱνα και πληγας επι τουτῳ παρα του Αιακου [22]προσλαβω. ΜΕ. Μη ενοχλει ουν. ΧΑ. [23]Δειξον τι εν τῃ πηρᾳ εχεις. ΜΕ. [24]Θερμους, ει θελεις, και της [25]Ἑκατης το δειπνον. ΧΑ· Ποθεν τουτον ἡμιν, ω Ἑρμη, τον κυνα [26]ηγαγες; οἱα δε και ελαλει παρα τον πλουν, [27]των επιβατων των ἁπαντων κατα-

καταγελων, και επισκωπτων, και μονος ᾳδων, οιμωζοντων εκεινων; ΊΕΡ. Αγνοεις, ω Χαρων, ὁποιον ανδρα [1]διεπορθμευσας; ελευθερον ακριβως, [2]κ'ουδενος αυτῳ μελει· οὑτος εστιν ὁ Μενιππος. ΧΑ. Και μην [3]αν σε λαβω ποτε. ΜΕ. Αν λαβης, ω βελτιστε· δις δε ουκ αν λαβοις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ, ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡ. [4]Ου φερομεν, ω Πλουτων, Μενιππον [5]τουτονι τον κυνα [6]παροικουντα· ὡστε η εκεινον ποι καταστησον, η ἡμεις μετοικησομεν εις ἑτερον τοπον. ΠΛΟΥ. Τι δ' ὑμας δεινον εργαζεται, ὁμονεκρος ων; ΚΡΟΙ. Επειδαν ἡμεις οιμωζομεν, και στενομεν, εκεινων μεμνημενοι [7]των ανω, [8]Μιδας μεν [9]οὑτοσι του χρυσιου, [10]Σαρδαναπαλος δε της πολλης τρυφης, [11]εγω δε των θησαυρων, επιγελᾳ και εξονειδιζει, ανδραποδα και καθαρματα ἡμας αποκαλων· ενιοτε δε και ᾳδων, επιταραττει ἡμων τας οιμωγας· και ὁλως λυπηρος εστι. ΠΛΟΥ. [12]Τι ταυτα φασιν, ω Μενιππε; ΜΕΝ. Αληθη, ω Πλουτων· μισω γαρ αυτους αγεννεις, και ολεθριους οντας, οἱς [13]ουκ απεχρησε [14]βιωναι κακως, αλλα και αποθανοντες ετι [15]μεμνηνται,

και

και [1]*περιεχονται των ανω·* [2]*χαιρω τοιγαρουν ανιων αυτους.* ΠΛΟΥ. *Αλλ' ου χρη·* [3]*λυπουνται γαρ ου μικρων στερουμενοι.* ΜΕΝ. *Και συ μωραινεις, ω Πλουτων, ὁμοψηφος ων τοις τουτων στεναγμοις;* ΠΛΟΥ. *Ουδαμως· αλλ' ουκ αν εθελησαιμι στασιαζειν ὑμας.* ΜΕΝ. *Και μην, ω κακιστοι Λυδων, και Φρυγων, και Ασσυριων, οὑτω γινωσκετε,* [4]*ὡς ουδε παυσομενου μου· ενθα γαρ αν* [5]*ιητε, ακολουθησω, ανιων, και κατᾳδων, και καταγελων.* ΚΡ. [6]*Ταυτα ουχ ὑϐρις;* ΜΕΝ. *Ουκ· αλλ' εκεινα ὑϐρις ην, ἁ ὑμεις εποιειτε, προσκυνεισθαι αξιουντες, και ελευθεροις ανδρασιν* [7]*εντρυφωντες, και του θανατου τοπαραπαν ου μνημονευοντες· τοιγαρουν οιμωζετε, παντων εκεινων* [8]*αφηρημενοι.* ΚΡΟΙ. [9]*Πολλων γε, ὡ θεοι, και μεγαλων κτηματων.* ΜΙΔ. *Ὁσου μεν εγω χρυσου.* ΣΑΡ. *Ὁσης δ' εγω τρυφης.* ΜΕΝ. *Ευγε, οὑτω ποιειτε· οδυρεσθε μεν ὑμεις· εγω δε,* [10]*το* ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ *πολλακις συνειρων,* [11]*επᾳσομαι ὑμιν·* [12]*πρεποι γαρ αν ταις τοιαυταις οιμωγαις επᾳδομενον.*

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗ. *Συ δε, ω Καλλιδημιδη, πως απεθανες;* [13]*εγω μεν γαρ, ὁτι παρασιτος ων Δεινιου, πλεον του ἱκα-*

νου

νου εμφαγων, απεπνιγην, οισθα· παρης γαρ αποθνησκοντι μοι. ΚΑΛ. Παρην, ω Ζηνοφαντες· [1]το δ' εμον παραδοξον τι εγενετο· [2]οισθα γαρ και συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα· ΖΗ. [3]Τον ατεκνον, τον πλουσιον, [4]ᾧ σε τα πολλα ηδειν συνοντα; ΚΑΛ. Εκεινον αυτον αει εθεραπευον, [5]ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι. Επει δε [6]το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο, και [7]ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη, επιτομον τινα ὁδον επι τον κληρον [8]εξευρον· πριαμενος γαρ φαρμακον, [9]ανεπεισα τον οινοχοον, [10]επειδαν ταχιστα ὁ Πτοιοδωρος αιτηση πιειν, [11]πινει δ' επιεικως, [12]ζωροτερον εμβαλοντα ες κυλικα, ἑτοιμον εχειν αυτο, και επιδουναι αυτῳ· ει δε τουτο ποιησει, ελευθερον [13]επωμοσαμην αφησειν αυτον. ΖΗ. Τι ουν εγενετο; πανυ γαρ τι παραδοξον ερειν εοικας. ΚΑΛ. Επει τοινυν λουσαμενοι ἡκομεν, δυο ηδη ὁ μειρακισκος κυλικας ἑτοιμους εχων, [14]την μεν τῳ Πτοιοδωρῳ την εχουσαν το φαρμακον, την δ' ἑτεραν εμοι, [15]σφαλεις ουκ οιδ' ὁπως, εμοι μεν το φαρμακον, Πτοιοδωρῳ δε το αφαρμακτον επεδωκεν· ειτα ὁ μεν επινεν· εγω δε αυτικα [16]μαλα εκταδην εκειμην ὑποβολιμαιος αντ' εκεινου νεκρος. [17]Τι τουτο; γελᾳς, ω Ζηνοφαντες; και μην ουκ εδει γε ἑταιρῳ ανδρι επιγελαν. ΖΗ. [18]Αστεια γαρ, ω Καλλιδημιδη, πεπονθας· ὁ γερων δε, [19]τι προς ταυτα; ΚΑΛ. Πρωτον μεν [20]ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον· ειτα [21]συν-

εις,

εις, οιμαι, το γεγενημενον, [1]εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται. ΖΗ. [2]Πλην αλλ᾽ ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι· [3]ἡκε γαρ αν σοι [4]δια της λεωφορου ασφαλεστερον, ει και ολιγῳ βραδυτερος ην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

ΠΡΩ. Ω δεσποτα, και βασιλευ, και ἡμετερε Ζευ, και συ, Δημητρος θυγατερ, [5]μη ὑπεριδητε δεησιν ερωτικην. ΠΛΟΥ. Συ δε τινος δεῃ παρ᾽ ἡμων; [6]η τις ων τυγχανεις; ΠΡΩ. Ειμι μεν Πρωτεσιλαος, [7]ὁ Ιφικλου, Φυλακιος, συστρατιωτης των Αχαιων, και πρωτος αποθανων [8]των επ᾽ Ιλιῳ· δεομαι δε, [9]αφεθεις προς ολιγον, [10]αναβιωναι παλιν. ΠΛΟΥ. Τουτον μεν τον ερωτα, ω Πρωτεσιλαε, παντες νεκροι ερωσι· πλην ουδεις αν αυτων [11]τυχῃ. ΠΡΩ. Αλλ᾽ [12]ου του ζην Αϊδωνευ, ερω εγωγε, της γυναικος δε, ἡν νεογαμον ετι εν τῳ θαλαμῳ καταλιπων, [13]ῳχομην αποπλεων· ειτα ὁ κακοδαιμων εν τῃ αποβασει απεθανον ὑπο του Ἑκτορος· ὁ ουν ερως της γυναικος ου μετριως αποκναιει με, ω δεσποτα· και βουλομαι, [14]καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ, καταβηναι παλιν. ΠΛΟΥ. Ουκ επιες, ω Πρωτεσιλαε, το Ληθης ὑδωρ; ΠΡΩ. [15]Και μαλα, ω δεσποτα· το δε πραγμα ὑπερογκον

ογκον ην. ΠΛΟΥ. Ουκουν περιμεινον· αφιξεται γαρ εκεινη ποτε, και ουδεν σε ανελθειν δεησει. ΠΡΩ. Αλλ' ου φερω την διατριβην, ω Πλουτων· [1]ηρασθης δε και αυτος ηδη, και [2]οισθα οἱον το εραν εστιν. ΠΛΟΥ. Ειτα τι σε ονησει μιαν ἡμεραν αναβιωναι, μετ' ολιγον τα αυτα οδυρουμενον; ΠΡΩ. [3]Οιμαι πεισειν κᾳ'κεινην ακολουθειν παρ ὑμας· ὡστε ανθ' ἑνος, δυο νεκρους [4]ληψη μετ' ολιγον. ΠΛΟΥ. Ου θεμις γενεσθαι ταυτα, [5]ουδε εγενετο πωποτε. ΠΡΩ. Αναμνησω σε, ω Πλουτων· Ορφει γαρ, [6]δι' αυτην ταυτην την αιτιαν, την Ευρυδικην παρεδοτε, και την [7]ὁμογενη μου Αλκηστιν παρεπεμψατε Ἡρακλει χαριζομενοι. ΠΛΟΥ. Θελησεις δε, οὑτω κρανιον γυμνον ων, και αμορφον, τῃ καλῃ σου εκεινῃ νυμφῃ [8]φανηναι; πως δε κᾳ'κεινη [9]προσοψεται σε, ουδε [10]διαγνωναι δυναμενη; [11]Φοβησεται γαρ, ευ οιδα, και [12]φευξεται σε· και ματην [13]εσῃ τοσαυτην ὁδον ανεληλυθως. ΠΕΡ. Ουκουν, ω ανερ, συ και τουτ' [14]ιασαι, και τον Ἑρμην κελευσον, επειδαν εν τῳ φωτι ηδη ὁ Πρωτεσιλαος ῃ, [15]καθικομενον εν τῃ ῥαβδῳ νεανιαν ευθυς καλον [16]απεργασασθαι αυτον, οἱος ην εκ του παστου. ΠΛΟΥ. Επει Περσεφονῃ συνδοκει, αναγαγων τουτον αυθις, ποιησον νυμφιον· συ δε [17]μεμνησο μιαν λαβων ἡμεραν.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕ. [1] Τι κλαεις, ω Ταντταλε; η τι σεαυτον οδυρῃ, [2] επι τῃ λιμνῃ εστως; ΤΑΝ. Ὁτι, ω Μενιππε, [3] απολωλα ὑπο του διψους. ΜΕ. Οὑτως αργος ει, ὡς μη επικυψας πιειν, [4] η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλῃ τῃ χειρι; ΤΑΝ. [5] Ουδεν οφελος, ει επικυψαιμι· φευγει γαρ το ὑδωρ, επειδαν προσιοντα [6] αισθηται με· ην δε ποτε και αρυσωμαι, και [7] προσενεγκω τῳ στοματι, [8] ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρρυεν, ουκ οιδ' ὁπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου. ΜΕ. Τεραστιον τι πασχεις, ω Ταντταλε· αταρ ειπε μοι, [9] τι γαρ και δεῃ του πιειν; ου γαρ σωμα εχεις· αλλ' εκεινο μεν εν Λυδιᾳ που τεθαπται, ὁπερ και [10] πεινῃν, και διψῃν εδυνατο· συ δε, ἡ ψυχη, πως αν ετι η [11] διψῳης, η πινοις; ΤΑΝ. [12] Τουτ' αυτο ἡ κολασις εστι, το διψῃν μου την ψυχην ὡς σωμα ουσαν. ΜΕ. Αλλα τουτο μεν οὑτω πιστευσομεν, επει [13] φῃς τῳ διψει κολαζεσθαι· τι δ' ουν σοι το δεινον [14] εσται; [15] η δεδιας μη ενδειᾳ του ποτου αποθανῃς; ουχ ὁρω γαρ αλλον μετα τουτον ᾁδην, [16] η θανατον εντευθεν εις ἑτερον τοπον. ΤΑΝ. Ορθως μεν λεγεις· και τουτο δ' ουν μερος της καταδικης, [17] το επιθυμειν πιειν, μηδεν δεομενον.

ΜΕ.

ΜΕ. Ληρεις, ω Ταvταλε, και [1]ὡς αληθως ποτου δεισθαι δοκεις, ακρατου γε ἑλλεβορου, νη Δια, [2]ὁστις τουναντιον τοις υπο των λυττωντων κυνων δεδηγμενοις πεπονθας, ου το ὑδωρ, αλλα την διψαν πεφοβημενος. ΤΑΝ. Ουδε τον ἑλλεβορον, ω Μενιππε, αναινομαι πιειν· [3]γενοιτο μοι μονον. ΜΕ. [4]Θαρρει, ω Ταvταλε, ὡς ουτε συ, ουτε αλλος [5]πιεται των νεκρων· αδυνατον γαρ· [6]καιτοι ου παντες, ὡσπερ συ, εκ καταδικης διψωσι, του ὑδατος αυτους ουχ ὑπομενοντος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΙΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΠΑΡΙΣ.

ΑΙ. [7]Τι αγχεις, ω Πρωτεσιλαε, την Ἑλενην προσπεσων; ΠΡΩ. Ὁτι δια ταυτην, ω Αιακε, απεθανον, [8]ἡμιτελη μεν τον δομον καταλιπων, χηραν τε την νεογαμον γυναικα. ΑΙ. [9]Αιτιω τοινυν τον Μενελαον, ὁστις ὑμας ὑπερ τοιαυτης γυναικος επι Τροιαν ηγαγεν. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· εκεινον μοι [10]αιτιατεον. ΜΕΝ. [11]Ουκ εμε, ω βελτιστε, αλλα δικαιοτερον τον Παριν, ὁς εμου του ξενου την γυναικα παρα παντα τα δικαια [12]ῳχετο ἁρπασας· οὑτος γαρ ουχ ὑπο σου μονου, αλλ' ὑπο παντων Ἑλληνων τε και βαρβαρων αξιος αγχεσθαι, τοσουτοις θανατου αιτιος γεγενημενος. ΠΡΩ. [13]Αμεινον οὑτω· σε τοιγαρουν, ω

[1] δυσ-

[1]δυσπαρι, ουκ αφησω ποτε [2]απο των χειρων. ΠΑ. [3]Αδικα ποιων, ω Πρωτεσιλαε, [4]και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι, ερωτικος γαρ και αυτος ειμι, [5]και τῳ αυτῳ θεῳ κατεσχημαι· [6]οισθα δε ὡς ακουσιον τι εστι, και τις ἡμας δαιμων αγει, ενθα αν εθελῃ· και αδυνατον εστιν αντιταττεσθαι αυτῳ. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· ειθε ουν μοι τον Ερωτα ενταυθα λαβειν δυνατον ην. ΑΙ. Εγω σοι και περι του Ερωτος αποκρινουμαι τα δικαια· [7]φησει γαρ αυτος μεν του εραν τῳ Παριδι ισως γεγενησθαι αιτιος· του θανατου δε σοι ουδενα αλλον, ω Πρωτεσιλαε, η σεαυτον, ὁς [8]εκλαθομενος της νεογαμου γυναικος, επει προσεφερεσθε τῃ Τρωαδι, οὑτω φιλοκινδυνως και απονενοημενως [9]προεπηδησας των αλλων, [10]δοξης ερασθεις, δι ἡν πρωτος εν τῃ αποβασει απεθανες. ΠΡΩ. Ουκουν και ὑπερ εμαυτου σοι, ω *Αιακε*, αποκρινουμαι δικαιοτερα; ου γαρ εγω τουτων αιτιος, αλλ' ἡ Μοιρα, [11]και το εξ αρχης οὑτως επικεκλωσθαι. ΑΙ. Ορθως· τι ουν τουτους αιτιᾳ;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Θ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟ. [12]Τι τουτο, ω Αλεξανδρε, και συ τεθνηκας, ὡσπερ και ἡμεις ἁπαντες; ΑΛΕ. Ὁρας, ω Διογενες· ου παραδοξον δε, ει ανθρωπος ων, απεθανον. ΔΙΟ. Ουκουν

Ουκουν ὁ Αμμων [1]εψευδετο, λεγων ἑαυτου σε ειναι υἱον· συ δε Φιλιππου αρα [2]ησθα; ΑΛΕ. Φιλιππου δηλαδη· ου γαρ αν ετεθνηκειν [3]Αμμωνος ων. ΔΙΟ. Και μεν και περι της Ολυμπιαδος [4]ὁμοια ελεγοντο, δρακοντα ὁμιλειν αυτῃ, και βλεπεσθαι εν τῃ ευνῃ· ειτα οὑτω σε [5]τεχθηναι· τον δε Φιλιππον [6]εξηπατησθαι οιομενον πατερα σου ειναι. ΑΛΕ. Καγω ταυτα ηκουον, ὡσπερ συ· νυν δε ὁρω ὁτι ουδεν ὑγιες ουτε ἡ μητηρ, ουτε οἱ των Αμμωνιων προφηται ελεγον. ΔΙΟ. Αλλα το ψευδος αυτων ουκ αχρηστον σοι, ω Αλεξανδρε, προς τα πραγματα εγενετο· πολλοι γαρ ὑπεπτησσον, θεον ειναι σε νομιζοντες. Αταρ ειπε μοι, τινι την τοσαυτην αρχην καταλελοιπας; ΑΛΕ. Ουκ οιδα, ω Διογενες· [7]ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι περι αυτης, η τουτο μονον, ὁτι αποθνησκων Περδικκᾳ τον δακτυλιον επεδωκα· [8]πλην αλλα τι γελᾳς, ω Διογενες; ΔΙΟ. [9]Τι γαρ αλλο, η ανεμνησθην, [10]οἱα εποιει ἡ Ἑλλας, αρτι σε [11]παρειληφοτα την αρχην, κολακευοντες, και προστατην αἱρουμενοι, και στρατηγον επι τους βαρβαρους· ενιοι δε και τοις δωδεκα θεοις προστιθεντες, [12]και νεως οικοδομουμενοι, και θυοντες ὡς δρακοντος υἱῳ; Αλλ' ειπε μοι, που σε οἱ Μακεδονες εθαψαν; ΑΛΕ. Ετι εν Βαβυλωνι κειμαι, τριτην ταυτην ἡμεραν· ὑπισχνειται δε Πτολεμαιος ὁ ὑπασπιστης, [13]ην ποτε αγαγῃ

σχολην

σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν, ες Αιγυπτον απαγαγων με θαψειν εκει, ὡς γενοιμην εἱς των Αιγυπτιων θεων. ΔΙΟ. Μη γελασω, ω Αλεξανδρε, ὁρων [1]εν ᾳδου ετι σε μωραινοντα, και ελπιζοντα, Ανουβιν, η Οσιριν γενεσθαι; Πλην αλλα ταυτα μην, ω θειοτατε, μη ελπισῃς· ου γαρ θεμις ανελθειν τινα των ἁπαξ διαπλευσαντων την λιμνην, και [2]ες τον εισω του στομιου παρελθοντων· ου γαρ αμελης ὁ Αιακος, ουδ' ὁ Κερβερος ευκαταφρονητος. Εκεινα δε ἡδεως αν μαθοιμι παρα σου, πως φερεις ὁποτ' αν εννοησῃς [3]ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι, σωματοφυλακας, και ὑπασπιστας, και σατραπας, και χρυσον τοσουτον, και εθνη προσκυνουντα, και Βαβυλωνα, και Βακτρα, και [4]τα μεγαλα θηρια, και τιμην, και δοξαν, [5]και το επισημον ειναι ελαυνοντα, διαδεδεμενον ταινιᾳ λευκῃ την κεφαλην, πορφυριδα εμπεπορπημενον· ου λυπει ταυτα σε ὑπο την μνημην ιοντα; τι δακρυεις, ω ματαιε; ουδε ταυτα σε ὁ σοφος Αριστοτελης επαιδευσε μη οιεσθαι βεβαια ειναι [6]τα παρα της τυχης; ΑΛΕ. Σοφος! ἁπαντων εκεινος κολακων επιτριπτοτατος ων! [7]εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, ὁσα μεν ητησε παρ' εμου, [8]οἱα δε επεστελλεν· [9]ὡς δε κατεχρητο μου τῃ περι παιδειαν φιλοτιμιᾳ, θωπευων και επαινων, αρτι μεν ες το καλλος, [10]ὡς και τουτο μερος ον τ'αγαθου, αρτι δ' ες τας πραξεις, και τον πλουτον·

και

και γαρ αυ και τουτ᾽ αγαθον ἡγειτ᾽ ειναι, [1]ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων. Γοης, ω Διογενες, ανθρωπος, και τεχνιτης· [2]πλην αλλα τουτο γε [3]απολελαυκα αυτου της σοφιας, [4]το λυπεισθαι ὡς επι μεγιστοις αγαθοις, ἁ [5]κατηριθμησω μικρῳ γε εμπροσθεν. ΔΙΟ. Αλλ᾽ [6]οισθα ὁ δρασεις; ακος γαρ σοι της λυπης [7]ὑποθησομαι, επει ενταυθα γε ἑλλεβορος ου φυεται. [8]Συ δε, κἀν το Ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε, και αυθις πιε, και πολλακις· οὑτω γαρ ἀν [9]παυσῃ επι τοις Αριστοτελους αγαθοις ανιωμενος· [10]και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω, και Καλλισθενη, και αλλους πολλους επι σε ὁρμωντας, ὡς διασπασαιντο και αμυναιντο σε, [11]ὡν εδρασας αυτους· [12]ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε· και πινε πολλακις, ὡς εφην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ἙΡΜΗΣ, ΧΑΡΩΝ.

ἙΡ. [13]Λογισωμεθα, ω Πορθμευ, ει δοκει, ὁποσα μοι οφειλεις ηδη, ὁπως μη αυθις εριζωμεν τι περι αυτων. ΧΑ. Λογισωμεθα, ω Ἑρμη· [14]αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων, και απραγμονεστερον. ἙΡ. Αγκυραν [15]εντειλαμενῳ εκομισα [16]πεντε δραχμων. ΧΑ. [17]Πολλου λεγεις. ἙΡ. Νη τον Αϊδωνεα, των πεντε ωνησαμην, και τροπωτηρα δυο οβολων. ΧΑ. [18]Τιθει

πεντε

πεντε δραχμας, και οβολους δυο. 'ΕΡ. Και ακισ-τραν [1]ὑπερ του ἱστιου, πεντε οβολους εγω κατεβαλον. ΧΑ. Και τουτους προστιθει. 'ΕΡ. Και κηρον [2]ὡς επιπλασαι του σκαφιδιου τα ανεωγοτα, και ἡλους δε, και καλωδιον, αφ' οὑ την ὑπεραν εποιησας, [3]δυο δραχμων ἁπαντα. ΧΑ. Ευγε, [4]αξια ταυτα ωνησω. 'ΕΡ. Ταυτα εστιν, ει μη τι αλλο ἡμας [5]διελαθεν εν τῳ λογισμῳ. Ποτε δ' ουν ταυτ' [6]αποδωσειν φης; ΧΑ. Νυν μεν, ω 'Ερμη, αδυνατον· ην δε λοιμος τις η πολεμος καταπεμψῃ αθροους τινας, [7]ενεσται τοτε αποκερδαναι εν τῳ πληθει παραλογιζομενον τα πορθ-μια. 'ΕΡ. Νυν ουν εγω [8]καθεδουμαι τα κακιστα ευχομενος γενεσθαι, ὡς αν ὑπο τουτων απολαυοιμι. ΧΑ. Ουκ εστιν αλλως, ω 'Ερμη· νυν δ' ολιγοι, ὡς ὁρας, αφικνουνται ἡμιν· ειρηνη γαρ. 'ΕΡ. Αμεινον οὑτως, ει και ἡμιν παρατεινοιτο ὑπο σου το οφλημα· πλην αλλ' οἱ μεν παλαιοι, ω Χαρων, οισθα οἱοι πα-ρεγινοντο, ανδρειοι ἁπαντες, αἱματος [9]αναπλεῳ, και τραυματιαι οἱ πολλοι· νυν δε η φαρμακῳ τις ὑπο του παιδος αποθανων, η ὑπο της γυναικος, η ὑπο τρυφης [10]εξῳδηκως την γαστερα, και τα σκελη· ωχροι γαρ ἁπαντες, και αγεννεις, ουδε ὁμοιοι εκει-νοις· οἱ δε πλειστοι αυτων, δια χρηματα ἡκουσιν, επιβουλευοντες αλληλοις, [11]ὡς εοικασι. ΧΑ. [12]Πα-νυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα. 'ΕΡ. Ουκουν ουδ' εγω δοξαιμι αν ἁμαρτανειν, πικρως απαιτων τα οφει-λομενα παρα σου.

ΛΟΥ-

[1]ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΜΥΘΩΔΗ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ῾ΕΡΜΗΣ.

Ζ. Την του Ιναχου παιδα την καλην [2]οισθα, ω ῾Ερμη; ῾ΕΡ. Ναι· την Ιω λεγεις. Ζ. Ουκ ετι παις εκεινη εστιν, αλλα δαμαλις. ῾ΕΡ. Τεραστιον τουτο· [3]τῳ τροπῳ δ' [4]ενηλλαγη; Ζ. Ζηλοτυπησασα ἡ ῾Ηρα, [5]μετεβαλεν αυτην· αλλα και καινον αλλο τι δεινον [6]επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι· βουκολον τινα πολυομματον, *Αργον* [7]τουνομα, επεστησεν, ὁς νεμει την δαμαλιν, αϋπνος ων. ῾ΕΡ. Τι ουν ἡμας χρη ποιειν; Ζ. [8]Καταπταμενος ες την Νεμεαν, εκει δε [9]που ὁ Αργος βουκολει, εκεινον μεν αποκτεινον· την δε Ιω δια του πελαγους ες την *Αιγυπτον* απαγαγων, Ισιν ποιησον. Και [10]τολοιπον εστω θεος [11]τοις εκει· [12]και τον Νειλον αναγετω, και τους ανεμους επιπεμπετω, και σωζετω τους πλεοντας.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΙΡΙΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΙΡ. [1]Την νησον την πλανωμενην, ω Ποσειδον, την αποσπασθεισαν της Σικελιας, ὑφαλον επινηχεσθαι συμβεβηκε· ταυτην, φησιν ὁ Ζευς, στησον ηδη, και αναφηνον, και ποιησον ηδη [2]δηλον εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ βεβαιως μενειν, στηριξας πανυ ασφαλως· [3]δειται γαρ τι αυτης. ΠΟ. [4]Πεπραξεται τουτο, ω Ιρι· τινα δε ὁμως παρεξει αυτῳ την χρειαν [5]αναφανεισα, και μηκετι πλεουσα; ΙΡ. Την Λητω επ αυτης δει αποκυησαι, ηδη γαρ [6]πονηρως ὑπο των ωδινων εχει. ΠΟ. Τι ουν; ουχ ἱκανος ὁ ουρανος [7]εντεκειν; ει δε μη οὑτος, αλλα γε πασα ἡ γη ουκ αν ὑποδεξεσθαι δυναιτο τας αυτης γονας; ΙΡ. Ουκ, ω Ποσειδον· ἡ Ἡρα γαρ ὁρκῳ μεγαλῳ [8]κατελαβε την γην, μη παρασχειν τῃ Λητοι των ωδινων ὑποδοχην· ἡ τοινυν νησος αυτη ανωμοτος εστιν· αφανης γαρ ην. ΠΟ. Συνιημι· [9]στηθι, ω νησε, και αναδυθι αυθις εκ του βυθου, και μηκετι [10]ὑποφερου, αλλα βεβαιως μενε, και [11]ὑποδεξαι, ω ευδαιμονεστατη, [12]του αδελφου τα τεκνα δυο, τους καλλιστους των θεων. Και ὑμεις, ω Τριτωνες, διαπορθμευσατε την Λητω ες αυτην· και γαληνα ἁπαντα εστω. Τον δρακοντα δε, ὁς νυν εξοιστρει αυτην φοβων, τα νεογνα, επειδαν [13]τεχθῃ, αυτικα [14]μετεισι, και τιμωρησει

ρησει τῃ μητρι. Συ δε απαγγελλε τῳ Διι παντα ειναι ευτρεπη· ἑστηκεν ἡ Δηλος· ἡκετω ἡ Λητω και τικτετω.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

ΞΑΝ. [2]Δεξαι με, ω Θαλασσα, δεινα [3]πεπονθοτα· [4]κατασβεσον μου τα τραυματα. ΘΑ. Τι τουτο, ω [5]Ξανθε; τις σε [6]κατεκαυσεν; ΞΑΝ. Ἡφαιστος. Αλλ' [7]απηνθρακωμαι ὁλως ὁ κακοδαιμων, και ζεω. ΘΑ. Διατι δε σοι ενεβαλε το πυρ; ΞΑΝ. Δια [8]τον υἱον της Θετιδος· επει γαρ φονευοντα τους Φρυγας ἱκετευσα, οὐδ' ουκ [9]επαυσατο της οργης, αλλ' ὑπο των νεκρων [10]απεφραττε μοι τον ῥουν, ελεησας τους αθλιους επηλθον, επικλυσαι θελων, ὡς φοβηθεις [11]αποσχοιτο των ανδρων. Ενταυθα ὁ Ἡφαιστος, [12]ετυχε και γαρ πλησιον που ων, παν [13]ὁσον, οιμαι, πυρ ειχε, και ὁσον εν τῃ Αιτνῃ, και [14]ειποθι αλλοθι, φερων, επηλθε μοι· και εκαυσε μεν τας πτελεας, και μυρικας· ωπτησε δε και τους κακοδαιμονας ιχθυς, και τας εγχελυας· [15]αυτον δε εμε ὑπερκαχλασαι ποιησας, [16]μικρου δειν ὁλον ξηρον ειργασται· ὁρᾳς δ' εν, ὁπως διακειμαι ὑπο των εκκαυματων. ΘΑ. [17]Θολερος, ω Ξανθε, και θερμος, ὡς εικος· [18]το αἱμα μεν,

μεν, απο των νεκρων· ἡ θερμη δε, ὡς φης, απο του πυρος· και εικοτως, ω Ξανθε, ὁς επι τον εμον υἱον ὡρμησας, [1]ουκ αιδεσθεις ὁτι Νηρηΐδος υἱος ην. ΞΑΝ. Ουκ εδει ουν ελεησαι γειτονας οντας τους Φρυγας; ΘΑ. Τον Ἡφαιστον δε ουκ εδει ελεησαι Θετιδος υἱον οντα τον Αχιλλεα;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

ἩΦΑΙ. Τι με, ω Ζευ, δει ποιειν; ἡκα γαρ, ὡς εκελευσας, εχων τον πελεκυν οξυτατον, ει και λιθους δεοι μια πληγη [2]διατεμειν· Ζ. Ευγε, ω Ἡφαιστε· αλλα [3]διελε μου την κεφαλην εις δυο [4]κατενεγκων. ἩΦΑΙ. [5]Πειρα μου, ει μεμηνα; [6]προσταττε δ' ουν τ'αληθες, ὁπερ θελεις σοι γενεσθαι. Ζ. Διαιρεθηναι μοι το κρανιον· ει δε απειθησεις, ου νυν πρωτον οργιζομενου πειραση μου· [7]αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ, μηδε μελλειν· απολλυμαι γαρ ὑπο των ωδινων, [8]αἵ μου τον εγκεφαλον αναστρεφουσιν. ἩΦΑΙ. Ὁρα, ω Ζευ, μη κακον τι ποιησωμεν· οξυς γαρ ὁ πελεκυς εστι, και ουκ αναιμωτι, [9]ουδε κατα την Ειλειθυιαν μαιωσεται σε. Ζ. Κατενεγκε μονον, ω Ἡφαιστε, θαρρων· οιδα γαρ εγω το συμφερον. ἩΦΑΙ. Ακων μεν, [10]κατοισω δε. Τι γαρ χρη ποιειν, σου

του κελευοντος; Τι τουτο; κορη ενοπλος; μεγα, ω Ζευ, κακον ειχες εν τη κεφαλη· εικοτως γουν [1]οξυθυμος ησθα, [2]τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων, και ταυτα ενοπλον· ηπε στρατοπεδον, ου κεφαλην [3]ελεληθεις εχων. Ἡ δε πηδα και [4]πυρριχιζει, και την ασπιδα τινασσει, και το δορυ παλλει, και ενθουσια· και [5]το μεγιστον, καλη πανυ και ακμαια [6]γεγενηται ηδη [7]εν βραχει. Γλαυκωπις μεν, αλλα κοσμει και [8]τουτο ἡ κορυς· ὡστε, ω Ζευ, μαιωτρα μοι αποδος [9]εγγυησας μοι αυτην. Ζ. Αδυνατα αιτεις, ω Ἡφαιστε· παρθενος γαρ αει θελει μενειν· εγω γουν [10]το γε επ' εμοι ουδεν αντιλεγω. ΗΦΑΙ. Τουτ εβουλομην. Ἐμοι μελησει τα λοιπα· και ηδη συναρπασω αυτην. Ζ. Ει σοι ῥαδιον, ούτω ποιει· πλην οιδα ὁτι αδυνατων ερας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ΖΕΥΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἩΡΑΚΛΗΣ.

ΖΕ. [11]Παυσασθε, ω Ασκληπιε και Ἡρακλεις, εριζοντες προς αλληλους ὡσπερ ανθρωποι· [12]απρεπη γαρ ταυτα, και [13]αλλοτρια του συμποσιου των θεων. ἩΡΑ. Αλλα εθελεις, ω Ζευ, [14]τουτονι τον φαρμακεα προκατακλινεσθαι μου; ΑΣΚ. Νη Δια· και αμεινων γαρ ειμι. ἩΡΑ. Κατα τι, ω εμβροντητε; η διοτι σε

ὁ

ὁ Ζευς εκεραυνωσεν, [1]ἁ μη θεμις ποιουντα, νυν δε κατ' ελεον αυθις αθανασιας [2]μετειληφας; ΑΣΚ. [3]Επιλεληϛαι γαρ και συ, ω Ἡρακλες, εν τη Οιτη καταφλεγεις, ὁτι μοι ονειδιζεις το πυρ; ῾ΗΡΑ. [4]Ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ἡμιν· ὁς Διος μεν υἱος ειμι, [5]τοσαυτα δε πεπονηκα εκκαθαιρων τον βιον, θηρια καταγωνιζομενος, και ανθρωπους ὑβριστας τιμωρουμενος· συ δε ῥιζοτομος ει, και αγυρτης, νοσουσι μεν ισως ανθρωποις χρησιμος [6]επιθησειν των φαρμακων, ανδρωδες δε ουδεν [7]επιδεδειγμενος. ΑΣΚ. Ευ λεγεις· ὁτι σου τα εγκαυματα ιασαμην, ὁτε πρωην ανηλθες ἡμιφλεκτος ὑπ' αμφοιν [8]διεφθαρμενος τω σωματι, [9]του χιτωνος, και μετα τουτο, του πυρος· εγω δε, ει και μηδεν αλλο, ουτε εδουλευσα ὡσπερ συ, [10]ουτε εξαινον ερια εν Λυδια, [11]πορφυριδα ενδεδυκως, και παιομενος [12]ὑπο της Ομφαλης χρυσω σανδαλω· αλλ' [13]ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα. ῾ΗΡΑ. Ει μη [14]παυση λοιδορουμενος μοι, αυτικα [15]μαλα εισῃ, ὡς ου πολυ σε ονησει ἡ αθανασια· επει [16]αραμενος σε ῥιψω επι κεφαλην εκ του ουρανου, [17]ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε, το κρανιον συντριβεντα. Ζ. Παυσασθε, φημι, και μη επιταραττετε ἡμιν την ξυνουσιαν, η αμφοτερους [18]αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου· [19]καιτοι ευγνωμον,

γνωμον, ω 'Ηρακλες, προκατακλινεσθαι σου τον Ασκληπιον, άτε και προτερον αποθανοντα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ς.

ΑΡΗΣ ΚΑΙ 'ΕΡΜΗΣ.

ΑΡ. Ηκουσας, ω 'Ερμη, οια ηπειλησεν ἡμιν ὁ Ζευς, ὡς ὑπεροπτικα και απιθανα; [1]Ην εθελησω, φησιν, εγω μεν εκ του ουρανου σειραν καθησω, [2]ὑμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με, ματην πονησετε· ου γαρ δη καθελκυσετε· ει δε εγω θελησαιμι ανελκυσαι, ου μονον ὑμας, αλλα και την γην ἁμα, [3]και την θαλασσαν συναρτησας μετεωριω· και τ' αλλα ὁσα και συ [4]ακηκοας. Εγω δε, ὁτι μεν [5]καθ' ἑν ἁπαντων αμεινων, και ισχυροτερος εστιν, [6]ουκ αν αρνηθειην· [7]ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν, [8]ὡς μη καταβαρησειν αυτον, κα'ν την γην, κα'ν την θαλασσαν [9]προσλαβωμεν, [10]ουκ αν πεισθειην. 'ΕΡ. [11]Ευφημει, ω Αρες· ου γαρ ασφαλες λεγειν τα τοιαυτα, μη και τι κακον απολαυσωμεν [12]της φλυαριας. ΑΡ. [13]Οιει γαρ με προς παντας αν ταυτα ειπειν, [14]ουχι δε προς μονον σε, ὁν εχεμυθειν ηπισταμην; [15]ὁ γουν μαλιστα γελοιον εδοξε μοι ακουοντι μεταξυ της απειλης, ουκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε. μεμνημαι γαρ [16]ου προ πολλου, ὁποτε [17]ὁ Ποσειδων,

σειδων, και ἡ Ἡρα, και ἡ Αθηνα [1]επαναστατντες, [2]επεβουλευσαν ξυνδησαι αυτον λαβοντες, [3]ὡς παντοιος ην δεδιως, [4]και ταυτα τρεις οντας· και ει μη γε ἡ Θετις κατελεησασα εκαλεσεν αυτῳ συμμαχον [5]Βριαρεων, ἑκατογχειρα οντα, [6]κᾀν εδεδετο αυτῳ κεραυνῳ και βροντῃ. Ταυτα λογιζομενῳ [7]επῃει μοι γελᾳν επι τῃ καλλιρημοσυνῃ αυτου. ἙΡ. Σιωπα· ευφημει· ου γαρ ασφαλες ουτε σοι λεγειν, ουτε εμοι ακουειν τα τοιαυτα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΥΣ.

ΜΕ. Αλλα ὑδωρ μεν σε γινεσθαι, ω [8]Πρωτευ, ουκ απιθανον, [9]εναλιον γε οντα, [10]και δενδρον ετι φορητον· και ες λεοντα ὁποτε [11]αλλαγειης, ὁμως ουδε τουτο εξω πιστεως· ει δε και πυρ γινεσθαι δυνατον εν τῃ θαλαττῃ οικουντα, τουτο πανυ θαυμαζω, και απιστω. ΠΡΩ. Μη θαυμασῃς, ω Μενελαε, γιγνομαι γαρ. ΜΕ. Ειδον και αυτος· αλλα μοι δοκεις, [12]ειρησεται γαρ προς σε, γοητειαν τινα προσαγειν τῳ πραγματι, και τους οφθαλμους εξαπαταν των ὁρωντων, αυτος ουδεν τοιουτο γιγνομενος. ΠΡΟ. Και τις αν ἡ απατη επι των οὑτως εναργων γενοιτο; ουκ [13]ανεωγμενοις τοις οφθαλμοις ειδες, [14]ες ὁσα μετεποιησα εμαυτον; Ει δε απιστεις, και το πραγμα

ψευδες

ψευδες μεν ειναι δοκει, φαντασια δε τις προ των οφθαλμων ἱσταμενη, επειδαν πυρ γινωμαι, [1]προσενεγκαι μοι, ω γενναιοτατε, την χειρα· [2]εισῃ γαρ, ει ὁρωμαι μονον, η και [3]το καιειν τοτε μοι προσεστιν. ΜΕ. Οὐκ ασφαλης ἡ πειρα, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Συ δε μοι, Μενελαε, δοκεις [4]ουδε πολυπουν ἑωρακεναι πωποτε, [5]ουδ' ὁ πασχει ὁ ιχθυς οὑτος ειδεναι. ΜΕ. Αλλα τον μεν πολυπουν ειδον· ἁ πασχει δε, ἡδεως αν μαθοιμι παρα σου. ΠΡΩ. [6]Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων ἁρμοσῃ τας κοτυλας, και προσφυς εχεται κατα τας πλεκτανας, εκεινῃ ὁμοιον απεργαζεται ἑαυτον, και μεταβαλλει την χροαν, μιμουμενος την πετραν, ὡς αν [7]λαθῃ τους ἁλιεας, μη διαλλαττων, μηδε φανερος ων δια τουτο, αλλ' εοικως τῳ λιθῳ. ΜΕ. Φασι ταυτα· [8]το δε σον πολλῳ παραδοξοτερον, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Ουκ οιδα, ω Μενελαε, τινι αν αλλῳ [9]πιστευσειας, τοις σεαυτου οφθαλμοις απιστων; ΜΕ. Ιδων ειδον· αλλα το πραγμα τεραστιον, τον αυτον πυρ και ὑδωρ γιγνεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ἙΡΜΗΣ.

ΑΠ. [10]Εχεις μοι ειπειν, ω Ἑρμη, ποτερος ὁ Καστωρ εστι τουτων, η ποτερος ὁ Πολυδευκης; εγω γαρ ουκ

ουκ αν διακρινοιμι αυτους. ʽΕΡ. ʽΟ μεν χθες ἡμιν [1]ξυγγενομενος, εκεινος Καστωρ ην, οὑτος δε Πολυδευκης. ΑΠ. Πως διαγιγνωσκεις; [2]ὁμοιοι γαρ. ʽΕΡ. ʽΟτι οὑτος μεν, ω Απολλον, εχει επι του προσωπου τα ιχνη των τραυματων, ἁ ελαβε παρα των ανταγωνιστων πυκτευων· και μαλιστα, [3]ὁποσα ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου ετρωθη, τῳ Ιασονι συμπλεων· [4]ἁτερος δε ουδεν τοιουτον εμφαινει, αλλα καθαρος εστι, και απαθης [5]το προσωπον· ΑΠ. [6]Ωνησας, διδαξας τα γνωρισματα· επει ταγε αλλα παντα ισα, του ωου το ἡμιτομον, και αστηρ ὑπερανω, και ακοντιον εν τῃ χειρι, και ἱππος ἑκατερῳ λευκος· ὡστε πολλακις εγω τον μεν προσειπον Καστορα, Πολυδευκην οντα· τον δε τῳ του Πολυδευκους ονοματι. Αταρ ειπε μοι και τοδε, τι δηποτε ουκ αμφω [7]ξυνεισιν ἡμιν, αλλ' [8]εξ ἡμισειας, αρτι μεν νεκρος, αρτι δε θεος εστιν ἁτερος αυτων. ʽΕΡ. ʽΥπο φιλαδελφιας τουτο ποιουσιν· επει γαρ εδει ἑνα μεν [9]τεθναναι των Ληδας ὑιεων, ἑνα δε αθανατον ειναι, ενειμαντο ὑτως αυτοι την αθανασιαν. ΑΠ. Ου ξυνετην, ω ʽΕρμη, την νομην, ειγε ουδε οψονται οὑτως αλληλους, ὁπερ εποθουν, οιμαι, μαλιστα· πως γαρ, ὁ μεν παρα θεοις, ὁ δε παρα τοις φθιτοις ων; [10]Πλην αλλα, ὡσπερ εγω μαντευομαι, ὁ δε Ασκληπιος ιαται, συ δε παλαιειν διδασκεις, παιδοτριβης αριστος ων, ἡ δε Αρτεμις μαιευεται, και

των

των αλλων ἑκαστος εχει τινα τεχνην, η θεοις, η ανθρωποις χρησιμην· οὑτοι δε, τι ποιησουσιν ἡμιν; [1]η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες; 'ΕΡ. Ουδαμως· αλλα προστετακται αυτοιν ὑπηρετειν τῳ Ποσειδωνι, και καθιππευειν δει το πελαγος, και αν που ναυτας χειμαζομενους ιδωσιν, επικαθισαντας επι το πλοιον, σωζειν τους εμπλεοντας. ΑΠ. Αγαθην, ω 'Ερμη, και σωτηριον λεγεις την τεχνην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Θ.

'ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΜΑΙΑ.

'ΕΡ. [2]Εστι γαρ τις, ω μητερ, εν ουρανῳ θεος αθλιωτερος εμου; ΜΑ. Μη λεγε, ω 'Ερμη, τοιουτον μηδεν. 'ΕΡ. [3]Τι μη λεγω, ὁς τοσαυτα πραγματα εχω, μονος καμνων, και προς τοσαυτας ὑπηρεσιας διασπωμενος; ἑωθεν μεν γαρ εξαναστατα σαιρειν το συμποσιον δει· και [4]διαστρωσαντα την εκκλησιαν, ειτα ευθετησαντα ἑκαστα, παρεσταναι τῳ Διϊ, και διαφερειν τας αγγελιας τας παρ' αυτου ανω και κατω ἡμεροδρομουντα· [5]και επανελθοντα ετι κεκονισμενον παρατιθεναι την αμβροσιαν· [6]πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν, και το νεκταρ εγω ενεχεον. Το δε παντων δεινοτατον, ὁτι μηδε νυκτος καθευδω μονος των αλλων, αλλα δει με και τοτε τῳ

Πλουτωνι

Πλουτωνι ψυχαγωγειν, και νεκροπομπον ειναι, και παρεσταναι τῳ δικαστεριῳ· ου γαρ ἱκανα μοι τα της ἡμερας εργα, εν παλαιστραις ειναι, κᾀν ταις εκκλησιαις κηρυττειν, και ῥητορας εκδιδασκειν, [1]αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμερισμενον· καιτοι [2]τα μεν της Ληδος τεκνα, παρ' ἡμεραν ἑκατερος εν ουρανῳ και [3]εν ᾁδου εισιν· εμοι δε καθ' ἑκαστην ἡμεραν και ταυτα κᾀκεινα ποιειν αναγκαιον. [4]Και οἱ μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι, εκ γυναικων δυστηνων γενομενοι, ευωχουνται αφροντιδες· [5]ὁ δε Μαιας της Ατλαντος διακονουμαι αυτοις· και νυν αρτι ἡκοντα με απο Σιδωνος [6]παρα της Καδμου θυγατρος, εφ' ἡν [7]πεπομφε με οψομενον ὁ, τι πραττει ἡ παις, μηδε αναπνευσαντα, πεπομφεν αυθις ες το Αργος επισκεψομενον την Δαναην· ειτ' εκειθεν ες Βοιωτιαν, φησιν, ελθων, εν παροδῳ την Αντιοπην ιδε. Και ὁλως [8]απηγορευκα ηδη· ει γουν μοιδυνατον ην, ἡδεως [9]αν ηξιωσα πεπρασθαι, ὡσπερ οἱ εν γη κακως δουλευοντες. ΜΑ. Εα ταυτα, ω τεκνον· χρη γαρ παντα ὑπηρετειν τῳ πατρι, νεανιαν οντα· και νυν, ὡσπερ επεμφθης, σοβει ες Αργος, ειτα ες την Βοιωτιαν, μη και πληγας βραδυνων λαβοις· οξυχολοι γαρ οἱ ερωντες.

V.

V.

EX PLUTARCHI

APOPHTHEGMATIS.

---

[1]ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

α. Μεμνονος.

[2]ΜΕΜΝΩΝ, ὁ Αλεξανδρῳ [3]πολεμων ὑπερ Δαρειου του βασιλεως, μισθοφορον τινα, [4]πολλα βλασφημα και ασελγη περι Αλεξανδρου λεγοντα, τῃ λογχῃ παταξας, Εγω σε, ειπε, [5]τρεφω μαχουμενον, αλλ' ου λοιδορουμενον Αλεξανδρῳ.

β. Αιγυπτιων βασιλεων εθος.

Οἱ Αιγυπτιων βασιλεις κατα νομον ἑαυτων τους δικαστας [6]εξωρκιζον, ὁτι κα̉ν βασιλευς τι προσταξῃ κριναι των μη δικαιων, ου κρινουσι.

γ. Πολτυος.

Πολτυς ὁ Θρακων βασιλευς, εν τῳ Τρωϊκῳ πολεμῳ [1]πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων, [2]εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, δυο παρ' αυτου λαβειν καλας γυναικας.

δ. Τηρου.

Τηρης ὁ [3]Σιταλκου πατηρ ελεγεν, ὁποτε σχολαζοι και μη στρατευοιτο, [4]των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.

ε. Ιδαθυρσου.

Ιδαθυρσος ὁ Σκυθων βασιλευς, εφ' ὁν [5]διεβη Δαρειος, επειθε τους Ιωνων τυραννους το του Ιστρου ζευγμα λυσαντας [6]απαλλαττεσθαι· μη βουληθεντας δε, δια την προς Δαρειον πιστιν, ανδραποδα χρηστα και αδραστα εκαλει.

ϛ. Ατεου.

Ατεας εγραφε προς τον Φιλιππον, Συ μεν [7]αρχεις Μακεδονων, ανθρωπων [8]μεμαθηκοτων πολεμειν· εγω δε Σκυθων, οἱ και λιμῳ και διψει μαχεσθαι δυνανται. Τȣς δε πρεσβεις του Φιλιππου, ψηχων τον ἱππον, [9]ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος. Ισμηνιαν δε, τον αριστον αυλητην, λαβων αιχμαλωτον, εκελευσεν αυλησαι·

λησαι· [1]θαυμαζοντων δε των αλλων, αυτος [2]ωμοσεν ἡδιον ακουειν του ἱππου χρεμετιζοντος.

ζ. Σκιλουρου.

Σκιλουρος ογδοηκοντα παιδας αῤῥενας απολιπων, [3]επει τελευταν εμελλε, δεσμην ακοντιων ἑκαστῳ προτεινων, εκελευσε καταθραυσαι· παντων δ' απαγορευσαντων, καθ' ἑν αυτος [4]εξελων ακοντιον, ἁπαντα ῥᾳδιως [5]συνεκλασε· διδασκων εκεινους, ὁτι [6]συνεστωτες, ισχυροι διαμενουσιν, ασθενεις δ' εσονται διαλυθεντες και στασιασαντες.

η. Αγαθοκλεους.

Αγαθοκλης ὑιος ην κεραμεως· γενομενος δε κυριος Σικελιας, και βασιλευς αναγορευθεις, [7]ειωθει κεραμεα ποτηρια τιθεναι παρα τα χρυσα, και τοις νεοις επιδεικνυμενος λεγειν, [8]ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον, νυν ταυτα ποιει δια την επιμελειαν και την ανδριαν. Πολιορκουντος δε πολιν αυτου, των απο του τειχους τινες ελοιδορουντο, λεγοντες [9]ὁτι, Ω κεραμευ, τον μισθον ποθεν αποδωσεις τοις στρατιωταις; ὁ δε πρᾳος και μειδιων ειπεν, [10]Αικα ταυταν ἑλω· λαβων δε [11]κατα κρατος, επιπρασκε τους αιχμαλωτους, λεγων, Εαν με παλιν λοιδορητε, [12]προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος. Εγκαλουντων δε τοις ναυταις αυτου

αυτου των Ιθακησιων, ότι τῃ νησῳ [1]προσβαλοντες, των θρεμματων τινα [2]απεσπασαν· Ὁ δε ὑμετερος, εφη, [3]βασιλευς ελθων προς ἡμας, ου μονον τα προβατα λαβων, αλλα και τον ποιμενα προσεκτυφλωσας απηλθε.

θ. Διωνος.

[4]Διων, ὁ Διονυσιον εκβαλων εκ της τυραννιδος, ακουσας επιβουλευειν αυτῳ Καλλιππον, ῳ μαλιστα [5]των φιλων και ξενων επιστευεν, [6]ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι, βελτιον ειναι φησας αποθανειν, η ζῃν, μη μονον τους πολεμιους, αλλα και τους φιλους φυλαττομενον.

ι. Αλεξανδρου.

Αλεξανδρος ετι παις ων, πολλα [7]του Φιλιππου κατορθουντος, ουκ εχαιρεν, αλλα προς τους συντρεφομενους ελεγε παιδας, Εμοι δε ὁ πατηρ ουδεν απολειψει· των δε παιδων λεγοντων ὁτι, Ταυτα σοι [8]κταται· Τι δ' οφελος, ειπεν, εαν εχω μεν πολλα, πραξω δε ουδεν; Ελαφρος δ' ων και ποδωκης, και παρακαλουμενος ὑπο του πατρος [9]Ολυμπια δραμειν σταδιον, Ειγε, εφη, βασιλεις ἑξειν εμελλον ανταγωνιστας. [10]Επιθυμιωντι δε τοις θεοις αφειδως αυτῳ, και πολλακις επιδραττομενῳ του λιβανωτου, παρων

Λεωνιδης

Λεωνιδης ὁ παιδαγωγος, Οὑτως, ειπεν, ω παι, δαψιλως επιθυμιασεις, ὁταν [1]της λιβανωτοφορου κρατησης. Ὡς ουν εκρατησεν, επεμψεν επιστολην προς αυτον· Απεσταλκα σοι ταλαντα ἑκατον λιβανωτου και κασιας, ἱνα μηκετι μικρολογῃ προς τȣς θεȣς, [2]ειδως ὁτι και [3]της αρωματοφορου κρατουμεν. Μελλων δε την επι Γρανικῳ μαχην μαχεσθαι, παρεκαλει τους Μακεδονας αφθονως δειπνειν, και παντα φερειν εις μεσον, ὡς αυριον δειπνησοντας εκ των πολεμιων. Περιλλου δε τινος των φιλων αιτησαντος προικα τοις θυγατριοις, εκελευσε πεντηκοντα ταλαντα λαβειν· αυτου δε φησαντος ἱκανα ειναι δεκα, Σοι γε, εφη, λαβειν, εμοι δ' ουχ ἱκανα δουναι. Αναξαρχῳ δε τῳ φιλοσοφῳ δουναι τον διοικητην εκελευσεν, [4]ὁσον αν αιτησῃ· του δε διοικητου φησαντος, ὡς ἑκατον αιτειται ταλαντα, Καλως, εφη, ποιει, γινωσκων, ὁτι φιλον εχει και δυναμενον τηλικαυτα δωρεισθαι και βουλομενον. Εν δε τῃ Μιλητῳ πολλους ανδριαντας αθλητων θεασαμενος [5]Ολυμπια και Πυθια νενικηκοτων, Και που τα τηλικαυτα ην σωματα, εφη, ὁτε οἱ βαρβαροι ὑμων την πολιν [6]επολιορκουν; Της δε των Καρων βασιλισσης Αδας οψα και πεμματα, παρεσκευασμενα περιττως δια δημιουργων και μαγειρων, φιλοτιμουμενης αει πεμπειν προς αυτον, εφη, κρειττονας εχειν αυτον οψοποιους· προς μεν αριστον, την νυκτοπορειαν, προς δε δειπνον, την ολιγαριστιαν.

Επει

Επει δε, παρεσκευασμενων παντων προς μαχην, [1]ηρωτησαν οἱ στρατηγοι, Μη τι προς τουτοις ἑτερον· Ουδεν, ειπεν, η ξυρᾳν τα γενεια των Μακεδονων. Θαυμασαντος δε του Παρμενιωνος, [2]Ουκ οιδας, ειπεν, ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος; Δαρειου [3]διδοντος αυτῳ μυρια ταλαντα και την *Ασιαν* νειμασθαι προς αυτον επισης, και Παρμενιωνος ειποντος, ελαβον αν, ει Αλεξανδρος ημην· [4]Καγο νη Δια, ειπεν, ει Παρμενιων ημην· απεκρινατο δε Δαρειῳ, μητε την γην ἡλιους δυο, μητε την Ασιαν δυο βασιλεις ὑπομενειν. Μελλοντι δ' αυτῳ περι [5]των ὁλων εν Αρβηλοις κινδυνευειν [6]προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας προσιεσαν οἱ φιλοι, των στρατιωτων κατηγορουντες, ὡς εν ταις σκηναις διαλαλουντων και [7]συντιθεμενων, ὁπως μηδεν των λαφυρων εις [8]το βασιλικον ανοισουσιν, αλλ' αυτοι κερδανουσιν· ὁ δε μειδιασας, Αγαθα, φησιν, αγγελετε· νικᾳν γαρ ανδρων, ου φευγειν, παρεσκευασμενων ακουω διαλογισμους. Παρατασσομενου δε του στρατευματος, ιδων τινα των στρατιωτων το ακοντιον εναγκυλουμενον, [9]εξεωσε της φαλαγγος, ὡς αχρηστον, ὁς παρασκευαζεται δη νυν, ὁτε δει χρησθαι τοις ὁπλοις. Επιστολην δε παρα της μητρος αναγινωσκων, απορρητους λογους κατ' *Αντιπατρου* και διαβολας εχουσαν, ἁμα του Ἡφαιστιωνος, (ὡσπερ ειωθει,) συναναγινωσκοντος, ουκ εκωλυσεν· ὡς δε [10]ανεγνω, τον δακτυλιον

[1]αφε-

[1]αφελομενος τον ἑαυτου, τῳ στοματι τῳ εκεινου την αφραγιδα [2]επεθηκεν. [3]Εν δ' Αμμωνος ὑπο του προφητου παις Διος προσαγορευθεις, Ουδεν γε, εφη, θαυμαστον· παντων μεν γαρ ὁ Ζευς φυσει πατηρ εστιν, [4]ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους. Τοξευματι δε [5]πληγεις εις το σκελος, ὡς πολλοι [6]συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων αυτον θεον προσαγορευειν, [7]διαχυθεις τῳ προσωπῳ, Τουτι μεν αἱμα, ειπεν, ὡς ὁρατε, και ουκ [8]ιχωρ, οἱος περ τε ῥεει μακαρεσσι θεοισιν. Επαινουντων δ' ενιων του Αντιπατρου την ευτελειαν, ὡς αθρυπτως διαιτωμενου και αυστηρως, Εξωθεν, ειπεν, Αντιπατρος λευκοπάρυφος εστι, [9]τα δ' ενδον, ὁλοπορφυρος. Εν δε χειμωνι και ψυχει των φιλων τινος [10]ἑστιωντος αυτον, εσχαραν δε μικραν και πυρ ολιγον [11]εισενεγκαντος, η ξυλα [12]η λιβανωτον εισενεγκειν εκελευσε. Των δ' Ινδων τον αριστα τοξευειν δοκουντα, και λεγομενον δια δακτυλιου τον οϊστον αφιεναι, λαβων αιχμαλωτον εκελευσεν επιδειξασθαι, και μη βουλομενον οργισθεις [13]ανελειν προσεταξεν· επει δ' αγομενος ὁ ανθρωπος ελεγε προς τους αγοντας, [14]ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε, και εφοβηθη διαπεσειν, ακουσας ὁ Αλεξανδρος εθαυμασε, και απελυσε μετα δωρων αυτον, [15]ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν, η της δοξης αναξιος φανηναι. Επει δε Ταξιλης, ἑις των Ινδων βασιλευς ων, απαντησας

[1]πρου-

[1]προὐκαλειτο μη μαχεσθαι μηδε πολεμειν Αλεξανδρον, αλλ' ει μεν εστιν ἡττων, [2]ευ πασχειν, ει δε βελτιων, εὖ ποιειν· απεκρινατο, περι αυτου τουτου [3]μαχητεον ειναι, ποτερος ευ ποιων περιγενηται. Περι δε της λεγομενης Αορνου πετρας εν Ινδοις ακουσας, ὁτι το μεν χωριον δυσαλωτον εστιν, ὁ δε εχων αυτο δειλος εστι· Νυν, εφη, το χωριον ευαλωτον εστιν. Επει δ' αλλος, εχων πετραν αληπτον δοκουσαν ειναι, [4]ενεχειρισεν ἑαυτον μετα της πετρας τῳ Αλεξανδρῳ, και της δυναμεως εκελευσεν αρχειν, και [5]προσεθηκε χωραν, ειπων ὁτι, Φρονειν μοι δοκει ὁ ανθρωπος, ανδρι μαλλον αγαθῳ πιστευσας ἑαυτον η οχυρῳ τοπῳ. Μετα δε την της πετρας αλωσιν των φιλων λεγοντων [6]ὑπερβεβληκεναι τον Ἡρακλεα ταις πραξεσιν· Αλλ' εγω, ειπε, τας εμας πραξεις μετα της ἡγεμονιας, ἑνος ου νομιζω ῥηματος ανταξιας ειναι του Ἡρακλεους. Των δε πρωτων φιλων και κρατιστων τιμαν μεν εδοκει Κρατερον μαλιστα παντων, φιλειν δε Ἡφαιστιωνα. Κρατερος μεν γαρ, εφη, φιλοβασιλευς [6]εστι· Ἡφαιστιων δε, φιλαλεξανδρος. Ξενοκρατῃ δε τῳ φιλοσοφῳ πεντηκοντα ταλαντα πεμψας, ὡς ουκ [7]εδεξατο, μη δεισθαι φησας, ηρωτησεν ει μηδε φιλον εχει Ξενοκρατης. Εμοι μεν γαρ, εφη, μολις ὁ Δαρειου πλουτος εις [8]τους φιλους ηρκεσεν. Επει δε Πωρος, ερωτηθεις ὑπ' αυτου μετα

την

την μαχην. Πως σοι χρησομαι; Βασιλικως, ειπε· και προσερωτηθεις μη τι αλλο. Παντα, ειπεν, εν τῳ Βασιλικας ενεστι· θαυμασας και την συνεσιν αυτου και την ανδραγαθιαν. [1]πλειονα χωραν. ἡς προτερον ειχε, προσεθηκε. [2]Πυθομενος δε ὑπο τινος λοιδορεισθαι, Βασιλικον. εφη, εστιν ευ ποιουντα κακως ακουειν. Αποθνησκων δε, προς τους ἑταιρους ιδων, εφη, Μεγαν ὁρῶ μου [3]τον επιταφιον εσομενον. Τελευτησαντος δ' αυτου. Δημαδης ὁ ῥητωρ, ὁμοιον, εφη, δια την αναρχιαν ὁρασθαι το στρατοπεδον των Μακεδονων [4]εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.

ια. Λυσιμαχου.

Λυσιμαχος. εν Θρᾳκῃ κρατηθεις ὑπο Δρομαχετου, και δια διψαν ἑαυτον και το στρατευμα [5]παραδους, ὡς επιεν αιχμαλωτος γενομενος, Ω θεοι, ειπεν. ὡς μικρας ἡδονης ἑνεκα δουλον εμαυτον εκ βασιλεως πεποιηκα! Προς δε Φιλιππιδην, τον κωμῳδοποιον, φιλον οντα και συνηθη, Τινος σοι, ειπε, των εμων [6]μεταδω; κἀκεινος, Οὑ βουλει, πλην των απορρητων.

ιβ. Αντιοχου.

Αντιοχος, ὁ στρατευσας δευτερον επι Παρθους, εν τινι κυνηγεσιῳ και διωγμῳ [7]των φιλων και θεραποντων

9

ποντων αποπλανηθεις, εις επαυλιν πενητων ανθρωπων αγνοουμενος εισηλθε· και παρα το δειπνον [1]εμβαλων λογον περι του βασιλεως, ηκουσεν, ὁτι [2]τ' αλλα χρηστος εστιν, φιλοις δε μοχθηροις επιτρεπων [3]τα πλειστα παρορᾳ, και πολλακις αμελει των αναγκαιων [4]δια το λιαν φιλοθηρος ειναι· Τοτε μεν ουν εσιωπησεν· [5]ἁμα δε ἡμερᾳ, των δορυφορων παραγενομενων επι την επαυλιν, φανερος γενομενος, προσφερομενης της πορφυρας αυτῳ και του διαδηματος, Αλλα [6]αφ' ἡς, ειπεν, ἡμερας ὑμας ανειληφα, πρωτον εχθες αληθινων λογων ηκουσα περι εμαυτου. Των δε Ιουδαιων, πολιορκουντος αυτου τα Ἱεροσολυμα, [7]προς την μεγιστην ἑορτην αιτησαμενων ἑπτα ἡμερων ανοχας, ου μονον εδωκε ταυτας, αλλα και ταυρους [8]χρυσοκερως παρασκευασαμενος, και θυμιαματων και αρωματων πληθος, αχρι των πυλων επομπευσε· και [9]παραδους τοις εκεινων ἱερευσι την θυσιαν, αυτος επανηλθεν εις το στρατοπεδον· οἱ δε Ιουδαιοι θαυμασαντες, ευθυς ἑαυτους μετα την ἑορτην [10]ενεχειρισαν.

VI.

VI.

E XENOPHONTE

DE CYRI INSTITUTIONE.

---

[1]ΕΚ ΤΟΥ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

—— [2]Ὁ δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων· και ηδη πολλοι τε [3]εδοκουν και καλοι και αγαθοι παρειναι· εν οἱς δη ὁ Κυρος λεγει τοιαδε.

"Ανδρες συμμαχοι, Γαδατας διεπραξεν [4]ἁ εδοκει "πασιν ἡμιν πολλου αξια ειναι· και ταυτα, [5]πριν "και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν· Νυν δε ὁ Ασσυ-"ριος εις την χωραν αυτου [6]εμβαλλειν αγγελλεται.— "Νυν ουν, ω ανδρες, [7]καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιη-"σαι, ει προθυμως Γαδατᾳ βοηθησαιμεν, ανδρι ευερ-

"γετῃ·

" γετῃ· και ἁμα δικαια ποιοιμεν αν, χαριν αποδιδον-
" τες· αλλα μην και συμφορον γ' αν, ὡς εγω δοκω,
" πραττοιμεν ἡμιν αυτοις. Ει γαρ πασι [1]φαινοιμεθα
" τους μεν κακως ποιουντας νικᾳν πειρωμενοι κακως
" ποιουντες, τους δ' ευεργετουντας αγαθοις ὑπερβαλλομε-
" νοι, εικος εκ των τοιουτων φιλους μεν ἡμιν πολλους βου-
" λεσθαι γιγνεσθαι, εχθρον δε μηδενα επιθυμειν ειναι·
" ει δε αμελησαι δοξαιμεν [2]Γαδατα, προς των θεων,
" ποιοις λογοις αλλους πειθοιμεν αν χαριζεσθαι τι
" ἡμιν; πως δ' αν τολμωμεν ἡμας αυτους επαινειν;
" πως δ' αν αντιβλεψαι τις ἡμων δυναιτο Γαδατᾳ, ει
" [3]ἡττῳμεθα αυτου ευ ποιουντος, τοσοιδε οντες, ἑνος
" ανδρος, και τουτου οὑτω διακειμενου;" Ὁ μεν ουν οὑτως
ειπεν· οἱ δε παντες [4]συνεπῃνουν ισχυρως ταυτα ποιειν.

Αγετε τοινυν, εφη, επειπερ και ὑμιν [5]συνδοκει ταυ-
τα, επι μεν τοις ὑποζυγιοις και οχημασι καταλειπω-
μεν ἑκαστοι τους μετα τουτων επιτηδειοτατους πορευεσθαι.
Γωβρυας δε ἡμιν [6]αρχετω αυτων, και ἡγεισθω αυτοις·
και γαρ ὁδων εμπειρος, και [7]τ' αλλα ἱκανος· ἡμεις δε,
εφη, συν ἱπποις τοις δυνατωτατοις και ανδρασι πορευ-
ωμεθα, τα επιτηδεια τριων ἡμερων λαβοντες· ὁσῳ δ' αν
κουφοτερον συσκευαζωμεθα και ευτελεστερον, τοσουτῳ
[8]τας επιουσας ἡμερας ἡδιον αν αριστησομεν τε και δει-
πνησομεν και καθευδησομεν. Νυν δ', εφη, πορευωμεθα
ὡδε·

ὡδε· Πρωτον μεν αγε συ, Χρυσαντα, τους θωρακοφορους, (επει ὁμαλη τε και πλατεια ἡ ὁδος εστι,) τας ταξιαρχους εχων εν μετωπῳ παντας· ἡ δε ταξις ἑκαστη [1]εφ᾽ ἑνος ιτω· αθροοι γαρ οντες, και [2]ταχιστα και ασφαλεστατα αν πορευοιμεθα. Τουτου δε ἑνεκα, εφη, τους θωρακοφορους κελευω ἡγεισθαι, ὁτι τουτο [3]βαρυτατον εστι του στρατευματος. Του δε βαρυτατου ἡγουμενου, αναγκη ῥᾳδιως ἑπεσθαι παντα τα [4]θαττον ιοντα· ὁταν δε [5]το ταχιστον ἡγηται εν νυκτι. ουδεν εστι θαυμαστον και διασπασθαι τα στρατευματα· [6]το γαρ προταχθεν αποδιδρασκει. Επι δε τουτοις, εφη, Αρταβαζος τους Περσων πελταστας και τοξοτας αγετω· επι δε τουτοις, Ανδραμιας ὁ Μηδος [7]το Μηδων πεζικον· επι δε τουτοις, Εμβας το Αρμενιων πεζικον· επι δε τουτοις, Αρτουχας Ὑρκανιους· επι δε τουτοις, Θαμβρακας το Σακων πεζικον· επι δε τουτοις, Δαματας Καδουσιους. [8]Αγοντων δε και οὑτοι παντες, εν μετωπῳ μεν τους ταξιαρχους εχοντες, δεξιους δε τους πελταστας, αριστερους δε τους τοξοτας του ἑαυτων πλαισιου· οὑτω γαρ πορευομενοι, και ευχρηστοτεροι γιγνονται. Επι δε τουτοις, εφη, οἱ σκευοφοροι παντων [9]ἑπεσθωσαν· οἱ δε αρχοντες αυτων [10]επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν, και πρωϊ συν τοις σκευεσι παρωσιν εις την τεταγμενην χωραν, και ὁπως κοσμιως ἑπωνται. Επι δε τοις

τοις σκευοφοροις, εφη, τους Περσας ἱππεας Μαδατᾶς ὁ Περσης αγετω εχων και οὗτος τους ἑκατονταρχους των ἱππεων εν μετωπῳ· ὁ δ' ἑκατονταρχος την ταξιν αγετω εις ἑνα, ὡσπερ οἱ πεζαρχοι. Επι δε τουτοις Ῥαμβακας ὁ Μηδος ὡσαυτως τους ἑαυτου ἱππεας· επι δε τουτοις συ, ω Τιγρανη, [1]το σαυτου ἱππικον· και οἱ αλλοι δ' ἱππαρχοι, [2]μεθ ὡν ἑκαστος αφικετο προς ἡμας· επι τουτοις, Σακαι, αγετε· εσχατοι δ' ὡσπερ ηλθον Καδεσιοι αγοντων στρατευμα· συ δε ὁ αγων αυτες επιμελε, [3]το νυν ειναι, παντων των οπισθεν, και μηδενα εα ὑστερον των σων ἱππεων γιγνεσθαι. Επιμελεισθε δε του σιωπῃ πορευεσθαι οἱ τε αρχοντες και παντες οἱ σωφρονεντες· δια γαρ των ωτων εν τῃ νυκτι αναγκη μαλλον, η δια των οφθαλμων, ἑκαστα και αισθανεσθαι και πραττεσθαι· και [4]το ταραχθηναι δ' εν νυκτι πολυ μειζον εστι πραγμα η εν τῃ ἡμερᾳ, και δυσκατασστατωτερον· οὗ ἑνεκα ἡ τε σιωπη [5]ασκητεα, και ἡ ταξις διαφυλακτεα. Τας δε νυκτερινας, εφη, φυλακας, ὁταν μελλητε νυκτος [6]εξαναστησεσθαι, αει χρη ὡς βραχυτατας και ὡς πλειστας ποιεισθαι, ὡς μηδενα ἡ εν τῃ φυλακῃ αγρυπνια, πολλη ουσα, λυμαινηται εν τῃ πορειᾳ· ἡνικα δ' αν ὡρα η πορευεσθαι, σημαινειν τῳ κερατι. Ὑμεις δε εχοντες [7]ἁ δει ἑκαστον, παρεστε εις την επι Βαβυλωνος ὁδον· [8]ὁ δε ὁρμωμενος, αει τῳ κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι.

[1] Εκ τουτου δη ῳχοντο επι τας σκηνας, και ἁμα απιοντες διελεγοντο προς αλληλους, ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις συνεταττε, πως ονομαζων ενετελλετο! Ὁ δε Κυρος επιμελειᾳ τουτο εποιει· πανυ γαρ αυτῳ θαυμαστον εδοκει ειναι, ει οἱ μεν βαναυσοι ισασι της ἑαυτου τεχνης ἑκαστος των εργαλειων τα ονοματα, και ιατρος δε οιδε και των οργανων και των φαρμακων, οἱς χρηται, παντων τα ονοματα· ὁ δε στρατηγος οὑτως ηλιθιος εσοιτο, ὡστε ουκ [?]εισεται των ὑφ᾽ αὑτον ἡγεμονων τα ὀνοματα, οἱς αναγκη εστιν αυτῳ οργανοις χρησθαι, και ὁταν προκαταλαβειν τι βουληται, και ὁταν φυλαξαι, και ὁταν θαρρυναι, και ὁταν φοβησαι. Και ὁταν τιμησαι δε ποτε τινα βουλοιτο, πρεπον αυτῳ εδοκει ειναι ονομαστι προσαγορευειν. Εδοκουν δε αυτῳ οἱ γιγνωσκεσθαι δοκουντες ὑπο του αρχοντος, και του καλον τι ποιουντες ὁρασθαι μαλλον [4]ορεγεσθαι, και [5]του αισχρον τι ποιειν μαλλον προθυμεισθαι απεχεσθαι. Ηλιθιον δε και τουτο αυτῳ εδοκει ειναι, [6]το, ὁποτε βουλοιτο τι πραχθηναι, οὑτω προσταττειν, ὡσπερ εν οικῳ ενιοι προσταττουσι δεσποται, Ιτω τις εφ᾽ ὑδωρ, ξυλα τις σχισατω. Οὑτω γαρ προσταττομενων, εις αλληλους τε ὁραν ἁπαντες εδοκουν αυτῳ, και ουδεις περαινειν το προσταχθεν· και παντες εν αιτιᾳ ειναι, και ουδεις τῃ αιτιᾳ ουτε αισχυνεσθαι, ουτε φοβεισθαι, ὁμοιως δια το συν πολλοις αιτιαν εχειν· δια ταυτα δη αυτος

παντας

παντας ωνομαζεν, ὁποτε [1]προσταττοι. Και ὁ Κυρος μεν δε οὑτω περι τουτων εγιγνωσκεν.

Οἱ δε στρατιωται τοτε μεν δειπνησαντες, και φυλακας [2]καταστησαμενοι, και συσκευασαμενοι παντα, ἁ εδει, [3]εκοιμηθησαν. Ἡνικα δ' ην [4]εν μεσῳ νυκτων, εσημαινε τῳ κερατι. Κυρος δ', ειπων τῳ Χρυσαντᾳ, ὁτι επι τῃ ὁδῳ επιμενοι δη [5]εν τῳ προσθεν τε στρατευματος, [6]εξηει λαβων τους αμφ' αὑτον ὑπηρετας· βραχει δε χρονῳ ὑστερον παρην Χρυσαντας αγων τους θωρακοφορους. Τουτῳ μεν ουν ὁ Κυρος δους ἡγεμονας της ὁδου, πορευεσθαι εκελευεν ἡσυχως, ἑως αγγελος ελθοι, [7]ὁτι εν ὁδῳ παντες ειησαν· αυτος δε ἑστηκως εν τῳ αυτῳ τον μεν προσιοντα [9]προυπεμπετο εν ταξει, [10]επι δε τον ὑστεριζοντα επεμπε καλων. Επει δε παντες εν ὁδῳ ησαν, προς μεν Χρυσανταν ἱππεας επεμψεν, [11]ερουντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη ουν θασσον. Αυτος δε παρελαυνων τον ἱππον [12]εις το προσθεν, ἡσυχος κατεθεατο τας ταξεις· και οὑς μεν ιδοι ευτακτως και σιωπῃ ιοντας, [13]προσελαυνων αυτοις, οἱτινες [14]ειεν ηρωτα, και επει [15]πυθοιτο, επῃνει· ει δε τινας θορυβουμενους [16]αισθοιτο, το αιτιον τουτου σκοπων, [17]κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.

VII.

CEBETIS THEBANI TABULA.

[1]ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

[2]Διαλογου προσωπα, Ξενος και Πρεσβυτης.

I. [3]ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες εν τῳ του Κρονου ἱερῳ, εν ᾧ πολλα μεν και αλλα αναθηματα εθεωρουμεν· [4]ανεκειτο δε και πιναξ τις εμπροσθεν του νεω, εν ᾧ ην γραφη τις [5]ξενη, και μυθους εχουσα ιδιους· οὓς ουκ ηδυναμεθα συμβαλειν, [6]τινες και ποτ' ησαν· ουτε γαρ πολις εδοκει ἡμιν ειναι [7]το γεγραμμενον, ουτε στρατοπεδον· αλλα περιβολος ην, εν ἁυτῳ εχων ἑτερους περιβολους δυο, τον μεν μειζω, τον δε ελαττω. Ην δε και πυλη επι του πρωτου περιβολου προς δε τῃ πυλῃ οχλος [8]εδοκει ἡμιν πολυς εφεσταναι· και ενδον δε, εν τῳ περιβολῳ, πληθος τι γυναικων ἑωρατο· επι δε της εισοδου του πρωτου πυλωνος και περιβολου γερων τις ἑστως, [9]εμφασιν εποιει, ὡς προσταττων τι τῳ εισιοντι οχλῳ.

II.

II. Απορουντων ουν ἡμων περι της μυθολογιας προς αλληλους πολυν χρονον, Πρεσβυτης τις παρεστως, [1]Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη, απορουντες περι της γραφης ταυτης· ουδε γαρ των επιχωριων πολλοι οιδασι, [2]τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο· ουδε γαρ εστι [3]πολιτικον το αναθημα, αλλα ξενος τις παλαι ποτε αφικετο δευρο, ανηρ εμφρων, και [4]δεινος περι σοφιαν, λογῳ τε και εργῳ Πυθαγορειον τινα και Παρμενιδειον εζηλωκως βιον, ὁς το τε ἱερον τουτο, και την γραφην ανεθηκε τῳ Κρονῳ. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, και αυτον τον ανδρα γιγνωσκεις ἑωρακως; Π. Και εθαυμασα γε, εφη, αυτον πολυν χρονον, νεωτερος ων· πολλα γαρ και σπουδαια διελεγετο· και περι ταυτης δε της μυθολογιας πολλακις αυτου ηκηκοειν διεξιοντος.

III. Ξ. Προς Διος τοινυν, εφην εγω, [5]ει μη τις σοι μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα, διηγησαι ἡμιν· πανυ γαρ επιθυμουμεν ακουσαι, τι ποτ᾽ εστιν ὁ μυθος. Π. Ουδεις [6]φθονος, ω ξενοι, εφη· αλλα τουτι πρωτον δει ὑμας ακουσαι, ὁτι επικινδυνον τι εχει ἡ εξηγησις. Ξ. Οἱον τι; εφην εγω. Π. Ὁτι, ει μεν προσεξητε, εφη, και συνησητε τα λεγομενα, φρονιμοι και ευδαιμονες εσεσθε· ει δε μη, αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις γενομενοι, κακως βιωσεσθε. Εστι γαρ ἡ εξηγησις εοικυια τῳ της [7]Σφιγγος αινιγματι, ὁ εκεινη προυβαλλετο τοις ανθρωποις.

θρωποις. Ει μεν ουν αυτο συνιη τις, εσωζετο· ει δε μη συνιη, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. Ὡσαυτως δε και επι της εξηγησεως εχει ταυτης· ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν· [1]αινιττεται δε ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον ουτε κακον εστιν εν τῳ βιῳ. Ταυτ' ουν εαν μεν τις μη συνιῃ, απολλυται ὑπ' αυτης· ουκ εισαπαξ, ωσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ καταφθειρεται, [2]καθαπερ τῃ τιμωριᾳ παραδιδομενος· εαν δε τις γνῳ, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

IV. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει ταυθ' οὑτως εχει! Π. Αλλ' εστιν, εφη, οὑτως εχοντα. Ξ. [3]Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν. Π. Αναλαβων ουν ῥαβδον τινα, και εκτεινας προς την γραφην, Ὁρατε, εφη, τον περιβολον τουτον; Ξ. Ὁρωμεν. Π. Τουτο πρωτον δει ειδεναι ὑμας, ὁτι καλειται ὁ τοπος οὑτος, βιος· [4]και ὁ οχλος ὁ πολυς, ὁ παρα την πυλην εφεστως, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον, οὑτοι εισιν. Ὁ δε γερων, ὁ ανω ἑστηκως, εχων χαρτην τινα εν τῃ χειρι, και τῃ ἑτερᾳ ὡσπερ δεικνυων τι, οὑτος Δαιμων καλειται· προσταττει

τει δε τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ὡς αν εισελθωσιν εις τον βιον· και δεικνυει, ποιαν ὁδον αυτους δει βαδιζειν, ει σωζεσθαι [1]μελλουσιν εν τῳ βιῳ.

V. Ξ. Ποιαν ουν ὁδον κελευει βαδιζειν, η πως; εφην εγω. Π. Ὁρᾳς, ειπε, παρα την πυλην θρονον τινα κειμενον κατα τον τοπον τουτον, καθ' ὃν εισπορευεται ὁ οχλος, εφ' ὁυ καθηται γυνη [2]πεπλασμενη τῳ ειδει, και πιθανη φαινομενη, και εν τη χειρι εχουσα ποτηριον τι; Ξ. Ὁρω· αλλα τις εστιν αὑτη; εφην εγω. Π. Απατη καλειται, φησιν, ἡ παντας τους ανθρωπους πλανωσα. Ξ. Ειτα τι πραττει αὑτη; Π. Τους εισπορευομενους εις τον βιον [3]ποτιζει τη ἑαυτης δυναμει. Ξ. Τουτο δε τι εστι το ποτον; Π. Πλανη, εφη, και αγνοια. Ξ. Ειτα τι; Π. Πιοντες τουτο, πορευονται εις τον βιον. Ξ. Ποτερον ουν παντες πινουσι τον πλανον, η ου;

VI. Π. Παντες πινουσιν, εφη· αλλ' οἱ μεν [4]πλειον, οἱ δε ἡττον. Ετι δε ουχ ὁρᾳς ενδον της πυλης πληθος τι γυναικων, ἑταιρων παντοδαπας μορφας εχουσων; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑται τοινυν, Δοξαι, και Επιθυμιαι, και Ἡδοναι καλουνται. Ὁταν ουν εισπορευηται ὁ οχλος, [5]αναπηδωσιν αὑται, και περιπλεκονται προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι. Ξ. Που δε απαγουσιν αυτους; Π. Αἱ μεν εις το σωζεσθαι, εφη· αἱ δε εις το απολλυσθαι δια την απατην. Ξ. Ω

δαι-

δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις. Π Και πασαι γε, εφη, επαγγελλονται ὡς επι τα βελτιστα αξουσαι, και εις βιον ευδαιμονα και λυσιτελη. Οἱ δε δια την αγνοιαν και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα της Απατης, ουχ εὑρισκουσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ· αλλα πλανωνται εικη, ὡσπερ ὁρᾳς και τους προτερον εισπορευομενους, ὡς περιαγοντας [1]ὁπη αν τυχοι.

VII. Ξ. Ὁρω τουτους, εφην. Ἡ δε γυνη εκεινη τις εστιν, ἡ ὡσπερ τυφλη και μαινομενη τις ειναι δοκουσα, και ἑστηκυια επι λιθου τινος στρογγυλου; Π. Καλειται μεν, εφη, Τυχη· εστι δε ου μονον τυφλη και μαινομενη, αλλα και κωφη. Ξ. Αὑτη ουν τι εργον εχει; Π. Περιπορευεται πανταχου, εφη, και παρ' ὡν μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα, και ἑτεροις διδωσι· παρα δε των αυτων παλιν αφαιρειται παραχρημα ἁ εδωκε, και αλλοις διδωσιν εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον καλως μηνυει την φυσιν αυτης. Ξ. Ποιον τουτο; εφην εγω. Π. Ὁτι επι στρογγυλου λιθου ἑστηκεν. Ξ. Ειτα τι τουτο σημαινει; Π. Ὁτι ουκ ασφαλης, ουδε βεβαια εστιν ἡ παρ' αυτης δοσις· εκπτωσεις γαρ μεγαλαι και σκληραι γιγνονται, ὁταν τις αυτῃ πιστευσῃ.

VIII. Ξ. Ὁ δε οχλος των ανθρωπων, ὁ πολυς οὑτος περι αυτην ἑστηκως, τι βουλεται; και τινες καλουνται; Π. Καλουνται μεν οὑτοι Απροβουλευτοι·

τοι· αιτουσι δε ἑκαστος αυτων ἁ [1]ριπτει. Ξ. Πως ουν ουχ ὁμοιαν εχουσι την μορφην, αλλ' οἱ μεν αυτων δοκουσι χαιρειν, οἱ δε αθυμουσιν, εκτετακοτες τας χειρας; Π. Οἱ μεν δοκουντες, εφη, χαιρειν και γελαν αυτων, οἱ ειληφοτες τι παρα της Τυχης εισιν· οὑτοι δε και Αγαθην Τυχην αυτην καλουσιν· οἱ δε δοκουντες κλαιειν, και τας χειρας εκτετακοτες, εισι παρ' ὡν αφειλετο ἁ εδωκε προτερον αυτοις· οὑτοι δε παλιν Κακην Τυχην αυτην καλουσι. Ξ. Τινα ουν εστιν ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι οὑτως οἱ μεν λαμβανοντες χαιρουσιν, οἱ δε αποβαλλοντες κλαιουσι; Π. Ταυτα, εφη, ἁ παρα τοις πολλοις ανθρωποις δοκει ειναι αγαθα. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Πλουτος δηλαδη, και δοξα, και ευγενεια, και τεκνα, και τυραννιδες, και βασιλειαι, και τἀλλα ὁσα τουτοις παραπλησια. Ξ. Ταυτ' ουν πως ουκ εστιν αγαθα; Π. Περι μεν τουτων, εφη, και αυθις διαλεξομεθα· νυν δε περι την μυθολογιαν γενωμεθα. Ξ. Εστω οὑτως.

IX. Π. Ὁρας ουν, ὡς αν παρελθῃς την πυλην ταυτην, ανωτερον αλλον περιβολον, και γυναικας εξω του περιβολου ἑστηκυιας, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται τοινυν, ἡ μεν Ακρασια καλειται, ἡ δε Ασωτια, ἡ δε Απληστια, ἡ δε Κολακεια. Ξ. Τι ουν ὡδε ἑστηκασιν αὑται; Π. Παρατηρουσιν, εφη, τους ειληφοτας τι

παρα

παρα της Τυχης. Ξ. Ειτα τι; Π. Αναπηδωσι, και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιουσι παρ᾽ αυταις μενειν, λεγουσαι, ὁτι βιον ἑξουσιν ἡδυν, και απονον, και κακοπαθειαν εχοντα ουδεμιαν. Εαν ουν τις πεισθη ὑπ᾽ αυτων εισελθειν εις την ἡδυπαθειαν, μεχρι μεν [1]τινος ἡδεια δοκει ειναι ἡ διατριβη, ἑως αν γαργαλιζη τον ανθρωπον· ειτ᾽ ουκ ετι· ὁταν γαρ ανανηψη, αισθανεται, ὁτι ουκ ησθιεν, αλλ᾽ [2]ὑπ᾽ αυτης κατησθιετο, και ὑβριζετο. Διο και, ὁταν αναλωση παντα, ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται ταυταις ταις γυναιξι δουλευειν, και πανθ᾽ ὑπομενειν, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαβερα· οἱον αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, ληϊζεσθαι, και πανθ᾽ ὁσα τουτοις παραπλησια. Ὁταν ουν παντα αυτοις επιλιπη, παραδιδονται τη Τιμωρια.

X. Ξ. Ποια δε εστιν αὑτη; Π. Ὁρας οπισω τι αυτων, εφη, ὡσπερ θυριον μικρον, και τοπον στενον τινα και σκοτεινον; [Ξ. Και μαλα. Π.] Ουκουν και γυναικες αισχραι, και ῥυπαραι, και [3]ῥακη ημφιεσμεναι δοκουσι συνειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται, τοινυν, εφη, ἡ μεν, την μαστιγα εχουσα, καλειται Τιμωρια· ἡ δε, την κεφαλην εν τοις γονασιν εχουσα, Λυπη· ἡ δε, τας τριχας τιλλουσα ἑαυτης, Οδυνη. Ξ· Ὁ δ᾽ αλλος οὑτος, ὁ παρεστηκως αυταις, δυσειδης τις, και λεπτος, και γυμνος· και μετ᾽ αυτου

τ'ου τις ὁμοια αυτῳ, αισχρα και λεπτη· τινες εισιν; Π. Ὁ μεν, Οδυρμος καλειται, εφη· ἡ δε, αδελφη αυτου, Αθυμια. Τουτοις ουν παραδιδοται, και μετα τουτων συμβιοι τιμωρουμενος. Ειτα ενταυθα παλιν εις τον ἑτερον οικον ῥιπτεται, εις την Κακοδαιμονιαν, και ὡδε τον λοιπον βιον καταστρεφει εν παση [1]κακοπραγιᾳ, αν μη ἡ Μετανοια αυτῳ [2]απο της τυχης συναντηση.

XI. Ξ. Ειτα τι γιγνεται, εαν ἡ Μετανοια αυτῳ συναντηση; Π. Εξαιρει αυτον εκ των κακων, και συνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν και Επιθυμιαν, την εις την αληθινην Παιδειαν αγουσαν· ἁμα δε και την εις την Ψευδοπαιδειαν καλουμενην. Ξ. Ειτα τι γιγνεται; Π. Εαν μεν, φησι, την Δοξαν ταυτην προσδεξηται, την αξουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ' αυτης, σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ· ει δε μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

XII. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁ κινδυνος αλλος οὑτος! Ἡ δε Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν; εφην εγω. Π. Ουχ ὁρᾳς τον ἑτερον περιβολον εκεινον; Ξ. Και μαλα, εφην εγω. Π. Ουκουν εξω του περιβολου παρα την εισοδον γυνη τις [3]ἑστηκεν, ἡ δοκει πανυ καθαρα και ευτακτος ειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Ταυτην τοινυν οἱ πολλοι και εικαιος των ανθρωπων Παιδειαν καλουσιν· ουκ εστι δε, αλλα Ψευδοπαιδεια,

εφη·

εφη· οἱ μεν τοι σωζομενοι, ὁποταν βουλωνται εις την αληθινην Παιδειαν ελθειν, ὡδε πρωτον παραγιγνονται. Ξ. Ποτερον ουν αλλη ὁδος ουκ εστιν, επι την αληθινην Παιδειαν αγουσα; Π. Εστιν, εφη.

XIII. Ξ. Οὑτοι δε οἱ ανθρωποι, οἱ εσω του περιβολου ανακαμπτοντες, τινες εισιν; Π. Οἱ της Ψευδοπαιδειας, εφη, ερασται, ηπατημενοι, οιομενοι μετα της αληθινης Παιδειας συνομιλειν. Ξ. Τινες ουν καλουνται οὑτοι; Π. Οἱ μεν, Ποιηται, εφη· οἱ δε, Ῥητορες· οἱ δε, Διαλεκτικοι· οἱ δε Μουσικοι· οἱ δε, Αριθμητικοι· οἱ δε, Γεωμετραι· οἱ δε, Αστρολογοι· οἱ δε, Ἡδονικοι· οἱ δε, Περιπατητικοι· οἱ δε, Κριτικοι· και ὁσοι αλλοι τουτοις εισι παραπλησιοι.

XIV. Ξ. Αἱ δε γυναικες εκειναι, αἱ δοκουσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν ἁις εφης ειναι την Ακρασιαν, και αἱ αλλαι αἱ μετ' αυτων, τινες εισιν; Π. Αυται εκειναι εισιν, εφη. Ξ. Ποτερον ουν και ὡδε εισπορευονται; Π. Νη Δια, και ὡδε· σπανιως δε, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ. Ξ. Ποτερον ουν και αἱ [1]Δοξαι; Π. Ναι, εφη· [2]μενει γαρ και εν τουτοις το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ αγνοια μενει και εν τουτοις, νη Δια, και μετ' αυτης γε ἡ αφροσυνη· και ου μη απελθῃ απ' αυτων ουθ' ἡ δοξα, ουθ' ἡ λοιπη κακια, μεχρις αν,

[1]απο-

απογνοντες της Ψευδοπαιδειας εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι [2]τας τετων καθαρτικας δυναμεις. Ειτα. ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα πανθ' ὁσ' αν εχωσι, και τας δοξας, και την αγνοιαν, και την λοιπην κακιαν πασαν, τοτε αν οὑτως σωθησονται· ὡδε δε μενοντες παρα τη Ψευδοπαιδειᾳ, ουδεποτε απολυθησονται, ουδε ελλειψει αυτους κακον ουδεν ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

XV. Ξ. Ποια ουν εστιν ἁυτη ἡ ὁδος, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν; εφην. Π. Ὁρᾳς ανω, εφη, τοπον τινα εκεινον, ὁπου ουδεις επικατοικει, αλλ' ερημος δοκει ειναι; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν και θυραν τινα μικραν, και ὁδον τινα προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλ' ολιγοι πανυ πορευονται, ὡσπερ ανοδιας τινος και τραχειας και πετρωδους ειναι δοκουσης; Ξ. Και μαλα, εφην. Π. Ουκουν και βουνος τις ὑψηλος δοκει ειναι, και [3]αναβασις στενη πανυ, και κρημνους εχουσα ενθεν και ενθεν βαθεις; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ ὁδος, εφη, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν. Ξ. Και μαλα γε [4]χαλεπη προσιδειν. Π. Ουκουν και ανω επι του βουνου ὁρᾳς πετραν τινα μεγαλην, και ὑψηλην, και [5]κυκλῳ αποκρημνον; Ξ. Ὁρω, εφην.

XVI. Π. Ὁρᾳς ουν και γυναικας δυο ἑστηκυιας επι τη πετρᾳ, λιπαρας, και ευεκτουσας τῳ σωματι, και ὡς εκτετακασι τας χειρας προθυμως; Ξ. Ὁρω· αλλα

αλλα τινες καλουνται, εφην, ἁυται; Π. Ἡ μεν, Εγκρατεια καλειται, εφη· ἡ δε, Καρτερια· εισι δε αδελφαι. Ξ. Τι ουν τας χειρας εκτετακασιν οὑτω προθυμως; Π. Παρακαλουσιν, εφη, τους παραγιγνομενους επι τον τοπον θαρρειν, και μη αποδειλιαν· λεγουσαι, ὁτι βραχυ ετι δει καρτερησαι αυτους, ειτα ἡξουσιν εις ὁδον καλην. Ξ. Ὁταν ουν παραγενωνται επι την πετραν, πως αναβαινουσιν; ὁρω γαρ ὁδον φερουσαν ουδεμιαν επ' αυτην. Π. Αὑται απο του κρημνου προσκαταβαινουσι, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς αυτας· ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι· και μετα [1]μικρον διδοασιν ισχυν και θαρσος, και επαγγελλονται αυτους καταστησειν προς την αληθινην Παιδειαν· και δεικνυουσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι καλη τε, και ὁμαλη, και ευπορευτος, και καθαρα παντος κακου, ὡσπερ ὁρᾳς, Ξ. Εμφαινει, νη Δια.

XVII. Π. Ὁρᾳς ουν, εφη, εμπροσθεν του αλσους εκεινου και τοπον τινα, ὁς δοκει καλος τε ειναι, και λειμωνοειδης, καὶ φωτι πολλῳ καταλαμπομενος; Ξ. Και μαλα. Π. Κατανοεις ουν και εν μεσῳ τῳ λειμωνι περιβολον ἑτερον, και πυλην ἑτεραν; Ξ. Εστιν οὑτως. Αλλα τις καλειται ὁ τοπος οὑτος; Π. Ευδαιμονων οικητηριον, εφη· ὡδε γαρ διατριβουσιν αἱ Αρεται πασαι, και ἡ Ευδαιμονια. Ξ. Ειεν, εφην εγω, ὡς καλον λεγεις τον τοπον ειναι.

XVIII.

XVIII. Π. Ουκουν παρα την πυλην ὁρᾳς, εφη, ὁτι γυνη τις εστι καλη, και [1]καθεστηκυια το προσωπον, [2]μεση δε και κεκριμενη ηδη τῃ ἡλικιᾳ, στολην δ' εχουσα ἁπλην τε και [3]καλλωπισμον; ἑστηκε δε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου, ασφαλως κειμενου· και μετ' αυτης αλλαι δυο εισι, θυγατερες τινες δοκουσαι ειναι. Ξ. [4]Εμφαινει οὑτως εχειν. Π. Τουτων τοινυν ἡ μεν εν τῳ μεσῳ, Παιδεια εστιν· ἡ δε, Αληθεια· ἡ δε, Πειθω. Ξ. Τι δε ἑστηκεν επι λιθου τετραγωνου αὑτη; Π. Σημειον, εφη, ὁτι ασφαλης τε και βεβαια ἡ προς αυτην ὁδος εστι τοις αφικνουμενοις, και [5]των διδομενων ασφαλης ἡ δοσις τοις λαμβανουσι. Ξ. Και τινα εστιν, ἁ διδωσιν αὑτη; Π. Θαρσος, και αφοβια, εφη εκεινος. Ξ. Ταυτα δε τινα εστιν; Π. [6]Επιστημη, εφη, του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.

XIX. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς καλα, εφην, τα δωρα! Αλλα τινος ἑνεκεν οὑτως εξω του περιβολου ἑστηκεν; Π. Ὁπως τους παραγενομενους, εφη, θεραπευῃ και [7]ποτιζῃ την καθαρτικην δυναμιν· ειθ', ὁταν καθαρθωσιν, οὑτως αυτους εισαγει προς τας Αρετας. Ξ. Πως τουτο, εφην εγω; ου γαρ συνιημι. Π. Αλλα συνησεις, εφη. Ὡς αν, ει τις [8]φιλοτιμως καμνων ετυγχανε, προς ιατρον αν δηπου γενομενος, προτερον καθαρτικοις παντα [9]εξεβαλε τα νοσοποιουντα· ειτα οὑτως αν αυτον ὁ ιατρος εις [10]αναληψιν,

αληψιν και ὑγιειαν καθεστησεν· ει δε μη επειθετο, οις επεταττεν, ευλογως αν δηπου απωσθεις εξωλετο ὑπο την νοσου. Ξ. Ταυτα μεν συνιημι, εφην εγω. Π. [1]Τον αυτον τοινυν τροπον, εφη, και προς την Παιδειαν ὁταν τις παραγιγνηται, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον και εκβαλῃ τα κακα παντα, ὁσα εχων ηλθε. Ξ. Ποια ταυτα; Π. Την αγνοιαν και τον πλανον, [2]ἁ παρα της Απατης επεπωκει, και την αλαζονειαν, και την επιθυμιαν, και την ακρασιαν, και τον θυμον, και την φιλαργυριαν, και τα λοιπα παντα, ὡν ανεπλησθη εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

XX. Ξ. Ὁταν ουν καθαρθῃ, που αυτον αποστελλει; Π. Ενδον, εφη, προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας. Ξ. Ποιας ταυτας; Π. Ουχ ὁρᾳς, εφη, εσω της πυλης χορον γυναικων· ὡς ευειδεις δοκουσιν ειναι, και ευτακτοι, και στολην ατρυφερον και ἁπλην εχουσιν· ετι τε ὡς απλαστοι εισι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι καθαπερ αἱ αλλαι; Ξ. Ὁρω, εφην· αλλα τινες αὑται καλουνται; Π. Ἡ μεν πρωτη, Επιστημη, εφη, καλειται· αἱ δε αλλαι, ταυτης αδελφαι, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκα'γαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πρᾳοτης. Ξ. Ω καλλιστε, εφην εγωγε! ὡς εν μεγαλῃ ελπιδι εσμεν! Π. Εαν συνητε, εφη, και [3]ἑξιν περιποιησεσθ' ὡν ακουετε. Ξ. Αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα, εφην εγωγε. Π. Τοιγαρουν, εφη, σωθησεσθε.

XXI.

XXI. Ξ. Ὁταν ουν παραλαβωσιν αυτον αὑται, που αγαγουσι; Π. Προς την μητερα, εφη. Ξ. Αὑτη δε τις εστιν; Π. Ευδαιμονια, εφη. Ξ. Ποια δ' εστιν αὑτη; Π. Ὁρᾳς την ὁδον εκεινην, την φερουσαν επι το [1]ὑψηλον εκεινο, ὁ εστιν ακροπολις των περιβολων παντων; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν επι του προπυλαιου γυνη καθεστηκυια ευειδης τις καθηται επι θρονου ὑψηλου, κεκοσμημενη ελευθερως και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ και ποικιλῳ; Ξ. Εμφαινει οὑτως. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ Ευδαιμονια, εφη.

XXII. Ξ. Ὁταν ουν ὡδε τις παραγενηται, τι ποιει; Π. Στεφανοι αυτον, εφη, τῃ ἑαυτης δυναμει ἡ τε Ευδαιμονια και αἱ αλλαι Αρεται πασαι, ὡσπερ νενικηκοτα τους μεγιστους αγωνας. Ξ. Και ποιους αγωνας νενικηκεν αυτος; εφη εγω. Π. Τους μεγιστους, εφη, και τα μεγιστα θηρια, ἁ προτερον αυτον κατησθιε, και εκολαζε, και εποιει δουλον· ταυτα παντα νενικηκε, και απερρεψεν αφ' ἑαυτου, και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν τουτῳ δουλευουσι, καθαπερ οὑτος εκεινοις προτερον.

XXIII. Ξ. Ποια ταυτα λεγεις θηρια; πανυ γαρ επιποθω ακουσαι. Π. Πρωτον μεν, εφη, την αγνοιαν, και τον πλανον· η ου δοκει σοι θηρια ταυτα ειναι; Ξ. Και πονηρα γε, εφην εγω. Π. Ειτα την λυπην, και τον οδυρμον, και την ὑπερηφανειαν,

και

και την φιλαργυριαν, και την ακρασιαν, και την λοιπην άπασαν κακιαν· παντων τουτων κρατει, και ȣ κρατειται, ώσπερ το προτερον. Ξ. Ω [1]καλων, εργων εφην εγω, και καλλιστης νικης! Αλλ' εκεινο ετι μοι ειπε τις ή δυναμις του στεφανου, ᾧ εφης στεφανουσθαι αυτον; Π. Ευδαιμονικη, ω νεανισκε· ὁ γαρ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, ευδαιμων γιγνεται και μακαριος, και εχει ουκ εν ἑτεροις τας ελπιδας της ευδαιμονιας, αλλ' εν αυτῳ.

XXIV. Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! Ὁταν δε στεφανωθῃ, τι ποιει, η ποι βαδιζει; Π. Αγουσιν αυτον ὑπολαβουσαι ἁι Αρεται προς τον τοπον εκεινον, ὁθεν ηλθε πρωτον, και δεικνυουσιν αυτῳ τους εκει διατριβοντας, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται κατακεκρατημενοι, ὡσπερ ὑπο πολεμιων· ὁι μεν ὑπ' ακρασιας, ὁι δε ὑπ' αλαζονειας, ὁι δε ὑπο φιλαργυριας, ἑτεροι δε υπο κενοδοξιας, ἑτεροι δε ὑφ' ἑτερων κακων· εξ ὡν ου δυνανται εκλυσαι ἑαυτους των δεινων, ὁις δεδενται, ὡστε σωθηναι, και αφικεσθαι ὡδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Τουτο δε πασχουσι δια το μη δυνασθαι την ενθαδε ὁδον εὑρειν· επελαθοντο γαρ το παρα του Δαιμονιου προσταγμα.

XXV. Ξ. Ορθως μοι δοκεις λεγειν· αλλα και τουτο παλιν απορω, δια τι δεικνυουσιν αυτῳ τον τοπον εκεινον ἁι Αρεται, ὁθεν ηκει το προτερον; Π. Ουκ

Ουκ ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, ουδεν των εκει· αλλ' ενεδοιαζε, και δια την αγνοιαν, και τον πλανον, ὁν δη επεπωκει, τα μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ειναι, και τα μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ οἱ αλλοι οἱ εκει διατριβοντες· νυν δε ανειληφως την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε καλως ζῃ, και τουτους θεωρει [1]ὡς κακως πρασσουσιν.

XXVI. Ξ. Επειδαν ουν θεωρησῃ παντα, τι ποιει, η που ετι βαδιζει; Π. Ὁποι αν βουληται, εφη· πανταχου γαρ εστιν αυτῳ ασφαλεια, ὡσπερ τῳ το [2]Κωρυκιον αντρον εχοντι· και πανταχου, οὑ αν αφικηται, παντα καλως βιωσεται μετα πασης ασφαλειας· ὑποδεξονται γαρ αυτον ασμενως παντες, καθαπερ τον ιατρον οἱ πασχοντες. Ξ. Ποτερον ουν κα'κεινας τας γυναικας, ἁς εφης θηρια ειναι, ουκ ετι φοβειται, μη τι παθῃ ὑπ' αυτων; Π. Νη Δια, ουδεν· ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπ' οδυνης, ουτε ὑπο λυπης, ουτε ὑπ' ακρασιας, ουτε ὑπο φιλαργυριας, ουτε ὑπο πενιας, ουτε ὑπ' αλλου κακου ουδενος· ἁπαντων γαρ κυριευει, και επανω παντων εστι των προτερον αυτον λυπουντων, καθαπερ οἱ [3]εχιοδηκτοι· τα γαρ θηρια δηπου, τα παντας τους αλλους κακοποιουντα μεχρι θανατου, εκεινους ου λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον αυτους· οὑτω και τουτον ουκετι ουθεν λυπει, δια το εχειν το αντιφαρμακον.

XXVII.

XXVII. Ξ. Καλως εμοι δοκεις λεγειν. Αλλ' ετι τουτο μοι ειπε, τινες εισιν οὑτοι, οἱ δοκουντες εκειθεν απο του βουνου παραγιγνεσθαι; και οἱ μεν αυτων, εστεφανωμενοι, εμφασιν ποιουσιν ευφροσυνης τινος· οἱ δε, αστεφανωτοι, [1]λυπης και ταραχης [μεστοι,] και τας κνημας και τας κεφαλας δοκουσι τετριφθαι, κατεχονται δε ὑπο γυναικων τινων. Π. Οἱ μεν εστεφανωμενοι, [2]οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· οἱ δε αστεφανωτοι, οἱ μεν, απεγνωσμενοι ὑπο της Παιδειας, ανακαμπτουσι, κακως και αθλιως διακειμενοι· οἱ δε, αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδια. Ξ. Αἱ δε γυναικες, αἱ μετ' αυτων ακολουθουσαι, τινες εισιν αὑται; Π. Λυπαι, εφη, και Οδυναι, και Αθυμιαι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

XVIII Ξ· Παντα κακα λεγεις αυτοις ακολουθειν; Π. Νη Δια, παντα, εφη, και επακολουθουσιν. Οὑτοι δε, ὁταν παραγενωνται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν και την Ακρασιαν, ουχ ἑαυτους αιτιωνται, αλλ' ευθυς κακως λεγουσι και την Παιδειαν, και τους εκεισε βαδιζοντας, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι εισι και κακοδαιμονες, οἱ τον βιον τον παρ' αυτοις καταλιποντες κακως ζωσι, και ουκ απολαυουσι των παρ' αυτοις αγαθων. Ξ. Ποια δε λεγουσιν αγαθα ειναι; Π. Την ασωτιαν, και

 την

την ακρασιαν, ὡς ειποι αν τις [1]επι κεφαλάιου· το γαρ ευωχεισθαι βοσκηματων τροπῳ, και απολαυειν, μεγιστα αγαθα ἡγουνται ειναι.

XXIX. Ξ. Αἱ δε εκειθεν παραγενομεναι ἑτεραι γυναικες, ἱλαραι τε και γελωσαι, τινες καλουνται; Π. Δοξαι, εφη· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, ανακαμπτουσιν ὁπως ἑτερους αγαγωσι, και αναγγειλωσιν, ὁτι ευδαιμονες ηδη γεγονασιν, οὑς τοτε απηγαγον. Ξ. Ποτερον, ουν, εφην εγω, αὑται εισω προς τας Αρετας εισπορευονται; Π. Εφη, Ου· ου γαρ θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα τῃ Παιδειᾳ παραδιδοασιν αυτους· ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, ανακαμπτουσιν αὑται παλιν, αλλους αξουσαι· ὡσπερ αἱ νηες, τα φορτια εξελομεναι, παλιν ανακαμπτουσιν, και αλλων τινων γεμιζονται.

XXX. Ξ. Ταυτα μεν δη καλως μοι δοκεις, εφην, εξηγησθαι. Αλλ' εκεινο ουδεπω ἡμιν δεδηλωκας, τι προστατῖει το Δαιμονιον τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν. Π. Θαῤῥειν, εφη· διο και ὑμεις θαῤῥειτε· παντα γαρ ὑμιν εξηγησομαι, και ουδεν αποκρυψω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Π. Εκτεινας ουν την χειρα παλιν, Ὁρατε, εφη, την γυναικα εκεινην, ἡ δοκει τυφλη τις ειναι, και επι λιθου στρογγυλου ἑσταναι, ἡν και αρτι ὑμιν ειπον ὁτι Τυχη καλειται; Ξ. Ὁρωμεν.

XXXI.

XXXI. Π. [1]Ταυτῃ κελευει, εφη, μη πιστευειν, και βεβαιον μηδεν πιστευειν, μηδε ασφαλες εχειν, ὁ, τι αν παρ' αυτης λαβῃ τις, μηδε ὡς ιδια ἡγεισθαι· ουδεν γαρ κωλυει, ταυτα παλιν αφελεσθαι, και ἑτερῳ διδοναι· πολλακις γαρ τουτο ειωθε ποιειν. [2]Και δια ταυτην ουν την αιτιαν κελευει προς τας παρ' αυτης δοσεις αηττητους γιγνεσθαι· και μητε χαιρειν ὁταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν· ουδεν γαρ ποιει μετα λογισμου, αλλ', [3]εικη και ὡς ετυχε, παντα, ὡσπερ προτερον ὑμιν ελεξα. Δια τουτο ουν το Δαιμονιον κελευει μη θαυμαζειν, ὁ τι αν πραττοι αὑτη, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιους τοις κακοις τραπεζιταις. Και γαρ εκεινοι, ὁταν μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσι, και ιδιον νομιζουσιν ειναι· ὁταν δε [4]απαιτωνται, αγανακτουσι, και [5]δεινα οιονται πεπονθεναι· ου μνημονευοντες, ὁτι επι τουτῳ ελαβον τα θεματα, εφ' ᾡ ουδεν κωλυει τον θεμενον παλιν κομισασθαι. Ὡσαυτως τοινυν κελευει [6]εχειν το Δαιμονιον και προς την παρ' αυτῆς δοσιν· και μνημονευειν, ὁτι τοιαυτην εχει φυσιν ἡ Τυχη, ὡστε, ἁ δεδωκεν, αφελεσθαι, και ταχεως παλιν δουναι πολλαπλασια, αυθις δε αφελεσθαι ἁ δεδωκεν· ου μονον δε, αλλα και τα προϋπαρχοντα. Ἁ γουν διδῳ κελευει λαμβανειν παρ' αυτης, και συντομως απελθειν εχοντας προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

XXXII. Ξ. Ποιαν ταυτην; εφην εγω. Π. Ἡν ληψονται παρα της Παιδειας, [1]ην διασωθωσιν εκει. Ξ. Αὑτη ουν τις εστιν; Π. Ἡ αληθης επιστημη, εφη, των συμφεροντων, και ασφαλης δοσις, και βεβαια, και αμεταβλητος. Φευγειν ουν κελευει συντομως προς ταυτην· και όταν ελθωσι προς τας γυναικας εκεινας, άς και προτερον ειπον ότι Ακρασια και Ἡδυπαθεια καλουνται, και εντευθεν κελευει συντομως απαλλαττεσθαι, και [2]μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν, έως αν προς την Ψευδοπαιδειαν αφικωνται. Κελευει ουν αυτοις χρονον τινα ενδιατριψαι, και λαβειν ὁ, τι αν βουλωνται παρ' αυτης, ώσπερ εφοδιον· ειτα εντευθεν απιεναι προς την αληθινην Παιδειαν συντομως. Ταυτ' εστιν, ἁ προστασσει το Δαιμονιον. Ὁστις τοινυν παρ' αυτα τι ποιει, η παρακουει, απολλυται κακος κακως.

XXXIII. Ὁ μεν δη μυθος, ω Ξενοι, ὁ εν τῳ πινακι, τοιουτος ἡμιν εστιν. Ει δε δει τι προσπυθεσθαι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις [3]φθονος· εγω γαρ ὑμιν φρασω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Αλλα τι κελευει αυτους το Δαιμονιον λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας; Π. Ταυθ' ἁ δοκει ευχρηστα ειναι. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Γραμματα, εφη, [4]και των αλλων μαθηματων, ἁ και Πλατων, φησιν ώσπερ χαλινου τινος δυναμιν εχειν τοις νεοις, ἱνα μη εις ἑτερα περισπωνται. Ξ. Ποτερον δε αναγκη ταυτα

λαβειν

λαβειν, ει μελλει τις ἡξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου; Π. Αναγκη μεν ουδεμια, εφη· χρησιμα μεν τοι εστι· προς δε το βελτιους γενεσθαι ουδεν συμβαλλεται ταυτα. Ξ. Ουδεν αρα λεγεις ταυτα χρησιμα ειναι προς το βελτιους γενεσθαι ανδρας; Π. Ουδεν· εστι γαρ και ανευ τουτων βελτιους γενεσθαι· ὁμως δε ουκ αχρηστα κα'κεινα εστιν. [1]Ὡς γαρ δι ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε, ὁμως μεν τοι γε ουκ αχρηστον ην, [2]ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν· [3]οὑτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.

XXXIV. Ξ. Ποτερον ουδεν προεχουσιν οὑτοι οἱ μαθηματικοι, προς το βελτιους γενεσθαι των αλλων ανθρωπων; Π. Πως μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων, ὡσπερ και οἱ αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Ουδεν γαρ κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν τα μαθηματα παντα, ὁμοιως δε μεθυσον και ακρατη ειναι, και φιλαργυρον, και αδικον, και προδοτην, και [4]το περας αφρονα. Ξ. Αμελει πολλους τοιουτους εστιν ιδειν. Π. Πως ὀυν οὑτοι προεχουσιν, εφη, εις το βελτιους ανδρας γενεσθαι, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

XXXV. Ξ. Ουδαμως φαινεται, εκ τουτου του λογου. Αλλα τι εστιν, εφην εγω, το αιτιον, ὁτι εν

τῳ

τῳ δευτερῳ περιβολῳ διατριβουσιν, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν; Π. Και τι τουτο ωφελεῖ αυτους; εφη· όταν πολλακις εστιν ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιβολου απο της Ακρασιας, και της αλλης Κακιας, εις τον τριτον περιβολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, οἱ τουτους τους μαθηματικους παραλλαττουσιν. Ὡστε, [1]πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι; Ξ. Πως, εφην εγω, τουτο; Π. [2]Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν· ἑως δ' αν εχωσι ταυτην την δοξαν, ακινητους αυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμαν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα, το ἑτερον ουχ ὁρας, ὁτι και αἱ Δοξαι εκ του πρωτου περιβολου εισπορευονται προς αυτους ὁμοιως; Ὡστε ουθεν οὑτοι εκεινων βελτιους εισιν, εαν μη και τουτοις συνῃ Μεταμελεια, και πεισθωσιν, ὁτι ου Παιδειαν εχουσιν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι ἡν απατωνται· οὑτω δε διακειμενοι, ουκ αν ποτε σωθειεν. [3]Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις λεγομενοις, μεχρις αν ἑξιν λαβειν. Αλλα περι των αυτων πολλακις δει επισκοπειν, και με διαλειπειν· τα δε αλλα παρεργα ἡγησασθαι· ει δε μη, ουδεν οφελος εσται ὑμιν ὡν νυν ακουετε.

XXXVI. Ξ. Ποιησομεν. Τουτο δε εξηγησαι, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα λαμβανουσιν οἱ ανθρωποι

παρα

παρα της Τυχης; οἱον το ζην, το ὑγιαινειν, το πλυτειν, το ευδοξειν, το τεκνα εχειν, το νικαν, και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια; η παλιν, τα εναντια πως ουκ εστι κακα; πανυ γαρ ἡμιν παραδοξον και απιστον δοκει το λεγομενον. Π. Αγε τοινυν, πειρω, εφη, αποκρινασθαι το φαινομενον [1]περι ὡν αν σε ερωτω. Ξ. Αλλα ποιησω τουτο, εφην εγω. Π. Ποτερον ουν, καν κακως τις ζη, αγαθον εκεινῳ το ζην; Ξ. Ου μοι δοκει, αλλα κακον· εφην εγω. Π. Πως ουν αγαθον εστι το ζην, εφη, ειπερ τουτῳ εστι κακον; Ξ. Ὁτι τοις μεν κακως ζωσι, κακον μοι δοκει ειναι· τοις δε καλως, αγαθον. Π. Και κακον αρα λεγεις το ζην, και αγαθον ειναι; Ξ. Εγωγε.

XXXVII. Π. Μη ουν απιθανως λεγε· αδυνατον γαρ, το αυτο πραγμα και κακον και αγαθον ειναι. οὑτω γαρ και ωφελιμον και βλαβερον αν ειη, και αἱρετον και φευκτον ἁμα αει. Ξ. Απιθανον μεν· [2]αλλα πως ουκ, ει το κακως ζην, ᾡ αν ὑπαρχοι, κακον τι ὑπαρχει αυτῳ, κακον αυτῳ το ζην εστιν; Π. [3]Αλλ᾽ ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζην τῳ κακως ζην· η ου σοι φαινεται; Ξ. Αμελει ουδ᾽ εμοι δοκει το αυτο ειναι. Π. Το κακως τοινυν ζην, κακον εστι· το δε ζην, ε κακον εστιν· επει, ει ην κακον, τοις ζωσι καλως κακον δη ὑπηρχεν, επει το ζην αυτοις ὑπηρχεν, ὁπερ εστι κακον. Ξ. Αληθη μοι δοκεις λεγειν.

XXXVIII.

XXXVIII. Π. Επει τοινυν αμφοτεροις συμβαινει το ζην, και τοις κακως ζωσι, και τοις καλως, ουκ αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζην, ουτε κακον· [1]ώσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν εν τοις αρρωστουσιν εστι νοσερον και ὑγιεινον· ουκουν ούτω και επι του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. Π Συ τοινυν ούτω θεωρησον· ποτερον αν βουλοιο ζην κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως; Ξ. Αποθανειν εγωγε καλως. Π. Ουκουν ουδε το αποθανειν κακον εστιν, ειπερ αἱρετωτερον εστι πολλακις το αποθανειν του ζην. Ξ. Εστι ταυτα. Π. Ουκουν ὁ αυτος λογος και περι του ὑγιαινειν, και νοσειν· πολλακις γαρ ου συμφερει ὑγιαινειν, αλλα τουναντιον, όταν ἡ περιστασις τοιαυτη. Ξ. Αληθη λεγεις.

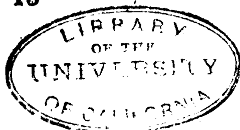
XXXIX. Π. Αγε δη, σκεψωμεθα και περι του πλουτειν ούτως· ειγε θεωρειν εστιν, ὡς πολλακις εστιν ιδειν, ὑπαρχοντα τινι πλουτον, κακως δε ζωντα τουτον και αθλιως. Π. Νη Δια, πολλους γε. Π. Ουκουν ουδεν τουτοις ὁ πλουτος βοηθει εις το ζην καλως; Π. Φαινεται· αυτοι γαρ φαυλοι εισιν. Π. Ουκουν τὸ σπουδαιους ειναι ουχ ὁ πλουτος ποιει, αλλα ἡ Παιδεια. Π. Εικος γε, εκ τουτου αρα του λογου. Π Που δε ὁ πλουτος αγαθον εστιν, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον εις το βελτιους ειναι; Π. Φαινεται. Π. Ούτως ουδε συμφερει αρα ενιοις πλουτειν, όταν μη επιστανται τω πλουτῳ χρησθαι.

N.

Ξ. Δοκει μοι. Π. Πως ουν τουτο αν τις κρινει αγαθον ειναι, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν; Ξ. Ουδαμως. Π. Ουκουν ει μεν τις επισταται πλουτῳ χρησθαι καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως. Ξ. Αληθεστατα μοι δοκεις ταυτα λεγειν.

XL. Π. Και [1]το συνολον δε, το τιμαν ταυτα ὡς αγαθα οντα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο δ' εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον· ὁταν τιμωνται τε, και οιονται δια τουτων μονων ειναι [2]το ευδαιμονειν, και πανθ' ἑπομενως πραττουσιν ἑνεκα τουτων, και τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Ταυτα δε πασχουσι δια την του αγαθου αγνοιαν· [3]αγνοουσι γαρ, ὁτι ου γινεται εκ κακων αγαθον. [7]Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν εκ κακων και αισχρων εργων· οἱον λεγω [5]εκ του προδιδοναι, και ληϊζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν, και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων. Ξ. Εστι ταυτα.

XLI. Π. Ει τοινυν γινεται εκ κακου αγαθον μηθεν, ὡσπερ εικος, πλουτος δε γινεται εκ κακων εργων· αναγκη μη ειναι αγαθον τον πλουτον. Ξ. Συμβαινει οὑτως εκ τουτου του λογου. Π. [6]Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι κτησασθαι εκ κακων εργων· ὡσαυτως δε ουδε το αδικειν και αφρονειν, εκ καλων εργων· ουδε ὑπαρχειν ἁμα τῳ αυτῳ δυνανται. Πλουτον δε, και δοξαν, και το νικαν,

και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια, ουδεν κωλυει ὑπαρχειν τινι ἁμα μετα κακιας πολλης· ὡστε ουκ αν η ταυτα αγαθα, ουτε κακα· αλλα το φρονειν μονον αγαθον, το δε αφρονειν κακον. Ξ. Ἱκανως μοι δοκεις λεγειν, εφην.

FINIS PARTIS PRIMÆ.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS ALTERA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS POETIS.

I.

Ex ANACREONTIS

CARMINIBUS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON
Delevit ætas.—— Hor.

---

*ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

ΩΔΑΙ.

I.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕΛΩ λεγειν Ατρειδας,
Θελω δε Καδμον ᾳδειν·
Ἁ βαρβιτος δε χορδαις
Ερωτα μουνον ηχει.
Ημειψα νευρα πρωην,
Και την λυρην απασαν·
Κᾳ'γω μεν ηδον αθλους
Ἡρακλεους· λυρη δε
Ερωτας αντεφωνει.

Χαιροιτε

Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,
Ἡρωες· ἡ λυρη γαρ
Μονους Ερωτας ᾳδει.

II.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φυσις κερατα ταυροις,
Ὁπλας δ' εδωκεν ἱπποις,
Ποδωκιην λαγωοις,
Λεουσι χασμ' οδοντων,
Τοις ιχθυσιν το νηκτον,
Τοις ορνεοις πετασθαι,
Τοις ανδρασι φρονημα·
Γυναιξιν—ουκ ετ' ειχεν.
Τι ουν διδωσι;—καλλος,
Αντ' ασπιδων ἁπασων,
Αντ' εγχεων ἁπαντων.
Νικᾳ δε και σιδηρον,
Και πυρ, καλη τις ουσα.

III.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις,
Στρεφεται ὁτ' Αρκτος ηδη
Κατα χειρα την Βοωτου,
Μεροπων δε φυλα παντα

Κεαται

Κεαται κοπῳ δαμεντα·
Τοτ' Ερως επισταθεις μευ
Θυρεων εκοπτ' οχηας.
Τις, εφην, θυρας αρασσει;
Κατα μευ σχισεις ονειρους.
'Ο δ' Ερως, ανοιγε, φησι,
Βρεφος ειμι, μη φοβησαι·
Βρεχομαι δε, κα'σεληνον
Κατα νυκτα πεπλανημαι.
Ελεησα ταυτ' ακουσας,
Ανα δ' ευθυ λυχνον ἁψας,
Ανεῳξα, και βρεφος μεν
Εσορω φεροντα τοξον,
Πτερυγας τε, και φαρετρην.
Παρα δ' ἱστιην καθιξας,
Παλαμαισι χειρας αυτου
Ανεθαλπον, εκ δε χαιτης
Απεθλιβον ὑγρον ὑδωρ.
'Ο δ', επει κρυος μεθηκε,
Φερε, φησι, πειρασωμεν
Τοδε τοξον, ες τι μοι νυν
Βλαβεται βραχεισα νευρη.
Τανυει δε, και με τυπτει
Μεσον ἡπαρ, ὡσπερ οιστρος.

Ανα

Ανα δ' ἁλλεται καχαζων,
Ξενε δ', ειπε, συγχαρηθι·
Κερας αϐλαϐες μεν εστι,—
Συ δε καρδιην πονησεις.

IV.

ΕΙΣ ʽΕΑΥΤΟΝ.

Επι μυρσιναις τερειναις,
Επι λωτιναις τε ποιαις
Στορεσας, θελω προπινειν.
ʽΟ δ' Ερως, χιτωνα δησας
ʽΥπερ αυχενος παπυρῳ,
Μεθυ μοι ιακονειτω.
Τροχος ἁρματος γαρ οἱα
Βιοτος τρεχει κυλισθεις·
Ολιγη δε κεισομεσθα
Κονις, οστεων λυθεντων.
Τι σε δει λιθον μυριζειν;
Τι δε γῃ χεειν ματαια;
Εμε μαλλον, ὡς ετι ζω,
Μυρισον, ῥοδοις δε κρατα
Πυκασον, καλει δ' ἑταιρην.
Πριν, εγω σε, μ' απελθειν
ʽΥπο νερτερων χορειας,
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

V.

V.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Το ῥοδον το των Ερωτων
Μιξωμεν Διονυσῳ·
Το ῥοδον το καλλιφυλλον
Κροταφοισιν ἁρμοσαντες,
Πινωμεν ἁβρα γελωντες.
Ῥοδον, ω φεριστον ανθος,
Ῥοδον, ειαρος μελημα·
Ροδα και θεοισι τερπνα,
Ῥοδα παις ὁ της Κυθηρης
Στεφεται καλοις ιουλοις
Χαριτεσσι συγχορευων.
Στεψον ουν με, και λυριζων
Παρα σοις, Διονυσε, σηκοις,
Μετα κουρης βαθυκολπου,
Ῥοδινοισι στεφανισκοις
Πεπυκασμενος, χορευσω.

VI.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ερασμιη πελεια,
Ποθεν, ποθεν πετασαι;
Ποθεν μυρων τοσουτων,
Επ' ηερος θεουσα,

Πνεεις τε και ψεκαζεις;
Τις εις;—τι σοι μελει δε;
Ανακρεων μ' επεμψε
Προς παιδα, προς Βαθυλλον,
Τον αρτι των άπαντων
Κρατουντα και τυραννον.
Πεπρακε μ' ή Κυθηρη,
Λαβουσα μικρον ύμνον·
Εγω δ' Ανακρεοντι
Διακονω τοσαυτα.
Και νυν, όρας, εκεινου
Επιστολας κομιζω·
Και φησιν ευθεως με
Ελευθερην ποιησειν.
Εγω δε, κην αφη με,
Δουλη μενω παρ' αυτῳ.
Τι γαρ με δει πετασθαι
Ορη τε και κατ' αγρους,
Και δενδρεσιν καθιζειν,
Φαγουσαν αγριον τι;
Τανυν εδω μεν αρτον,
Αφαρπασασα χειρων
Ανακρεοντος αυτου·

Πιειν

Πιειν δε μοι διδωσι
Τον οινον, ὁν προπινει.
Πιουσα δ' αν χορευω,
Και δεσποτην εμοισι
Πτεροισι συσκιαζω·
Κοιμωμενη δ' επ' αυτῳ
Τῳ βαρβιτῳ καθευδω.
Εχεις ἁπαντ'· απελθε.
Λαλιστεραν μ' εθηκας,
Ανθρωπε, και κορωνης.

VII.

ΕΙΣ ʽΕΑΥΤΟΝ.

Λεγουσιν αἱ γυναικες·
Ανακρεων, γερων ει·
Λαβων εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν ουκ ετ' ουσας,
Ψιλον δε σευ μετωπον.
Εγω δε τας κομας μεν,
Ειτ' εισιν, ειτ' απηλθον,
Ουκ οιδα· τουτο δ' οιδα,
ʽΩς τῳ γεροντι μαλλον
Πρεπει τα τερπνα παιζειν,
ʽΟσῳ πελας τα Μοιρης.

VIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θελω, θελω φιλησαι·
Επειθ' Ερως φιλειν με·
Εγω δ' εχων νοημα
Αβουλον, ουκ επεισθην.
Ὁ δ' ευθυ τοξον αρας
Και χρυσεην φαρετρην,
Μαχῃ με προυκαλειτο.
Κᾀ'γω λαβων επ' ωμων
Θωρηχ', ὁπως Αχιλλευς,
Και δουρα, και βοειην,
Εμαρναμην Ερωτι.
Εβαλλ', εγω δ' εφευγον,
Ὡς δ' ουκ ετ' ειχ' οϊστους,
Ησχαλλεν· ειθ' ἑαυτον
Αφηκεν εις βελεμνον·
Μεσος δε καρδιης μευ
Εδυνε, και μ' ελυσε.
Ματην δ' εχω βοειην·
Τι γαρ βαλωμεθ' εξω,
Μαχης εσω μ' εχουσης;

IX.

IX.

ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΕΑΥΤΟΥ 'ΕΤΑΙΡΑΝ.

Αγε, ζωγραφων αριστε,
Γραφε, ζωγραφων αριστε,
'Ροδιης κοιρανε τεχνης,
Απεουσαν, ὡς αν ειπω,
Γραφε την εμην ἑταιρην.
Γραφε μοι τριχας το πρωτον
'Απαλας τε και μελαινας·
'Ο δε κηρος αν δυνηται,
Γραφε και μυρου πνεουσας.
Γραφε δ' εξ ὁλης παρειης
'Υπο πορφυραισι χαιταις
Ελεφαντινον μετωπον.
Το μεσοφρυον δε μη μοι
Διακοπτε, μητε μισγε.
Εχετω δ', ὁπως εκεινη,
Το λεληθοτως συνοφρυν,
Βλεφαρων ιτυν κελαινην.
Το δε βλεμμα νυν αληθως
Απο του πυρος ποιησον,
'Αμα γλαυκον ὡς Αθηνης,
'Αμα δ' ὑγρον ὡς Κυθηρης.
Γραφε ρινα και παρειας,

Ροδα

Ῥοδα τω γαλακτι μιξας.
Γραφε χειλος, ὁια Πειθους,
Προκαλουμενον φιλημα.
Τρυφερου δ' εσω γενειου,
Περι λυγδινῳ τραχηλῳ,
Χαριτες πετοιντο πασαι.
Στολισον τολοιπον αυτην
Ὑποπορφυροισι πεπλοις·
Διαφαινετω δε σαρκων
Ολιγον, το σωμ' ελεγχον.
Απεχει· βλεπω γαρ αυτην.
Ταχα, κηρε, και λαλησεις.

X.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Συ μεν, φιλη χελιδων,
Ετησιη μολουσα,
Θερει πλεκεις καλιην·
Χειμωνι δ' εις αφαντος
Η Νειλον η 'πι Μεμφιν.
Ερως δ' αει πλεκει μευ
Εν καρδιη καλιην.
Ποθος δ' ὁ μεν πτερουται,
Ὁ δ' ωον εστιν ακμην,
Ὁ δ' ἡμιλεπτος ηδη.

Βοη

Βοη δε γινετ᾽ αιει
Κεχηνοτων νεοττων.
Ερωτιδεις δε μικρους
Οἱ μειζονες τρεφουσιν.
Οἱ δε τραφεντες ευθος
Παλιν κυουσιν αλλους.
Τι μηχος ουν γενηται;
Ου γαρ σθενω τοσουτους
Ερωτας εκσοβησαι.

XI.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ιδε, πως εαρος φανεντος
Χαριτες ῥοδα βρυουσιν·
Ιδε, πως κυμα θαλασσης
Ἁπαλυνεται γαληνη·
Ιδε, πως νησσα κολυμβα·
Ιδε, πως γερανος ὁδευει·
Αφελως δ᾽ ελαμψε Τιταν.
Νεφελων σκιαι δονουνται·
Τα βροτων δ᾽ ελαμψεν εργα.
Καρποισι γαια προκυπτει·
Καρπος ελαιας προκυπτει.
Βρομιου στεφεται ναμα.
Κατα φυλλον, κατα κλωνα,
Καθελων ηνθησε καρπος.

XII.

XII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ερως ποτ' εν ῥοδοισι
Κοιμωμενην μελιτταν
Ουκ ειδεν, αλλ' ετρωθη.
Τον δακτυλον δε δαχθεις
Τας χειρος ωλολυξε·
Δραμων δε και πετασθεις
Προς την καλην Κυθηρην,
Ολωλα, ματερ, ειπεν,
Ολωλα, κ'αποθνησκω.
Οφις μ' ετυψε μικρος
Πτερωτος, ὁν καλουσι
Μελιτταν οἱ γεωργοι.
Ἁ δ' ειπεν, ει το κεντρον
Πονει το τας μελιττας,
Ποσον, δοκεις, πονουσιν,
Ερως, ὁσους συ βαλλεις;

XIII.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαριζομεν σε, τεττιξ,
Ὁτι δενδρεων επ' ακρων,
Ολιγην δροσον πεπωκως,
Βασιλευς ὁπως, αειδεις·

Σα

Σα γαρ εστι κεινα παντα,
Ὁποσα βλεπεις εν αγροις,
Χ' ὁποσα φερουσιν ὑλαι.
Συ δε φιλιος γεωργων,
Απο μηδενος τι βλαπτων·
Συ δε τιμιος βροτοισι,
Θερεος γλυκυς προφητης.
Φιλεουσι μεν σε Μουσαι·
Φιλεει δε Φοιβος αυτος,
Λιγυρην δ' εδωκεν οιμην·
Το δε γηρας ου σε τειρει,
Σοφε, γηγενης, φιλυμνε,
Απαθης, αναιμοσαρκε·
Σχεδον ει θεοις ὁμοιος.

XIV.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπον το μη φιλησαι,
Χαλεπον δε και φιλησαι·
Χαλεπωτερον δε παντων
Αποτυγχανειν φιλουντα.
Γενος ουδεν εις Ερωτα·
Σοφιη, τροπος πατειται·
Μονον αργυρον βλεπουσιν.
Απολοιτο πρωτος αυτος,

Ὁ τον αργυρον φιλησας.
Δια τουτον ουκ αδελφος,
Δια τουτον ου τοκηες·
Πολεμοι, φονοι δι' αυτον.
Το δε χειρον, ολλυμεσθα
Δια τουτον οἱ φιλουντες.

XV.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ.

Φιλω γεροντα τερπνον,
Φιλω νεον χορευταν.
Γερων δ' ὁταν χορευῃ,
Τριχας γερων μεν εστι,
Τας δε φρενας νεαζει.

II.

II.

EX BIONIS IDYLLIIS.

---

*ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν· επαιαζουσιν Ερωτες.
Κειται καλος Αδωνις επ' ωρεσι, μηρον οδοντι
Λευκῳ λευκον οδοντι τυπεις, και Κυπριν ανιῃ
Λεπτον αποψυχων· το δε οἱ μελαν ειβεται αἱμα
Χιονεας κατα σαρκος· ὑπ' οφρυσι δ' ομματα ναρκει,
Και το ῥοδον φευγει τω χειλεος αμφι δε τηνῳ
Θνασκει και το φιλαμα, το μηποτε Κυπρις αφησει.
Κυπριδι μεν το φιλαμα και ου ζωοντος αρεσκει·
Αλλ' ουκ ειδεν Αδωνις ὁ μιν θνασκοντ' εφιλασεν.
Αι, αι, ταν Κυθερειαν! απωλετο καλος Αδωνις.
Ὡς ιδεν, ὡς ενοησεν Αδωνιδος ασχετον ἑλκος,
Ὡς ιδε φοινιον αἱμα μαραινομενῳ περι μηρῳ,
Παχεας αμπετασασα κινυρετο, Μεινον, Αδωνι,

Δυσποτμε

Δυσποτμε μεινον Αδωνι, πανυστατον ὡς σε κιχειω,
Ὡς σε περιπτυξω, και χειλεα χειλεσι μιξω.
Φευγεις μακρον, Αδωνι, και ερχεαι εις Αχεροντα,
Και στυγνον βασιληα και αγριον· ἁ δε ταλαινα
Ζωω, και θεος εμμι, και ου δυναμαι σε διωκειν.
Λαμβανε, Περσεφονα, τον εμον ποσιν· εσσι γαρ αυτα
Πολλον εμευ κρεισσων· το δε παν καλον ες σε καταρρει.
Θνασκεις, ὦ τριποθατε· ποθος δε μοι, ὡς οναρ, επτη.
Σοι δ' ἁμα κεστος ολωλε· τι γαρ, τολμηρε, κυναγεις;
Καλος εων τοσσουτον εμηνας θηρσι παλαιειν;
Ὡδ' ολοφυρατο Κυπρις· επαιαζουσιν Ερωτες.
Αι, αι, ταν Κυθερειαν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Δακρυον ἁ Παφιη τοσον εκχεει, ὁσσον Αδωνις
Αἱμα χεει· τα δε παντα ποτι χθονι γιγνεται ανθη·
Αἱμα ῥοδον τικτει· τα δε δακρυα ταν ανεμωναν.
Αιαζω τον Αδωνιν· απωλετο καλος Αδωνις.
Μηκετ' ενι δρυμοισι τον ανερα μυρεο, Κυπρι·
Εστ' αγαθα στιβας, εστιν Αδωνιδι φυλλας ἑτοιμα.
Λεκτρον εχει, Κυθερεια, το σον τοδε νεκρος Αδωνις·
Και νεκυς ων καλος εστι, καλος νεκυς οἱα καθευδων.
Κεκλιται ἁβρος Αδωνις εν εἱμασι πορφυρεοισιν.
Αμφι δε μιν κλαιοντες αναστεναχουσιν Ερωτες,
Κειραμενοι χαιτας επ' Αδωνιδι· χὡ μεν οἰστως,
Ὁς δ' επι τοξον εβαιν', ὁς δ' ευπτερον αγε φαρετρην·
Χὡ μεν ελυσε πεδιλον Αδωνιδος, ὁς δε λεβησι

Χρυσειοις

Χρυσειοις φορεησιν ὑδωρ, ὁ δε μηρια λουει·
Ὁς δ' οπιθεν πτερυγεσσιν αναψυχει τον Αδωνιν.
Αυταν ταν Κυθερειαν επαιαζουσιν Ερωτες·
Εσβεσε λαμπαδα πασαν επι φλιαις Ὑμεναιος,
Και στεφος εξεπετασσε γαμηλιον· ουκετι δ' Ὑμαν,
Ὑμαν ουκετ' αειδομενον μελος, ᾳδεται αι, αι.
Αἱ Χαριτες κλαιοντι τον υἱεα τω Κινυραο,
Και μιν επαειδουσιν· ὁ δε σφισιν ουκ επακουει,
Ου μαν ουκ εθελει, κωρα δε μιν ουκ απολυει.

II.

ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ιξευτας, ετι κωρος, ἐν αλσεϊ δενδραεντι
Ορνεα θηρευων, τον αποτροπον ειδεν Ερωτα
Ἑσδομενον πυξοιο ποτι κλαδον· ὡς δ' ενοασε,
Χαιρων, ὡνεκα δη μεγα φαινετο ορνεον αυτῳ,
Τως καλαμως ἁμα παντας επ' αλλαλοισι συναπτων,
Τᾳ και τᾳ τον Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν,
Χὡ παις ασχαλαων ἑνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντη,
Τως καλαμως ῥιψας, ποτ' αροτρεα πρεσβυν ἱκανεν,
Ὁς νιν τανδε τεχναν εδιδαξατο· και λεγεν αυτῳ,
Και οἱ δειξεν Ερωτα καθημενον. Αυταρ ὁ πρεσβυς
Μειδιαων κινησε καρην, και αμειβετο παιδα·
Φειδεο τας θηρας, μηδ' ες τοδε τ' ωρνεον ερχευ.

Φευγε

Φευγε μακραν· κακον εντι το θηριον· ολβιος εσσῃ
Εισοκα μη μιν ἑλῃς· ην δ' ανερος ες μετρον ελθῃς,
Οὑτος ὁ νυν φευγων και απαλμενος, αυτος αφ' αὑτω
Ελθων εξαπινας, κεφαλαν επι σειο καθιξει.

III.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΩΝ.

Ειαρος, ω Μυρσων, η χειματος η φθινοπωρου,
Η θερεος, τι τοι ἁδυ; τι δε πλεον ευχεαι ελθειν;
Η θερος, ἁνικα παντα τελειεται ὁσσα μογευμες;
Η γλυκερον φθινοπωρον, ὁτ' ανδρασι λιμος ελαφρα;
Η και χειμα δυσεργον; επει και χειματι πολλοι
Θαλπομενοι θελγονται αεργιῃ τε και οκνῳ·
Ητοι καλον εαρ πλεον ευαδεν; ειπε, τι τοι φρην
Αἱρειται· λαλεειν γαρ επετραπεν ἁ σχολα ἡμιν.
Μ. Κρινειν ουκ επεοικε θεηϊα εργα βροτοισι.
Παντα γαρ ἱερα ταυτα και ἁδεα· σευ δε ἑκατι
Εξερεω, Κλεοδαμε, το μοι πελεν ἁδιον αλλων.
Ουκ εθελω θερος ημεν, επει τοκα μ' ἁλιος οπτῃ·
Ουκ εθελω φθινοπωρον, επει νοσον ὡρια τικτει·
Ουλον χειμα φερειν, νιφετον, κρυμους τε φοβευμαι.
Ειαρ εμοι τριποθατον ὁλῳ λυκαβαντι παρειη,
Ἁνικα μητε κρυος, μηθ' ἁλιος αμμε βαρυνει.
Ειαρι παντα κυει, παντ' ειαρος ἁδεα βλαστει·
Χὰ νυξ ανθρωποισιν ισα, και ὁμοιϊος ἀως.

III.

EX MOSCHI IDYLLIIS.

---

*ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

'Α ΚΥΠΡΙΣ τον Ερωτα τον υἱεα μακρον εϐωστρει,
Ει τις επι τριοδοισι πλανωμενον ειδεν Ερωτα,
Δραπετιδας εμος εστιν· ὁ μανυτας γερας ἑξει.
Μισθος τοι το φιλαμα το Κυπριδος· ην δ' αγαγης νιν,
Ου γυμνον το φιλαμα, τυ δ', ω ξενε, και πλεον ἑξεις.
Εστι δ' ὁ παις περισαμος· εν εικοσι πασι μαθοις νιν.
Χρωτα μεν ου λευκος, πυρι δ' εικελος· ομματα δ' αυτω
Δριμυλα και φλογοεντα· κακαι φρενες, ἁδυ λαλημα·
Ου γαρ ισον νοεει και φθεγγεται· ὡς μελι, φωνα.
Ην δε χολᾳ, νοος εστιν αναμερος, ηπεροπευτας,
Ουδεν αλαθευων· δολιον βρεφος, αγρια παισδει.
Ευπλοκαμον το καρανον, εχει δ' ιταμον το προσωπον.

Μικκυλα

Μικκυλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρα δε βαλλει·
Βαλλει κ' εις Αχεροντα, και εις Αϊδεω βασιληα.
Γυμνος μεν τογε σωμα, νοος δε οἱ εμπεπυκασται·
Και πτεροεις, ὁσον ορνις. εφιπταται αλλοτ' επ' αλλους
Ανερας ηδε γυναικας, επι σπλαγχνοις δε καθηται.
Τοξον εχει μαλα βαιον, ὑπερ τοξω δε βελεμνον·
Τυτθον ἑοι το βελεμνον, ες αιθερα δ' αχρι φορειται.
Και χρυσεον περι νωτα φαρετριον, ενδοθι δ' εντι
Τοι πικροι καλαμοι, τοις πολλακι κη'με τιτρωσκει.
Παντα μεν αγρια, παντα· πολυ πλειον δε οἱ αυτω
Βαια λαμπας εοισα τον ἁλιον αυτον αναιθει.
Ην τυ γ' ἑλης τηνον, δασας αγε, μηδ' ελεησης.
Κη'ν ποτ' ιδης κλαιοντα, φυλασσεο μη σε πλανηση.
Κη'ν γελαα, τυ νιν ἑλκε· και ην εθελη σε φιλασαι,
Φευγε· κακον το φιλαμα, τα χειλεα φαρμακον εντι.
Ην δε λεγη, Λαβε ταυτα, χαριζομαι ὁσσα μοι ὁπλα,
Μη τι θιγης, πλανα δωρα· τα γαρ πυρι παντα βεβαπται

II.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΒΙΩΝΟΣ.

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αδονες, αἱ πυκινοισιν οδυρομεναι ποτι φυλλοις,
Ναμασι τοις Σικελοις αγγειλατε τας Αρεθουσας,
Ὁττι Βιων τεθνακεν ὁ βωκολος, ὁττι συν αυτω
Και το μελος τεθνακε, και ωλετο Δωρις αοιδα.

Αρχετε,

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Κεινος, ὁ ταις αγελαισιν ερασμιος, ουκετι μελπει,
Ουκετ' ερημαιαισιν ὑπο δρυσιν ἡμενος ᾳδει·
Αλλα παρα Πλουτηϊ μελος ληθαιον αειδει.

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Τις ποτε σᾳ συριγγι μελισδεται, ω τριποθατε;
Τις δ' επι σοις καλαμοις θασει στομα; τις θρασυς οὑτως;
Εισετι γαρ πνειει τα σα χειλεα, και το σον ασθμα.
Αχω δ' εν δονακεσσι τεας επιβοσκετ' αοιδας.
Πανι φερω το μελισμα· ταχ' αν κα'κεινος ερεισαι
Το στομα δειμαινοι, μη δευτερα σειο φερηται.

Τουτο τοι, ω ποταμων λιγυρωτατε, δευτερον αλγος·
Τουτο, Μελη, νεον αλγος· απωλετο πραν τοι Ὁμηρος,
Τηνο το Καλλιοπας γλυκερον στομα· και σε λεγοντι
Μυρεσθαι καλον υἱα πολυκλαυστοισι ῥεεθροις,
Πασαν δ' επλησας φωνας ἁλα· νυν παλιν αλλον
Υἱεα δακρυεις, αινῳ δ' επι πενθεϊ τακῃ.
Αμφοτεροι παγαις πεφιλαμενοι· ὁς μεν επινε
Παγασιδος κρανας, ὁ δ' εχεν πομα τας Αρεθουσας.
Χὡ μεν Τυνδαρεοιο καλαν αεισε θυγατρα,
Και Θετιδος μεγαν υἱα και Ατρειδαν Μενελαον·
Κεινος δ' ου πολεμους, ου δακρυα, Πανα δ' εμελπε,
Και Βωτας ελιγαινε, και αειδων ενομευε,

Και

Και συριγγας ετευχε, και ἁδεα πορτιν αμελγε,
Και παιδων εδιδασκε φιλαματα, και τον Ερωτα
Ετρεφεν εν κολποισι, και ηρεσε την Αφροδιτην.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε Μοισαι.
Πασα, Βιων, θρηνει σε κλυτη πολις, αστεα παντα.
Ασκρη μεν γοαει σε πολυ πλεον Ἡσιοδοιο·
Πινδαρον ου ποθεοντι τοσον Βοιωτιδες ὑλαι·
Ουδε τοσον τον αοιδον εμυρατο Κηϊον αστυ·
Σε πλεον Αρχιλοχοιο ποθει Παρος· αντι δε Σαπφυς
Εισετι σευ το μελισμα κινυρεται ἁ Μιτυλανα.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αι, αι, ται μαλαχαι μεν επαν κατα καπον ολωνται,
Η τα χλωρα σελινα, το τ' ευθαλὲς ουλον ανηθον,
Ὑστερον αυ ζωοντι, και εις ετος αλλο φυοντι·
Αμμες δ' οἱ μεγαλοι, και καρτεροι, η σοφοι ανδρες,
Ὁπποτε πρωτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Εὑδομες ευ μαλα μακρον ατερμονα νηγρετον ὑπνον,
Και συ μεν εν σιγᾳ πεπυκασμενος εσσεαι εν γᾳ.

IV.

IV.

EX TYRTÆI ELEGIIS.

---

*ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

I.

Περι της πολεμικης αρετης.

ΟΥΤ' αν μνησαιμην, ουτ' εν λογῳ ανδρα τιθειμην,
Ουτε ποδων αρετης, ουτε παλαισμοσυνης·
Ουδ' ει Κυκλωπων μεν εχοι μεγεθος τε βιην τε,
Νικῴη δε θεων Θρηΐκιον Βορεην·
Ουδ' ει Τιθωνοιο φυην χαριεστερος ειη,
Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·
Ουδ' ει Ταντλιδεω Πελοπος βασιλευτερος ειη,
Γλωσσαν δ' Αδρηστου μειλιχογηρυν εχοι·
Ουδ' ει πασαν εχοι δοξαν, πλην θουριδος αλκης.
Ου γαρ ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ,
Ει μη τετλαιη μεν ὁρων φονον αἱματοεντα,
Και δηΐων ορεγοιτ' εγγυθεν ἱσταμενος.

'Η

Ἡ δ' αρετη, τοδ' αεθλον εν ανθρωποισιν αριστον,
Καλλιστον τε φερειν γιγνεται ανδρι νεῳ.
Ξυνον δ' εσθλον τουτο πολη̈ϊ τε, παντι τε δημῳ,
Ὁστις ανηρ [1]διαβας εν προμαχοισι μενη
Νωλεμεως, αισχρας δε φυγης επιπαγχυ λαθηται,
Ψυχην και θυμον τλημονα [2]παρθεμενος,
Θαρσυνη δε πεσειν τον πλησιον ανδρα παρεστως·
Οὑτος ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ.
Αιψα δε δυσμενεων ανδρων ετρεψε φαλαγγας
Τρηχειας, σπουδη τ' εσχεθε κυμα μαχης·
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαους, και πατερ' ευκλεϊσας·
Πολλα δια στερνοιο, και ασπιδος ομφαλοεσσης,
Και δια θωρηκος προσθεν εληλαμενος.
Τον δ' ολοφυρονται μεν ὁμως νεοι ηδε γεροντες,
Αργαλεῳ δε ποθῳ πασα κεκηδε πολις.
Και τυμβος, και παιδες εν ανθρωποις αρισημοι,
Και παιδων παιδες, και γενος εξοπισω·
Ουδε ποτε κλεος εσθλον απολλυται, ουδ' ονομ' αυτου,
Αλλ', ὑπο γης περ εων, γιγνεται αθανατος,
Ὁντιν' αριστευοντα, μενοντα τε, μαρναμενον τε
Γης περι και παιδων, θουρος Αρης ολεση.
Ει δε φυγοι μεν κηρα τανηλεγεος θανατοιο,
Νικησας δ' αιχμης αγλαον ευχος ἑλοι·

Παντες

Παντες μιν τιμωσιν ὁμως νεοι ηδε παλαιοι,
  Πολλα δε τερπνα παθων ερχεται εις αΐδην.
Γηρασκων δ' αστοισι μεταπρεπει, ουδε τις αυτον
  Βλαπτειν, ουτ' αιδους, ουτε δικης, εθελει.
Παντες δ' εν θωκοισιν ὁμως νεοι, οἱ τε κατ' αυτον,
  Εικουσ' εκ χωρης, οἱ τε παλαιοτεροι.
Ταυτης νυν τις ανηρ αρετης εις ακρον ἱκεσθαι
  Πειρασθω, θυμον μη μεθιεις πολεμου.

II.

Του αυτου.

Τεθναμεναι γαρ καλον ενι προμαχοισι πεσοντα
  Ανδρ' αγαθον, περι ῇ πατριδι μαρναμενον.
Την δ' ἀυτον προλιποντα πολιν και πιονας αγρους
  Πτωχευειν, παντων εστ' ανιηροτατον,
Πλαζομενον συν μητρι φιλῃ, και πατρι γεροντι,
  Παισι τε συν μικροις, κουριδιῃ τ' αλοχῳ.
Εχθρος μεν γαρ τοισι μετεσσεται οὑς κεν ἱκηται,
  Χρησμοσυνῃ τ' εικων και στυγερῃ πενιῃ·
Αισχυνει τε γενος, κατα δ' αγλαον ειδος ελεγχει,
  Πασα δ' αθυμια και κακοτης ἑπεται.
Ειθ' οὑτως ανδρος τοι αλωμενου ουδεμι' ωρη
  Γιγνεται, ουτ' αιδως εισοπισω τελεθει.
Θυμῳ γης περι της δε μαχωμεθα, και περι παιδων
  Θνησκωμεν, ψυχεων μηκετι φειδομενοι.

Ω

Ω νεοι, αλλα μαχεσθε παρ' αλληλοισι μενοντες,
Μηδε φυγης αισχρας αρχετε, μηδε φοβου.
Αλλα μεγαν ποιειτε και αλκιμον εν φρεσι θυμον,
Μηδε φιλοψυχειτ' ανδρασι μαρναμενοι.
Τους δε παλαιοτερους, ὧν ουκετι γουνατ' ελαφρα,
Μη καταλειποντες φευγετε τους γεραιους.
Αισχρον γαρ δη τουτο, μετὰ προμαχοισι πεσοντα
Κεισθαι προσθε νεων ανδρα παλαιοτερον,
Ηδη λευκον εχοντα καρη, πολιον τε γενειον,
Θυμον αποπνειοντ' αλκιμον εν κονιη,
Καὶ χροα γυμνωθεντα· νεοισι δε παντ' επεοικεν,
Οφρ' αρα της ἥβης αγλαον ανθος εχῃ.
Ανδρασι μεν θνητοισιν, ιδειν ερατος δε γυναιξι,
Ζωος εων· καλος δ', εν προμαχοισι πεσων.

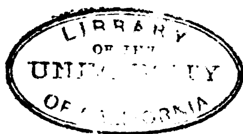
FINIS

PARTIS SECUNDÆ.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS TERTIA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX SCRIPTORIBUS HEBRÆO-GRÆCIS.

I.

Ex VETERE TESTAMENTO.

SECUNDUM SEPTUAGINTA.

Inter Græcas Veteris Testamenti Versiones principem locum merito obtinet celebris illa LXXII. *Interpretum, quæ in tanto honore fuit tam apud Judæos, quam Christianos, tum Orientis, tum Occidentis: ut ab illis in Synagogis; ab his fere sola, vel ex eâ factæ versiones, in Ecclesiis, publice perlegerentur.*

WALTONUS.

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

κατα τους ἑβδομηκοντα.

I. Εκ Γενεσεως.

ARGUMENTUM.—*Occasio, quâ familiæ et gentes terræ sese separaverunt, atque in diversas regiones commigraverunt.*

Και ην πασα ἡ γη χειλος ἑν, και φωνη μια πασι· και εγενετο εν τῳ κινησαι αυτους απο ανατολων, εὑρον πεδιον εν γῃ Σενααρ, και κατῳκησαν εκει. Και

Και ειπεν ανθρωπος τῳ πλησιον αυτου· Δευτε, πλινθευσωμεν πλινθους, και οπτησωμεν αυτας πυρι. Και εγενετο αυτοις ἡ πλινθος εις λιθον· και ασφαλτος ην αυτοις ὁ πηλος. Και ειπαν· Δευτε, οικοδομησωμεν ἑαυτοις πολιν και πυργον, οὑ εσται ἡ κεφαλη ἑως τȣ ουρανου· και ποιησωμεν ἑαυτοις ονομα, προ του διασπαρηναι ἡμας επι προσωπου πασης της γης. Και κατεβη Κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον, ὁν ῳκοδομησαν οἱ υἱοι των ανθρωπων. Και ειπε Κυριος· Ιδου, γενος ἑν, και χειλος ἑν παντων· και τουτο ηρξαντο ποιησαι· και νυν ουκ εκλειψει απ' αυτων παντα, ὁσα αν επιθωνται ποιειν. Δευτε, και καταβαντες συγχεωμεν αυτων εκει την γλωσσαν, ἱνα μη ακουσωσιν ἑκαστος την φωνην του πλησιον. Και διεσπειρεν αυτους Κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης· και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον. Δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης, Συγχυσις· ὁτι εκει συνεχει Κυριος τα χειλη πασης της γης· και εκειθεν διεσπειρεν αυτους Κυριος επι προσωπον πασης της γης.

II. Εκ της αυτης.

Arg.—*Abrami reditus in Canaan et separatio a Loto.*

ΑΝΕΒΗ δε Ἀβραμ εξ Αιγυπτου αυτος, και ἡ γυνη αυτοῦ, και παντα τα αυτου, και Λωτ μετ' αυτου

εις

εις την ερημον. Ἀραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσι, και αργυριῳ, και χρυσιῳ. Και επορευθη ὁθεν ηλθεν εις την ερημον ἑως Βαιθηλ, ἑως του τοπȣ, ȣ̔ ην ἡ σκηνη αυτȣ το προτερον, ανα μεσον Βαιθηλ και ανα μεσον Αγγαι, εις τον τοπον τȣ θυσιαστηριου, ȣ̔ εποιησεν εκει την αρχην· και επεκαλεσατο εκει Ἀβραμ το ονομα του Κυριου. Και Λωτ τῳ συμπορευομενῳ μετα Ἀβραμ ην προβατα, και βοες, και σκηναι. Και ουκ εχωρει αυτους ἡ γη κατοικειν ἁμα· ὁτι ην τα ὑπαρχοντα αυτων πολλα· και ουκ εχωρει αυτους ἡ γη κατοικειν ἁμα Και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του Ἀβραμ, και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του Λωτ· οἱ δε Χαναναιοι και οἱ Φερεζαιοι τοτε κατῳκουν την γην. Ειπε δε Ἀβραμ τῳ Λωτ· Μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου, και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου· ὁτι ανθρωποι αδελφοι εσμεν ἡμεις. Ουκ, ιδου, πασα ἡ γη εναντιον σου εστι; διαχωρισθητι απ᾽ εμου· ει σὺ εις αριστερα, εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια, εγω εις αριστερα· Και επαρας Λωτ τους οφθαλμους αυτου, επει δε πασαν την περιχωρον του Ιορδανου, ὁτι πασα ην ποτιζομενη, προ του καταστρεψαι τον Θεον Σοδομα και Γομορρα, ὡς ὁ παραδεισος του Θεου, και ὡς ἡ γη Αιγυπτου, εως ελθειν εις Ζογορα. Και εξελεξατο ἑαυτῳ Λωτ πασαν την περιχωρον του Ιορδανου· και απηρε Λωτ

απο

απο ανατολων· και διεχωρισθησαν ἑκαστος απο του αδελφου αυτου. Ἀβραμ δε κατῳκησεν εν γῃ Χανααν. Λωτ δε κατῳκησεν εν πολει των περιχωρων, και εσκηνωσεν εν Σοδομοις. Οἱ δε ανθρωποι οἱ εν Σοδομοις πονηροι και ἁμαρτωλοι εναντιον του Θεου σφοδρα.

III. Ἐκ Βασιλειων Α.

ARG.—*In quodam bello Hebræorum cum Philistæis, Goliath provocat quemcunque Hebræum ad singulare certamen, et demum a Davide interficitur, atque Hebræi cædunt Philistæos.*

ΚΑΙ συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον, και συναγονται εις Σοκχωθ της Ιουδαιας, και παρεμβαλλουσιν αναμεσον Σοκχωθ, και αναμεσον Αζηκα Εφερμεν. Και Σαουλ και οἱ ανδρες Ισραηλ συναγονται, και παρεμβαλλουσιν εν τῃ κοιλαδι αυτοι, και παρατασσονται εις πολεμον εξεναντιας των αλλοφυλων. Και οἱ αλλοφυλοι ἱστανται επι του ορους ενταυθα, και Ισραηλ ἱσταται επι του ορους ενταυθα, και ὁ αυλων αναμεσον αυτων. Και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων, Γολιαθ ονομα αυτῳ, εκ Γεθ, ὑψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης. Και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου, και θωρακα ἁλυσιδωτον αυτος ενδεδυκως· και ὁ σταθμος του θωρακος αυτου,

πεντε

πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου. Και κνημιδες χαλκαι επι των σκελων αυτου, και ασπις χαλκη αναμεσον των ωμων αυτου Και ὁ κοντος του δορατος αυτου, ὡσει μεσακλον ὑφαινοντων, και ἡ λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου· και ὁ αιρων τα ὁπλα αυτου προεπορευετο αυτου. Και εστη και ανεβοησεν εις την παραταξιν Ισραηλ, και ειπεν αυτοις· Τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμῳ εξεναντιας ἡμων; ουκ εγω ειμι αλλοφυλος, και ὑμεις Ἑβραιοι του Σαουλ; εκλεξασθε ἑαυτοις ανδρα, και καταβητω προς με. Και εαν δυνηθῃ πολεμησαι προς με, και εαν παταξῃ με, και εσομεθα ὑμιν εις δουλους· εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον, εσεσθε ἡμιν εις δουλους, και δουλευσετε ἡμιν. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος, Ιδου, εγω ωνειδισα την παραταξιν Ισραηλ σημερον εν τῃ ἡμερα ταυτῃ· δοτε μοι ανδρα, και μονομαχησομεν αμφοτεροι. Και ηκουσε Σαουλ και πας Ισραὴλ τα ῥηματα τȣ αλλοφυλου ταυτα, και εξεστησαν, και εφοβηθησαν σφοδρα. Και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ· Μη δη συμπεσετω καρδια του κυριου μου επ᾽ αυτον· ὁ δουλος σου πορευσεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου. Και ειπε Σαουλ προς τον Δαυιδ· Ου μη δυνησῃ πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ᾽ αυτου, ὁτι παιδαριον ει συ, και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου. Και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ, Ποιμαινων ην ὁ δουλος σου

τῳ

τῳ πατρι αυτου εν τῳ ποιμνιῳ και ὁταν ηρχετο ὁ λεων και ἡ αρκτος, και ελαμβανε προβατον εκ της αγελης, και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον, και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου· και ει επανιστατο επ' εμε, και εκρατησα του φαρυγγος αυτου, και επαταξα, και εθανατωσα αυτον. Και τον λεοντα και την αρτκον ετυπτεν ὁ δουλους σου, και εσται ὁ αλλοφυλος ὁ απεριτμητος ὡς ἑν τουτων· ουχι πορευσομαι και παταξω αυτον, και αφελω σημερον ονειδος εξ Ισραηλ; διοτι τις ὁ απεριτμητος οὑτος, ὁς ωνειδισε παραταξιν Θεου ζοντος; Κυριος ὁς εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρκτου, αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου· και ειπε Σαουλ προς Δαυιδ· Πορευου, και εσται Κυριος μετα σου Και ενεδυσε Σαουλ τον Δαυιδ μανδυαν, και την περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου, και εζωσε τον Δαυιδ την ῥομφαιαν αυτου επανω του μανδυου αυτου· και εκοπιασε περιπατησας ἁπαξ και δις· και ειπε Δαυιδ προς Σαουλ, Ου μη δυνωμαι πορευθηναι εν τουτοις, ὁτι ου πεπειραμαι· και αφαιρουσιν αυτα απ' αυτου. Και ελαβε την βακτηριαν αυτου εν τῃ χειρι αυτου· και εξελεξατο ἑαυτῳ πεντε λιθους λειους εκ του χειμαρῥου, και εθετο αυτους εν τῳ καδιῳ τῳ ποιμενικῳ τῳ οντι αυτῳ εις συλλογην, και σφενδονη αυτου εν τῃ χειρι αυτου· και προσηλθε προς

τον

τον ανδρα τον αλλοφυλον. Και ειδε Γολιαθ τον Δαυιδ, και εξητιμασεν αυτον· ότι αυτος ην παιδαριον, και αυτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος προς Δαυιδ· Ὡσει κυων εγω ειμι, ότι συ ερχη επ' εμε εν ῥαβδῳ και λιθοις; Και ειπε Δαυιδ. Ουχι, αλλ' η χειρων κυνος. Και κατηρασατο ὁ αλλοφυλος τον Δαυιδ εν τοις θεοις αυτου. Και ειπεν ὁ αλλοφυλος προς Δαυιδ, Δευρο προς με, και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσι της γης. Και ειπε Δαυιδ προς τον αλλοφυλον Συ ερχη προς με εν ῥομφαιᾳ και εν δορατι και εν ασπιδι, κα'γω πορευομαι προς σε εν ονοματι Κυριου Θεου σαβαωθ παραταξεως Ισραηλ, ἡν ωνειδισας. Σημερον, και αποκλεισει σε Κυριος σημερον εις την χειρα μου, και αποκτενω σε, και αφελω την κεφαλην σου απο σου, και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα παρεμβολης αλλοφυλων εν ταυτῃ τῃ ἡμερᾳ τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης· και γνωσεται πασα ἡ γη, ότι εστι Θεος εν Ισραηλ. Και γνωσεται πασα ἡ εκκλησια αὑτη, ότι ουκ εν ῥομφαιᾳ και δορατι σωζει Κυριος, ότι του Κυριου ὁ πολεμος, και παραδωσει Κυριος ὑμας εις χειρας ἡμων. Και ανεστη ὁ αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν Δαυιδ. Και εξετεινε Δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον, και ελαβεν εκειθεν λιθον ἑνα, και εσφενδονησε, και επαταξε τον αλλοφυλον εις το

μετωπον

μετωπον αυτου, και διεδυ ὁ λιθος δια της περικεφαλαιας εις το μετωπον αυτου, και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην. Και εδραμε Δαυιδ, και επεστη επ' αυτον, και ελαβε την ῥομφαιαν αυτου, και εθανατωσεν αυτον, και αφειλε την κεφαλην αυτου· και ειδον οἱ αλλοφυλοι, ὁτι τεθνηκεν ὁ δυνατος αυτων και εφυγον. Και ανιστανται ανδρες Ισραηλ και Ιουδα, και ηλαλαξαν, και κατεδιωξαν οπισω αυτων ἑως εισοδου Γεθ, και ἑως της πυλης Ασκαλωνος· και επεσον τραυματιαι των αλλοφυλων εν τη ὁδῳ των πυλων και ἑως Γεθ, και ἑως Ακκαρων. Και ανεστρεψαν ανδρες Ισραηλ εκκλινοντες οπισω των αλλοφυλων, και κατεπατουν τας παρεμβολας αυτων. Και ελαβε Δαυιδ την κεφαλην του αλλοφυλου, και ηνεγκεν αυτην εις Ἱερουσαλημ, και τα σκευη αυτου εθηκεν εν τῳ σκηνωματι αυτου.

IV. Ψαλμος ρλϛ·

ARG.—*Canticum, quo musici post reditum in patriam testantur, qua ratione se in exilio gesserunt.*

ΕΠΙ των ποταμων Βαβυλωνος εκει εκαθισαμεν, και εκλαυσαμεν εν τῳ μνησθηναι ἡμας της Σιων. Επι ταις ιτεαις εν μεσῳ αυτης εκρεμασαμεν τα οργανα ἡμων. Ὁτι εκει επηρωτησαν ἡμας οἱ αιχμαλωτευσαντες ἡμας, λογȣς ᾠδων, και οἱ απαγαγοντες ἡμας, ὑμνον·

ὑμνων· Ασατε ἡμιν εκ των ᾠδων Σιων. Πως ᾳσωμεν την ᾠδην Κυριου επι γης αλλοτριας; Εαν επιλαθωμαι σου Ἱερουσαλημ, επιλησθειη ἡ δεξια μου. Κολληθειη ἡ γλωσσα μου τῳ λαρυγγι μου, εαν μη σου μνησθω· εαν μη προκαταξωμαι την Ἱερουσαλημ ὡς εν αρχῃ της ευφροσυνης μου. Μνησθητι, Κυριε, των υἱων Εδωμ, την ἡμεραν Ἱερουσαλημ, των λεγοντων· Εκκενουτε, εκκενουτε, ἑως του θεμελιου αυτης. Θυγατηρ Βαβυλωνος ἡ ταλαιπωρος, μακαριος ὁς ανταποδωσει σοι το ανταποδομα σου, ὁ ανταπεδωκας ἡμιν. Μακαριος ὁς κρατησει και εδαφιει τα νηπια σου προς την πετραν.

V. Εκ Μακκαβαιων Β.

Arg.—*Martyrium septem fratrum, ob fidem ad legem Mosaicam, jussu Antiochi Syriæ regis crudeli.*

ΣΥΝΕΒΗ δε και ἑπτα αδελφους, μετα της μητρος συλληφθεντας. αναγκαζεσθαι ὑπο του βασιλεως απο των αθεμιτων ὑειων κρεων εφαπτεσθαι, μαστιξι και νευραις αικιζομενους. Εἱς δε αυτων, γενομενος προηγορος, οὑτως εφη· Τι μελλεις ερωταν, και μανθανειν παρ' ἡμων; Ἑτοιμοι γαρ αποθνησκειν εσμεν η παραβαινειν τους πατριους νομους. Εκθυμος δε γενομενος ὁ βασιλευς, προσεταξε τηγανα, και λεβητας εκπυρουν. Των δε εκπυρωθεντων, παραχρημα τον γενομενον αυτων προηγορον προσεταξε γλωσσοτομειν,

και

και περισκυθισαντας ακρωτηριαζειν, των λοιπων αδελφων, και της μητρος, συνορωντων. Αχρηστον δε αυτον τοις ὁλοις γενομενον, εκελευσε τῃ πυρᾳ προσαγειν εμπνουν, και τηγανιζειν· της δε ατμιδος εφ' ἱκανον διαδιδουσης του τηγανου, αλληλους παρεκαλουν συν τῃ μητρι γενναιως τελευταν λεγοντες οὑτως· Ὁ Κυριος ὁ Θεος εφορᾳ, και ταις αληθειαις εφ' ἡμιν παρακαλειται, καθαπερ δια της κατα προσωπον αντιμαρτυρουσης ᾠδης διεσαφησε Μωυσης, λεγων· Και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται. Μεταλλαξαντος δε του πρωτου τον τροπον τουτον, τον δευτερον ηγον επι τον εμπαιγμον· και το της κεφαλης δερμα συν ταις θριξι περισυραντες, επηρωτων· Ει φαγεσαι προ του τιμωρηθηναι το σωμα κατα μελος; Ὁ δε αποκριθεις τῃ πατριῳ φωνῃ ειπεν· Ουχι· διοπερ και οὑτος την ἑξης ελαβε βασανον, ὡς ὁ πρωτος. Εν εσχατῃ δε πνοῃ γενομενος, ειπε· Συ μεν αλαστωρ εκ του παροντος ἡμας ζην απολυεις, ὁ δε του κοσμου βασιλευς αποθανοντας ἡμας ὑπερ των αυτου νομων εις αιωνιον αναβιωσιν ζωης ἡμας αναστησει. Μετα δε τουτον ὁ τριτος ενεπαιζετο, και την γλωσσαν αιτηθεις ταχεως προεβαλε, και τας χειρας ευθαρσως προετεινε, και γενναιως ειπεν· Εξ ουρανου ταυτα κεκτημαι, και δια τους αυτου νομους ὑπερορω ταυτα, και παρ' αυτου ταυτα παλιν ελπιζω κομισασθαι. Ὡστε αυτον τον βασιλεα και τους

συν

συν αυτῳ εκπλησσεσθαι την του νεανισκου ψυχην, ὡς εν ουδενι τας αλγηδονας ετιθετο. Και τουτου δε μεταλλαξοντος, τον τεταρτον ὡσαυτως εβασανιζον αικιζομενοι. Και γενομενος προς το τελευταν, οὑτως εφη· Αἱρετον μεταλλασσοντας ὑπ' ανθρωπων τας ὑπο του Θεου προσδοκαν ελπιδας, παλιν αναστησεσθαι ὑπ' αυτου· σοι μεν γαρ αναστασις εις ζωην ουκ εσται. Εχομενως δε τον πεμπτον προσαγοντες ηκιζοντο. Ὁ δε προς αυτον ιδων, ειπεν· Εξουσιαν εν ανθρωποις εχων φθαρτος ων, ὁ θελεις, ποιεις· μη δοκει δε το γενος ἡμων ὑπο του Θεου καταλελειφθαι. Συ δε καρτερει, και θεωρει το μεγαλειον αυτου κρατος, ὡς σε και το σπερμα σου βασανισει. Μετα δε τουτον ηγον τον ἑκτον, και μελλων αποθνησκειν, εφη· Μη πλανω ματην, ἡμεις γαρ δι' ἑαυτους ταυτα πασχομεν ἁμαρτανοντες εις τον ἑαυτων Θεον, διο αξια θαυμασμου γεγονε. Συ δε μη νομισης αθωος εσεσθαι, θεομαχειν επιχειρησας. Ὑπεραγοντως δε ἡ μητηρ θαυμαστη και μνημης αγαθης αξια, ἡτις απολλυμενους υἱους ἑπτα συνορωσα μιας ὑπο καιρον ἡμερας, ευψυχως εφερε δια τας επι Κυριον ελπιδας. Ἑκαστον δε αυτων παρεκαλει τῃ πατριῳ φωνῃ, γενναιῳ πεπληρωμενη φρονηματι, και τον θηλυν λογισμον αρσενι θυμῳ διεγειρασα, λεγουσα προς αυτους· Ουδ' οιδ' ὁπως εις την εμην εφανητε κοιλιαν, ουδε εγω το πνευμα και την ζωην ὑμιν εχαρισαμην, και την ἑκαστου

ἑκαστου στοιχειωσιν ουκ εγω διερυθμισα. Τοιγαρουν ὁ του κοσμου κτιστης, ὁ πλασας ανθρωπου γενεσιν, και παντων εξευρων γενεσιν, και το πνευμα και την ζωην ὑμιν παλιν αποδωσει μετ' ελεους, ὡς νυν ὑπερορατε ἑαυτους δια τους αυτου νομους. Ὁ δε Αντιοχος οιομενος καταφρονεισθαι και την ονειδιζουσαν ὑφορωμενος φωνην, ετι του νεωτερου περιοντος, ου μονον δια λογων εποιειτο την παρακλησιν, αλλα και δι' ὁρκων επιστου, ἁμα πλουτιειν και μακαριστον ποιησειν μεταθεμενον απο των πατριων νομων, και φιλον ἑξειν, και χρειας εμπιστευσειν. Του δε νεανιου μηδαμως προσεχοντος, προσκαλεσαμενος ὁ βασιλευς την μητερα, παρηνει του μειρακιου γενεσθαι συμβουλον επι σωτηρια. Πολλα δε αυτου παραινεσαντος, επεδεξατο πεισειν τον υἱον. Προσκυψασα δε αυτῳ, χλευασασα τον ωμον τυραννον, οὑτως εφησε τῃ πατρῳα φωνῃ· Υἱε, ελεησον με την εν γαστρι περιενεγκασαν σε μηνας εννεα, και θηλασασαν σε ετη τρια, και εκθρεψασαν σε και αγαγουσαν εις την ἡλικιαν ταυτην, και τροφοφορησασαν. Αξιω σε, τεκνον, αναβλεψαντα εις τον ουρανον και την γην, και τα εν αυτοις παντα ιδοντα, γνωναι ὁτι εξ ουκ οντων εποιησεν αυτα ὁ Θεος, και το των ανθρωπων γενος οὑτως γεγενηται· μη φοβηθῃς τον δημιον τουτον, αλλα των αδελφων αξιος γενομενος, επιδεξαι τον θανατον, ἱνα εν τῳ ελεει συν τοις αδελφοις σου

κομισω-

κομισωμαι σε. Ετι δε ταυτης καταλεγουσης, ὁ νεανιας ειπε· Τινα μενετε; ουχ ὑπακουω του προσταγματος του βασιλεως· του δε προσταγματος ακουω του νομου του δοθεντος τοις πατρασιν ἡμων δια Μωυσεως. Συ δε πασης κακιας εὑρετης γενομενος εις τους Ἑβραιους, ου μη διαφυγης τας χειρας του Θεου. Ἡμεις γαρ δια τας ἑαυτων ἁμαρτιας πασχομεν. Ει δε χαριν επιπληξεως και παιδειας ὁ ζων Κυριος ἡμων βραχεως επωργισται, και παλιν καταλλαγησεται τοις ἑαυτου δουλοις. Συ δε, ω ανοσιε, και παντων ανθρωπων μιαρωτατε, μη ματην μετεωριζου φρυαττομενος αδηλοις ελπισιν, επι τους δουλους αυτου επαιρομενος χειρα. Ουπω γαρ την του παντοκρατορος εποπτου Θεου κρισιν εκπεφευγας. Οἱ μεν γαρ νυν ἡμετεροι αδελφοι βραχυν ὑπενεγκαντες πονον, αενναου ζωης ὑπο διαθηκην Θεου πεπτωκασι· συ δε τη του Θεου κρισει δικαια τα προστιμα της ὑπερηφανιας αποισῃ. Εγω δε καθαπερ οἱ αδελφοι μου, και σωμα, και ψυχην προδιδωμι περι των πατριων νομων, επικαλουμενος τον Θεον ἱλεων ταχυ τῳ εθνει γενεσθαι, και σε μετα ετασμων και μαστιγων εξομολογησασθαι, διοτι μονος αυτος Θεος εστιν, εν εμοι δε και τοις αδελφοις μου στηναι την του παντοκρατορος οργην την επι το συμπαν ἡμων γενος δικαιως επηγμενην. Εκθυμος δε γενομενος ὁ βασιλευς, τουτῳ παρα τους αλλους χειριστως απηντησε,

τησε, πικρως φερων επι τῳ μυκτηρισμῳ. Και οὑτος ουν καθαρος τον βιον μετηλλαξε, παντελως επι τῳ Κυριῳ πεποιθως. Εσχατη δε των υἱων ἡ μητηρ ετελευτησε.

II.

EX MELITONE.

[In Catenâ Græcâ in Genesin.]

Annotationes in Isaaci immolationem.

ΚΑΙ ὁ Κυριος ἡμων Ιησους Χριστος ὡς κριος εδεθη, και ὡς αμνος εκαρη, και ὡς προβατον εις σφαγην ηχθη, και εσταυρωθη· και εβαστασε το ξυλον επι τοις ωμοις αυτου, αναγομενος σφαγηναι ὡς Ισαακ ὑπο του πατρος αυτȣ· αλλα Χριστος επαθεν· Ισαακ δε ουκ επαθε· τυπος γαρ ην του μελλοντος πασχειν Χριστου· αλλα και ὁ τυπος του Χριστου γενομενος εκπληξιν και φοβον παρειχεν τοις ανθρωποις. Ην γαρ θεασαθαι μυστηριον καινον, υἱον αγομενον ὑπο του πατρος επ' ορος εις σφαγην, ὁν συμποδισας εθηκεν επι τα ξυλα της καρπωσεως, ἑτοιμαζων μετα σπουδης τα προς την σφαγην αυτου. Ὁ Ισαακ σιγᾳ πεπεδημενος ὡς κριος, ουκ ανοιγων το στομα, ουδε φθεγγομενος φωνῃ. Το γαρ ξιφος ου φοβηθεις, ουδε το πυρ πτοηθεις, ουδε το παθειν λυπηθεις, εβαστασεν καρτερων τον τυπον του Κυριου. Ην ουν εν μεσῳ προκειμενος Ισαακ πεποδισμενος ὡς κριος, και Αβρααμ

Αβρααμ παρεστως και κρατων γυμνον το ξιφος, ουκ αιδουμενος φονευσαι τον υἱον αυτου.

Ὑπερ Ισαακ του δικαιου εφανη κριος εις σφαγην, ἱνα δεσμων Ισαακ λυθη· εκεινος σφαγεις ελυτρωσατο τον Ισαακ· οὑτω και ὁ Κυριος σφαγεις εσωσεν ἡμας, και δεθεις ελυσε, και θυθεις ελυτρωσατο.

Ην γαρ ὁ Κυριος ὁ αμνος ὡς κριος, ὁν ειδεν Αβρααμ κατεχομενον εν φυτῳ Σαβεκ, αλλ' το φυτον απεφαινε τον σταυρον, και ὁ τοπος εκεινος την Ἱερουσαλημ, και ὁ αμνος τον Κυριον εμπεποδισμενον εις σφαγην.

III.

EX HEGESIPPO.

[Apud Eusebium, Hist. Eccles. III. 20.]

De Judæ Nepotibus apud Domitianum reis.

Ετι δε περιησαν οἱ απο γενους του Κυριου υἱωνοι Ιουδα, του κατα σαρκα λεγομενου αυτου αδελφου, οὑς εδηλατορευσαν, ὡς εκ γενους οντας Δαβιδ. Τουτους δ' ὁ 'ιουοκατος ηγαγε προς Δομετιανον Καισαρα. εφοβειτο γαρ την παρουσιαν του Χριστου, ὡς και Ἡρωδης· και επηρωτησεν αυτους, ει εκ Δαβιδ εισι· και ὡμολογησαν. Τοτε ηρωτησεν αυτους, ποσας κτησεις εχουσιν, η ποσων χρηματων κυριευουσιν. Οἱ δε

ειπον

ειπον αμφοτεροι, εννακισχιλια δηναρια ὑπαρχειν αυτοις μονα, εκαστῳ αυτων ανηκοντος του ἡμισεως· και ταυτα ουκ εν αργυριοις εφασκον εχειν, αλλ' εν διατιμησει γης πλεθρων τριακοντα εννεα μονων· εξ ὡν και τους φορους αναφερειν, και αυτους, αυτουργουντας διατρεφεσθαι· ειτα δε και τας χειρας τας ἑαυτων επιδεικνυναι· μαρτυριον της αυτουργιας την του σωματος σκληριαν, και τους απο της συνεχους εργασιας εναποτυπωθεντας επι των ιδιων χειρων τυλους παριστα̃ντας· ερωτηθεντας δε περι του Χριστου και της βασιλειας αυτου, ὁποια τις ειη, και ποτε, και ποι φανησομενη, λογον δουναι, ὡς ου κοσμικη μεν ουδ' επιγειος, επουρανιος δε και αγγελικη τυγχανει, επι συντελειᾳ του αιωνος γενησομενη, ὁπηνικα ελθων εν δοξῃ κρινεις ζωντας και νεκρους, και αποδωσει ἑκαστῳ κατα τα επιτηδευματα αυτου· εφ' οἱς μηδεν αυτων κατεγνωκοτα τον Δομετιανον, αλλα και ὡς ευτελων καταφρονησαντα, ελευθερους μεν αυτους ανειναι, καταπαυσαι δε δια προσταγματος τον κατα της εκκλησιας διωγμον· τους δε απολυθεντας ἡγησασθαι των εκκλησιων, ὡς αν δη μαρτυρας ὁμου και απο γενους οντας του Κυριου· γενομενης τε ειρηνης, μεχρι Τραΐανου παραμειναι αυτους τῳ βιῳ.

FINIS PARTIS TERTIÆ.

NOTÆ

AD

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS EMENDATIOR.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. Notæ in Æsopum.

1. ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.) Hoc est—Æsopi Fabulæ. Floruisse dicitur Æsopus circiter Annum Mundi 3433. Olymp. LII. I. Ante Christum natum 570. Ortus est Cotyæo, Phrygiæ oppido; conditione Servus. Primò inserviebat Xantho, cuidam Lydo; postremò Iadmoni, homini Samio, à quo manumissus est. Libertatem nactus, peregrè profectus est; et post varia facta itinera, tandem, ob ingenii ac sapientiæ famam, à Crœso Lydorum rege Sardes in regiam accitus est. Sardibus diu commoratus, Delphos à Crœso tandem missus est; ibique sacrilegii fraudulenter accusatus, deque rupe Phædriade præcipitatus, morte indignâ periit. Quæ autem Monachus ille mendax Planudes de vitâ ejus, et præsertim de corporis ipsius deformitate, contexuit, illa quidem meræ sunt ineptiæ. De eo tanquam Fabellarum auctore mentionem sæpenumerò fecerunt multi scriptores antiqui. Utrum verò quæ hodie sub ejus nomine circumferuntur Fabulæ, ipsius sint necne, valdè est incertum; immo potius viri inter Recentiores doctissimi illas ab eo prorsus abjudicârunt; quorum præcipuus est vir magni nominis Richardus Bentleius, in dissertatione suâ celeberrimâ de Epistolis Phalaridis, Themistoclis, Socratis, Euripidis, aliorumque; deque Fabulis Æsopi; Anglicè conscriptâ, et primum impressâ Londoni A. D. 1697. [Vide autem Dissert. de Babrio; auctore Th. Tyrwhitt. Lond. 1776. p. 25.] In grandioribus quidem Æsopicarum Fabularum collectionibuss 3.

3. magna est styli varietas, et planè non ab eodem profecta; in earum tamen multis mira invenitur simplicitas, quæ antiquitatem remotissimam redolet, quæque ad animos juniorum Discipulorum alliciendos apprimè est accommodata. Ex quarum numero sunt pauculæ hæ Fabellæ quæ his exhibentur. Fabulæ Æsopicæ multos nactæ sunt imitatores; ex quibus, inter veteres quidem Phædrus Augusti Libertus, inter recentiores autem La Fontaine, meritò primas partes occupavit. Uterque, numeris poëticis, solutam Æsopi orationem, suis tamen ipsorum facetiis in locum simplicitatis Æsopicæ, plerumque malè, suffectis, adumbravit. Cuicunque cordi sit corpus absolutissimum Æsopicarum Fabularum, quotquot Græcè reperiuntur, inspicere, libet hic loci ei indicare Editiones quarum tituli sequuntur. 1. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCE REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon. 1718, in 8vo. [Hæc est editio *Marianorum*, i. e. eorum qui sunt ex Aulâ B. Mariæ V. Oxon.] 2. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ quæ *Maximo Planudi* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni, suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. Cæterùm ex illis Editionibus varia passim reperiuntur Excerpta.

2. ΚΟΧΛΙΑΙ.] Anglicè, THE COCKLES. [Vide κοχλιας, in *Vocum Interpret.* ad fin. hujus Libelli.] Hic notandum, Scriptores Græcos in hujusmodi titulis artic. non usurpare.

3. Γεωργȣ παις] Angl. *An husbandman's boy, or son*—ωπτα, *was roasting*—uti tempus imperf. planè indicat. ωπτα, contractè pro ωπταε· vide οπταω.

4. ακȣσας δε αυτων] *quum autem audivisset eas*—Notandum, Latinos nullum habere participium, quod aoristorum vocis

activæ participiis respondeat, nisi in verbis suis deponentibus, 3.
ακουσας, *quum audivisset*; [vel ακουσαντων αυτων, *illis auditis*; per abl. nempe absol.] ιδων, *quum vidissem—es—et*; (per participium verbi deponentis) *conspicatus*. Cæterùm—"Verba Sensus, excepto visu, genitivum plerumque adsciscunt."

5. εφη] vide φημι.

6. κακιστα] *pessima*—superl. à κακος. [quod vide in Gram.] κακιστα ζωα, *most wretched creatures!* v. ζωον.

7. των οικιων ὑμων εμπιπραμενων,] *domibus vestris ardentibus*; *while your houses are burning.*—Nimirum genitivus est absolutus; et, apud Græcos Scriptores, οικιων ὑμων, *domibus* VESTRUM, *the houses* OF YOU, idem valet ac οικιων ὑμετερων, *domibus* VESTRIS, YOUR *houses*; quod itidem observandum de aliis pronominibus, ut vocant, personalibus. Sic in Oratione Dominicâ, Πατερ ἡμων, *Father* OF US, idem valet ac Πατερ ἡμετερε, *Pater* NOSTER, OUR *Father*. v. εμπιπρημι, vel εμπιμπρημι, unde εμπιπραμενων, præs. part. vocis med. v. etiam simplex verbum πιπρημι, vel πιμπρημι, in Gram.

8. αυτοι ᾳδετε;] Angl. *are you yourselves singing? are you so stupid as to sing?* v. αυτος, et ᾳδω.

9. Κριθην την τȣ ἱππȣ ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων,] Angl. *while the groom was stealing and selling his horse's corn*—κριθη, *hordeum*; quod nempe, in Asiaticis regionibus, olim præbebant, hodiéque præbent equis comedendum. Την κριθην τȣ ἱππȣ, *the corn of* HIS *horse*; nam articulus sæpissimè redditur tanquam pronomen possessivum; aliquo tamen pronomine subintellecto; sic τȣ ἱππȣ pro τȣ εκεινȣ, vel τȣ ἑαυτȣ ἱππȣ, *of the horse of him, of the horse of himself; of his horse, of his own horse.* v. κλεπτω, et πωλεω.

10. τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε] Angl. *was rubbing and combing—kept rubbing and combing at the horse*—uti planè indicat tempus imperf. πασας ἡμερας, supple δια, *for whole days.* v. τριβω, et κτενιζω.

11. την κριθην την τρεφȣσαν] supple εμε, *hordeum alens me*;

i. e. *hordeum quod alit me*—[Articulus sæpe repetitur post nomen, sequente participio.] μη πωλει, *ne vendas.* πωλει, præs. imperat. contract. pro πωλεε.

4. 1. χειμωνος ὡραν,] i. e. καθ' ὡραν, *tempore hyberno,*—

2. εὑρων] *nactus* [vid. suprà ad p. 3. n. 4.] v. εὑρισκω, *invenio, nanciscor.*

3. ὑπο κρυους πεπηγοτα,] Angl. *stiff with cold.* v. κρυος, et πηγνυω vel πηγνυμι vel πησσω, in particip. perf. med. πεπηγως, υια, ος, *rigidus.*

4. λαβων] *quum sumpsisset.* [Vide suprà ad p. 3. n. 4.] v. λαμβανω.

5. ὑπο κολπῳ κατεθετο·] Angl. ad verbum, *he put it down to himself under his bosom,* i. e. *he deposited it in his bosom,* κατατιθημι, *depono;* κατατιθεμαι, in voc. med. *depono aliquid quod meum est; depono aliquid pro meipso.* Negligunt interdum aliæ linguæ tenuem et obscuriorem vocis mediæ significationem; unde factum est ut quidam Grammatici vim vocis mediæ et activæ perperam confundunt.

6. θερμανθεις,] *calefactùs,* v. θερμαινω.

7. αναλαβων] *quum recuperâsset,* την ιδιαν φυσιν, *propriam naturam,* vel *propriâ naturâ recuperatâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αναλαμβανω, *resumo, recupero.*

8. επληγε τον ευεργετην] *vulneravit beneficum.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] πλησσω, *percutio, vulnero,* in aor. 2. act. επλαγον et επληγον. Vide Vigerum, de Gr. Dict. Idiotismis, p. 218. Edit. Zeunii; et Sam. Clarke, ad Iliad, γ', 31.

9. Ορνις] *avis,* item, ut hic, *gallina.*

10. οφεως] Atticè pro οφεος, ab οφις, quod vide.

11. εὑρουσα] *nacta* v. εὑρισκω; et vid. supra ad p. 3. n. 4.

12. εκθερμανασα εξεκολαψε,] *quum calefecisset, exclusit.* Angl. *warmed and hatched* them. v. εκθερμαινω, et εκκολαπτω.

13. θεασαμενη] *quum vidisset,* vel *conspicata.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. θεαομαι, verb. dep. *specto,* &c.

14. τι] supple δια.

15. ἅπερ αυξηθεντα] *quæ scilicet adulta*—v. ὅσπερ, et αυξανω.4.

16. τȣ αδικειν αρξεται ;] *injuriam auspicabuntur ;* τȣ αδικειν, idem ferè ac της αδικιας· αρχω, *prior aliquid facio,* unde *impero ;* αρχομαι, in voce pass. *subditus sum ;* αρχομαι, in voce med. [unde fut. 1. αρξομαι] *incipio,* sine respectu alterius me sequentis. [Vide *Kuster.* de Verbb. Mediis.] Cæterùm αρχομαι, gen. adsciscit ; et infin. cum artic. supplet vicem nominis, sic, αρχομαι τȣ αδικειν, *incipio injustè facere ;* αρχῃ του αδικειν, *incipis injustè facere ;* &c. ἅπερ αρξεται, *quæ incipient ;* "Neutrum plurale sæpissimè gaudet verbo singulari."

17. εμπεσουσα] *quum incidisset*—v. εμπιπτω.

18. ὑποπνιγεσθαι εμελλεν,] *suffocari futura erat,* i. e. *in eo erat ut jam suffocaretur ; it was just going to choke,* v. ὑποπνιγω, et μελλω.

19. βεϐρωκα, και πεπωκα, και λελȣμαι.—] v. βρωσκω, πινω, et λουω.

20. κἂν αποθανω] *etsi mortua fuerim*—κἂν pro και εαν· αποθανω, ab αποθνησκω ; quod vide.

21. παχυνθεις,] *pinguefactus,* v. παχυνω.

22. ανεσκιρτησε] v. αναςκιρταω.

23. αυτῳ ὁλος αφωμοιωθη.] Angl. *was made in every respect like him.* v. αφομοιοω.

24. αναγκης επελθȣσης τρεχειν,] *quum incidisset necessitudo currendi,*—Infinitivus apud Græcos interdum redditur Latinè per gerundium : αναγκης επελθουσης, est gen. absolutus : επελθουσης, ab επερχομαι, quod vide.

25. τȣ δρομȣ επαυσατο,] *a cursu cessavit ;* subauditur απο, v. παυω, *cessare facio ;* παυομαι, in voce med. *cesso, desino, quiesco.*

26. ὑπεμνησθη] Angl. *he had some sort of recollection*—τȣ πατρος [αυτος] ονȣ, *of his father's being an ass.* μναομαι, *recordor,* usurpatur ut verb. dep. quanquam in usu sit μναω, *in memoriam revoco,* ὑπο, in comp. sæpe minuit significationem vocis simplicis, ut *sub* apud Latinos ; sic μναομαι, *I remember ;* ὑπομναομαι, *I have a faint remembrance ; rideo, I laugh ; subrideo, I smile,* ὑπεμνησθη, hic ironicè dictum.

5. 1. κρεμαμενας] *pendentes*. v. κρεμαω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι.

2. ιδουσα,] *conspicata*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. ειδω.

3. επειρατο] *conabatur*. v. πειραομαι, ωμαι.

4. Πολλα] *multùm*: sumitur adverbialiter; à πολυς, *multus*.

5. καμουσα,] *quum laborasset*. v. καμνω.

6. και μη δυνηθεισα] *et quum non potuisset*—v. δυναμαι.

7. παραμυθουμενη,] à παραμυθεομαι, ουμαι; quod vide.

8. ομφακες] *uvæ acerbæ*. v. ομφαξ.

9. ὑποκριτου,] Angl. *of a player*. v. ὑποκριτης.

10. και ἑκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη,] Angl. *and examining narrowly every one of his instruments*. Διερευνωμενη, contractè pro διερευναομενη, à διερευναω, ω, quod vide.

11. μορμολυκειον] v. μορμολυκειον. Histrionum larvæ apud veteres totum tegebant caput.

12. κατεσκευασμενην·] v. κατασκευαζω.

13. αναλαβουσα] *quum sustulisset*. v. αναλαμβανω.

14. οἱα κεφαλη,] *quale caput*, οἱος, οἱα, οἱον, *qualis*; sed οιος, οια, οιον, *solus*.

15. εγκεφαλον] Angl. *brains*: supple μυελον, *medullam*; nam εγκεφαλος, ου, ὁ και ἡ, significat *qui in capite est*: ex εν et κεφαλη, *caput*.

16. τη μητρι] *to* HIS *mother*. [Vide supra ad p. 3. n. 9.]

17. ευχου] v. ευχομαι.

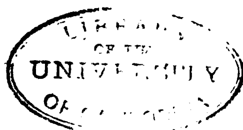
18. Θρηνει] contractè pro Θρηνεε, à Θρηνεω, quod vide.

19. ὑπολαβουσα] ὑπολαμβανω, *suscipio*, *excipio*; item *puto*, *reor*; ex ὑπο et λαμβανω, quod vide. Aor. 2. part. act. ὑπολαβων, ουσα, ον, *quum excepissem—es—et sermonem*, [i. e. *respondens*,] supple τον λογον.

20. ελεησει;] v. ελεεω.

21. τινος γαρ κρεας ὑπο σου γε ουκ εκλαπη;] Angl. *for of which of them has not the flesh* [*have not the victims*] *been purloined by thee?* ὑπο σου γε, *by thee for thy part*. Sed vis voculæ γε sæpè inter interpretandum perit; εκλαπη, v. κλεπτω.

22. διεβαινε.] *trajiciebat*, *was passing*; uti planè indicat tempus imperf. v. διαβαινω.

23. ὕδατος.] v. ὕδωρ.

24. ὑπελαβεν] *ratus est.* [Vide supra ad p. 5. n. 19.] ν adjungitur quia sequitur vocalis.

25. κατεχοντα] *tenentem.* κατεχω, *teneo, possideo,* f. καθεξω vel κατασχησω, p. κατεσχηκα; ex κατα et εχω, *habeo;* quod vide. κατα ante consonantem, κατ' ante vocalem lævigatam, καθ' ante vocalem aspiratam. Vide Grammat. sub præp. αντι.

26. και αφεις το ιδιον,] supple κρεας, Angl. *and having let go his own.* αφεις, ab αφιημι, *dimitto,* &c. quod vide. απο ante consonantem, απ' ante vocalem lævigatam, αφ' ante vocalem aspiratam. Vide Gram. sub præp. αντι.

27. ὡρμησε] Angl. *he made an effort.* v. ὁρμαω.

28. ἀπωλεσε] *perdidit.* v. απολλυμι vel απολλυω, *perdo; απολλυμαι,* in voc. m. *pereo.*

1. το μεν ουν ουκ ην.] Angl. *the one indeed did not exist.* το μεν, *the one; το δε, the other,* ὁ δε κατειχεν, i. e. το δε ὁ κατειχεν, Angl. *and the other which he held—* 6.

2. κατεσυρετο] *deorsum ferebatur:* Angl. *was a-carrying down.* v. κατασυρω.

3. Ταως] *Pavo.* Atticè S. Gen. ταω, D. ταῳ, A. ταων, V. ταως. Dual. N. A. ταω, G. D. ταῳν. Plur. N. ταῳ, G. ταων, D. ταῳς, A. ταως, V. ταῳ.

4. Των ορνιθων—] Gen. absolut.

5. ἑαυτον ηξιου—χειροτονειν.] *seipsum putabat dignum electu;* Angl. *deemed himself worthy to be chosen.*—"Pro supino passivo ponitur infinitivus activus, καλος ιδειν, *pulcher vidère,* id est, *visu;* quod et Galli dicunt, *beau à voir;* et *beau voir.*" VIGERUS [Cap. 5. § 3. reg. 4.] In quibusdam locutionibus Angli infinitivo nunc act. nunc pass. utuntur: sic, *an house to let* or, *to be let;* quod est Latinè, *ædes locandæ.* Cæterùm χειροτονεω est propriè *manum protendo et attollo,* vel *protensâ manu eligo;* quod olim facere consueverunt in comitiis: ex χειρ, *manus,* et τεινω, *tendo.* ηξιου, ab αξιοω, quod vide.

6. 6. αἱρουμενων] *eligentibus*—Gen. absol. v. αἱρεω, *capio*; αἱρεομαι, in voc. med. *eligo*, *antepono*. Vide in Gram.

7. ὑπολαβων] *excepto sermone.* Vide supra ad p. 3. n. 4. et ad p. 5. n. 19.

8. σου βασιλευοντος] *te regnante.* v. βασιλευω.

9. επιχειρησει,] Angl. *shall attempt.* v. επιχειρεω.

10. πως ἡμιν επαρκεσεις;] *quomodo nobis opitulaberis?* v. πως et επαρκεω.

11. Κυνες λιμωττουσαι] *Canes esurientes.* Scriptores Græci, de canibus vel equis verba facientes, feminino genere sæpè utuntur. v. κυων, et λιμωττω.

12. βυρσας βρεχομενας] Angl. *hides a steeping.* v. βρεχω.

13. αυτων εφικεσθαι,] i. e. ἱκεσθαι επ' αυτων, Angl. *to come at them.* v. ἱκνεομαι.

14. συνεθεντο αλληλοις] *pacti sunt inter se.* τιθεναι, *ponere*; συντιθεναι, *componere*, συντιθεσθαι, in voc. med. *componere inter se, pacisci.* αλληλοις, v. αλληλων.

15. εκπιωσιν,] *ebiberent.* v. πινω.

16. και ειθ' οὑτως] *et sic deinceps.* ειτα, ante consonant. ειτ' ante vocal. lævigatam; ειθ' ante vocal. aspiratam.

17. παραγενωνται.] *advenirent*, v. παραγινομαι.

18. Συνεβη] *contigit.* συμβαινω, *contingo.* Vid. βαινω, in Gram.

19. πιουσαις] Angl. *upon drinking.* Vid. πινω, *bibo*, in Gram.

20. πριν διαραγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.] *ut prius dirumperentur quam ad pelles venirent.* πριν η, *prius quam:* των βυρσων εφικεσθαι, i. e. ἱκεσθαι επι των βυρσων πριν construitur cum infinitivo.

21. κατειχε] *possidebat.* v. κατεχω.

22. ελθοντος δ' ελαφου, και διαφθειροντος] *quum autem cervus venisset, et corrumperet*, vel *pessundaret*, &c. Angl. *and when a stag had come and was spoiling*, &c.

23. τιμωρησασθαι] *to take vengeance upon*, &c. v. τιμωρεω.

24. ηρωτα] v. ερωταω.

25. τον ανθρωπον,] i. e. τινα ανθρωπον.—κολασαι, v. κολαζω.

26. ὁ δ' εφησεν,] Angl. *and he* [viz. the man] *consented*, εαν

λαβῃ χαλινον, *if he* [viz. the horse] *would receive a bit*, και αυτος, *and he* [viz. the man] ανεβῃ επ' αυτον, *should mount him*, &c. v. αναβαινω, et βαινω.

27. συνομολογησαντος δε, και αναβαντος,] Angl. *and* the horse *having agreed, and* the man *having mounted*. v. συνομολογεω.

28. αντι τυ τιμωρησασθαι,] Angl. *instead of taking vengeance* upon the stag. Vide αντι in Gram.

29. εδυλευσεν] v. δυλευω.

1. ὡρᾳ,] supple εν. 7.

2. βραχεντων.] gen. absol. v. βρεχω, *irrigo, madefacio*.

3. εψυχον,] *siccabant*. v. ψυχω.

4. ῃτει] *petebat*, cum duplici accusativo, ut *peto* apud Latinos. v. αιτεω.

5. το θερος] *æstate*, vel, *per æstatem*; subauditur ανα.

6. συνηγες] *colligebas*. v. συναγω.

7. 'Ο δε] τεττιξ nempe.

8. υκ εσχολαζον,] *non vacabam*. v. σχολαζω.

9. ῃδον] *cantabam*. v. αδω.

10. ει θερυς ὡραις ηυλεις,] i. e. εν ὡραις· Angl. *if you piped in the season of summer*. χειμωνος ορχυ, [i. e. εν ὡραις χειμωνος·] *dance in winter*. v. αυλεω, et ορχεομαι.

11. ταμων] *quum secuisset*. v. τεμνω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

12. αραμενος,] *quum sustulisset*. v. αιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

13. επηχθισμενος] *pondere oppressus*. v, επαχθιζω.

14. εβαδιζεν,] v. βαδιζω.

15. απειρηκως,] v. απερεω.

16. απεθετο τε τα ξυλα,] Angl. *he both laid aside his sticks*. v. αποτιθημι.

17. επεκαλειτο.] Angl. *he began to invoke*. v. επικαλεομαι.

18. επισαντος,] Subauditur pronomen reciprocum, επισαντος ἑαυτον, *having presented himself*. εφιστημι.

19. καλοιη] *vocaret*: Atticè pro καλεοι, contractè καλοι.

20. αρας] *quum sustulisses*, επιθης μοι, *imponeres mihi*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] Notanda hic differentia inter αρας et αραμε-

νος supra; αραμενος dictum est de illo, qui sustulisset proprium onus, αρας autem de illo, qui sustulisset onus alterius.

21. κυνα Μελιταιον] *canem Melitæum:* i. e. *ex Insulâ Melite*, hod. *Meleda*.

22. διετελει τω κυνι προσπαιζων.] *semper cum cane colludebat:* "διατελεω, *pergo*, cum participio constructum redditur per adverbium." Hoogeveen apud Vigerum. v. διατελεω, et προσπαιζω.

23. προσιοντι παρεβαλεν.] *accedenti projecit.* v. προσειμι, et παραβαλλω.

24. ζηλωσας,] *invidia motus.* v. ζηλοω.

25. προσδραμων] v. προτρεχω· item simplex τρεχω, in Gram.

26. ελακτιζε] v. λακτιζω.

27. τον δεσποτην.] Angl. *his master.* Vid. supra ad p. 3. n. 9.

28. εκελευσε παιοντα αυτον απαγαγειν] εκελευσε, supple τινα, *jussit* quendam *ut feriret et abduceret illum*, &c. vel *ut feriens abduceret*—

8. 1. περι θηλειων ορνιθων,] *de femellis avibus*, i. e. *de gallinis*.

2. κατετροπωσατο.] v. κατατροπεω.

3. ὁ μεν——ὁ δε] *alter quidem——alter vero.*

4. ἡττηθεις,] *superatus.* v. ἡτταομαι.

5. απιων εκρυβη.] *abiens delituit:* εκρυβη est aor. 2. pass. in sensu med. v. κρυπτω, et απειμι.

6. αρθεις,] *sublatus.* v. αιρω.

7. καταπτας,] v. καθιπτημι.

8. Εχις εισελθων] *vipera ingressa*—[Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. εισερχομαι.

9. εκ των σκευων των οντων,] supple εκει; *ex utensilibus quæ* ibi *erant.*

10. παρεκαλει] *obsecrabat.* v. παρακαλεω.

11. δουναι] *ut daret*—v. διδωμι.

12. ὑποτυχουσα] v. ὑποτυγχανω.

13. τι αποισεσθαι οιομενος] si *putes te aliquid ablaturum pro teipso*, ut planè indicat vox med. v. αποφερω.

14. ἡτις] v. ὁστις.

15. ειωθα.] *solita sum.* v. εθω.

16. επεπηγει.] *hæserat.* v. πηγνυω.

17. παρεξειν ειπεν,] *se præbiturum dixit.* v. παρεχω.

18. την κεφαλην αυτης επιϐαλουσα,] *capite suo immisso.* v. επιϐαλλω.

19. εκϐαλοι.] *ejiceret, extraheret.* v. εκϐαλλω.

20. δολιχοδειρος ουσα.] *quippe quæ longum haberet collum.*

21. επεζητει,] v. επιζητεω.

22. θηξας,] v. θηγω

23. αρκει σοι—] Constructio est, και τουτο [το πραγμα] μονο αρκει μισθος σοι, Angl. *even this alone is sufficient as a reward for thee.*

24. εξηρες] *abstuleris.* v. εξαιρω.

25. μηδεν παθουσαν,] *nihil passum*—mali scil. Vide πασχω, in Gram.

1. εθεασατο] *conspicatus est* v. θεαομαι. 9.

2. καταλειφθεντα] *relictos*—carnem scil. et panem. v. καταλειπω.

3. εισελθουσα] *ingressa.* v. εισερχομαι.

4. εξογκωθεισα] *tumefacta.* v. εξογκοω.

5. εξελθειν της καλυϐης,] i. e. ελθειν εκ της καλυϐης, *egredi è tugurio.*

6. εστενε και ωλοφυρετο.] v. στενω, et ολοφυρομαι.

7. μαθουσα] v. μανθανω.

8. τοιαυτη] v. τοιουτος, *talis.*

9. γενη] Vide γινομαι, in Gram.

10. ὁποια ουσα εισηλθες.] *qualis existens ingressa es,* i. e. *qualis esses ingressa,* vel *quum ingressa fueris.*

11. κοινωνιαν θεμενοι,] *quum societatem inter se constituissent.* v. τιθημι.

12. Γενομενων δε αυτων] *quum autem essent.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. αιγες αγριαι.] supple ησαν.

14. στας,] supple ἑαυτον, *quum statuisset se,* i. e. *stans.* v. ἱστημι.

15. εξιουσας] v. εξειμι.

16. συνελαμϐανεν.] v. συλλαμϐανω.

17. ενηλατο αυταις,] i. e. ἡλατο εν αυταις, Angl. *he danced among them.* ενηλατο est 3. s. aor. 1. m. verbi εναλλομαι, *insilio*; ex εν et ἁλλομαι, *salio*, quod vide.

18. ωγκατο] *brayed.* v. ογκαομαι.

19. πλειςας] v πολυς.

20. ηγωνισατο,] v. αγωνιζομαι.

21. εξεδιωξεν.] εκδιωκω.

22. ευ ισθι] *bene scito.* ισθι per sync. pro ισαθι ab ισημι.

23. αν—εφοϐηθην,] *timerem.* εφοϐηθην, aor. 1. pass. in sensu med. ut sæpè fit apud scriptores Græcos.

24. ει μη ηδειν σε ονον οντα.] *nisi novissem te existentem asinum*; i. e. *te esse asinum.* v. ειδεω, ut vide infra ad p. 32. n. 13.

25. εμεμφετο,] *vituperabat.* v. μεμφομαι ὡς—οντας, *ut existentes*—i. e. *quippe qui essent.*

10. 1. επηνει,] *laudabat.* v. επαινεω.

2. Μηδεπω πιων,] *quum nondum bibisset*—v. πινω.

3. Επι πολυν δε τοπον δραμων] *quum autem per longum spatium cucurrisset,* vel *longo autem spatio percurso.* v. τρεχω.

4. εμϐας.] v. εμϐαινω.

5. εμπλακεις] *implicitus.* v. εμπλεκω.

6. εθηρευθη.] *captus est,* v. θηρευω.

7. εσωθην.] v. σωζω.

8. προεδοθην,] *proditus sum.* v. προδιδωμι.

9. οἱς εκαυχωμην.] *quibus gloriabar.* v. καυχαομαι.

10. αφηκε νεμεσθαι] *dimisit pascendam.* v. αφιημι, et νεμω.

11. ηθυμει σφοδρα.] *admodum dejectus erat.* v. αθυμεω.

12. μετα μικρον,] supple χρονον, *post paulum tempus*; *brevi.*

13. ἑωρακε] v. ὁραω

14. της λυπης απολυθεις.] Angl. *being delivered from his grief.* της λυπης reguntur ab απο in composit. Vide supra ad p. 3. n. 9.

15. απο τȣ νυν] *dehinc.* i. e. απο τȣ χρονȣ οντος νυν.

16. μαχομενȣς αλληλοις.] *pugnantes inter se.* Subauditur συν.

17. εκαθισεν.] supple ἑαυτον, *se sedere fecit*; i. e. *sedebat* v. καθιζω.

18. περιγινεσθαι τȣ κρεατος.] i. e. γινεσθαι περι τȣ κρεατος; Angl. *to make himself master of the flesh.*

19. στασα] supple εαυτην, *quum statuisset se*, i. e. *stans.*

20. και ὁτι ἡρμοζε σοι] *ac convenire tibi*—hic pulcherrimè transit oratio à tertiâ ad secundam personam, ut sæpè fit apud optimos auctores. v. ἁρμοζω.

21. ει και—ὑπηρχες·] *si etiam esses*—v. ὑπαρχω.

1. χαυνωθεις] v. χαυνοω. 11.

2. μεγαλως εκεκραγει.] Angl. *croaked aloud*: v. κραζω, quod, quia verbum est neutrum, hic in voce med. legitimè ponitur. Tempus autem quod vocant plusquamperfectum sæpè redditur tanquam ac esset aoristus præteriti.

3. νȣς δε γε λειπει.] *mens autem deficit.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

4. την φιλιαν πιςȣμενος.] *amicitiam eum eo confirmans.* v. πιςοω.

5. παρετιθει] *proponebat.* Imperf. ab obsol. παρατιθεω, pro quo in usu est παρατιθημι, quod vide.

6. οιδε τοις ενοικȣσιν] v. ειδεω, scio, et ενοικεω.

7. των οντων] Vide supra ad p. 8. n. 9.

8. ανεκοπτε·] *arcebat.* v. ανακοπτω.

9. απηλαυνοντο πειρας,] *they were driven away from their attempt.* πειρας, reg. ab απο in comp. v. απελαυνω.

10. επειρωντο] v. πειραομαι.

11. τελευταιον] *postremò.* Sumitur adverbialiter.

12. προτιμων] *pluris faciens.* v. προτιμαω.—Gen. regitur à προ in composit.

13. ληφθεισα,] v. λαμβανω.

14. αποκοπεισης της ȣρας] *abscissâ caudâ*, v. αποκοπτω.

15. διαδρασα,] v. διαδιδρασκω.

16. αβιωτον—ἡγειτο τον βιον.] *non vitalem agebat vitam*, v. ἡγεομαι.

17. Εγνω ȣν] *statuit igitur.* v. γινωσκω.

18. συγκαλυψειεν] *cooperiret.* 3. s. a. 1. opt. act. Att. &c. pro συγκαλυψαι. [Vide infra ad p. 30. n. 3.] v. συγκαλυπτω.

19. παρῄνει] Angl. he began to exhort them. v. παραινεω.

12. 1. ὡς—τυτο το μελος ον,] *as this member being*, i. e. *since member was*——

2. προσηρτημενον] *appensum, hanging at* them. v. προσαρταω.

3. Ὑπολαβυσα] Vide supra ad p. 5. n. 19.

4. ω αὑτη,] Adverbium vocandi ω jungitur interdum cum pronomine ουτος, eodem sensu, quo apud Latinos, *heus tu*, et apud Gallos, *un tel*: etiamsi verbatim sonent ista duo, *ô hic.* Vigerus, cap. 7. § 11. reg. 5.

5. αλλ' ει ου σοι τυτο προσεφερεν υκ αν ἡμιν αυτο συνεβυλευες.] Angl. *but if this had not suited thyself, thou wouldst not have recommended it to us.* Ubi notandum, voculam αν tribuere vim subjunctivi imperfecto indicativi [συνεβυλευες.] quod quum ita fit, linguæ Græcæ ratio non postulat ut eadem hæc particula exprimatur cum altero indicativi imperfecto [προσεφερεν] in eadem sententiâ v. προσφερω, et συμβυλευω.

6. κοινωνιαν ποιησαμενοι.] *initâ inter se societate.*

7. συλληφθεισης.] *captâ* v. συλλαμβανω.

8. διελειν αυτοις,] supple την θηραν, *dividere prædam illis.* v. διαιρεω.

9. εκ των ισων,] *æqualiter.*

10. εκλεξασθαι τυτυς πρυτρεπετο.] *hortabatur eos ut sibi eligerent.* v. εκλεγω, et προτρεπω. πρυτρεπετο, pro προετρεπετο.

11. θυμωθεις.] *iratus.* v. θυμοω.

12. σωρευσασα,] *quum coacervâsset.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. Δια,] v. Ζευς.

14. παρασχειν.] *ut præberet.* v. παρεχω.

15. συνιδων αυτων την ευηθειαν.] *eorum stoliditate perspectâ.* v. συνειδω.

16. καθηκεν·] *demisit.* v. καθιημι.

17. το μεν πρωτον] *primum quidem.* Adverbial.

18. καταπλαγεντες τον ψοφον,] *perculsi strepitu.* v. καταπλησσω.

19. εδυσαν.] v. δυνω.

20. Ὑστερον] *postremò.* Adverbial.

21. αναδυντες.] v. αναδυω.

22. καταφρονησεως,] Gen. Att.

1. επικαθεζεσθαι.] v. επικαθιζω, vel επικαθεζω. 13.

2. αναξιοπαθουντες] v. αναξιοπαθεω.

3. εκ δευτερυ,] *iterum*.

4. παρεκαλυν] v. παρακαλεω.

5. αλλαξαι] v. αλλασσω.

6. απωλεσε] *perdidit*. v. απολλυμι.

7. περιελθων] v. περιερχομαι.

8. πασαν την ερημον,] supple χωραν· *omnem solitudinem*.

9. διετριβεν ερευνων] supple χρονον· *consumpsit* tempus *indagando*. v. διατριβω, et ερευναω.

10. ηδυνηθη,] *potuit*, Atticè pro εδυνηθη, aor. 1. à δυναμαι, *possum*.

11. ηυξατο] v. ευχομαι, *precor*.

12. ὑποδειξη,] v. ὑποδεικνυμι.

13. προσαξειν.] *se oblaturum*. v. προσαγω.

14. μεγα] *valdè*, *magnoperè*. Sumitur adverbialiter.

15. επαρας τας χειρας] *sublatis manibus*. v. επαιρω· et vide supra ad p. 3. n. 4.

16. επηγγειλαμην—δωσειν] *pollicitus sum* me *daturum*. Quando infinitivus ad personam verbi præcedentis referatur, ratio linguæ Græcæ accusativum ante illum infinitivum non postulat. [Vide infra ad p. 32. n. 17.] v. απαγγελλω.

17. ὡδευον.] *iter faciebant*. v. ὁδευω.

18. ἑσπερας δε καταλαβυσης,] supple αυτυς, quum *vespera invasisset eos*. v. καταλαμβανω.

19. κατα το ειωθος,] *more solito*. v. εθω.

1. εδραμε·] v. τρεχω. 14.

2. ηξιυ,] v. αξιοω.

3. επιθυμειν—] Constructio est: γαρ [ειπεν] επιθυμειν ασπασασθαι ζωον εχον φωνην ούτων αγαθην, [dixit] *enim* se *cupere salutare animal, præditum voce tam pulcrâ.* Vide supra ad p. 13. n. 16.] v. ασπαζομαι.

4. τυ δε ειποντος] scil. αλεκτρυονος; *but he having desired* him

14. *τον θυρωρον προτερον διϋπνισαι, first to awake the porter.* v. *διϋπνιζω.*

5. *ὡς εκεινȣ ανοιξαντος κατελθειν*] ad verbum, *ut quum ille aperuisset descendere.* Sed hoc non est Latinè loqui. Post *ut* idioma Latinum postulat *descenderet.*

6. *διεσπαραξεν.*] *dilaceravit.* v. *διασπαρασσω.*

7. *γνωναι*] *scire.* v. *γινωσκω.*

8. *εις αγαλματοποιȣ,*] supple *εργαστηριον*, *in officinam statuarii.*

9. *εικασας*] v. *εικαζω.*

10. *ηρωτα,*] v. *ερωταω.*

11. *ποσȣ*] *quanti*—Subauditur *αντι.* Vide Gram.

12. *τȣ δε ειποντος δραχμης,*] Angl. *and upon his saying, for a drachma.* Subauditur *αντι.*

13. *ποσȣ το της* ʽΗρας,] i. e. *αντι ποσȣ τις δυναται πριασθαι τυ αγαλμα της* ʽΗρας.

14. *ειποντος δε,*] scil. *αγαλματοποιȣ.*—*πλειονος,* subauditur *αντι.*

15. *ηρετο*] *interrogabat.* v. *ερομαι.*

16. *εαν τȣτȣς ωνηση, και τȣτον προσθηκην σοι διδωμι.*] Angl. *if thou purchase these, I give thee this one into the bargain.* v. *ωνεομαι.*

II. NOTÆ IN HIEROCLEM.

15. 1. ʽΙΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.] Hoc est—Hieroclis Facetiæ. Hierocles, philosophus Alexandrinus, vixit circiter A. D. 485. Philosophiam Platonicam Alexandriæ, magnâ cum laude, docuit. Varia scripsit, præsertim librum de Providentiâ et Fato, ex quo Excerpta servavit Photius in suâ Bibliothecâ; item commentarium in Aurea Carmina Pythagoræ; et Facetias, quæ, paucis exceptis, hìc exhibentur; quanquam dubitârunt nonnulli an ab illo hæ Facetiæ profectæ fuerint, nec potiùs ab alio quodam Hierocle recentioris ævi. Nam varii erant ejusdem nominis, cum quibus hicce philosophus Alexandrinus non est confundendus. [Vide Fabricii Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 12.] Li-

bet hic indicare harum Facetiarum quasdam Editt. 1. 'ΙΕΡΟ- 15.
ΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΣΤΕΙΑ. Hieroclis philosophi Facetiæ. Lond. Ex Officina J. Redmayne, 1673, in 12mo. Extat hæc editio in vol. cui tit.—'ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ 'ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ επη τα χρυσα. Hieroclis Philosophi Commentarius in Aurea Pythagoreorum Carmina. Joan. Curterio Interprete, &c. London—1673, in 12mo. Cujus libri tomus alter sequentem titulum exhibet—Hierocles de Providentiâ et Fato: Una cum *Fragmentis* ejusdem; et Lilii Gyraldi Interpretatione *Symbolorum Pythagoræ;* Notisque Merici Casauboni ad Commentarium *Hieroclis* in Aurea Carmina. London. &c. 1673. Affirmat Fabricius hanc esse repetitionem prioris editionis Londinensis. At in hoc falli virum eruditissimum, cuivis inspicienti librum ipsum et prolegomena Joannis Pearsoni, verisimile videbitur. 2. Hieroclis Facetiæ—Gr. et Lat. cum notis, Lugd. 1605, 8vo. 3. Eædem è recensione J. Adam Schier, Lipsiæ, 1750, in 8vo. Sed hîc ferè sequuti sumus selectas quas dedit Frid. Andr. Stroth, in Crestomath. suâ Græcâ. Quedlinburg. 1780, in 8vo.

2. παρα μικρον επνιγη.] *parum abfuit quin suffocaretur.* v. πνιγω.

3. ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος,] *juravit igitur (non tangere,* i. e.) *se non tacturum aquam*—απτω, *necto;* απτομαι, in v. med. *tango.*

4. εαν μη πρωτον] *nisi primum,* i. e. *prius quam;* μαθη *didicisset.* v. μανθανω.

5. συναντησας] *obviam factus.* v. συναντω. Vide etiam supra ad p. 3. n. 4.

6. σε ιδων προσηγορευσα.] *te conspicatus compellavi:* idem ac σε ειδον και προσηγορευσα, *te vidi ac compellavi.* v. προσαγορευω.

7. 'Ο δε,] scil. ειπε· συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον supple τον νουν, *ignosce mihi quod mentem non adhibuerim.* v. προσεχω.

8. νοσουντα επισκεπτομενος,] *ægrotum invisens,* ηρωτα, *interrogabat*—v. ερωταω.

15. 9, ηδυνατο] Att. pro εδυνατο. v. δυναμαι.

10. αποκριθηναι] *respondere.* v. αποκρινομαι.

11. οργισθεις ουν] *iratus igitur*—scil. scholasticus, εξηλεγξεν *objurgavit*—ægrotum scil. v. οργιζω, et εξελεγχω.

12. ελπιζω καμε νοσησαι,] Angl. *I expect myself too to be sick;* hoc est Lat. *expecto me etiam ægrotaturum.* Observandum est pronomen εμε non esse accusativum ante infinitivum, more Latinorum, sed regi à verbo ελπιζω. Vide supra ad p. 13. n. 16.

13. και μη μοι μεμψη,] *et ne mihi vitio vertas.* v. μεμφομαι.

16. 1. Αποθανοντος δε του ιππου] *mortuo autem equo*—v. αποθνησκω.

2. Μεγα εζημιωθην] Angl. *I have sustained a great loss.* v. ζημιοω.

3. ότε γαρ εμαθε—] Angl. *for when he had learned*—v. μανθανω.] τοτε απεθανε, *then he died.* v. αποθνησκω.

4. περιεφερε.] *circumferebat.* v. περιφερω.

5. ειδεναι,] *scire.* v. ειδημι.

6. καμμυσας εσοπτριζετο.] *clausis oculis speculum inspexit.* v. καμμυω, et εσοπτριζομαι.

7. εκρυβη.] *delituit.* v. κρυπτω.

8. Τινος δε πυθομενου την αιτιαν,] *Quum autem quidam percontatus esset causam.* v. πυνθανομαι.

9. καιρον εχω μη ασθενησας,] Angl. *'tis a great while since I was sick*—

10. Αμιναιαν] Planè singularis est hujus vocis h. l. significatus, propriè enim adjectivum est, dicitur αμιναιος οινος, αμιναια σταφυλη. Significat autem hoc loco *dolium vino amineo repletum.* Vini hujus mentionem facit *Virgilius,* Georg. II. 97. et magnis laudibus extollit: it. *Plinius,* H. N. XIV. 2. *Cato* de re rust. c. 5. *Macrob.* Saturn. II. 26. Stroth. v. Αμιναιος.

11. εσφραγισεν] *consignavit*—v. σφραγιζω.

12. τρησαντος,] *quum perforâsset*—v. τιτραω.

13. ελαττουτο,] Angl. *was constantly growing less.* Uti planè indicat tempus imperf. v. ελαττοω.

14. μη κατωθεν αφηρεθη.] *ne subtus ablatum fuerit.* v. αφαιρεω.

15. ου το κατωθεν λειπει,] i. e. το μερος ον κατωθεν ου λειπει, *pars quæ est subtus non deficit*, &c.

16. ὑπεισελθων,] *quum subiîsset*,—v. ὑπεισερχομαι.

17. ὑφαπλωσατο τον κολπον,] *substravit sinum.* v. ὑφαπλοω.

18. τον κολπον,] *gremium, sinum:* et unde Angl. *a gulf.*

19. ὡς ὑποδεξομενος] *tanquam excepturus.*

20. εμαθον ὁτι απεθανες] *intellexi te mortuum esse.* v. μανθανω, et αποθνησκω.

1. και ὁ σχολαστικος,] supple εφη. 17.

2. πιειν ὑδωρ, ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι] Intell. ει το ὑδωρ το εν τῳ αυτοθι φρεατι καλον η προς το πιειν. STROTH. Angl. *if the water in the well there was good for drinking.*

3. των δε φησαντων ὁτι καλον,—] i. e. των δε ανθρωπων εκει οντων φησαντων ὁτι το ὑδωρ το εν τῳ φρεατι η καλον πιειν, *quum autem homines, qui ibi erant, dixissent aquam in puteo bonum esse ad bibendum.*

4. ηδυναντο !] idem Att. quod εδυναντο, imperf. à δυναμαι.

5. μαθων] aor. 2. part. act. à μανθανω, quod vide.

6. ζη,] contract. pro ζαει, à ζαω, *vivo.*

7. αγορασας] *quum emisset*—v. αγοραζω.

8. εις χειμωνα—] εις videtur poni hîc pro εν. Sed est forsan per aliquam ellipsin, ut εισηγμενος εις χειμωνα, vel tale quid.

9. και των συμπλεοντων ἑκαστου περιπλεκομενων σκευους—] i. e. ἑκαστου πλεκομενου περι σκευους, Angl. *while each of the passengers was folding himself round an utensil*, or *was clinging to, or grasping some instrument*—προς το σωθηναι, *in order to save himself.* v. σωζω.

10. ετελευτησε.] sc. τον βιον, quæ vox sæpè omittitur, ita ut τελευταν simpliciter *mori* denotet. STROTH. Eodem modo *finio* interdum apud Latinos usurpatur.

11. συ απεθανες,] Angl. *was it you who died*—&c. v. αποθνησκω.

12. ναυαγειν μελλων,] *naufragium facturus*—πινακιδας ητει, *demanded tablets*, ἱνα διαθηκας γραφη, *that he might write or make his will.*

13. ελευθερω γαρ ὑμας.] Angl. *for I am giving you your liberty.* "Quasi testamentum ipsum, et qui per testamentum "manumitterentur, non cum ipso perituri sint." STROTH.

14. ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος·] *conscendit navigium eques,* Angl. *went aboard the boat on horseback.*

15. εφη, σπυδαζειν.] *dixit se festinare.* Vide supra ad p. 13. n. 16.

18. 1. συγχαιρε ἡμιν,] i. e. χαιρε συν ἡμιν, Angl. *rejoice with us —congratulate us.*

2. τα βιβλια τρεφει.] Neutrum plurale, &c.

3. ιδων] *conspicatus.* v. ειδω.

4. ὑπο του πατρος] Angl. *by his father.* Vide supra ad. p. 3. n. 9.

5. ὑπεσχετο] *pollicitus est.* v. ὑπισχνεομαι.

6. αγαγειν.] reduplicat pro αγειν.

7. Ὁ δε] σχολαστικος scil.

8. ευχομαι και χωρις κεφαλης—] Constr. est, ευχομαι ιδειν σε και ελθοντα χωρις κεφαλης μονον οντα ὑγιη, και ευφρανθηναι. Angl. *I pray I may be but so happy as to see you return safe home, even though you should want the head.*

9. του δε αμελησαντος] του δε σχολαστικου. scil Angl. *but he having neglected* the commission.

10. τῳ φιλῳ συνωφθη,] Angl. *he was seen by his friend.* Latini utuntur eadem locutione, sic, *neque cernitur ulli,* i. e. ab ullo. v. συνοπτομαι.

11. απεστειλας] *misisti.* v. αποστελλω.

12. ουκ εκομισαμην.] *non accepi.* v. κομιζω.

III. NOTÆ IN PALÆPHATUM.

19. 1. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ἹΣΤΟΡΙΩΝ.] Hoc est——PALÆPHATI DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS Liber. Quisnam fuerit PALÆPHATUS, aut quando vixerit, valdè est

incertum. Alii putant eum fuisse Atheniensem, alii Ægyp- 19.
tium. Sed non audiendi sunt ii qui eum ante Homerum vixisse affirmant. Conjiciunt nonnulli varios fuisse hujus nominis. Ille autem de quo hic agitur, si stylum spectes, inter scriptores Græcos vetustiores censendus est. Saxius in Onomastico ætatem ejus statuit circiter Olymp. cxiv. ante Christum natum 320. Libros quinque scripsisse fertur περι των απιστων, quorum primus tantum restat. Primum prodiit, una cum Æsopi et Gabriæ Fabulis, Phurnuto, &c. apud Aldum, Venetiis, anno 1505, in fol. Cæteræ Editiones melioris notæ sunt —1. Editio Cornelii Tollii, Amstelod. 1649, in 12mo. 2. Illa quæ extat inter Opuscula Mythologica, Ethica and Physica, quæ Gr. et Lat. edidit Thomas Gale: Cantabr. 1671, et quæ repetita erant Amstelod. 1678, in 8vo. 3. Sexiès edidit Palæphatum J. Frid. Fischerus, Lipsiæ, 1760—1789, in 8vo. quæ postrema est optima hujus auctoris editio: tertiam sequutus est Frid. And. Stroth. in sua Chrestomath. Gr. Quedlinb. 1780, in 8vo. ex quo libello quæ hic Palæphati exhibentur desumpta sunt. Qui plura velit de Palæphato adeat Fabricii Bib. Gr. Lib. I. cap. 21. Theophili Christ. Harles Introd. in hist. Gr. Ling. p. 9. Altenburg. 1778, in 8vo. et Fischeri Præfationes.

2. φασιν] scil. ανθρωποι, ut Latinorum *dicunt*. STROTH.

3. ειχον] *habuerunt*. v. εχω.

4. ταυτην δε ανδρος.] i. e. ειχον ταυτην [ὡς την κεφαλην] ανδρος.

5. αδυνατον πεπιστευκεν:] Angl. *he believes an impossibility*— Tempus est scil. quod ritè nuncupant *præsens perfectum*. v. πιστευω.

6. συμφωνος] scil. εστι· *consentanea est*.

7. διελθειν·] *transire*. v. διερχομαι.

8. και νυν αν ὑπηρχε] Angl. *it would have existed now*. v. ὑπαρχω.

9. Το δ' αληθες] scil. πραγμα. *Palæphatus* enim in omnibus fabulis aliquid veri esse, seu illas rebus quibusdam gestis niti supponit. STROTH.

10. εχει ὡδε.] *sic se habet.*

20. 1. απηγριωθη] *furore correptum est.* v. απαγριοω.

2. οικουμενα] supple μερη· κατιοντες, *descendentes.* v. κατειμι.

3. ὑποζυγια] scil. θηρια· ad ὑποζυγια autem referuntur bos, asinus, et camelus. Stroth. τα ὑποζυγια συνδιεφθειραν· *jumenta simul perdiderunt.* v. συνδιαφθειρω.

4. Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων—] *Ixion igitur voce præconis edixit.* [v. κηρυσσω.] ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν—*si aliquis tauros è medio tolleret, huic se daturum,* &c. εκηρυξε δωσειν, *voce præconis edixit* se *daturum,* &c. est constructio solennis apud Græcos. Nihil enim opus est accusativo ante infinit. quando infinit. ad verbi personam refertur; sic εκηρυξα δωσειν, *voce præconis edixi* me *daturum,* &c. Tum autem infinitivus ante se accusativum postulat quum ad aliam personam referatur; sic, εκηρυξα εκεινον δωσειν, *voce præconis edixi* illum *daturum,* &c. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Porro, in istiusmodi constructione particula etiam ὡς sæpè præmittitur; præsertim apud Atticos scriptores. Cæterùm ανελοι est aor. 2. opt. act. verbi αναιρεω, quod vide.

5. επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι·] Angl. *contrive to train riding or galloping horses.*

6. ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι,] *nesciebant equis vehi;* ηπισταντο, pro επισταντο. v. επισταμαι, et οχεω.

7. εχρωντο·] pro εχραοντο, *utebantur.* v. χραομαι.

8. Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας] *sic autem, conscensis celetibus,* ηλαυνον—ἑαυτους, scil. και τους ἱππους, *agitabant seipsos et equos,* i. e. *vehebantur equis, they rode,* εφ' οὑ, i. e. επι το μερος, εφ' οὑ, *to the quarter where* &c.

9. επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ] i. e. εισβαλλοντες ἑαυτους επι τῃ αγελῃ, *et impetum facientes in gregem,* ηκοντιζον, illum *jaculis petebant.* v. ακοντιζω.

10. ὁτε δε εστησαν οἱ ταυροι,] εστησαν supple ἑαυτους, Angl. *when the bulls halted.*

11. τουτον τον τροπον] scil. κατα.

12. κατεκεντουν,] *stimulis agitabant.* v. κατακεντεω.

13. ουδεν γαρ προσεστι] Dicere vult: nomen non à figurâ, sed ab opere acceperunt; figuræ enim illorum nihil inest quod à tauro desumptum esset; cum hæc potius equi et hominis sit. Verba igitur απο τȣ εργȣ, sicuti illa ὁτι τȣς ταυρȣς κατεκεντȣν, referenda sunt ad ονομα ελαβον. STROTH.

14. ὑβρισται ὑπηρχον] *contumeliosi existebant*. v. ὑπαρχω.

15. ὁς ωκει] *qui habitabat*. v. οικεω.

16. κεκλημενοι] *vocati*. v. καλεω.

1. ωχοντο φευγοντες] *statim fugiebant*. v. οιχομαι, quod 21. sæpè conjungitur hoc modo cum participiis. Vide infrà ad p. 36. n. 13.

2. εις την οικειαν] supple χωραν.

3. ὡρμωντο.] *prodibant*. v. ὁρμαομαι.

4. επολεμουν ουν τοις Λαπιθαις,] supple συν, v. πολεμεω.

5. ενεδρας εποιουν.] *insidias struebant*.

6. απετρεχον] *aufugiebant*. v. αποτρεχω.

7. επλασθη,] *conficta est*. v. πλασσω.

8. καταβρωθηναι.] *devoratum esse*. v. καταβρωσκω.

9. αἱ θηρευτικαι] supple κυνες—*canes venatici*. Vide supra ad p. 6. n. 11.

10. ανειλον] v. αναιρεω.

11. συνεθεσαν] *contexunt*. Aor. enim sæpissimè usurpatur de eo quod semper est, vel quod solet esse. v. συντιθημι.

12. το γενος] i. e. κατα το γενος.

1. ημελει.] *negligebat*. v. αμελεω. 22.

2. εγεωργουν.] *terram colebant*. v. γεωργεω.

3. των οικειων,] supple πραγματων.

4. διεφθαρη] *perdita erat*. v. διαφθειρω.

5. ȣκετι ειχεν ȣδεν,] *nihil amplius habuit*. Sed apud Græcos—" duplex negatio vehementiùs negat."

6. γελοιον.] supple εστι.

7. μαλλον η] *magis quam* hoc loco valet αλλ' ουκ, *sed non*; equus enim nullo modo carne pascitur. STROTH.

22. 8. ἡ δε αληθεια ἡδε.] supple εστι, *veritas autem hæc est.* ὁδε, ἡδε, τοδε, idem est quod οὑτος, αὑτη, τουτο.

9. κεκτημενων,] *possidentibus.* Hæc vox et quæ præcedunt sunt gen. absol. [v. κταομαι. Vide etiam supra ad p. 19. n. 5.] ἁτε την γην εργαζομενων, *quippe qui terram ipsi colerent.*

10. ἱπποτροφειν οὑτος επελαβετο,] *equos alere hic* [nempe Diomedes] *aggressus est.* v. επιλαμβανω.

11. μεχρι τουτου] supple του χρονου· μεχρι τουτου—ἑως οὑ—*tamdiu donec.*

12. τα αὑτου] supple χρηματα· απωλεσε, *perdidit.* v. απολλυω.

13. και παντα πωλων κατηναλωσεν] *et omnia vendens consumpsit,* i. e. *omnia vendita consumpsit.* v. καταναλισκω.

14. οὑ γενομενου] *quo facto,* [genit. absol.] προηχθη—*propagata est*——

15. ζωσα] contract. pro ζαουσα, *vivens, dum viveret.* v. ζαω.

23. 1. εθεασαμεθα] *vidimus.*

2. οἱα] i. e. τοιαν vel τοιαυτην—οἱα—*talem qualis*——

3. τα ὑπο γην] i. e. τα πραγματα οντα ὑπο γην.

4. ψευδος.] supple εστι.

5. πρωτος ηρξατο] i. e. πρωτος ην ὁς ηρξατο. v. αρχω.

6. κατελιπεν] *reliquit.* v. καταλειπω.

7. αγαθος τα πολεμικα] i. e. κατα τα πολεμικα εργα, Angl. *brave in warlike deeds,* και επιστημων του μαχεσθαι, *et peritus pugnando.*

8. ετρωθη,] *vulneratus est.* v. τιτρωσκω.

9. απεθανεν,] hoc verbum jungendum est verbo συμμαχων, nam mortuus quidem est, sed non εν τῃ μαχῃ; id est, non vulnere. STROTH. v. αποθνησκω.

10. αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν,] *sed eum ab illis comprehensum tantum terrâ obruerunt.* v. συλλαμβανω, et καταχωννυω.

11. ετελευτησεν.] *finivit*—i. e. vitam suam. v. τελευταω.

12. ανελομενοι] *quum extulissent.* v. αναιρεω.

24. 1. τον γε αλλον βιον] i. e. κατα παντα τον γε—

2. την Φοινικος] scil. θυγατερα.

3. οχȣμενην] contract. pro οχεομενην. v. οχεω. 24.
4. αφικεσθαι.] v. αφικνεομαι.
5. αναϐηναι.] *conscendisse.* v. αναϐαινω.
6. ἥρπασεν] v. ἁρπαζω.
7. την του βασιλεως] θυγατερα vel exprimitur, vel non.
8. εχων ωχετο·] Angl. *went away with her—eloped with her.* v. οιχομαι· et vide infra ad p. 36. n. 13.
9. προσανεπλασθη] v. προσαναπλασσω. Verum Pollucis explicatio verisimilior esse videtur, qui navem, in qua vecta sit rapta Europa Taurum dictam esse putat. STROTH.
10. κυριευων των πνευματων,] idem quod κυριος των—&c.
11. εν ασκῳ.] Vide Hom. Odyss. κ, 19.
12. Περι δε τουτου,] jungendum τῳ οιμαι. STROTH.
13. ὡς ουχ' οἱον τε,] supple εστι· *quomodo non sit possibile*—"Non minus elegans quam frequens hic est loquendi mos "apud Græcos; quem si tyrones clarè percipere velint, intel-"ligant locutionem esse ellipticam. V. G. Ουχ' οἱος τε εστι φι-"λοσοφειν. Propriè: *Non est qualis philosophari.* Hæc verba "ita supplentur, ȣκ εστι τοιȣτος, οἱον δει ειναι τον μελλοντα φιλοσο-"φειν. *Non est talis qualem illum esse oportet, qui vult philoso-"phari.* Vel simpliciter ut nominativus casus constet. Ουκ εστι "τοιȣτος, οἱος ὁ μελλων φιλοσοφειν." HOOGEVEEN apud *Vigerum.*
14. επιτολαι τινες ανεμων] i. e. επιτολαι τινες αστερων, ανεμους επιφερȣσαι· επιτολαι enim non immediatè jungendum esse voci ανεμων, sed omisso αστερων, cum ex eo patet, quod επιτολη propriè de sideribus dicitur, tum, quod Æolus αστρολογος dicitur. Notum etiam priscis mortalibus, ortu quorundam siderum oriri ventos nonnullos, hinc Horat. *nautis infestus Orion;* et Virg. *nimbosus Orion.* Æn. I. 535. STROTH.
15. τῃ πολει]Urbs ejus fuisse dicitur Lipara in insulâ ejusdem nominis sita: de muro æneo vide Hom. Odyss. κ, 3, seqq. *Id.*
16. περιεϐεϐλητο.] v. περιϐαλλω.
1. εστρατευσατο.] v. στρατευω. 25.
2. ῳκει] v. οικεω.

3. περιελασας ενεθετο—] v. περιελαυνω, et εντιθημι.

4. εισηγαγεν] Atticè, pro εισηγεν. v. εισαγω.

5. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

26. 1. αντιποιουμενον] v. αντιποιεω.

2. θεωμενοι] contract. pro θεαομενοι. v. θεαομαι.

3. το μεν μεγεθος] subauditur κατα.

4. προς τους πυνθανομενους] supple περι των βοων.

5. περιηλασεν,] v. περιελαυνω.

6. ὑπελαβον] *putârunt*. v. ὑπολαμβανω.

7. εφειπετο τα τετραποδα,] supple ζωα. Neutrum plur. &c. v. εφεπομαι.

8. μανεισαι] v. μαινομαι.

9. διεσπασαν] v. διασπαω.

10. εις το ορος,] sc. in Pierum montem, musis sacrum. STROTH.

11. δεδιοτες] *metuentes*. v. δειδω.

12. μεταπεμψαμενοι.] v. μεταπεμπομαι.

13. εδεοντο] v. δεομαι.

14. ὁν τροπον] i. e. καθ' ὁν τροπον, *quo modo*.

15. ναρθηκας] qualia postea gestârunt Bacchantes in Orgiis. STROTH. v. ναρθηξ.

27. 1. ενεφαινετο] Neutr. plur. &c. v. εμφαινω.

2. εφασαν] v. φημι.

3. ανεπλασθη.] v. αναπλασσω.

4. μυθος τραγικωδης,] Angl. *a tragical story—a story fit for the tragic muse*; de qua quidem Fabulâ Euripides fecit Tragœdiam, cui nomen Alcestis.

5. ὡς δη μελλοντος—] ὡς idem quod ὁτι· μελλοντος est gen. absol. v. μελλω.

6. θανειν,] v. θνησκω.

7. εἱλετο ὑπερ αυτου θανατον.] Angl. *chose death in his behalf*. v. αἱρεω.

8. αφελομενος,] v. αφαιρεω.

9. απηδωκεν] Att. pro απεδωκεν. v. αποδιδωμι.

10. Ακαστος ὁ Πελιου] supple υἱος.

11. και καθεζομενην επι της ἑστιας ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστῳ εκδοτον εξαιτουμενῳ δουναι.] Angl. *and Admetus refused, while she was a suppliant at his hearth, to deliver her up to Acastus who demanded her:* καθεζομενην, "propriè hoc verbum de supplicibus adhibetur." STROTH. επι της ἑστιας. Ad focum, sicuti ad aras confugere solebant supplices.—Supplices autem erant, quicunque supplicium vel ob commissum homicidium vel ob aliam causam timentes, ad locum sacrum, vel ad principem quendam confugerant, ut Adrastus apud Herodotum. *Id.* Vide Coll. Gr. Maj. p. 7.

12. παρακαθισας] v. παρακαθιζω.

13. επυρπολει αυτους.] sc. τους πολιτας, [*Cives*] quod semper eleganter latet in vocabulo αυτοι, quoties id post πολις positum est. STROTH. v. πυρπολεω.

14. επεξιων] v. επεξειμι.

15. συνεληφθη ζων.] *vivus captus est.* v. συλλαμβανω, et ζαω.

16. ηπειλει] v. απειλεω.

17. πυθομενη] v. πυνθανομαι.

1. ὑπεραπεθανεν Αδμητου.] i. e. απεθανεν ὑπερ Αδμητου, Angl. 28.
died in behalf of Admetus. v. ὑπεραποθνησκω.

2. εξενισεν] *hospitio accepit.* v. ξενιζω.

3. επιτιθεται] v. επιτιθημι.

4. λαφυρα] propriè spolia sunt, quæ quis à vivis hostibus refert: quæ occisis hostibus σκυλα nominantur. STROTH.

5. εντυχων] v. εντυγχανω.

6. ερρυσατο] v. ῥυομαι.

7. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

IV. NOTÆ IN LUCIANUM.

1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ] Hoc est—LUCIANI 29.
DIALOGI MORTUORUM. Ortus est LUCIANUS Samosatâ, urbe Syriæ: undè Samosatensis cognomen adeptus est. Floruisse

29. dicitur circiter annum Christi 164. sub imperatore Marco Antonino. Primùm sculpturæ opificio, quippe humili loco natus, operam dedit. Dein ad studia liberalia se contulit, et postquam Antiochiæ, per aliquod tempus, causas egisset, magnam eloquentiæ laudem in itineribus per Gallias, Macedoniam, Ioniam atque Achaiam à se factis, acquisivit. Tandem artis causidici pertæsus, ad studium philosophiæ se dedidit. Denique sub imperatore Marco Antonino, actuarius seu graphiarius fuit in Ægypto. Erat ille quidem vir "nullius addictus jurare in verba Magistri." Deorum non minus quam hominum irrisor, magnum sibi, dum vivebat, odium ac invidiam peperit. Sed salibus ejus, quos in deos ethnicorum profudit, utcunque suis temporibus tanquam impii à quibusdam bonis hominibus haberi potuissent, nihil impedit quo minus nos hodierni delectemur. Quare optimi magistri selecta quædam ex ejus Dialogis, manibus juventutis ingenuæ terenda, magno cum fructu, jampridem proponere consueverunt. Nam —"Tantum obtinet in dicendo gratiæ, [Verba sunt Erasmi] "tantum in inveniendo felicitatis, tantum in jocando lepôris, "in mordendo aceti, sic titillat allusionibus, sic seria nugis, "nugas seriis miscet: sic ridens vera dicit, vera dicendo ridet; sic hominum mores, affectus, studia, quasi penicillo "depingit; neque legenda, sed planè spectanda oculis exponit, ut nulla comœdia, nulla satyra cum hujus *Dialogis* con"ferri debeat, seu voluptatem spectes, seu spectes utilitatem." [Epist. Lib. 29. Ep. 5.] Permulta scripsit, quæ tamen quo minus hic loci recenseamus impedit instituti nostri brevitas. Lectorem interea ad sequentes Editiones relegare visum est. 1. Luciani Samosatensis opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotii, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiæ Paris. 1615, in fol. 2. Eadem Gr. et Lat. à Joanne Benedicto: 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. [Harlesius vocat hanc editionem egregiam et castigatissimam.] 3. Eadem Gr. et Lat. ex versione Joannis Benedicti, cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis in editis. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo.

[Hanc idem Harlesius vitiosissimam appellat.] 4. Eadem, 29. cum nova versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matthiæ Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipuè Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3. tom. Amst. 1743, in 4to. [Quæ nuper repetita sunt Biponti, in 8vo.] Adjectus est tom. 4. qui Indicem complectitur, à Car. Conr. Reitzio. Traj. ad Rhen. 1746, in 4to.—Partes diversæ operum Luciani sæpè inveniuntur seorsum editæ. Exempli causa. 1. Colloquia Selecta, et Timon; Cebetis Thebani Tabula &c. cum notis Tib. Hemsterhusii. Amst. 1708, et Basil. 1771, in 12mo. 2. Nonnulli è Luciani Dialogis selecti—ab Edwardo Leedes. Lond. 1726, in 8vo. Qui plura velit de hoc auctore adeat Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16. et Harles. introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.

2. Τȣτο εκεινο το της παροιμιας,] i. e. Τȣτο εςι το εκεινο πραγμα της παροιμιας, Angl. *This is the very thing of the proverb, This is the old saying verified*—

3. Ὁ νεϐρος τον λεοντα—] supple νενικηκε—vel tale quid. *Hinnulus leonem* devicit. Nimirum inducitur *Cnemon* apud inferos, recens mortuus et secum colloquens; quem statim interpellat, ei obviam factus, *Damippus.* Hi enim dalogi, siqui alii δραματικωτατοι sunt, et in quibus verba ad personas colloquentium mirè sunt adaptata.

4. Τι—] Ut Latini *quid?* dicunt pro eo quod est *ob quid* vel *propter quid?* Sic Græci τι; pro δια τι; *propter quid? quapropter? quare? cur?*

5. ὁ, τι—] i. e. δι' ὁ, τι—*quare*—&c. citra interrogationem. Ὁ, τι sic scribitur ut distinguatur ab ὁτι conjunct. *quod.* Vide librum nuper editum cui titulus Επεα πτεροεντα, or, The Diversions of Purley: auctore *Joan. Horne Tooke*, A. M. ch. VI.

6. καταλελοιπα,] Angl. *I have left for myself*—uti planè indicat. perf. med. v. καταλειπω.

7. κατασοφισθεις—] Angl. *over-reached*—v. κατασοφιζω.

8. οὑς εϐȣλομην αν—] i. e. εκεινȣς οὑς &c. Angl. *those whom I should have wished*—v. αν.

9. σχειν ταμα,] i. e. σχειν τα εμα χρηματα. v. εχω.

10. επι θανατω·] Angl. *reckoning* UPON—*counting* UPON *his death—in hopes of his death*—nam eam esse significationem præpositionis επι, quando regit dat. ostendunt multi apud Græcos scriptores loci.

11. προσιετο.] *admittebat.* v. προσιημι.

30. 1. θεσθαι διαθηκας ες το φανερον,] *proferre meum testamentum in publicum*—

2. καταλελοιπα ταμα ταυτα,] i. e. ταυτα τα εμα χρηματα.

3. ζηλωσειε,] In aor. 1. opt. act. pro ζηλωσαιμι—αις—αι, &c. dicunt Attici, Iones et Æoles ζηλωσεια—ας—ε, &c. v. ζηλοω.

4. τα αυτα πραξειε.] τα αυτα—*eadem*—[v. αυτος] πραξειε, pro πραξαι—3. s. aor. 1. opt. act. verbi πρασσω, *facio.* Vide not. quæ proximè præcedit.

5. εκεινος ;] supple εποιησε ;—

6. ενεγραψε—] *inscripsit*—v. εγγραφω.

7. οιδα—] *novi*—perf. m. verbi ειδω, quod vide.

8. απεθανον,] *mortuus sum,* v. αποθνησκω.

9. μοι επιπεσοντος·] Angl. *having fallen upon me*—v. επιπιπτω.

10. —τω δελεατι συγκατασπασας.] i. e. κατασπασας—συν τω δελεατι. v. δελεαρ.

11. Ου μονον,] supple το αγκιστρον τω δελεατι συγκατασπασας.

12. αυτον σε—] σεαυτον, *teipsum.*

13. συντεθεικας.] v. συντιθημι.

14. Εοικα·] Angl. *methinks so.* v. εικω.

15. Που δε οἱ καλοι εισιν.—] Angl. *But Mercury! where are the handsome men, and the handsome women?* Pergit Menippus, in scenam inductus, quasi continuans colloquium jampridem cum Mercurio institutum, quod quidem vocula δε planè demonstrat. De qua particulâ vide ingeniosam Dissertationem Grammaticam, quæ auctorem habet virum eruditissimum Joannem Hunter, LL.D. Litt. Hum. Prof. in Acad. Andreapolitanâ. Extat in *The Transactions of the Royal Society of Edinburgh.* Vol. I. p. 113. LIT. CL.

16. ξεναγησον—] v. ξεναγεω. 30.

17. Ου σχολη—] supple εστι.

18. Μενιππε.] Menippus, qui primas partes in multis Luciani dialogis sustinet, Cynicus erat philosophus. Hi autem philosophi sic dicti sunt à κυων, *canis*, propter acerbum et mordacem eorum sermonem: ad quam rem Lucianus sæpissime alludit.

19. πλην, κατ' εκεινο αυτο,] *veruntamen, propter illam ipsam rem*,—post αυτο subintellige πραγμα.

20. ὡς επι τα δεξια,—] supple μερη, *tanquam ad dextram*,—

21. Ὑακινθος—] Hyacinthus puer fuit formosissimus, ab Apolline adamatus, quem, cum ille imprudens disco necâsset, in florem rubrum vertit, qui etiam vocatur *Hyacinthus*. Leedes. Vide Ovid. Met. L. 10. Fab. 5,

22. ὁ Ναρκισσος,] Narcissus, Cephisi fluminis ex Lyriope Nympha filius, fuit admodum formosus, qui, cum à multis nymphis amareter, et omnes superbè contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, suâ ipsius formâ captus contabuit, et in florem purpureum mutatus est. *Id.*

23. Νιρευς.] De Nireo ita cecinit Homerus:

Νιρευς Αγλαϊης θ' υἱος, Χαροποιο τ' ανακτος·
Νιρευς, ὁς καλλιστος ανηρ ὑπο Ιλιον ηλθε,
Των αλλων Δαναων, μετ' αμυμονα Πηλειωνα·
Αλλ' αλαπαδνος εην,—— Iliad. β, 673.

Nireus Aglaïæque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formossimus vir ad Ilium venit,
Cœterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat,——

Vide ad locum virum doctissimum Sam. Clarke.

24. Αχιλλευς,] Achilles, Pelei filius, nepos Æaci; et mater ejus erat Thetis, dea maris: fortissimus et plucherrimus omnium Græcorum sui ævi; de cujus irâ tam præclarè cecinit Homerus in Iliade.

30. 25. Τυρω,] Tyro Heroina celeberrima, filia Salmonei, à Neptuno stuprata. Vide Hom. Odyss. λ. 234.

26. Ἑλενη] Helena, omnium fœminarum sui ævi formosissima, uxor Menelai, quam Paris unus natorum Priami rapuit; quæ res causa erat Belli Trojani celeberrimi. Vide Hom. Iliad. passim.

27. Ληδα,] Leda fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, et illa duo ova protulit, ex quorum uno nati sunt Pollux et Helena, ex altero Castor et Clytæmnestra. Leedes. Homerus autem hoc commentum ridiculum de Jove in cygnum mutato, &c. ignorâsse videtur.

28. καλλη] hîc ponit καλλη, *formas*, pro eo quod est καλους, *formosos*. Eodem modo nos vernaculè—*Beauties*.

29. εκεινα εστιν, ἁ—] Neutrum plurale, &c.

30. εοικας—] *videris*—v. εικω.

31. δειξον·] v. δεικνυμι.

31. 1. διαγνοιην—] v. διαγινωσκω.

2. Τουτι.—] Att. pro τουτο.

3. νηες—] Nom. plur. Ion. à ναυς, quod vide.

4. επληρωθησαν—] v. πληροω.

5. επεσον—] v. πιπτω.

6. γεγονασιν;] perf. med. à γιγνομαι, quod vide.

7. ζωσαν—] pro ζωουσαν, à ζαω, quod vide.

8. εφης γαρ αν και συ—] *Etenim tutè diceres*. v. αν.

9. Τοιηδ'—] Versus Homericus. Vide Iliad. γ, 156, ubi exhibentur seniores etiam Trojanorum principes admirantes pulchritudinem tam exquisitœ mulieris, hisce verbis,—

Ου νεμεσις Τρωας και εϋκνημιδας Αχαιους
Τοιηδ' αμφι—κ. τ. λ.

Non est indignè ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos
Tali de muliere longum tempus dolores pati.

Ad quem locum ita Quinctilianus—"Non putant indignum "Trojani principes Graios Trojanosque propter Helenæ spe-

"ciem tot mala, tanto temporis spatio, sustinere: quænam 31.
"igitur illa forma credenda est?" Inst. Orat. VIII. c. 4.

10. αποβεβληκοτα—] v. αποβαλλω.

11. δοξαι.] neutrum plurale &c. v. δοκεω.

12. ει μη συνιεσαν—] πονουντες, *quod non intelligerent*—vel —*non intellexisse se laborare*—" ει μη nonnunquam ponitur pro οτι, "*quod non.*" Zeunius apud *Vigerum*. [p. 494.] Participium sæpè ponitur post verbum—συνιεσαν πονουντες, *intelligebant se laborare*: παυομαι λεγων, *desino loqui*: &c.

13. συμφιλοσοφειν σοι] i. e. φιλοσοφειν συν σοι, *philosophari tecum*.

14. επιλεξαμενος—] Angl. *having chosen for thyself*—v. επιλεγω.

15. μετελευσομαι—] v. μετερχομαι.

16. Αποδος] v. αποδιδωμι.

17. ἡδιον,] supple η σιγαν, *quam tacere*. v. ἡδυς.

18. ανθ' ὧν σε διεπορθμευσαμην.] i. e. τα πορθμια ανθ' ὧν—Angl. *the fare for which I ferried thee over.*] Vide supra ad p. 4. n. 5.] v. διαπορθμευω.

1. ουκ αν λαβοις παρα τυ μη εχοντος.] Angl. *thou wouldst not* 32.
take from one who has nothing, ὁ εχων, *he who has*. Gen. του εχοντος. v. λαμβανω.

2. τις,] supple εστι.

3. εχω.] οβολον scil.

4. νη τον Πλυτωνα,] scil. per Plutonem jurare condecuit personam Charontis.

5. αποδῳς.] aor. 2. subj. verbi αποδιδωμι, quod vide.

6. Καγω τῳ ξυλῳ—] Constructio est: καγω παταξας τῳ ξυλῳ διαλυσω το κρανιον σου.

7. πεπλευκως—] v. πλεω.

8. αποδοτω,] v. αποδιδωμι.

9. Νη Δια ωναιμην,—] Angl. *By Jupiter I should be a great gainer*—ωναιμην, præs. opt. med. verbi ονημι, quod vide, vel pro ωνησαιμην, aor. 1. opt. med. verbi ονεω.

10. ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων.] i. e. ει γε μελλω εκτινειν και ὑπερ των νεκρων.

32. 11. ουκ αποστησομαι σου.] i. e. ου στησομαι απο σου. Angl. *I won't set myself away from thee—I won't quit thee.* v. αφιστημι.

12. ὁ γε μη εχω,] i. e. το πραγμα ὁ, &c.

13. ηδεις—] ηδειν—εις—ει, Att. et per sync. pro ειδηκειν, &c. *noveram.* v. ειδεω.

14. δεον;] supple ἡ.

15. εχρην—] *oportebat—?* v. χρη.

16. αποθανειν;] v. αποθνησκω.

17. πεπλευκεναι;] v. πλεω· αυχησεις πεπλευκεναι, *gloriaberis te navigâsse.* Quum infinitivus post verbum refertur ad personam verbi, Græcum idioma accusativum ante verbum non postulat. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Tum autem accusativum postulat cum relatio exprimitur quæ non est ad personam verbi. Sic, αυχησεις εκεινον πεπλευκεναι, *gloriaberis illum navigâsse,* &c.

18. ηντλησα,] v. αντλεω.

19. της κωπης επελαβομην,] i. e. λαβομην επι της κωπης.

20. ταυτα—]supple τα πραγματα εστι. Vide supra ad p. 4. n. 16.

21. Θεμις—] supple εστι. v. Θεμις.

22. προσλαβω.] v. προσλαμβανω.

23. Δειξον—] v. δεικνυμι.

24. Θερμους,] *Gonsal. de Salas* observavit [ad *Petron.* "cap. "14.] lupinos olim vilissimum fuisse pauperum cibarium, "Cynicorum verò adeo creberrimum, ut vix unquam à Cynici "perâ abesse lupinos contingeret."

25. Ἑκατης το δειπνον.] *Hecate* diva erat triformis, *Diana* in terras, *Luna* apud superos, et *Proserpina* apud inferos. De cœnis quas olim illi offerebant, vide *Potteri* Archæol. B. 2. Chap. 20.

26. ηγαγες;] reduplic. pro ηγες. v. αγω.

27. των επιβατων—] Hîc consultò usurpâsse videtur Lucianus tam multa vocabula in ων desinentia, ut magis essent ridicula quæ hic profert de Menippo "portitor ille Charon." Quo modo et Terentius—*Tædet quotidianarum harum formarum.* Eun. Act. II. Scen. 3.

1. διεπορθμευσας;] v. διαπορθμευω. 33.

2. κουδενος—] pro και ουδενος—

3. αν σε λαβω ποτε.—] Angl. *if ever I catch thee*—αν pro εαν, si,—δις δε ουκ αν λαβοις,—*but it shall not be in thy power to catch me a second time.* Posterior αν particula est potentialis, quam vide.

4. Ου φερομεν,—]Angl. *It is not in our power to suffer*—

5. τουτονι—] Att. pro τουτον.

6. παροικουντα.] i. e. οικουντα παρ' ἡμας. v. παροικεω.

7. των ανω.] i. e. των εκεινων πραγματων ανω.

8. Μιδας—] Midas rex stolidissimus, qui ut omnia quæ tangeret aurum fierent oravit, nec stultitiam suam intellexit donec, impetrato suo desiderio, cibus etiam aurum factus est; quo incommodo ut liberaretur, in Pactolo se lavare jussus est, unde isti fluvio arena aurea existeret. Eidem, cum in certamine musico inter Pana et Apollinem, victoriam ab Apolline, cæteris dissentientibus, abjudicâsset, deus iratus par asini aurium capiti affixi .

9. ούτοσι,—] Att. pro ούτος.

10. Σαρδαναπαλος—] Sardanapalus fuit ultimus Assyriorum rex, homo longè omnium mollissimus. De eo vide Justini Hist. Lib. I. et Juvenal. Sat. X. sub finem.

11. εγω δε,—] Crœsus rex Lydiæ, qui adeo erat dives, ut *Crœsi Divitiæ* in proverbium abierint. De colloquio ejus cum Solone, vide Coll. Græc. Maj. propè initum.

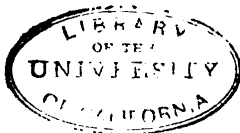
12. Τι—] i. e. δια τι. Vide supra ad p. 29. n. 4.

13. ουκ απεχρησε—] *non satis fuit.* v. αποχραω.

14. βιωναι—] v. βιωμι.

15. μεμνηνται,—] *recordantur*—nam tempus est quod ritè vocatur *præsens perfectum.* v. μναομαι.

1. περιεχονται των ανω.] i. e. εχονται περι των πραγματων 34.
οντων ανω. Angl. ad verbum, *they hold themselves about the things above.* i. e. *they eagerly employ their thoughts about the things in the regions above.*

34. 2. χαιρω—ανιων—] Angl. *I delight in vexing*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

3. λυπωνται γαρ—στερȣμενοι.—] Angl. they are *distressed in being bereaved*—[Vide supra ad p. 31. n. 12.] v. λυπεω, et στερεω.

4. ὡς ȣδε παυσομενȣ·] Notandus est elegans iste usus particulæ ὡς cum participio; quod enim Latini exprimunt per præteritum vel futurum infinitivi præcedente accusativo, Grœci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ὡς cum genitivo absolutè sumpto. Vigerus. οὑτω γινωσκετε ὡς ȣδε παυσομενȣ μȣ· *sic scitote me nunquam desiturum.*

5. ιητε—] v. ειμι, *eo.*

6. Ταυτα ȣχ ὑϐρις;] supple εστι. "Attica loquendi formu-"la gravem indignationem continens.—Terentius expressit: "*quid est, si hoc non contumelia est?* [Andr. A. I. Sc. 5.] "*Nam isthæc quidem contumelia est:*" [Heautont. A. III. Sc. 3.] Hemsterhuis.

7. εντρυφωντες.] v. εντρυφαω.

8. αφηρημενοι.] Angl. *bereaved.* v. αφαιρεω.

9. Πολλων γε—και μεγαλων κτηματων] supple εγω αφηρημαι· et sic in cæteris.

10. το ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ—] illud NOSCE TEIPSUM: dictum scilicet seu *Thaletis* Milesii, sive *Chilonis* Lacedæmonii, unius, è septem Sapientibus, quod, uti cecinit Juvenalis—*è cœlo descendit.* Sat. XI. 27.

11. επασομαι ὑμιν·] Angl. *will make it my song to you.* v. επαδω.

12. πρεποι γαρ αν—επαδομενον] *deceret enim adcantari*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

13. εγω μεν γαρ,—]Constructio est: γαρ οισθα μεν ὁτι εγω παρασιτος ων Δεινιȣ, εμφαγων πλεον τȣ ἱκανȣ, απεπνιγην. Angl. *for indeed you know that I, being a parasite of Dinias, and having gormandized more than enough, was choked.* πλεον του ἱκανου—Comparativus gradus habet post se genitivum. v. αποπνιγω· οισθα est per sync. pro οιδασθα, quod est Æolicè pro οιδας, 2. s. perf. ind. med. verbi ειδεω, *scio*, quod vide.

1. το δ' εμον—] supple πραγμα, vel. παθος, Angl. *my affair—my death.* 35.

2. οισθα γαρ και συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα·] Particula γαρ, *nam.* ut in hac sententia, sæpè refertur non ad id quod proximè præcedit. sed ad id quod reticetur; sic—"Nihil opus "est ut te longo sermone morer"—ΓΑΡ και συ που οισθα—Nam *et tu forsan nôsti Ptœodorum illum senem.* [Vide virum accutissimum *Sam. Clarke,* ad Hom. Iliad. passim.] De που enclitico ita disserit *Zeunius* apud *Vigerum*—"Που encliticum, h. e. quod non circumflectitur, nunquam planè otiosum est putandum; sed significat 1. locum vagum, nec de- "finitum:—2. ex significatione loci vagi et incerti nascitur "usus στοχαστικος, ut omnino dicatur de *re non satis certa ac* "*definita,* nempè *fortassis,* et serviat modestiæ et cautioni "dicentis." *Viger. Idiotism. Gr.* Edit. 1777, p. 433.

3. Τον ατεκνον, τον πλουσιον,] scil. Ptæodorum.

4. ῳ σε τα πολλα ηδειν συνοντα;] regitur à συν in comp. τα πολλα, *plerumque.* Neutrum genus adjectivorum tum in sing. tum in plur. num. et cum artic. et sine artic. sæpissimè usurpatur adverbialiter; ηδειν, Att. et per sync. pro ειδηκειν. Vide supra ad p. 32. n. 13.

5. ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι.] Angl. *promising to* myself *that he would die in my favour*; επ' εμοι *penes me*; *depending upon me* for his heir; sic enim επι sæpè sign. quando regit dat. v. ὑπισχνεομαι, et τεθνηκα.

6. το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο,] supple χρονον. v. μακρος, et επιγινομαι.

7. ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη.] Angl. *and the old man was living beyond* the age of *Tithonus.* Tithonus autem filius erat Laomedontis regis, pulcherrimus sui ævi, et dilectus ab Aurora; à qua, quum ei copiam fecisset ut quodcunque sibi placuerit peteret, eum petiisse ferunt immortalitatem, sed oblitum esse simul petere perpetuam juventutem; senem autem factum in *cicadam* ab amicâ suâ, seipso rogante, mutatum esse.

8. εξευρον.] v. εξευρισκω.

35. 9. ανεπεισα—] v. αναπειθω.

10. επειδαν ταχιστα—] *simulatque*—επειδαν construitur cum subjunct.

11. πινει δ' επιεικως,] hîc ironicè dictum, Angl. *he drinks moderately, pretty freely.*

12. ζωροτερον] Angl. *of a more potent or efficacious sort.* v. ζωρος.

13. επωμοσαμην αφησειν—] *juravi me manumissurum*—v. επομνυμι, et αφιημι. Vide supra ad p. 32. n. 17.

14. την μεν—την δε—] Angl. *the one—the other*—Vide supra ad p. 6. n. 1.

15. σφαλεις] v. σφαλλω.

16. μαλα εκταδην εκειμην—] Angl. *lay extended at my full length.*—v. κειμαι.

17. τι τουτο ;] supple εστι, *quid hoc est?*

18. Αστεια γαρ—πεπονθας.] γαρ refertur ad id quod reticetur—"Nequeo quin rideam" *passus* ENIM *lepida.* [Vide supra ad p. 35. n. 2.] v. πασχω.

19. τι προς ταυτα ;] supple εποιησε—

20. ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον.] supple παθος—Angl. *he was somewhat alarmed at the sudden catastrophe.* [Vide supra ad p. n. 26.] v. ὑποταρασσω.

21. συνεις,—] v. συνιημι.

36. 1. εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται.] οἱα, i. e. δια τοιαυτα πραγματα οἱα—Angl. *he himself laughed on account of what the cupbearer had done:—the trick the cupbearer had played.* v. γελαω, et εργαζομαι.

2. Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομην εχρην τραπεσθαι.] την επιτομην, supple ὁδον; *Veruntamen neque te oportebat ad istam compendiariam viam te convertere.* v. τρεπω.

3. ἡκε γαρ αν σοι—] supple ὁ κληρος· *venissit enim tibi hæreditas.*

4. δια της λεωφορου—] supple ὁδου· Angl. *by the high road—in common course,* et λεωφορος.

5. μη ὑπεριδητε—] v. ὑπερειδω.

6. η τις ων τυγχανεις;] Angl. *or who mayest thou happen* 36, *to be?* Nam τυγχανω cum participio conjunctum quandam *fortuiti* significationem involvit. Sic, τυγχανω ων, *I happen to be*: ετυγχανομεν περιπατουντες, *we were by chance walking.* [Ceb. Tab. ad init.] v. τυγχανω.

7. ὁ Ιφικλου,—] i. e. ὁ υιος Ιφικλου Φυλακιος. A Phylace, urbe Phthiotidis non procul à Thebis, quæ tamen inter fines Thessaliæ; unde nonnunquam apud hunc auctorem *Thessalus* vocatur Protesilaus. Leedes.

8. των επ' Ιλιον] supple ελθοντων—*eorum qui ad Ilium venerunt.*

9. αφεθεις προς ολιγον,—] supple χρονον—*dimissus ad breve tempus.* v. αφιημι.

10. αναβιωναι—] v. αναβιοω.

11. τυχη] aor. 2. subj. act. verbi τυγχανω, quod vide.

12. ου του ζην—ερω εγωγε,] *non amore vivendi ego teneor,*—Quanquam ερεω, *amo*, paulò supra habet post se substantivum cognatum in casu accusativo, Τουτον τον ερωτα—νεκροι ερωσι· *hunc amorem mortui amant*, (quæ structura non infrequens est tum apud Græcos tum apud Latinos scriptores, ut *errare errorem*, et similia) idem tamen verbum ερεω, utpote verbum affectûs, hic rectè construitur cum genitivo; nam του ζην est à nominativo το ζην et infinitivus modus cum articulo sæpissimè apud Græcos supplet vicem nominis vel Latinorum gerundii. Nisi mavis: ου [ενεκα] του ζην—ερω εγωγε [τουτον τον ερωτα, ενεκα] δε της γυναικος,—Cæterùm ζην est contractè pro ζαειν, à ζαω, *vivo*; et ερω, *pro* ερεω, *amo.* Vide infra ad p. 37. n. 1.

13. ωχομην αποπλεων.] Verbum οιχομαι, *abeo, proficiscor*, &c. sæpè invenitur hoc modo cum participio conjunctum; nec abundat, ut quidam putant, [adeo ut ωχομην αποπλεων, *abibam navigans*, idem sit ac επεπλεον, vela dabam; et ωχομην απιων, abibam discedens, idem sit ac απηειν, *discedebam*, &c.] sed οιχομαι, cum participiis hoc modo conjunctum, quandam celeritatis vim involvit. Significat igitur ωχομην αποπλεων, *ex-*

36. *templo vela dabam*, vel, ut rectè Hemsterhusius et Gesnerus, *conscensâ navi me proripui.*

14. και προς ολιγον οφθεις αυτῃ—] i. e. οφθεις αυτῃ και εαν ῃ προς ολιγον χρονον, Angl. *after being seen by her, even if it were for a short time.* Ubi notandum verbum οπτομαι, *video*, quanquam sit deponens, passivè tamen usurpari in aor. 1. part. et οφθεις αυτῃ, *visus illi*, elegantius esse, et Græcè, et Latinè, quam οφθεις ὑπ' αυτης, *visus ab illâ.*

15. και μαλα, ω δεσποτα—] Angl. *yes, my Liege, and that copiously:* του δε πραγμα ὑπερογκον ην. *but my disaster was beyond its power:* quomodo et loquitur Cicero—*gravior erat, quam ut hausta Lethes aqua potuerit extingui.* [Off. III. 35.] "Ὑπερογκα sane dicuntur à Græcis propriè, quæ molem magnitudinis enormem habent, atque immoderata sunt." Hemsterhuis.

37. 1. ηρασθης—] *amore captus fuisti*—De verbo εραω, *amo*, hoc observatu dignum, id, in voce passivâ, non significare *amor*, sed *amore capior.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

2. οισθα—] pro οιδασθα, et hoc Æolicè pro οιδας, *nosti:* [v. ειδεω] οιον [πραγμα] το εραν εστι· *quale* [negotium] *sit amare.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

3. οιμαι πεισειν κακεινην—] *puto me persuasurum ipsi quoque.*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] "Uxori ejus nomen erat "Laodamia, quam ferunt desiderium mariti non ferentem sibi "necem conscivisse." Du Soul.

4. ληψῃ μετ' ολιγον.—] supple χρονον. v. λαμβανω.

5. ουδε εγινετο—] ουδε ταυτα εγινετο—"Neutrum plurale," &c.

6. δι' αυτην ταυτην τ. α.] Angl. *for this very reason*—

7. ὁμογενη μου Αλκηστιν—] Angl. *my relation Alcestis*—Utraque scilicet ab Æolo originem traxit. De Alcestide vide p. 27 hujus libelli. Fabula Orphei et Eurydices satis nota etiam tironibus.

8. φανηναι;] *apparere.* Aor. 2. inf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit, præsertim in hoc verbo. v. φαινω.

9. προσοψεται—] f. 1. à προσοπτομαι, *adspicio.* Meminerint

tirones οπτομαι, in fut. 1. ita flecti, οψομαι, οψει, οψεται, ita 37.
quoque in præs. βουλομαι, *volo*, βουλει, βουλεται, et οιομαι, *puto*, οιει, οιεται.

10. διαγνωναι—] v. διαγινωσκω.

11. φοβησεται—] *timebit*—φοβεω, *terreo*; in voc. med. *timeo*.

12. φευξεται σε] *fugiet te*; f. 1. m. Hoc verbum et similia, quanquam interdum construuntur cum accusativo, sunt revera verba intransitiva; unde in quibusdam temporibus vox act. vel med. ex æquo usurpari possit.

13. εση—ανεληλυθως—] Angl. *shalt thou have ascended*—[Vide supra ad p. 32. n. 7.] v. ανερχομαι.

14. ιασαι,] aor. 1. imperat. verbi ιαομαι, quod vide.

15. καθικομενον εν τη ραβδω—] Angl. *having touched him with his wand*—εν interdum hoc modo constructa invenitur cum dat. instrumenti. [Vide supra ad p. 3. n. 9.] v. καθικνεομαι.

16. απεργασασθαι—] v. απεργαζομαι.

17. μεμνησο—λαβων—] Angl. *remember that thou hast got*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

1. Τι κλαιεις,—] i. e. δια τι κλαιεις—v. κλαιω. 38.

2. επι τη λιμνη εστως;—] Angl. *standing close upon the lake?* [Vide Hom. Odyss. λ. 582.] Homerus tamen Tantalum posuit *in* lacu; εστως—ωσα—ως, pro εσταως—αυια—αος perf. part. med. verbi σταω, pro quo in usu est ιστημι, *sisto, statuo*; εστως, *quum teipsum constituisses*, i. e. *stans*. Alii volunt εστως esse εστακως, per Sync. εσταως, et per Crasin εστως. Vide Gram.

3. απολωλα—] *perii*. v. απολλυμι.

4. η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλη τη χειρι;] Angl. *or having drawn some for thyself in the hollow of thy hand, by Jupiter!* v. αρυω.

5. Ουδεν οφελος,] supple εστι, *nihil prodest*.

6. αισθηται—] v. αισθανομαι.

7. προσενεγκω—] v. προσφερω.

8. ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος,—] φθανω, *praevenio* sæpissimè construitur cum participio, et retinet significationem suam *occupandi* et *antevertendi*. "Est ubi *priusquam* redden-

38. dum; ita Tantalus apud Lucianum—ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαῤῥυεν ουκ οιδ' οπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου, *priusquam summum labellum irrigo, per digitos dilapsa* [aqua] *nescio quomodo rursus aridam meam manum relinquat.*" Hoogeveen apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 14. reg. 4. Ubi ostenditur φθανω, præcedente ου et sequente και, ut hîc, posse etiam reddi *ut primum—continuo*] διαῤῥυεν, aor. 2. part. pass. verbi διαῤῥυω, quod idem ac διαῤῥεω, *diffluo, dilabor.* Vide Xenoph. Anab. p. 862. Edit. Hutch. 4to.

9. τι γαρ και δεη του πιειν;] Istud γαρ refertur ad id quod reticetur; scilicet ληρεις, *insanis*; vel aliquid tale. [Vide supra ad p. 35. n. 18.] Insanis—*quare enim etiam indiges potu?* τι, i. e. δια τι;

10. πεινην, και διψην—] contractè pro πειναειν, και διψαειν, Ubi notandum verba quædam, in hujusmodi contractione, pro α assumere η. Sic ζην, *vivere*, χρησθαι, *uti*; et siquid aliud.

11. διψῳης.] Pro διψαοιμι—ῳμι, διψαοις—ῳς, διψαοι—ῳ &c. dicunt Attici διψῳην, διψῳης, διψῳη, &c.

12. Τουτ' αυτο—] supple πραγμα—Angl. *this very circumstance*—η κολασις εστι—*is my punishment*—το [πραγμα] *the* circumstance, viz. την ψυχην μου διψην—*that my soul should thirst*—&c.

13. φης τῳ διψει κολαζεσθαι.] *dicis te siti puniri.* Vide supra ad p. 20. n. 4.

14. εσται;] per Sync. pro εσεται, ab ειμι, *sum.*

15. η δεδιας—] Angl. *art thou afraid?* v. δειδω.

16. η θανατον—] supple αγοντα.

17. το επιθυμειν πιειν,—] Angl. *my desiring to drink*—μηδεν δεομενον, *when I have no occasion.* Ante επιθυμειν subauditur εμε, ad quod δεομενον refertur.

39. 1. ως αληθως—] "Præmittitur ως quibusdam adverbiis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit." Ita *Vigerus.* [Cap. VIII. sect. 10.] Aliter tamen sentiunt *Hoogeveen* et *Zeunius.* "Non sine sensu," inquit *Zeunius* [ad locum jam citatum] "existimandum est ως addi adver-

"biis, sed esse ellipsin intelligendam, non malè conjicit 93.
"Hoogevenus. V. c. Plat. Apol. p. 41. initio: 'Ευρησει τους ὡς
"αληθως δικαστας, supplet orationem ita: ουτως δικαστας οντας,
"ὡς αληθως ονομαζοι αν τις vel ὡς τις αν ονομαζων, αληθως ονομα-
"ζοι." Ubi vide plura.

2. ὁστις τ'ουναντιον—πεπονθως,—] Angl. *who art in a situation the reverse of those*, &c. πεπονθως temporis est quod ritè nuncupant præs. perf. v. πασχω.

3. γενοιτο μοι μονον.] Angl. *could I but get it.*

4. Θαρρει,—] nihil aliud quam αμελει, *ne solicitus sis*, &c. HEMSTERHUIS. v. Θαρρεω.

5. πιεται—] In. f. 1. m. pro πιουμαι, πιῃ, πιειται, dicimus πιομαι, πιῃ, πιεται. v. πινω.

6. καιτοι ου παντες——ουχ ὑπομενοντος.] Angl. *even though they be not all condemned to be thirsty like thee, while the water constantly avoids them*; εκ καταδικης, ad verbum, *ex condemnatione.*

7. Τι αγχεις,——την 'Ελενην προσπεσων;] i. e. Δια τι, &c. Angl. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her?—Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her?* v. προσπιπτω.

8. ἡμιτελης μεν του δομου—] Vide Hom. Iliad. β. 701.

9. Αιτιω—] 2. s. præs. imperat. contractè pro αιτιαου, verbi αιτιαομαι, quod vide.

10. αιτιατεον.] supple εστι μοι, *culpandum est mihi.*

11. Ουκ εμε,—] i. e. ουκ αιτιατεον εστι σοι εμε, *non est culpandum tibi me.*

12. ῳχετο ἁρπασας] Vide supra ad p. 36. n. 13.

13. Αμεινον—] supple εστι.

1. Δυσπαρι,—] Vide Hom. Iliad. γ. 39. et quæ vir acutis- 40.
simus *Sam. Clarke* ibi annotavit.

2. απο των χειρων.] supple μου. Vide supra ad p. 3. n. 9.

3. Αδικα ποιων,] i. e. ει ουκ αφησεις ποτ' εμε απο των χειρων εσῃ ποιων αδικα. *Si nunquam dimittes me è manibus tuis, injusta feceris.*

4. και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι]—και ταυτα solum, in media

40. periodo, sequente participio, vertitur Latinè *licet*, *quamvis*, item *præsertim*.—Sic,—apud Plat. in Gorg. pag. 508. Συ δε μοι δοκεις ε προσεχειν τον νεν τετοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφος ων. *Tu vero mihi videris minus ad hæc advertere animum*, (verbatim) *et hæc sapiens*. Subauditur verbum ποιεις, ut sit integrum; *Et hoc tu facis qui es sapiens*. Hoogeveen, apud *Vigerum*, [Cap. IV. reg. 16.] και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι· hæc ita suppleri postulant; και ποιεις ταυτα εκεινον οντα ὁμοτεχνον συν σοι. [Ubi notandum verbum ποιειν habere post se duplicem accusat.] *et hæc facis in eum qui ejusdem est artis tecum*. Vel ellipticè etiam Latinè, *idque in eum qui est ejusdem artis*. Et Angl. *and that too to one who is of the same trade with* thyself.

5. και τῳ αυτῳ θεῳ κατεσχημαι·] Angl. *and I am bound to the same god*. v. κατεχω.

6. οισθα δε ὡς ακεσιον τι εςι,—] Alludere videtur hîc Lucianus ad colloquium de amore inter Cyrum et Araspem, apud Xenophontem in Cyropædia. Vide Historiam Pantheæ in Coll. Græc. Maj. p. 65.

7. φησει γαρ αυτος—τε εραν—γεγενησθαι αιτιος·] Hunc Græcismum Latini reddunt plerumque per accusativum ante et post infinitivum—*dicet enim seipsum causam extitisse amandi*—Vide supra ad p. 20. n. 4.

8. εκλαθομενος—] *oblitus*. v. εκλανθανω.

9. προεπηδησας των αλλων,] i. e. επηδησας προ των αλλων, *ante alios exsiluisti*. v. προπηδαω.

10. δοξης ερασθεις—] *amore gloriæ captus*. Vide supra ad p. 37. n. 1.

11. και το—ούτως επικεκλωσθαι] Angl. *and its being so ordained by fate*. v. επικλωθω.

12. Τι τετο,] supple εςι—και συ τεθνηκας; Angl. *art thou also dead?* v. θνησκω.

41. 1. εψευδετο.] *mentiebatur*. v. ψευδω.

2. ησθα;] Æolice pro ης.

3. Αμμωνος ων.] supple ὁ υἱος.

4. ὁμοια] supple ψευδη *similia mendacia*.

5. τεχθηναι] *prognatum fuisse*. v. τικτω. 41.

6. εξηπατησθαι οιομενον—] *deceptum esse quam putaret*. [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. εξαπαταω.

7. ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι—] *nihil enim ante* mortem *mandare potui*—[Vide supra ad p. 38. n. 8.] v. φθανω, et επισκηπτω.

8. πλην αλλα τι γελας,—] Πλην αλλα ferè significat *tamen veruntamen* ut etiam πλην και.—Quo modo interdum repellentis est, ac refellentis: interdum approbantis et concedentis. Vigerus. Cap. VIII. sect. 1.

9. Τι γαρ αλλο η ανεμνησθην,—] Non concinnus est in responsione Diogenis sensus, nisi legas, Τι γαρ αλλο η ὁτι ανεμνησθην, &c. Ὁτι videtur excidisse; idque consideravit Interpres. *At quid rides, Diogenes?* Diog. *Quid autem aliud rideam, quam quia in mentem venit eorum, quæ Græci fecerunt*, &c. Jensius. Istud autem γαρ refertur ad id quod reticetur—δια τι ερωτας; γαρ δια τι αλλο—*Quare interrogas?* Nam *ob quid aliud rideo quam?* &c. v. αναμιμνησκομαι.

10. οια εποιει ἡ Ἑλλας,] i. e. τοιαυτα οια εποιουν οἱ Ἑλληνες, *quæ fecerunt Græci.* Nam *Græcia* hìc ponitur pro *Græci*.

11. παρειληφοτα—] v. παραλαμβανω.

12. και νεως οικοδομουμενοι,] Angl. *and building themselves temples for thee*,—νεως, Att. pro ναους. v. νεως.

13. ην ποτε αγαγη σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν] *siquando otium agat à turbis quæ nunc instant*,—ad verbum—*quæ sunt in pedibus.*

1. εν ᾳδου—] i. e. εν τῳ δομῳ ᾳδου, *apud inferos*. 42

2. ες τον εισω τȣ στομιȣ παρελθοντων] In Verbis ες τον εισω τȣ στομιȣ posset quidem intelligi τοπον at non dubito quin Lucianus scripserit ες το εισω τȣ στομιȣ.—In editionis quoque Florentinæ exemplari, in pergamenum impresso, video doctam manum in voculâ τον extrivisse literam ν, Jensius.

3. ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι.] Angl. *after having left so much felicity upon earth, thou art come* hither —v. αφικνεομαι.

42. 4. Τα μεγαλα θηρια.] Τους ελεφαντας λεγει.

5. και το επισημον ειναι ελαυνοντα,—] Angl. *and the being conspicuous riding on a chariot,*—[ελαυνω, *agito*, sæpè dicitur de eo qui navi, equo, vel curru vehitur;] διαδεδεμενον ταινια λευκη [κατα] την κεφαλην, *having thy head bound with a white fillet*, [κατα] πορφυριδα εμπεπορπημενον, *having thy purple garment fastened with buckles:* v. διαδεω, et εμπορπαω.

6. τα παρα της τυχης;] supple χρηματα Angl. *the goods of fortune.*

7. εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, όσα μεν ητησε παρ' εμου—] τα Αριστοτελους, i. e. κατα τα πραγματα Αριστοτελους, et ordo est—κατα τα πραγματα Αριστοτελους εασον εμε μονον ειδεναι [τοσαυτα] όσα ητησε παρ' εμου Angl. *with respect to what concerns Aristotle, permit me alone to know what things he demanded from me—the exhorbitance of his demands.*

8. οἱα δε επεστελλεν.] i. e. τοιαυτα οἱα, &c. Angl. *and such letters as he sent.*

9. ὡς δε κατεχρητο—] Ordo est: ὡς δε κατεχρητο τη φιλοτιμια μου περι παιδειαν, θωπευων, &c. *quam abusus est meo doctrinarum ambitioso studio, adulans*, &c. v. καταχραομαι.

10. ὡς και τουτο μερος ον ταγαθου,] *tanquam ac si hæc esset pars summi boni*,—ταγαθου, pro του αγαθου.

45. 1. ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων;] Angl. *that he himself might not be ashamed when receiving.* Verbum apud Græcos sæpè hoc modo construitur cum participio. [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. αισχυνω.

2. πλην αλλα] Vide supra ad p. 41. n. 8.

3. απολελαυκα—] v. απολαυω.

4. το λυπεισθαι—] Angl. *the being vexed*—v. λυπεω.

5. κατηριθμησω—] Angl. *thou didst enumerate.* v. καταριθμεω.

6. οισθα ὁ δρασεις;] Angl. *knowest thou what thou shalt do?*

7. ὑποθησομαι,] *suggeram*: v. ὑποτιθημι.

8. συ δε, και το ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε,] Angl. *do thou at least however draw and drink the water of Lethe in large gulps.*

9. παυσῃ—ανιωμενος;] *desines dolore affici.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. ανιαω. 43.

10. και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω,] Abi—*etenim et Clitum illum video,*—

11. ὧν εδρασας αυτους.] i. e. αντι των κακων ὧν εδρασας αυτους, Angl. *for the injuries which thou didst them:* δραω, *facio,* habet duplicem accusativum; sed ὧν relativum hic in genitivo ponitur, ut concordet cum antecedente subaudito. Nam "Relativum apud Græcos sæpè concordat cum antecedente non solum in genere et numero, verum etiam in casu."

12. ὡστε την ετεραν συ ταυτην βαδιζε·] i. e. δια την ετεραν ταυτην ὁδον.

13. Λογισωμεθα,] Angl. *Let us reckon together—Let us settle accounts*—v. λογιζομαι.

14. αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων—] Angl. *for it is better to come to a determination about them*—και απραγμονεστερον, *and attended with less trouble.* v. ὁριζω, et απραγμων.

15. εντειλαμενῳ—] supple σοι· *tibi mandanti.* v. εντελλω.

16. πεντε δραχμων.] supple αντι· Angl. *for five drachmas.*

17. πολλου λεγεις.] supple αντι· *magno dicis.* Et sic in cæteris ejusmodi subauditur αντι.

18. Τιθει—] Angl. *set down.* Contracte pro τιθεε, præs. imp. à τιθεω, pro quo τιθημι.

1. ὑπερ του ἱστιου,] Angl. *to mend the sail.* 44.

2. ὡς επιπλασαι—τα ανεῳγοτα,] Angl. *to stop up the chinks.* v. πλασσω, et ανοιγω. ὡς præfigitur infinit. more Attico.

3. δυο δραχμων ἁπαντα.] Angl. *in all two drachmas.*

4. αξια ταυτα ωνησω.] Angl. *thou hast bought these cheap enough.* v. ωνεομαι.

5. διελαθεν—] Angl. *has escaped me.* v. διαλανθανω.

6. αποδωσειν φῃς;] Vide supra ad p. 32. n. 17.

7. ενεσται τοτε—] Angl. *then one shall be able*—[ενεσται contract. pro ενεσεται, ab ενειμι.] αποκερδαναι εν τῳ πληθει, *to gain something in the crowd*—παραλογιζομενον τα πορθμια, *by over-*

44. *charging the fare*; post ενεστι subauditur μοι et ante αποκερδαναι subauditur εμε, ad quod refertur παραλογιζομενον.

8. καθεδουμαι—] v. καθεζομαι.

9. αναπλεω] Att. pro αναπλεοι. Vide supra ad p. 6. n. 3.

10. εξῳδηκας την γαστερα, και τα σκελη.] *tumefactus ventrem et crura.* Ante γαστερα subauditur κατα.

11. ὡς εοικασι.] *ut videntur.* Vide supra ad p. 30. n. 14.

12. Πανυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα.] γαρ refertur ad id quod subauditur—Nihil mirum, NAM hæc *valde sunt expetenda:* ταυτα εστι—Neutrum plur. &c.

45. 1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΜΥΘΩΔΗ] Hoc est—LUCIANI FABULOSA: vel DIALOGI FABULOSI: in quibus scilicet optimè deridet quæ de diis suis somniarunt veteres.

2. οισθα,] Per Sync. pro οιδασθα, et hoc Æol. pro οιδας. Vide supra ad p. 35. n. 2.

3. τῳ τροπῳ—] i. e. εν τινι τροπῳ· τῳ pro τινι, Atticè.

4. ενηλλαγη;] *mutata est?* v. εναλλασσω.

5. μετεβαλεν—] *mutavit.* v. μεταβαλλω.

6. επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι·] *machinata est infelici*—nempè Iô. v. επιμηχαναομαι.

7. τουνομα,] i. e. κατα το ονομα, *nomine*; επεστησεν, *opposuit.* v. εφιστημι.

8. Καταπταμενος—] *quum devolaveris.* v. καθιπτημι.

9. που—] *uspiam.* Vide supra ad p. 35. n. 2.

10. τολοιπον—] Articulus in neutro genere cum omnibus orationis partibus, si conjunctionem excipias, constructus absolutè ponitur in casu quarto, subaudita tamen in plurimis præpositione κατα cumque illis aliquando ita coalescit, ut una vox videatur. HOOGEVEEN apud *Vigerum:* τολοιπον est igitur κατα το λοιπον, *in posterum, deinceps, deinde.* Vide infra ad Anacr. Od. I. 10.

11. τοις εκει.] i. e. τοις ανθρωποις εκει ουσι, *hominibus ibi existentibus:* i. e. *incolis loci.*

12. και τον Νειλον αναγετω,] Angl. *and let her raise the Nile.* v. αναγω.

1. Την νησον την πλανωμενην—] Ordo est, ω Ποσειδον, συμβεβηκε την νησον την πλανωμενην την σπασθεισαν απο της Σικελιας επινηχεσθαι ὑφαλον· ηδη στησον ταυτην, φησιν ὁ Ζευς κ. τ. λ. Angl. *Neptune, it hath so happened that the roaming island, the island*, I mean, which was *torn from Sicily, is still floating under water*: or *Neptune, the roaming island*, which was *torn from Sicily, is still floating under water, stop it, says Jupiter*, &c. Nam, ut observat *Zeunius* ad *Vigerum*, [cap. 5. sect. 11.] verbum συμβαινει, sequente infinitivo, abundare videtur ex Atticismo; et citat ex Platone, [in Phæd. cap. 12. et 13.] συμβαινει ειναι, quæ idem sonant, illo judice, ac εστι. In hujusmodi tamen locutionibus non dubitandum quin à verbo συμβαινει accrescat sententiæ aliquid fortuiti. Cæterùm συμβεβηκε, utpote temporis ejus quod ritè vocant præs. perf. significat: Angl. *it hath happened, and still is the case*. v. πλαναω, αποσπαω, et επινηχομαι. 46.

2. δηλον—] Ex qua voce hæc insula nomen suum obtinuisse fertur; insula nempe Delos, omnium Cycladum clarissima: εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ, *in medio Ægæo*. Angl. *in the middle of the Ægean sea*. Sic, summa arbor, *the top of a tree*: ima pagina, *the bottom of a page*. Cujusmodi locutio solennis est tum apud Græcos tum apud Latinos Scriptores; quam debent observare tirones.

3. δειται γαρ τι αυτης.] Angl. *for he hath some use for it*. v. δεομαι.

4. Πεπραξεται τουτο,] Angl. *this shall be done immediately*; tempus nempè quod vocant *paulo post futurum*. v. πρασσω.

5. αναφανεισα,—] Angl. *when made to appear*. v. αναφαινω.

6. πονηρως ὑπο των ωδινων εχει.] malè *à doloribus habet*.

7. εντεκειν;] v. εντικτω.

8. κατελαβε—] *obstrinxit*—v. καταλαμβανω.

9. στηθι, ω νησε, και αναδυθι—] στηθι supple σεαυτην Angl. *halt, island, and emerge*;—nimirum alloquitur insulam per figuram prosopopœiæ.

10. ὑποφερου,] Angl. *move under water*.

46. 11. ὑποδεξαι,] v. ὑποδεχομαι.

12. του αδελφου—] *mei fratris*—Jovis scil. [Vide supra ad p. 40. n. 2.] τα τεκνα δυο, Apollinem nempè ac Dianam.

13. τεχθη,] v. τικτω.

14. μετεισι, και τιμωρησει τη μητρι.] *persequentur et ulciscentur pro sua matre.*—" de verbo ειμι, *eo*; cum ejus compositis " tenendum est, apud Atticos formam futuri non esse in usu, " sed semper adhiberi præsens tempus etiam in significatione " futuri." Zeunius apud *Vigerum*: Cap. 5. sect. 3.

47. 1. ἑστηκεν ἡ Δηλος.] supple ἑαυτην. *Constitit Delos.*

2. Δεξαι—] v. δεχομαι. De hac Fabulâ vide Hom. Iliad. χ, passim.

3. πεπονθοτα·] *passum*. v. πασχω.

4. καταςβεσον—] v. καταςβεννυμι.

5. Ξανθε;] Xanthus, amnis celeberrimus in campis Trojanis, qui et Scamander dicitur.

6. κατεκαυσεν;] v. κατακαιω.

7. απηνθρακωμαι ὁλος—] Angl. *I am reduced quite to a cinder*. v. απανθρακοω.

8. τον υἱον της Θετιδος.] Vide supra ad p. 30. n. 24.

9. επαυσατο της οργης,] supple απο, *cessaret ab irâ*. Vide supra ad p. 4. n. 25.

10. απεφραττε μοι τον ῥουν,] Angl. *and was damming up my current*. v. αποφραττω, et ῥοος.

11. αποσχοιτο των ανδρων.] i. e. σχοιτο απο των ανδρων. Angl. *he might hold himself from the men*: i. e. *he might abstain from the men*; ut planè significat aor. 2. opt. M. verbi απεχω: quod vide.

12. ἐτυχε και γαρ πλησιον που ων.] Angl. *for he happened to be somewhere at hand*; τυγχανω sæpè construitur hoc modo cum participio, sic τυγχανω ων, *forte sum*; ετυγχανον ων, *forte eram*, ετυγχανομεν οντες, *forte eramus*, &c. Vide supra ad p. 35. n. 2.

13. ὁσον,] cui respondet suppressum τοσουτον.

14. ειποθι αλλοθι,] *sicubi alibi, si quibus aliis in locis*.

15. αυτον δε εμε—] i. e. εμαυτον δε—ὑπερκαχλασαι ποιησας, 47.
et quum meipsum effervescere fecisset.

16. μικρυ δειν ὁλον ξηρον ειργασται.] *parum abfuit quin me totum aridum reddiderit ;* vel, *propemodum me totum aridum reddidit ;* Angl. *he hath almost made me quite dry :* "μικρου "δειν, ολιγου δειν, absolutè ponuntur pro *Propemodum.*" Hoogeveen apud *Vigerum ;* [Cap. 5. sect. 3. ubi vide plura.] v. εργαζομαι.

17. Θολερος—] supple ει—ὡς εικος—supple εστι—*ut par est.*

18. το αιμα μεν,—ἡ θερμη δε—] supple τουτο εποιησαν, vel tale quid.

1. ουκ αιδεσθεις—] *non reveritus*—v. αιδεομαι. 48.

2. διατεμειν.] v. διατεμνω.

3. διελε—] *divide.* v. διαιρεω.

4. κατενεγκων.] αυτον, scil. τον πελεκυν· Angl. *bringing it down—fetching a stroke with it.* v. καταφερω.

5. Πειρᾳ μου, ει μεμηνα ;] Angl. *are you trying if I be mad ?* v. πειραομαι, et μαινομαι.

6. προσταττε δ᾽ ουν ταληθες,] *Quin impera verè*—ταληθες, pro το αληθες.

7. αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ,] Angl. *but you must come down with all your soul.* v. καθικνεομαι.

8. αἱ μου τον εγκεφαλον αναστρεφουσιν.] Angl. *which jumble,* or *derange my brain.*

9. ουδε κατα την Ειλειθυιαν, μαιωσεται σε.] *neque ad morem Lucinæ tibi obstetricabitur ;* Angl. *nor will deliver thee in the manner of Lucina.* v. μαιοομαι.

10. κατοισω—] v. καταφερω.

1. οξυθυμος ησθα,] Angl. *were you peevish :* ησθα, Æolicè 49. pro ης.

2. τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων,—] Angl. *maintaining a virgin of such a size alive under the membrane of thy brain :* και ταυτα ενοπλον, *and that too armed.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

3. ελεληθεις εχων] *clam habueras.* "Λανθανω cum participio

49. "jungi solet, tumque Latinè per adverbium *clam* explica- "tur: ut, ελαθεν υπεκφυγων, *clam aufugit*. Aliquando per no- "men *imprudens*, ut, ελαθεν εις μεσους εμπεσων τους πολεμιους, "i. e. *imprudens medios in hostes incidit*." VIGERUS. [Cap. V. sect. 8.] Ad quæ doctissimus *Hoogeveen* ita annotavit: Vel per verbum *ignoro*, *non animadverto*. Plat. Crit. p. 49. lin. 11. ελαθομεν ἡμας αυτους παιδων ουδεν διαφεροντες, *Non animadvertimus, nos à pueris nihil differre*. Ubi vide plura. Cæterùm ελελη θεις est 2. s. plusquam. ind. med. verbi ληθω, pro quo in usu est λανθανω.

4. πυῤῥιχιζει,] Rectè Minerva vixdum nata πυῤῥιχιζει, Dea bellatrix ενοπλιον ορχησιν saltans. HEMSTERHUIS. v. πυῤῥιχιζω.

5. το μεγιστον,] i. e. το πραγμα ὁ εστι μεγιστον, *quod maximum est*.

6. γεγενηται] Angl. *she has become, she is;* temp. quod ritè vocant præs. perf. v. γινομαι.

7. εν βραχει·] supple χρονῳ. Lat. *brevi*.

8. τουτο] Angl. *this circumstance*—viz. her being blue-eyed.

9. εγγυησας μοι αυτην.] Angl. *by betrothing her to me*. v. εγγυαω.

10. το γε επ' εμοι—] i. e. κατα το πραγμα ὁ γε εστιν επ' εμοι· Angl. *as far as depends upon me; quantum in me est*. Vide supra ad p. 35. n. 5.

11. Παυσασθε—εριζοντες—] *desinite rixari*—Angl. *give over quarrelling;* ubi idioma linguæ Anglicanæ idem est ac Græcæ; verbum nempè construitur cum participio. v. παυω.

12. απρεπη γαρ ταυτα,] supple εστι. "Neutrum plur." &c.

13. αλλοτρια—] supple απο.

14. τουτονι τον φαρμακεα—] Angl. *this druggist here*. Vide supra ad p. 31. n. 2.] προκατακλινεσθαι μου, i. e. κατακλινεσθαι προ μου, *ante me accumbere?*

50. 1. ἁ μη θεμις ποιουντα,] Quia scilicet mortuum suscitaverat Hyppolitum, à Jove fulmine percussus. DU SOUL. Vide Virg. Æneid. Lib. 7.

2. μετειληφας;] v. μεταλαμβανω.

3. *Επιλελησαι γαρ και συ,*] *γαρ* refertur ad id quod retice- 50.
tur—Quare ita dicis? Nam *et tu oblitus es*—*επιλελησαι*, 2. s. perf. pass. in med. sensu, verbi *ληθω*, pro quo *λανθανω*, *lateo*; *λανθανομαι*, in v. med. *obliviscor*; *επιλελησαι—καταφλεγεις*, *oblitus es te conflagrâsse?* Verbum construitur cum participio, ut sæpe solet: *εν τῃ Οιτῃ*, *in Oetâ*—monte scil. Thessaliæ morte et sepulchro Herculis claro. Vide infra ad p. 51. n. 13.

4. *ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ἡμιν·*] Angl. *We have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion*; *ουκουν*, cum accento acuto, est particula negativa; *ισα και ὁμοια*, adverbialiter, et *βεβιωται* impersonaliter, usurpantur. v. *βιοω*.

5. *τοσαυτα δε πεπονηκα,*] *tantosque labores exantlavi.* v. *πονεω*.

6. *επιθησειν των φαρμακων,*] ante *των* subauditur *εκ*, vel *μερος τι*. v. *επιτιθημι*.

7. *επιδεδειγμενος.*] v. *επιδεικνυμι*.

8. *διεφθαρμενος τῳ σωματι*—] i. e. *εν τῳ σωματι*· Angl. *having your body wasted.*

9. *του χιτωνος—του πυρος*·] concordant in gen. cum *αμφοιν*. Cæterùm, hic respicit Lucianus vestem quam Hercules à Deianeirâ acceperat, veneno hydræ infectam; et rogum quem in Œtâ constructum conscenderat.

10. *ουτε εξαινον ερια*—] Angl. *nor did I card wool.* v. *ξαινω*.

11. *πορφυριδα ενδεδυκως,*] Angl. *having put on a purple garment.* v. *ενδυω*.

12. *ὑπο της Ομφαλης*—] *ab Omphale*—regina scil. Lydiæ, cui Hercules per triennium inserviebat.

13. *ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα.*] Angl. *nor did I, in a fit of frenzy, slay my children and my wife:* Herculem perstringit propter filios interfectos quos ex Megarâ genuit, ipsamque adeo Megaram. v. *μελαγχολεω*, et *αποκτεινω*.

14. *παυσῃ λοιδορουμενος μοι,*] *nisi desieris mihi conviciari,*—vide supra ad p. 49. n. 11.

15. *μαλα εισῃ,*—] Angl. *you shall know to your sad experience*; *ειδεω*, scio: in f. med. *εισομαι*, &c.

50. 16. αραμενος σε,] *quum te pro meipso sustulero,*—vide supra ad p. 7. n. 20.

17. ὡςε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε,—] *adeo ut ne ipse quipem Pœan tibi mederi potuerit;* ὡςε construitur cum infinitivo, præcedente accusativo: το κρανιον συντριβεντα, supple κατα· *cranium contritus:* vel, *contrito cranio.*

18. αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου·] Gen. hic regitur ab απο in compositione.

19. καιτοι ευγνωμον,] supple εστι.

51. 1. ην εθελησω—] Vide Hom. Iliad. ϑ, 17. unde hæc desumpta sunt.

2. ὑμεις δ’ ην αποκρεμασθεντες κατασπᾳν βιαζησθε με,] *si autem vos inde suspensi me violenter detrahere conaremini.* v. αποκρεμαννυμι, et βιαζομαι.

3. και την θαλασσαν συναρτησας—] *mari etiam appenso*—μετεωριω· *in sublime tollam;* f. 1. ind. act. more Attico pro μετεωρισω, verbi μετεωριζω, quod vide.

4. ακηκοας.] Att. pro ηκοας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ακουω, *audio.*

5. καθ’ ἑν’] *singulatim,* ἑν’ pro ἑνα.

6. ουκ αν αρνηθειην.] *non negaverim,* v. αρνεομαι.

7. ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν,] *simul autem tot* diis *antecellere.* Verba excellentiam denotantia habent post se genitivum. Nam eandem ferè vim possident quam gradus comparat.

8. ὡς μη καταβαρησειν αυτον.] i. e. ὡς μη ἡμας καταβαρησειν αυτον. Angl. *that we shall not be able to weigh him down:* ὡς et ὡστε cum infinitivo construuntur, præcedente accusativo. Vide supra ad p. 50. n. 17.

9. προσλαβωμεν.] Angl. *we should add.* v. προσλαμβανω.

10. ουκ αν πεισθειην.] Angl. *I would not be persuaded* to believe it. v. πειθω.

11. Ευφημει,] *Bona verba;* Angl. *softly.* v ευφημεω.

12. της φλυαριας.] supple απο, vel ἑνεκα· Angl. *from*—or —*on account of our prating.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

13. Οιει γαρ—] Refertur istud γαρ ad aliquid subauditum—

Nihil opus est ut ita moneas—*putasne* ENIM—&c. οιει, in 2. pers. præs. pro. οιῃ, ab οιομαι. Vide supra ad p. 50. n. 3. 51.

14. ουχι δε προς μονον σε,—] Angl. *and not but to thee alone,* —ὃν εχεμυθειν ηπισταμην, *whom I knew capable of keeping a secret;* ηπισταμην, idem Atticè quod επισταμην, imperf. ab επισαμαι. Th. ισημι, scio.

15. ὁ γ᾽ ὂν μαλιστα—] Ordo est, γουν ουκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε [το πραγμα] ὁ εδοξε μοι ακουοντι μαλιστα γελοιον μεταξυ της απειλης, *non igitur potuerim reticere ad te id quod visum est mihi audienti maximè ridiculum inter minas ejus.*

16. ου προ πολλου,] i. e. plenis notis exaratum, πολλου χρονου ου οντος προ, *haud ita pridem.*

17. ὁ Ποσειδων—] Vide hanc fabulam apud Hom. Iliad α, 396.

1. επαναςαντες,] supple ἑαυτους. Ad verbum, *quum excitâssent se,* i. e. *seditione motâ.* v. επανιστημι. 52

2. επιβουλευσαν ξυνδησαι—] Ordo est: επιβουλευσαν λαβοντες αυτον ξυνδησαι; Angl. *they formed a plot to lay hold of him and bind him:* ξυνδησαι, Atticè idem quod συνδησαι. v. συνδεω.

3. ὡς παντοιος ην—] Angl. *how he tried every shift,* δεδιως, *being terrified.* v. δειδω.

4. και ταυτα τρεις οντας.] Angl. *and that too though there were but three of them.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

5. Βριαρεων] Accusat. Att. à nominat. Βριαρεως *Briareus.* Vide supra ad p. 6. n. 3.

6. καν εδεδετο—] καν pro και αν· Angl. *he would even have been bound,* [συν] αυτῳ κεραυνῳ και βροντῃ, *with his very lightning and thunder:* εδεδετο, 3. s. plusq. ind. pass. à δεω, quod vide.

7. επῃει μοι γελαν—] Angl. *a fit of laughiag seized me*—επῃει—3. s. imperf. ind. Att. verbi επειμι.

8. Πρωτευ,] Proteus Deus marinus, Oceani et Tethyos filius. Hunc artium peritum fuisse tradunt *Homerus* Od. iv. et *Virgilius* item iv. Georg. et in varias se formas vertere solitum; ut nunc animal, quandoque arbor aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. COGNATUS.

52. 9. ἐνάλιόν γε ὄντα,] Angl. *since thou art a sea god.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

10. καὶ δένδρον ἔτι φορητόν] i. e. καὶ ἔτι φορητόν ἐστι σε γίνεσθαι δένδρον. *Et ferri etiam potest te fieri arborem.*

11. ἀλλαγείης,] *teipsum mutaveris.* Aor. 2. pass. in sensu med. v. ἀλλάσσω.

12. εἰρήσεται—] Uti vero dantur verba quædam, quæ sub formâ Mediâ significationem merè Activam habent; ita etiam dantur verba, sub eadem formâ significationem contrariam, id est, merè Passivam habentia; quæ appellare possis *Medio Passiva.* In hoc genere nullum tempus frequentius Passivè usurpatur quam *Futurum.* Kuster de *Verb. Med.* sect. 3. εἰρήσεται igitur hic poni videtur pro εἰρηθήσεται. v. ἐρέω. Vide Coll. Gr. Maj. ad p. 99. n. 1.

13. ἀνεῳγμένοις] v. ἀνοίγω.

14. ἐς ὅσα—] supple εἴδη, *in quantas formas,* μετεποίησα ἐμαυτόν; *mutaverim meipsum?*

53. 1. προσενεγκαι—] aor. 1. imperat. med. v. προσφέρω.

2. εἴσῃ] 2. sing. f. 1. ind. med. ab εἴδω. quod vide.

3. τὸ καίειν] *facultas urendi.* Vide infra ad p. 76. n. 6.

4. οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε,] *Polypum nunquam vidisse.* "De polypi vario ingenio meminit *Plinius* IX. c. 29. "Præterea *Plutarch,* in libello περὶ πολυφιλίας, ex Theognide." Cognatus.

5. οὐδ' ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι.] Prius ὃ est pronomen relativum, cujus antecedens est τὸ πρᾶγμα subintellectum; posterius ὁ est articulus. Verbum πάσχω significare dicitur *patior,* et interdum, quod forsan mireris, *ago.* Potius significat *afficio aliqua re: in peculiari sum conditione,* adeo ut hæc verba reddi possunt Angl. *nor to know the peculiar situation, condition, or nature of that fish.*

6. Ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας,] Angl. *to whatever rock it happens, upon approaching, to apply its hollow claws,* καὶ προσφὺς ἔχηται κατὰ τὰς πλεκτάνας, *and by clinging, hold itself fast by its shaggy surface.* v. ἁρμόζω, et προσφύω.

7. λάθῃ] v. λανθάνω.

8. το δε σον—] supple παθος, Angl. *but thy situation*— 53.

9. πιστευσειας,] pro πιστευσαις. Vide supra ad p. 30. n. 3.

10. Εχεις μοι ειπειν,] *Potesne mihi dicere*—Nam εχω interdum idem significat ac δυναμαι, modò subintelligas την δυναμιν, *potentiam*.

1. ξυγγινομενος,] Att. pro συγγινομενος. v. συγγινομαι. 54.

2. ὁμοιοι γαρ.] supple εισι.

3. ὁποσα ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου ετρωθη,] i. e. τα ιχνη τοσουτων τραυματων ὁποσα ετρωθη ὑπο του Βεβρυκος Αμυκου. Angl. *the scars of such wounds as he received from Bebrycian Amycus.* Erat ille Amycus Bebryciorum rex, quem Pollux cum suis, in Argonautarum expeditione, malo dolo agere conantem interfecit; Ex quo facto Pollux interdum Αμυκοφονος vocatur. v. τιτρωσκω.

4. ἁτερος—] pro ὁ ἑτερος.

5. το προσωπον.] subauditur κατα.

6. ωνησας, διδαξας—] me *juvisti docendo*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

7. ξυνεισιν—] Att. pro συνεισιν· ἡμιν regitur à συν in composit.

8. εξ ἡμισειας,] supple μοιρας; *ex dimidiâ* parte, vel *alternis vicibus*.

9. τεθναναι] præs. inf. à τεθνημι, pro quo in usu θνησκω.

10. πλην αλλα.] Vide supra ad p. 41. n. 8.

1. η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες;] Angl. *shall they do nothing but feast with us, stout as they are?* v. ευωχεω. 55.

2. Εστι γαρ τις—] Refertur istud γαρ ad id quod in hoc colloquio præcessisse videtur. Interrogaverat forsan Mercurius —"Nonne miseret te mei?" (vel tale quid)—*Estne enim aliquis*, &c.

3. τι μη λεγω—] i. e. δια τι, &c. Vide supra ad p. 29. n. 4.

4. διαστρωσαντα την εκκλησιαν.] Angl. *after having arranged the council chamber.* v. διαστρωννυμι.

5. και επανελθοντα ετι κεκονισμενον,] Angl. *and after I have returned all over dust.* v. επανερχομαι, et κονιζω.

6. πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν,] *prius autem quam recens emptus hic pincerna veniret*—Ganymedem intelligit: "rapti Ganymedis honores." Virg. Æneid. I.

56. 1. αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν, μεμερισμενον] Angl. *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am.* v. μεριζω.

2. τα μεν της Ληδας τεκνα,] Castor et Pollux. Cum Castor in pugnâ adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, et impetravit à Jove ut alternatim viverent. Leedes. Vide Virg. Æneid. vi. 121. et quæ ibi annotavit vir doctissimus Car. Ruæus.

3. εν ᾁδου ειναι] Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. και οι μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι,] i. e. Hercules et Bacchus, nam Hercules fuit Jovis et Alcmenæ filius: Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia. Leedes.

5. ὁ δε Μαιας Ατλαντος—] i. e. ὁ δε υιος Μαιας της θυγατρος Ατλαντος—

6. παρα της Καδμου θυγατρος,—] Si *Europam* intelligit, illa erat soror, non filia Cadmi. "Vel hæc esse valde corrupta oportet, vel quod potius credo, *Lucianum* memoriæ vitio, dum his ludicris animum relaxat, parum attentum pro sorore Cadmi, filiam posuisse." Hemsterhuis. *Danae,* Acrisii Argivorum regis filia, à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit, se manu ejus qui ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit. *Antiope,* Lyci Thebarum regis uxor, fuit Æsopi filia, vel, ut alii volunt, Nyctei. Hanc Jupiter in satyrum conversus gravidam fecit, quæ Zethum et Amphionem ex eo compressu peperit. Leedes.

7. πεπομφε—] Att. pro πεπεμφε. v. πεμπω.

8. απηγορευκα—] v. απαγορευω.

9. αν ηξιωσα πεπρασθαι,] *postulaverim vendi.* v. πιπρασκω.

V. NOTÆ IN PLUTARCHUM.

1. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.] Hoc est—PLUTARCHI APOPHTHEGMATA, sive *Dicta brevia et sententiosa* illustrium hominum. Natus est PLUTARCHUS Chæroneæ in Bœotiâ, (unde Chæronensis dicitur) anno Christi 50. Romam venit, ibique philosophiam docuit; et consulari dignitate ab Imperatore Trajano ornatus, Illyrio præfuit; posteaque ab Hadriano Græciæ procurator constitutus est. Admodum senex functus est sacerdotio Pythii Apollinis; et obiit in patriâ suâ circiter ann. Chr. 130. Multa monumenta reliquit ingentis eruditionis et miræ fecunditatis ingenii. Sed in stylo suo nequaquam assecutus est elegantiam summorum veterum scriptorum. Attamen quæ scripsit thesaurum scientiæ tam amplum et pretiosum complectuntur, ut ex eorum studio senes, viri, juvenes summum emolumentum et voluptatem percipere possint. Opera Plutarchi in duas classes vulgo dispertiuntur, quarum prior comprehendit *Vitas parallelas*, opus sanè egregium et utillissimum; posterior autem *Moralia*, &c. quæ omnia diligenter enumeravit doctissimus Fabricius in Bibliothecâ Græcâ. Ex variis editionibus, quæ post inventam artem Typographicam prodierunt, sequentes indicare liceat. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr. et Lat. ex versione Hermanni Cruserii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia: Gr. et Lat. Principibus ex Editionibus castigavit, virorumque doctorum, suisque annotationibus instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774—1782, in 8vo. 4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat.—ex recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724 et 1729, in 4to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich. Maittaire. Lond. 1741, in 57.

57. 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Moralia &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wyttenbach, &c. [V Tom. jam prodierunt.] Oxon. 1795, &c. in 8vo. Plura volentes de Plutarcho adeant Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. xi. et Christoph. Theoph. Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

2. Μεμνων,] Persici exercitus dux ad Granicum.

3 πολεμων] Verba pugnandi, sequendi, adorandi, precandi, hortandi, jubendi, reprehendendi, utendi, conversandi, colloquendi, Dativum requirunt. STROTH.

4. πολλα βλασφημα και ασελγη—] supple επεα. Angl. *many injurious and petulant expressions.*

5. τρεφω μαχουμενον,] *alo ut pugnes.* Apud Græcos participium sæpè ponitur hoc modo post verbum; τρεφω σε μαχουμενον, Angl. *I maintain thee to fight,*—

6. εξωρκιζον.] Angl. *used to bind by an oath.* v. εξορκιζω.

58. 1. πρεσβευσαμενων προς αυτον άμα των Τρωων και των Αχαιων,] *quum misissent legatos ad eum simul Trojani et Achivi,*—

2. εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, &c.] Angl. *desired Paris to give up Helen, and to accept of* TWO *handsome women from* HIM. Paris vocatur etiam Αλεξανδρος ab Homero: αποδοντα την Ἑλενην, *restitutâ Helenâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αποδιδωμι.

3. Σιταλκου—] Et hic Sitalces, qui etiam Sitalcus dicitur, Thracum erat rex. STROTH.

4. των ιπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.] Angl. *that he thought there was no difference betwixt him and his grooms.* [Vide supra ad p. 32. n. 17.] μηδεν regitur à κατα subintellectâ: et των ιπποκομων ab απο.

5. διεβη—] v. διαβαινω· et confer Corn. Nepot. in Milt. c. 3. STROTH. διεβη Δαρειος, *Darius expeditionem fecisset.*

6. απαλλαττεσθαι·] *ut ab eo deficerent.* v. απαλλαττω.

7. αρχεις Μακεδονων—] αρχω regit genit. per vim nominis quæ inest verbo: idem est scil. ac αρχων ειμι.

8. μεμαθηκοτων] v. μανθανω.

9. ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος.] Angl. *asked if Philip*

does this—In ejusmodi scil. locutionibus præs. temp. usurpari possit. v. ερωταω.

1. θαυμαζοντων δε των αλλων,] *et omnibus admirantibus*—59. Ismeniam scil.

2. ωμοσεν] *juravit*; ἡδιον—supple ειναι· vel simpliciter ἡδιον ακουειν, *se jucundius audire*. v. ομνυμι.

3. επει τελευταν εμελλε,] Angl. *when he was going to die, when he was upon his deathbed*,—[Vide supra ad p. 4. n. 18.]. τελευταν supple τον βιον· [vide supra ad p. 17. n. 10.] etiam hic Scilurus Scytharum erat rex.

4. εξελων] v. εξαιρεω.

5. συνεκλασε·] v. συγκλαω.

6. συνεστωτες.] perf. part. med. verbi συσταω, pro quo in usu συνιστημι, perf. med. συνεσταα, in part. συνεσταως—αυια—αος, Att. et contr. συνεστως, συνεστωσα, συνεστως, gen. συνεστωτος, συνεστωσης, συνεστωτος, &c. Alii volunt esse pro συνεστηκως, perf. part. act.

7. ειωθει] *solebat*. v. εθω.

8. ότι τοιαυτα παιων προτερον,] Angl. *that though he used to make such formerly*. fictilia scil. νυν ταυτα ποιει—*he now makes these*—aurea scil. Pulcherrimus hìc usus temporis præs.

9. ότι Ω κεραμευ] non peculiaris est Plutarcho hæc apparens redundantia vocis ότι· usurpatur hoc modo apud elegantissimos scriptores. Vide infra ad p. 72. n. 11.

10. Αικα ταυταν ἑλω.] *si hanc cepero*; αικα ταυταν, Doricè pro εικε ταυτην, supple πολιν. v. αἱρεω.

11. κατα κρατος,] *vi, per vim*.

12. προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος.] *I'll treat with*—or *I will complain to your masters*: εσται per sync. pro εσεται.

1. προσβαλοντες] supple ἑαυτους· *quum appulissent ad*—τῃ νησῳ regitur à πρὸς in compos. 60.

2. αφεσπασαν,] *abstulissent*. v. αποσπαω.

3. βασιλευς] respicit fabulam Ulyssis et Polyphemi. Vide Hom. Odyss. ι, 382.

4. Διων;] Vide Corn. Nepot. in Dione.

60. 5. των φιλων—] Angl. *of his friends*—subauditur εκ. Vide supra ad p. 3. n. 9.

6. ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι,] *de illo questionem habere noluit*,—v. ὑπομενω, et ελεγχω· ζην pro ζαειν. v. ζαω· "ζην φυλαττομενον per Græcismum ponitur, pro οὑτω ζην ὡστε φυλαττεσθαι." Stroth.

7. του Φιλιππου κατορθουντος,] *Philippo feliciter gerente*—v. κατορθοω.

8. κταται·] pro κταεται, Angl. *he is acquiring*. v. κταομαι.

9. Ολυμπια δραμειν σταδιον,] *ut ludis Olympiis stadium curreret*: Ολυμπια, supple κατα. v. τρεχω.

10. Επιθυμιωντι—] *thura adolenti*—v. επιθυμιαω.

61. 1. της λιβανωτοφορου κρατησης.] *quando subegeris thuriferam regionem*: nam χωρας subauditur: et κρατεω regit genit. Vide supra ad p. 58. n. 7.

2. ειδως] *quum cognoveris*, contractè pro ειδηκως, v. ειδεω.

3. της αρωματοφορου—] Vide supra ad p. 61. n. 1.

4. ὁσον αν αιτηση] *quantum posceret*; τοσουτον ὁσον, *tantum quantum*.

5. Ολυμπια και Πυθια—] κατα scil.—νενικηκοτων. v. νικαω.

6. επολιορκουν;] v. πολιορκεω.

62. 1. ηρωτησαν οἱ στρατηγοι· Μη τι προς τουτοις ἑτερον;] supple κελευοι· *interrogabant duces: ecquid præterea illis mandaret?*

2. Ουκ οιδας,—ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχη λαβη πωγωνος;] Angl. *don't you know that in battle nothing gives a better hold than a beard?* πωγωνος post βελτιων in gradu compar. ponitur in genitivo.

3. διδοντος] pro δωσειν μελλοντος vel etiam επαγγελλομενου, quod verbum etiam ad infinitivum νειμασθαι intelligendum est. Stroth.

4. Καγω,] scil. αν ελαβον. Vide Longin. de Subl. sect. 9.

5. των ὁλων—] scil. πραγματων, similiter Latini *de summa rerum periculum inire*. Stroth.

6. προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας,] Angl. *with a million of men opposed against him*. v. αντιτασσω· προσιεσαν. v. προσειμι.

7. συντιθεμενων] Angl. *agreeing among themselves.* v. συν- 62
τιθημι.

8. το βασιλικον ανοισειν,] supple ταμιειον, *ærarium.* v. αναφερω.

9. εξεωσε της φαλαγγος] i. e. ωσε εκ της φαλαγγος, Angl. *he thrust him out of the line*; εξεωσε, pro εξωσε. v. εξωθω.

10. ανεγνω,] 3. s. aor. 2. verbi αναγνωμι, pro quo in usu αναγινωσκω, *lego*.

1. αφελομενος] v. αφαιρεω. 63.

2. επεθηκεν] v. επιτιθημι.

3. Εν δ' Αμμωνος] supple τῳ ἱερῳ ὑπο του προφητου, Vate nempè, per quem consultantibus oraculum Jovis Ammonis, responsa dabantur. STROTH. Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους] Angl. *he makes those who are best his own sons.* Post ἑαυτου subauditur ὑιους.

5. πληγεις] v. πλησσω· et vide supra ad p. 4. n. 8.

6. συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων—] v. συντρεχω, et εθω.

7. διαχυθεις τῳ προσωπῳ] *vultu placido* vel *hilari.* v. διαχεω. Τουτι Att. pro τουτο· supple εστι.

8. ιχωρ,] sanguinis species subtilior, non rubri sed albi coloris, quæ ex vulneribus Deorum profluere à poëtis putabatur. Hæc verba ex Homero ab Alexandro desumpta sunt, ubi Diomedes Venerem vulnerâsse dicitur. [Vide Iliad. ε, 340.] οἱος περ, subauditur τοιος μακαρεσσι θεοισι, dat. pl. poëticè.

9. τα δε ενδον,] i. e. κατα τα πραγματα οντα ενδον.

10. ἑστιωντες] v. ἑστιαω.

11. εισενεγκαντες,] v. εισφερω.

12 η λιβανωτον] jocus in eo positus est, quod intelligat, sive me ut hominem sive ut Deum excipis: si me hominem esse putas, lignorum plus afferri oportet, ne frigus sentiam; sin vero deum, thus ad sacrificandum mihi. STROTH.

13. ανελειν προσεταξε.] v. αναιρεω et προστασσω.

14. ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε,] Angl. *that he had not practised for many days,*—και εφοβηθη διαπεσειν, *and was afraid he should miss.* v. μελεταω, et διαπιπτω.

63. 15. ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινεν, &c.] Angl. *because he chose to suffer death rather than to appear unworthy of his reputation.* [Vide supra ad p. 60. n. 6.] v. ἀποθνήσκω, et ἀπομένω· φανῆναι est aor. 2. pass. inf. in sensu medio, ut sæpè fit præsertim in verbo φαίνω, quod vide.

64. 1. προυκαλεῖτο] Ordo est; προυκαλεῖτο Ἀλέξανδρον κ. τ. λ. v. προκαλέω.

2. εὖ πάσχειν,] Angl. *to receive favours; εὖ ποιεῖν, to bestow favours.*

3. μαχητέον εἶναι.] supple ἡμῖν· πότερος περιγένηται εὖ ποιῶν, Angl. *which of us should have the superiority in conferring favours.*

4. ἐνεχείρισεν] v. ἐγχειρίζω.

5. προσέθηκε] v. προστίθημι.

6. ὑπερβεβληκέναι] Angl. *that he surpassed*—v. ὑπερβάλλω. [ἐν] ταῖς πράξεσιν, *in his deeds.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

7. ἐδέξατο] v. δέχομαι.

8. τοὺς φίλους] *meos amicos.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] ἤρκεσεν. v. ἀρκέω.

65. 1. πλείονα χώραν ἧς πρότερον εἶχε προσέθηκε.] Angl. *he gave him in addition greater extent of country than that, which he formerly possessed; τῆς χώρας ἥς,* &c. "Relat. concordat cum "antecedente non solum in genere et numero, verum etiam sæpè in casu." v. προστίθημι.

2. Πυθόμενος—λοιδορεῖσθαι,] *quum audivisset se exprobrari*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] v. πυνθάνομαι· βασιλικόν, ἔφη, ἐστὶν εὖ ποιοῦντα, κακῶς ἀκούειν· Angl. *it is incident to a king, said he, when he does good, to be evil spoken of; audio* etiam significat interdum. Angl. *to be spoken of.*

3. τὸν ἐπιτάφιον ἐσόμενον.] i. e. ἐπιτάφιον λόγον, quia multum de eo dici poterat, latumque oratores campum habebant. Stroth.

4. ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι.] *excæcato Cyclope.* [Vide supra ad p. 60. n. 3.] v. ἐκτυφλόω.

5. παραδοὺς,] v. παραδίδωμι· ὡς ἔπιεν—v. πίνω.

6. μεταδῶ.] *participem fieri* in Græca lingua non magis

quam in Latina et vernacula, genitivum requirit. Stroth. 65.
τινος σοι ειπε, των εμων [πραγματων] μεταδω; *Cujus, inquit, rerum mearum te participem faciam?* κακεινος [εφη μεταδος τουτου του πραγματος] ου βουλει, *et ille* me, inquit, participem fac *cujuscunque volueris*,—v. μεταδιδωμι· βουλομαι, βουλει, non βουλῃ in secundâ personâ.

7. των φιλων και θεραποντων αποπλανηθεις,] i. e. πλανηθεις απο των φιλων κ. τ. λ. v. πλαναω.

1. εμβαλων λογον—] *quum in sermone injecisset*—vel *quum* 66.
mentionem intulisset—v. εμβαλλω.

2. ταλλα—] i. e. κατα τα αλλα· ὁτι χρηστος εστιν ταλλα, *eum cæteroquin esse bonum*,——

3. τα πλειστα παρορᾳ,] *pleraque negligere*—v. πολυς, et παροραω.

4. δια το—ειναι.] Angl. *on account of being—because he was*—

5. ἁμα—ἡμερᾳ.] i. e. ἁμα συν ἡμερᾳ—Angl. *at day break*.

6. αφ' ἡς—ἡμερας] i. e. απο της ἡμερας αφ' ἡς—Angl. *from the day when*—ὑμας ανειληφα, *I took you up*—την πορφυραν, scil. και το διαδημα· quæ alloquitur per prosopopœiam. v. αναλαμβανω.

7. προς την μεγιστην ἑορτην] Pascha intellige. Stroth.

8. χρυσοκερως] Accus. plur. à χρυσοκερως, *qui est auratis cornibus*. Flectitur more Attico. Vide supra ad p. 6. n. 3.

9. παραδους] *quum tradidisset*. παραδιδωμι.

10. ενεχειρισαν.] v. εγχειριζω.

VI. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ 67.
Ε.] Hoc est—E Libro quinto Xenophontis de Cyri Institutione. Xenophon Atheniensis natus est Olymp. lxxxii. 3. Ante Chr. 449. Et obiit Olymp. cv. 1. Ante Chr. 359. Fuit vir verè illustris, non minus belli quam pacis artibus excultus; et in scriptis adeo elegans, ut à veteribus nunc Musæ, nunc Apis, Atticæ appellationem adeptus fuerit. Multa enim scripsit varii argumenti, partim philosophici, partim historici;

67. partim politici, quæ omnia recensere non est hujus loci. [Vide Fabricii Biblioth. Græc. Lib. III. C. IV.] Inter cætera jure eminet 'Η ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ, cujus hîc tironibus proponitur brevissimum tantum specimen, plura perspecta habituris quum ad Collectanea Majora, deindè ad ipsum opus pulcherrimum, fuerit perventum. Omnia quæ extant Xenophontis opera sæpè edita fuerunt simul. [De Xenophonte, ejusque operum Editionibus, vide plura in Coll. Gr. Major. ad p. 45. n. 1. Edit. 4tæ.] Inter editiones meliores sunt—1. Xenophontis omnia quæ extant opera, &c. apud Henricum Stephanum, 1561, in fol. 2. Eadem ex recensione tertiâ, et cum versione, &c. *Joh. Leunclavii* Amelburni, apud Wechel. Francof. 1594, in fol. 3. Eadem, quæ est repetitio Wechelianæ. Par. 1625. 4. Eadem, edente *Edvardo Wells*, 5 tomis. Oxon. 1703, in 8vo. 5. Eadem, cura Coroli Augusti Thieme, 4 tomis. Lipsiæ 1763, et 1764, in 8vo. Quædam opuscula Xenophontis sæpè seorsum prodierunt: *De Cyri Institutione* sæpissimè; cujus optimæ Editiones sunt—1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Xenophontis de Cyri Institutione Libri octo. Græca recognovit, &c. binisque dissertationibus auxit et illustravit, &c. Thomas Hutchinson, A. M. Oxon. 1727, in 4to. Qui sæpè etiam prodierunt, in 8vo. sed omissis dissertationibus. [Idem *Th. Hutchinson* etiam edidit, in eadem formâ magnificâ, Xenophontis de Cyri expeditione Libros septem; et de Agesilao Rege Orationem; quæ bis quoque prodierunt in 8vo.] 2. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Rescensuit et explicavit Joannes Carolus Zeunius Prof. Gr. Litt. Viteb. 2 vol. Lipsiæ, 1780, in 8vo. Vide Fabr. Bib. Gr. ubi supra: Harlesii Introd. in Hist. Gr. Ling. p. 163. et Præfationem Zeunii.

2. *'Ο δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τας αρχοντας των συμμαχων*] *Cyrus autem omnes sociorum principes convocavit.* Particula *δε* hæc connectit cum præcedentibus. Nimirùm Gadatas princeps regionis Babyloni finitimæ, et regi Assyriorum sub-

jectæ, ab Assyrio pessimè multatus, ad Cyrum defece- 67.
rat. Certior autem factus Assyrium se ad incursionem in ipsius agrum faciendam parare, Cyrum adit, veniamque impetrat ut, ab eo dimissus in suam regionem, munitiones saltem contra vim Assyrii tueri eniteretur. Profecto Gadata, Cyrus suos ad auxilium ei ferendum hortatur.

3. ἐδοκουν—παρειναι.] *videbantur adesse.* Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est.* HUTCHINSON.

4. ἁ ἐδοκει] i. e. τα πραγματα ἁ ἐδοκει.

5. πριν και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν.] Angl. *even before he obtained from us any favour whatsoever:* πριν construitur cum Inf. v. ὁστισουν, et πασχω. De και ταυτα, vide supra ad p. 40. n. 4.

6. εμβαλλειν] supple ἑαυτον και το στρατευμα· Angl. *to be making an incursion—*

7. καλον τι αν μοι δοκωμεν ποιησαι,] Angl. *methinks we should do an honourable thing,* ει, *if*—&c.

1. φαινοιμεθα—πειρωμενοι] Angl. *we should plainly emdeav-* 68,
our—[vide supra ad p. 49. n. 11. et ad p. 67. n. 3.] νικαν κακως ποιουντας κακως ποιουντες, *to have the advantage in injuring those who injure us;* τους δ' ευεργετουντας αγαθοις ὑπερβαλλομενοι, *and to excel our benefactors in good deeds;* εικος [εστι] *it is probable,* &c.

2. Γαδατα,] gen. s. à nominat. Γαδατας. Ut Θωμας, in gen. Θωμα.

3. ἡττωμεθα αυτου ευ ποιουντες,] Angl. *we are inferior to him in doing good,* ἑνος ανδρος, *to one man,* και τουτου ούτω διακειμενου, *and him too in such a situation;* τοσοι δε οντες, *We,* I say, *who are so many?* Verba vim habentia comparativi gradûs regunt genit. v. ἡτταομαι.

4. συνεπῄνουν ισχυρως ταυτα ποιειν.] Angl. *agreed to act with vigour accordingly.* v. συνεπαινεω.

5. συνδοκει ταυτα,] Angl. *these things seem proper,—*

68. 6. *αρχετω αυτων,*] Γωβρυας δε ἡμιν αρχετω αυτων και ἡγεισθω αυτοις· Angl. *And let Gobryas take the command of them for us, and lead them*: αρχω atque alia verba ejusmodi habent post se genit. Valet nempè αρχω idem ac αρχων ειμι, *imperator sum*, exercitus scil. Possunt et habere Dat. ut ἡγειομαι αυτοις, i. e. ειμι ἡγεμων αυτοις, *dux sum illis, duco eos.*

7. ταλλα ἱκανος·] i. e. κατα τα αλλα ἱκανος, *ad* quævis *alia idoneus.*

8. τας επιουσας ἡμερας ἡδιον αν] αν videtur ex superioribus hîc repetitum esse ex oscitantia librarii. Certè futurum non requirit necessariò illud. Zeunius. τοσουτῳ [κατα] τας επιουσας ἡμερας ἡδιον—*tanto jucundius per sequentes dies*—&c.

69. 1. εφ ἑνος] H. e. *singulis singulos præcedentibus et sequentibus*; αθροοι, *densi.* Hoc pertinet ad agminis altitudinem, quæ hîc erat centenorum hominum. Zeunius.

2. ταχιστα και ασφαλεστατα] usurpantur scil. *adverbialiter*, celerrimè et tutissimè—v. ταχυς, et ασφαλης.

3. βαρυτατον εστι] supple μερος. v. βαρυς.

4. θαττον] αναγκη ἑπεσθαι παντα τα θαττον ιοντα· *facilius omnia sequantur necesse est, quæ expeditiora sunt.* Scholii hæc sive glossæ verba, textum autem esse, παντα τα ελαττονα vel ελασσονα, censuit Leunclavius. Et hoc quidem modo in edit. *Flor.* legitur. Nos MSti Bodl. Stephani edit. *Ald. Eton.* aliarumque fidem secuti sumus. Hutchinson. Probo equidem sententiam Leunclavii, statuentis, θαττον ιοντα esse Scholion τῳ ελαττονα, Zeunius: qui legit αναγκη ἑπεσθαι παντα τα ελαττονα, scil. μερη, *necesse est ut facilius sequantur omnes partes minores.*

5. το ταχιστον] supple μερος· *pars expeditissima.*

6. το γαρ προταχθεν] scil. μερος του στρατευματος, *agmen primum*: αποδιδρασκει. Cum hoc verbum propriè significet *aufugere ut nescias quo quis fugerit*, eleganter transfertur h. l. *ad eos, qui nocturno itinere tam celeriter antecedunt, ut sequentes nesciant, quo illi abierint.* Zeunius.

7. το Μηδων πεζικον·] *peditatum Medicum.* Plerumque dicunt Græci το πεζικον, ἱππικον, ναυτικον, ξενικον, Ἑλληνικον, Περ-

στικον, &c. subaudiendum lectoribus relinquentes substanti- 67.
vum πληθος, vel στρατευμα. LAMBERTI Bos Ellips. Græc. voce πληθος.

8. Αγοιντων] Atticè pro αγετωσαν.

9. ἑπεσθωσαν.] οἱ σκευοφοροι παντων ἑπεσθωσαν. Angl. *let the baggage servants of the whole army follow.* v. ἑπομαι.

10. επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τι ωσι παντα πριν καθευδειν.] Angl. ad verbum, *take care of all, that they may have all their baggage packed up before they go to sleep,* i. e *take care that all may have every part of their baggage packed up*—&c. συνεσκευασμενοι ωσι—perf. subj. pass. in med. sensu, ut sæpè fit. v. επιμελεομαι, et συσκευαζω.

1. το σαυτου ἱππικον] *tuum equitatum.* Vide supra ad p. 70.
69. n. 7.

2. μεθ' ὧν] i. e. αγετωσαν [vel Atticè αγοντων] εκεινοις μεθ' ὧν—

3. το νυν ειναι,] i. e. κατα το νυν, *in præsentia.* "Infinitivus ειναι, apud Atticos, interdum abundat." VIGERUS. cap. v. sect. 6. reg. 10.

4. το ταραχθηναι] Angl. *the being put into confusion*—v. ταρασσω.

5. ασκητεα,] *tenendum est,* και ἡ ταξις διαφυλακτεα, *et ordo servandus.*

6. εξαναστησεσθαι] ὁταν μελλητε [δια] νυκτος εξαναστησεσθαι, h. e. *quotiescunque castra moturi estis nocte.* ZEUNIUS. v. εξανιστημι.

7. ἁ δει ἑκαστον,] i. e. τα πραγματα ἁ δει ἑκαστον εχειν.

8. ὁ δε ὁρμωμενος,] Angl. *and let the person advancing,* αει τῳ [ανθρωπῳ] κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι, *always exhort the one in his rear to follow.* v. παρεγγυαω.

1. Εκ τουτου] supple του χρονου Angl. *after this—from this* 71.
time.

2. ὡς μνημονικως ὁ Κυρος, ὁποσοις—] Dativus refertur ad ellipsin εκεινοις ante ενετελλετο. Ordo est; πως ὁ Κυρος ονομαζων ὡς μνημονικος (s. μνημονικως) ενετελλετο, ὁποσοις συνεταττε! h. e. *quantopere valet Cyrus memoria, ut quoscunque instruebat, iis nominatim mandata daret!* Nam ὡς μνημονικος est *valdè memoriter,*

21. et πως pertinet ad ενετελλετο, atque in participio ονομαζων, pro Lat. gerundio, inest modus quo mandarit. Zeunius.

3. εισεται] f. 1. med. ab ειδεω, *scio*, quasi ab ειδω.

4. ορεγεσθαι] Ordo est—οἱ δε δοκουντες γιγνωσκεσθαι ὑπο του αρχοντος εδοκουν αυτῳ και μαλλον ορεγεσθαι του ὁρασθαι ποιουντες τι καλον, και—Angl. *and those who thought they were known by their commander seemed to him both to have a greater desire to be seen doing any honourable deed, and*—v. ορεγω.

5. του αισχρον τι] Ordo est—μαλλον προθυμεισθαι εχεσθαι απο του ποιειν τι αισχρον, Angl. *to be more eager to abstain from doing any base deed.*

6. το,] το πραγμα scil. *the* following *circumstance*, ὁποτε [ὁ στρατηγος] βουλοιτο τι πραχθηναι, *when the general should want any thing to be done*, [αυτον] προσταττειν οὑτω ὡσπερ—that he *should give orders just as*, &c.

72. 1. προσταττοι] supple αυτοις τι. Sensus est, *cum ipse singulis aliquid mandaret, eos nominatim compellare solebat.*

2. καταστησαμενοι] v. καθιστημι.

3. εκοιμηθησαν.] *quieti se dederunt*; aor. 1. pass. in sensu med. v. κοιμαω.

4. εν μεσῳ νυκτων,] Intellige ὁ χρονος. Zeunius.

5. εν τῳ προσθεν] supple μερει· Angl. *in the front of the army.*

6. εξῃει] *egrediebatur*, imperf. Att. ab εξειμι. Vide Gram.

7. ὁτι] i. e. λεγων ὁτι.

8. ἑστηκως] supple ἑαυτον, *cum constituisset seipsum*, i. e. *stans*—εν τῳ αυτῳ supple τοπῳ, *in eodem loco.*

9. προυπεμπετο] Atticè pro προεπεμπετο, Angl. *sent forward*, εν ταξει, *in order*, τον προσιοντα, *whoever came up.*

10. επι δε—] Ordo est—επεμπε δε επι τον ὑστεριζοντα καλων, Angl. *and he went to call any that loitered.*

11. ερουντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη ουν θαττον.] *qui dicerent, Omnes jam in viâ sunt; quare celeriùs ducito.* Stephanum ad hunc locum libenter audio, qui illud ὁτι hîc, sicut plerisque locis παρελκειν sibi persuasit, et post ipsum ponen-

dam hypostigmen, ut Ει οἶδ' initium sit orationis. Hutchinson. Vide supra ad p. 59. n. 9. 72.

12. εις το προσθεν,] supple μερος, *in anteriorem partem.*

13. προσελαυνων αυτοις,] *illis adequitans*,—vide supra ad p. 42, n. 5.

14. ειεν ερωτα,] ειεν pro ειησαν. v. ειμι et ερωταω.

15. πυθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi πυνθανομαι, quod vide; επηνει. v. επαινεω.

16. αισθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi αισθανομαι, quod vide.

17. καταςβεννυναι την ταραχην επειρατο.] *motum componere conabatur.* v. καταςβεννυμι, et πειραομαι.

VII. NOTÆ IN CEBETEM.

1. ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.] *Hoc est*, Cebetis Thebani Tabula. Cebetem Thebanum fuisse hujusce tabulæ auctorem ex testimoniis, a doctissimo Gronovio collectis, abunde patet. De ipso autem Cebete adeo tacent veteres scriptores, ut vita ejus ex illis nequaquam colligi possit. Xenophon inter istos Socratis familiares, qui innocentia cæteris præstiterint, eum numerat. Plato in Phædone testatur Cebetem singulari cura investigasse veritatem, nec facile solitum assentiri, nisi manifestis argumentis convinceretur. Cæteri scriptores Cebetis nullam mentionem faciunt. Simpson. Hujus libelli editiones præcipuæ sunt sequentes. 1. Editio princeps sine anni et loci nota. 8vo. 2. Editio Wolfiana, multum a Schweighæusero laudata, Basiliæ, 1560. 3. Editio Parisiana apud Martinum Juvenum, cum Pythagoræ aureis carminibus impressa, "Gronovii potissimum laudibus celebrata." 1557. 4. Edidit Jac. Gronovius, hoc titulo; Κεϐητος Θηϐαιου Πιναξ, *Cebetis Thebani Tabula, Gr. et Lat. multis in locis restituta ex manuscriptis Codicibus, unde etiam Græca in fine reposita, ab* Jacobo Gronovio, *cujus accedunt Notæ et Emendationes; Amstelodami apud Henr. Wetstenium.* 1589. Ante Gronovia- 73.

73. nam, inquit Schweighæuser, omnes editiones auctoritate unius solum codicis (et quis incertum est) nitebantur. Ad codicis errores accesserunt alii ex culpa typothetarum et negligentia editorum. Libellum nostrum his mendis Jac. Gronovius ope trium codicum purgavit, adjuta etiam clausula Græca, quæ in omnibus Græcis editionibus adhuc defuerat, et in multis post Gronovianam omissa. 5. Cebes et Epictetus a Berkelio. 8vo. Edit. Delph. 1638. 6. Cebes cum Epicteto a Meibomio. 4to. 1711. 7. Edidit Johnsonus cum versione in Puerorum usus donata, et selectioribus criticorum notis illustrata, Londini, 1720. 8. Cebes cum Epicteto et Theophrasto, Gr. et Lat. per Simpson. Oxon. 1739. 9. Cebes cum Epicteti manuale, Lipsiæ, 1798, Gr. et Lat. 8vo. a Johanne Schweighæusero. Omnium editionum hæc longe est præstantissima.

2. Διαλογυ Προσωπα.] Cebes ipse videtur esse senex tabulam commonstrans et explicans; illi autem, quibus exponitur, extranei. Quorum unus e numero Cebetem percontatur. Cebes Thebanus fuit. Thebis igitur colloquium haberi fingitur. Templum Staturni, cui consecrata hæc tabula, Thebis fuisse censendum. Peregrini vero Attici si forte, aut Ionici generis juvenes fuerunt. SALMASIUS.

3. ETYΓXANOMEN περιπατουντες.] Forte evenerit, ut deambularemus.

4. ανεκειτο.] *suspensa erat*, vel *consecrata.*

5. ξενη,] Nova est hæc pictura, nec deprompta ex Homero, aut alio poeta; quas fabulas pictas et sculptas passim videre erat. Etsi autem et ipsæ habent, quibus tenera ætas erudiatur, tamen non prorsus in universum eo respiciunt, quemadmodum hæc tabula. Tota enim in hoc occupatur, ut varias vitæ et omnium quotquot sunt rationes, spectatori proponat, atque itidem vitæ rectam viam, quam qui ingressus sit et persequatur, rectius vivat et beatius. Ideo non tam esse pictura existimanda est, quam philosophia. SIMPSON.

6. τινες και ποτ' ησαν.] Non constat hospites omnino quæsivisse unde pictura erat, scire tantum voluisse, quid sibi velit.

Credo και elegantem esse pleonasmum, uti δη in τινες δη ποτε, quod frequens occurit. SIMPSON. 73.

7. το γεγραμμενον,] supple σχημα.

8. εδοκει] Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita a Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est*. Vide Xenophontis Cyropædia. HUTCHINSON.

9. εμφασιν εποιει,] *indicium faciebat, quasi ingredienti turbæ aliquid præciperet.* SIMPSON.

1. Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη,] *Nihil miri, inquit,* 74.
O hospites, vobis accidit. SIMPSON.

2. τι ποτε αὐτη ἡ μυθολογια δυναιτο·] *quid sibi velit hæc pictura.*

3. πολιτικον το αναθημα.] *civitatis nostræ donarium.* SCHWEIG.

4. δεινος περι σοφιαν,] *sapientia præstans.*

5. ει μη τις—] constructio est,—ει μη τις μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα σοι—*if no great business occupies you.*

6. φθονος,] Quia invidi ægre aliis benefaciunt. SIMPSON.

7. Σφιγγος] Nomen vatis cujusdam alatæ, faciem virgineam habentis, reliquo corpore leoni similis; quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Ausonius Griph. seu Eidyll. xi. 40.

Terruit Aöniam, volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx; volucris pennis, pedibus fera, fronte puella. SIMPSON.

1. αινιττεται] Ασημα; λεγει, λεληθοτως περι τινος λεγει. SALMASIUS. 75.

2. καθαπερ τη τιμωρια παραδιδομενος.] *ut qui conjecti in carcerem manum carnificis expectant.* SCHWEIG.

3. Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν.] Horum verborum hic est sensus. Non citius ea nobis enarraveris, quam nos erimus prompti ad attendendum quid dicas, quandoquidem tale propositum est præmium vel pœna. Nam ita Græce significat το επιτιμιον; et utrumque hic convenit. SALMASIUS.

75. 4. και ὁ οχλος—] Ordo est, και ὁ πολυς ὁ οχλος εφεστως παρα την πυλην εισιν οὗτοι, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον.

76. 1. μελλουσιν—] pro βουλονται. WOLFIUS.

2. πεπλασμενη τῳ ειδει.] *fucata vultu.*

3. ποτιζει] Ποτιζω cum dativo habet accusativum personæ post se expressum vel subintellectum, et verti debet, *perfundit hominem sua vi.* Cum vero accusativum habet rei, subauditur dativus personæ, et verti debet, *dat ei bibendam suam vim*, vel, *infundit ei suam vim.* SIMPSON.

4. πλειον] Subauditur πομα. Idem.

5. αναπηδωσιν αὐται,] *insiliunt more canum blandientium.* Idem.

77 1. ὁπη αν τυχοι.] Alii Vulgo ὁπη αν αὐται δεικνυωσιν. SCHWEIG.

78. 1. ῥιπτει.] Scilicet ἡ τυχη. *Ea quæ fortuna temerè projicit.* WOLFIUS.

79. 1. τινος] subauditur χρονου.

2. ὑπ' αυτης] Malo αυτων; quippe αυτης ad ἡδυπαθειαν referas necesse est. SIMPSON.

3. ῥακη] Unde vox Anglica, *rags.* SIMPSON.

80. 1. κακοπραγιᾳ] Alii legunt κακοδαιμονιᾳ.

2. απο της τυχης] *fortè.*

3. ἱστηκεν,] Αοριστος vice præsentis ἱστησι. SIMPSON.

81. 1. Δοξαι] Subauditur εισπορευονται.

2. μενει γαρ] Alii vulgo ετι μεν γαρ, sed μεν γαρ MS. absque ετι. Quare μεν in μενει ex conj. mutavi. SCHWEIG.

82. 1. απογνοντες της Ψευδοπαιδειας,] Anglice, *renouncing false science.*

2. τας τουτων καθαρτικας δυναμεις.] *purgatricem istarum rerum vim.* SCHWEIG.

3. αναβασις στενη πανυ,] *ascensus valdè angustus.*

4. χαλεπη προσιδειν.] *visu formidabilis.*

5. κυκλῳ αποκρημνον;] *undique præruptam.* SCHWEIG.

83. 1. μικρον] Subauditur χρονον.

84. 1. καθεστηκυια το προσωπον,] *of a grave countenance.*

2. μεση δε και κεκριμενη ηδη τη ἡλικιᾳ.] *media autem et jam matura ætate.* 84.

3. καλλωπισμον ;] *Simplicem vero et stolam habens et ornamentum,* vel, *et reliquum corporis cultum.* Schweig.

4. Εμφαινει οὑτως εχειν.] *Hæc ita se habere adparet.* Simpson.

5. των διδομενων ἡ δοσις] *her presents*—διδομενων præs. pass. part.

6. Επιστημη, εφη, του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.] *Scientia, inquit, nihil unquam in vita grave patiendi.* Simpson.

7. ποτιζη] vide supra ad p. 76. n. 3.

8. φιλοτιμως] insolens hujus vocis vis est in hoc loco, sed quia studio honoris et ambitione vehementer ducuntur homines, ita qui quovis modo vehementer laborat φιλοτιμως laborare merito dicatur. Simpson.

9. εξεβαλε] εξεβαλε et καθεστηκεν vim habere videntur præsentis temporis pro εκβαλλει et καθιστησι. Simpson.

10. αναληψιν και ὑγιειαν] pro αναληψιν της ὑγιειας. Simpson.

1. Τον αυτον τοινυν τροπον.] subauditur κατα. 85.

2. ἁ] scilicet πραγματα

3. ἑξιν—] Ordo est, και περιποιησεσθ' ἑξιν ὡν ακουετε.

1. ὑψηλον εκεινο,] subauditur ορος. 86.

1. καλων εργων] subauditur ἑνεκα, Simpson. 87.

1. ὡς κακως πραττουσιν.] *how miserable the others are*— 88. πραττω, ut sæpe, pro πασχω.

2. Κωρυκιον αντρον εχοντι·] Significat, locum hunc tutum et amœnum esse, instar antri Corycii, cujus elegantem τοπογραφιαν vide apud Melam, lib. 1. 13. in descriptione Ciliciæ. Meminit ejus quoque Strabo, lib. xiv. Snecanus.

3. εχιοδηκτοι·] Lego εχιοδεκται (*viper catchers*) a δεχομαι, *capio ;* ita tollitur omnis disputatio de sanandis viperæ morsibus, viperarum morsu. Simpson.

1. λυπης και ταραχης μεστοι,] Loco quatuor horum verbo- 89. rum, olim tria hæc erant, οἱ μεν απεγνωσμενοι. In uno MS. vero tria ista λυπης και ταραχης, quibus ego quartum, μεστοι, ex conject. adjeci, pro quo poterat et γεμοντες poni. Schweig.

89. 2. οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης·] *qui incolumes ad Eruditionem pervenerunt, eaque se potitos esse lætantur.* SCHWEIG.

90. 1. επι κεφαλαιον·] *in a word.*

91. 1. Ταυτῃ κελευει,—] Constructio est, Εφη, [Δαιμονιον] κελευει μη πιστευειν ταυτῃ, και πιστευειν [αυτον] εχειν μηδεν βεβαιον, μηδε ασφαλες, ὁ, τι τις αν λαβῃ παρ᾽ αυτης.

2. Και δια ταυτην ουν την—] *He therefore orders them to regard all her presents with indifference, and not to rejoice if she makes them any, nor be dejected if she takes them away.* JOHNSON. ανηττητους—ηττω erat in MS. Meibom. ἡττους in aliis, unde ουχ ἡττους, correxerunt nonnulli editores. Wolfius ex conjectura posuit ανηττητους. Et quidem cum ob alias causas, tum quod vocabulum ἡττων non cum προς præpositione, sed cum genitivo casu construi debuerat, (quemadmodum ἡττων ἡδονης, ἡττων ὑπνου, et similia dicimus) haud dubiè vulgatæ lectioni præferenda visa est Wolfii conjectura ανηττητους, quæ vox facile ab imperitis librariis truncari potuit, et in ἡττους corrumpi. Esse autem imprimis aptum huic loco vocabulum ανηττητους, ex illa definitione intelligitur, quam apud Epictetum legimus, Dissert. I. 18, 21. cum ait; Τις ουν ὁ ανηττητος; Ὁ ὃν εξιστησιν ουδεν των απροαιρετων. *Quis est invictus? Quem nihil earum rerum, quæ voluntati nostræ non sunt subjectæ, de statu mentis dejicit.* SCHWEIG.

3. εικῃ, και ὡς ετυχε,] *temere, et fortuito.*

4. απαιτωνται,] Dubitatur passivè an activè capiendo sit vox ista; utrum creditores an trapezitæ sit nominativus. Videtur passivè potius accipi. Anglicè, *when they are called upon for it again.* SIMPSON.

5. δεινα οιονται πεπονθεναι·] *they think themselves ill used.*

6. εχειν] Subauditur ἑαυτους.

92. 1. ην διασωθωσιν εκει.] *ei eo pervenerint incolumes.*

2. μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν,] Vehemens negatio et insolita. SIMPSON.

3. φθονος·] vide p. 74. n. 6.

4. *και των αλλων μαθ.*—] Vulgo, *και τα των αλλων μαθηματων*; 92.
invitis Msstis. *et cœteræ disciplinæ*. Schweig.

1. *Ὡς γαρ δι ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε*—] Quo 93.
potissimum pertineat hæc similitudo ab interprete ducta, variæ excogitari rationes possunt. At ego, totum hunc locum mihi haudquaquam satis planum esse, atque etiam sub finem manifesto defectu videri laborare profiteor, *δι' ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα* plerique vulgo cum Wolfio intelligunt *per interpretem ea, quæ dicuntur, cognoscimus*; quam interpretationem et H. Steph. in Thesauro probavit, cum ait verbum *συμβαλλω* non solum pro *conjicio* et *conjecturâ assequor* poni, sed etiam pro *intellectu assequor*; ubi ad hunc ipsum Cebetis locum provocavit. Unum Meibomium in diversam partem accepisse video. *Quemadmodum enim per interpretem interdum sermones conferimus*; quasi *συμβαλλομεν τα λεγομενα* idem valeret ac *συμβαλλομεν λογους*; quod equidem nec adfirmare nec negare ausim. Schweig.

2. *ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν*] Verbum *εχειν* eodem fere modo, ac paulo inferius *κατεχειν*, (§ 34. *κατεχειν τα μαθηματα*) positum facile patet; sed sitne de *facultate percipiendi ea quæ dicuntur*, an de *dicendi usu* maxime capiendum non definiam. Qui quidem deinde cum plerisque editoribus *καν τι συνηκαμεν* legunt, illud *φωνην ακριβεστεραν εχειν*, referunt ad intelligentiam *eorum quæ ab aliis dicuntur*, et *καν τι συνηκαμεν* intelligunt *quamvis aliquid per interpretem perceperimus*. At Græca illa scriptura *καν τι συνηκαμεν*, quam in eam partem accipiunt, nulla vel scriptorum librorum, vel vetustiorum editionum auctoritate nititur; sed ex unius Wolfii conjectura (quam et in notis ille proposuerat, et in versione expresserat) ducta est. Editiones veteres et Odaxii liber, et Ms. Meib. in *αν τι συνηκαμεν* consentiunt, id est, *si quid intellexissemus*, ut Meibomius vertit; possis etiam, *si quid perceptum habemus, si quid novimus*, vertere. Schweig.

3. *ούτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.*] *Ita sine his etiam studiis fieri meliores nihil prohibebit.* Ante

93. γενεσθαι inserendum βελτιους aut καλους καγαθους suspicati sunt interpretes. Ego vero totius hujus comparationis rationem minus mihi perspectam esse: suspicor autem, non unam vocem, sed plura quædam verba jam olim per antiqui cujusdam librarii errorem esse prætermissa. Schweig.

4. το περας,] Subauditur κατα, *denique.*

94. 1 πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι;] *quonam modo proficiunt? nisi forte prorsus indociles et durioris ingenii sunt.* Schweig.

2. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν] id est, *quoniam in secundo septo, si nihil aliud,* (nempe quod faciat, ut minus facile commoveri possint et minus sint dociles) *illud certe est, quod, quæ percepta se habere profitentur, ea nesciant.* Schweig.

3. Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις.] *Atque etiam vos, O hospites,* (nempe, *salvi esse non poteritis*) *nisi hoc agatis et perseveretis,* &c. &c. Schweig.

95. 1. αποκρινασθαι το φαινομενον] *respondere quod sentias.*

2. αλλα πως—] Ordo est, αλλ' κακον ὑπαρχει αυτῳ, ᾡ το ζην κακως αν ὑπαρχοι, πως αυτῳ το ζην ουκ εστιν κακον;

3. Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζην τῳ κακως ζην·] Ordo est, εφη, αλλα το ζην ουκ ὑπαρχει το αυτο [συν] τῳ ζην κακως.

96. 1. ὡσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν—] Satis plana est sententia, quam tamen interpretes non plane sunt assecuti. Dixerat prius, fieri non posse, ut eadem res per se, aut sua natura, bona sit et mala. Quod uni bonum, alteri malum, per se neque bonum neque malum est. Ut in re medica, *uri, secari;* quia quandoque prodest ignis ad salutem; quandoque nocet, si intempestive adhibeatur: ergo per se, sive simpliciter et absolute, neque bonum, neque malum. Casaubonus.

97. 1 το συνολον δε] Subauditur εστι, quod verbum Gronovius quidem adjiciendum commendavit in notis; et potuerat sane adjici. Schweig.

2. το ευδαιμονειν—] *felicitatem.* Infinitivum, ut sæpe, cum

articulo, loco nominis; ἑπομένως, *consequenter*, hujusce causâ, i. e. quia in his solis consistere felicitatem arbitrantur. 97

3. ἀγνοοῦντι γαρ—] Ante Gronovium editiones omnes in verbis δια την του αγαθου αγνοιαν finem faciebant hujus libelli, et reliqua prorsus ignorabant; nisi quod, ex quo Arabica sive versio sive *paraphrasis* ejusdem libelli (nam subinde consulto uberius evagatus est ille interpres) cura Elichmanni in lucem edita erat. Sed postquam hoc supplementum a Gronovio mox publici juris factum, sive argumentum spectes, sive orationis colorem, sive connexionem verborum, a quibus illud incipit, cum superioribus, tam apte et mirifice cum reliquo Dialogo convenit, denique tam commodum finem toti disputationi imponit, ut, quid in eo desiderari cum aliqua veri specie possit, non videas. Quo accedit, quod, quamquam ex codice alioquin probatissimo et integerrimo Meibomiano nihil tale commemoretur, tamen ex Odaxii versione perspicue adpareat, eamdem prorsus clausulam hujus Dialogi in codice Urbinate, quo usus erat hic interpres, exstitisse. Quo magis putida videri debet eorum editorum sive negligentia, sive stupiditas, qui permultis etiamnum annis postquam illa perapta hujus libelli conclusio a Gronovio edita esset (quod anno LXXXIX. superioris seculi factum) in ipsis verbis δια την του αγαθου αγνοιαν libellum hunc finientes, diserte adjicere confirmareque non erubuerunt, *Reliqua Græce nondum esse reperta.* Schweig.

4. Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν] i. e. οἱον vel δυνατον εστιν. *Multos autem licet videre,* &c.

5. εκ του προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν,—] *ex proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis,* &c. Schweig.

6. Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι] Ut supra ου δυνατον εστι, et infinitiva nominum loco. *Cæterum sapientiam et justitiam e malè factis minimè possunt homines adipisci.*

FINIS

NOTARUM AD PARTEM PRIMAM.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX POETIS.

I. NOTÆ IN ANACREONTEM.

* ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΩΔΑΙ.] Hoc est—Anacreontis 101.
Odæ, vel Carmina. Anacreon, celeberrimus Poëta Lyricus, ex Teo, urbe Ioniæ, oriundus est; unde Teius sæpè vocatur. Natus fuisse dicitur anno 2. Olymp. LV. quo ferè tempore Cyrus Major, rex Persarum, regnare cœpit. Ob ingenii acumen et morum comitatem, primùm à Polycrate, Sami Tyranno, arcessitus est, atque summo cum favore exceptus. Dein, invitante Hipparcho, Pisistrati filio, Athenas navigavit, ibique ab eodem magnoperè dilectus est. Cujus post interitum in patriam rediit; ubi, annum 85 agens, diem supremum obiit: acino uvæ passæ, uti fertur, suffocatus. Vino et amori nimis erat deditus. Ipsius autem carmina suavitatem et hilaritatem spirant, quæ planè sunt admiranda, adeo ut in levioris Lyrici carminis genere, omni ævo, facilè princeps habitus sit. Ex multis, quæ scripsit, pauca tantum ad nostra tempora pervenere: Odarum scilicet circiter LVI. et quædam fragmenta. Quorum sequentes editiones sunt præcipuæ. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B Variæ sunt Editiones Anacreontis, apud Stephanos.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmurii, 1660, in 12mo. [Quæ editio repetita est triginta annis post.] 3. Anacreontis et Sapphûs poëmata Græcè; cum Gallica interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in

101. 12mo. item Amstel. 1699, 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs opera; Græcè; cum Longopetræi [*Longepierre*] metricâ versione Gallica et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis—mendis purgavit, turbata metra restituit, Notásque cum novâ Interpretatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londinii Augustæ, 1770, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Josuæ Barnes, S. T.B.—Editio tertia. Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè; cum Latina Versione, Notis et Indice. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus scholiis et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. Hæ duæ sunt Editiones splendidissimæ Michaelis Mattaire, quarum uniuscujusque centum sola excussa sunt exemplaria. Unum utriusque asservatum est in Biblioth. Acad. Edinb.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [De hac edit. consule D'Orvilli Vannum Criticam. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina: cum notis perpetuis; et versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Jon. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [Posterior editio multò priore plenior est.] 12. Anacreontis Carmina è MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis. Editio Secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [Hæ sunt editt. Brunckii qui antea ediderat Anacreontem in Analectis veterum poëtarum Græc. 3. vols. 8vo.] Qui plura velit de Anacreonte, adeat has editt. item Fab. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 15. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 73. Cæterùm editionum minorum multiplex est ubique proventus.

I. 3. 4. Ἁ βαρϐιτος δε χορδαις Ερωτα μουνον ηχει] Angl. ***But my Lyre, with its strings, sounds only love.*** Or, ***But the strings of my Lyre sound Love alone***: ἁ βαρϐιτος, ***my Lyre***, v. ἁ, [et

vide supra ad p. 3. n. 9.] "Erat autem Barbitos, auctore 101.
"Horatii Interprete, *Lyra septichordis Eburnea.*" Baxter.

5. Ημειψα, &c.] Advertendum veteres pro diversâ materiâ Carminis immutâsse sibi fidiculas. *Idem.* v. αμειβω.

6. Καγω μεν ηδον αθλους—] Angl. *And I began to sing—And I fell a singing the labours*, &c. Notandum, Poëtas sæpè Articulum omittere ubi eo solutæ orationis Scriptores utuntur; sic, αθλους pro τους αθλους, et *ver.* 1. Ατρειδας pro τους Ατρειδας, et *ver.* 8. λυρη pro ἡ λυρη.

10. Χαιροιτε, λοιπον ἡμιν.] Angl. *Farewell henceforth, for* 102.
me,—λοιπον sumitur adverbialiter, ut et multa alia adjectiva in genere neutro, et in singul. vel plur. num. Articulo nunc usurpato, nunc omisso.

☞ Genus carminis, in hac Ode, est Iambicum Dimetrum Catalecticum; cujus primam sedem occupat indifferenter Iambus vel Spondæus, secundam Iambus, tertiam Iambus, unâ syllabâ claudente versum.

II. 1. κερατα] Versus postulat ut penultima vocis κερατα producatur. Est igitur non à κερας,—ατος, sed à κεραας—ααατος, contractè κερατος. "Universam de accentibus doctrinam non "assis facio. Sed quæ de iis traduntur regulæ, si constare "sibi debent, aliquid utilitatis habere, hîc et aliis in locis, "ubi κερατα contractum ex κεραατα mediam producit, scribendum est κερατα." Brunck.

3. Ποδωκιην] Ionicè pro ποδωκιαν *pedum pernicitatem.*

4. Λεουσι χασμ' οδοντων] *Leonibus hiatum dentium* i. e. *hiantes dentes;* χασμ' pro χασμα, quod vide.

5. το νηκτον,] Angl. *the faculty of swimming.*

6. πετασθαι,] *the faculty of flying.* Infinitivus modus cum Articulo, et interdum sine Articulo, fungitur vice nominis. v. πετομαι.

7. φρονημα.] Angl. *Valour.* H. Stephanus vertit *Prudentiam.*

8. Γυναιξιν—ουκ ετ' ειχεν.] Angl. *For women—she had no more—*of that sort.

102. 12. 13. Νικᾳ,] Angl. *And any Woman who is beautiful vanquishes both steel and fire—overcomes fire and sword.* v. νικαω.

☞ Hujus odes genus carminis idem est ac prioris.

III. 1. Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις] Angl. *Once upon a time, about midnight;* ποτε ante consonant. ποτ' ante vocalem cum spiritu leni, ποθ' ante vocalem cum spiritu aspero.

2. 3. Στρεφεται—] Ordo est: ὁτ' Αρκτος ηδη στρεφεται κατα την χειρα Βοωτου, Angl. *when* the constellation of the *Bear is already turning at the hand of Boötes.* Αρκτος, ου, ὁ, ἡ, *Ursus* vel *Ursa.* Βοωτης, ου, ὁ, *Boötes;* qui et *Arctophylax* interdum vocatur, i. e. *Custos Ursæ.* Nam antiqui putabant *Ursum majorem,* quæ signum est cœleste ad septentrionem, juxta polum, constans ex viginti septem vel viginti novem stellis, custodiri ac dirigi à Boöte, qui, constans ex viginti duobus stellis, videtur secundum Scholiastem in Aratum, alterâ manu tenere pedum, et alterâ Ursam urgere. Qui plura velit, adeat notam Gallicam Longopetræi ad hunc locum.

4. Μεροπων—] Supple ανθρωπων. Angl. *of articulate speaking men*—Nam μεροψ componitur ex μειρω, *divido,* et οψ *vox.*

103. 5. Κεαται] Ionicè pro κεινται. Ubi observandum, neutrum plurale construi cum verbo etiam plurali: quod rarò fit in sermone Græco. Nam apud Græcos neutrum plurale plerumque gaudet verbo singulari.

7. Τοτ' Ερως—] Ordo est: Τοτ' Ερως επισταθεις εκοπτε οχηας θυρεων μευ. Angl. *Then Cupid, having come, fell a knocking at the bars of my door:* επισταθεις, *having set himself near:* Nam uterque Aoristus Passivus sæpè sumitur in sensu medio; μευ θυρεων οχηας, Ionicè pro μου θυρων οχεας. v. εφιστημι, θυρα, οχευς.

9. Κατα μευ σχισεις ονειρους.] i. e. καταχισεις ονειρους μευ, Angl. *You will interrupt my dreams.* Nam κατα disjungitur à σχισεις, per tmesin.

12. 13. Βρεχομαι δε,—] Angl. *I am* all *wet too.* [Vide su-

pra ad p. 30. n. 15.] και πεπλανημαι κατα ασεληνον νυκτα, and 103. *I have gone astray* [I wander] *in the moonless night;* πεπλανημαι, tempus est quod ritè vocant *præs. perf.* Perf. autem pass. sæpè sumitur in sensu medio: πλαναω, *errare facio*, πλαναομαι, in voce med. *erro*.

15. Ανα δ' ευθυ, λυχνον ἁψας] i. e. ευθυ δε αναψας λυχνον, *et statim accensâ lucernâ*. [Vide supra ad p. 3. n. 4.] ανα disjungitur à participio, per tmesin, uti supra *ver.* 9.

16. 17. Ανεωξα και βρεφος—] Notandum, vocem βρεφος, quæ est neutrius generis, hîc construi cum φεροντα in gen. masc. omninò rectè. Sexus enim infantis istius, Cupidinis scil. non amplius latere potuit Anacreontem, ostio jam aperto, gestantem in manibus lucernam. Eodem modo apud Homerum, occurrit φιλε τεκνον, *chare fili*, [Iliad. χ, 84.] ubi Hecuba inducitur alloquens filium suum Hectora. Locus, ut id obiter moneam, est pulcherrimus, et ad commovendos audientium vel legentium affectus egregiè accommodatus.

20. παλαμαισι—] Ionicè pro παλαμαις, ut et φαρετρην et ἱστιην, pauló suprà, pro φαρετραν et ἱστιαν, vel ἑστιαν.

23. επει κρυος μεθηκε,] subauditur ἑαυτο. Angl. *when the cold abated*. v. μεθιημι.

24. 25. 26. Φερε, φησι, πειρασωμεν τοδε τοξον—] Angl. *Come, says he, let us try this bow*, ες τι νευρη βραχεισα νυν βλαβεται μοι, *how much* [to what extent] *the string*, by *being wet*, *is now sustaining hurt for me*, i. e. *let us try what injury the string of this bow of mine suffers by being wet*. Tametsi hic sequuti sumus lectionem, quam probarunt ac dederunt Baxterus, Brunckius, aliique, nescio annon multò melior sit ea in qua Brunckius, vir doctissimus, nullum reperit sensum, adeoque damnavit his verbis: "E codice H. Stephanus edidit τοδε "τοξον εστι μοι νυν. Quibus verbis, cum nullus inesset sensus, "emendare tentârunt eruditi, quorum plerisque parum felici-"ter successit conatus. Separandæ tantùm erant malè junc-"tæ literæ." Hæc ille: Sed quid impedit quo minus interpungamus et reddamus hoc modo?

103. Φερε, φησι, πειρασωμεν—
Τοδε τοξον εστι μοι νυν—
Βλαϐεται βραχεισα νευρη.

Come, says he, let us make an experiment: I have got this bow here now: the string (I am afraid) *is getting spoiled by being wet.* Vide annon hic sensus pulchrior sit illo altero, et multo convenientior infantili calliditati quam hîc affectat Cupido. Quare nihil opus est ut ex εστι duas efficiamus voces ες τι cum Baxtero, Brunckio, aliisque: nedum ει τι cum ipso Stephano et Barnesio. Quod autem ad vocem βλαϐεται attinet, quam vir acutus Jac. Moor [Element. Ling. Gr. p. 154.] deducit à βλαπτω, adeo ut sit 3. sing. fut. 2. med. pro βλαϐειται· ut πιομαι, πιῃ, πιεται, pro πιουμαι, πιῃ, πιειται· et φαγομαι, φαγῃ, φαγεται, pro φαγουμαι, φαγῃ, φαγειται· ea revera est 3. sing. præs. Ind. pass. ab antiquo verbo βλαϐω. Vide Iliad. τ, 82. et 166. ubi eadem vox occurrit, nec ullo modo fieri potest ut sit fut. temporis.

28. Μεσον ἡπαρ,—] subauditur δια, *per medium jecur*; ὡσπερ οιστρος, Angl. *like a gadfly.* Cæterùm putâsse veteres jecur esse sedem amoris notissimum est.

104. 29. Ανα δ' ἁλλεται, καχαζων.] Angl. *He springs up, with a hearty laugh*—ανα disjungitur à verbo suo, per tmesin.

30. 31. 32. Ξενε, δ' ειπε—] Angl. *And "mine host," said he, "congratulate me: my bow is quite sound,——but* THOU *"shalt be sick at heart."* καρδιην, Ion. pro καρδιαν, subauditur κατα.

☞ Hoc alterum genus carminis quo sæpè utitur Anacreon, scandi potest hoc modo.

Pyrrich.	Troch.	Troch	Spond.
ᴗ ᴗ	- ᴗ	- ᴗ	- -
Μεσο	νυκτι	οις ποθ'	ὡραις

Ubi notandum, ultimam versus syllabam, etiamsi alioqui naturâ sit brevis, longam semper habendam esse, propter pausam; uti optimè observavit vir eruditissimus Sam. Clarke, ad Hom. Iliad. α, 51. Quare Trochæus in fine hujus versus, secus ac quidam putârunt, stare nequit.

Idem versus scandi potest aliter, hoc modo, 104.

Anapæst.	Iamb.	Iamb.	Catalect.
∪ ∪ –	∪ –	∪ –	–
Μεσονυκ	τιοις	'ποθ' ω	ραις

Quod eodem redit.

IV. 1. 2. 3. Επι μυρσιναις—] Ordo est: Στορεσας [supple εμαυτον] επι τερειναις μυρσιναις, τε επι λωτιναις ποιαις, θελω προπινειν. Angl. *Reclining upon tender myrtles and the leaves of the lote tree, I choose to indulge in drinking.* Myrtus, arbor Veneris, amori scilicet et hilaritati dicata. De λωτω, unde λωτινος, Vide Hom. Iliad. ξ, 348. ubi enumeratur inter herbas suaves et molles quas terra protulit ad cubile parandum Jovi. "Intel- "ligi isthuc debet de *Loto sativa, seu urbana,* quam Dioscori- "des ημερον λωτον vocat. Est autem illius odor suavissimus." Tan. Faber.

4. 5. 6. χιτωνα δησας υπερ αυχενος παπυρῳ] *Having bound his Tunick over his neck with a rush,* διακονειτω μεθυ μοι, *serve me with wine.* Lepidum quidem ministerium! "παπυρος, "frutex Ægypti in palustribus nascens: *Plin. lib.* 3. *Les "anciens se servoient de sa petite ecorce, de même que nous "nous servons du ruban.*" Longepierre.

9. κεισομεσθα—] pro κεισομεθα. v. κειμαι.

11. Τι σε δει—] τι, i. e. δια τι. [Vide supra ad p. 29. n. 4.] "Nam quod notissimum est, olim et cadavera, et sepulchra "ipsa odoribus et unguentis aspergebantur et illinebantur." Tan. Faber.

12. ματαια;] supple πραγματα. Angl. *Superfluities.* Mos etiam erat antiquis effundere diis vini libamina, quæ Græcis χοαι vocabantur.

16. 17. 18. Πριν, εγω σε,—] Hæc, quam dedimus; item Brunckius aliique dederunt, lectio est Baxteriana; quamque Baxterus ipse, in secundâ suâ editione, sic reddidit; *Prius, obsecrabo te, quàm oporteat me abire, Ad inferorum choreas,*

104. *Dissipare volo curas.* Sed hoc duriusculum videtur. Vulgatam prætulerim lectionem quæ sic se habet:

Πριν, Ερως, εκει μ' απελθειν
Ὑπο νερτερων χορειας
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

Angl. *I wish to dissipate my cares, before, O Cupid! I go away to that* gloomy *place,—to the choirs of infernal inhabitants.* Brunck. in 2da suâ. Edit. dedit—πριν εκεισε δει μ' απελθειν.

☞ Carminis genus idem est ac odes præcedentis.

105. *V.* 1. 2. Το ῥοδον το—] Angl. *Let us mingle with wine the rose of the loves.* Διονυσος, *Bacchus* sumitur pro ipso vino: ut Ceres pro frumento, &c. Rosa erat flos in deliciis apud antiquos, et, non solum hîc, sed et alibi, pulcherrimè decantatur ab Anacreonte.

4. Κροταφοισιν] Ionicè pro κροταφοις.

5. ἁβρα—] sumitur adverbialiter.

5. 6. Ῥοδον, ω φεριστον ανθος,] Angl. *O Rose! exquisite flower.* Ῥοδον ειαρος μελημα· *Rose! thou favourite of the spring:* ειαρος, pro εαρος.

10. Στεφεται καλοις ιουλοις] Στεφομαι τους ιουλους ῥοδοις, et στεφομαι τοις ιουλοις ῥοδα dicitur. Barnes.

11. Χαριτεσσι] pro Χαρισι· regitur à συν in composit.

15. Ῥοδινοισι στεφανισκοις Πεπυκασμενος,] Angl. *Adorned thick with rosy chaplets,*—ῥοδινοισι, Ionicè. v. πυκαζω.

☞ Hæc Ode continet versus varii generis; de quibus vivâ voce inter docendum.

VI. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ] Veteres hunc morem habebant, ut cùm aliquid citò et diligenter domum nuntiari vellent, peregrè secum columbas auferrent, quas ipsi cùm in locum propositum venerant, laxare, earumque collo aut pedibus epistolas, seu quid aliud alligare solebant; unde, illis ob prolis et pristinæ sedis amorem remeantibus, certior fieret familia, sal-

vos et incolumes eo pervenisse, quo profecti fuerant.— Hinc intelligentia hujus Odarii pendet. Tale autem est hoc Poëmatium, ut non ab homine aliquo, sed a Musis ipsis et a Gratiis collatâ operâ compositum esse videatur. Tan. Faber. 105.

2. ποθεν πετασαι;] Angl. *Whence art thou flying.* "Sine "necessitate Barnesius πετασσαι. Cæteri editores πετασαι.— "Vera scriptura est πετασαι. Non enim est à πεταμαι, cujus "secunda πετασαι, duas primas syllabas necessariò et semper "corripit, sed à πεταομαι, πεταεσαι, πετασαι· πεταειται, πεταται." Brunck.

3. 4. 5. Ποθεν μυρων—] Ordo est: Ποθεν, επ' ηερος θεουσα, πνεεις τι και ψεκαζεις [απο] τοσουτων μυρων; Angl. *Whence as thou movest on the air, dost thou waft and diffuse odours from such a profusion of ointment?* Nam, uti notavit doctissima Domina Dacier, veteres columbas suas, quemadmodum hodierni cattellos, odoribus perfundere solebant.

6. Τις εις;—τι σοι μελει δε;] Angl. *Who art thou?—and* 106.
what is thy business? thy errand? thy commission? Hanc lectionem nos, cùm Brunckio prætulimus. H. Stephanus exhibet Τις εστι, σοι μελει δε· sed in notâ proponit, τι δ' εστι σοι μελημα; Barnesius dedit Τις εστι σοι; Μελει δε, Baxterus autem, Τις εστι σοι μεληδων; aliique aliter, quæ omnia proferre et excutere otio foret abutentis.

9. 10. Τον αρτι των άπαντων—] Angl. *who now commands and reigns over the affections of all. Who is now the universal favourite.*

11. Πεπρακε—] Quid ad commendationem Poëtæ faciat magis, quam quod ei Venus vel unius hymniculi aut canticuli pretio, unam ex suis columbulis, quas illa tantoperè amabat, haud recusarit concedere? Tan. Faber.

14. Διακονω τοσαυτα—] i. e. Διακονω τοσαυτα πραγματα όσα νυν διακονω· Angl. *I execute such* important *commissions as the present.*

15. Και νυν, ὁρᾳς—] Ingeniosa hæc atque elegantissima emendatio Stephani mihi præ vulgari οιας placet. HARLES.

17. 18. Και φησιν—ποιησειν.] Vide supra ad p. 13. n. 16.

19. κῃν] pro και εαν.

22. Ορη τε και κατ' αγρους,] i. e. κατ' ορη και αγρους.

23. καθιζειν—] supple εμαυτον. Angl. *to perch upon.*—

26. Αφαρπασασα χειρων] i. e. αρπασασα αφ' χειρων.

107. 31. 32. Και δεσποτην—] Edidit H. Stephanus και δεσποτην Ανακρεοντα πτεροισι συγκαλυψω. Illud Ανακρεοντα verè censent eruditi glossema esse, quod genuinæ lectionis locum invasit: εμοισι debetur eidem Stephano, nec facilè melius quid invenietur. Nam αδοντα, quod nuper excogitavit vir doctus, in metrum deccat. Absolutissimi hujus carminis versiculi omnes Iambum habent in tertiâ sede, nec obstat ποιησειν, cujus primam corripiunt poëtæ. Pro συγκαλυψω membr. dant συσκιασω, non ut falsò auctor est Barnesius, συσκιαζων. Illud ad metri præscriptum mutandum esse in συσκιαζω verè statuit Salmasius. Inde totum locum, ut vides, constitui. Particula potentialis αν ea vi, qua hîc gaudet, cum verbo præsentis temporis rectè construitur. BRUNCK. Negat tamen vir eruditissimus R. Porson voculam αν præsenti indicativo unquam jungi. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. II. ad p. 131.

VII. 9. 10. 11. Ὡς τῳ γεροντι—] Ordo est: ὡς πρεπει τῳ γεροντι παιζειν τα τερπνα, [τοσουτῳ] μαλλον ὁσῳ τα [πραγματα] μοιρας εστι πελας. Angl. *that it becomes an old man to sport the more merrily the nearer the things of fate [Death] is at hand.* τα τερπνα, sumuntur adverbialiter. Vide supra ad p. 76. Od. I. 10.

108. *VIII.* 3. 4. νοημα—Αβουλον—] Angl. *a wayward disposition.*

7. Μαχῃ με προυκαλειτο.] Angl. *challenged me to fight,* πρου-καλ. pro προεκαλ.

9. Θωρηχ'—] Sic ante vocalem aspiratam pro θωρηκα, quod pro θωρακα.

14. Και δουρα,] v. δορυ.

12. Εϐαλλ'—] i. e. εϐαλλε, Angl. *he fell a darting*, tempus scil. inceptivum præteriti.

13. 14. 15. Ως δ' ουκ ετ'—] Angl. *And when he ran short of darts, he flew into a passion, and then discharged himself at me in the way of a dart*, [or having metamorphosed himself *into a dart*.]

19. 20. Τι γαρ βαλωμεθ'—] Angl. *For why need we be darting without, when the war is raging within me.* βαλωμεθ' rectè se habet in voce mediâ. Quidam legunt βαλωμεν. Cæterùm nihil jocosæ Lyræ convenientius esse potest, hoc lepidissimo carmine.

IX. 3. Ῥοδιης κοιρανε τεχνης,] *Rhodiæ princeps artis*— 109.
Nam Rhodii pictores erant celeberrimi. Quidam legunt ροδιης τεχνης, *roseæ artis*; quod forsan metaphoricè pro *pulchræ artis*, picturæ scil. Confer Virg. Æneid. L. I. ver. 402. Cæterùm pro κοιρανε quidam legunt τυραννε, metri gratiâ. Brunck. in Edit. suâ 2da, dedit καρανε, quod habet penultimam longam, ac idem sonat quod κοιρανε.

6. 7. το πρωτον] Vide supra ad p. 102. Od. I. 10. τριχας—απαλας τε και μελαινας, Angl. *hair soft and black.*

8. Ὁ δε κηρος αν δυνηται,] Tabulas pictas olim factas esse ex cera notum est. Harles.

9. Γραφε και μυρον πνεουσας,] Angl. *paint it also breathing with fragrant ointment.* Vide supra ad p. 105. Od. VI. 3.

10. 11. 12. Γραφε δ' εξ ολης παρειης,—] Sic construe: γραφε δ' ελεφαντινον μετωπον εξ ολης παρειης ὑπο πορφυραισι χαιταις. Angl. *and paint an ivory forehead* rising *from a full* [plump] *cheek, below dark-coloured hair.* "ὁλη παρεια est *gena plenior*, "quam nulla macies obsidet" Harles. "Πορφυρεος apud "Græcos, sicut et *purpureus* apud Latinos, sæpè valet *nigricans*, sive *subniger*; imò interdum significat quemvis colorem cum splendore quodam." Anonymus.

13.—17. Το μεσοφρυον, &c.] Hi versus construi et reddi pos-

109. sunt hoc modo: *μη δε διακοπτε μοι, μητε μισγε το μεσοφρυον,* Angl. *and not entirely disjoin for me, nor yet confound the intermediate parts of the eye-brows; το δε* [*τον εικονα ειναι*] *λεληθοτως συνοφρυν εχετω, όπως εκεινη* [*εχει,*] *ιτυν βλεφαρων κελαινην.* *and let the* figure *with the eye-brows, thus imperceptibly united, have, like her's, the circular extremity of the eye-lids,* [i. e. *the eye-lashes*] *of a black hue.* Quæ verissima interpretatio; quamque tantùm non vidit *Baxterus.* Nam si *το λεληθοτως συνοφρυν* [i. e. *το τον εικονα ειναι λεληθοτως συνοφρυν*] nominativus est verbi *εχετω,* (et quo minus ita sit haud equidem video quid impediat) perit tota difficultas quæ torsit interpretes.

21. Ἁμα δ' ὑγρον,—] Nugantur hîc Baxterus, Barnesius, Stephanus; per *ὑγρον* intelligentes *pœtum, tremulum, petulans,* &c. Ad literam verto *humidum.* Oculi (ut rectè Dacieria) in quibus inest quantulumcunque humoris, sunt vividi magis quam alii, et ignis pleniores. Anon. I think—that the beauty of the eye consists, first, in its *clearness;* what *coloured* eye shall please most depends a good deal on particular fancies; but none are pleased with an eye whose water (to use that term) is dull and muddy. Burke: *Of the Sublime and Beautiful,* Part III. sect. 20.

110. 27. Περι Λυγδινῳ τραχηλῳ,] Angl. *around an alabaster neck.* [v. *λυγδινος.*] "*smooth as monumental alabaster.*" Shakespeare, Oth. Act. 5.

29. 30. Στολισον τολοιπον αυτην] Angl. *As to the rest, array her in a flowing robe of a faint purple dye.* Vide supra ad p. 4. n. 26; et ad p. 102. Od. I. 10.

33. Απεχει] Vulgo redditur impersonaliter, *sufficit.*

X. 5. Η Νειλον η επι Μεμφιν.] i. e. *η επι Νειλον, η επι Μεμφιν.* Vide supra ad p. 80. Od. VI. 22.

8. 9. Ποθος—] *δε ὁ μεν Ποθος πτερουται,* Angl. *And one Loveling is just fledging, ὁ δε ακμην εστιν ωον, and another is now an egg, ὁ δε ηδη ἡμιλεπτος, and a third is just half hatched.*

111. 17. Τι μηχος, &c.] *Quodnam remedium* erit? Non ut Da-

cieria, *Quis finis* erit? Multo minus, ut Baxterus, *Quid* 111.
de me fiet? Anon.

19. Ερωτας εκσοβησαι] Vulgo ερωτας εκβοησαι. Fœdè corrupta lectio, quam qui ridiculè tuentur explicare nequeunt, nec emendavit quisquam ante me feliciter. Brunck. v. εκσοβεω.

XI. 6. οδευει,] Verbum οδευειν vel adventum, vel abitum indifferenter notare potest; et hìc loci videtur notare non tantùm reditum, vel migrationem; sed volandi modum, istis avibus peculiarem. Anon.

7. Αφιλως δ' ελαμψε Τιταν.] Angl. *And Titan shines constantly bright.* De aor. in hoc sensu vide Coll. Græc. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

10. 11. Καρποισι γαια προκυπτει·] Versum hunc pro spurio habeo. Brunck. Quem et ejiciendum etiam putavit *Tan. Faber.* Καρπος ελαιας προκυπτει. Angl. *The fruit of the olive bends forth.*

12. Βρομιου στεφεται ναμα.] Quo modo explicari debeat hic versus divinare nequeo, nec fortè dixerit ipse carminis auctor siquidem sic reliquit scriptum. Brunck. Procul dubio nihil aliud intelligit Poëta, quam vinum, sive poculum, in conviviis floribus coronatum; cujus mentionem sæpius facit. Vere autem suavius bibitur istud Βρομιου ναμα. Tunc etiam *primùm* coronatur quia tunc *primùm* nascuntur flores. Anon. Reddas igitur. Angl. *The liquor of Bacchus now begins to be crowned,*—with flowers, viz. in the cup. Quæ verissima videtur interpretatio. Cæterùm idem vir sagax anonymus, cum Barnesio, legit το ναμα, ratus metrum non alioquin constare. Sed de metris Anacreontis plura inter docendum.

14. Καθελων ηνθησε—] Istud καθελων vertit Baxterus *deducens se*; Barnesius *diffundens se*; Dacieria *exerens se.* Omnes subintelligunt εαυτον. Fateor me non videre, quomodo vel primus, vel secundus, vel tertius sensus ex verbi καθαιρεω significatione recte erui possit. Anon. Si post καθελων subauditur ανθη vel ανθηλια, sensus oriri videtur satis dilucidus. Fructus

enim in arboribus non nisi flosculis interemptis apparet. Reddas igitur Angl. hoc modo; *κατα φυλλον, κατα κλωνα, καρπος ηνθησε καθελων.* ***Beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed*** the blossoms, ***abounds*:** or, the ***fruit flourishes upon the ruins*** of the blossoms.

112. *XII.* 3. *αλλ' ετρωθη.*] Angl. ***but was stung.*** v. *τιτρωσκω.*

4. 5. *Τον δακτυλον*—] Horum versuum vulgaris interpretatio hæc est; *δαχθεις δε* [*κατα*] *τον δακτυλον τας χειρος, ωλολυξε,* ***morsus igitur digitum manus suæ ejulavit.*** Quum autem vir doctus R. F. Phil. Brunck. in his verbis pleonasmum indignum Anacreonte invenerit, locum ita emendavit: [in utraque edit. impressâ Argentorat. 1778. et 1786.]

——*αλλ' ετρωθη*	——***sed vulneratus est***
τον δακτυλον· καταξας	***digitum. Collisis***
τας χειρας, ωλολυξε·	***manibus, ejulavit.***

Nam in MS. Vaticano, eodem monente, pro *δε δαχθεις* invenitur *καταχθεις*, et pro *τας χειρος, τας χειρας.* Sed quum idem vir doctus non animadvertisset apud Græcos scriptores aoristos passivos in sensu medio sæpè usurpatos, pro *καταχθεις* nimis audacter de suo substituit *καταξας.*

13. *'Α δ' ειπεν*] 'Α Dor. pro ἡ. Sic supra *δαχθεις* pro *δηχθεις, τας* pro *της·* &c. [Nempè si vulgaris lectio preferenda sit.] Nam, uti observavit Baxterus, "mirè convenit sermo "Doricus, utique rusticior, simplicitati hujus fabellæ."

14. 15. *Πονει—πονουσιν.*] Similiter Latinè. ***Dolet hoc mihi,*** et ***ego doleo.*** Anon.

16. *όσους συ βαλλεις;*] i. e. *τοσουτοι όσους,* &c. Cæterùm hanc oden lepidissimam adumbravit Theocritus in Idyllio suo 19. quod inscribitur Κηριοκλεπτης.

XIII. 3. *Ολιγην δροσον πεπωκως,*] Angl. ***Having sipped a little dew.*** Ita Virgil. Eclog. V. 77. ***Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.*** Confer Hom. Il. γ, 151.

113. 7. *Χ' όποσα.*—] Pro *και όποσα·* scil. *αι* dipthongo elisâ, *κ* ante vocalem aspiratam necessariò sit *χ.* Cæterùm in eodem

versu pro vulgato Ὡραι, [Angl. *the seasons*] cum Brunckio 113.
reposuimus ὑλαι.

15. Το δε γηρας ου σε τειρει,] Alludit ad *Tithoni* historiam, qui cum immortalitate donatus, senectutis tamen incommodis gravatus esset, in *cicadam* dicitur fuisse conversus; quæ animalia in senio veteres ponunt tunicas, et proinde juvenescunt, ut *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* Barnes.

16. Σοφε, γηγενες —] Σοφος dicitur *cicada* ob musicæ peritiam. Γηγενης, quomodo Gigantes, Cyclopes, et Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* et *Cœli*; cicadæ etiam in agris nascuntur. Alludit preterea ad *Athenienses* αυτοχθονας. Idem.

17. αναιμοσαρκε·] Vide Hom. Iliad. ε, 342.

XIV. 3. Χαλεπωτερον] Forsan legendum χαλεπωτατον, sed minimè necessum est. Anon.

4. Αποτυγχανειν φιλευντα.] i. e. φιλευντα αποτυγχανειν. Angl. *for a Lover to fail in obtaining the object of his passion.*

10. Δια τουτον ουκ αδελφος,] Scil. ἡμιν εστι, i. e. argentum 114.
magis curamus quam fratres atque parentes. Stroth.

XV. 2. Φιλω νεον χορευταν.] Barnesius mero Ionismi studio χορευτην reposuit. Baxter.

4. 5. Τριχας—] i. e. κατα τριχας, et τας φρενας, i. e. κατα τας φρενας.

II. NOTÆ IN BIONEM.

* ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Bionis Idyllia. 115.
Oriundus erat Bion è Smyrnâ, Asiæ minoris urbe celeberrimâ, unde Smyrnæus sæpè vocatur. Vixisse dicitur circiter A. M. 3807. ante Christum natum 177. Discipulum habuit Moschum Syracusanum; cujus quæ supersunt Carmina, Plerumque Bucolica, unà cum Bionis ab editoribus vulgò exhibentur. Scripsit uterque Doricâ Dialecto. Quanquam, in Idylliis

115. suis, naturæ simplicitatem et varietatem, quæ Theocritum distinguunt, minus consequuti sint, laudem tamen elegantiæ et nitoris insigniter meruerunt. Editiones præcipuæ sunt: 1. Henrici Stephani inter Græcos Poëtas Principes, Parisiis, 1566, in fol. 2. Fulvii Ursini ad calcem carminum novem illustrium Fœminarum. Antwerp. 1568, in 8vo. [Cujus libri rarissimi nobis benignè copiam fecit, ex instructissimâ suâ Bibliothecâ, vir consultissimus et doctissimus David Dalrymple, Eques Baronettus.] 3. Radulphi Wintertoni inter Poëtas minores. Cantabr. 1652, in 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ev recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi, et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon, 1748. 6. Editio cum notis variorum, quam curavit M. Jo. Adam Schier. Lipsiæ, 1752, in 8vo. 7. Bionis, et Moschi carmina edidit etiam Rich. Fr. Phil. Brunck. in Analectis veterum poëtarum Græcorum. Argentor. 1773, 3. tom. in 8vo. Denique: Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. Vide Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ *τον Αδωνιν*] Constat hoc Idyllium, quod est Epitaphium Adonidis, ex versibus 98. quorum tantum 47. hîc exhibentur. Cæterum Adonis Cyniræ Assyriorum regis filius fuisse fertur, tamque eximiâ pulchritudine ut ipsius Veneris deliciæ esset. Ictu aprugno inter venandum periit. Hinc Veneri ingens luctus, illæque lacrymæ: et hinc festa illa apud veteres tam celebrata quæ ex illius nomine *Αδωνια* nuncupabantur. Vide Theocriti Idyll. XV. quod inscribitur *Συρακουσιαι, η Αδωνιαζουσαι*. et Potteri Archæol. Lib. II. cap. 20

2. 3. —*μηρον οδοντι*] Ordo est: *τυπεις* [*κατα*] *λευκον μηρον οδοντι—λευκῳ οδοντι*. Angl. *having his white thigh wounded with a tusk—a white tusk*. Cæterùm pro *λευκῳ* Heskinus legendum conjicit *λυγρῳ*, ad vitandum istum in verbis lusum,

quem omninò indignum Bione censet. Quod tamen impro- 115.
bat doctissimus Valckenaer.

6. Και το ῥοδον φευγει—] Ordo est: Και το ῥοδον τω χειλεος φευγει.

9. —ὁ μιν] ὁ per Apocopen pro ὁτι.

13. Παχιας αμπετασασα κιννρετο,] *Brachia extendens lugubri voce querebatur:* αμπετασασα pro αναπετασασα. v. αναπεταννυμι.

16. —και ερχεαι] Vide Moor Elementa Ling. Gr. p. 121. 116

17. Και στυγνον βασιληα—] Plutonem scil.

20. —το δε παν καλον ες σε καταῤῥει.] Angl. *Every fine thing devolves to thee.* Vide Theocr. Idyl. I. 5.

21. —ποθος δε μοι] Dudum vidi emendandum ποσις δε μοι ὡς οναρ επτη. Valckenaer.

22. Σοι δ' ἁμα κεστος—] De Veneris Cesto vide Hom. Iliad. ξ, 214.

23. —τι γαρ, τολμηρε κυναγεις; Καλος, &c.] Vir doctissimus Valckenaer legendum conjicit; τι γαρ, τολμηρε κυνναγε, Καλος τοσσουτο μεμηνας θηρσι παλαιειν;

28. Αιμα ῥοδον τικτει,] Vide Ovid. Met. Lib. 10. fab. 1.

31. Εστ' αγαθα στιβας,—] Vide Theocr. Idyll, 15. Vix opus est ut tirones moneamus Dores ponere sæpissimè α pro η, ut αγαθα, pro αγαθη.

36. —χὡ μεν οἱστως,] Pro και ὁ μεν οἱστους.

39. —φορεησιν—] Pro φορεει. 117.

40. πτερυγεσσιν—] Poeticè pro πτερυξι. Formatur scil. Dat. pl. poët. à Nom. pl. addendo σι. v. πτερυξ.

43. —εξεπετασσε—] Pro εξεπετασε, ut sit penultima longa. εκπεταννυμι.

45. —κλαιοντι—] Dor. pro κλαιουσι. τω Κινυραο, pro του Κινυρου.

46. —κωρα—] Proserpina scil unde festa ipsius κορεια dicta sunt. Cæterùm εθελω, interdum signif. *possum*.

II. 3. —πυξοιο—] Ion. Gen. 2. declin. v. πυξος.

5. Τως καλαμως—αλλαλοισι— Pro τους καλαμους—αλληλοις.

117. 6. Τᾳ και τᾳ—] Pro τῃ και τῃ—*hunc illuc transilientem observabat Amorem.*

7. —ἑνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντῃ.] Angl. *because there was no end of this.* ἑνεχ' ante voc. aspirat. pro ἑνεκα. απαντῃ pro απαντατει.

12. Φειδεο τας θηρας—] i. e. φειδου της θηρας· ναρεον ἑρχευ i. e. το ορνεον ερχου.

118. 15. —σπαλμενος—] Valckenaerius cum Higitio, &c. reposuit απαλμενος. v. σπαλμενος

III. 2. —ευχιαι—] Vide Moor Element. L. Gr. p. 121.

8. —επετρεπεν—] Angl. *permits,* uti Aor. Sæpissimè redditur. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

13. —αως,] Pro ηως· *aurora ;* quæ hìc sumitur pro eo quod est *dies.*

III. NOTÆ IN MOSCHUM.

119. * ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Moschi Idyllia. Vide supra ad p. 115. n.*

I. ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.] Dulcissimum Idyllium, et omnibus elegantiis, et gratiis refertum.—Huic alludit, Spenserus nostras, F. Q. B. 3. C. 6. St. 11. Heskin.

1. 2. 'Α Κυπρις,] Ordo est: 'Α Κυπρις μακρον εβωστρει:—ει τις ειδεν Ερωτα—τον Ερωτα τον υιεα πλανωμενον επι τριοδοισι. [ut rectè monuit Valckenaer.] Angl. *Venus proclaimed aloud—If any one has seen Cupid,—my Son Cupid wandering near the public ways.*

6. —εν εικοσι πασι μαθοις νιν.] Angl. *You would know him among a whole score.* Vide Sam. Clarke, ad Iliad. σ, 470.

120. 13. Μικκυλα—] μικκυλος, dimin. à μικκος, quod vide ; τηνω, Gen. Dor. pro εκεινου.

22. Παντα μεν αγρια, παντα &c.] Valckenaer probare videtur aliam lectionem, viz. Ταυτα μεν αγρια παντα &c. Τῳ ἡλιον—&c. *Sæva quidem ista sunt omnia; sed multo his sævior est ipsi parvula fax, qua solem ipsum accendit.*

II. 9. —Πλουτηι—] v. Πλουτευς. 121.

14. Αχω δ' εν δονακεσσι—] Angl. *Echo among the reeds, feeds upon thy songs.*

18. Τουτο, Μελη,] Meles fluvius Ioniæ, qui Smyrnæ mœnia adlavat, à nonnullis Homeri pater dicitur: unde vates Melesigines appellatus, antequam oculis captus fuisset; posteà ab illo malo nomen Homeri consecutus. Longepierre. Vide ad initium Bionis Idyll.

36. Κηΐον αστυ] Κηΐον αστυ nobilitavit Simonides. Valck. 122.

42. —ζωοντι—φυοντι—] Dor. pro ζωουσι, et φυουσι. v. ζωω.

IV. NOTÆ IN TYRTÆUM.

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.] Hoc est—Tyrtæi Elegiæ. 123.
Tyrtæus Atheniensis, Poëta Elegiacus, floruit circiter initium Olymp. xxiv. ante Christum natum 682. In bello secundo Messenio, quum Lacedæmonii, oraculi Delphici jussu, ducem ab Atheniensibus adversus Messenios peterent, hi Tyrtæum, qui pede claudus erat, ludibrii gratiâ, miserunt. Is tamen, carminibus suis elegiacis pro concione recitatis, tantum ardorem militibus addidit, ut, re benè gestâ, victoriam reportaverint. Quo facto jus civitatis, præmium quæsitum meritis, à Lacedæmoniis accepit. Paucæ tantùm ex ejus Elegiis, quibus magnum sibi nomen peperit, ad nostra tempora pervenere. 1. Editæ sunt post Callimachi Hymnos, apud Frobenium, 1532, in 4to. 2. Inter poëtas Gnomicos. Basil. 1551, in 8vo.

123. 3. In collectione IX illustrium Fœminarum Fulvii Ursini. Ant. 1568, in 8vo. [Vide supra ad Bion.] 4. In collectionibus Stephani, Lectii et Wintertoni. 5. Græcè et cum Anglica Versione, et notis. Londini 1761. 6. Tyrtæi, quæ supersunt omnia collegit—et edidit Christian. Adolphus Klotzius. Altenburg. 1767. Spartan Lessons; or, The Praise of Valour; in the verses of Tyrtæus, &c. Glasgow, 1759, in 4to. [Qui plura velit de Tyrtæo consulat has Editiones.] 7. Inter Poëtas Græcos Gnomicos, quos ad optimarum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Argentor. 1784, in 8vo.

I. 2. Ουτι ποδων αρετης,—] supple ἑνεκα.

5. —Τιθωνοιο φυὴν.—] i. e. κατα φυην. De Tithono, vide supra ad p. 35. n. 7. et ad p. 113. Od. XIII. 7.

6. Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλειον·] πλουτοιη, Att. pro πλουσιοι. [v. πλουτεω.] Μιδεω, pro Μιδου. [Vide supra ad p. 33. n. 8.] Κινυραο, pro Κινυρου. Vide supra ad p. 117. Idyll. I. et Ovid. Met. L. 10. fab. 9.

7. —Τανταλιδεω Πελοπος—] Angl. *Than Pelops the son of Tantalus.* [Vide supra ad p. 38. n. 1. 2. et Ovid. Met. 6. 404. item Virg. Georg. L. 3. 7.] Τανταλιδεω, Ion. Gen. Declin. primæ, pro Ταντaλιδου.

124. 16. —διαβας—] *firmiter stans.* Nam διαβαινω est interdum *stare divaricatis paulum pedibus.* Vide Iliad μ. 458.

18—παρθεμε νος—] *objiciens*—periculo, scil. παρθεμενος, pro παραθεμ. v. παρατιθημι.

125. *II.* 1. Τεθναμεναι γαρ—] Istud γαρ referri videtur ad aliquid subintellectum: Estote fortes,—*decorum* ENIM *est.*

11. Ειθ'ουτως—] Pro ὡρη lege ωρη quod est pro ωρα, *cura.*

126. 19. Τους δε παλαιοτερους,—] Intellige κατα τους παλ. verte, *quod autem ad senes attinet.* HARLES.

25. Και χροα γυμνωθεντα.] i. e. κατα χροα γυμνωθ. *corpore nudatum.*

☞ Versus pentameter hexametro subjunctus carmen Ele-

giacum constituit; sic dictum ad ἔλεγος, i. e. *lamentatio*, 126
quia primùm adhiberi solitum sit lamentationi funebri: unde
illud Ovidii,

Flebilis indignos, Elegeïa, solve capillos.
Ah nimis ex vero nunc tibi nomen erit!

RUDDIMANNUS.

FINIS

NOTARUM AD PARTEM ALTERAM.

PARVUM

LEXICON,

VOCABULA EXHIBENS,

QUÆ IN

COLLECTANEIS GRÆCIS MINORIBUS

OCCURRUNT:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, AUCTA ET EMENDATA.

N. B. *Voces quæ Vulgò primitivæ censentur, et Nomina propria, à literis majusculis incipiunt.*

LEXICON.

ʽΑ, dor. pro ἡ, articul. fem. gen.

αβατος, ου, ὁ, *invius*: ex α priv. et βατος, *pervius*, quod à βαινω, *vado*.

αβεβαιως, adv. *inconstanter*.

αβιωτος, ου, ὁ, ἡ, *sine vita, non vitalis*: à βιοω, *vivo*. Th. βιος, *vita*.

αβλαβης, εος, ὁ, ἡ, *innoxius, illæsus*: ex. α priv. et βλαπτω, *noceo*.

αβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consilii expers, inconsultus, stultus*: ex α priv. et βουλη, *consilium*.

ʽΑβρος, α, ον, *mollis, delicatus*.

Αγαθοκλεης, εεος, εους, vel ης, ους, *Agathocles*.

αγαθος, ου, ὁ, *bonus, prudens, fortis*, &c. Vide Gram.

Αγαλλω, f. λω. p. κα, *orno, facio delectabile.* hinc

αγαλμα, ατος, το, *ornamentum, statua*: hinc

αγαλματοποιος, ου, ὁ, *statuarius*: à ποιεω, *facio*, et αγαλμα.

Αγαν, adv. *nimis, valdè*.

Αγανακτεω, ω, f. ησω. p. ηκα, *doleo, indignor, ægrè fero*.

αγγελια, ας, ἡ, *mandatum*. Th. αγγελλω.

Αγγελλω, *nuntio*, f. λω. p. ηγγελκα. a. 1. ηγγειλα. a. 1. part. pass. αγγελθεις.

αγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus*: ab αγγελλω, *nuntio*.

Αγελη, ης, ἡ, *armentum, grex*, d. pl. Ion. αγελαισι.

αγενης, vel αγεννης, εος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis*: ex α, et γενος, *genus*.

Αγκιστρον, ου, το, *hamus*.

Αγκυρα, ας, ἡ, *anchora, præsidium*.

Αγλαος, ου, ὁ, *splendidus*.

αγνοεω, ω, *ignoro*, f. ησω. p. ηκα: ex α priv. et νοεω, *cogito*.

αγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*.

αγοραζω, *emo*, f. σω. p. ηγορακα, pass. ηγορασμαι. a. 1. ηγορασθην. Th. αγορα, *forum*.

Αγρα, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*.

αγριος, ια, ιον, *agrestis, ferus*. Th. αγρος.

Αγρος, ου, ὁ, *rus, ager*.

αγρυπνια, ας, ἡ, *vigilia*: ab αγρυπνος, *insomnis*: quod ex α priv. et ὑπνος, *somnus*.

αγυρτης, ου, ὁ, *agyrta*: Angl. *a quack, a mountebank*, ab. αγειρω *colligo*.

Αγχω, *strangulo*, f. ξω. p. χα.

Αγω, *duco, æstimo, instituo*, &c. f. 1. αξω. perf. ηχα. Attic. αγηχα, et per Epenthesin, του ο, αγηοχα. a. 2. ηγον. Att. ηγαγον.

Αγων, ωνος, ὁ, *certamen, cœtus*.

αγωνιζομαι, *certo, prælior*, f. ισομαι. p. pass. ηγωνισμαι. Th. αγων, *certamen*.

Αδα, ας, ἡ, *Ada*, nom. propr.

Αδελφος, ου, ὁ, *frater*, αδελφη, ης, ἡ, *soror*.

αδεως, *sine metu, impunè*: ab. αδεης, *metu carens*: quod ex α priv. et δεος, *metus*.

ʽΑδης, ου, *regio inferorum, orcus, mors*.

αδικεω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ησω. p. ηδικηκα: ex α privativo, et δικη, *jus*.

αδικος, ου, ὁ, και ἡ, *injustus, iniquus*.

Αδμητος, ου, ὁ, nomen viri.

ἀδοκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers* : ex α, et δοκιμος. Th. δοκεω, *videor*.
ἀδοξια, ἡ, *infamia, dedecus, ignominia* : ex α priv. et δοξα, *opinio, gloria*.
ἀδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus*, Angl. *willing* : item *Adrastus*, rex Argivorum.
ἀδρηστος, Ion. pro ἀδραστος.
ἀδυνατος, ου, ὁ, *impossibilis* : ex α, et δυναμαι, *possum*.
ἁδυς, Dor. pro ἡδυς, *suavis*.
Αδω, *satio*, f. ασω. Sed ᾄδω *cano*, contractè pro αειδω, f. ασω. p. ηκα.
Αδων, ονος, ἡ, *luscinia*. Dor. pro αηδων.
Αδωνις, ιδος, ὁ, *Adonis*, nom. propr.
αεθλιον, vel αεθλον, vel αθλον, ου, το, *certaminis premium* : ab αεθλος seu αθλος.
Αεθλος, ου, ὁ, *certamen, labor*.
Αει, *semper*, Adv.
Αειδω, *cano*.
αεργιη, Ion. pro αεργια, ας, ἡ, *pigritia* : ex α, et εργον.
Αετος, ου, ὁ, *aquila*.
αηδως, adv. *molestè* : ab α, et ἡδυς, *suavis*.
Αηδων, ονος, ἡ, *luscinia*.
Αηρ, αερος, ὁ, *aër* ; *Sed* αηρ, ἡ, *tenebræ*.
αηττητος, ου, ὁ και ἡ, *inexpugnabilis, qui nulli largitioni succumbit* : ex α priv. et ἡτταομαι, *vincor*.
αθανασια, ας, ἡ, *immortalitas* : ex α priv. et θανατος, *mors*.
αθανατος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis* : ex α, et θανατος.
Αθηνη. Dicitur et Αθηνα, gen. Αθηνας, ab Αθηναι, *Minerva*.
αθλητης, ου, ὁ, *luctator*. Th. αθλος.
αθλιος, ου, ὁ, *miser*.
αθλιως, adv. *miserè, infeliciter*.
αθλος, ου, ὁ, idem quod αεθλος, *certamen, labor*.
Αθρεω, f. ησω. p. ηκα, *video, cerno*.
αθροιζω, *congrego*, f. σω. perf ηθροικα. Th. αθροος.
Αθροος, ου, ὁ, *confertus*.
αθρυπτως, *non delicatè, viriliter* : ex α priv. et θρυπτω, *frango*
αθυμεω, ω, *animo sum dejectus, sum fractus animo*, f. ησω. p ηθυμηκα : ex α priv. et θυμος, *animus*.
αθυμια, *animi dejectio* : ab α, et θυμος.
Αι, *heu, hei*.
αιαζω, *lugeo, lamentor*, f. ξω, vel σω· ab αι, *heu*.
Αιακος, ου, ὁ, *Æacus* : judex apud inferos.
Αιγαιον, ου, το, supple πελαγος, *Ægæum mare*.
Αιγυπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus*.
Αιγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.
αιδεομαι, ουμαι, f. εσομαι et ησομαι, perf. ηδεσμαι. *veneror, revereor*. Ab αιδως.
αΐδεω, gen. Ion. ab αΐδης.
Αΐδης, et in prosa ᾍδης, ου, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors*
Αιδωνευς, εως, ὁ, idem quod Αΐδης, *Pluto, orcus*.
Αιδως, οος, ους, ἡ, *pudor*.
Αιθηρ, ερος, ερι, ὁ, *æther*.
Αιθω, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo*.
αικα, *vel* αικε, Dor. pro ειπερ, *siquidem*.
Αιμα, ατος, το, *sanguis*.
αιματοεις, εσσα, εν, *sanguineus* : ab αιμα.
αινιγμα, ατος, το, *ænigma, obscurus sermo* : ab
Αινισσομαι, vel αινιττομαι, f ιξομαι, *obscurè significo, occultè seu ænigmatice innuo*.
Αινος, ου, ὁ, *gravis, horribilis*.
Αἶξ, αιγος, ἡ, *capra*.
Αιολος, ου, ὁ, nom. propr. regis

ventorum, *Æolus*.

Αἱρεω, *capio*, f. ησω. p. ᾑρηκα. f 2. ἑλω. præs. m. αἱρεομαι, *eligo*. Vide Gram.

αἱρετος, η, ον, *eligendus præ aliis, optabilis*.

Αιρω, *tollo, aufero, porto*, f. αρω. p. ηρκα.

Αισθανομαι, *sentio*, f. αισθησομαι. p. ησθημαι. a. 2. m. ησθομην.

Αισχος, εος, το, *turpitudo, probrum*.

αισχρος, α, ον, *turpis*.

αισχυνη, ης, η, *pudor*. Th. αισχος.

αισχυνω, *pudefacio, contemno*, f. υνω. p. ησχυγκα, in med. *erubesco*: ab αισχος.

Αισωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator.

Αιτεω, ω, *peto, postulo*, f. ησω p. ητηκα præs. m. αιτεομαι, f. σομαι, *peto utendum, mutuum postulo*.

Αιτια, ας, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*.

αιτιαομαι, ωμαι, *causam attribuo, criminor, culpo, acceptum fero*, fut. ασομαι. p. ητιαμαι. Th αιτια, *culpa*.

αιτιατεον, *accusandum est*. vid. αιτιαομαι.

Αιτιον, ου, το, *causa, culpa*.

αιτιος, ου, ὁ και ἡ, *auctor*: ab αιτια

Αιτνη, ης, ἡ, *Ætna*, mons.

αιφνης, adv. *subitò, repentè*: ex αφανω. per Syncop. pro αφανως, per Apocopen του ς· ab αφανης.

αιφνιδιος, ου, ὁ, *repentinus*: hinc αιφνιδιως, adv. *repentè*: ab αιφνης.

αιχμαλωτος, ου, ὁ, *captivus*: q. d. τῃ αιχμῃ ἁλωτος, quod ab ἁλισκω.

Αιχμη, ης, ἡ, *cuspis*.

Αιψα, et αιψ', adv. *statim, celeriter*.

Ακαστος, ου, ὁ, *Acastus*, nom. propr.

Ακεομαι, *medeor*, f. εσομαι, et ησομαι.

ακεστρα, ας, ἡ, *acus*: ab ακεω, *medeor*.

ακινητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*: ex α, et κινεω.

ακμαιος, α, ον, *vigens florens ætate*, &c. ab ακμη, *cuspis, vigor, flos ætatis*.

ακμην, adv. *etiam nunc*.

ακολουθεω, ω, *sequor*, f. ησω. p. ηκολουθηκα: ab ακολουθος, *pedissequus*.

ακοντιζω, *jaculor*, fut. ισω. p. ικα. Th. ακων, οντος, *jaculum*.

ακοντιον, ιου, το, *jaculum, telum*: ab ακων, idem.

ακος, εος, το, *medela*: ab ακεομαι, *medeor*.

ακουσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius, invitus, coactus*: ex α priv. et ἑκων, *volens*.

Ακουω, *audio, obedio*. f. ουσω. p. ηκουκα. f. 1. p. ακουσθησομαι. p. m. ηκοα. Att. ακηκοα.

ακρασια, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*: ab

ακρατεω, f. σω. p. κα. *sum intemperans*: et

ακρατης, εος, ὁ και ἡ, *incontinens, intemperans*: ex α priv. et κρατεω, *possideo, compos sum*.

ακρατος, ου, ὁ και ἡ, *merus, non dilutus*: ex α, et κεραννυμι.

Ακριβης, εος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus*: comp. ακριβεστερος· superl. ακριβεστατος.

ακριβως, adv. *planè, penitùs*: ab ακριβης.

Ακροαομαι, f. ασομαι, *audio, pareo*, p. pass. ηκροαμαι.

ακροπολις, εως, ἡ, *arx*; *quod summum est*: ex ακρος, et πολις, *urbs*.

Ακρος, α, ον, *summus, extremus*.

Ακταιων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon*, nom. propr.

ακων, et αεκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α, et ἑκων.

αλαζονεια, ας, ἡ, *fastus. ostentatio*,

jactantia. Th. Αλαζων, *gloriosus, arrogans.*

αλαθευω, Dor. pro αληθευω, quod vide.

αλαλος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α, et λαλος, *loquax.* Th. λαλεω, *loquor.*

Αλαομαι, f. ησομαι, *vagor, incertus sum, erro.*

αλαπαδνος, ου, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis*: ab αλαπαζω, f. ξω, *diripio.*

αλγεω, f. ησω. p. ηλγηκα, *doleo.* Th. αλγος.

Αλγος. εος, το, *dolor, mœror.*

αλεκτρυων, ονος, ὁ, ἡ, *gallus*, vel *gallina.*

αλεκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex *a*, et λεκτρον, *lectus.*

Αλεξανδρος, ου, ὁ, *Alexander Magnus*: item *Paris.*

αληθεια, ας, ἡ, *veritas.* Th. αληθης.

αληθευω, *vera loquor*, f. ευσω, p. ηληθευκα: ab

Αληθης, εος, ὁ, ἡ et το αληθες, *verus.*

αληθινος, η, ον, *verus*: ab αληθης.

αληθως, *verè*, adv. ab. αληθης, *verus.*

αληπτος, ου, ὁ και ἡ, *qui capi nequit*: ex α priv. et λαμβανω, *capio.*

ἁλιευς, εος, ὁ, *piscator*: ab ἁλς, *mare.*

ἁλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἡλιος, *sol.*

Ἁλισκω, vel ἁλωμι, *capio*; f. ἁλωσω. p. ἡλωκα. Att. ἑαλωκα. a. 2. ἡλων. Att. ἑαλων, *captus sum.*

Αλκη, ης, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

Αλκηστις, ιδος, *Alcestis*, nom. mulieris.

αλκιμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus*: ab αλκη *robur.*

Αλκμηνη, *Alcmene*, nomen feminæ.

Αλλα, *sed.*

Αλλασσω, vel. αλλαττω, Att. *muto*: f. ξω. p. ηλλαχα. a. 2. ηλλαγον. p. pass. ηλλαγμαι. a. 1. ηλλαχθην. a. 2. ηλλαγην. f. 1. αλλαχθησομαι. f. 2. αλλαγησομαι.

αλληλων, gen. pl. caret nominativo. dat. αλληλοις, αις, οις. acc. αλληλους, ας, α, *invicem, mutuò, alius alium.* Th. αλλος.

αλλοθεν, *aliunde*, adv. αλλοθι, *alibi*, et αλλοθι: ab αλλος, *alius.*

Ἁλλομαι, *salio*, f. m. ἁλουμαι.

Αλλος, αλλη, αλλο, *alius, alia, aliud.*

αλλοτε, *aliàs, interdum*, adv.

αλλοτριος, α, ον, *alienus.* Th. αλλος.

αλλοφυλος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex aliâ tribu, alienigena*: ἐξ αλλος, et φυλη, *gens, tribus.*

αλλως, adv. *aliter, temerè*: ab αλλος.

αλοχος, ου, ἡ, *uxor*: ex α pro ἁμα, et λεχος.

Ἁλς, ἁλος ὁ, *sal*, sed ἡ, *mare.*

Αλσος, εος, το, *lucus, nemus.*

Αλωπηξ, εκος, ἡ, *vulpes.*

ἁλωσις, εος, ἡ, *captura, captivitas*, Th. ἁλισκω.

Ἁμα, adv. *unà cum.*

αμαθεστατος, ου, ὁ, superlat. ab

αμαθης, εος, ὁ, ἡ, *indoctus*: ex α, et μανθανω.

ἁμαρτανω, *aberro, pecco*, f. ἁμαρτησω. p. ἡμαρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.

αμβροσια, *cibus Deorum*: ex α, et βροτος.

αμβροσιος, ου, ὁ, *immortalis.*

Αμειβω, f. ψω, *permuto*; in med. *respondeo, alterno, vices reddo*; p. ημειφα.

αμεινων, *melior*: αμεινον, ονος, *melius*, comp. ab αγαθος.

Αμελγω, f. ξω. p. ημελχα, *mulgeo.*

αμελει, *ne cura, ne sis sollicitus*, imperat. verbi αμελεω, hinc transit in adv. et significat *certè, nimirum, utique*: ex α, et μελει.

αμελεω, ω, *negligo*, f. ησω. p. ημεληκα: ex α priv. et μελει.

αμελης, εος, ὁ, ἡ, *negligens* : ab iisdem.

αμεταβλητος, ου, ὁ και ἡ, *immutabilis* : ex α priv. et. μεταβαλλω.

Αμιναιος, α, ον, *Aminaeus* : αμιναια, *dolium vino Aminaeo repletum*. vid. ad p. 16. n. 10.

αμμι, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμας, et in dual. Dor. et Æol. pro νωϊ, νω.

αμμες, Æol. pro ἡμεις.

Ἀμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*.

Αμμωνιος, ου, ὁ, *Ammonius*.

αμορφος, ου, ὁ, *informis*, *deformis* : ex α, et μορφη.

Αμυκος, ου, ὁ, *Amycus*. nom. propr.

Αμυμων, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*.

Αμυνω, f. νω, *auxilior* : p. ημυγκα, in med. *ulciscor*.

Αμφι, præpositio, *circa* ; Angl. *about*, *on both sides*, cum genitivo : et cum accus. *circa* et *circiter* ; cum dat quoque, *circùm*.

αμφιδοκευω, *observo capiendi causâ* : vide δοκευω.

αμφιεννυμι vel αμφιεννυω, f. εσω, *induo* ; ημφιεσμενος, *indutus*, perf. pass. part.

αμφοτερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. Th. αμφω.

Αμφω, *ambo*, vel *ambæ* ; αμφοιν, gen. et dat.

Αν, particula potentialis ; de qua consulendus est doctissimus *Hoogeveen*, de L. G. particulis. Cum indic. conjuncta tribuit vim subjunctivi. Sæpissimè prænuntia est subj. vel optat. de qua plura, vivâ voce, inter docendum. Poëtæ pro ea ponunt, κε, κεν. Est etiam αν, pro ανα, Poëtis.

ανα, *per*, præp. regens acc. Angl. *through*, *up and down*. In compositione valet *retrò*, *rè*, *sursùm*.

αναβαινω, *ascendo*, *conscendo*. f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2 ανεβην. part. αναβας. Th. βαινω.

αναβασις, εως, ἡ. *adscensio*, *adscensus* : ex αναβαινω.

αναβιβαζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*. fut. ασω p. βεβιβακα. a 1. ανεβιβασα. Th βαινω.

αναβιοω, *revivisco* : ex ανα, et βιοω, *vivo*, aor. 2. εβιων, à βιωμι

αναγγελλω, f. λω, *renuncio* : ex ανα, et αγγελλω.

αναγινωσκω, *lego*, f. 1. m. αναγνωσομαι. p act. ανεγνωκα. a. 2. εγνων. p. pass. ανεγνωσμαι. Th. γινωσκω.

αναγκαζω, f. 1. ασω. p. χα, *cogo*. Th αναγκη.

αναγκαιος, αια, αιον, *necessarius* ; item *amicus* : ab αναγκη.

Αναγκη, ης, ἡ, *necessitas*.

αναγορευω, *publicè pronuntio*. Th. αγορα, *forum*.

αναγω, εις, ει, *subduco*, *tollo*, f. αναξω. p. ανηχα : ex ανα, et αγω, *duco*.

αναδυω vel αναδυμι, *emergo*. Th. δυω, vel. δυμι, quod vide.

αναθαλπω, *refoveo*, *refocillo* Th. θαλπω, *calefacio*.

αναθημα, ατος, το, *donarium Deo in templo suspensum* : ab ανατιθημι.

αναιθω, *uro*, *accendo*. Th. αιθω, uro.

αναιμοσαρκος, ου, ὁ, ἡ, *cujus caro sanguinis expers est* : ex α priv αιμα, *sanguis*, et σαρξ, *caro*.

αναιμωτι, adv. *sine cruore* : ab α, et αιμα, *sanguis*.

αναινομαι, *renuo*, *recuso*.

αναιρεω, *tollo*, *aboleo*, *interficio*, f. ησω. p. ανῃρηκα. a. 2. act. ανειλον. sub. ανελω, ῃς, ῃ. a. 2. m. ανειλομην, ου, ετο. a. 1. pass. ανῃρεθην, f. 1. αναιρεθησομαι. Th. αιρεω.

ανακαμπτω, f. ψω. p. φα, *reflecto*, *revertor* : ex ανα, et καμπτω.

ανακειμαι, *consecratus*, *situs*, *repositus sum*. Th. κειμαι.

ανακοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ανηκοος, *sine auditu, cujus nomen ignotum:* ex α, et ακουω.

ανακοπτω, *inhibeo, interpello, arceo,* f. ψω. p. κεκοφα. a 1. ανεκοψα Th κοπτω.

Ανακρεων, οντος, ὁ, *Anacreon,* poëta Lyricus

αναλαμβανω, *recipio,* f. ληψομαι. p. ανειληφα. a 2. ανελαβον. part. αναλαβων.

αναληψις, εως, ἡ, *virium refectio:* ab αναλαμβανω.

αναλισκω, f. 1. αναλωσω. p. ηλωκα, *absumo:* ex ανα et ἁλισκω, *capio.*

αναμερος, Dor. pro ανημερος, quod vide.

αναμναω, *suggero, admoneo,* f. ησω. p. κα: à μναω, *in memoriam revoco:* Angl. to *put in mind.*

ανανηφω, ψω, *ad sobrietatem redeo ab ebrietate, resipisco.* Th. νηφω, *sobrius sum*

Αναξ, ακτος, ὁ, *rex.*

Αναξαρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus.*

αναξιοπαθεω, ω, *indigna patior:* ab αναξιος, et πασχω, *patior.*

αναξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus:* ex α, et αξιος.

αναπαλιν, adv *è contrario in vice.*

αναπειθω, *persuadeo:* f. σω. p. κα. Th. πειθω.

αναπεταννυμι, f. ασω, *aperio, extendo* a. 1. inf. αναπετασαι. Th. πεταω, *pando.*

αναπηδαω, ω, f. ησω. p. ηκα, *exsilio:* ex ανα et πηδαω.

αναπλασσω, *fingo facio.* Th. πλασσω.

αναπλεως, ὁ, ἡ, Att pro αναπλεος, *plenus.* Th. πλεος.

αναπνεω, *respiro, recreo.* Th. πνεω, *spiro.*

αναρχια, ας, ἡ, *Anarchia, ubi nullus est magistratus:* ex α, et αρχη.

ανασκιρταω, *exsilio, lascivio,* f. ησω. p. ανεσκιρτηκα. Th. σκιρταω, *salio.*

αναστατος, ου, ὁ και ἡ, *eversus, vastatus:* ab ανιστημι, *everto.* Th. ἱστημι.

αναστεναχω, *graviter suspiro.* Th. στενω, *gemo.*

αναστρεφω, *revertor, subverto, conversor,* f. ψω. p. φα. p. pass. ανεστραμμαι. p. m. ανεστροφα. Th στρεφω, *flecto.*

ανατιθημι, f. θησω. p. τεθεικα, *consecro:* ex ανα et τιθημι.

αναφαινω, *ostendo,* f. φανω. p πεφαγκα. Th. φαινω.

αναφερω, *effero, subduco,* f ανοισω. a. 1. ανηνεγκα. Th φερω.

αναψυχω, *refrigero, recreo,* f ξω. p. ανεψυχα: ex ανα, et ψυχω.

ανδραγαθια, ας, ἡ, *fortitudo.*

Ανδραμιας, ου, ὁ, *Andramias,* nom. propr.

ανδραποδον, ου, το, *mancipium:* ex ανηρ, *vir,* et πους, *pes.*

ανδρεια, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ανηρ.

ανδρειος, ου, ὁ, *virilis:* ab ανηρ, *vir.*

ανδρια, ας, ἡ, idem quod ανδρεια.

ανδριας, αντος, ὁ, *statua:* ab ανηρ.

ανδροφαγος, ου, *humanâ carne vescens:* ex ανηρ, et φαγω.

ανδροφονεω, ω, f. 1. ησω, *sum homicida, occido:* ab ανηρ et φενω, *occido.*

ανδρωδης, εος, ους, ὁ, ἡ, *virilis:* ab ανηρ.

ανειλον, ες, ε, *sustuli interemi.* a. 2. act. ανειλομην. a. 2. m. ab αναιρεω.

ανελκω, vel ανελκυω, imperf. ανειλκον, *sursum traho:* ab ἑλκω, *traho.*

ανεμεσητος, ου, ὁ και ἡ, *carens invidiâ non culpandus:* ex α priv. et νεμεσαω, *indignor.*

Ανεμος, ου, ὁ, *ventus.*

ανεμωνη, ης, ἡ, papaveris genus.

ανερχομαι, *ascendo, conscendo.* f. ανελευσομαι. a. 2. ανηλθον. Th.

ερχομαι, *venio.*

ανευ, *absque, sine;* adv. regit gen.

Ανεψιος, ου, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis.*

Ανηθον, υ, το, *anethum.*

ανημερος, υ, ὁ, ἡ, *immitis:* ex α, et ἡμερος, *mitis.*

Ανηρ, ὁ, *vir,* ανερος, per Sync. ανδρος, ανδρι, ανδρα, ω ανερ, &c.

ανθεω, *floreo,* f. ησω. Th. ανθος.

Ανθος, εος, ους, το, *flos.*

ανθρωπειος, et Ion. ανθρωπηϊος, υ, ὁ, et ανθρωπινος, η, ον, *humanus.*

Ανθρωπος, υ, ὁ, ἡ, *homo:* quasi ex ανω, *sursùm,* τρεπω, *verto,* et ωψ, *vultus.*

ανθρωποφαγος, υ, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens:* ex ανθρωπος, et φαγω.

ανιαω, *tristitia afficio,* f. ασω, p. ηνιακα: ab ανια, *tristitia.*

ανιαρος, υ, ὁ, *tristis,* comp. ανιαρωτερος, superl. ανιαρωτατος· ab ανια, *tristitia.*

ανιηροτατος, superl. Ion. ab ανιηρος, pro ανιαρος.

ἁνικα, Dor. pro ἡνικα, *quando.*

Ανυβις, ιος, ὁ, *Annubis,* deus Ægyptiorum.

ανοδια, ας, ἡ, *iter impervium.* Ex α, et ὁδος.

ανοιγω, ανοιγνυω, et ανοιγνυμι, *aperio,* f ανοιξω, p. ανεωχα, Att. pro ανωχα, a. 1. ανεωξα, et ηνοιξα, inf. ανοιξαι, p pass. ανεωγμαι, et ηνεωγμαι, a. 1 ηνεωχθην, et ανεωχθην, 3 pl. ανεωχθησαν, p. m. ανεωγα, part ανεωγως, οτος, ὁ, *apertus.* Th οιγω.

ανοχη, ης, ἡ, *tolerantia:* ab ανεχομαι, *tolero.*

ανταγωνιστης, ου, ὁ, *qui cum aliquo certat, certator.* Th. αγων, *certamen.*

ανταξιος, υ, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii:* ab αντι, *contrà,* et αξιος, *dignus.*

Αντι, præp. *pro, contra, vice:* Angl. *instead of, for: against.*

αντιβλεπω, *ex adverso intueor.*

αντιλεγω, *contradico,* f. ξω, p χα, ex αντι, et λεγω.

Αντιοχος, υ, ὁ, *Antiochus,* nom. propr.

Αντιοπη, ης, ἡ, *Antiope:* vide ad p. 56. n. 6.

Αντιπατρος, υ, ὁ, *Antipater.*

αντιποιεω, *contra facio;* in V. med. *vindico, mihi attribuo.* Th. ποιεω, *facio.*

αντιτασσω, *contra aciem struo:* ex αντι, et τασσω.

αντιφαρμακον, υ, το, *antidotum, remedium.*

αντιφωνεω, *contrà sono, respondeo,* f. ησω. Th. φωνη, *vox.*

αντλεω, ω, *haurio,* f. ησω. p ηντληκα, a. 1. ηντλησα. Th. αντλος, *sentina.*

Αντρον, υ, το, *antrum.*

Ανω, *sursùm.*

ανωμοτος, υ, ὁ και ἡ, *sine jurejurando,* adv: ex α et ομνυμι.

αξιοπιστος, *fide dignus:* ex αξιος, *dignus,* et πιστις, *fides.*

αξιοω, ω, *dignor, æquum censeo, peto,* fut ωσω, p. ηξιωκα. Th. αξιος, *dignus.*

αοιδη, ης, et Dor. αοιδα, ας, ἡ, *cantus:* à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*

αοιδος, υ, ὁ, *cantor, poëta* Th αειδω.

Αορνος, υ, ὁ, *Aornus,* nom loci.

απαγγελλω, *renuntio,* f απαγγελω, p. απηγγελκα, a 1 απηγγειλα· ex απο, et αγγελλω, *nuntio.*

απαγορευω, *prohibeo, interdico, succumbo, nego:* ex απο, et αγορευω, *loquor.*

απαγριοω, ω, *agreste reddo, effero:* ab απο, et αγριος.

απαγω, *abduco,* f. αξω, p απηχα, a. 2. απηγον. Att. απηγαγον,

imp. απαγαγε. Th. αγω.

απαθης, εος, ὁ, ἡ, *impatiens, qui non est passus* · ex α, et επαθον, a. 2. verbi πασχω.

απαιτεω, ω, *repeto:* ab απο, et αιτεω, *peto*

απαλλασσω, vel Att -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero,* f αξω; p απηλλαχα· απαλλαττομαι, m. f ξομαι, *abeo discedo:* ex απο, et αλλασσω, *muto,* ab αλλος, *alius.*

Ἁπαλος, η, ον, *tener, mollis, delicatus.*

ἁπαλυνω, *mollio, emollio,* item *delicatè attingo;* f νω. Th. ἁπαλος, *mollis.*

απανθεω, *defloreo, florem amitto:* ex απο, et ανθεω, *floreo* Th ανθος, *flos.*

απανθρακοω, ω, *in carbones verto, exuro* Th. ανθραξ, *carbo*

απανταω, ω, *occurro:* ab απο et ανταω. Th. αντι.

Ἁπαξ, adv *semel.*

ἁπας, ἁπασα, ἁπαν, *omnis:* ex ἁ pro ἁμα, et πας.

Απαταω, ω, *decipio, fallo,* f ησω, p. ηπατηκα.

απατη, ης, ἡ, *fraus, fallacia:* ab απαταω, *decipio*

απεθανον, ες, ε, *mortuus est,* a. 2. act. ab αποθνησκω, quod vide

απειθεω, ω, *non pareo, incredulus sum,* f ησω, p. ηπειθηκα· ex α, et πειθω.

Απειλεω, ω, *minor, interminor,* f. ησω. p. ηπειληκα.

απειλη, ης, ἡ, *mina.*

απειμι, vel απιημι, *abeo,* f απεισομαι, a. 2. απιον· ex απο, et ειμι, vel ιημι, *eo.*

απελαυνω, *abigo, expello, arceo,* f. απελασω, p. απηλακα· ex απο, et ελαυνω, *agito.*

απεργαζομαι, *efficio, fingo, operor,* f. ασομαι, p. απειργασμαι· ex απο, et εργαζομαι. Th. εργον, *opus.*

απερεω, inusitat. sed inde venit p. act απειρηκα, *deficio;* quasi *nequeo loqui præ lassitudine, valdè sum fatigatus:* in part. απειρηκως, *valdè defessus.* Th. ερεω, *dico.*

απεριεργως, adv. *non exquisitè, incuriosè.*

απερχομαι, *abeo, exeo,* f. απελευσομαι, a 2. απηλθον, p. m. απεληλυθα· ex απο, et ερχομαι.

απεχω, εις, ει, *absum, abstineo,* f. αφεξω, p. απεσχηκα, a 2. απεσχον, cum. acc et in m. απεχομαι, *abstineo,* cum gen. a 2. m. απεσχομην. Th. εχω, *habeo.*

απεων, Poët. pro απων, *absens,* præs. part. ab απειμι, quod ex απο, et ειμι, *sum.*

απιθανος, ε, ὁ, ἡ, *improbabilis:* ex α, et πιθανος, quod ab επιθον, a. 2. verbi πειθω.

απιθανως, adv. *improbabiliter.*

απιστεω, ω, *diffido,* f. ησω. Hinc απιστεμενος, præs. part. pass. Ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo.*

απιστος, ου, ὁ, *infidus, incredulus, incredibilis:* unde απιστως, *incredibiliter;* ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo.*

απλαστος, ε, ὁ και ἡ, *infucatus, informis.*

απληστια, ας, ἡ, *avaritia, insatiabilitas.* Ex α priv. et πληθω, *plenus sum.*

Ἁπλοος, οη, οον; *usitate,* ἁπλους, η, ουν, *simplex.*

Απο, præp. regit gen. *à, ab, post:* Angl. *from; after.*

αποβαλλω, *abjicio, amitto,* f. αποβαλω, p. αποβεβληκα, a. 2. απεβαλον. Th βαλλω, *jacio.*

αποβασις, εως, ἡ, *descensus:* Angl. *disembarking:* ab αποβαινω.

αποβλεπω, *intueor, respicio, oculos*

converto ad: f. ψω, p. αποβεβλεφα. Th. βλεπω, *video.*

απογινωσκω, fut. γνωσομαι, p. γνωκα, *rejicio, non agnosco.* perf. pass. part. απεγνωσμενος, η, ον, *rejectus.* Ex απο, et γινωσκω, *nosco.*

αποδειλιαω, ω, f. ασω, *reformido, præ timore refugio,* perf. part. αποδεδειλιακως, *timidus:* ex απο et δειλιαω, *formido.*

αποδιδρασκω, *aufugio.* Th. διδρασκω.

αποδιδωμι, *reddo, dono, persolvo, do.* Th. διδωμι, *do.*

αποθλιβω, *exprimo,* f. ψω, p. αποτεθλιφα· ex απο, et θλιβω, *premo.*

αποθνησκω, *morior,* f. 2. m. αποθανουμαι, p. αποτεθνηκα, a. 2. απεθανον, a. 2. subj. αποθανω, ης, η, a. 2. inf. αποθανειν, a. 2. part. αποθανων, ουσα, ον. Th. θνησκω, *morior.*

αποκαλεω, *voco, advoco.* Th. καλεω, *voco.*

αποκερδαινω, *lucrifacio, lucror ex aliqua re.* Th. κερδαινω, quod vide.

αποκναιω, *tædio afficio, adfligo:* Angl. *to vex, to gall.* Th. κναιω, *rodo.*

αποκοπτω, *abscindo,* f. ψω, p. αποκεκοφα. Th. κοπτω.

αποκρεμαννυμι, vel—ννυω, *suspendo.* Th. κρεμαω, id.

αποκρημνος, ου, ὁ και ἡ, *abruptus, præruptus.*

αποκρινομαι, *respondeo,* f. 1. pass. αποκριθησομαι, perf. pass. αποκεκριμαι, a. 1. pass. απεκριθην, ης, η, *respondi,* a. 1. imperat. pass. αποκριθητι, ητω· et in 2. plur. αποκριθητε, *respondete,* a. 1. part. pass. αποκριθεις, εισα, εν, a. 1. m. απεκρινάμην, ω, ατο, *respondi.* Th. κρινω.

αποκτεινω, *occido, aboleo,* f. αποκτενω, perf. απεκταγκα, a. 1. act. απεκτεινα. Th. κτεινω.

αποκυεω, ω, *gigno, pario,* f. ησω, p. αποκεκυηκα, a. 1. απεκυησα· ex απο, et κυεω, ω, *sum gravida.*

απολαμβανω, f. αποληψομαι, *recipio, recupero,* perf. απολεληφα, et Att. απειληφα, part. perf. απολεληφως, et Att. απειληφως, υια, ος.

απολαυσις, εως, ἡ, *fruitio, usus:* ab απολαυω, *fruor,* cum gen. perf. απολελαυκα· ex απο, et λαυω, *fruor.*

απολειπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo,* f. ψω, p. απολελειφα, a. 2. part. act. απολιπων· ex απο, et λειπω, *linquo.*

απολλυμι, seu απολλυω, *aboleo, perdo,* f. 1. απολεσω, perf. απωλεκα, et Att. απολωλεκα, præs. med. απολλυμαι, *pereo,* f. 2 med. απολουμαι, a 2. m. απωλομην, ου, ετο, p. m. απωλα. Att. απολωλα. Th. ολλυμι.

Απολλων, ωνος, ὁ, *Apollo.*

απολυω, *dimitto, absolvo, libero,* f. υσω, p. απολελυκα. Th. λυω, *solvo.*

απονενοημενως, *stultè, dementer*· Angl. *foolishly, indiscreetly,* à perf. pass. verbi απονοεω. Th. νυς.

απονος, ου, ὁ και ἡ, *otiosus.* Ex α priv. et πονος, *labor.*

αποπειρα, ας, ἡ, *experientia.* Th. πειρα, *experimentum.*

αποπεμπω, *dimitto.* Th. πεμπω, *mitto.*

αποπλαναω, *seduco,* f. ησω, p. αποπεπλανηκα, præs. med. αποπλαναομαι, *aberro,* perf. pass. ἀποπεπλανημαι, a. 1. pass. απεπλανηθην, *erravi.* Th. πλανη, *error.*

αποπλεω, *navi discedo, solvo,* f. αποπλευσω, perf. αποπεπλευκα. Th. πλεω.

αποπνεω, et Poët. αποπνειω, *efflo,*

exhalo, exspiro, f. 1. ind. αποπνυσω, p. αποπεπνυκα· ab απο, et πνιω.

αποπνιγω, *suffoco,* f. αποπνιξω, p. αποπεπνιχα. Th. πνιγω.

απορεω, *dubito, perplexus sum;* item *indigeo;* f. ησω, p. ηπορηκα: à πορος, quod à πειρω, *transadigo.*

αποῤῥητος, ε, ὁ και ἡ, *arcanus, silentio suppressus:* ex απο, et ρεω, *dico.*

αποῤῥιπτω, f. ψω, *abjicio, projicio.*

αποσπαω, *abstraho, educo, evello,* f. ασω, p. απεσπακα, a. 1. pass. απεσπασθην, a. 1. part. pass. αποσπασθεις. Th. σπαω, *traho.*

αποστελλω, *mitto, oblego,* f. ελω, p. απεσταλκα, a. 1. απεστειλα, p. pass. απεσταλμαι, p med. απεστολα, &c. Th. στελλω.

αποστερεω, ω, f. ησω, *privo, rapio, fraudo.*

αποτιθημι, *depono,* f. αποθησω, p. αποτεθεικα. Th. τιθημι.

αποτρεχω, *aufugio.* Th. τρεχω, *curro.*

αποτροπος, ὁ, ἡ, *aversandus, injucundus, et declinatione dignus.* Th. τρεπω.

αποτυγχανω, *aberro,* f. τευξομαι· ex απο, et τυγχανω.

αποφερω, *abduco, asporto, aufero, tollo,* f. αποισω, a. 1. απηνεγκα, a. 2. απηνεγκον, a 1. pass. απηνεχθην, a. 1. inf. pass. απενεχθηναι. Th φερω.

αποφευγω, *effugio,* f. αποφευξομαι, a. 2 απεφυγον. Th φευγω.

αποφθεγμα, ατος, το, *apophthegma, sententia breviter et scitè dicta:* ab αποφθεγγομαι, *eloquor, sententiosè dico,* f. γξομαι, a. 1. med. απεφθεγξαμην, ω, ατο· ex απο, et φθεγγομαι.

αποφραττω, sive ασσω, f. αξω, *obstruo, obturo.* Th. φραττω, sive φρασσω, *sepio.*

αποχρη, *sufficit,* imperf. ab inus. αποχρημι, ης, ησι, et per Apocopen αποχρη, unde inf. αποχρην pro αποχρηναι, *satis esse;* f. αποχρησει, *satis erit;* part. αποχρων. à χραω, *commodo.*

αποψυχω, *exanimor, exspiro, animo concido,* f. ξω, p. απεψυχα. Th. ψυχω.

απραγμων, ονος, ὁ και ἡ, *quietus, molestiæ expers, otiosus, segnis, iners:* ex α priv. et πραττω, *facio.*

απρεπης, ὁ, ἡ, και το απρεπες, εος, ους, *indecorus:* ex α, et πρεπει, *decet.*

απροβουλευτος, ε, ὁ και ἡ, *temerarius, inconsultus.* Ex α priv. et προβουλευω.

Ἁπτω, *necto, accendo,* f. ἁψω, p. ἡφα, a. 1. ἡψα, part. ἁψας, a. 2. ἡφον, med. ἁπτομαι, *tango.*

απωθεω, ω, f. ωσω, vel ωθησω, *repello, abjicio,* a. 1. m. part. απωσαμενος, *repudiatus, a, um.*

αρα, *utique, nempe, igitur.*

Αρασσω, seu, αραττω, f. ξω, *amputo:* item *pulso.* Anacr.

Αρβηλα, ων, τα, *Arbela,* nom. reg.

αργαλεος, ε, *molestus, difficilis, gravis,* pro αλγαλεος: ab αλγος, *dolor.*

Αργος, ου, ὁ, *albus;* item *otiosus, piger,* q. ab αεργος· ab α, et εργον item *Argus,* nom. propr.

αργυριον, ου, το, *argentum, pecunia, nummi argentei:* ab αργυρος.

Αργυρος, ε, ὁ, *argentum.*

Αρεθουσα, *Arethusa,* fons Siciliæ.

Αρεσκω, *placeo,* f. αρεσω, p. ηρεκα.

Αρετη, ης, ἡ. *virtus.*

Αρης, εος, vel ευς, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Αρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum.*

αριθμητικος, η, ον, *numerandi peritus.*

αριστημος, ε, ὁ, ἡ, *bello clarus:* ex αρι, *valdè,* et σημα, *signum.*

αριστεω, ω, *prandeo,* f. ησω, p. ηριστηκα. Th. αριστον, *prandium.*

Αριστερος, α, ον, *sinister*, *infaustus*.

αριστευω, f. ευσω, p. ηριστευκα, *excello*, *fortissimè me gero*. Th. Αρης, *Mars*.

Αριστον, ου, το, *prandium*.

αριστος, *optimus*: superl. ab αγαθος, *bonus*, comp. αρειων. Th. Αρης, *Mars*.

Αριστοτελης, εος, ους, *Aristoteles*, philosophus.

Αρκαδιος, ου, ὁ, *Arcas*, homo ex Arcadia.

Αρκεω, *sufficio*, *arceo*, *opitulor*, f. εσω, p. ηρκεκα, f. 1. pass. αρκεσθησομαι.

Αρκτος, ὁ, ἡ, *ursus*, *ursa*: item *signum cæleste*.

Ἁρμα, ατος, το, *currus*, *vehiculum*.

Αρμενιος, ου, ὁ, *Armenius*.

ἁρμοζω, vel ἁρμοττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, f. οσω, p. ἡρμοκα· ab αρω, *apto*.

Αρνεομαι, *nego*, *abnego*, f. ησομαι, p. ηρνημαι.

αροτρευς, εως, Poët. pro quo et αροτης, ου, ὁ, et αροτηρ, ηρος, ὁ, *arator*, *agricola*. Th. αροω, *aro*.

αρουραιος, *agrestis*, *arvalis*, *campestris*: ab αρουρα, quod ab αροω, *aro*.

Ἁρπαζω, *rapio*, f. σω, et ἁρπαξω, p. ἡρπακα, p. pass. ἡρπασμαι, a. 1. pass. ἡρπασθην, a. 2. pass. ἡρπαγην, p. m. ἡρπαγα.

Αῤῥην, vel αρσην, ενος, ὁ, *mas*: item adjectivè, ὁ, ἡ, *masculus*: αῤῥεν vel αρσεν substantivè, *mas*.

αῤῥωστεω, ω, f. ησω, *infirmus sum*: ex α priv. et ῥωννυμι.

Αρταβαζος, ου, ὁ, *Artabazus*, nom. propr.

Αρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν et -ιδα; voc. ω Αρτεμι.

Αρτι, *modò*, *nuper*, *nunc*, *adhuc*.

Αρτος, ου, ὁ, *panis*, *cibus*.

Αρτουχος, ου, ὁ, *Artuchus*, nom. propr.

Αρυω, et αρυτω, f. σω, p. ηρυκα, *haurio*, *ex profundo traho*.

αρχαιος, αια, αιον, *antiquus*, *a*, *um*: ab αρχη, *initium*.

Αρχη, ης, ἡ, *principium*, *principatus*, *imperium*.

αρχηγος, ου, ὁ, ἡ, *dux*, *princeps*: ex αρχη, et ἡγεομαι, *duco*.

Αρχιλοχος, ου, ὁ, *Archilochus*, poëta.

αρχω, *prior aliquid facio*, *incipio*, inde *impero*, cum genit. f. ξω, p. ηρχα; in m. αρχομαι, *incipio*, sine respectu ad aliquem sequentem; in p. *subditus sum*. Th. αρχη, *principium*.

αρχων, οντος, ὁ, *princeps*.

Αρωμα, ατος, το, *aroma*, *odoramentum*; αρωματα, ων, το, *aromata*.

αρωματοφορος, *aromata ferens*.

ασεβης, εος, ὁ και ἡ, και το ασεβες, *impius*: superl. ασεβεστατος, *impiissimus*. Ex α priv. et σεβω, *colo*.

Ασελγης, εος, ὁ, ἡ, *petulans*, *protervus*, *lascivus*, *impudicus*.

ασεληνος, ου, *obscurus*: ex α priv. et σεληνη, *luna*, q. *sine lunâ*.

ασημως, adv. *obscurè*, *ignobiliter*.

ασθενεω, ω, *ægroto*, *langueo*, *infirmus sum*, f. ησω, p. ησθενηκα· ex α, et σθενος, *robur*.

ασθενης, εος, ὁ, ἡ, *infirmus*, *imbecillis*, *impotens*: ex α, et σθενος, *robur*.

Ασθμα, ατος, το, *anhelatio*, *spirandi difficultas*.

Ασια, ας, ἡ, *Asia*.

ασκητεος, α, ον, *exercendus*. Th. ασκεω, *exerceo*.

Ασκληπιος, ου, ὁ, *Æsculapius*.

Ασκος, ου, ὁ, *uter*, *utris*: Angl. *a bottle*.

Ασκρη, Ion. pro Ασκρα, nomen proprium pagi.

ασμενως, adv. *cum gaudio*, *libenter*.

Ασπαζομαι, *saluto*, *amplector*, *osculor*, *blandior*, *amicè et familiariter excipio*, f. ασομαι, perf. pass. ησπασμαι.

Ασπις, ιδος, ἡ, *clypeus.*
Ασσυριος, ου, ὁ, *Assyrius.*
αστειος, εια, ειον, *venustus, facetus, urbanus :* ab αστυ, εος, το, *urbs.*
αστεφανωτος, ου, ὁ και ἡ, *incoronatus, coronam non habens.*
Αστηρ, ερος, ὁ, *stella.*
αστικος, ου, *urbis, incola ;* item *urbanus, festivus.* Th. αστυ, *urbs.*
αστοισιν, *civibus,* dat. pl. Ion. ab αστος, *civis.* Th. αστυ.
αστος, ου, ὁ, et in f. g. αστη, ἡ, *civis, popularis.* Th. αστυ.
αστρολογος, ου, *qui ex astris, futura prædicit :* ab αστρον. [cujus Th. αστηρ] et λογος, quod à λεγω, *dico.*
Αστυ, εος, το, *urbs.*
ασφαλεια, ας, ἡ, *securitas, cautio.*
ασφαλης, εος, ὁ, ἡ, *certus, minimè lubricus. tutus à lapsu :* ex α, et σφαλλω, *supplanto.*
ασφαλως, adv. *tutò, secure, firmiter.*
Ασχαλλω, quod et ασχαλαω, *mæreo, doleo, succenseo.*
ασχετος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis, qui cobiberi nequit :* ex α, et σχεω, seu εχω.
ασχημονεω, ω, f. ησω, *indecorè ago, turpiter me gero :* ex α priv. et σχημα.
ασχολια, ας, ἡ, *occupatio, negotium.*
ασωτια, ας, ἡ, *luxuria, lascivia.*
Αταρ, *sed, ut, verum, cæterùm.*
Ἁτε, *utpote, quippe, quia, quasi.*
Ατεας, ου, ὁ, *Ateas,* nom. propr.
ατεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens :* ex α, et τεκνον, *proles.* Th τικτω.
ατερμων, ονος, ὁ, ἡ, *interminatus, infinitus :* ex α priv. et τερμα, *terminus.*
Ἅτερος, *alter,* Att. pro ὁ ἑτερος, in genit. θατερου, et sic porro : ἅτεροι, pro οἱ ἑτεροι.
ατιμαζω, f. ασω, p. κα, *sperno, contemno, dedignor :* ex α priv. et τιω.
Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas.*
Ατρειδης, ου, ὁ, *Atrei filius, Atrides,* ut *Agamemnon, et Menelaus.*
ατρυφερος, ου, ὁ και ἡ, *incultus, minimè mollis :* ex α priv. et τρυφη.
ατρωτος, ου, ὁ, ἡ, *invulneratus :* ex α, et τιτρωσκω, *vulnero.*
Αυ, *rursum.*
αυθις, *rursus,* pro αυ.
αυλεω, *tibia cano,* f. ησω, p. ηυληκα. Th. αυλος, ου, ὁ, *tibia.*
αυλητης, ου, ὁ, *tibicen.* Th. αυλος, *tibia.*
αυξανω, *augeo, cresco,* f. αυξησω, p. ηυξηκα. Th. αυξω, id.
αϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis :* ex α, et ὑπνος, *somnus.*
Αυριον, *cras, crastino die.*
Αυστηρος, ου, ὁ, *austerus, severus.*
αυστηρως, *severè.*
Αυταρ, *sed, deinde, autem, cæterum.*
αυτικα, *statim,* adv. ab αυτος. *ipse.*
αυτοθι, *ibi, illic,* adv. ab αυτος.
Αυτος, η. ο, *ipse, a, um,* præposito articulo, *idem.*
αυτουργος, ου, ὁ, *qui ipse opus facit sine servis :* ab αυτος, et εργον.
Αυχεω, *glorior,* f. ησω, ηυχηκα.
Αυχην, ενος, ὁ, *cervix.*
αφαιρεω, ω, *aufero, adimo,* f. ησω, p. αφηρηκα, præs. pass. αφαιρεομαι, -ουμαι, *auferor,* p. pass. αφηρημαι, f. 1. pass. αφαιρεθησομαι, a. 1. pass. αφηρεθην, a. 2. m. αφειλομην, ου, ετο, a. 2. sub. m. αφελωμαι, η, ηται, a. 2. inf. m. αφελεσθαι· ex απο et αἱρεω, *capio.*
αφανης, ὁ και ἡ, το αφανες, εος, *obscurus, non manifestus :* ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφαντος, ου, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens :* ex α priv. et φαινω.
αφαρμακτος, ου, ὁ και ἡ, *veneno non infectus :* ex α priv. et φαρμακον, *venenum.*
αφαρπαζω, *surripio, abripio.*

αφειδως, adv. *ſine parſimoniâ, inceſſanter, impunè.*

αφιλως, *ſimpliciter, nudè,* adv. ab αφιλης, *tenuis.*

αφθονος, ου, ὁ, *invidia carens, copioſus:* hinc αφθονως, adv. *ſine invidiâ copiosè* ex α priv. et φθονος, ου, ὁ, *invidia.*

αφιημι, *dimitto, relinquo, omitto,* f. αφησω, a. 2. αφην, ης, η, a. 2. part. αφεις, εντος· ex απο, et ἱημι, *mitto.*

αφικνεομαι, ουμαι, *pervenio, advenio, aſſequor,* f αφιξομαι, p. αφιγμαι. Th. ἱκνεομαι, *venio.*

αφιστημι, *abduco, dimitto,* f. αποστησω, p. αφεστακα· ex απο, et ἱστημι, *ſtatuo.*

αφνω, adv. *repentè,* pro αφανως· ex α, et φαινω, *oſtendo.*

αφοβια, ας, ἡ, *ſecuritas, animus metu carens.*

αφομοιοω, ω, *ſimilem reddo, aſſimilo,* f. ωσω, p. αφωμοιωκα.

Αφροδιτη, ης, ἡ, *Venus.*

αφρονεω, ω, f. ησω, p. ηκα, *deſipio, amens ſum.* Ex α priv. et φρην.

αφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, *curis liber, ſecurus:* ab α, et φροντις, *cura.*

αφροσυνη, ης, ἡ, *inſipientia, amentia:* ex αφρων,

αφρων, ονος, ὁ και ἡ, *amens, ſtultus:* ex α priv. et φρην, *mens.*

Αχαιοι, *Achivi:* ab Αχαΐα, *Græcia.*

Αχερων, *Acheron,* fluvius Epiri: item inferni.

Αχιλλευς, εως, ὁ, *Achilles.*

αχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *inutilis:* ex α, et χρηστος, *utilis.* Th. χραομαι, *utor.*

αχρι, vel αχρις, adv. *usque, donec.*

αχω, αχως, ἡ, Dor. pro. ηχω, *echo*

αως, αοος, ους, ἁ, Dor. pro ηως, ἡ, *aurora.*

B

Βαβυλων, ωνος, ἡ, *Babylon,* nomen urbis.

βαδιζω, *eo,* f. ισω, Att. βαδιω, p. βεβαδικα. Th. βαινω, *eo.*

βαθος, εος, το, *profunditas.*

Βαθυκολπος, ου, ὁ, ἡ, *profundum ſinum habens,* q. βαθυν κολπον εχων.

Βαθυλλος, ου, ὁ, *Bathyllus,* nom. propr.

βαθυς, εια, υ, *profundus.*

Βαιος, ου, ὁ, *parvus, modicus.*

Βακτρα, ων, *Baxtra,* nom. reg.

βακχευω, et βακχεω, *Orgia celebro, debacchor:* à Βακχος.

Βακχη, ης, ἡ, *ſacerdos Bacchi, furore percita:* à

Βακχος, ου, ὁ, *furore percitus; Bacchus.*

Βαλλω, f βαλω, p. βεβληκα, *jacio. conjicio, jaculor,* perf. m. βεβολα.

Βαναυσος, ου, ὁ, ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis.*

Βαπτω, *intingo, mergo, lavo,* f. ψω, p. βεβαφα.

Βαρβαρος, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*

Βαρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βαρβιτον, ου, το, *barbitus* vel *barbitum,* instrumentum musicum.

Βαρος, εος, το, *pondus, onus, moleſtia.*

βαρυνω, *gravo, premo,* f. υνω, p. βεβαρυγκα· à βαρυς, *gravis.*

βαρυς, εια, υ, *gravis, e:* comp. βαρυτερος, superl. βαρυτατος. Th. βαρος.

βασιλεια, ας, ἡ, *regnum, diadema:* à βασιλευς.

βασιλευς, εος, Attic. εως, Poët. et Ion. ηος, ὁ, *rex.*

βασιλευτερος, ου, ὁ, comp. *auguſtior:* et in superl. βασιλευτατος, *regno digniſſimus:* à βασιλευς.

βασιλευω, *regno, impero, ſum rex,* f.

ευσω, p. βεβασιλευκα· à βασιλευς, rex.
βασιλικος, η, ον, regius, a, um: à βασιλευς. Hinc.
βασιλικως, regaliter, more regio.
βασιλισσα, ης, ἡ, regina.
Βατραχος, ε, ὁ, rana.
βαφη, ης, ἡ, tinctura, color: à βαπτω, tingo.
Βεβαιος, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus.
βεβαιως, adv. firmiter: à βεβαιος.
Βεβρυκος, ε, ὁ και ἡ, Bebrycus. Th. Βεβρυξ.
βελεμνον, ε, το, idem quod βελος, telum.
Βελος, εος, το, telum, jaculum, sagitta, ictus: à βαλλω, jacio.
βελτιων, ονος, ὁ, ἡ, βελτιον, το, compar. ab αγαθος, bonus; superl βελτιστος.
Βια, ας, ἡ, vis, robur, violentia.
βιαζομαι, f. σομαι, a. 1. εβιασαμην, vim affero, cogo: à Th. βια, vis.
βιαιως, adv. violenter, vi: à βιαιος, quod à βια, vis.
βιβλιον, ε, το, liber, scheda. Th. βιβλος, liber.
Βιβλος, ε, ἡ, liber.
βιη, Ion. pro βια, ας, ἡ, vis.
Βιος, ε, ὁ, vita, victus, facultates. At βιος, ε, ὁ, arcus, nervus arcus.
βιοτος, ε, ὁ, idem poëtis ac βιος, vita.
βιοω, vivo, f. ωσω, et ωσομαι, p. βεβιωκα, a. 2. εβιων, (à βιωμι, inus.) unde opt. βιωην, inf. βιωναι, part. βιες, perf. pass. βεβιωμαι.
Βιων, ὁ, Bion, nom. propr.
Βιωναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inus. βιωμι, quod à βιοω, quod à βιος, vita.
βλαβερος, ρα, ρον, noxius, pernicioſus: à βλαβη.
Βλαπτω, lædo, noceo, f. ψω, p. βεβλαφα.
Βλαστανω, interdum βλαστεω, germino, fruticor, f. βλαστησω, p. βεβλαστηκα, a. 2. εβλαστον.
βλασφημος, ε, ὁ, ἡ, blaſphemus, maledicus: q. à βλαπτειν φημην.
βλεμμα, ατος, το, aſpectus: à βλεπω, aſpicio.
Βλεπω, video, aſpicio, intueor, f. ψω, p. βεβλεφα.
Βλεφαρον, ε, το, palpebra, pellis tegens oculos.
Βοαω, clamo, vociferor, f. ησω, imimperf. εβοαον, ων, p βεβοηκα.
βοεια, ας, ἡ, pellis bubula, ſcutum. Th. βες, bos.
βοη, ης, ἡ, clamor: à βοαω, clamo.
Βοηθεω, ω, auxilior, ſuccurro, f. ησω, p. βεβοηθηκα.
Βοιωτια, ας, ἡ, Bœotia: hinc
Βοιωτος, ου, ὁ, Bœotus, et βοιωτις, ιδος, ἡ, Bœota.
Βορεας, et Ion. βορεης, ε, ὁ, Boreas, aquilo.
βοσκημα, ατος, το, pecus, bellua.
βοσκος, ε, ὁ, paſtor: à βοσκω, paſco.
βοσκω, paſco, f. βοσω, p. βεβοκα, à βοω, paſco, inus.
Βοτρυς, υος, ὁ, uva, racemus.
βουκολεω, ω, f. ησω, boves paſco: ex Βες, bos, et κολον, cibus.
βουκολος, ε, ὁ, bubulcus, armentarius: ex βες, bos, et κολον, cibus.
Βουλομαι, volo, in 2. pers. βουλει, vis, pro βουλῃ, f. βουλησομαι, p. βεβουλημαι· tanquam à βουλεομαι.
Βουνος, ε, ὁ, collis, tumulus, acervus.
Βες, οος, ὁ και ἡ, bos, vacca.
βουτης, et hoc à βοτης, pro quò et βοτηρ, ηρος, ὁ, paſtor. Th. βοω, inus. paſco.
Βοωτης, ε, ὁ, Bootes. Nomen signi cœlestis, quod Arctophylax dicitur.
βραδυνω, tardo, cunctor, f. υνω. Th. βραδυς, tardus.

Βραδυς, εια, υ, *tardus, a, um,* in compar. βραδιων, et βραδυτερος, superl. βραδιστος, vel βραδυτατος.

βραχυς, εια, χυ, εος, *brevis.*

βρεφος, εος, το, *infans.*

Βρεχω, *madefacio, irrigo,* f. ξω, p. χα.

βριαρεων, acc. sing. à βριαρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριαρεος, ου, ὁ, *Briareus,* centimanus; nomen gigantis.

Βρομιος, ου, ὁ, *Bromius,* cognom. Bacchi, à βρεμω, *fremo.*

Βροντη, ης, ἡ, *tonitru.*

Βροτος, ου, ὁ, *mortalis, homo.*

Βρυω, f. σω, p. βεβρυκα, *scateo, fundo—is, germino, pullulo.*

Βρωσκω, *comedo, depasco,* f. βρωσω, p. βεβρωκα.

Βυθος, ου, ο, *fundum, profundum.*

Βυρσα, ης, ἡ, *corium, pellis.*

βωκολος, Dor. pro βυκολος, *bubulcus:* à βυς, et κολον, *cibus.*

βωστρεω, Dor. verb. pro βοαω, *clamo, voco.*

βωτας, α, ὁ, Dor. pro βωτης, ου, ὁ, *pastor.*

Γ.

Γα, Dor. pro γη, *terra.*

Γαδατας, ου, ὁ, *Gadatas,* nom. propr.

Γαια, ας, et Poët. γαιη, ης, ἡ, *terra, tellus.*

Γαλα, ακτος, (tanquam à γαλαξ,) το, *lac.*

Γαληνη, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris.*

γαληνος, ου ὁ και ἡ, *serenus.*

γαμηλιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis, conjugalis.* Th γαμος, *nuptiæ.*

γαμος, ου, ὁ, *nuptiæ;* item *conjugium, matrimonium.*

Γαρ, *enim, nam,* conjunctio.

Γαργαλιζω, f. ισω, p. ικα, *titillo, lætitiâ adficio.*

Γαστηρ, τερος, τρος, ἡ, *venter.*

γαυριαω, f. ασω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto:* à γαυρος, *arrogans.*

Γε, *quidem, certè, saltem,* &c. emphasin notat.

γεα, ας, et contractè γη, ἡ, *terra.*

γεγονα, p. m. *sum,* et in 3 pl. γεγοναοι. Hinc p. m. inf. γεγονεναι, et in part. γεγονως, υια, ος à γινομαι, *sum*

Γειτων, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus.*

Γελαω, *rideo,* f. ασω, p. γεγελακα.

γελοιος, ου, *ridiculus:* at

γελοιος, ου, *qui risum movet, jocosus, facetus.* Th. γελαω, *rideo.*

Γεμιζω, f. ισω, *impleo.* Th. Γεμω, *plenus sum.*

Γενειον, ου, το, *mentum, barba.* Th. γενυς, *mentum.*

γενναιος, ου, *ingenuus, nobilis:* à γενναω. Th. γινομαι.

γενναιως, adv. *generosè, fortiter:* à γενναιος, *nobilis,* quod à γεννα, *genus:* et hoc à γιγνομαι.

γενναω, *gigno, pario, paro,* f. ησω, p. γεγεννηκα. Th γινομαι.

γενος, εος, το, *genus, progenies, familia, natio, species.* Th. γινομαι.

γεραιος, ου, *senex,* item *senilis:* à γερων, *senex.*

Γερανος, ου, ἡ, *grus.*

Γερας, τος, αος, ως, το, *præmium, munus.*

Γερων, οντος, ὁ, *senex.*

γεωμετρης, ου, ὁ, *geometra, agri mensor.*

γεωργεω, *terram colo, agriculturam exerceo,* f. ησω, præt. γεγεωργηκα ex γη, *terra* et εργον, *opus.*

γεωργος, ου, ὁ, *agricola, colonus:* ex γεα, *terra,* et εργον, *opus.*

γη, gen. γης, ἡ, *terra, regio:* ex inus. γεα.

γηγενης, εος, ὁ, ἡ, *terrigena, indigena:* ex γη, *terra*, et γενος, *genus*, quod à γινομαι, *nascor*.

Γηρας, το, ατος, αος, ως, dat. γηρατι, αι, α, *senectus*.

γηρασκω, *senesco, consenesco*, f. ασω, p. γεγηρακα. Th. γηρας, *senectus*.

Γηρυονης, ου, ὁ, *Geryones*, nom. propr.

Γινομαι, vel γιγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor*, f. 1. m. γενησομαι, perf. pass. γεγενημαι, a. 2. m. part. γενομενος, η, ον, *factus*.

Γινωσκω, vel γιγνωσκω, *cognosco*, item *statuo*, f. γνωσω, p. εγνωκα, a. 2. εγνων, ως, ω; 3. pl. εγνωσαν, a. 2. imperat. γνωθι, a. 2. opt. γνοιην, a. 2. sub. γνω, ῳς, ῳ, a. 2. inf. γνωναι, a. 2. part. γνους, ουσα, ον à γνωμι.

Γλαυκος, ου, *glaucus, cæsius*.

γλαυκωπις, ιδος, ἡ, *cæsios habens oculos;* in acc. γλαυκωπιν, et ιδα à γλαυκος, *glaucus*, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

γλυκερος, α, ον, Poëticum idem ac th. γλυκυς, *dulcis*.

Γλυκυς, εια, υ, *dulcis, e, jucundus*.

Γλωσσα, et Attic. γλωττα, ης, ἡ, *lingua, sermo*.

γνωρισμα, ατος, το, *indicium*. Th. γινωσκω.

Γοαω, f. ασω, *gemo, deploro, lugeo*.

Γοης, ητος, ἡ, *incantator, præstigiator, impostor:* Angl. *a juggler*. Unde

γοητεια, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*.

γονευς, εως, ὁ, *parens:* à perf. m. γεγονα, verbi γινομαι.

γονη, ης, ἡ, *fœtus, soboles*. Th. γινομαι.

Γονυ, το, *genu*, gen. γονυος, γονατος, γουνος, et γουνατος, dat. pl. γονασι, γουνασι.

γουν, pro γ᾽ ουν, *igitur, certe, saltem:* ex γε, et ουν.

γουνατα, acc. pl. γουνασι, dat. pl. à γουν, *genu*.

γραμμα, ατος, το, *litera, scriptum, epistola*.

Γρανικος, ου, ὁ, *Granicus*, fluvius.

γραφη, ης, ἡ, *scriptura, pictura*.

Γραφω, *scribo, pingo:* olim *insculpo*, f. ψω, p. γεγραφα, a. 1. εγραψα, perf pass. γεγραμμαι, ψαι, πται, part. γεγραμμενος, η, ον, *scriptus, pictus*.

Γυμνος, ου, *nudus*.

γυμνοω, f. ωσω, p. ωκα, *nudo, spolio:* à γυμνος.

Γυνη, ἡ, *mulier, uxor*, genit. γυναικος, voc. ω γυναι, dat. pl. γυναιξι.

Γωβρυας, ου, ὁ, *Gobryas*, nom. propr.

Δ.

Δαιμονιον, ου, το, *genius*. A Δαιμων, *deus*.

δαιμονιος, ου, ὁ, και ἡ, *divinus, felix, augustus*.

Δαιμων, ονος, ὁ, *Deus, genius, dæmon*.

Δακνω, *mordeo, pungo:* format tempora q. à δηκω, ut f. 1 act. δηξω, f. 2. δακω, a. 1. εδηξα, a. 2. εδακον, p. δεδηχα, perf. pass. δεδηγμαι

Δακρυ, υος, το, *lacryma*.

δακρυον, ου, το, idem quod δακρυ.

δακρυω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δακρυ.

δακτυλιος, ου, ὁ, *annulus:* à Δακτυλος, ου, ὁ, *digitus, pes metricus*.

δαμαλις, εως, ἡ, *juvenca:* à δαμαω, *domo*.

Δαμματας, ου, ὁ, *Damatas*, nom. propr.

Δαμαω, *domo, subigo, affligo, occido*, f. ασω, p. κα.

Δαμιππος, ου, ὁ, *Damippus*, nom. propr

Δαναη, ης, ἡ, *Danaë*, nomen mulieris. Vide ad p. 56. n. 6.

Δαπαναω, ω, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ησω, p. δεδαπανηκα.

δαπανη ης, ἡ, *sumptus*: et δαπανημα, ατος, το, *idem*.

Δαρειος, ου, ὁ, *Darius*, rex Persarum.

δασας, Dor. pro δησας, a. 1. part. act. à δεω, *ligo*.

Δαψιλης, εος, ὁ, ἡ, *largus, copiosus*.

δαψιλως, *largè, lautè, opiparè*.

Δε, conj. *verò, at, tamen, autem, igitur, sed*, &c, Vide *Transact. of the R S. Edin.* Vol.I. p.113. *Lit. Cl.*

δεδια, perf. m. verbi δειδω, *timeo*, quod vide.

δεησις, εως, ἡ, *supplicatio*: δεησεις, *preces*. Th: δεομαι, *oro*.

δει, *oportet, convenit*: impers. cum accus. in sub. δεῃ, imperf. εδει, f. δεησει, a. 1. εδεησε, præs. inf. δειν, part. δεον. Th. δεω, *ligo*.

δειγμα, ατος, το, *exemplum*: Angl. *a sample*: à δεικνυμι, *monstro*, perf. pass. δεδειγμαι.

Δειδω, *timeo, trepido*, f. δεισω, p. δεδεικα, perf. m. δεδοικα pro δεδειδα. item δεδια, à δεω, inus. plusq. p. εδεδοικειν, perf. inf. δεδιεναι, et part. δεδιως.

Δεικνυμι, vel δεικνυω, *ostendo, monstro, indico*, f. δειξω, p. δεδειχα, perf. pass, δεδειγμαι.

δειλαιος, αια, αιον, ον, idem ac δειλος, *timidus, miser*.

δειλιαω, ω, *formido, ob ignavian refugio*, f. ασω. p. δεδειλιακα. Th. δειλος, *ignavus*.

Δειλος, η, ον, *timidus, ignavus, miser*.

δειμαινω, *timeo*, f. ανω, p. γκα. Th. δειδω, *timeo*.

Δεινιας, ου, ὁ, *Dinias*, n. propr.

Δεινος, η, ον, *dirus, peritus, vehemens, gravis*.

δειπνεω, *cæno*, f. ησω, p. δεδειπνηκα. Th. δειπνον, *cæna*.

Δειπνον, ου, το, *cæna, cibus*.

Δεκα, *decem*.

Δελεαρ, ατος, το, *esca*.

δενδρεεις, εσσα, εν, Dor. δενδρααις, *nemorosus, arboribus, abundans*. Th. δενδρον, *arbor*.

Δενδρον, ου, το, et δενδρος, εος, το, *arbor*.

δεξιος, α, ον, *dexter*.

δεομαι, *oro, rogo*; item *indigeo*: cum genit. f. 1. δεησομαι, perf. δεδεημαι, tanq. ab inus. δεεομαι. Th. δεω.

Δερκω, et δερκομαι, *video, aspicio*, f. ξω, p. χα, f 2. δρακω, a. 2. εδρακον, a. 2. inf. δρακειν, perf. m. δεδορκα.

δεσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δεω, *ligo*.

δεσποτης, ου, ὁ, *dominus*. Th. δεσποζω, *dominor*.

Δευρο, adv. *huc adesdum*.

Δευτερος, α, ον, *secundus, a, um*.

Δεχομαι, *capio, suscipio, sustineo, expecto*, f. δεξομαι, p. δεδεγμαι.

Δεω, *ligo, vincio, necesse habeo*, f. δησω, p. δεδηκα.

Δη, *sane, profectò, quidem, verò, proindè, demum*.

δηϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δαϊος, ου, *hostilis, bellicosus, ardens*: à δαιω, *uro*.

δηλαδη, *videlicet, certè*. Th. δη, *certè*.

δηλονοτι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. δηλον ὁτι.

Δηλος, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus*; item, Delus, ne-

men insulæ.

δηλοω, f. ωσω, p. δεδηλωκα, *patefacio, declaro, manifesto*. Th. δηλος.

Δημαδης, ου, ὁ, *Demades*, nom. propr.

Δημητηρ, τερος, vel τρος, ἡ, *Ceres*, dea frugum.

δημιουργός, ου, ὁ, ἡ, *conditor, opifex*, qui δημιον εργαζεται, *publicum operatur* à δημιος, quod a δημος, et εργον, *opus*.

Δημος, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus*. Quod à δεω, *ligo*.

δηποτε, *aliquando, tandem*.

δηπου δηπουθεν, adv *utique, certè, profectò*.

Δια, præposit. cum genit. *per*: Angl. *through*: cum acc. *propter, on account of*. In compositione notat separationem, vel intendit significationem, *di* vel *dis, per, trans*.

διαβαινω, *transeo, trajicio*, f. βησομαι p βεβηκα, a. 2 διεβην, a. 2. inf βηναι, part. a. 2. βας, αντος. Th βαινω, *eo*.

διαβολη, ης, ἡ *calumnia, obtrectatio*: à διαβαλλω, *traduco*.

διαγινωσκω, *dignosco, cognosco*, f. διαγνωσομαι, p. διεγνωκα, a. 2. διεγνων ex δια, et γινωσκω, *cognosco*.

διαδεω, f. ησω, p. ηκα, *corono, cingo*: à δεω, *ligo*.

διαδημα, ατος, το, *diadema, corona*: à διαδεω, *revincio*. Th. δεω, *ligo*

διαδιδρασκω, *aufugio, evito*, f. διαδρασω, p. διαδεδρακα ex δια, et διδρασκω, idem; quod ad obs. δραω.

διαθηκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio*, à διατιθημι, *dispono*. Th. τιθημι, *pono*.

διαιρεω, *divido, distribuo*, f. ησω, p. διηρηκα, a. 2. διειλον. Th. αἱρεω, *capio*.

διαιταω, ω, *alo* seu *nutrio medicè: rego, arbitror, discepto*, f. ησω, p. ηκα, διαιταομαι, ωμαι, *vitam dego*: à διαιτα, *victus, arbitrium*.

διακειμαι, *constitutus sum, afficior*: ex δια, et κειμαι, *jaceo*.

διακονεω, ω, *ministro, famulor, inservio*, f. ησω, p. διηκονηκα, perf. p. διηκονημαι ex δια, et κονιω, *festino*.

διακοπτω, *amputo, disseco, intercido*: à δια, et κοπτω, *scindo*.

διακοσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*: ex δις, *bis*, et εκατον, *centum*.

διακρινω, *discerno, dijudico*, f. νω, p. διακεκρικα. Th. κρινω, *judico*.

διαλαλεω, *colloquor, divulgo*, f. ησω, p. διαλελαληκα, ex δια, et λαλεω, *loquor*.

διαλανθανω, f. λησω, *perlateo, delitesco*: à λανθανω, *lateo*, quod vide. Th. ληθω, idem.

διαλεγομαι, *dissero, colloquor*: cum dativ p. διαλελεγμαι, a. 1. διελεχθην ex δια, et λεγω, *dico*.

διαλειπω, f. ειψω, p. ειφα, *desero, intermitto*. Th. λειπω.

διαλεκτικος, η, ον, *dialecticus*: à διαλεγομαι, *dissero*. Th. λεγω, *dico*.

διαλλασσω, et Att. ττω, *permuto, differo*, f. διαλλαξω, p. διηλλαχα, perf pass. διηλλαγμαι. Th. αλλασσω, *muto*.

διαλογιζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor*, f. ισομαι, perf. pass. διαλελογισμαι. Th. λογος, *ratio*.

διαλογισμος, ου, ὁ, *cogitatio, disceptatio*: ex δια, et λεγω, *dico*.

διαλογος, ου, ὁ, *dialogus, colloquium* à διαλογιζομαι, quod vide.

διαλυω, *dissolvo, diminuo*, f. υσω, p. διαλελυκα ex δια, et λυω, *solvo*.

διαμενω, *permaneo, perduro*, f. με-

ω, p. διαμεμενηκα· ex δια et μενω, *maneo*.

διαναπαυω, f. αυσω, *requiesco, recreo, quietem do*.

διανεμω, *divido, distribuo*, f. μω, perf. διανενεμηκα ex δια, et νεμω, *tribuo*.

Διονυσος, ου, ὁ, *Bacchus*, vinum.

διανυω, propriè *iter absolvo, expedio*, f. υσω, p. διηνυκα· ab ανυω, *perficio*.

διαπιπτω, f. πεσουμαι, *intercido, interlabor, diffluo*. Th. πιπτω, *cado*.

διαπλεω, *transnavigo, pernavigo*, f. πλευσω, p. διαπεπλευκα, a. 1. διεπλευσα. Th. πλεω, *navigo*.

διαπορθμευω, *transfreto, transporto*: à πορθμος, *fretum*, quod à πειρω, *transadigo*.

διαπρασσω, et αττω, *perficio, perago*. Th. πρασσω, *facio*.

διαρρηγνυμι, vel διαρρησσω, *dirumpo, diffringo*. f. διαρρηξω, p. διερρηχα. f. 2. διαρραγω, aor. 2. pass. διερραγην, inf. διαρραγηναι. Th. ρησσω, vel ρηγνυμι, *frango*.

διαρρυεω, *diffluo*. Inveniuntur in usu p. part. act διερρυηκως, et part. aor. 2. pass. διαρρυεις, et inf. διαρρυηναι. Th. ρυεω, id. quod ρεω, *fluo*.

διασπαρασσω, *dilacero, dilanio*, f. ξω, p. διεσπαραχα. Th. σπαρασσω, vel -ττω, *lacero*.

διασπαω, *discerpo, divello, distraho*, f. ασω, p. διεσπακα· ex δια, et σπαω, *traho*.

διαστρωννυμι, ννυω, *sterno, paro*.

διασωζω, f. ωσω, p. κα, *servo, conservo*.

διατελεω, ω, *permaneo*, item *traduco, conficio*, f. εσω, p. διατετελεκα, à τελεω, quod à τελος, *finis*.

διατεμνω, f. μω, *disseco, separo, divello*: à τεμνω, *seco*.

διατι, *quare?* adv. interrogandi: ex δια, *propter*, et τι, *quid?*

διατριβη, ης, ἡ, *mora, commoratio*: à διατριβω, *absumo, commoror, tempus tero in aliquâ re*, f. ψω, p. διατετριφα. Th. τριβω, *tero*.

διαφαινω, *eluceo*: à φαινω, *luceo*.

διαφερω, *differo, antecello, sursum, deorsum fero*, f. διοισω, a. 1. διηνεγκα. Th. φερω, *fero*.

διαφθειρω, *corrumpo, stupro, interficio*. f. 1. διαφθερω. p. διεφθαρκα· à φθειρω, *corrumpo*, quod à φθερω, id.

διαφυλακτεος, α, ον, *custodiendus*: à διαφυλασσω, vel -ττω *custodio, conservo*. Th. φυλασσω, idem.

διαχυω idem quod διαχεω, *diffundo, effero*.

Διδασκω, *doceo*, f. διδαξω, p. δεδιδαχα.

Διδυμος, ου, ὁ, ἡ, *geminus, duplex*: διδυμοι, *gemelli*: q. à δυο, *duo*.

Διδωμι, *do. dono*, imperf. εδιδων, ως, ω, vel εδιδουν, ους, q. à διδοω, f. δωσω, p. δεδωκα.

διεξειμι, *edissero, narro, mente revolvo*.

διερευναω, ω, f. ησω, *indago, persecutor*: ab ερευναω, *indago*.

διερχομαι, *transeo, prætereo*, f. διελευσομαι, a. 2. διηλθον, a. 2. part. διελθων, perf. m. διεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio*.

διηγεομαι, ουμαι, f. ησομαι, *narro, commemoro*: ex δια et ἡγεομαι *duco*.

δικαιοπραγεω, ω, f. ησω, *justè ago*: ex δικαιος et πραττω, *facio*.

δικαιος, αια, αιον, *justus, a, um, æquus, innocens, probus*: in comp. δικαιοτερος, superl. δικαιοτατος. Th. δικη, *jus*.

δικαιοσυνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*.

δικαστηριον, ου το, *forum judiciale, judicium*. Th. δικη, *jus*

δικαστης, ου, ὁ, *judex*: à δικαζω.

Th. *δικη.*
Δικη, ης, ἡ, *jus, justitia, dica, causa.*
διο, conjunct. *ideo, propterea, proinde:* ex δια et ὁ, quod.
Διογενης, εος, ὁ, ἡ, *Jove editus:* item *Diogenes,* nom. propr. ex Ζευς, Διος, *Jupiter,* et γινομαι, *nascor.*
διοικητης, ου, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator, administrator fisci.* Th. οικος, *domus.*
Διομηδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nomen propr.
Διονυσιος, ου, ὁ, *Dionysius,* n. viri.
Διονυσος, ου, ὁ, *Bacchus.*
διοτι, *quoniam,* et interrogativè. *quamobrem?* conjunct. ex δια, *propter,* et ὁ, τι, *quod.*
διοχλεω, ω, f. ησω, *turbo, molestiam exhibeo.*
Δις, adv. *bis.*
διϋπνιζω, *expergefacio,* f. ισω, p. διυπνικα· ex δια, et ὑπνος, *somnus.*
Διψα, ης, ἡ, *sitis.*
διψαω, f. ησω, *sitio;* p. δεδιψηκα, a. 1. εδιψησα. Th. διψα, *sitis.*
διψος, εος, το, *sitis,* idem cum διψα.
διωγμος, ου, ὁ, *persecutio:* à διωκω, *persequor.*
Διωκω, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio:* item *fugo:* f. διωξω, p. δεδιωχα.
Διων, ωνος, *Dion.*
δοκευω, f. ευσω, *observo;* item *insidior.*
Δοκεω, *videor, censeo, existimo,* imperf. εδοκεον, ουν, f. δοξω, rarò δοκησω, p. δεδοχα, et δεδοκηκα.
δολιος, ια, ιον, *dolosus.* Th. δολος, *dolus.*
δολιχοδειρος, ου, ὁ. ἡ, *collum longum habens:* a δολιχος, *longus,* et δειρη, *cervix.*
δομος, ου, ὁ, *domus.* Th. δεμω, *ædifico:* p. m. δεδομα.
Δοναξ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta.*
Δονεω, *agito,* f. ησω.
δοξα, ης, ἡ, *opinio, fama, gloria.*
Δορυ, το, *hasta, lancea, pilum;* gen. δορατος, et δουρος (per Metath. pro δορυος,) dat. δορατι, et δουρι.
δορυφορος, ου, ὁ *satelles:* ex δορυ, *hasta,* et φερω, *fero.*
δοσις, εως, ἡ, *donum, donatio:* à διδωμι.
δουλευω, *servio, inservio, sum servus,* f. ευσω, p. δεδουλευκα· à δουλος, *servus.*
δουλη, ης, ἡ, *serva.*
Δουλος, ου, ὁ, *servus.*
Δουρα, vide δορυ.
Δρακων, οντος, ὁ, *draco.*
δραμειν, a. 2. inf. δραμων, ουσα, *currens,* a. 2. part. act. δραμουμαι, f. 2. m. à τρεχω, *curro:* f. θρεξω, p. δεδραμηκα, a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα.
δραπετης, ου, ὁ, *servus, fugitivus,* à δραω, *fugio.*
δραπετιδας, α, ὁ, Dor. pro
δραπετιδης, ου, ὁ, idem quod δραπετης.
Δραχμη, ης, ἡ. *drachma,* monetæ et ponderis nomen.
Δραω, f. ασω, *facio, ministro.*
δριμυλος, ου, ὁ, ἡ, *aliquantum acris* seu *acerbus, acriusculus:* à δριμυς, *acris.*
Δριμυς, εια, υ, *asper.*
Δρομαχετος, ου, ὁ, *Dromachetus,* nom. propr.
δρομος, ου, ὁ, *cursus:* à p. m. δεδρομα, verbi τρεχω, *curro.*
Δροσος, ου, ἡ, *ros.*
δρυμος, ου, ὁ, *sylva querna, quercetum nemus.*
δρυμων, ωνος, ὁ, *quercetum nemus:* à δρυς, *quercus.*
Δρυς, υος, ἡ, *quercus, robur.*
Δυναμαι, σαι, ται, *possum, valeo:* in sub. præs. δυνωμαι, η, ηται· imperf. ηδυναμην, ω, ατο, Att.

pro εδυναμην, f. δυνησομαι, a. 1. pass. εδυνηθην, ης, η, a. 1. sub. δυνηθω, ης, η, legitur etiam 1. a. pass. εδυνασθην, et ηδυνασθην, et a. 1. m. εδυνησαμην, &c.

δυναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus:* à δυναμαι.

δυνατος, η, ον, *potens, possibilis.* Th. δυναμαι.

Δυνω, δυω, vel δυμι, *subeo, ingredior, induo;* δυνω tantum in compos. invenitur; δυω, f. δυσω, perf. δεδυκα, perf. pass. δεδυσμαι, δυμι, a. 2. εδυν, υς, υ, a. 2. inf. δυναι, a. 2. part. δυς, δυντος.

Δυο, vel Att. δυω, *duo*, gen. dual. δυοιν, et in f. g. δυειν, dat. pl δυσι.

Δυς, particula in compositione pro *ægrè, malè, infeliciter*, et pro α privante.

δυσαλωτος, ου, ὁ και ἡ, *difficilis captu:* ex δυς, et ἁλισκω, *capio.*

δυσειδης, εος, ὁ και ἡ, *deformis, turpis:* ex δυς et ειδος, *forma.*

δυσεργος, ου, ὁ, ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus.* Th. εργον, *opus.*

δυσκαταστατος, ου, ὁ και ἡ, *sedatu difficilis:* ex δυς, et καθιστημι, *compono.*

δυσμαθης, εος, ὁ, και ἡ, *indocilis, hebes:* ex μανθανω, *disco.*

δυσμενης, εος, ὁ, ἡ, *infestus, hostis:* ex δυς, et μενος, *animus, ira.*

δυσπαρις, ιδος, ὁ, vocat. δυσπαρι, *infelix Paris*, v. δυς.

δυσποτμος, ου, ὁ, ἡ, *infelix:* ex δυς, et ποτμος, *sors.*

δυστηνος, ου, ὁ, ἡ, *infelix, miser:* ex δυς et στενω, *gemo.*

δωδεκα, οι, αι, τα, *duodecim:* ex δυω, et δεκα.

δωρεομαι, ουμαι, *dono, largior*, f. ησομαι, part. pass. δεδωρημαι, σαι, ται. Th. δωρον, *donum.*

Δωρις, ιδος, ἡ, *Doris*, vel *Doreia.*

Δωρον, ου, το, *donum, palmus minor.*

Ε

Εαν, *si*, conjunct, construitur cum subj. et opt.

Εαρ, ρος, το, et contract. ηρ, ηρος, *ver.*

ἑαυτου, ης, ου, et contractè αὑτου, ης, ου, ἑαυτῳ, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo.

Εαω, *sino, permitto*, imperf. ειαον, ων, αες, ας, αε, α, f. εασω, perf. ειακα· recipit ι post ε pro augmento.

εγγιζω, f. ισω, p. κα, *appropinquo, accedo:* ab εγγυς, *propè.*

εγγραφω, *inscribo*, f. ψω, εγγεγραφα. Th. γραφω, *scribo.*

εγγυαω, f. ησω, *spondeo, promitto, despondeo:* ab

Εγγυη ης, ἡ, *sponsio, fidejussio.*

εγγυθεν, Poët. pro εγγυς, *propè.*

Εγειρω, *excito, expergefacio*, f. εγερω, p. ηγερκα.

εγκαλεω, *in jus voco, accuso*, f. εσω, perf. act. εγκεκαληκα ex εν, et καλεω, *voco.*

εγκαυμα, τος, το, *inustio:* ab εν, et καιω, *uro.*

εγκεφαλος, ου, ὁ και ἡ, *qui in capite est:* ex εν, et κεφαλη, *caput;* εγκεφαλος, supple μυελος, *cerebrum.*

εγκρατεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia.*

εγχειριζω, *in manus trado, porrigo*, f. ισω, p. ικα. Th. χειρ, *manus.*

Εγχελυς, υος, ἡ, *anguilla.*

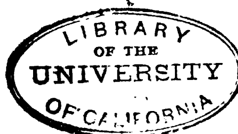
εγχεω, f. ευσω, *infundo.*

Εγχος, εος, το, *hasta, ensis.*

Εγω, εμου, &c. *ego*, emphaticè εγωγε, Angl. *I, for my part.*

Εδω, *edo.*

Ἑζομαι, f. ἑσομαι, f. 2. ἑδουμαι, *sedeo.*

ἱζω, *colloco, sedere facio*, imperf. ἱζον.

ἐην, *eram, erat:* Ion. et Poët. pro ἠν, 1. et 3. sing. imperf. verbi εἰμι *sum.*

Ἐθελω, vel θελω, *volo:* imperf. ἠθελον, ες, ε, f. θελησω, p. τεθεληκα, perf. pass τεθελημαι, unde θελημα, *voluntas.*

Ἐθνος, εος, το, *gens, natio, populus.*

Ἐθος, εος, το, *ritus, mos, consuetudo.*

ἐθω, inusitat. *consuesco*, p. m. εἰωθα. Th. ἐθος. mos.

Εἰ, *si*, conjunct. hinc εἰθε, *utinam.*

εἰαρος, gen. sing. Poët. pro ἐαρος· ab ἐαρ, ρος, το, *ver.*

εἰβεται. *distillat*, 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λειβεται. sic εἰβειν pro λειβειν, εἰβομενος. pro λειβομενος. Th. λειβω, f. ψω, *libo. fundo.*

εἰγε, *si quidem, si modo:* conjunct. cum indic.

εἰδεναι, vel est præsens inf ab εἰδημι, vel perf. inf. act. per Sync. pro εἰδηκεναι, ab εἰδεω, *scio.*

εἰδεω, *scio*, f. εἰδησω, p. εἰδηκα. plusq. εἰδηκειν, et per Sync εἰδα et εἰδειν, Att verò ᾐδειν, εις. ει et in 3. pl. ᾐδεισαν, p. m. οἰδα *novi.*

εἰδημι, inus. idem quod εἰδεω, *scio* inf. εἰδεναι

εἰδος. εος, το, *species, præstans forma, facies.* Th εἰδω, *video.*

εἰδυλλιον, *Idyllium, ecloga:* ab εἰδος, *forma.*

Εἰδω, *video.* f. 1. m. εἰσομαι, a. 2. εἰδον, et ἰδον, ες, ε, a. 2. sub. ἰδω. ῃς. ῃ, a. 2. inf. ἰδειν, a. 2. part ἰδων. ουσα, ον. Vide gram.

εἰδως, *qui novit*, perf part. act. per Sync. pro εἰδηκως, οτος, verbi εἰδεω, vel εἰδημι, scio, f ησω.

εἰεν, *esto, satis de hoc:* ab εἰμι.

εἰθ', pro εἰτα, *deinde:* propter aspirationem.

εἰθε. *utinam.* Th. εἰ, *si.*

εἰκαζω, f ασω, *assimilo.* Th. εἰκω, *similis sum.*

εἰκαιος, αια, αιον, *temerarius. qui temerè aliquid facit.*

εἰκελος, ον, *similis.* Th. εἰκω.

Εἰκῃ. adv. *frustra, temerè, casu.*

εἰκος, οτος, το *verisimile:* ab εἰκω, *similis sum.*

Εἰκοσι, *viginti.*

εἰκοτως, adv. *similiter, meritò:* ab εἰκως, οτος, *similis.* Th. εἰκω, *similis sum.*

Εἰκω, *similis sum*; item *cedo, non repugno:* f. ξω, perf. m ἐοικα.

εἰκων. ονος. ἡ, *imago:* ab εἰκω.

Εἰλειθυια. ας, *Lucina.*

εἱμα. ατος. το, *vestis:* ob ἑω, *induo*, vel ἑννυω.

εἰμι, εις, vel ει, ἐσμι, *sum, es, est*, &c. Th. ἐω, inus. idem.

εἶμι, *eo*, et in dual. ἰτον, 3. pl. ἰτι, imperf. ειν dual. ιτον, 3. pl. ισαν, a. 2. ind ιον, ιες, præs. imperat. ἰθι, ἰτω, &c. Vide Gram.

εἴπερ, *siquidem, si:* ex εἰ *et* περ.

εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ *si*, et ποτε, *quando*, quod ab ὁτε, idem.

Εἰρηνη. ης. ἡ, *pax.*

Εἰς, vel ἐς. *ad, in;* scil. *in*, quando regit accus.: accus. soli jungitur, in compos. *in, ad, intra.*

Εἷς, μια, ἑν, *unus. a, um;* item *quidam:* gen. ἑνος. μιας, ἑνος.

εἰσαγω, *introduco.* f ξω, p. εἰσηχα· ex εἰς, *in*, et αγω, *duco.*

εἰσαπαξ, adv. *semel:* ex εἰς et ἁπαξ.

εἰσειμι. *intro, ingredior:* ex εἰς et εἰμι, *eo.*

εἰσερχομαι, *ingredior*, f. εἰσελευσομαι, a. 2. εἰσηλθον, ες, ε, perf. m. Att. εἰσεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio.*

ειτετι, *in posterum quoque*, adv.
εισοδος, ου, ἡ, *ingressus, introitus:* ex εις et οδος
εισοκα, Dor. et εισοκεν, *donec.*
εισοπισω, *postea.*
εισπορευομαι, f. ευσομαι, *ingredior.*
εισφερω, *ingero*, f. εισοισω, a. 1. εισηνεγκα. Th. φερω.
εισω, et εσω, *intrà:* cum artic. ὁ εισω, *interior.* Th. εις, vel ες, *ad, in.*
Ειτα, adv. *postea, deinde, tum,* et interrog. *anne? itane vero?*
ειωθα, *consuevi*, perf. m. (pro ειθα per Pleonasm. ω,) infin. ειωθεναι, in 1. pl. ειωθαμεν. et in 3. pl. ειωθασι, ειωθοτες, *soliti*, perf. m. part. ab ειωθως, οτος· ab εθω, *soleo.*
Εκ vel εξ, *e, ex*, regit gen. εκ ante consonant. εξ ante vocal. ponitur: Angl. *out of.*
Ἑκαστος, η, ον, *quisque, unusquisque, singuli.*
Ἑκατερος ρα, ρον. *alteruter, alter ex duobus; utervis, uterque.*
Ἑκατη, ης, ἡ, *Hecate*, Luna.
ἑκατι, Dor. pro ἑκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκων, οντος. *voluntarius.*
εκατογχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατον, *centum*, et χειρ, *manus.*
Ἑκατον, *centum.*
ἑκατονταρχης, ου, ὁ, et ἑκατονταρχος, ου, ὁ, *centurio:* ex ἑκατον, et αρχος, vel αρχων, *princeps*, q. d. αρχων των ἑκατον.
εκβαλλω, f. εκβαλω. p. εκβεβληκα, *ejicio, excutio.* Th. βαλλω, *jacio.*
εκδιδασκω, *edoceo.* Th. διδασκω.
εκδιωκω, *expello*, f. εκδιωξω, a. 1. εξεδιωξα· ab εκ, et διωκω, *persequor.*
εκδοτος, ου, ὁ, ἡ, *deditus, traditus:* ab εκ, διδωμι, *do.*
εκει, *illic, illuc, eò*, adv. loci.
εκειθεν, *illinc*, adv. e loco: ab εκεινος.
Εκεινος, η, ο, *ille, a, ud.*
εκεισε, *illic, illac, eò*, adv. Th. εκεινος, *ille.*
εκθερμαινω, *excalefacio:* ab εκ, et θερμαινω, idem quod θερω, *calefacio.*
εκκαθαιρω, *expergo*, f. εκκαθαρω, a. 1. εξεκαθαρα· ab εκ, et καθαιρω, *purgo.*
εκκαυμα, ατος, *id quo aut quod accendimus.* Th. καιω, *uro.*
εκκλησια, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ecclesia.*
εκκολαπτω, *exscindo, deleo*, item *ovis excludo*, f. ψω, p. εκκεκολαφα: Angl. *to hatch.*
εκλανθανω, *oblivionem induco*, f. εκλησω, a. 2. εξελαθον, præs. m. εκλανθανομαι, *obliviscor:* f. m. εκλησομαι, perf. m. εκλεληθα, perf. pass. εκλελησμαι· ab εκ, et λανθανω, *lateo.*
εκλεγω, f. ξω, p. χα, *eligo, eximo.* Th. λεγω.
εκλυω, f. υσω, p. εκλελυκα, *exsolvo, dirimo, dissipo.* Th. λυω, *solvo.*
εκπεμπω, *emitto*, f. ψω, εκπεπεμφα, perf. pass. εκπεπεμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. εξεπεμφθην, a. 1. part. pass. εκπεμφθεις, et in pl. εκπεμφθεντες· ab εκ, et πεμπω, *mitto*, f. ψω.
εκπεταννυμι, *expando*, f. εκπετασω, a. 1. εξεπετασα, cum acc. ab εκ, et πεταω, *pando, aperio.*
εκπινω, *ebibo, epoto:* à πινω, f. πισω, *bibo.* Vide Gram.
εκπτωσις, εως, ἡ, *casus calamitas:* ab εκπιπτω.
εκσοβεω, ω, *commoveo, expello*, f. ησω.
εκταδην, adv. *porrectim.* Th. τεινω.

tendo.

εκτεινω, f. ενω, p. εκτετακα, *protendo, extendo:* ab εκ et τεινω, *tendo.*

εκτοτε, *ex eo tempore.* Th. τοτε, *tunc.*

εκτυφλοω, ω, *excæco:* à τυφλος, *cæcus.*

Ἑκτωρ, ρος, ὁ, *Hector*, Trojanorum dux, Priami filius.

εκφευγω, *effugio*, f. εκφευξω, p. εκπεφευγα. Th. φευγω, *fugio.*

εκφοβεω, *terrefacio*, f. ησω, perf. εκπεφοβηκα ab εκ et φοβεω, *terrefacio*, quod à φοβος, *timor.* Th. φεβομαι, *fugio, timeo;* p. m. πεφοβα.

εκχεω, *effundo*, f. εκχευσω. Th. χεω, *fundo.*

Ἑκων, οντος, et in f. g. ἑκουσα, ης, *volens.*

Ελαια, ας, ἡ, *olea, oliva*, arbor.

ελαττοω, vel -σσοω, *minuo, diminuo*, f. ωσω, perf. ηλαττωκα, præs. inf. pass. ελαττουσθαι. Th. ελαχυς, *parvus;* ελασσων, vel -ττων, *minor.*

Ελαυνω, *agito, proveho, duco, ferio*, f. ασω, q. ab ελαω, p. ηλακα, et Attic. εληλακα, perf. pass. ηλαμαι, σαι, ται.

Ελαφος, ου, ὁ, ἡ, *cervus, cerva.*

Ελαφρος, ου, ὁ, ἡ, *levis et celer, non difficilis.*

ελεγειον, ου, το, *elegiacum carmen, elegia;* et ελεγεια, ας, ἡ· ab ελεγος, idem.

ελεγχος, ου, ὁ, *argumentum, probatio:* ab

Ελεγχω, f. ξω, *arguo, argumentis demonstro, convinco, refuto*, perf. ηλεγχα.

ελεεω, ω, *misereor*, f. ησω, ηλεηκα. Th. ελεος, ου, ὁ, *misericordia.*

Ἑλενη, ης, ἡ, *Helena.*

Ελεος, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio* vel εος, ους, το.

ελευθερια, ας, ἡ, *libertas.*

Ελευθερος, ου, ὁ, *liber.*

ελευθεροω, *libero*, f. ωσω, perf. ηλευθερωκα. Th. ελευθερος, *liber.*

ελευθερως, adv. *liberè*, ab ελευθερος.

ελεφαντινος, ου, *elephantinus, eburneus:* ab

Ελεφας, αντος, ὁ, *elephas;* item *ebur*, dens elephantis.

εληλαμενος, pro ηλαμενος, perf. part. Att. ab ελαυνω, *abigo.*

Ἑλκος, εος, το, *ulcus, vulnus.*

Ἑλκω, *traho*, imperf. ειλκον, f. ξω.

Ἑλλας, αδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἑλλην, quod vide.

Ελλεβορος, seu ἑλλεβορος, ου, ὁ, *helleborus, veratrum.*

ελλειπω, f. ψω, *relinquo, prætermitto*, p. φα, a. 2. ελιπον.

Ἑλλην, ηνος, ὁ, *Hellen*, filius Deucalionis: à quo *Græci* dicuntur Ἑλληνες.

ελπιζω, *spero*, f. 1. ισω, Att. ελπιω, p. ηλπικα, ab

Ελπις, ιδος, ἡ, *spes, expectatio.*

εμαυτου, *meiipsius*, dat. εμαυτῳ· caret nom. sing. dual. nec non plur.

εμβαινω, *ingredior*, f. εμβησομαι, p. εμβεβηκα, a. 2. ενεβην, a. 2. part. εμβας, αντος. Th. βαινω, *eo.*

εμβαλλω, *injicio, impello, infero, ingredior, irrumpo*, f. αλω, p. εμβεβληκα, a. 2. ενεβαλον· ab εν, et βαλλω, *jacio.*

Εμβας, *Embas*, nom. propr.

εμβροντητος, ου, *attonitus, vesanus:* ab εν, et βροντα, *tono.* Th. βροντη, *tonitru.*

εμηνα, a. 1. ind. act. verbi μαινομαι, *insanio.*

εμμι, sum, Dor. et Æol. pro ειμι.

εμος, η, ον, *meus, a, um:* ab εμου, *mei*, gen. ab εγω, *ego.*

εμπειρος, *peritus.* Th. πειρα, *cona-*

tus.
εμπειρως, adv. *peritè, scitè, aptè.*
εμπιμπρημι, vel εμπιπρημι, *incendo,* f. ησω, p. εμπεπρηκα, in v. m. *ardeo:* ex εν et πιπρημι, id. quod πρηθω, *incendo.*
εμπιπτω, *incido,* f. εμπτωσω, p. εμπεπτωκα, a. 2. ενεπεσον· ab εν, et πιπτω, *cado.*
εμπλεκω, *implico, irretio, intexo,* f. εμπλεξω, p. εμπεπλεχα· ab εν, et πλεκω, *necto.*
εμπλεω, *innavigo, innato.* Th. πλεω, f ευσω, *navigo.*
εμπορπαω, ω, *infibulo, fibula conjungo,* f. ησω, p. εμπεπορπηκα. Th. πορπη, *fibula.*
εμπροσθεν, *coram, ante.* Th. προ, *ante, coram.*
εμπυκαζω, *tego, intego:* à πυκαζω, quod vide.
εμφαγω, et εμφαγομαι, *vescor, edo:* ex εν, et φαγομαι, *edo.*
εμφαινω, *repræsento, specimen præbeo:* ex εν et φαινω, *ostendo.*
εμφασις, εως, ἡ, *species, representatio:* ex εμφαινω.
εμφοβεω, *exterrefacio,* f. ησω, p. εμπεφοβηκα· à φοβεω, *terreo;* quod à φεβομαι, *fugio, timeo.*
εμφοβος, ου, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ab εν, et φοβος, *metus:* à φεβομαι, *timeo;* p. m. πεφοβα.
εμφρων, ονος, ὁ και ἡ, *prudens, mentis compos, sapiens:* ex εν, et φρην.
Εν, *in,* præp. regit dat. et significat *loco.*
εναγκυλαω, et -λεω, ω, *amento:* ab αγκυλη, *amentum.*
εναλιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus.* Th. ἁλς, ἁλος, ἡ, *mare.*
εναλλαττω, *permuto, alterno,* in. 1. pl. εναλλαττομεν, f. ξω, p. χα· ab εν et αλλασσω, vel ττω, *muto.*
εναντιος, ια, ιον, *contrarius, adversus.*
Εναργης, εος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens:* q. ab εν et αργος, *albus.*
ενδεια, ας, ἡ, *inopia.*
ενδιατριβω, f. ψω, *immoror:* ex εν, δια, et τριβω.
ενδοθι, Poët. *intus, in:* ab ενδον, idem.
ενδοιαζω, f. ασω, *dubito:* ex εν, et δοιος, *geminus.*
Ενδον, *intus,* adv.
Ενδυω, (ut et ενδυνω, et ενδυομαι,) *induo,* cum dupl. acc. f. υσω, perf. ενδεδυκα· ab εν, et δυω, seu δυνω, *subeo, induo.*
ενεδρα, ας, ἡ, *insidiæ.* Th. ἑζομαι, *sedeo.*
ενειμι, *insum:* ab εν, et ειμι, *sum.*
Ἑνεκα, et ἑνεκεν, *propter, causâ,* adv. regit genit.
ενεστι, et εξεστι, *licet, inest.* Th. ειμι.
Ενθα, adv. *hic, ibi, illic.*
ενθαδε, adv. *hic, istic.*
ενθεν, ενθενδε, et εντευθεν, *hinc, illinc;* adv. de loco. Th. ενθα, *hic, illic.*
ενθουσιαζω, seu -αω, f. ασω, p. ακα, *divino furore agor, numine afflor:* ab ενθους, *numine afflatus.* Th. Θεος, *Deus.*
ενιοι, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli.*
ενιοτε, *interdum:* ab ενιοι, *nonnulli.*
εννοεω, -ω, f. ησω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab εννοος, *mentis compos, sapiens,* quod ab εν, et νοος, *mens.*
ενοικεω, *inhabito,* f. ησω, p. ενωκηκα, ab εν, et οικεω, *habito.* Th. οικος, *domus.*
ενοπλος, ου, ὁ, *armatus.* Th. ὁπλον, *telum.*
ενοχλεω, -ω, *turbo, molestus sum,* f. ησω, p. ηνωχληκα· ab εν, et οχλεω, idem. Th. οχλος, *turba.*
ενταυθα, et ενταυθοι, *hic, illic, huc, eo.* Th. ενθα, *hic, ibi.*

εντελλομαι, *mando, jubeo,* f. 1. m. εντελλουμαι, perf. pass. εντεταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ενετειλαμην, p. m. εντετολα· ab εν, et τελλω. *sum, fio.*

εντευθεν, *hinc, illinc,* adv. loci. Th. ενθα, *hic, illic.*

εντι, Dor. pro εισι, et εστι· ab ειμι, *sum.*

εντιθημι, et εντιθεμαι, *impono, insero, recondo.* Th. τιθημι.

εντικτω, *pario,* &c. ex εν, et τικτω. *pario,* quod vide.

εντρυφαω, ω, *oblecto me, insulto, luxuriose utor : ludificor.* f. ησω, p. εντετρυφηκα· ab εν, et τρυφη, *mollities.* Th. θρυπτω, *frango.*

εντυγχανω, *occurro alicui,* f. εντευξομαι, a. 2. ενετυχον· ab εν, et τυγχανω, *sum.*

Εξ, *ex,* præposit. regit gen. Vid. εκ.

εξαιρεω, *eruo, tollo, evello,* f. εξαιρησω, p. εξηρηκα, εξειλομην, a. 2. m. Ion. pro εξειλομην, part. εξελομενος. Th. αιρεω, *capio.*

εξαιρω, *tollo, aufero, effero,* f. εξαρω, p. εξηρκα, perf. pass. εξηρμαι· ab εξ, et αιρω, *tollo.*

εξαιτεω, *deposco, exposco :* ab εξ et αιτεω, *peto.*

εξανιστημι, *excito,* f. εξαναστησω· ab εξ, ανα. et ιστημι, *sisto.*

εξαπαταω, ω, *seduco, decipio,* f. ησω p. εξηπατηκα· ab εξ, et απαταω, *fallo.*

εξαπινας, Dor. pro

εξαπινης, *ex improviso,* Poët. pro εξαιφνης· ex α priv. et φαινω.

εξειμι, vel εξιημι, *exeo, egredior.* præs. inf. εξιεναι, a. 2. act. εξιον· ab εξ, et ειμι, vel ιημι, *eo.*

εξελεγχω, *redarguo, objurgo,* f. γξω. p. εξηλεγχα, a. 1. εξηλεγξα, a. 1. inf. εξελεγξαι· ab εξ, et ελεγχω, *arguo.*

εξερεω, *dico,* vel *eloquar* per fut. ab εξ, et ερεω, *dico.*

εξερχομαι, *exeo, egredior,* f. εξελευσομαι, p. m. εξηλυθα, et Att. εξεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio.*

εξευρισκω, *excogito, comperio :* ab εξ, et ευρισκω, idem f. ησω, p. ευρηκα, a 2. ευρον.

εξηγεομαι, ουμαι, f. εξηγησομαι, *expono, enarro ;* ab εξ et ἡγεομαι, *duco.*

εξηγησις, εως, ἡ, *enarratio, expositio.*

ἑξις, εως, ἡ, *habitus, in accus.* ἑξιν. Th. εχω.

εξογκοω, *tumidum reddo, tumefacio,* f. ωσω, p. εξωγκωκα. Th. ογκος, *tumidus.*

εξοιδεω, *extumesco.* Th. οιδεω, *tumesco.*

εξοιστρεω, *œstro exagito.* Th. οιστρος, *œstrus.*

εξολλυω, λλυμι, f. ολεσω, *perdo.*

εξονειδιζω, *probris incesso.* Th. ονειδος, *probrum.*

εξοπισω, *retro, in postremum, postea,* adv. Th. οπισω, *retrorsum.*

εξορκιζω, *adjuro,* f. ισω, et Att. ιω, p. εξωρκικα. Th. ὁρκος, *jusjurandum.*

εξω, adv. *foras, foris : εξω της πολεως, extra civitatem :* ὁ εξω, scil. ων, *exterior.* Th. εκ, vel εξ, *ex.*

εξωθεν, adv. *extrinsecus, foris :* ab εξω. Th. εκ, vel εξ, *ex.*

εξωθεω, ω, *expello, extrudo,* f. εξωσω, p. εξωκα, a. 1. εξωσα, a. 1. inf. εξωσαι. Th. ωθεω, *pello.*

ἑοι, Poët. pro οἱ, seu αυτῳ, *ipsi.*

εοικα, ας, ε, *visus sum,* perf. m. Att. pro οικα, part. εοικως, υια, ος· ab εικω, *similis sum.*

εοισα, Dor. pro ουσα, præs. part. f. g. ab ειμι, *sum.*

Ἑορτη, ης, ἡ, *festum.*

επαγγελλω, *indico, denuntio,* f. επαγγελω, p. επηγγελκα, præs. m.

επαγγελλομαι, *polliceor*, *profiteor*, *spondeo*, p. pass. επηγγελμαι, *promisi*: ab επι, et αγγελλω, *nuntio*.
επᾳδω, f. ασω, *accino*: ex επι, et ᾳδω, contract. ex αειδω, *cano*.
επαειδω, id. quod επᾳδω.
επαιαζω, *illacbrymor*: ob αιαζω, *lamentor*.
επαινεω, ω, *laudo*, f. εσω, et ησω, p. επῄνεκα, et -ηκα· ex επι, et αινεω, idem. Th. αινος, *laus*.
επαινος, ου, ὁ, *laus*: ex επι, et αινος, *laus*.
επαιρω, *attollo*, *erigo*: ex επι et αιρω, *tollo*, f. αρω, p. ηρκα. Th. αιρω, *tollo*.
επακολουθεω ω, f. ησω, *persequor*; ex επι et ακολουθος.
επακουω, *exaudio*, *obtempero*, f. ουσω, p. επηκουκα Th. ακουω, *audio*.
επαλμενος, *insiliens*, per Sync. pro εφαλλομενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab εφαλλομαι quod ab επι, et ἁλλομαι, *salio*.
επαν, *postquam*, conjunct. ex επι, et αν.
επανερχομαι, *redeo*, *accedo*, f. επανελευσομαι, a. 2. επανηλθον quod ex επι, ανα, et ερχομαι, *venio*.
επανιστημι, *insurgo*, f επαναστησω, p. επανεστηκα. Th. ἱστημι, *sisto*.
επανω, adv. *supra*: ex επι et ανω
επαρκεω, *subvenio*, *opitulor*, *propulso*, f. επαρκεσω, p. επηρκεκα· ex επι, et αρκεω, *propulso*, *sufficio*.
επαυλις, εως, ἡ, *casa*, *villa*. Th. αυλη, *tugurium*.
επαχθιζω, *pondere premo*, f. ισω, p. επηχθικα· ex επι, et αχθιζω, idem. Th. αχθος, εος, το, *pondus*
Επει, et επειδη, *postquam*, *quoniam*; conjunct. cum indicat.
επειδαν, *postquam*, pro επειδη αν. Th. επει, *quoniam*.
επειδη, idem quod επει, *postquam*.
επειμι, *succedo*, *adeo*, a. 2. επιον, ες, ε, plusq. p. m. επῄειν, ῄεις, ῄει, Th. ειμι, *eo*.
επειπερ, *quandoquidem*, conjunct. cum indic. ab επει.
επεισβαλλω, *irrumpo*. Th. βαλλω, *jacio*.
επεξειμι, *erumpo*, *egredior*: ex επι, εξ, et ειμι, *eo*.
επεοικε, *convenit*, p. m. ex επι, et εικω, *similis sum*, vide εοικα.
επερχομαι, *supervenio*, f. επελευσομαι, a. 2. επηλθον· ex επι, et ερχομαι, *venio*: p. m. ηλυθα, Att εληλυθα, &c.
Επι, præpositio: Angl. *upon*: cum gen. rest or motion *upon*: cum dat. *close upon*, *depending upon*, *upon account of*, &c. cum accus. motion directed *upon*, *towards*, *against*.
επιβαινω, *conscendo*, f. επιβησομαι, p. επιβεβηκα, a. 2. επεβην, a. 2. part. επιβας ex επι, et βαινω, *eo*.
επιβαλλω, *injicio*, *immitto*, f. επιβαλω, p. επιβεβληκα, a. 2. επεβαλον, a. 2. part. act. επιβαλων, οντος, perf. pass. επιβεβλημαι. Th. βαλλω, *jacio*.
επιβατης, ου, ὁ, *epibata*, *vector*: Angl. *a passenger*, Th. βαινω.
επιβοσκω, *pasco*, f. βοσκησω. Th. βοω, ω, idem.
επιβουλευω, *insidias struo*, *animo agito*, f ευσω. Th. βουλη, *consilium*.
επιγελαω, ω, f. ασω, *arrideo*, *illudo*, *insulto*, Th. γελαω, *rideo*.
επιγινομαι, ῃ, εται, *differo*, *protraho*, f. επιγενησομαι, a. 2. m. επεγενομην, p. m. επιγεγονα· ex επι, et γινομαι, *nascor*.
επιδεικνυμι, vel επιδεικνυω, *ostendo*, *demonstro*, f επιδειξω, p. επιδεδειχα· et επι, et δεικνυμι, *monstro*.
επιδιδωμι, *insuper do*, f. επιδωσω, p επιδεδωκα, a. 2. επεδων, a. 1. επεδωκα, a. 1. pass. επεδοθην.

Th. διδωμι, *do.*

επιδραττομαι, *prehendo, arripio,* f. ξω. Th. δραττω, id.

επιδρομη, ης, ἡ, *incursus, irruptio.*

επιεικως, adv. *æquè, moderatè:* ex επι, et εικω, *cedo, similis sum.*

επιζητεω, *requiro, efflagito,* f. ησω, p. επιζητηκα, a. 1. επιζητησα· ex επι, et ζητεω, *quæro.*

επιθυμεω, *concupisco, cupio, desidero,* f. ησω, p. επιτεθυμηκα· ex επι, et θυμος, *animus.*

επιθυμια, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas.*

επιθυμιαω, ω, *suffio, adoromenta adoleo.* Th. θυω, *sacrifico.*

επικαθιζω, *colloco,* f. ισω, p. επικεκαθικα· ex επι, et καθιζω, *sedere facio.* Th. ἱζω, idem.

επικαλεομαι, ουμαι, *ad me voco, invoco, appello,* f. εσομαι, p. επικεκλημαι· ex επι, et καλεω, *voco.*

επικατοικεω, ω, f. ησω, *inhabito, incolo.* Th. οικος, *domus.*

επικινδυνος, ου, ὁ και ἡ, *periculosus.* Th. κινδυνος, *periculum.*

επικλυζω, *proluo, inundo:* quod ex επι, et κλυζω, f σω, *abluo:* p. κεκλυκα.

επικλωθω, *neo, fatalia stamina duco:* ex επι, et κλωθω, *neo:* f. κλωσω.

επικυπτω, *pronus,* vel *propendens incumbo,* f. ψω. Th. κυπτω, idem.

επιλαμβανω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo;* ex επι, et λαμβανω, *capio:* perf. λεληφα. Att. ειληφα.

επιλανθανομαι, f. επιλησομαι, perf. paſſ. επιλελησμαι, *oblivifcor;* ex επι et λανθανω.

επιλεγω, *eligo,* f. 1. m. επιλεξομαι, a. 1. m. επιλεξαμην, ω, ατο, *allegi:* ex επι, et λεγω, *dico, deligo.*

επιλειπω, f. ψω, p. επιλελειφα, *deficio.* Th. λειπω, *linquo.*

επιμελεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium:* ab επιμελης, εος, ὁ, ἡ, *diligens.* Th. μελει, *curæ est.*

επιμελεομαι, ουμαι, *curam gero:* cum genit. f. ησομαι, p. επιμεμελημαι Th. μελει, *curæ est.*

επιμελομαι, idem cum επιμελεομαι, *curo.*

επιμελως, adv. *diligenter, solicite:* ab επιμελης, *diligens.* Th. μελει, *curæ est.*

επιμενω, *permaneo, persevero,* f. επιμενω, p. επιμεμενηκα. Th. μενω, *maneo.*

επιμηχανεομαι, ουμαι, *molior in aliquem,* f. ησομαι, perf. pass επιμεμηχανημαι. Th. μηχανη, *machina.*

επινηχομαι, *innato, in superficie aquæ nato:* à νηχομαι, *nato,* quod à νεω, idem.

επινοεω, f. ησω, *comminiscor, cogito, animadverto:* ab επι, et νοεω, *cogito.* Th. νοος, νους, ὁ, *mens.*

επιορκεω, f. ησω, p. επιωρκηκα, *pejero;* ex επι, *contra,* et ὁρκος, *jusjurandum.*

επιουσα, *sequens,* et in dat. ſing. επιουση, a. 2. part. f g. ab επειμι Th. ειμι, *eo.*

επιπαγχυ, *prorsus,* adv. ex επι, et παγχυ, pro πανυ, *valdè.*

επιπεμπω, *immitto, mitto insuper,* f. ψω. Th. πεμπω, *mitto.*

επιπιπτω, *irruo,* cum dat. f επιπεσω, p. επιπεπτωκα, a. 2. part. επιπεσων, οντος. Th. πιπτω, *cado.*

επιπλασσω, vel ττω, *illino.* Th. πλασσω, quod vide.

επιποθεω, *expeto, desidero,* f. ησω, p. επιπεποθηκα· ex επι, et ποθεω. Th ποθος, *desiderium.*

επισημος, ου, ὁ, ἡ, *insignis, illustris.* Th. σημα, *nota.*

επισως, adv. *æque, æqualiter:* ex

ισι et ισος, *æqualis*, *par*.

επισκιπτομαι, *inviso*, *visito*, f. ψομαι, p. pass. επισκεμμαι· ex επι, et σκεπτομαι, *circumspicio*, *viso*.

επισκηπτω, *cum impetu defero*, *urgeo*, *mando*. Th. σκηπτω, *cum impetu cado*.

επισκοπεω, f. ησω, p. επισκοπηκα, *viso*, *visito*, *prospicio*, ex επι, et σκοπεω.

επισκωπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκωπτω, *dicteriis utor*, f. ψω

επισπαω, ω, *attraho*, *haurio*. Th. σπαω, *traho*.

επισταμαι, σαι, ται, *peritus sum*, *scio*, et in 1. plur. επισταμεθα, præs. part. επισταμενος, η, ον, *sciens*: imperf. επισταμην, σο, ατο, f. επιστησομαι ex επι. et ισημι *scio*, facta Epenthes. lit. τ.

επιστελλω, *mitto*, f. επιστελω, p. επεσταλκα, a. 1. επεστειλα, p. m επεστολα· ex επι, et στελλω, *mitto*.

επιστημη, ης, η, *scientia*, *peritia*, *ars*; ab επισταμαι, *scio*.

επιστημων, ονος ὁ, ἡ, *scientia præditus* Angl *skilful*; ab επισταμαι, *scio*. Th. ισημι, idem

επιστολη, ης, ἡ, *epistola*, perf. m. verbi επιστελλω.

επιταραττω, *interturbo*, *interpello*. Th. ταραττω, σσω, *turbo*, f. ξω.

επιτασσω, vel ττω, *colloco*, *impero*, f. ξω, p. τεταχα· ex επι et τασσω.

επιταφιον, υ, το, *epitaphium*.

επιταφιος, υ, ὁ, ἡ, *funebris*: ex επι, et θαπτω, *sepelio*.

επιτελλομαι, η, εται, *exorior*. Th. τελλω, inus

επιτηδειος, υ, *edoneus*, *commodus*, *opportunus*. Th. επιτηδης, idem.

επιτιθημι, *impono*, f. επιθησω, p. επιτεθεικα. Th. τιθημι, *pono*.

επιτιμιον, υ, το, *mulota*, *pena*; ex επι et τιμη.

επιτολη, ης, ἡ, *ortus siderum*: ab επιτελλομαι, quod vide.

επιτομος, υ, ὁ και ἡ, *in compendium redactus*, *compendiarius*: ex επι, et τεμνω, *seco*.

επιτρεπω, *permitto*, *committo*, f. ψω, p. επιτετρεφα. Th. τρεπω, *verto*.

επιτριπτος, υ, ὁ και ἡ. *contritus*, *perditus*: Angl. *hackneyed*, *impudent*, *abandoned*: ex επι, et τριβω, *tero*.

επιχειρεω, -ω, *aggredior*, f. ησω, p. επικεχειρηκα· ex επι, et χειρ, *manus*.

επιχωριος, υ ὁ και ἡ, *indigena*, *patrius*; ab επι et χωρος, *locus*.

ἑπομαι, *sequor*, f. ἑψομαι, imperf. vel a. 2. m. ἑπομην. Th. ἑπω, *sequor*.

ἑπομενως, adv. *consequenter*, *exinde*.

επομνυμι, *juro*, f. επομοσω, p. επωμοκα a. 1. επωμοσα· ex επι, et ομνυμι seu ομνυω *juro*, f. ομοσω.

ἑπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. επτησαν, a. 2. verbi πτημι, seu ἱπτημι.

Επω, *dico*; inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat:) a. 1 ειπα, ας, ε, a. 2. ειπον ες, ε.

ερασμιος υ, *amabilis*: ab ερaω, *amo*.

ερασης, υ ὁ, *amator*; ab ερaω.

ερατος, υ, *amabilis*. Th ερaω, *amo*.

Εραω, *amo*, *appeto* f. ασω p κα.

εργαζομαι, *operor*. *laboro*, imperf. ειργαζομην, υ, ετο, f. εργασομαι. a. 1. m. ειργασαμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε,) perf. pass. ειργασμαι. Th. εργον *opus*.

εργαλειον, υ το, *instrumentum*: Angl. *a tool*: ab εργον *opus*.

εργαστηριον, υ, το, *officina*, *fornix*.

Th, εργον, *opus*.

εργαστικος, ε, ὁ και ἡ, *operarius*. Th. εργον, *opus*.

Εργον, ε, το, *opus*, hinc εργαζομαι, *operor*.

Ερειδω, *figo*, *fulcio*, *innitor*, f. ερεισω, ηρεικα.

Ερευναω, ω, *indago*, *investigo*, f. ησω, p. ηρευνηκα

ερεω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*, f. ερω, *dicam*, &c. à verbo ειρω, imperf. ειρον, (ι post ε pro augmento recipiens;) præs. m. ερεομαι, *interrogo*: f. 1. ερησομαι à ρεω, *dico*.

ερημαιος, αια, ον, Poët. idem ac ερημος, *desertus*.

Ερημος, ε, ὁ και ἡ, et η, ον, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ερημος, ου, ἡ, sc. χωρα, *desertum*, *solitudo*.

εριζω, f. ισω, p. ικα, *contendo*, *certo*. Th. ερις, ιδος, ἡ, *lis*.

εριον, ε, το, *lana*: ab ειρος, εος, το, idem, q ab ειρω, *necto*.

Εριφος, ε, ὁ, *hædus*.

Ἑρμηνευς, εως, ὁ, *interpres*, ab Ἑρμης.

Ἑρμης, ε, ὁ, *Mercurius*, et ἑρμειας, et -ειας, idem.

Ἑρμολαος, ε, ὁ, *Hermolaus*, nom, propr.

ερομαι, *interrogo*. Th. ειρω, *loquor*. Vide etiam ερεω.

Ερχομαι, *venio*, *eo*, f. ελευσομαι, a. 2. ηλυθον, et per Sync. ηλθον, a. 2. part. ελθων, εσα, ον, perf. m. ηλυθα Att. εληλυθα.

ερως, ωτος, ὁ, *amor*, *Cupido*. Th. εραω, *amo*.

Ερωταω, *interrogo*, *oro*, f. ησω, p. ηρωτηκα.

Ερωτιδευς, εος, εως, *Amatorculus*, *pipio*. Th. ερως, *amor*.

ερωτικος, ον, *amatorius*: ab εραω, *amo*.

ες, Poët. et Att. pro εις, *in*.

ἑσδομενος, *sedens*, Dor. pro ἑζομενος, præs. part. ab ἑζομαι.

εσθιω, εσω, p. κα, *edo*, *comedo*.

Εσθλος, η, ον, *bonus*, *a*, *um*.

εσοπτομαι, *inspicio*. Th. οπτομαι, *video*.

εσοπτρον, ε, το, *speculum*: à præced.

εσοπτριζομαι, *in speculum inspicio*, f. ισομαι ab εσοπτρον, *speculum*, et οπτομαι, *video*.

εσοραω, *aspicio*. Th. ὁραω, *video*.

ἑσπερα, ας, ἡ, *vespera*. Th. ἑσπερος, *vesper*.

Ἑσπεριδες, *Hesperides*, filiæ Hesperi.

Ἑσπερος, ε, ὁ, *Vesper*, item Hesperus, nom. propr.

εσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro εση, 2. sing. f. verbi ειμι, *sum*.

εστεφανωμενος, η, ον, p. part. paff. *coronatus*; à στεφανοω, *corono*.

ἑστηκως, οτος, part. perf. ab ἱστημι.

Ἑστια, ας, η, *focus*, *lar*, *domus*: item, *Vesta*.

ἑστιαω, *convivio excipio*, f. ασω, p. εἱστιακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστια, *lar*.

ἑστως, *stans*, perf. part. *act.* per Sync. pro ἑστηκως, ab ἱστημι.

Εσχαρα, ας, ἡ, *focus*, *ara*.

Εσχατος, η, ον, *extremus*, *ultimus*.

εσω, *intrà*, adv.

ἑταιρα, ας, ὁ, *amica*, *meretrix*.

ἑταιρεια, ας, ἡ, *societas*. Th. ἑταιρος, *sodalis*.

Ἑταιρος, ε, ὁ, *sodalis*.

ἑτερος, α, ον, *alter*, *alius*: ab ἑις, *unus*.

ετησιος, ε, ὁ, ἡ, *annuus*, *anniversarius*: ab ετος, *annus*.

Ετι, *adhuc*, *insuper*, *ampliùs*.

Ἑτοιμος, ε, ὁ, ἡ, *promptus*, *paratus*.

Ετος, εος, το, *annus*.

ευ, *bene*, *feliciter*, adv. Th. ευς, *bonus*.

ευαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro

ἑαδε, Pleonasm. Æol. του υ, et mutato simul spiritu, ἑαδε vero per resolutionem, Ion. pro ἡδε, a. 2. verbi ἁνδανω, vel ἁδεω, *placeo*. Alii volunt esse perf. m. verbi ἁδω, *placeo*. p. m. ἡδα et solutione ἑαδα, part. med. ἑαδως. *Schr*.

ευαλωτος, ε, ὁ, ἡ *captu facilis*: ab ευ, et ἁλισκω, *capio*.

ευανθης, εος, ὁ και ἡ *pulchre floridus, venustus*: ex ευ, et ανθος, *flos*.

ευγε, Lat. *euge*: laudantis et exultantis adverb.

ευγενεια, ας, ἡ, *nobilitas*.

ευγνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus, candidus*: ex ευ, et γνωμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor*. Th. γινωσκω, *cognosco*.

ευδαιμονεω, ω, f. ησω, *felix sum, beate vivo*.

ευδαιμονια, ας, ἡ, *felicitas*: ex ευ et δαιμων, *dæmon*.

ευδαιμονικος, η, ον, *beatus, ad felicitatem idoneus*.

ευδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *felix, fortunatus*: ex ευ, et Δαιμων, *Deus, fortuna*.

ευδομες, Dor. pro ευδομεν· ab ευδω, *dormio*.

ευδοξεω, ω, f. ησω, *clarus sum et illustris*: ab ευδοξος.

Ευδω, *dormio*, f. ευδησω, p. κα.

ευειδης, εος, ὁ και ἡ, *speciosus, formosus*: ex ευ, et ειδος, *species*.

ευεκτεω, ω, f. ησω, *sum bonâ corporis habitudine*.

ευεργετεω, f. ησω, *benefacio*. Th. εργον.

ευεργετης, ε, ὁ, *beneficus*: Angl. *a benefactor*: ab ευ, et εργον, *opus*.

ευηθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*: et ευηθης, εος, ὁ, ἡ, *bonis moribus præditus, simplex*; item *stultus*: ex ευ, et ηθος, εος, το, *indoles*.

ευθαλης, εος, ὁ, ἡ, *benè florens, floridus*. Th. θαλλω, *vireo*.

ευθετεω, ω, *aptus sum, concinnè dispono*: ex ευ, et τιθημι, *pono*.

ευθεως, adv. *statim*. Th. ευθυς, *rectus*.

ευθυ, *statim*.

Ευθυς, εια, υ, -εος, *rectus, a, um*.

ευθυς, etiam adv. *statim*.

ευκαρπος, ε, ὁ και ἡ, *fructuosus, fæcundus*: ex ευ, *benè*, et καρπος, *fructus*.

ευκαταφρονητος, ε, ὁ, ἡ, *despiciendus*: ex ευ, et καταφρονεω, quod vide.

ευκλεϊζω, *celebro*, f. ισω. Th. κλεϊζω.

ευκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, *bene ocreatus*, vel *armatus*: ex ευ, *benè*, et κνημη, *tibia*; hinc κνημις, ιδος, ἡ, *ocrea*.

ευλογως, adv. *rectè, opportunè, aptè*.

ευμεγεθης, εος, ὁ, ἡ, *ingens, procerus*. Th. μεγας.

ευμηκης, εος, ὁ, ἡ, *bene longus*: ex ευ, et μηκος, εος, το, *longitudo*.

ευμορφος, ε, ὁ, ἡ, *formosus, speciosus*: ab ευ, et μορφη, *forma*.

Ευνη, ης, ἡ, *cubile*.

Ευξεινος, ε, ὁ, pontus Euxinus.

ευπλοκαμος, ε, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens*: ex ευ, *benè*, et πλοκαμος, *cincinni*: quod à πλοκη, *implicatio*. Th. πλεκω, *plecto*, f. ξω, p. m. πεπλοχα.

ευπορευτος, ε, ὁ και ἡ, *facile pervius*: à πορευω.

ευπορος, ε, ὁ, *expeditus, opulentus*: ex ευ, *benè*, et πορος, *transitus*. Th. πειρω, *transadigo*.

ευπτερος, ε, ὁ, ἡ, *benè alatus*: ex ευ, *benè*, et πτερον, *ala*.

Ευρισκω, *invenio, deprehendo*, f. ευρησω, p. ευρηκα, a. 2. ευρον, f. 1. pass. ευρεθησομαι.

Ευρυδικη, ης, ἡ, *Eurydice*, nom. propr.

Ευρωπη, ης, ἡ, *Europa*, nom. mulieris.

ευσεβεια, ας, ἡ, *pietas:* ab ευσεβης, *pius.* Th. σεβω, *colo.*
ευτακτος, ε, ὁ, ἡ, *ordinem servans.*
ευτακτως, *ordinatè.*
ευταξια, ας, ἡ, *ordo.* Ex τασσω.
ευτελεια, ας, ἡ, *parvus, sumptus, frugalitas.* Th. τελος *vectigal.*
ευτελης, εος, ὁ, ἡ, *frugalis:* ab ευ, et τελος, *sumptus finis.*
ευτρεπης, εος, ὁ, ἡ, *paratus, æquus:* ex ευ, et τρεπω, *verto.*
ευφημεω, ω, *celebro, laudo, dico bona verba, gratulor,* f. ησω· ex ευ et φημη, *fama,* quod à φημι, *dico.*
ευφραινω, *exhilaro, oblecto,* f. ευφρανω, p. ευφρανκα· ex ευ, et φρην, *mens.*
ευφροσυνη, ης, ἡ, *lætitia, hilaritas:* ab ευφρων.
ευφυως, adv. *ingeniosè, scitè:* ab ευφυης, *ingeniosus,* &c.
Ευχομαι, *precor, glorior,* f. ευξομαι, p. ευγμαι.
ευχος, εος, το, *gloria, honor, decus.*
ευχρηστος, ε, ὁ, ἡ, *utilis, valde utilis:* ex ευ, et χραω, *commodo, utendum do.*
ευωχεω, f. ησω, *convivio accipio.*
Ευωχια, ας, ἡ, *convivium, epulum.*
εφεπομαι, -εψομαι, *subsequor.* Th. ἑπομαι, *sequor.*
εφικνεομαι, -ουμαι, *pervenio,* f. εφιξομαι, p. εφιγμαι. Th. ικω, *venio.*
εφιππος, ε, ὁ, *equo insidens, eques.* Th. ἱππος, *equus.*
εφιπταμαι, *advolo, involo.* Th. ἱπταμαι.
εφιστημι, *insto, supervenio, præficio,* f. επιστησω, p. εφεστηκα, perf. part. εφεστηκως, οτος, et per Crasin εφεστως, ω. 2. ind. act. επεστην, ης, η, *superveni:* ex επι, et ἱστημι, *sto.*
εφοδιον, ε, το, *viaticum, quicquid est inter sarcinas iter facientis.*
εχεμυθεω, ω, f. ησω, *linguam contineo:* ex εχω, *habeo,* et μυθος, *verbum.*
εχθες, idem quod χθες, *heri.*
εχθρος, α, ον, *inimicus, a, um:* ab εχθος, εος, το, *odium.*
εχιοδηκτος, ε, ὁ και ἡ, *morsus à vipera:* ex εχις, et δακνω, *mordeo.*
Εχις, εως, vel εος, ὁ, *anguis, vipera,* mas.
Εχω, *habeo,* f. ἑξω, et σχησω, ab inus. σχεω, p. εσχηκα, f. 1. pass. σχεθησομαι, p. pass. εσχημαι. Vide Gram.
εωθεν, adv. *manè, diluculo:* ab εως, *aurora.*
εων, *qui est,* Poët. vel Ion. pro ων, præs. part. verbi ειμι, *sum.*
εωρα, *videbat,* 3. sing. imperf. Att. pro ὡρα, verbi ὁραω, *video:* sic εωρακα, pro ὡρακα, perf. Att. part. εωρακως.
ἑως, *donec, dum, usque.*

Z.

Ζαω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum,* imperf. εζων, præs. part. ζαων, ζων, inf. ζαειν, contr. ζην f. ζησομαι, η, εται, a. 1. εζησα, ας, ε.
Ζευγμα, ατος, το, *junctura, pons, conjunctio:* à ζευγνυω, *jungo.*
Ζευς, *Jupiter,* gen. Διος, dat. Διϊ, acc. Δια, voc. Ζευ.
Ζεω, *ferveo, bullio, scateo,* f. ζεσω, p. εζεκα.
ζηλοτυπεω, f. ησω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo,* et
ζηλοτυπια, ας, ἡ, *zelotypia.*
ζηλοτυπος, ε, *zelotypus, invidia percussus,* q. ζηλῳ τυπεις· ex ζηλος, et τυπτω, *percutio.*
ζηλοω, *æmulor, invideo,* f. ωσω, p. εζηλωκα. Th. ζηλος.
ζημιοω, *damnum affero, mulcto,* f. ωσω, p. εζημιωκα, a. 1. pass. εζη-

μισθον· à ζημια, damnum.
ζην, pro ζαν, præs. inf. verbi ζαω, vivo.
Ζηνοφαντης, ου, ὁ, Zenophantes, nom. propr.
Ζητεω, ω, quæro, ſtudeo, requiro, imperf. εζητουν, f. ησω, p. εζητηκα.
ζωγραφος, ου, ὁ, pictor: propriè qui ζωα γραφει, animalia pingit.
ζωογονεω, vivifico, vivum conservo, f. ησω, p. εζωογονηκα· à
ζωογονος, ου, ὁ, ἡ, vitalis: à ζωη, vita, et γονος, generatio, quod à γινομαι, nascor.
ζωον, ου, το, animal. Th. ζαω, vivo.
ζωος, η, ον, vivus, a, um. Th. ζαω, vivo.
Ζωρος, α, ον, merus, efficax: ut ζωρον οινος, frequentius in compar. ζωροτερος, meracior.
ζωω, Poët. pro ζαω, vivo.

H.

H, particul. quæ sæpe construitur cum πριν· πριν η, priusquam, η signif. etiam vel.
Ἡβη, ης, ἡ, Pubes: pubertatis dea, juventus.
ἡγεμονια, ας, ἡ, imperium. Th. ἡγεομαι, duco.
ἡγεμων, ονος, ὁ, ἡ, dux: ab
Ἡγεομαι, ουμαι, duco, dux sum, existimo, f. ησομαι, p. ημαι.
Ηδε, Poët. et.
ηδειν, εις, ει, noveram, Att. et per Sync. pro ειδηκειν, plusq. perf. act. verbi ειδεω, scio: f. ησω, p. m. οιδα.
ἡδεως, libenter, adverb. ab ἡδυς, suavis: comp. ἡδιον, superl. ἡδιστα, libentiſſime.
Ηδη, adv. jam, mox, protinus.
ἡδονη, ης, ἡ, voluptas.
ἡδονικος, η, ον, voluptuarius. Ab ἡδυς.
ἡδυπαθεια, ας, ἡ, voluptas: ex ἡδυς et παθος.
Ἡδυς, εος, ὁ, et in f. g. ἡδεια, et in n. g. ἡδυ, suavis, jucundus, lætus: q. ab ἡδω, delecto: compar. ἡδιων, superl. ἡδιστος, et ἡδυτερος, ἡδυτατος.
ἡδω, f. ησω, a. 1. ησα, delecto. Th. ἡδυς, suavis.
ηερι, dat. ſing. Poët. pro αερι ab αηρ, αερος, ὁ, aër.
Ηθος, εος, το, domicilium, indoles, mores.
Ἡκω, venio, pertineo, imperf. ἡκον, ες, ε, f. ἡξω, p. m. ἡκα.
Ηλιθιος, ὁ, ἡ, ſtultus, vecors.
Ἡλικια, ας, ἡ, ſtatura, ætas, adoleſcentia.
Ἡλιος, ου, ὁ, sol.
Ἡλος, ου, ὁ, clavus.
ημεν, præs. inf. Dor. pro ειναι.
Ἡμερα, ας, ἡ, et Ion. ἡμερη, dies, lux.
ἡμεροδρομεω, sum cursor, totum diem curro: ex ἡμερα, dies, et δρομος, cursor: quod à τρεχω, curro.
ἡμετερος, ρα, ον, noſter: ab ἡμεις, nos. Th. εγω.
ἡμιλεπτος, ου, ὁ, ἡ, semiexclusus: Angl. half hatched; ex ἡμισυς, dimidius, et λεπω, decortico.
ἡμιονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, a: ab ἡμισυς, dimidius, et ονος, aſinus.
Ἡμισυς, ἡμισεια, ἡμισυ, dimidius, a, um.
ἡμιτελης, εος, ὁ, ἡ, -τελες, το, imperfectus, semiperfectus: ab ἡμισυς, dimidius, et τελος, finis.
ἡμιτομος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatus; ex ἡμισυς, et τεμνω, seco: p. m. τετομα.
ἡμιφλεκτος, ου, ὁ και ἡ, semiuſtus: ex ἡμισυς, dimidius, et φλεγω, uro.

ημφιεσμενος, *indutus*, perf. part. pass. ab αμφιεννυμι, f. αμφιεσω. perf. pass. ημφιεσμαι. Th. ἑννυμι, seu ἑω, *induo*.
Ην, *si*, cum subjunct. ην μη, *nisi*.
Ἡνικα, *quum*, *quando*.
Ἡπαρ, ατος, το, *hepar*, *jecur*.
ηπατημενος, *deceptus*, perf. part. pass. ex Απαταω, ω, f. ησω, p. ηπατηκα, *decipio*, *fallo*.
ηπεροπευτης, ου, ὁ, *deceptor*: Dor. ηπεροπευτας· ab ηπεροπευω, *decipio*.
ηπου, *aut*, *profecto*: ab η, *aut*, et που, *alicubi*, quod ab ὁς, *qui*: sed.
ηπου, *utrum? an? certè*: ab η, idem. Th. η, *vel*.
Ἡρα, ας, et Ion. ἡρη, ης, ἡ, *Juno*.
Ἡρακλεης, -εεος, εους, et contractè Ἡρακλης, -εος, ους, *Hercules*.
ηρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi αρεσκω, f. αρεσω, *placo*, *et placeo*.
Ἡρως, ωος, ὁ, *heros*.
ησεν, 3. sing. a. 1. ab ᾳδω, *cano*.
ησθα *eras*, Æol. pro ης, 2. sing. imperf. verbi ειμι, *sum*.
Ἡσιοδος, ου, ὁ, *Hesiodus*, nomen propr. poëtæ.
ἡσσαομαι vel ἡτταομαι, ωμαι, f. ησομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frango*. Th. ἡσσων, *minor*.
Ἡσσων, et ἡττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, *inferior*.
Ἡσυχος, ου, ὁ, *quietus*.
ἡσυχως, adv. *quietè*: ab ἡσυχος.
ητεε, et ητεεν, sequente vocali, et contractè ητει, 3. sing. imperf. verbi αιτεω, *peto*; f. ησω, p. ητηκα.
ητοι, *sive*, *seu*, *vel certè*. Th. η, *aut*.
ἡτταομαι, -ωμαι, vel ἡσσαομαι, *superor*, *inferior evado*, perf pass. ἡττημαι. Th. ἡσσων, *minor*.
Ἡφαιστιων, ωνος, *Hephæstion*, nom. propr.
Ἡφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, *ignis*.
ηχεω, ω, f. ησω, *sono*. Th. ηχος, *sonus*.
ηχω, οος, ους, ἡ, *echo*, *sonus reciprocus*, *vox repercussa*. Th. ηχος, *sonus*.
Ηως, οος, ους, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*.

Θ.

Θαλαμος, ου, ὁ, *thalamus*, *cubiculum*.
Θαλασσα, seu θαλαττα, ης, ἡ, *mare*.
Θαλπω, f. ψω, *foveo*, *calefacio*.
Θαμβρακας, ου, ὁ, *Thambracas*, nom. propr.
θανατος, ου, ὁ, *mors*: à θνησκω, *morior*.
θανωμες, Dor. pro θανωμεν, 1. pl. aor, 2. subj. verbi θνησκω.
Θαπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τεταφα, p. m. τεθηπα.
θαρρεω, ω, *confido*, *bono animo sum*, f. ησω, p. τεθαρρηκα· à θαρρος, idem quod θαρσος *fiducia*.
θαρρυνω, *fiduciam addo*. Th θαρσος, *fiducia*.
Θαρσος, εος, το, *fiducia*, *audacia*.
θαρσυνω, *fiduciam affero*, f. υνω. Th. θαρσος, *fiducia*.
θασω, Dor. pro θησω, fut. 1. verbi τιθημι.
θασσον, *celerius*, *citius*, compar. pro ταχιον ex ταχυς, *celer*.
θασσων, *celerior*, comparativus ex ταχυς, *celer*, ταχιων, θασσων vel θαττων.
θαττων, *celerior*, vide θασσων.
Θαυμαζω, *miror*, *admiror*, *colo*, *observo*, f. ασω, p. τεθαυμακα.

θαυμαστος, η, ον, *admirabilis.*
θεα, ας, ἡ, *dea*: sed
θεα, ας, ἡ, *spectaculum.* Th. θεαομαι, *specto.*
Θεαομαι, *specto, conspicor, contemplor,* f. 1. -ασομαι, perf. pass. τεθεαμαι.
Θηϐαιος, αια, αιον, *Thebanus.*
θεηϊος, ȣ, ὁ, Poët. pro θειιος, quod pro θειος, *divinus.* Th. Θεος, *Deus.*
θειον, ου, το, *divinitas, numen:* à Θεος, *Deus.*
θειος, εια, ειον, *divinus, a, um.* Th. Θεος, *Deus.*
Θελγω, *mulceo, delinio, decipio,* f. ξω.
θελω, seu εθελω, *volo, opto;* item *possum;* θελησω, p. τεθεληκα, conjug. scil. à θελεω.
θεμα, ατος, το, *id quod ponitur, depositum.*
θεμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, dea juris.*
Θεος, ου, ὁ, *Deus,* et aliquando etiam f. g. pro *dea.*
θεραπεια, ας, ἡ, *obsequium:* à θεραπευω, quod vide.
θεραπευω, *servio,* Angl. *to court, to cajole;* f. ευσω, p. τεθεραπευκα. Th. θεραπων, *minister, servus.*
Θεραπων, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus.*
θερμαινω, *calefacio,* f. ανω, p. τεθερμαγκα. Th. θερω, id.
θερμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. θερω, *calefacio.*
θερμος, ου, ὁ, *lupinus, leguminis genus;* sed
θερμος, ου, ὁ, ἡ, *calidus.*
Θερος, εος, το, *messis, æstas.*
Θεσσαλια, vide Θετταλια.
Θετις, ιδος, ἡ, *Thetis,* nom. propr. Deæ.
Θετταλια, ας, ἡ, *Thessalia,* nomen regionis: hinc θετταλοι, οἱ, *Thessali.*
Θεω, f. θευσομαι, *curro, cursu contendo.*
θεωρεω, *specto,* f. ησω, p. τεθεωρηκα. Th. θεωρος, *spectator.*
Θηγω, *acuo,* f. ξω, p. τεθηχα.
Θηλυς, εος, ὁ, ἡ, et θηλεια, et το θηλυ, *fœmineus, a, um.*
θηρ, ρος, ὁ, *fera.*
θηρα, ας, ἡ, *venatio, præda.* Th. θηρ, *fera.*
θηρευτικος, ου, *venaticus:* à
θηρευω, *feras venor, capto,* f. ευσω, p. τεθηρευκα· à θηρ, *fera.*
θηριον, ου, το, *fera, bestia.* Th. θηρ, id.
Θησαυρος, ου, ὁ, *thesaurus.*
θιγω, *tango, attingo,* f. ξω, p. τεθιχα.
θνασκω, Dor. pro θνησκω, *morior.*
Θνησκω, *morior,* f. θνηξομαι, f. 2. m. θανουμαι, p. τεθνηκα, a. 2. εθανον.
θνητος, ου, ὁ, *mortalis.* Th. θνησκω, *morior.*
Θοινη, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus.*
θολερος, ου, *turbidus:* à θολος, *sordes.*
θορυϐεω, *tumultuor:* f. ησω, p. τεθορυϐηκα. Th. θορυϐος, *tumultus.*
θορυϐος, ου, ὁ, *tumultus, turba.*
θουρος, ου, ὁ, *impetuosus:* in f. g. θουρις. Th. θορω, *salio.*
Θρακη, ης, ἡ, *Thracia.*
Θραξ, ακος, ὁ, *Thrax.*
θρασυς, εια, υ, *audax.* Th. θαρσος, *fiducia.*
θρεμμα, ατος, το, *pecus, omne quod alitur:* à τρεφω, *alo.*
Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius:* à θρηξ, ηκος, Ion. pro θραξ.
θρηνεω, *lamentor, lugeo,* f. ησω, p. τεθρηνηκα· à θρηνος, *luctus.*
Θριξ, τριχος, ἡ, *capillus, seta, villus:* dat. pl. θριξι.
θρονος, ου, ὁ, *thronus, solium.*

Θυγατηρ, *filia, nata*, gen. ερος, ρος, acc. θυγατερα, ατρα, voc. ω θυγατερ, dat pl. θυγατρασι.

θυγατριον, ου, το, *filiola*: à θυγατηρ.

θυμιαμα, ατος, το, *suffitus*; à

Θυμιαω, *suffio, odores incendo*.

Θυμος, ου, ὁ, *animus, mens, ira*.

θυμοω, ω, *ad iram provoco*, concito, *incito*, f. ωσω, p. τεθυμωκα. Th. θυμος, *ira, animus*.

Θυρα, ας, ἡ, *janua, ostium*.

θυριον, ου, το, *ostiolum*, item *fenestra*.

θυρωρος, ου, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρουρος· ex θυρα, et ουρος, *custos*.

θυσια, ιας, ἡ, *victima*: à θυω.

Θυω, *macto, sacrifico*, item *impetu feror, furo*, f. θυσω p. τεθυκα.

θωκος, idem quod θακος, ου, ὁ, *sedile*.

θωπευω, *adulor*, f. ευσω, p. τεθωπευκα· à θωψ, *assentator*, quod à θωπτω, *assentor*.

Θωραξ, ακος ὁ, *thorax, pectus, vestis qua tegitur pectus, lorica*.

θωρηκοφορος, ου, ὁ, ἡ, *thoracem ferens*: ex θωρηξ, et φερω, *fero*.

θωρηξ, Ion. pro θωραξ, *pectus*, quod vide.

I.

Ιαομαι, ωμαι, f. ασομαι, *medeor, sano*, curo, p. ιαμαι.

Ιασων, ονος, ὁ, *Jason*, nomen viri.

ιατρος, ου, ὁ, *medicus*. Th. ιαομαι, *sano*.

Ιδαθυρσος, ου, ὁ, *Idathyrsus*, nom. propr.

ιδεα, ας, ἡ, *visus, species, idea*: ab ειδω, *video*.

Ιδιος, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus*.

ιδων, ουσα, *conspicatus*, a. 2. part, act. verbi ειδω, *video*.

ιερευς, εως, ὁ, *sacerdos*: ab ιερος, *sacer*.

Ἱεροκλεης, εεος, εους, vel Ἱεροκλης, ῆος, ους, *Hierocles*, nom. propr.

ιερον, ου, το, *sacra ædes, templum*.

Ἱερος, α, ον, *sacer, a, um, præstans, magnus*.

Ἱεροσολυμα, ων, τα, *Hierosolyma*.

ιεροσυλεω, ω, *sacrilegium committo*, f. ησω, p. ιεροσυληκα· ex ιερον, et συλαω, *spolio*.

Ιθακη, ης, ἡ, *Ithaca*, nomen regionis, Ulyssis patriæ.

Ιθακησιος, ου, ὁ και ἡ, *Ithacus*.

Ἱκανος, η, ον, *idoneus, sufficens, congruus*.

ικανω, *convenio, adeo, assequor*. Th. ικω, *venio*.

ικανως, adv. *sufficientèr, abundè*.

ικετευω, *supplico*, f. ευσω. Th. ικετης, *supplex*.

ιλαρος, α, ον, *hilaris, lætus*.

Ιλιον, ου, το, *Ilium, Troja*: ab Ιλος qui filius Trois regis.

Ἱνα, *ut*, conjunct.

Ιναχος, ου, ὁ, *Inachus*, nom. propr.

Ινδος, ου, ὁ, *Indus*.

ιξευτης, ου, ὁ, *qui visco aves captat, auceps*. Th. ιξος, *viscum*.

Ιξιων, ονος, ὁ, *Ixion*, nomen proprium.

Ιουδαιος, ου, ὁ, *Judæus*: item *Judaicus, a, um*.

ιουλος, ου, ὁ, *lanugo*. Th. ουλος, *mollis*.

ιππαρχος, ου, ὁ, *equitum præfectus, magister equitum*; ex ιππος, et αρχη, *principatus*.

Ιππευς, εως, ὁ, *eques*. Th. ιππος, *equus*.

ιππικον, ου, το, *equitatus*: ab

ιππικος, ου, *equestris*. Th. ιππος, *equus*.

ιπποκομος, ου, ὁ και ἡ, *equiso*: Angl. *a groom*: ex ιππος, *equus*, et

κομεω, curo.
Ἱππος, ου, ὁ, equus, in f. g. equa, et equitatus.
ἱπποτροφεω, f. ησω, equos alo: ab ἱππος, et τρεφω, alo.
Ἱπταμαι, volo, as: præs. inf. ἱπτασθαι, f. πτησομαι, q. à. πταω.
Ιρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, arcus cœlestis, Iris, dea.
Ισημι, ισης, ισησι, scio.
Ισις, ιδος, ἡ, Isis, nom. propr. deæ Ægyptiacæ.
Ισμηνιας, ου, ὁ, Ismenias, nom. propr.
Ισος, vel ισος, ἡ, ον, æqualis, par.
Ἱστημι, statuo, erigo, sisto: q. à σταω, f. στησω, p. ἑστακα, vel ἑστηκα.
ἱστιην, Ion. pro ἱστιαν, accus. sing. ab ιστια, Vesta, focus, domus.
ἱστιον, ου, το, navis velum: ab ἱστος, malum navis. Th. ἱστημι, sto.
Ιστρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germanici, Danubius, Ister.
ἱστορια, ας, ἡ, cognoscendi studium, historia: ab ἱστωρ, sciens. Th ισημι, scio.
ισχυρος, α, ον, robustus, a, um: in compar. ισχυροτερος, superl. ισχυροτατος. Th. ισχυς, robur.
ισχυρως, adv. validè vehementer, enixè: à præced.
Ισχυς, υος, ἡ, robur, vis, accus. ισχυν.
ισως, adv. equaliter, fortassis.
ιταμος, ου, temerarius, audax, animosus, magnanimus. Th. ιτης, id.
Ιτυς, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ; omnis extremitas rotundæ rei.
Ιφικλος, ου, Iphiclus, nom. propr.
Ιχθυς, υος, ὁ, piscis.
Ιχνος, εος, το, vestigium.
Ιχωρ, ωρος, ὁ, sanguis crudus, sanies, tabum. Sumiter et pro humore, qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.
Ιω, οος, ους, ἡ, Io, nom. propr.
Ιων, ωνος, ὁ, Ion, à quo Iones dicti.

K.

Καγω, pro και εγω, et ego.
Καδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Καδουσιος, ου, ὁ, Cadusius.
καθαιρεω, detraho, everto, destruo, f. ησω, f. 2. καθελω.
Καθαιρω, purgo, mundo, f. καθαρω, p. κεκαθαρκα, a. 1. part. pass. καθαρθεις, εισα, εν.
καθαπερ, adv. sicut: ex κατα, et ὑπερ.
καθαρμα, ατος, το, purgamentum: hinc
καθαρματα, τα, homines viles et abjecti.
καθαρος, α, ον, purus, a, um: à καθαιρω, purgo.
καθαρτικος, η, ον, purgandi vim habens: à καθαιρω.
καθεζομαι, sedeo, præs. part. καθεζομενος, imperf. εκαθεζομην, f. 2. m. καθεδουμαι· ex κατα, et ἱζω, seu ἑω, colloco.
καθελκυω, deorsum traho. Th. ελκυω, traho.
καθελω, εις, ει, f. 2. ind. act. verbi καθαιρεω, destruo, quod vide.
καθευδω, dormio: ex κατα, et ευδω, f. ησω, dormio.
καθημαι, sedeo. Th, ἡμαι, id.
καθιζω, sedere facio, colloco, f. ισω, a. 1. εκαθισα, καθιζομαι, sedeo: ex κατα et ἱζω, sedere facio.
καθιημι, demitto, f. ησω, p. καθεικα· ex κατα, et ἱημι, mitto.
καθικνεομαι, contingo, assequor: ab ἱκνεομαι, venio: f. ἱξομαι, a. 2. m. ἱκομην.

καθιξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθισας à καθιζω, *sedere facio*, f. ισω.

κυθιππευω, *perequito, equo decurro.* Th. ἱππος.

καθιπτημι, et καθιπταμαι, *devolo*, f. πτησομαι, a. 2. act. κατεπτην, part. καταπτας, *quum devolâsset.* Th. πταω, *unde* ἱπτημι, *volo.*

καθιστημι, vel καθισταω, *constituo*, f. καταστησω, p. καθιστηκα· ex κατα, et ἱστημι, *statuo.*

Και, *et, etiam.*

Καινευς, εος, ὁ, *Cæneus*, nomen propr.

Καινος, η, ον, *novus, a, um:* compar. καινοτερος, superlat. καινοτατος.

Καιρος, ου, ὁ, *occasio, opportunitas, tempus.*

καιτοι, *quanquam*, conj. cum ind. ex και, et τοι.

Καιω, *uro, accendo, cremo*, f. καυσω. p. κεκαυκα, perf. pass. κεκαυμαι.

κακεινος, *et ille*, pro και εκεινος.

κακια, ας, ἡ, *malitia, pravitas, vitium.*

κακοδαιμονια, ας, ἡ, *infelicitas, miseria.*

κακοδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *infelix, miser:* ex κακος, *malus*, et δαιμων, *dæmon.*

κακοπαθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia* Th. πασχω, *patior.*

κακοποιεω, *malefacio*, f. ησω, p. κεκακοποιηκα· ex κακος, et ποιεω, *facio.*

κακοπραγια, ιας, ἡ, *jactura, infelicitas.*

Κακος, η, ον, *malus, improbus, ignobilis, ignovus, timidus.*

κακοτης, ητος, ἡ, *calamitas, malum.* Th. κακος, *malus.*

κακως, *malè, improbè, perperam.* adv. à κακος, *malus.*

Καλαμος, ου, ὁ, *calamus, culmus, arundo.*

Καλεω, *voco, imploro, nomino*, f. εσω, p. κεκληκα, præs. ind. pass. καλουμαι, præs. part. pass. καλουμενος, η, ον.

καλια, ας, ἡ, *nidus*, acc. Ion. καλιην.

Καλλιδημιδης, ου, ὁ, *Callidemides*, nom. propr.

Καλλιοπη, ης, et Dor. Καλλιοπα, ας. ἡ, *Calliope.* nomen Musæ: ex καλος, *pulcher*, et οψ, οπος, ἡ, *vox.*

Καλλιππος, ου, ὁ, *Callippus*, nom. propr.

καλλιῤῥημοσυνη, ης, ἡ, *dictionis elegantia:* ex καλος et ῥεω, *dico.*

Καλλισθενης, εος, ους, *Callisthenes*, nom. propr.

καλλιφυλλος, ὁ, ἡ, *pulchris foliis præditus.*

καλλος, εος, et contractè καλλους, το, *pulchritudo.* Th. καλος, *pulcher.*

καλλωπιζω, f. ισω, *decoro*, perf. part. pass. κεκαλλωπισμενος, *comptus, a, um.*

καλλωπισμος, ου, ὁ, *comptus, fucus.*

καλοκαγαθια, ας, ἡ, *probitas:* ex καλος et αγαθος.

Καλος, η, ον, *pulcher, honestus, bonus, decens;* compar. καλλιων, superl. καλλιστος.

καλυβη, ης, ἡ, *tugurium:* à καλυπτω, *abscondo.*

καλωδιον, ου, το, *funiculus*, diminut. à

Καλως, ω, vel ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus.*

καλως, adv. *pulchrè, rectè:* à καλος.

καμε, pro και εμε, *et me.*

καμμυω, per Sync. pro καταμυω, *conniveo, claudo oculos*, f. υσω, a. 1. εκαμμυσα, p. κεκαμμυκα, pro καταμεμυκα· ex κατα, et μυω,

claudo.

Καμνω, *laboro, ægroto*, f. καμω, vel καμουμαι, p. κεκμηκα, a. 2. εκαμον.

καν, *etsi, quamvis*, pro και αν, vel εαν.

καπι. pro και επι.

καπος, ου, ὁ, Dor. pro κηπος, ου, *hortus*.

Καρ, *Car*, gentile nomen.

καρα, το, Ion. et καρη, το, indec. apud scrip. recen. autem καρα, ας. vel καρη, ης, ἡ, *caput, vertex*. Th. καρηνον, idem.

καρανον, Dor. pro καρηνον, *caput*.

Καρδια, ας, Ion. -η, ης, ἡ, *cor, animus*.

Καρηνον, ου, το, *caput, vertex*.

Καρια, ας, ἡ, *Caria*, nom. regionis.

Καρπος, ου, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* item *carpus*. Angl. *the wrist*.

καρτερεω, ω, f. ησω, *forti animo sum, fero patientèr, tolero:* à καρτερος.

καρτερια, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* à καρτερος.

καρτερος, ου, *robustus, potens, vehemens:* à καρτος, quod per Metath. pro κρατος, εος, το, *robur*.

κασια, ας, ἡ, *casia, frutex lauro similis*

Καστωρ, ορος, ὁ, *castor*.

Κατα, præposit. cum gen. denotat oppositionem, et redditur *contrà, in;* cum accus juxtapositionem, et redditur *secundùm, versus, cùm, apud*. In compos. redditur Angl. *down;* vel auget significationem.

καταβαινω, *descendo*, imperf. κατεβαινον, f. καταβησομαι, p. καταβεβηκα, a. 2. κατεβην· ex κατα, et βαινω, *eo*.

καταβαλλω, *dejicio, everto, solvo, appono*, f. αλω, p. καταβεβληκα. Th. βαλλω, *jacio*.

καταβαρεω, *degravo, onero*, f. ησω, p. καταβεβαρηκα. Th. βαρος, το, *pondus*.

καταβρωσκω, *devoro*. Th. βρωσκω, *comedo*.

καταγελαω, ω, *derideo*, f. ασω, p. καταγεγελακα. Th. γελαω, *rideo*.

καταγω, *deduco*, f. καταξω, perf. act. κατηχα· ex κατα, *deorsum*, et αγω, *duco*.

καταγωνιζομαι, *debello*, f. ισομαι, p. pass. κατηγωνισμαι· ex κατα, et αγωνιζομαι, *certo*. Th. αγων, *certamen*.

καταδικη, ες, ἡ, *condemnatio;* ex κατα, et δικη, *jus*.

καταδιωκω, *persequor*, f. ξω. Th. διωκω, *persequor*.

καταδυνω, vel -δυω, vel -δυμι, *subeo, descendo*. Th. δυω, *subeo*.

καταδω, *occino, cantu obstrepo*. Th. αδω, *cano*.

καταθεαομαι, ωμαι, *respicio*.

καταθραυω, *effringo*. Th. θραυω, *frango*, f. σω.

κατακαιω, *exuro*, f. κατακαυσω, a. 2. κατεκαον, perf. κατακεκαυκα· ex κατα, et καιω, *uro*.

κατακεκρατημενος, η, ον, *devictus*, perf. part. pass. à κατακρατεω, f. ησω, *vinco*. Th. κρατος, *robur*.

κατακεντεω, *pungo, vulnero*, f. ησω. Th. κεντρον, *stimulus*.

καταλαμβανω, *invado, nanciscor, offendo, obstringo*, f. καταληψομαι, p. κατειληφα· ex κατα, et λαμβανω, *capio*.

καταλαμπομενος, η, ον, *illustratus*, à καταλαμπω, f. ψω, *illustro*.

καταλειπω, *relinquo*, f. ψω, p. καταλελειφα· ex κατα, et λειπω, *linquo*.

καταναλισκω, *consumo:* ex κατα, et

αναλισκω, *absumo:* quod ex ανα, et ἁλισκω, *capio.*

κατανοεω, *intelligo, contemplor,* f. ησω, p. κατανενοηκα· ex κατα, et νοεω, *cogito.*

καταπεμπω, *demitto.* Th. πεμπω, *mitto,* quod vide.

καταπλησσω, vel πληττω, *percello, obstupefacio.* Th. πλησσω, quod vide.

καταραομαι, ωμαι, *execror, devoveo:* perf. pass. κατηραμαι. Th. αρα, *preces, diræ;* hinc

καταρατος, ου, ὁ, ἡ, *maledictus, diris devotus:* Angl. *accursed, a miscreant.*

καταριθμεω, *annumero:* f. ησω, p. κατηριθμηκα, a. 1. m. κατηριθμησαμην. Th. αριθμος, *numerus.*

καταρρεω, *defluo, decido, delabor:* ex κατα, et ρεω, *fluo.*

κατασβεννυω, -βεννυμι, *extinguo, compesco,* f. σβεσω· à σβεννυμι, idem.

κατασκευαζω, *adorno, conficio,* f. ασω, p. κατεσκευακα. Th. σκευος, το, *vas.*

κατασκιος, ου, ὁ, ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκια, *umbra.*

κατασοφιζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem:* Angl. *to over-reach:* f. ισω, perf. κατασεσοφικα· ex κατα, et σοφος, *sapiens.*

κατασπαω, ω, *distraho, deorsum traho;* f. ασω, p. κατεσπακα, à σπαω, *traho.*

καταστρεφω, *subverto,* f. ψω, p. κατεστρεφα. Th. στρεφω, *verto.*

κατασυρω, *deorsum fero,* vel *traho:* f. συρω, p. κατασεσυρκα. Th. συρω, *traho.*

κατατιθημι, *depono.* Th. τιθημι, *pono.*

κατατρεχω, *incurro, insector.* Th. τρεχω, *curro.*

κατατροπεω, *fugo, in fugam verto,* f. ησω, p. κατατετροπηκα. Th. τρεπω, *verto.*

καταφαγω, *devoro,* f. 2. m. καταφαγομαι, pro καταφαγουμαι, a. 2. act. κατεφαγον, a. 2. part. act. καταφαγων. Th. φαγω, *edo.*

καταφερω, *deporto:* Angl. *to carry* or *bring down,* f. 1. κατοισω, a. 2. κατηνεγκα. Th. φερω, *fero.*

καταφευγω, *perfugio, aufugio,* f. φευξομαι, a. 2. act. κατεφυγον. Th. φευγω, *fugio.*

καταφθειρω, *corrumpo, depravo,* f. φθερω, p. εφθαρκα· ex κατα, et φθειρω, *corrumpo.*

καταφλεγω, f. εξω, p. εχα, *comburo:* ex κατα, et φλεγω, *uro.*

καταφρονεω, *despicio, sperno,* cum gen. f. ησω, perf. act. καταπεφρονηκα. Th. φρην, *mens.*

καταφρονησις, εως, ἡ, *contemptus:* ab eodem.

καταχραομαι, ωμαι, *abutor.* Th. χραομαι, *utor.*

καταχωννυω, -χωννυμι, *aggerem duco, terrâ obruo:* ex κατα et obs. χοω.

κατειμι, *descendo.* Th. ειμι, *eo.*

κατελεεω, εω, *misereor,* &c. Th. ελεεω, id.

κατερχομαι, *descendo.* Th. ερχομαι, *venio.*

κατεσθιω, *devoro:* imperf. κατησθιον. Th. εσθιω, *edo.*

κατεχω, *retineo, detineo, possideo,* f. καθεξω, p. κατεσχηκα. Th. εχω, *habeo.*

κατηγορεω, -ω, *accuso, reprehendo,* cum genit. item *indico, arguo:* f. ησω, p. κατηγορηκα· ex κατα, *contrâ;* et αγορεω, seu αγορευω, *loquor.* Th. αγορα, *forum.*

κατορθοω, *erigo, cum virtute aliquid gero,* f. ωσω, p. κατωρθωκα. Th. ορθος, *rectus.*

Κατω, adv, *infra, deorsum, infernè.*
κατωθεν, *ab imo, infrà ; ex inferiori loco.* Th. κατω, *deorsum.*
Καυχαομαι, ωμαι, *glorior,* f. καυχησομαι.
καχαζω, f. σω, *cachinnor.*
καχλαζω, *strepito, resono :* à
Καχληξ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
Κε, et sequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in prosa αν.
κεαται, seu κειαται, *jacent,* Ion. pro κεινται, 3. pl. præs. ind. à κειμαι.
Κεβης, ητος, ὁ, *Cebes,* nom. propr.
Κειμαι, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, desideo,* f, f. κεισομαι.
κεινος, Ion. pro εκεινος, *ille.*
Κειρω, *tondeo, abscindo, vasto.*
κελαινος, η, ον, *niger.* Th. μελας, *niger.*
κελευω, *jubeo, hortor,* f. ευσω, p. κεκελευκα. Th. κελω, *hortor.*
Κηλης, ητας, ὁ, (scil. ἱππος,) *celes, equus desultorius.*
κεν, vid. κε.
κενοδοξια, ας, ἡ, *vana gloria :* ex κενος, *inanis, et,* δοξα, *gloria.* Th. δοκεω.
κεντασε, Dor. et Ion. pro εκεντησε, *punxit.* Th. κεντεω, *pungo,* f. ησω.
Κενταυρος, ου, ὁ, ἡ, *centaurus :* ex κεντεω, *pungo ;* et ταυρος, *taurus.* Vide p. 19.
κεντρον, ου, το, *stimulus, calcar.* Th. κεντεω, *pungo.*
κεραμεος, εα, εον, *fictilis.*
κεραμευς, εος, et Att. εως, *figulus :* à
Κεραμος, ου, ὁ, *terra figularis ; testa, tegula ; vas fictile, vel aliud ; crater lapideus.*
Κερας, ατος, αος, ως, το, *cornu*
κεραυνος, ου, ὁ, *fulmen.*
κεραυνοω, f. ωσω, *fumino, fulmine percutio :* à κεραυνος, *fulmen.*

Κερβερος, ου, ὁ, *Cerberus, canis infernus.*
κερδαινω, *lucror, lucrifacio,* f. κερδανω, perf. κεκερδακα. Th. κερδος, το, *lucrum.*
κερδωος, *lucrifer, lucrosus, vulpinus,* Epith. *Mercurii :* à κερδος, *lucrum,* vel à κερδω, *vulpes.*
κεστος, ου, *acu pictus, Cestus, cingulum Veneris :* à κεντεω, *pungo.*
κεφαλαιον, ου, το, *caput, capitulum, vertex.*
Κεφαλη, ης, ἡ, *caput.*
κηδομαι, f. ησομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago :* item *mæreo, molestia afficior :* item *exequias alicujus curo.* Th. κηδος, *cura, mæror, funus.*
Κηϊος, α, ον, *Ceus :* à Κηϊα, ας, ἡ, *Cea* insula.
κημε, Dor. pro και εμε.
κην, Dor. pro και εν, sed κ' ην pro και ην.
κηπος, ου, *hortus.*
Κηρ, ρος, ἡ, sors, *fatum, mors, fatalis :* at
κηρ, contract. pro κεαρ, ατος, το, cor.
Κηρος, ου, ὁ, *cera.*
κηρυσσω, *prædico, publico, celebro,* f. υξω, p. κεκηρυχα. Th. κηρυξ, *præco.*
κιθαριζω, *cithara cano.* f. ισω. Th. κιθαρα, *cithara.*
κινδυνευω, *periclitor,* f. ευσω, p. κεκινδυνευκα· à
Κινδυνος, ου, ὁ, *periculum.*
Κινεω, *moveo,* ησω, p. κεκινηκα.
Κινυρης, ου, Æol. -αο, *Cinyras,* nom. propr.
Κινυρομαι, *lamentor, lugubri voce queror.*
Κιχεω, et κιχειω, κιχανω, et κιχημι, *invenio, assequor, comprehendo,* f. ησω, p. ηκα.
Κλαδος, ου, ὁ, *ramus.*

Κλαιω, vel κλαω, *lachrymor, ploro, fleo*, f. κλαυσω, p. κεκλαυκα.

Κλειτος, ου, ὁ, *Clitus*, nom. propr.

Κλεοδαμος, ου, ὁ, nom. propr. *Cleodamus*.

κλεος, et κλειος, εος, το, *gloria*. Th. κλειω, *celebro*.

κλεπτης, ου, ὁ, *fur*: à κλεπτω, *furor*.

Κλεπτω, *furor*, f. ψω, p. κεκλεφα, a. 2. εκλαπον, perf. pass. κεκλεμμαι, perf. m. κεκλοπα.

κληρονομος, ου, ὁ, *hæres*: ex κληρος *sors*, et νεμω, *divido*.

Κληρος, ου, ὁ, *sors, patrimonium*.

Κλινω, *inclino, reclino*, f. νω, p. κεκλικα.

κλυτος, ου, *inclytus*: à κλυω, *audio*.

Κλων, ωνος, ὁ, *ramus, surculus*.

Κνημη, ης, ἡ, *tibia, crus*; hinc Angl. *knee*.

Κνημων, ωνος, *Cnemon*, nom. propr.

Κνωσσιος, ου, ὁ, *Gnossius*: ex urbe Gnosso, in insula Creta.

Κοιλος, ου, *cavus, concavus*.

κοιλωμα, ατος, το, *cavitas*: à κοιλος, *cavus*.

Κοιμαω, ω, *facio dormire, sopio*, f. ησω, p. κεκοιμηκα, præs. m. κοιμαομαι, *dormio*.

Κοινος, ου, *communis, pollutus, impurus*.

κοινωνια, ας, ἡ, *communio, societas*. Th. κοινος.

Κοιρανιος, ου, ὁ, *princeps, dominus*

Κολαζω, *punio, castigo*, f. σω, p. κεκολακα.

κολακεια, ας, ἡ, *adulatio, assentatio*: à κολακευω.

κολακευω, *adulor, assentor*, f. ευσω, p. κεκολακευκα. Th. κολαξ, *adulator*.

Κολαξ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus*: à κολον, *cibus*.

κολασις, εως, ἡ, *supplicium, cruciatus*: à κολαζω, *punio*.

Κολοιος, ου, ὁ, *graculus, monedula*.

Κολπος, ου, ὁ, *sinus, gremium*.

Κολυμβαω, ω, *nato, aquas subeo*, f. ησω, p. κεκολυμβηκα.

Κομη, ης, ἡ, *coma, cæsaries*.

κομιζω, *fero, porto*, item *curo*; et in v. med. *accipio*, de epistolâ, f. ισω, p. κεκομικα. Th. κομεω.

κονια, ας, ἡ, Ion. κονιη, *pulvis, calx*. Th. κονις, *pulvis*.

κονιζω, seu κονιω, *pulvere impleo*. Th. κονις.

Κονις, εως, ἡ, *pulvis, cinis*.

κοπος, ου, ὁ, *labor negotium*. Th. κοπτω, *seco*.

Κοπτω, *cædo, scindo, pulso, plango*, f. κοψω, p. κεκοφα, præs. m. κοπτομαι, *plango*.

κορα, ας, et κορη, ἡ, *puella*.

Κοραξ, κος, ὁ, *corvus*.

κορη, ης, ἡ, *puella, pulchra mulier*.

κορος, ου, ὁ, *puer*.

Κορυς, υθος, et υος, ἡ, *galea, cassis*, acc. sing. κορυθα, et κορυν.

Κορωνη, ης, ἡ, *cornix*.

κοσμεω, *orno*, f. ησω, p. κεκοσμηκα. Th. κοσμος, *ordo*.

κοσμιος, ου, *bene compositus*. Th. κοσμος, *mundus*.

κοσμιως, adv. *compositè, decenter, ritè*. Th. κοσμος, *ornamentum*.

Κοτυλη, ης, ἡ, *cavitas, acetabulum*,

κουρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κορη.

κουριδιος, ου, *juvenilis*, item *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κουριδια, ας, ἡ, *quæ* sic *virum*, seu *quæ virgo nupsit*: à κουρος, pro κορος, *juvenculus*.

κουρος, Ion. pro κορος, *puellus*: ut et κουρη, pro κορη. *puella*.

Κουφος, ου, *levis, facilis, inanis*.

κοχλιας, ου, ὁ, *cochlea*: Angl. *a cockle, a periwinkle*: à κοχλω, *gyro*.

Κραζω, *clamo, crocito*, f. 1. κραξω, p. κεκραχα, p. m. κεκραγα.
κρανα, ας, Dor. pro κρηνη, ης, ἡ, *fons.*
κρανιον, ȣ, το, *cranium, calvaria, caput.* Th. καρηνον, *caput.*
κρας, κρατος, ὁ, vel το, vel κρααs, κρaατος, ὁ, vel το, *caput.*
Κρατερος, ȣ, ὁ, *Craterus*, nom. propr.
κρατεω, ω, *teneo, apprehendo, vinco. fortiter impero*, f. ησω, perf. act. κεκρατηκα Th. κρατος, *robur.*
κρατιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κρατος, το, *robur.*
Κρατος, εος, το, *robur, potentia, imperium*
Κρεας, ατος, (Ion. κρεαος, et Att. κρεως,) το, *caro.*
κρεισσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, comparat. ab αγαθος, *bonus.* Th. κρατος, εος, το, *robur.*
Κρεμαω, ω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι, *suspendo*, f. ασω, præs. m. κρεμαμαι, σαι, ται, *pendeo:* part. κρεμαμενος, *pendens.*
Κρημνος, ου, ὁ, *præcipitium:* à κρεμαω, *suspendo.*
Κρηνη, ης, ἡ, *fons.*
Κρητη, ης, ἡ, *Creta insula.*
Κριθη, ης, ἡ, *hordeum.*
Κρινω, *judico, cerno, discerno. sentio*, f. κρινω, p. act. κεκρικα.
κριτικος ȣ, ὁ, *Criticus, qui de aliorum scriptis judicat.*
Κροισος, ȣ, ὁ, *Crœsus*, Lydorum rex.
Κρονος, ȣ, ὁ, *Saturnus.*
Κροταφος, ȣ, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροταφοισιν, Ion.
κρυμος, ȣ, ὁ, *frigus, glacies.* Th. κρυος, idem.
Κρυος, εος, το, *frigus, algor.*
Κρυπτω, *abscondo, tego, celo*, f. ψω, perf. κεκρυφα.
Κταομαι, ωμαι, *acquiro, comparo, possideo*, f. κτησομαι, à. κεκτημαι.
Κτεινω, *interficio, occido*, f. κτενω, p. εκτακα, et poët εκταγκα, a. 1. εκτεινα, a. 2. εκτανον.
κτενιζω *pecto*, f. ισω· à κτεις, *pecten.*
κτημα, ατος, το, *possessio*, κτηματα, των, τα, *bona, facultates, opes.* Th. κταομαι, *possideo.*
Κυθερεια, *Cytherea, Venus.*
Κυθηρα, urbs Cypri; item *Venus.*
Κυκλος, ȣ, ὁ, *circulus, orbis.*
Κυκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ, Κυκλωπες, *Cyclopes.*
κυλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλιω, *volvo.*
Κυλιω, *volvo, voluto*, f. ισω.
Κυμα, ατος, το, *fluctus, unda.*
κυνηγεσιον, ȣ, το, *venatio;* ex κυων, et αγω.
κυνηγεω, f. ησω, *venor:* ex κυων, *canis*, et αγω, *duco.*
κυνηγος, ȣ, ὁ και ἡ, *venator, -trix:* à κυων, et αγω, *duco.*
Κυπρις, ιδος, ἡ, *Venus:* acc. Κυπριδα, et Κυπριν. Th. Κυπρος, *Cyprus.*
κυριευω, *dominor*, cum gen. f. ευσω, p. κεκυριευκα· à κυριος, *dominus.* Th. κυρος, *auctoritas.*
κυριος, ȣ, ὁ, *dominus, præstans;* item *proprius.* Th. κυρος, *auctoritas.*
Κυρος, ȣ, ὁ, *Cyrus*, Persarum rex.
Κυω, *in utero gesto, sum pregnans, osculor*, f. σω, p. κα· κυεω. idem.
Κυων, κυονος, per Sync. κυνος, ὁ, ἡ, *canis.*
Κωλυω, *prohibeo, impedio, arceo*, f. υσω, p. κεκωλυκα.
Κωμη, ης, ὁ, *pagus, vicus*
κωμῳδοποιος, ȣ, ὁ, *comœdiæ scriptor.* ex κωμη, *pagus*, ωδη, *cantilena*, et ποιεω, *facio.*
Κωπη, ης, ἡ, *remus.*

κωρα, ας, ἁ, Dor. pro κορη, ης, ἡ, sive, κυρη, *puella, oculi pupilla.*
κωρος, Dor. pro κυρος.
κωρυκιος, α, ον, *Corycins, a, um.*
Κωφος, η, ον, *surdus, mutus, stolidus.*

Λ.

Λαβη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium.* Th. λαμβανω, *capio.*
λαβραξ, ακος, ὁ, *labrax, piscis:* Angl. *a pike,* forsan *a shark.*
Λαγωος, ου, ὁ, et
λαγως, ω, ὁ, *lepus.*
λαθρα. adv. *clam, latenter:* à ληθω, *lateo.*
Λαιμος, ου, ὁ, *gutter, gula.*
λακτιζω, *calcitro,* f. ισω, p. λελακτικα. Th. λαξ, adv. *calce.*
Λαλεω, ω, *loquor,* f. ησω, p. λελαληκα.
λαλημα, ατος, το, *sermo, loquacitas:* à λαλεω.
λαλιστερος, *loquacior,* λαλιστατος, ου, *loquacissimus,* superl. à λαλος, *loquax.*
Λαμβανω, *capio, consequor,* ab obsoleto verbo, ληβω, f. 1. m. ληψομαι, p. act. λεληφα, Att. ειληφα, a. 2. ind. ελαβον.
Λαμπας, αδος, ἡ, *lampas, fax:* à λαμπω, *luceo.*
Λαμπω, *luceo, splendeo,* f. λαμψω, p. φα.
λανθανω, seu ληθω, *lateo, ignotus sum,* f. λησω, a. 2. ελαβον, in m. *obliviscor,* p. m. λεληθα.
Λαος, ου, ὁ, et λεως, ω, ὁ, Att. *populus, turba.*
Λαπιθης, ου, ὁ, *Lapitha,* οἱ Λαπιθαι, qui cum Centauris congressi sunt.
Λαρισσα, ης, ἡ, nom. urbis.
λαφυρα, τα, *spolia quæ vivis detrahuntur.*
Λεβης, ητος, ὁ, *lebes, pelvis.*
λεγοντι, Dor. pro λεγουσι· à λεγω.
Λεγω, *dico,* f. λεξω, p. λελεχα.
Λειβω, *libo, fundo,* f. ψω, p. λελειφα· dicitur et ειβω, Ion. et Æol.
Λειμων, ωνος, ὁ, *pratum.*
λειμωνοειδης, εος, ὁ και ἡ, *prato similis, floridus:* ex λειμων, et ειδος.
Λειπω, *linquo, relinquo, desum, deficio,* f. ψω. p. λελειφα.
λεκτρον, ου, το, *lectus.* Th. λεγω, *cubare, facio.*
λεληθοτως, adv. *sensim, latenter:* à λανθανω.
λεξικον, ου, το, (scil. βιβλιον.) *lexicon, dictionarium.* Th. λεγω.
Λεπτος, η, ον, *tenuis, gracilis, rarus,*
λευκοπαρυφος, ου, ὁ και ἡ, *cujus vestis album limbum, aut albos clavos habet;* ex λευκος, et παρυφη, *prætexta.*
Λευκος, *albus, candidus, serenus.*
Λεων, οντος, ὁ, *leo,* λεαινα, ης, ἡ, *leæna.*
Λεωνιδης, ου, ὁ, *Leonides,* nom. propr.
λεωφορος, ου, ὁ, ἡ, ὁδος· Ion. et Att. pro λαοφορος, *via publica:* ex λεως, pro λαος, *populus,* et φερω, *fero.*
Ληδα, ης, ἡ, *Leda.* Vide ad p. 30. n. 27.
ληθαιος, *lethæus, obliviosus,* adject. à ληθη, *oblivio.* Th. ληθω, *lateo.*
ληθη, ης, ἡ, *oblivio, Lethe,* flumen apud inferos. Th. ληθω, *lateo.*
ληϊζομαι, *prædor, depopulor,* f. ισομαι, p. pass. λεληϊσμαι. Th. λεια, *præda.*
ληρεω, *deliro, ineptio,* f. ησω. Th. ληρος, *nugæ.*
Λητω. οος, ους, ἡ, *Latona,* mater Apollinis.

Λιαν, *valdè, admodum.*
λιϐανωτος, ȣ, ὁ, et λιϐανωτον, ου, το, *thuribulum:* à λιϐανος, *thus.*
λιϐανωτοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *thurifer.*
λιγαινω, *oblecto,* propriè arguto sono: *vocis acutum edere sonum:* à λιγυς.
λιγυρος, α, ον, idem quod λιγυς, *stridulus, suavis.*
λιθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λιθος.
Λιθος, ȣ, ὁ, ἡ, *lapis, saxum.*
Λιμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus.*
λιμος, ȣ, ὁ et Dor. ἡ, *fames.*
λιματτω, f. αξω, p. λελιμαχα, *esurio.* Th. λιμος, *fames.*
λιπαρος, α, ον, *pinguis, obesus.* Th. λιπος, *pinguetudo.*
λογιζομαι, *colligo, rationem ineo, supputo,* f. ισομαι, p. λελογισμαι. Th. λεγω, *dico.*
λογισμος, ȣ, ὁ, *ratiocinatio, supputatio.* Th. λεγω.
λογος, ȣ, ὁ, *verbum, ratio:* à p. m. λελογα, verbì λεγω, *dico.*
λογχη, ης, ἡ, *sors, lancea:* à λαγχανω, *sortior, assequor;* a. 2. ελαχον, p. m. λελογχα.
λοιδορεω, ω, *convitior, maledico,* f. ησω, p. λελοιδορηκα, præs. part. pass. et med. λοιδορȣμενος. Th. λοιδορος, convitiator.
Λοιμος, ȣ, ὁ, *pestis, contagium.*
λοιπον, adv. *in posterum.*
λοιπος, η, ον, *reliquus, a, um.* Th. λειπω, *linquo,* p. m. λελοιπα.
Λουκιανος, ȣ, ὁ, *Lucianus,* scriptor facetiis celeberrimus.
Λȣω, *lavo,* f. σω, p. λελȣκα.
λοχαγος, ου, ὁ, *ductor* λοχου, i. e. *turmæ,* vulgo *centuriæ.* Th. αγω, *duco.*
λυγδινος, ȣ, *levis, politus, candidusque marmoris Parii instar:* à
Λυγδος, ου, ἡ, lapidis genus candoris eximii.
Λυγκευς, εως, ὁ, *Lynceus,* nom. propr.
Λυδια, ας, ἡ, *Lydia.*
Λυδος, ȣ, ὁ, *Lydus.*
Λυκαϐας, αντος, ὁ, *annus.*
Λυκος, ȣ, ὁ, *lupus.*
λυμαινω, *purgo:* à λυμα, *sordes,* item *perniciem, affero, corrumpo,* f. ανω. Th. λυμη, ης, ἡ, *exitium.*
λυπεω, *tristem reddo, dolore afficio,* f. ησω, p. λελυπηκα, præs. m. λυπεομαι, *doleo.* Th. λυπη, *dolor.*
Λυπη, ης, ἡ, *dolor, mæstitia.*
λυπηρος, ου, *molestus, tristis;* à λυπη, *dolor.*
Λυρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *lyra; inde* λυριζω, f. ισω, *lyra-cano,* et *ludo:* et λυριστης: item
Λυρικος, ȣ, *Lyricus:* à λυρα.
Λυσιμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Lysimachus.*
λυσιτελης, εος, ὁ, ἡ, *utilis, commodus:* ex λυω, *solvo,* et τελος, *impensa.*
λυσσα, seu τταω, *furo; in rabiem ago:* à λυσσα.
λυτταω, vide λυσσαω.
Λυχνος, ȣ, ὁ, *lychnus, lucerna.*
Λυω, *solvo,* f. λυσω, p. λελυκα.
λωτινος, η, ον, *lotinus;* à
Λωτος, ȣ, ὁ, *lotus,* arbor.

M.

Μαγειρος, ȣ, ὁ, *coquus.*
Μαδατας, ȣ, ὁ, *Madatas,* nom. propr.
μαθημα, ατος, το, *doctrina, disciplina.*
μαθηματικος, η, ον, *ad disciplinas pertinens, Mathematicus.*
Μαια, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix:* item nom. propr.
μαιευω, et μαιευομαι, *obstetricem, ago,*

Th. μαια, obstetrix.

Μαινομαι, insanio, furo, f. μανȣμαι, perf. m. μεμηνα.

μαιοομαι, ȣμαι, obstetricor, f. ωσομαι.

μαιωτρον, ȣ, το, præmium obstetricis: à μαια, obstetrix.

Μακαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus, felix: in nom. pl. μακαρες, dat. pl. μακαρσι, et Ion. μακαρεσσι.

μακαριζω, beatum prædico, f. ισω. Th. μακαρ.

μακαριος α, ον, beatus, a, um: ex μακαρ, felix.

Μακεδων, ονος, ὁ, Macedo: in pl. Μακεδονες.

μακρος, α, ον, longus, a, um; comp. μακροτερος, superl. μακροτατος; vel comp. μηκιων, superl. μηκιστος. Th. μηκος.

Μαλα, adv. valdè, multum, admodùm: comp. μαλλον, superl. μαλιστα.

μαλαχη, ης, ἡ, malva.

μαλιστα, maximè, adv. superlat. grad. à μαλα, valdè: comp. μαλλον.

Μανθανω, disco, intelligo, f. μαθησω, perf. act. μεμαθηκα: à μαθεω.

μαντευομαι, vaticinor, auguror: conjicio; oraculum consulo: f. μαντευσομαι. Th. μαντις, vates.

μανυτας, α, ὁ, Dor. pro μηνυτης, ου, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Th. μηνυω, indico.

Μαραινω, f. ανω, marcescere facio, flaccidum reddo: p. αγκα, μαραινομαι, marcesco.

Μαρναμαι, pugno.

Μαστιξ, ιγος, ἡ, flagrum, flagellum.

ματαιος, αια, αιον, et ματαιος, ȣ, ὁ, ἡ, vanus, supervacaneus. Th. ματην.

Ματην, adv. frustrà, incassum.

ματηρ, ερος, ἁ, Dor pro μητηρ.

μαχη, ης, ἡ, pugna. Th. μαχομαι, pugno.

μαχητεος, α, ον, pugnandus. Th. μαχομαι, pugno.

Μαχομαι, pugno, f. 1. μαχησομαι, et εσομαι, f. 2. m. μαχουμαι, perf. p. μεμαχημαι.

μεγαλοφωνως, magna voce: ex μεγας, magnus, et φωνη, vox.

μεγαλως, magnoperè, vehementer, adv à μεγας, magnus.

Μεγας, μεγαλη, μεγα, magnus, a, um: in comp. μειζων, major: superl. μεγιστος, maximus.

μεγεθος, εος, ους, το, magnitudo: Angl. size. Th. μεγας.

μεθηκα, dimisi, a. 1. ind. act. verbi μεθιημι.

μεθιημι, cesso, dimitto, f. μεθησω ex μετα, et ἱημι, seu ἱω, mitto; p. ἑικα, a. 2. ἡν.

Μεθυ, το, vinum.

μεθυσθεις, a. 1. part. pass. à μεθυσκω, ebrium reddo, f. υσω, a. 1. εμεθυσα, præs. pass. μεθυσκομαι, inebrior: a. 2. pass. εμεθυσθην, f. 1. pass. μεθυσθησομαι. Th. μεθυ, το, vinum.

μεθυσος, ȣ, ὁ, ἡ, ebrius. Th. μεθυ.

Μειδαω, seu μειδιω, rideo, subrideo, f. ησω, p. μεμειδηκα.

μειδιαω, ω, subrideo, f. ασω.

μειζων, ονος, ὁ, ἡ, et το, μειζον, major, et majus, compar. à positivo μεγας, magnus: superl. μεγιστος.

μειλιχογηρυς, υος, ὁ, ἡ, blandam vocem habens: à μειλισσω, delinio, et γηρυς, vox.

μειρακισκος, ȣ, ὁ, adolescentulus: à μειραξ, adolescens.

μελαγχολαω, ω, melancholiâ laboro, insanio: ex μελας, et χολη, bilis.

Μελας, ανος, ὁ, niger, ater: in f. g. μελαινα, n. g. μελαν.

Μελει, (imperf.) curæ est, f. μελη-

σει, perf. act. μεμεληκε, perf. m μεμηλε.

μελεταω, *meditor, curo, exerceo,* f. ησω, p. μεμελετηκα. Th. μελει.

μελημα, ατος, το, *cura, solicitudo:* Angl. *a favourite:* à μελει, *curæ est.*

Μελι, ιτος, το, *mel.*

μελισδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελιζεις, μελισδεται, *modulatur,* pro μελιζεται· à μελιζω, *modulor.* Th. μελος, το, *carmen.*

μελισμα, ατος, το, *cantus:* à μελιζω.

μελισσα, seu μελιττα, ης, ἡ, *apis.*

Μελιταιος, ȣ, ὁ και ἡ, *melitæus: ex insula Melite.* Th. Μελιτη, *Melite,* nom. ins.

Μελλω, *futurus sum, cunctor.* imperf. εμελλον, f. μελλησω, vel -σομαι.

Μελος, εος, το, *membrum;* item *melos, carmen.*

Μελπω, *canto, cantu celebro,* f. ψω, p. φα, p. m. μεμολπα· hinc μολπη, *cantus.*

Μεμνων, ονος, ὁ, *Memnon.*

Μεμφις, ιος, *Memphis,* nom. urbis.

Μεμφομαι, *culpo, incuso, vitupero,* f. μεμψομαι, perf. pass. μεμεμμαι.

Μεν, *quidem,* conjunct. ὁ μεν, ἡ μεν, το μεν, *alter quidem,* &c. ὁ δε, &c. *alter verò.*

Μενελαος, ȣ, ὁ *Menelaus.*

Μενιππος, ȣ, ὁ, *Menippus,* philosophus Cynicus.

μεντοι, *tamen,* conjunct.

Μενω, *maneo, habito, expecto,* f. μενω, p. μεμενηκα.

μεριζω, *partior, divido,* f. ισω, p. μεμερικα. Th. μειρω, *divido.*

Μεριμνα, ης, ἡ, *cura, solicitudo.*

μερις, ιδος, ἡ, *pars, communio.* Th. μειρω, *divido.*

μερος, εος, το, *pars;* απο μερȣς, *ex parte;* ανα μερος, *vicissim;* κατα μερος, *singulatim.* Th. μειρω, *divido.*

μεροψ, οπος, ὁ, *homo:* à μειρω, *divido,* et οψ, *vox,* quia *vocem* habet *divisam,* seu *articulatam.*

μεσονυκτιος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui mediæ noctis est:* q. d. μεση νυξ.

Μεσος, ȣ, *medius.*

μεσοφρυον, ȣ, το, *medium inter supercilia:* ex μεσος, *medius,* et οφρυς, *supercilium.*

Μεστος, η, ον, *plenus, a, um,* cum gen.

Μετα, cum gen. *cum,* Angl. *with:* cum acc. *post, after.* In comp. denotat interdum *mutationem.*

μεταβαλλω, *muto,* f. μεταβαλω, p. μεταβεβληκα. Th. βαλλω, *jacio.*

μεταβρωθεις, εισα, εν, *devoratus.* a. 1. part. pass. à μεταβρωσκω, f. ωσω, p. βεβρωκα.

μεταδιδωμι, *impertio,* f. μεταδωσω, p. μεταδεδωκα, a. 2. μετεδων. Th. διδωμι, *do.*

μεταλαμβανω, *capio, percipio, particeps sum,* f. μεταληψομαι. Th. λαμβανω, *capio.*

μεταλλευσις, εος, ἡ, *indagatio:* Angl. *a digging for metal:* à seq.

μεταλλευω, f. ευσω, *metalla eruo,* et per Metaph. *scrutor.* Th. μεταλλον, *metallum.*

μεταλμενος, *transiliens,* Ion. et per Syncop. pro μεθαλλομενος, præs. part. ex μετα, et ἁλλομαι, *salio.*

μεταμελεια, ας, η, *pœnitentia, resipiscentia.* Th. μελει, *curæ est.*

μετανοια, ας, ἡ, *mutatio consilii, resipiscentia:* ex μετα et νους.

μεταξυ, *inter,* cum gen. Th. μετα, præpos.

μεταπεμπομαι, *arcesso*, cum acc. f. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψαμην. ω, ατο· ex μετα, et πεμπω, *mitto*.

μεταποιεω. *muto*, *commuto*: ex μετα. et ποιεω, *facio*.

μεταπρεπω. *decorus sum inter*, μετεπρεπον, imperf. Th. πρεπω, *decorus sum*.

μετατρεπω, *converto*. Th. τρεπω, *verto*.

μετειμι, *eo post*, *persequor*: ex μετα, et ειμι, *eo*.

μετειμί, *intersum*: ex μετα et ειμι. *sum*.

μετερχομαι, *arcesso*, *consector*. Th. ερχομαι, *venio*, f. ελευσομαι, a. 2. ηλθον.

μετεσσεται, 3. s. f. 1. ind. Med. Poët. pro μετεσεται, verbi μετειμι.

μετεωριζω. *in sublime tollo*, f. ισω. Th. μετεωρος, *sublimis*.

Μετεωρος, ω, ὁ, ἡ, *sublimis*, *editus*, *erectus*.

μετοικεω, ω, f. ησω, *incolo*, *migro*. Th. οικος, *domus*.

μετριοτης, ητος, ἡ, *moderatio*, *mediocritas*: à μετριος, *moderatus*. Th. μετρον. *mensura*.

μετριως, *mediocriter*, *moderatè*: à μετριος, *moderatus*.

Μετρον, ω, το, *mensura*, *modus*, *metrum*.

μετωπον, seu μετωπιον, ω, το, *frons*: ex μετα, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

μευ, pro μου, *mei*, gen. Dor. ab εγω, *ego*.

Μεχρι, seu μεχρις, sequente vocali, *usque ad*.

Μη, adv. *ne*, *non*; *numquid?*

μηδ', μηδε, *neque*, *ne quidem*, conjunct. Th μη, *non*.

μηδεις, ὁ, *nullus*, *nemo*, f. μηδεμια. n. μηδεν ex μη, δε, et εις, *unus*.

μηδεπω, *necdum*, *nondum*: ex μηδε, *neque*; (quod à μη, *non*) et πω, *aliquatenus*.

Μηδος, ω, ὁ, *Medus*, nom. gen.

μηθυσος, ω, ὁ, ἡ, *ebrius*. Th. μεθυ.

μηθεις, ενος, ὁ, *nullus*, *nemo*.

μηκετι, *non amplius*: ex μη, *non*, et ετι, *adhuc*.

μηκιστος, ω, ὁ και ἡ, *longissimus*, *procerissimus*; superl. à μηκος.

μηλον, το, *malum*, *pomum*, item *ovis*, *pecus*.

Μηλεα, ας, ἡ, *malus*, *arbor*.

Μην, *tamen*, *quidem*: aliis particulis jungitur.

Μηνιγξ, ιγγος, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*.

Μηνυω, *indico*, *ostendo*, f. υσω, p. μεμηνυκα.

μηποτε, *ne quando*, *si fortè*, *fortasse*: ex μη, *ne*, et ποτε, *aliquando*. Th. ὁτε.

μηριον, ω, το, idem quod th. μηρος.

Μηρος, ω, ὁ, *femur*.

μητε, conjunct. *neque*: ex μη, *non*, et τε, *que*.

Μητηρ, et Dor. ματηρ, ἡ, *mater*, gen. ερος, et per Sync. τρος.

μηχαναομαι, -ωμαι, *machinor*, *molior*, f. ησομαι, p. -ημαι. Th. μηχανη, *machina*.

μηχος, εος, το, *consilium*, *remedium*.

μια, ας, ἡ, *una*, à masc. εις, *unus*.

μιαρος, ον, *pollutus*, *scelestus*. Th. μιαινω, *polluo*.

Μιγνυμι, seu μιγνυω, *misceo*, f. ξω, p. μεμιχα.

Μιδας, *Midas*, ω, Ion: εω, rex Phrygiæ ditissimus.

μικκος α, ον, Dor. pro μικρος, α, ον, *parvus*.

μικρολογεομαι, ουμαι, *rei parvæ rationem habeo*, *sordidè* et *parcè facio*: ex μικρος, *parvus*, et λογος, *ratio*.

Μικρος, α, ον, et Att. σμικρος, *parvus*, comp. μικροτερος, superl. μικροτατος, vel irreg. ἡσσων, et μειων, in comp.

Μιλησιος, ȣ, ὁ, *Milesius*: Angl. *of or belonging to* Miletus.

Μιλητος, ȣ, ἡ, nomen urbis.

Μιμεομαι, ȣμαι, *imitor*, f. μιμησομαι, p. μεμιμημαι.

Μιν, *ipsum*, acc. Poët. pro αυτον, αυτην, vel ἑ.

μισγω, *misceo*, *tempero*, f. ξω, p. μεμιχα.

μισεω, ω, *odi*, *minus amo*, f. ησω, p. μεμισηκα.

Μισθος, ου, ὁ, *merces*.

μισθοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *miles*: ex μισθος, *merces*, et φερω, *fero*.

Μιτυληνη, ης, ἡ, Dor. Μιτυλανα, *Mitylene*, nomen insulæ.

Μναομαι, *memoro*. *mentionem facio*, *recordor*, *memor sum*, f. 1. μνησομαι, perf. μεμνημαι.

μνημη, ης, ἡ, *memoria*.

μνημονευω, *memoria teneo*, f. ευσω. Th. μναομαι.

μνημονικος, ȣ, ὁ, ἡ, *memoriâ valens*. Th. μνημη, *memoria*.

μογευμες, Dor. pro μογουμεν, *laboramus*, 1. pl. præs. à

μογεω, *ærumnas patior*, f. ησω. Th. μογος, *labor*.

μοιρα, ας, ἡ, *pars*, *portio*, *fatum*. Th. μειρω, *divido*.

μοισα, ας, ἁ, Dor. pro μουσα, *musa*.

Μολεω, seu μολω, *venio*, *vado*, *curro*.

μολις, adv. *vix*. Th. μολος, *labor*.

μολω, *venio*, et μολεω.

μονον, adv. *solum*, *solummodo*.

Μονος, η, ον, *solus*, *a*, *um*.

μορμολυκιον, ȣ, το, *larva*. Th. μορμω, ους, ἡ, *mulier horrenda*.

Μορφη, ης, ἡ, et Dor μορφα, ας, ἁ, *forma*, *specie*.

Μοσχος, ȣ, ὁ, ἡ, *vitulus*.

Μοσχος, ȣ, ὁ, *Moschus*, nom. propr.

μουνος, Poët. pro μονος, *solus*.

Μουσα, ης, ἡ, *musa*.

μουσικος, ου, ὁ, *musicus*. Th. μουσα.

μουσικως, *musicè*, *eleganter*: à μȣσικος, *musicus*. Th. μουσα.

μοχθηρος, ȣ, *laboriosus*, *calamitosus*, *malus*, *improbus*. Th. μοχθος, *labor*.

μυθολογια, ας, ἡ, *fabula*: ex μυθος, *verbum*, et λογος, quod à λεγω, *dico*.

Μυθος, ȣ, ὁ, *verbum*, *fabula*.

μυθωδης, εως, ὁ, ἡ, *fabulosus*: à μυθος, *fabula*.

Μυια, ας, ἡ, *musca*.

μυλων, ωνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μυλη, *mola*.

μυριας, αδος, ἡ, *decem millium numerus*. Th. μυριος.

μυριζω, *ungo*, f. ισω, p. μεμυρικα. Th. μυρον, *unguentum*.

Μυρικη, ης, ἡ, *myrica*, arbor.

μυριοι, αι, α, *decèm mille*.

μυρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*.

μυρομαι, *fleo*, *ploro*: pr. imper. μυρεσο, μυρεο, et μυρȣ.

Μυρον, ȣ, το, *unguentum liquidum*.

μυρσινη, vel μυῤῥινη, ης, ἡ, *myrtus*.

Μυρσων, ωνος, ὁ, *Myrson*, nom. propr.

Μυς, μυος, ὁ. *mus*, voc. ω μυ.

μωραινω, *infatuo*, *stultè ago*, f. μωρανω. p. μεμωραγκα. Th. μωρος, *stultus*.

N.

Ναι, adv. *næ*, *profectò*, *imò*, *etiam*.

ναμα, ατος, το, *fluentum*, *latex*: à ναω, *fluo*.

Ναρθηξ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*

ναρκαω, *torpeo*, f. ησω, à

Ναρκη, ης, ἡ, *torpedo.*

Ναρκισσος, ε, ὁ, *Narcissus*, n. pr.

ναυαγεω, q. d. την ναυν αγω, *navem frango*, f. ησω, p. νεναυαγηκα· Angl. *to be shipwrecked.*

Ναυς, ναος, ἡ, *navis*, Ion. νηος, νεος, dat. νηϊ.

ναυτης, ε, ὁ, *nauta.* Th. ναυς, ναος, ἡ, *navis.*

νεαζω, f. ασω, *juvenesco.* Th. νεος, *novus, juvenis.*

νεανιας, ε, ὁ, *adolescens.* Th: νεος, *novus, juvenis.*

νεανισκος, ε, ὁ, *juvenis, adolescentulus.* Th. νεος, *novus.*

νεβρος, ε, ὁ, *hinnulus, pullus cervi.*

νεηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit:* à νεος, *novus*, et ελευθω, seu ερχομαι, *venio.*

Νειλος, ε, ὁ, *Nilus*, Egypti fluvius.

νεκρικος, ε, *mortualis, funebris:* à νεκρος, *mortuus.*

νεκροπομπος, ε, ὁ, *dux manium*, &c. ex νεκρος, *mortuus*, et πεμπω, *mitto.*

Νεκρος, α, ον, *mortuus.*

Νεκταρ, αρος, το, *nectar, potus Deorum.*

νεκυς, υος, *defunctus.* Th. νεκρος.

Νεμεα, ας, ἡ, *Nemea*, sylva Argiæ.

νεμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio.* Th. νεμεσαω, *indignor.*

Νεμω, *tribuo, habito, pasco*, f. νεμω, p. νενεμηκα.

νεογαμος, ε, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem duxit;* vel *recens nupta.* Th. γαμεω, *uxorem duco.*

νεογνος, ε, ὁ και ἡ, *recens genitus:* ex νεος, *novus*, et γινομαι.

Νεος, νεα, νεον, *novus, juvenis.*

Νεοσσος, et νεοττος, ε, ὁ, *pullus, avicula.*

νερτερος, *inferior*, pro ενερωτερος· ab ερα, ας, ἡ, *terra.*

νευρα, ας, ἡ, et Ion. ης, *nervus arcûs.* Th. νευρον, ε, το, *nervus.*

Νευρον, ε, το, *nervus.*

νεφελη, ης, ἡ, *nebula, nubes*, item nomen vicus. Th. νεφος.

νεωλκεω, ω, *navem traho, subduco*, &c. ex ναυς, *navis*, et ελκω, *traho.*

νεωνητος, ε, ὁ και ἡ, *recens emptus:* ex νεος, *novus*, et ωνεομαι, *emo.*

νεως, ω, ὁ, Att. pro ναος, ε, ὁ, *templum.*

Νη, *per*, adv. affirmantis et jurandi cum acc. νη Δια, *per Jovem.*

νηγρετος, ε, *ex quo quis excitari nequit:* ex νη, et εγειρω, *excito.*

νηκτος, ε, ὁ, *natatilis:* à νεω, *nato*, το νηκτον, *facultus natandi.*

Νηρηϊς, ιδος, ἡ, *Nereis*, nympha maris.

Νησος, ε, ἡ, *insula.*

Νησσα, seu νηττα, ας, ἡ, *anas.*

νηυς, νηος, vide ναυς.

Νικαω, *vinco, supero*, νικησω, p. νενικηκα.

νικη, ης, ἡ, *victoria*, à præced.

νικημα, ατος, το, *victoria.*

νιν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um*, pro ἑ, vel αυτον, ut μιν.

Νιοβη, ης, ἡ, *Niobe*, nomen mulieris.

Νιρευς, εος, ὁ, *Nireus*, nom. propr.

νιφας, αδος, ὁ, *nix, acervatim et cum vehementi impetu decidens.* Th. νιφω, *ningo.*

νιφετος, ε, ὁ, idem quod νιφας.

νοεω, *cogito, intelligo*, f. νοησω. Th. νοος, νους, ὁ, *mens.*

νοημα, ατος, το, *intellectus, cogitatio:* à νοεω. Th. νοος.

νομευω, *pasco*, f. σω. Th. νεμω, idem.

νομη, ης, ἡ, *pabulum, distributio, possessio:* à νεμω, *pasco, tribuo.*
νομιζω, *lege sancio,* item *existimo, puto, reor,* f. ισω, perf. νενομικα· à νομος, *lex.* Th. νεμω, *tribuo.*
Νομος, ου, ὁ, *lex.*
Νοος, νους, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia.*
νοσερος, ου, ὁ, *morbidus, morbosus.* Th. νοσος.
νοσεω, *ægroto,* f. ησω, p. νενοσηκα. Th. νοσος, *morbus.*
νοσοποιεω, f. ησω, *morbos facio;* ex νοσος, et ποιεω.
Νοσος, ου. ἡ, *morbus, vitium,* quasi νη, et σοος, *sanus.*
νουθετεω, *admoneo, commonefacio,* f. ησω, p. νενουθετηκα· ex νους, *mens,* et τιθημι, *pono.*
νους, vide νοος, *mens.*
νυκτερινος, ου, *nocturnus.* Th. νυξ, *nox.*
νυκτωρ, adv. *noctu.* Th. νυξ.
νυκτοπορια, ας, ἡ, *iter nocturnum:* ex νυξ, et πορος, *transitus.*
Νυμφη, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, nympha.*
νυμφιος, ου, ὁ, *sponsus.* Th. νυμφη.
Νυν, vel Att. νυνι, *nunc.*
Νυξ, νυκτος, ἡ, *nox.*
Νωλεμης, εος, ὁ, ἡ, et το νωλεμες, *indesinens, assiduus:* hinc νωλεμεως, *indesinenter,* adv..
Νωτος, ου, ὁ, *dorsum, tergum:* in pl. τα νωτα.
νωχελης, εος, ὁ, ἡ, et το, ες, *tardus, segnis:* ex νη, et κελλω, *moveo, curro.*

Ξ.

Ξαινω, *carmino, carpo, cædo, percutio,* f. ξανω, p. εξαγκα.
Ξανθος, η, ον, *flavus, a, um; luteus.* Est et Ξανθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.
ξεναγεω, f. ησω, *duco, hospites ad ea quæ visenda sunt;* ex ξενος, *hospes,* et αγω, *duco.*
ξενια, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium.* Th. ξενος, *hospes.*
ξενιζω, *hospitio excipio,* f. ισω, p. εξενικα. Th. ξενος, *hospes.*
Ξενοκρατης, ου, ὁ, *Xenocrates,* nom. propr.
Ξενος, ου, *hospes, peregrinus.*
ξενος, η, ον, *peregrinus.*
Ξενοφων, ωντος, ὁ, *Xenophon.*
Ξηρος, ου, *aridus, siccus.*
Ξυλον, ου, το, *lignum, baculus.*
ξυνδησαι, *colligare,* a. 1. inf. Att. verbi συνδεω.
ξυνετος, ου, *intelligibilis,* Att. à *subsequente verbo.*
ξυνιημι, pro συνιημι, quod vide.
ξυνουσια, id. Att. quod συνουσια, quod vide.
ξυνων, præs. part. Att. pro συνων· à συνειμι, *sum cum alio.* Th. ειμι, *sum.*
ξυραω, seu -εω, *rado, tondeo ad cutem:* à ξυρος, *novacula,* quod à ξυω, pro ξεω, *rado.*

O.

Ὁ, ἡ, το, Art. Angl. *The*
Ὀβολος, ου, ὁ, *obolus, sexta pars drachmæ.*
ογδοηκοντα, *octoginta.* Th. οκτω, *octo.*
Ογκαομαι, ωμαι, *rudo,* propriè de asinis.
Ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δε.
ὁδευω, *iter facio, eo,* f. ευσω, p. ὡδευκα. Th. ὁδος, ου, ἡ, *via.*
Ὁδος, ου, ἡ, *via, iter.*
Οδους, οντος, ὁ, *dens.*

Οδυνη, ης, ἡ, *dolor.*
οδυρμος, ου, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab οδυρομαι, *lamentor.*
Οδυρομαι, *lamentor, ploro,* f. οδυρουμαι, p. ωδυρμαι.
Οδυσσευς, εος, ὁ, *Ulysses.*
ὁθεν, *unde, ex qua causa.*
οιδα, ας, ε, *novi,* perf. m. verbi ειδεω, scio.
Οιδεω, et οιδαω, *tumeo, inflatus sum,* f. ησω, p. ῳδηκα.
οικειος, εια, ειον, *domesticus, a, um;* item *proprius.* Th. οικος, *domus.*
οικετης, ου, ὁ, *domesticus,* item *servus.* Th. οικος, *domus.*
οικεω, ω, f. ησω, p. ῳκηκα. Th. οικος.
οικητηριον, ου, το, *domicilium.*
οικια, ας, ἡ, *domus:* ab οικος, idem.
οικιον, ου, το, idem quod οικος, *domus.*
οικοδομεω, ω, *ædifico,* f. ησω, p. ῳκοδομηκα· ab οικος, *domus,* et δεμω, *struo.*
Οικος, ου, ὁ, *domus, familia.*
Οιμη, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox.*
οιμωγη, ης, ἡ, *ejulatus:* ab
οιμωζω, *ploro, ejulo,* f. ξω. Th. οι, *hei, heu.*
Οινος, ου, ὁ, *vinum.*
οινοχοος, ου, ὁ, *pocillator, pincerna:* ex οινος, et χεω, *fundo.*
οιομαι, vel οιμαι, *opinor, existimo, puto,* f. οιησομαι, perf. pass. ῳημαι, q. ab οιεομαι. Th. οιω, *puto.*
οιον, adv. *sicut, fermè:* ab οιος.
Οιος, οιη, οιον, *solus.*
Οἱος, οἱα, οἱον, *qualis.*
Οις, οιος, vel οϊς, οϊος, ἡ, *ovis* vel ὁ, *aries.*
οϊστος, ου, ὁ, *sagitta:* ab οιω, *fero,* f. οισω.
Οιστρος, ου, ὁ, *œstrus, tabanus, stimulus:* Angl. *a gadfly.*
Οιτη, ης, ἡ, *Oeta,* mons Thessaliæ.
Οιχομαι, *abeo, discedo, proficiscor* f. οιχησομαι, p. ῳχημαι.
Οκνος, ου, ὁ, *pigritia, metus, ignavia.*
ολβιος, ου, ὁ, *beatus, dives, locuples,* ab
Ολβος, ου, ὁ, *felicitas, opes.*
ολεθριος, ου, ὁ, ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* Angl. *abandoned:* ab
ολεθρος, ου, ὁ, *pernicies.* Th. ολλυμι, *perdo.*
ολιγαριστια, ας, *prandium præparcum:* Angl. *a spare dinner.* Th. αριστον.
Ολιγος, ου, *paucus, parvus.*
ολιγοχρονιος, ου, ὁ, ἡ, *brevis temporis, exiguo tempore durans:* ex ολιγος, et χρονος, *tempus.*
Ολλυμι, seu ολλυω, *perdo,* f. ολεσω, p. ωλεκα, p. m. ωλα, et Att. ολωλα.
Ολολυζω, *ululo, ejulo, ploro,* f. ξω.
ὁλοπορφυρος, ου, ὁ, ἡ, *totus purpureus:* ex πορφυρα, *purpura,* et
Ὁλος, ου, *totus, universus.*
Ολοφυρομαι, *lamentor, ejulo.*
Ολυμπιας, αδος, ἡ, *Olympias.*
Ολυμπος, ου, ὁ, *Olympus,* Thessaliæ vel Macedoniæ, mons altissimus: item *cœlum.*
Ολυμπιος, ου, *Olympum incolens, cœlestis.* Ολυμπια, ων, τα, *Olympiaca certamina,* quæ in honorem Jovis celebrari solebant.
ολωλα, ας, ε, *perii,* Att. pro ωλα, p. m. verbi ολλυμι, *perdo.*
Ὁλως, adv. *omnino:* Angl. *in short.* Th. ὁλος.
Ὁμαλος, *planus, lævis.*
Ὁμηρος, ου, ὁ, *Homerus.*
ὁμιλεω, ω, *colloquor, conversor, consuetudinem habeo,* f. ησω, p. ὡμιληκα· ab ὁμιλος, *turba, cœtus.*

ομμα, ατος, το, *oculus, aspectus, facies:* ab οπτομαι, *video.*

Ομνυμι, seu ομνυω, *juro*, f. ομοσω, p. ωμοκα.

ὁμογενης, εος, ὁ, ἡ, *consanguineus, cognatus:* ex ὁμος, *similis*, et γεινομαι, *nascor.*

ὁμοιος, οια, ον, *similis.* Th. ὁμος, idem.

ὁμοιως, adv. *similitèr, perindè*, ab ὁμοιος, idem quod ὁμος.

ὁμονεκρος, ου, ὁ, ἡ, *simul mortuus:* ex ὁμος, *similis*, νεκρος, *mortuus.*

ὁμοτεχνος, ου, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est artificii:* ex ὁμος, *similis*, et τεχνη, *ars.*

ὁμου, *simul:* ab ὁμος, *similis.*

ὁμοψηφος, ου, ὁ, ἡ, *cujus idem est suffragium:* ex ὁμος, et ψηφος, *calculus.*

ομφαλοεις, εσσα, εν, *umbilicatus:* Angl. *embossed:* Epith. *scuti:* ab

Ομφαλος, ου, ὁ, *umbilicus, umbo.*

Ομφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba necdum matura.*

ὁμως, *tamen:* sed

ὁμως, *simul*, Poët pro ὁμου. Th. ὁμος, *similis.*

Οναρ, το, *somnium.*

ονειδιζω, *exprobro, convilior*, f. 1. ισω, p. ωνειδικα. Th. ονειδος, *probrum.*

ονειρος, ου, ὁ, *somnium.* Th. οναρ, idem.

Ονημι, sive ονινημι, ab ονεω, *juvo, prosum:* item *vitupero*, cum acc. f. ονησω, p. ωνηκα, præs. pass. ονημαι, seu οναμαι, *juvor, fruor*, cum gen. f. 1. ονησομαι, a. 1. m. ωνησαμην, a. 1. m. opt. ονησαιμην, contract. οναιμην.

Ονομα, ατος, το, *nomen, fama, celebritas.*

ονομαζω, *nomino*, f. ασω, p. ωνομακα. Th. ονομα, *nomen.*

ονομαστι, adv. *nominatim:* ab

ονομαστος, ον, *celebris.* Th. ονομα, *nomen.*

Οκος, ου, ὁ, ἡ, *asinus, -a.*

οξυθυμος, ου, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus:* ab οξυς, et θυμος, *animus.*

Οξυς, εια, υ, *acutus, velox.*

οξυχολος, ου, ὁ και ἡ, *qui subitò et graviter irascitur, biliosus:* ex οξυς, *acutus*, et χολη, *bilis.*

Οπη, ης, ἡ, *foramen.*

Ὁπη, adv. *ubi? quo? quomodo?* ab ὁς, *qui.*

οπιθεν, *retrò, post*, Ion. et Dor. pro οπισθεν.

οπισθεν, *ponè à tergo*, adv. Th. οπισω, *retro.*

Οπισω, adv. *retrorsum, retro, post.*

ὁπλη, ης, ἡ, *ungula.*

ὁπλιτης, ου, ὁ, *miles, armatus.* Th. ὁπλον.

Ὁπλον, ου, το, *telum*, vel τα ὁπλα, *arma, instrumenta quævis.*

ὁποιος, οια, οιον, *qualis, -e*, idem quod οἱος

ὁποσος, ον, *quantus:* à ποσος, et hoc ab ὁσος, *quantus.*

ὁποταν, adv. *quum*, pro ὁποτε, et αν, *ubi.*

ὁποτε, *quando*, citrà interrogat. adv. idem quod ὁτε.

ὁπου, adv. indefinite, idem quod που, *ubi quo, quum.*

ὁπποτε, Poët. pro ὁποτε.

Οπταω, *torreo, asso*, f. ησω, p. ωπτηκα.

Οπτομαι, *video*, f. οψομαι, p. ωμμαι.

ὁπως, *ut quomodo.* Th. πως, *quomodo?*

Ὁραω, *video, cerno, intelligo*, imperf. Att ἑωραον, ἑωρων, f. ασω, p. ωρακα, et Att. ἑωρακα.

Οργανον, ου, το, *instrumentum*, vel

opus, organum.

Οργη, ης, ἡ, *ira.*

Οργια, ων, τα, *sacra Liberi, orgia.*

οργιζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci,* f. ισω, p. ωργικα, præs. med. οργιζομαι, *irascor,* cum dat. Th. οργη, *ira.*

Ορεγω, seu ορεγνυμι, *porrigo, extendo,* f. ξω, p. ωρεχα, præs. m. ορεγομαι, *appeto,* cum gen.

Ορθος, η, ον, *rectus, a, um, erectus.*

ορθως, adv. *recte, ut par est et decet.* Th. ορθος.

ὁριζω,* *definio,* f. ὁρισω, et Att. ὁριω. Th. ὁρος, *terminus.*

Ὀρκος, ου, ὁ, *jusjurandum.*

ὁρμαω, ω, *ruo, irruo, impetum facio, prorumpo,* f. ησω, p. ὡρμηκα· ὁρμαομαι, *proficiscor.* Th. ὁρμη, *impetus.*

ορνεον, ου, το, *volucris, avis*: ab

Ορνις, ιθος, ὁ. ἡ, *avis, gallina.*

Ορος, εος, το, *mons.*

Ορφευς, εως, ὁ, *Orpheus.*

Ορχεομαι, *salto,* f. ησομαι.

Ος, ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod,* relat. seu artic. postpos.

ὁσακις, et ὁσακι, *quoties,* adv. citrà interrog. Th ὁσος, *quantus.*

Οσιρις, ιος, ὁ, *Osiris,* Deus Egyptiorum.

Ὁσος, η, ον, et Poët. ὁσσος, *quantus.*

ὁσπερ, ἡπερ, ὁπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὁς, idem.

Ὁσσος, Poët. pro ὁσος, *quicunque.*

Οστεον, ουν, gen. εου, ου, το, *os, ossis.*

Ὁστις, ἡτις, ὁτι, gen. οὑτινος, ἡστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque; qui, quæ, quod;* ab ὁς, *qui,* et τις.

Οσφυς, υος, ἡ, *lumbus, ilia:* Angl *the flank.*

ὁταν, seu ὁτ' αν, *quum,* conjunct. item *quamdiu*: ex ὁτε, et αν.

Ὁτε, *quando, quum.* Sed ποτε, *quando?*

Ὁτι, et Poët. ὁττι, *quod, quia,* conjunct. Sed ὁ, τι, *quicquid,* pronomen, n. g. ab ὁστις.

ὁτιουν, *quidlibet:* ab ὁς, *quis,* et ουν, *ergo.*

ὁττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὁτι, *quod.*

Ου, seq. conson. ουκ seq. vocali cum spir. len. et ουχ seq. vocal. aspirat. adv. *non, nequaquam.*

ουδαμως, *nequaquam.* Th. ου, *non.*

ουδε, *neque,* conjunct. ex ου, *non* et δε, *vero.*

ουδεις, ενος, ὁ, *nullus,* f. ουδεμια, n. ουδεν· ex ουδε, *neque,* et εις, *unus.*

ουδεποτε, *nunquam,* adv. ex ουδε, *neque,* et ποτε *aliquando.*

ουδεπω, adv. *nondum, nunquam.*

ουκετι, *non amplius:* ex ουκ, et ετι, *adhuc.*

ουκουν, *nonne? igitur:* ex ουκ, et ουν, *ergo.* Sed ουκουν, *non.*

Ουλος, ον, *integer, sanus, mollis, tener,* etiam ουλος, pro ολοος, *perniciosus,* ab ολλυμι.

Ουν, *igitur, itaque, ergo,* conjunct.

οὑνεκα, et οὑνεκ', pro οὑ, ἑνεκα, *cujus rei gratia, propter, quoniam.*

οὑρα, ας, ἡ, *cauda.*

Ουρανος, ου, ὁ, *cœlum, aër palatum.*

ους, ωτος, το, *auris,* in pl. τα, ωτα, *aures.*

ουτε, et ουτ', ut et ουθ', *neque;* ex ου, et τε, *que.*

οὑτος, αὑτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.* Vide Gram.

οὑτω, et οὑτως, seq. vocali, *sic.* Th. οὑτος, *hic.*

ουχι, *nonne?* item Atticè, *non,* adv. Th. ου.

Οφειλω, *debeo, reus sum,* f. οφειλησω, p. ωφειληκα.

οφελον, ης, ε, a. 2. verbi οφειλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi, cum ειθε, *utinam.*

οφελος, εος, το *utilitas, usus*: ab οφελλω, *juvo*.

οφθαλμος, ου, ὁ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

Οφις, ιος, et εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. οφιες, οφεις, οφις.

οφλημα, ατος, το, *debitum*. Th. οφειλω, *debeo*.

Οφρα, et οφρ', *ut, quo*, adv. Poët. pro ινα, οπως.

Οφρυς, υος, ἡ, *supercilium*.

οχευς, εος, ὁ, *retinaculum, vectis*; in pl. οχηες, Ion. ab εχω, *teneo*.

οχεω, f. ησω, *veho, porto*. Th. οχος, *currus*.

οχημα, ατος, το, *vehiculum*: ab οχεω, *veho*.

οχλεω, *turbo, commoveo, vexo*, f. ησω, p. ωχληκα.

Οχλος, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*.

οχυρος, *munitus, firmus*.

οψις, εως, ἡ, *vultus, facies, conspectus, visus*: à 2. sing. perf. pass. ωψαι, verbi οπτομαι, *video*.

Οψον, ου, το, *opsonium, quicquid cum pane comedimu, piscis*.

οψοποιος, ου, ὁ και ἡ, *opsonia apparans, conditor*: ex οψον, et ποιεω.

Π.

Παγα, ας, ἁ, Dor. pro πηγη, *fons*.

παγις, ιδος, ἡ *decipulum*: Angl. *a trap*. Th. πηγνυω.

παθος, εος, ους, το, *affectus, calamitas*: à πασχω, *patior*.

παιδαγωγος, ου, ὁ, *pædagogus, puerorum custos*: ex παις, *puer*, et αγω, *duco*.

παιδεια, ας, ἡ, *institutio, doctrina*. Th. παις.

παιδευω, *erudio, doceo*, f. ευσω, perf. πεπαιδευκα. Th. παις, *puer*.

παιδιον, ου, το, *infans, puerulus, puellus*, dimin. à παις, παιδος, ὁ, *puer*.

παιδοτριβης, ου, ὁ, *ludimagister*: ex παις, *puer*, et τριβω, *tero*.

Παιζω, *more puerorum lusito, ludo, salto*, f. παιξω, et σω, p. πεπαιχα.

παιηων, ονος, ὁ, idem quod παιων, ωνος, ὁ, *Apollo, Deus Medicinæ*.

Παις, παιδος, ὁ, ἡ, *puer*, vel *puella, servus, filius*.

παισδω, Dor. pro παιζω, quod vide.

παιω, f. αισω, p. αικα, *percutio, ferio, pulso*.

Παλαι, adv. *olim, quondam*.

παλαιος, α, ον, *antiquus, a, um, vetus*. Th. παλαι, *olim*, adv.

παλαισμοσυνη, ης, ἡ, idem quod παλη, *lucta*.

παλαιστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta, luctæ locus*. Th. παλη, *lucta*.

Παλαιφατος, ου, ὁ, *Palæphatus*, nom. propr.

παλαιω, *luctor*, f. παλαισω, p. πεπαλαικα· à παλη, *lucta*.

παλαμαισι, *manibus*, dat. pl. Ion. à

Παλαμη, ης, ἡ, *manus, palma*.

Παλη, ης, ἡ, *lucta*.

Παλιν, adv. *iterum, rursus*.

Παλλω, *vibro, agito, quatio, fortior*, f. αλω, p. αλκα.

παμπολυς, παμπολλη, παμπολυ, gen. παμπολλου, *permultus*: ex πας, *omnis*, et πολυς, *multus*.

Παν, Πανος, ὁ, *Pan, pastorum Deus*.

πανταχου, adv. *ubique, ubivis terrarum*. Th. πας, *omnis*.

παντοδαπος, η, ον, *ex omni solo, omnigenus*: ex πας, et δαπεδον, *solum*.

παντοιος, p, *omnigenus, varius*. Th. πας, *omnis*.

πανυ, adv. *omnino*. Th. πας, *omnis*.

πανυστατον, adv. *postremum*.
πανυστατος, η, ον, *postremus*.
Παπυρος, ου, ὁ, ἡ *Papyrus*.
Παρα præp. cum gen. *à, ab*: Angl. *from*: cum dat. *apud*; cum acc. *at, beside* or *near* In compositione valet *trans, præter, apud*.
παραβαλλω, *objicio, trado*: ex παρα, et βαλλω, *jacio*
παραγινομαι. *advenio, pervenio*: ex παρα, et γινομαι, *sum, fio*.
παραδιδωμι *trado*, f. παραδωσω, p παραδεδωκα. Th. διδωμι, *do*.
παραδοξος. ου, ὁ, ἡ, *præter opinionem, inopinatus*. Th. δοκεω, *videor*.
παραινεω, ω, *admoneo, hortor*: ex παρα, et αινεω, *laudo* Th αινος *laus*.
παρακαθιζω, *sedere facio*, f ισω, perf. παρακεκαθικα ex παρα, et καθιζω, *sedere facio*: quod ex κατα et ιζω.
παρακαλεω, ω, *rogo, precor, obsecror*, f εσω, p. παρακεκληκα. Th. καλεω, *voco*.
παρακουω, *perperam audio*. *negligenter audio*, f. ουσω, p. παρηκουκα, p. m. παρηκοα· ex παρα, et ακουω, *audio*.
παραλαμβανω, *accipio, assumo, adduco*: ex παρα, et λαμβανω, *capio*.
παραλειπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: ex παρα, et λειπω, *linquo*.
παραλλαττω, *transmuto, differo*; f. ξω, p. med. παρηλλαγα· ex παρα et αλλαττω, *muto*.
παραλογιζομαι, *argumentando*; vel *supputando fallo*: Angl *to make a false account, to overcharge*; f ισομαι· ex παρα, *perperam*, et λογιζομαι Th λεγω, *dico*.
παραμενω, *permaneo*: ex παρα, et μενω, *maneo*.
παραμυθεομαι, ουμαι, *consolor, hortor*: ex παρα, et μυθεομαι, *dico*. Th. μυθος, *verbum*.
παραπεμπω, f. ψω, *prætermitto, dimitto, transmitto*. Th. πεμπω, *mitto*.
παραπλησιος, ου, *proximè ad aliquem accedens*.
παρασιτος, ου, ὁ, *parasitus*. Th. σιτος, *frumentum*.
παρασκευαζω, *præparo, apparo, compono*: ex παρα, et σκευαζω, *paro*. Th. σκευος, εος, το, *vas*.
παρατασσω, vel -ττω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρα, et τασσω, vel -ττω, *ordino*.
παρατεινω. *produco, extendo, prorogo, detineo*. Th. τεινω, *tendo*.
παρατηρεω, ω. *observo*, imperf. παρετηρεον -ουν, f. ησω, p. παρατετηρηκα. Th. τηρεω, *servo*.
παρατιθημι, *appono, propono, commendo*: ex παρα, et τιθημι, *pono*.
παραχρημα, adv. *ex tempore, illico, statim*.
παρεγγυαω, ω, f ησω, *per manus trado, adhortor, jubeo, nuntio*: ab εγγυαω, *in manus trado*. Th. εγγυη, *sponsio*.
Παρεια, ας, ἡ *gena, maxilla*.
παρειμι, *adsum*: ex παρα, et ειμι, *sum*.
παρελαυνω, *præteragito, avebo, prætervehor*. Th. ελαυνω, *agito*.
παρεργον, ου, το, *appendix, accessio*: ex παρα et εργον, *opus*.
παρεργως, adv. *obiter, perfunctoriè*.
παρερχομαι, *prætereo, progredior*. Th. ερχομαι, *eo*.
παρεστως, ωτος, *adstans*, *qui præsto est*, perf part. act. contractè pro παρεστηκως, οτος, verbi παριστημι, quod vide.
παρευθυς, *statim*: idem quod ευθυς.

παρεχω, *exhibeo*, *præbeo*, f. παρεξω, vel παρασχησω, p. παρεσχηκα· ex παρα, et εχω, *habeo*.

παρθεμενος, *apponens*, Poët seu Ion. pro παραθεμενος, a. 2. part. m. verbi παρατιθημι, *appono*. Th. τιθημι *pono*.

Παρθενος, ε, ἡ, *virgo*.

Παρθος, ε, ὁ, *Parthus*, nom. gentile.

Παρις, ιδος, ὁ, *Paris*, Priami filius.

παριστημι, *sisto*, *in medium produco*, *exhibeo*, f. παραστησω, p. παρεστηκα· ex παρα, et ἱστημι, *sto*.

παρμενιδειος, α, ον, *Parmenidicus*, *a*, *um*.

Παρμενιων, ωνος, ὁ, *Parmenio*, nom. propr.

παροδος, ε, ἡ, *aditus*, *transitus*: εν παροδῳ, *in transitu*: ex παρα, et ὁδος, ε, ἡ, *via*.

παροικεω, ω, *commoror*, *habito*, f. ησω, p. παρῳκηκα· ex παρα et οικεω, *habito*. Th. οικος, *domus*.

παροιμια, ας, ἡ, *proverbium*; ex παρα, *apud*, et οιμη, seu οιμος, ε, ὁ, ἡ, *via*.

παροραω, *limis oculis aspicio*, *contemno*, *negligo*: ex παρα, et ὁραω, *video*.

Παρος, ε, ἡ, *Paros*. Una ex Cycladibus in mari Ægeo.

Πας, πασα, παν, gen. παντος, πασης, παντος, *omnis*, *e*; *totus*.

παστος, ε, *conspersus*: item subst. *thalamus*: à πασσω, *conspergo*

Πασχω, *patior*, *afficior*, f. m. πεισομαι, q. à πειθω, a. 2. επαθον, a. 2. inf. παθειν, a 2. part. παθων. perf. act. πεπαθηκα, p. m πεπονθα.

Πατασσω, *percutio*, f. ξω, p. πεπαταχα.

Πατεω, *calco*, *protero*, f. ησω, p, πεπατηκα.

Πατηρ, τερος, τρος, ὁ, *pater*.

πατρις, ιδος, ἡ, *patria*. Th. πατηρ, *pater*.

Παυω, *cessare facio*, f. παυσω, p. πεπαυκα· in v. m. *cesso*, *desino*, *quiesco*.

Παφιη, ης, ἡ, *Venus*.

Παφος, ε, ἡ, nomen urbis.

παχυνω, *pinguefacio*, f. υνω, p. πεπαχυγκα.

πεδιλον, ε, το, *calceus*, *talare*.

πεδιον, ε, το, *campus*, *planities*: à πεδον, *solum*.

Πεζα, ης, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis*.

πεζαρχος, ε, ὁ, *peditum*, *præfectus*; ex πεζα, et αρχων. *princeps*.

πεζικον, ε, το, *peditatus*, *exercitus terrestris*: à

πεζικος, ε, *pedestris*, πεζικη δυναμις, *peditatus*, *pedestris exercitus*. Th. πεζα, *planta pedis*.

πειθω, οος, ες, ἡ, *suada*, *suadela*, et *Pitho dea dicendi præses*: à

Πειθω, *persuadeo*, f. πεισω, perf. πεπεικα, præs. m. πειθομαι, *assentior*; item cum dat. *obedio*, *pareo*, *credo*.

Πεινα, ης, ἡ, *fames*.

πειναω, f. ασω, vel ησω, p. πεπεινηκα, *esurio*.

Πειρα, ας, ἡ, *conatus*, *inceptum*, *experimentum*.

πειραω, ω, et πειραομαι, ωμαι, *conor*, *mitor*, f. ασω, vel ησω, p. πεπειρακα. Th. πειρα, *experimentum*.

Πειρω, *transadigo*, *transfodio*, f. ερω, p. κα.

Πελαγος, εος, ους, το, *Pelagus*, *mare*.

Πελας, adv. *propè*.

πελεια, ας, ἡ, *columba*.

Πελεκυς, εως, ὁ, *securis*, *bipennis*.

πελεν, Ion. pro επελεν.

Πελιας, ε, ὁ, *Pelias*, n. pr.

Πελοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

πελταστης, ου, ὁ, *peltaſta*, *peltatus*: à

Πελτη, ης, ἡ, *pelta*, *scutum brevius*.

Πελω, et πελομαι, *sum*.

πεμμα, ατος, το, *coctura*, *coctum aliquid*, *genus quoddam placentæ*: à πεπτω, *coquo*.

Πεμπω, *mitto*, *dimmitto*, f. ψω, p. πεπεμφα.

πενης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper*: à πενομαι, *laboro*, *egeo*.

Πενθος, εος, το, *luctus*, *mæror*.

πενια, ας, ἡ, et Ion. η, ης. *paupertas*: à πενης, *pauper*. Th. πενομαι, *laboro*.

Πεντε, *quinque*.

πεντηκοντα, *quinquaginta*: à πεντε, *quinque*.

πεπειρος, ου, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis*. Th. πεπτω, *coquo*.

πεπλασμενος, ου, perf. part. paſſ. verbi πλασσω, f. σω, p. κα.

Πεπλος, ου, ὁ, et πεπλον, ου, το, *peplus*, *um*; veſtis muliebris.

πεπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πινω, *bibo*

Περ, particula, quæ aliis, orationis, partibus annecti ſolet, et plerumque ſignificat Angl. *to wit*, *although*.

περαινω, f. ανω, p. αγκα, *finio*, *efficio*. Th. περας, *finis*.

Περας, ατος, το, *finis*, *terminus*; item adv. *denique*.

Περαω, *tranſeo*, *ſupero*, f. ασω, et ησω.

Περδικκας, ου, ὁ, *Perdiccas*, nom. propr.

Περδιξ, ικος, ὁ, ἡ, *perdix*, avis.

Περι, præp. cum gen. *de*, Angl. *about*, *concerning*; cum acc. *circa*, *circum*. In compoſitione ſæpe auget ſignificationem.

περιαγω, *circumeo*, *circumago*, f. περιαξω, a. 2. περιηγαγον, Att. pro περιηγον· ex περι, et αγω.

περιβαλλω, *circumdo*, *cingo*, *amicio*: ex περι, *circum*, et βαλλω, *jacio*.

περιβολος, ου, ὁ, *ambitus*, *ſeptum*: à περιβαλλω.

περιγιγνομαι, *ſuperſum*, *potior*, *adipiſcor*, *ſalvus evado*: à γιγνομαι.

περιελαυνω, *cogo*, *abigo*. Th. ελαυνω, quod vide.

περιερχομαι, *circumeo*. Th. ερχομαι, *venio*.

περιεχω, *occupo*, *contineo*, *circundo*, *cingo*. Th. εχω. *habeo*.

Περιλλος, ου, ὁ, *Perillus*, nom. propr.

περιμενω, *exſpecto*. Th. μενω, *maneo*.

περιουσια, ας, ἡ, *abundantia*, *præſtantia*: à περιειμι. Th. ειμι, *ſum*.

περιπατεω, *obambulo*, *deambulo*, f. ησω. p. περιπεπατηκα· ex περι, *circum*, et πατεω, *calco*.

περιπατητικος, ου, ὁ, *Peripateticus*, *qui profitetur ſectam Ariſtotelis*. Angl. *Peripatetic*.

περιπλεκω, *circumligo*, *circumplector*: ex περι, et πλεκω, *necto*.

περιποθητος, ου, ὁ και ἡ, *deſideratus*, *deſiderabilis*. Th. ποθεω, *deſidero*.

περιποιεω, *ſervo*, *comparo*, f. ησω, p. περιπεποιηκα, præs. med. περιποιεομαι, ουμαι, *acquiro*: ex περι, et ποιεω.

περιπορευομαι, *circumeo*, f. σομαι· ex περι, et πορευομαι.

περιπτυσσω, *complector*, f. ξω· ex περι, *circum*, et πτυσσω *plico*.

περισαμος, Dor. pro περισημος, ου, ὁ. ἡ, *inſignitus*, *inſignis*, *notatus*: ex περι, et σημα, *ſignum*.

περισπαω, ω, f. ασω, *detraho*, *avo*

lo, præs. med. περισπαομαι. Th. Σπαω, *traho*.

περισσος, et Att. περιττος, η, ον, *excellens*, item *redundans*. Th. περι.

περισσως, adv. *amplius:* à περισσος.

περιστασις, εως, ἡ, *statio*, *circumstantia:* ex περι, et ἱστημι, *sto*.

περιστερα, ας, ἡ, *columba*.

περιτρεχω, *circumcurro*, *percurro*, f. περιθρεξω, p. περιδεδραμηκα. Th. τρεχω, *curro*.

περιττος, ου, &c. vide in περισσος.

Περιφερω, *circumfero:* f. περιοισω, a. 2. περιηνεγκον. Th. φερω, *fero*.

Περσεφονη, ης, ἡ, *Proserpina*, filia Jovis et Cereris.

πεσων, οντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. à πιπτω, *cado*.

πετομαι, αμαι, et πεταομαι, *volo*, *as*.

πετρα, ας, ἡ, *petra*, *rupes*.

πετρωδης, εος, ὁ, και ἡ, *petrosus*, *lapidosus:* à πετρος, *lapis*.

πεφιλαμενος, Dor. pro πεφιλημενος, η, ον, *amatus*, perf. part. pass. verbi φιλεω, quod vide.

Πηγη, ης, ἡ, *fons*, *scatebra*.

Πηγνυω, υμι, et πησσω, seu πηττω, *compingo*, *cogo*, *concrescere facio*, *figo*, f. ξω, in v. m. *rigeo;* item *hæreo*.

πηδαω, *salio*, *salto*, f. ησω, p. πεπηδηκα.

Πηλειων, ονος, et ωνος, ὁ, *Pelides*, *Pelei filius*, *Achilles*.

πηλικος, η, ον, *quantus*, *a*, *um?* Angl. *of what size?* Th. ἡλικος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ποσος, ὁσος ποιος οἱος, *qualis;* ποτε ὁτε, *quando;* που οὑ, *ubi;* ποθεν ὁθεν, *unde;* πως ὡς, *quomodo*, &c.

Πηλιον, ου, το, *Pelion*, mons Thessaliæ.

πηρα, ας, ὁ, *pera*, *saccus*.

πηχυς, εως, ἡ, *cubitus*, *ulna*.

Πιερια, ας, et Ion. Πιεριη, ης, ἡ, *Pieria*, regio Macedoniæ.

πιθανος, η, ον, *probabilis*, *persuasorius;* compar. πιθανωτερος, superl. πιθανωτατος.

πικρος, α, ον, *amarus*.

πικρως, adv. *amarè:* Angl. *rigidly:* à πικρος.

πιναχις, ιδος, ἡ, *tabella;* à

πιναξ, αχος, ὁ, *tabula*, *libellus*, *index*.

Πινδαρος, ου, ὁ, *Pindarus*, poëta.

Πινω, *bibo*, imperf. επινον, f. πωσω, p. πεπωκα· (tanquam à πωω.) Vide Gram.

πιπρασκω, *vendo*, *venundo*, f. πρασω, p. πεπρακα. Th. περαω, *vendo*.

πιπτω, *cado*, *procido*, f. πτωσω, a. 2. επεσον, et perf. πεπτωκα, (tanquam à πτοω.) Vide Gram.

πιστευω. credo, f. ευσω, p. πεπιστευκα. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιστις, εως, ἡ, *fides*, *persuasio*, *probatio*. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιστοω, *fidem facio*, et *exigo*, *confirmo*, *stabilio*, f. ωσω, p. πεπιστωκα· à πιστις, *fides*. Th. πειθω, *persuadeo*.

πιω, inusitat. pro πινω, *bibo*. Est et a. 2. sub. act. verbi πινω, f. πωσω, a. 2. επιον.

Πιων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus*.

Πλαζω, *errare facio*, f. πλαγξω, p. χα.

πλαισιον, ου, το, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur;* q. à πλασσω, *formo*.

πλαναω, *errare facio*, f. ησω, p. πεπλανηκα. Th. πλανη, *error*.

Πλανη, ης, ἡ, *error*, *vagatio*.

πλανος, ου, ὁ, ἡ, *seductor*, *impostor*, *error:* p πλανη, *error*.

πλασσω, et -ττω, *fingo, illino*, f. πλασω, p. πεπλακα.

Πλατυς, εος, ὁ, *latus, amplus*, in f. g. πλατεια, in n. g. πλατυ.

Πλατων, ωνος. ὁ, *Plato, magister Aristotelis*.

πλειστος, ου, η, *plurimus, a, um*, superl. à πολυς, *multus*; comp. πλειων, et πλειων.

πλειων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior*, compar. à πολυς, *multus*.

πλεκτανη, ης, ἡ, *plexus, cincinnus, cirri, flagella polypodis*: à πλεκω, *plico*.

Πλεκω, *plico, necto, texo*, f. ξω, p. πεπλεχα.

Πλεω, *navigo*, f. πλευσω, p. πεπλευκα.

πλεων, pro πλειων, quod vide.

πληγη, ης, ἡ *plaga, ictus, vulnus*: à p. m. πεπληγα, verbi πλησσω, *percutio*.

πληθος, εος, το, *multitudo, vulgus, plebs*. Th. πλεος, *plenus*.

πληθω, *impleo, inundo*, f. πλησω perf. act. πεπληκα. Th. πλεος, *plenus*.

Πλην, adv. *præterquam, præter* cum gen. *sed, sed tantum, tamen. cæterùm, &c.*

πληροω, ω, *impleo*, f. ωσω, *supplebo*: p. πεπληρωκα. Th. πλεος, *plenus*.

πλησιον, adv. *propè*: à

πλησιος, ια, ον, *propinquus, a, um*. Th. πελας, *propè*.

Πλησσω, seu -ττω, *percutio, vulnero*, f. ξω, p. πεπληχα, a. 2. επληγον, et επλαγον.

πλοιον, ου, το, *navigium*: à πλεω. *navigo*.

πλοος, ους. ὁ, gen. οου, ου, *navigatio, cursus navis*. Th. πλεω, *navigo*.

πλουσιος, ου, *dives, locuples*. Th. πλουτος, *divitiæ*.

Πλουταρχος, ου, ὁ, *Plutarchus*, nom. propr.

Πλουτευς. εος, Ion. ηος, *Pluto*.

πλουτεω, ω, *dives sum*, f. ησω, p. πεπλουτηκα. Th. πλουτος.

Πλουτος, ου, ὁ, *divitiæ, Plutus*.

Πλουτων. ωνος. ὁ, *Pluto*.

πνειω. Poët. pro πνεω, *spiro*.

πνευμα, ατος, το, *ventus, spiritus*: à πνεω, *spiro*.

Πνεω. *flo, spiro*, f. πνευσω, p. πεπνευκα.

Πνιγω, *suffoco, strangulo*, f. ξω, perf. πεπνιχα.

ποδωκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*: ex πους. ποδος. *pes*, et ωκυς, *celer*.

ποδωκια, ας. Ion. ποδωκιη, ης, ἡ, *pedum pernicitas*.

ποθ', sequente aspir. pro ποτε *aliquando*.

ποθεν, *unde?* adv. interrogativum: ab οθεν, *unde*, indefinit. Th. ὁς, *qui*.

ποθευντι, Dor. pro ποθεουσι, 3. pl. præs. ind. à

ποθεω. *desidero, expeto, amo*, f. ησω, et εσω. Th. ποθος, ου, ὁ, *desiderium*.

Ποθος, ου, ὁ, *amor, desiderium*.

ποι, *quo, quorsum?* ab indefin. οἱ, *quo*; item *aliquo*. Th. ὁς, *qui*.

Ποιεω, *facio, creo*, f. ησω, p. πεποιηκα.

ποιη, ης, Ion. pro ποα, ας, ἡ, *herba*

ποιητης, ου, ὁ, *poëta*: à ποιεω, *facio*.

Ποικιλος, η, ον, *varius*.

Ποιμην, ενος, ὁ, *pastor*.

ποιος, οια, οιον, *qualis, e*.

πολεμεω, ω, *bello, prælior*, f. ησω, p. πεπολεμηκα. Th. πολεμος, *bellum*.

πολεμικος, ου, *bellicus, bellicosus*: à πολεμος, *bellum*.

πολεμιος, ου, *hostis, inimicus*.

Πολεμος, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum.*
πολιορκεω, *urbem obsideo, et cingo obsidione:* ex πολις, *urbs,* et ἑρκος, *septum.* Th. ειργω, *includo.*
Πολιος, ου, *canus, albus.*
Πολις, εως, ἡ, *urbs, civitas.*
πολιτης, ου ὁ, *civis.* Th. πολις, εως, ἡ, *urbs.*
πολιτικος, η, ον, *politicus civilis.*
πολλα, nom. pl. n. g. vel adv. pro πολυ, *multum.* Th. πολυς, *multus.*
πολλακις, adv. *sæpe.* Th. πολυς, *multus.*
πολλαπλασιος, ου, ὁ και ἡ, *multiplex:* à πολυς.
Πολυτυς υος, ὁ, *Poltys,* nom. propr.
πολυ, *multum,* n. g. vel adverb, *valde, diu.* Sic et in pl. τα πολλα *multum, valdè:* à πολυς.
Πολυδευκης, *Pollux,* nom. propr.
πολυκλαυστος, ου. *multum defletus:* ex πολυ, et κλαιω, *fleo,* f. κλαυσω.
πολυομματος, ου, ὁ και ἡ, *multos habens oculos:* ex πολυς, *multus,* et ομμα, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*
πολυπους, οδος, *multipes;* item *polypus* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολυς, *multus,* et πους, *pes.*
Πολυς, πολλη, πολυ, *multus, a, um.* in comp. πλειων, superl. πλειστος.
πομα, ατος, το, *potus.* Th. πινω, *bibo.*
πομπευω, f. ευσω, *transmitto, transveho, pompam duco:* à
πομπη, ης, ἡ, *missio, pompa.* Th. πεμπω, *mitto.*
πονεω, ω, *laboro, tolero,* f. ησω, et εσω. Th. πενομαι, *facio.*
πονηρος, α, ον, *malus, malignus, improbus, scelestus, malè se habens.*
πονηρως, *malè:* à præced.
Ποντος, ου ὁ, *Pontus, mare.*
πορεια, ας, ἡ, *via, iter:* à πορος, *transitus.* Th. πειρω, *transadigo.* p m. πεπορα.
πορευομαι, *proficiscor, eo,* f πορευσομαι, perf. pass. πεπορευμαι. Th. πειρω, *transeo.*
πορευω, *ire facio,* f. ευσω, p. πεπορευκα, in med. *eo, proficiscor:* à πορος *transitus.* Th. πειρω, *transadigo,* p. m. πεπορα.
πορθμευς. εως, ὁ, *portitor:* à
πορθμευω, f. ευσω, *trajicio.*
πορθμειον, ου, το, *fretum,* et *navis qua fretum trajicitur.*
πορθμιον, ου, το, *merces quæ pro trajecta freti persolvitur, naulum:* Angl. *the fare:* interdum *ipsum navigium:* à πορθμος, *fretum.* Th. πειρω, *transadigo.*
πορθμος, ου, ὁ, *fretum, trajectus:* à πειρω, *transadigo.*
Πορτις, ιος, ὁ, ἡ, *vitulus, juvencus,* aut *vitula, juvenca.*
πορφυρα, ας, ἡ, *purpura.*
πορφυρεος, ους, gen. εου, *purpureus,* Th. πορφυρα.
πορφυρις, ιδος, ἡ, *purpurea vestis:* à πορφυρα, *purpura.*
Ποσειδων, ωνος, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*
ποσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πινω, *bibo.*
ποσος, η, ον, *quantus, quotus?* ποσου, *quanti?* Th. ὁσος, *quantus,* citrà interrog. et
ποσος. *aliquantus, quidam.*
Ποταμος. ου, ὁ, *fluvius.*
ποτε, *aliquando?* Sed ποτε, *quando?*
ποτερον, adv. *utrùm, an:* à
Ποτερος *uter.*
ποτηριον, ου, το, *poculum, calix:* à

πινω, *bibo.*
ποτι, Dor. pro προς.
ποτιζω, *do potum, duco aquatum,* f. ισω, et Att. ιω, p. πεποτικα. Th. πινω, *bibo.*
ποτον, ου, το, *potio, potus, quod bibitur.*
ποτος, ου, ὁ, *potatio, potus.* Th. πινω, *bibo.*
που, *ubi?* adv. Est et dictio enclitica. Vide ad p. 35. n. 2.
Πους. ποδος, ὁ, *pes.*
πραγμα, ατος, το, *negotium, res, opus, administratio reipub.* à perf. pass. πεπραγμαι, verbi πρασσω, *facio.*
πραν, Dor. pro πρωην, *nuper, antea.*
πραξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum.* Th. πρασσω, *facio.*
πραος, et πρᾳος, ου, *lenis, mitis, mansuetus.*
πραοτης, et πρᾳΰτης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo:* à præced.
Πρασσω, et -ττω, *facio, ago,* f. ξω, p. χα.
πρεπει, *decet,* cum dat. imperf. επρεπε, part. præs. το πρεπον, *decorum;* præs. inf. πρεπειν à
Πρεπω, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*
πρεσβευω, *legatione fungor;* item *senior sum,* f. ευσω, p. πεπρεσβευκα· à πρεσβυς, *senex, legatus.*
Πρεσβυς, εια, υ, genit. υος, et Att. εως, &c. *senex;* item *legatus.*
πρεσβυτης, ου, ὁ, *senex:* à πρεσβυς.
Πριαμαι, *emo.*
Πριν, *priusquam,* regit inf. et ind. Sæpè postponitur η, ut πριν η κατοικειν, *antequam habitaret.*
Προ, *antè, coram, pro, præ.* gen. regit. Angl. *before.*
προαγω, *propago, deduco, incito, produco,* f. προαξω. Th. αγω, *duco.*
προαιρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium.*
προβαλλω, f, αλω, p. προβεβληκα, *projicior, emitto, propono.* Th. βαλλω, *mitto.*
Προβατον, ου, το, *ovis, pecus;* in pl. προβατα.
προδιδωμι, *do prior, prodo,* f. δωσω, p. προδεδωκα. Th. διδωμι, *do.*
προδιτης, ου, ὁ, *proditor,* dat. προδοτῃ, accus. pl. προδοτας· à προδιδωμι.
προεχω, f. προεξω, *præcello, prætendo.* Th. εχω.
προθυμεομαι, ουμαι, *alacri sum animo, promptus sum.*
προθυμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus.*
προθυμως, adv. *promptè, alacri animo.* Th. θυμος, *animus.*
προικα, adv. *gratuitò.* Th. προιξ, *donum, dos:* accus. προικα.
προκαλεομαι, *provoco;* item *hortor.* Th. καλεω, *voco.*
προκατακλινω, *ante alios accumbere facio.* Th. κλινω, *reclino.*
προκαταλαμβανω, *præoccupo, anticipo, anteverto:* ex προ, κατα, et λαμβανω, *capio.*
προκυπτω, *inclinans me propendeo, emineo, germino,* &c. Th. κυπτω, *pronus sum.*
προλειπω, *relinquo.* Th. λειπω, *linquo.*
προμαχος, ου, ὁ, ἡ, *antesignanus, propugnator.* Th. μαχομαι, *pugno.*
προπεμπω, *deduco.* Th. πεμπω, *mitto.*
προπηδαω, ῶ, f. ησω, perf. προπεπηδηκα, *prosilio.* Th. πηδαω, *salio.*
προπινω, *propino, bibo;* item *poculo provoco:* ex προ, et πινω, *bibo.*
προπυλαιον, ου, το, *vestibulum.* Th.

πυλη, *porta.*

Προς, cum gen. *à*, *ab*, *ex*: Angl. *from*; cum dat. *ad*, *apud*, *usque*; Angl. *added to*; cum acc. *in*, *apud*, *ad*, *juxta*, *circiter*: Angl. *to*, *with relation to.*

προσαγορευω, *compello*, *saluto*, *cognomino*, f. ευσω, præt. προσηγορευκα. Th. αγορα, *forum.*

προσαγω, *adduco*, f. ξω, p. προσηχα. Th. αγω, *duco.*

προσαναπλασσω, *adfingo.* Th. πλασσω, *fingo*, quod vide.

προσαπτω, *alligo*, *appendo*, *affigo*: in med. προσαπτομαι, *leviter tango*, *attingo.* Th. άπτω, *necto.*

προσαρταω, *appendo.* Th. αρταω, idem.

προσβαλλω, *adjicio.* Th. βαλλω, *jacio.*

προσδεχομαι, *expecto*, *excipio*, f. ξομαι, p. προσδεδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξαμην, ω, ατο. Th. δεχομαι, *capio.*

προσειδω, *video*, *aspicio*, f. 1. m. προσειсομαι.

προσειμι, *accedo*: ab ειμι, *eo*: item *insum*, *adsum*: ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσειπειν, *alloqui*, *affari*, a. 1. inf. act. à προσειπω. Th. επω, *dico.*

προσεκτυφλοω, *insuper excæco.* Th. τυφλος. *cæcus.*

προσερωταω, *insuper interrogo.* Th. ερωταω.

προσεστι. *adest*, *additur*, *accedit*, 3. sing. præs. verbi προσειμι· ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσεχω, *adhibeo*, scil. τον νουν, *animum adverto*, *caveo*; item *obtempero*, *applico*, *appellor*, *permaneo.* Th. εχω, *habeo.*

προσθεν, *antea.* Th. προ, *ante.*

προσθηκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστιθημι, *addo.* Th. τιθημι, *pono.*

προσιημι, *admitto*, *aggredior*: ab ἱημι, seu ειμι, seu ιημι. Th. ἱω, *mitto*, seu εω, *eo.*

προσκαταβαινω, *descendo ad*: Th. βαινω; *incedo.*

προσκυνεω, *osculor*, *adoro*, *veneror*, cum acc. et sæpe dat. f. ησω, p. προσκεκυνηκα· ex προς, et κυνεω, idem quod them. κυω, *osculor.*

προσλαμβανω, *accipio præterea*, *assumo*, *excipio.* Th. λαμβανω, *capio.*

προσοπτομαι, *aspicio*, *intueor.* Th. οπτομαι, *video.*

προσπαιζω, ut προσπαιζω σοι, *jocor tecum*: à παιζω, *jocor*, *ludo.* Th. παις, *puer.*

προσπιπτω, *accido*, *adorior.* Th. πιπτω, *cado.*

προσποιεομαι, ουμαι, *simulo*, *præ me fero*, *acquiro*, *suborno.* Th. ποιεω, *facio.*

προσπυνθανομαι, *insuper interrogo*: ex προς, et πυνθανομαι, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι.

προστασσω, vel -ττω, *mando*, *præcipio.* Th. τασσω, vel ταττω, *ordino.*

προσταγμα, ατος, το, *mandatum*: à προστασσω.

προστατης, ου, ὁ, *patronus*, *dux*: à προϊστημι, *præpono*, *præficio.* Th. ἱστημι, *statuo.*

προστιθημι, *appono*, f. προσθησω, perf. προστεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*

προσφερω, *affero*, *conduco*, f. προσοισω, a. 1. προσηνεγκα. Th. φερω, *fero.*

προσφυς, υσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi προσφυμι, quod à

προσφυω, *agnasci facio*, f. σω, perf. προσπεφυκα, *agnatus sum:* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φυω, *nascor.*

προσωπον, ου, το, *facies:* ex ωψ, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*

προτασσω, vel -ττω, *præstituo, antecolloco.* Th. τασσω.

προτεινω, *prætendo, distendo, propono*, perf. προτετακα. Th. τεινω, *tendo.*

προτερον, adverbialiter, *prius, potius:* à

προτερος, ου, *prior.* Th. προ, *ante.*

Πρωτεσιλαος, ου, ὁ, *Protesilaus*, nom. propr.

προτιμαω, ω, f. ησω, *pluris facio, præfero:* à τιμη, *honor.* Th. τιω, *honoro.*

προτρεπω, *cunctantem urgeo, adhortor*, f. ψω, p. προτετροφα. Th. τρεπω, *verto.*

προτρεχω, *præcurro, anteverto.* Th. τρεχω, *curro.*

Προϋπαρχω, *antè existo, prævenio, ante sum*, f. ξω, p. προϋπηρχα. Th. αρχη, *initium.*

προφερω, *profero, in medium affero.* Th. φερω, *fero.*

προφητης, ου, ὁ, *propheta:* à φαω, *dico.*

πρωην, adv. *paulo ante, nuper, quondam:* à πρωϊ, *mane.*

Πρωϊ, *manè*, adv. temporis.

Πρωτευς, εος, ὁ, *Proteus, deus marinus.*

πρωτος, η, ον, *primus:* à προ, *ante.*

Πτελεα, ας, ἡ, *ulmus.*

πτερoεις, εντος, *alatus, celer:* à

Πτερον, ου, το, *ala;* item *penna.*

πτεροω, -ω, f. ωσω, *alatum facio, alas addo.* Th. πτερον, ου, το, *ala.*

πτερυξ, υγος, ἡ, *ala.* Th. πτερον, *ala.*

πτερωτος, ου, ὁ, ἡ, *alatus, pennatus.*

πτησσω, *metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo;* et activè *terrefacio*, f. ξω. Th. πτοεω, *terrefacio.*

Πτοιοδωρος, ου, ὁ, *Ptœodorus*, nom. propr.

Πτολεμαιος, ου, ὁ, *Ptolemæus.*

πτωχευω, *pauper sum, mendico*, f. ευσω, p. πεπτωχευκα· à πτωχος, *pauper.*

πυθαγορειος, α, ον, *Pythagoricus.*

Πυθια, ων, *Pythia, orum*, i. e. *Pythii ludi:* à Πυθιος, quod vide.

Πυθιος, ου, ὁ, *Pythius*, cognomen Apollinis.

Πυκα, *densè, spissè, accuratè, prudenter.*

πυκαζω, *denso, stipo*, f. ασω. Th. πυκα, *densè.*

πυκινος, η, ον, idem quod πυκνος, *creber, densus, spissus, prudens.* Th. πυκα, *densè*, adv.

πυκτευω, *pugil sum, pugilem ago*, f. ευσω, p. πεπυκτευκα· à

πυκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πυξ, adv. *pugno.*

Πυλη, ης, ἡ, *porta.*

πυλων, ωνος, ὁ, *atrium, vestibulum.* Th. πυλη.

Πυνθανομαι, seu πευθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι, a. 2. m. επυθομην.

πυξος, ου, ἡ, *buxus.*

Πυρ, πυρος, το, *ignis.*

πυρπολεω, *incendiis depopulo:* ex πυρ, et πολεω, *versor.*

πυῤῥιχιζω, *Pyrricam salto*, seu *armatus salto:* à πυῤῥιχη, sup. ορχησις, *Pyrrica, saltatio in armis à Pyrrho auctore.*

Πωγων, ωνος, ὁ, *barba.*

Πωλεω, *vendo*, imperf. επωλεον, ουν, f. ησω, p. πεπωληκα.

πωποτε, pro ποτε, *unquam*, adv. ab ὁτε, *quando.*

Πωρος, ου, ὁ, *luctus;* item *Porus*, nom. propr.

Πως, interrog. *quomodo? qui? quo pacto?* &c. sed
πως, *quodammodo.*

Ρ.

Ῥαβδος, ου, ἡ, *virga, bacillus.*
Ῥαδιος, -α, ον, *facilis*; in compar. ῥαων, *facilior*; superl. ῥαστος, *facillimus.*
ῥαδιως, adv. *facilè*: à ῥαδιος.
ῥακος, εος, το. *lacera vestis, panniculus, linteolum*: indè Angl. *rag.* Th ῥησσω, *frango.*
Ῥαμβακας, ου, ὁ, *Rhambacas*, nom. propr.
ῥεεθρον, ου, το, *fluentum.* Th. ῥεω, *fluo.*
ῥευμα, ατος, το, *fluentum, unda, fluctus*: à ῥεω, *fluo.*
Ῥεω, *fluo*, f. ῥευσω, p. ἐρῤευκα.
ῥεω, *dico*: ab ἐρεω.
ῥημα, ατος, το, *verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo.* Th. ῥεω, *dico.*
ῥητωρ, ορος, ὁ, *orator, rhetor.* Th. ῥεω, *dico.*
Ῥιζα, ης, ἡ, *radix.*
ῥιζοτομος, ου, ὁ και ἡ, *radicum sector, qui radices colligit*: ex ῥιζα, *radix*, et τεμνω, *seco.*
Ῥιν, et ῥις, ῥινος, ἡ, *nasus.*
Ῥινη, ης, ἡ, *lima.*
Ῥιπτω, f ψω, p. ἐρῤιφα, *projicio.*
Ῥοδιος, α, ον, *Rhodius.*
ῥοδινος, η, ον, *rosaceus.* Th. ῥοδον, *rosa.*
Ῥοδον, ου, το, *rosa.*
ῥοος, ους, ὁ, *fluxus*: à ῥεω, *fluo.*
ῥυομαι, *traho, tueor, libero.*
Ῥυπαρος, α, ον, *sordidus, a, um*: à ῥυπος, *sordes.*

Σ.

Σα, *tua*, Dor. ex σος, ση, σον, *tuus, a, um.* Th. συ.
σαινω, *moveo, caudam moveo*, (propriè de canibus qui caudâ adblandiuntur) f. σανω.
Σαιρω, *scopis purgo, verro*, f. αρω, perf. σεσαρκα.
Σακαι, *Sacæ*, Scythiæ populi.
Σανδαλον, ου, το, *sandalium, calceamentum muliebre*: Angl. *a slipper.*
Σαπφω, οος, ους, *Sappho*, Poetria celeberrima.
Σαρδαναπαλος, ου, ὁ, *Sardanapalus*, ultimus Assyriorum rex. Vid. ad p. 33. n. 10.
Σαρξ, σαρκος, ἡ, *caro.*
Σατραπης, ου, ὁ, *satrapa, provinciæ præses*: vox Persica.
σαυτον, pro σεαυτον, *te ipsum*: ex συ, *tu*, et αυτος, *ipse.*
Σβεννυμι, et σβεννυω, *extinguo, restinguo, comprimo*, f. σβεσω, perf. ἐσβεκα.
σεαυτου, ης, ου, et contractè σαυτου, ης, ου, *tui ipsius*, caret nominativo; compositum ex σεο, pro σου, *tui*, et αυτου.
σειο, et σεο, Ion. pro σου, gen. à συ, *tu.*
Σειρα, ας, ἡ, *catena, funis, linea.*
Σειω, *concutio, quatio, moveo, agito*, f. σεισω, p. σεσεικα, perf. pass. σεσεισμαι.
Σελινον, ου, το, *apium.*
Σεμελη, ης, ἡ, *Semele*, mater Liberi, Cadmi filia.
σιν, Dor. pro σου, gen. à συ, *tu.*
Σηκος, ου, ὁ, *stabulum, fanum, templum.*
σημαινω, *signum do, significo.* f. ανω, perf. σεσημαγκα. Th. σημα, *signum.*

σημαντρον, ου, το, *sigillum*: à σημα, *signum*.

σημειον, ου, το, *signum*, *miraculum*, *indicium*: à σημα, *signum*.

Σθενω, *valeo*, *possum*.

Σιγαω, ω, *taceo*, *sileo*, f. ησω, p. σεσιγηκα.

σιγη, ης, ἡ, Dor. σιγα, *silentium*, *taciturnitas*.

Σιδηρος, ὁ, *ferrum*, *ensis*.

Σιδων, ωνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *Sidon*.

Σικελια, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελικος, α, ον, *Siculus*.

Σιμος, ου, ὁ, *simus*; *pressis naribus*.

Σινω, et σινομαι, *noceo*, *lædo*.

Σιταλκος, ου, ὁ, *Sitalcus*. nom. propr.

Σιτος. ου, ὁ, *frumentum*, *panis*.

Σιωπαω, *sileo*, f. ησω, p. σεσιωπηκα

σιωπη, ης, ἡ, *silentium*: à σιωπαω.

σκαφιδιον, ου, το, *linter*, *navigium*: à σκαφη, *scapha*, quod à σκαπτω, *fodio*.

Σκεδαω, αζω, et σκεδαννυμι, *dissipo*, *dispergo*, f. ασω, p. εσκεδακα.

Σκελος, εος, το, *crus*, *pes*.

Σκεπτομαι, *circumspicio*, *inviso*, *video*, *speculor*, *delibero*, f. ψομαι, perf. εσκεμμαι.

Σκευος, εος, το, *vas*, *vasis*, *utensile*, *instrumentum*.

σκευοφορος, ου, ὁ, ἡ, *qui sarcinas fert*, *lixa*, *calo*. Th. σκευος, *vas*.

Σκηνη, ης, ἡ, *scena*, *tabernaculum*, *tentorium*, *compotatio*, *actio scenica*.

Σκηπτω, *innitor*, *incumbo*, *cado*, *ruo*.

Σκια, ας, ἡ, *umbra*.

Σκιλουρος, ου, ὁ, *Scilurus*, nom. propr.

σκιρταω, *salio*, *exulto*, f. ησω, perf. εσκιρτηκα. Th. σκαιρω, *salio*.

σκληρος, α, ον, *durus*, *a*, *um*. Th. σκελλω, *exsicco*.

σκοπεω, ω, *speculor*, *considero*, f. ησω, p. εσκοπηκα. Th. σκεπτομαι, *circumspicio*.

σκοτεινος, η, ον, *tenebrosus*, *a*, *um*; nom. pl. neut. gen. σκοτεινα. Th. σκοτος, *caligo*.

Σκοτος, ου, ὁ, vel εος, το, *tenebræ*, *caligo*.

Σκυθης, ου, ὁ, *Scytha*, *qui est è Scythia*.

Σοβεω, *abigo*, *expello*, *eo*, f. ησω, p. σεσοβηκα.

Σοος, ου, *salvus*, *incolumis*, *perfectus*.

σος, ση, σον, tuus, *a*, *um*: à συ, *tu*.

σοφια, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφος, *sapiens*.

σοφισμα, ατος, το, *commentum*: Angl. *a trick*: à

Σοφος, η, ον, *sapiens*.

σπανιως, *raro*.

σπηλαιον, ου, το, *spelunca*, *spelæum*. Th. σπεος, εος, το, *specus*, *antrum*.

Σπλαγχνον, ου, το, *viscus*, τα σπλαγχνα, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiseratio*.

σπουδαζω, *sedulò ago*, *contendo*, *festino*, *serio ago*, f. ασω, perf. εσπουδακα· à σπουδη, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.

σπουδαιος, αια, αιον, *diligens*, *probus*, *honestus*, *serius*: comp. σπουδαιοτερος, et Att. σπουδαιεστερος, *majori studio utens*. Th. σπευδω, *festino*.

σπουδη, ης, ἡ, et Dor. σπουδα, *festinatio*: per Metaph. *animi intentio*, *desiderium*, *studium*, *diligentia*. Th. σπευδω, *festino*.

σταδιος, ια, ον, *firmus*, *a*. *um*, *stabilis*: ab ισταμαι *sto*. Sed σταδι-

ος, ου, ὁ, substant. et το σταδιον, *stadium, curriculum*, seu campus, ubi equestria vigent exercitia.

στασιαζω, f. ασω, *seditionem excito inter.* Th. ἱστημι, *sisto.*

στεναγμος, ου, ὁ, *suspirium, gemitus:* à στεναζω, *ingemisco.* Th. στενος, *angustus.*

Στενος, ου, *angustus, arctus.*

στενω, f. ενω, *gemo, deploro, resono.* Th. στενος, *angustus.*

Στερεω, *privo, orbo*, f. εσω, et ησω, perf. εκα et ηκα.

Στερνον, ου, Ion. ειο, το, *pectus.*

στεφανισκος, ου, ὁ, *corolla:* à στεφανος, *corona.*

στεφανος, ου, ὁ, *corona.* Th. στεφω.

στεφανοω, ω, *corono, orno, decoro*, f. ωσω, p. εστεφανωκα. Th. στεφω, *corono.*

στεφος, εος, το, *corona*, seu *corolla:* à

Στεφω, *corono, redimio*, f. ψω, p. φα, perf. pass. εστεμμαι.

Στηριζω, *firmiter statuo, confirmo, stabilio, figo*, f. ξω, perf. εστηριχα.

στιβας, αδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi stratis.*

στολη, ης, ἡ, *stola, vestis oblonga.* Th. στελλω, *amicio.*

στολιζω, f, ισω, *vestio, apparo:* à στολη, *stola, vestis oblonga.* Th. στελλω, *mitto;* item *amicio.*

Στομα, ατος, το, *os, oris.*

στομιον, ου, το, *parvum os*, dim. à στομα, *os, oris.*

Στορεω, f. εσω, vel ησω, *sterno.*

στρατευμα, ατος, το, *exercitus:* à στρατευω. Th. στρατος, *exercitus.*

στρατευω, *educo*, in med. *exercitum in expeditionem, milito*, f. ευσω, p. εστρατευκα. Th. στρατος, *exercitus.*

στρατηγος, ου, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor:* ex στρατος, *exercitus*, et αγω, *duco.*

στρατια, ας, ἡ, idem ac th. στρατος, *exercitus.*

στρατιωτης, ου, ἡ, *miles.* Th. στρατος, *exercitus.*

στρατοπεδον, ου, το, *castra, exercitus:* ex στρατος, *exercitus*, et πεδον, *solum, campus.*

Στρεφω, *verto, torqueo, flecto*, f. στρεψω, p. εστρεφα.

Στρογγυλος, ου, *rotundus, contractus, globosus.*

στρουθιον, ου, το, *passerculus*, diminut. à στρουθος, *passer.*

στυγερος, α, ον, *terriblis, tristis, gravis.* Th. στυγεω.

στυγνος, η, ον, *odiosus, invisus, tristis.* Th. στυγεω.

Συ et Dor. τυ, *tu*, in gen. σου, &c. hinc σος, *tuus.*

συγγινομαι, conversor, convenio, coeo. Th. γεινομαι.

συγγινωσκω, cognosco, ignosco: Angl. *to pardon*, aor. 2. act. συνεγνων, [quasi à συγγνωμι,] in imperat. συγγνωθι· Angl. *excuse:* ex συν, et γινωσκω.

συγκαλεω, ω, seu εομαι, ουμαι, con-voco. Th. καλεω, *voco.*

συγκαλυπτω, cooperio, occulto. Th. καλυπτω, *tego.*

συγκατασπαω, *una* convello. Th. σπαω, f. ασω.

συγκλαω, *confringo*, f. ασω· à κλαω, *frango.*

συγχαιρω, *gratulor*, cum dat. a. 2. imperat. pass. συγχαρηθι. Th. χαιρω, *gaudeo.*

συγχορευω, ευσω, *una canto.*

συγχωρεω, *concedo, ignosco, assentior, indulgeo*, f. ησω· ex συν, et χωρεω, *eo, accedo.*

συκοφαντεω, ω, calumnior, sycophantam ago, f. ησω, p. σεσυκοφαντηκα· à συκοφαντης, Angl. sycophant.
συλλαμβανω, comprehendo, f. συλληψομαι, p. Att. συνειληφα· ex συν, et λαμβανω, capio.
συμβαινω, evenio, contingo, accido. Th. βαινω, eo.
συμβαλλω, considero, conjicio, confero, f. συμβαλω, perf. συμβεβληκα, a. 2. m. συνεβαλομην, ου, ετο. Th. βαλλω, jacio.
συμβιοω, f. ωσω, convivo: ex συν et βιοω, vivo. Th. βιος, vita.
συμβουλευω, simul consulto, suadeo, consilium do: ex συν, et βουλευω, consulto. Th. βουλη, consilium.
συμμαχεω, ω, in bello sum socius, socius sum pugnæ: ex συν, et μαχομαι, pugno.
συμμαχος, ου, ὁ, ἡ, commilito, pugnæ socius: à συμμαχομαι, simul pugno. Th. μαχομαι, pugno.
συμπλεκω, f. ξω, connecto, copulo, conjungo.
συμπλεω, una navigo, f. πλευσω, p. συμπεπλευκα. Th. πλεω, navigo.
συμποσιον, ου, το, convivium, compotatio: ex συν et πινω, bibo, f. πωσω, p. πεπωκα.
συμφερω, εις, ει, conduco, prosum: ex συν, et φερω, f. οισω.
συμφιλοσοφεω, ω, una philosophor: ex συν et φιλοσοφεω, quod ex φιλος, et σοφος, sapiens.
συμφορα, ας, ἡ, collatio, congestio; item casus, eventus, plerumque fortuna adversa, calamitas; ex συν, et φερω.
συμφορος, ον, ὁ, ἡ, utilis, aptus; item comes; ex συν, et φερω.
συμφωνος, ου, ὁ, ἡ, consonus, concors; ex συν, et φωνη, vox.
Συν, cum, præpos. regit dat.

συναγω, colligo, congrego: ex συν, et αγω, duco.
συναναγινωσκω, simul lego. Vide αναγινωσκω.
συναντaω, ω, occurro, cum dat. f. ησω, p. συνηντηκα· ex συν, et ανταω, obvius fio. Th. αντι, contrà.
συναπτω, apto, necto, agglutino, f. ψω, p. συνηφα. Th. ἁπτω, necto.
συναρπαζω, corripio, abripio, f. ασω, p. συνηρπακα. Th. ἁρπαζω, rapio.
συναρταω, ω, appendo, annecto. Th. αρταω, suspendo.
συνδεω, unà vincio, f. ησω, p. συνδεδεκα, perf. pass. συνδεδεμαι, perf. part. pass. συνδεδεμενος· ex συν, et δεω, ligo.
συνδιαπραττω, una conficio. Th. πραττω, facio.
συνδιαφθειρω, simul corrumpo, perdo. Th. φθειρω, corrumpo.
συνδοκει, imperf. videtur: à συνδοκεω, consentio. Th. δοκεω, videor.
συνειδω, perspicio. Th. ειδω, video.
συνειμι, sum cum alio: ex συν, et ειμι, sum.
συνειρω, connecto, perpetua oratione declamo. Th. ειρω, necto.
συνεπαινεω, ω, collaudo, f. εσω, p. συνεπηνεκα· ex συν, επι, et αινεω, laudo.
συνερχομαι, convenio, una venio. Th. ερχομαι, venio.
συνεσις, εως, ἡ, intelligentia: à verbo συνιημι, intelligo; quod vide.
συνηθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus, familiaris: ex συν, et ηθος, mos, consuetudo.
συνιημι, propriè committo; item intelligo, f. συνησω, perf. συνεικα·

ex. συν et ἱημι, seu ἱω, *mitto.*

συνιστημι, *constituo, sto,* f. συστησω, p. συνεστακα, seu συνεστηκα, perf. part. act. συνεστακως, et per Crasin συνεστως, συνεστωσα, *consistens.* Th. ἱστημι, *statuo.*

συνολον, adv. *omnino, in universum,* Th. ὁλος.

συναμιλεω, ω, *conversor, unà colloquor,* f. ησω, p. συνωμιληκα. Th. ομιλος, *cætus, turba.*

συνομολογεομαι, ουμαι, et

συνομολογεω, ω, *assentior, consentio. comprobo:* eu συν, et λογος. Th. λεγω, *dico.*

συνοπτομαι, *conspicio:* ex συν, et οπτομαι, *video.* *N. B.* aor. 1. verbor. dep. sumitur interdum passivè.

συνουσια, ας, ἡ, *consuetudo, convivium.* Th. ειμι, *sum.*

συνοφρυς, νος, ὁ, ἡ, *juncta supercilia habens.* Th. οφρυς, νος, ἡ, *supercilium.*

συντασσω, vel -ττω, *una cum aliis ordino, colloco, constituo,* f. αξω, p. συντεταχα. Th. τασσω.

συντιθημι, *compono,* p. m. συντιθεμαι, *paciscor, consentio.* Th. τιθημι, *pono.*

συντομως, adv. *concisè, breviter.*

συντρεφω, *simul educo, alo,* f. θρεψω, p. pass. -τεθραμμαι. Th. τρεφω, *alo.*

συντρεχω, *concurro, convenio, consentio,* f. m. συνθρεξομαι, a. 2. συνεδραμον, p. m. συνδεδρομα. Th. τρεχω, *curro.*

συντριβω, *contero, comminuo, quasso,* f. ψω, p. συντετριφα. Th. τριβω, *tero.*

συριγξ, γγος, ἡ, *fistula.* Th. συρισσω, *sibilo.*

συσκευαζω, f. ασω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo:* ex συν, et σκευαζω. Th. σκευος, *vas.*

συσκιαζω, *obumbro, occulo,* f. ασω· Th. σκια, ας, ἡ, *umbra.*

συστρατιωτης, ου, ὁ, *commilito:* ex συν, et στρατιωτης, ου, ὁ, *miles.* Th. στρατος, *exercitus.*

Σφαλλω, *supplanto, everto, fallo, circumvenio,* f. αλω.

σφιγξ, γγος, ἡ, *sphinx; item qui ænigmaticè loquitur:* à σφιγγω, *stringo.*

σφοδρα, *valdè, vehementer;* adv. à σφοδρος, *vehemens.*

σφραγιζω, *obsigno, sigillo, consigno.* f. ισω, p. εσφραγικα.

Σφραγις, ιδος, ἡ, *sigillum, signum.*

Σχεδον, adv. *propè, propemodum, juxtà.*

σχεθω, *habeo,* pro εχω.

σχιζω, *findo, scindo,* f. ισω, p. εσχικα.

σχολαζω, *otior, vaco,* f. ασω, p. εσχολακα. Th. σχολη, *otium.*

σχολαστικος, η, ον, *qui otiari solet, otio deditus:* Angl. *An Idler, a Lounger, a silly fellow, one ignorant of the world, a Novice:* à σχολαζω, *otior,* quod à σχολη, *otium.*

Σχολη, ης, ἡ, *otium.*

σωος, idem quod σως, idem quod th. σοος, ου, *salvus.*

σωζω, *servo,* f. σω, p. σεσωκα. Th. σοος, *salvus.*

Σωμα, ατος, το, *corpus.*

σωματοφυλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis, custodia:* ex σωμα, *corpus,* et φυλασσω.

σωρευω, *coacervo,* f. ευσω, p. σεσωρευκα. Th. σωρος, *acervus.*

σαος, vel σως, *integer, salvus:* ex σαος, idem quod σοος et contractè σως.

σωτηριος, ου, ὁ, ἡ, *salutifer.* Th. σοος, *salvus.*

σωφρονεω, ω, *sum sobrius, sana mente sum præditus,* f. ησω, p. σεσω-

φρονημα· à σωφρων.

σωφροσυνη, ης, ἡ, *modestia:* ex σωφρων, ονος, ὁ, ἡ, *sanæ mentis, temperans, continens:* ex σοος, contractè, σως, *sanus,* et φρην, *mens.*

T.

Ταινια, ας, ἡ, *tænia, fascia, vitta, corona.* Th. τεινω, *tendo.*

τακῃ, pro τηκῃ 2. sing. præs. pass. verbi τακω, Dor. pro τηκω, *lique facio.*

ταλαιπωρος, ου, *miser, ærumnosus:* ex ταλαω, et πωρος, ου, ὁ. *luctus.*

Ταλαντον, ου, το, *statera, libra, lanx, talentum.*

ταλας, ανος, ὁ, *miser,* f. g. ταλαινα, neut. ταλαν. Th. ταλαω, *suffero.*

τανηλεγης εος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens:* ex τανaος, *longus,* et λεγω, *cubare facio.*

Ταντaλιδης, ου, Ion. εω, ὁ, *Tantalides, filius Tantali.*

Ταντaλος, ου, ὁ, *Tantalus,* nom. propr.

τανυν, *nunc.* adv.

τανυω, idem quod τεινω, *tendo.*

ταξιαρχος, ου, ὁ, *ordinum ductor, centurio.* Th. τασσω, *ordino.*

Ταξιλης, ου, ὁ, *Taxiles,* nom. propr.

ταξις, *ordo.* Th. τασσω, vel -ττω, *ordino.*

ταρασσω, vel -ττω, *turbo, commoveo,* f. ξω, p. τεταραχα.

ταραχη, ης, ἡ, *turbatio, turba:* à ταρασσω.

τας, Dor. pro της.

Ταυρος, ου, ὁ, *taurus.*

ταχα, adv. *brevi, cito, velociter, forsitan, utique.* Th. ταχυς, *celer.*

ταχεως, adv. *celeritèr:* ex ταχυς, εος, *celer.*

ταχιστα, *citissimè.* Th. ταχυς.

ταχυδρομος, ου, ὁ, ἡ, *qui velociter currit:* à ταχυς, *celer,* et τρεχω, *curro.*

Ταχυς, εια, υ, *celer, velox, præceps.*

Ταως, ὁ, *Pavo:* flectitur Atticè s. gen. ταω, &c. Vide ad p. 6. n. 3. Legitur, et ταων, ωνος, ὁ.

Τε, conjunctio copulativa, *et, que.*

τεας, Dor. pro σης· à σος, ση, σον, *tuus.*

τεγος, εος, το, *tectum, domus.* Th. στεγω, *tego.*

τεθνακα, *mortuus sum,* Dor. pro τεθνηκα, perf. act. verbi θνησκω, *morior.*

Τεθνaναι, Dor. τεθναμεν, et τεθναμεναι, præs. inf. à τεθνημι, pro θνησκω.

τεθνηκω, f. τεθνηξω, f. 1. m. τεθνηξομαι· nov. verb. fact. ex perf. τεθνηκα, verbi θνησκω, *morior.*

Τεινω, *tendo, extendo, porrigo,* f. τενω, p. τετακα.

Τειρω, *vexo, affligo, subjugo, tero, sicco,* f. τερω.

Τειχος, εος, το, *murus, mœnia.*

τεκνον, ου, το, *filius:* à τικτω, *pario.*

τελεθω, εις, ει, *sum, fio, orior,* Poët. Th. τελλω, *sum, fio.*

τελειω, Poët. pro τελεω, *perficio.* Th. τελος, εος, το, *finis.*

τελευταιος, αια, αιον, *ultimus, postremus:* à τελευτη, idem quod τελος, *finis.*

τελευταω, *finio, ad finem perduco, morior,* f. ησω, τετελευτηκα· à τελευτη, ης, ἡ, *finis, mors.* Th. τελος, *finis.*

Τεμνω, *seco, scindo,* f. τεμω, p. τετμηκα, a. 2. εταμον, p. m. τετομα.

τεραστιος, ου, ὁ και ἡ, *portentosus*, *monstrosus*: à τερας, *prodigium*.

τερην, ενος, ὁ, f. g. τερεινα, *tener*, *mollis*.

τερπνος, ε, *jucundus*, *venustus*: à τερπω, *delecto*.

τετλαιην, ης, η, præs. opt. act. à τετλημι, *tolero*. Th. ταλαω, *perfero*.

τετραγωνος, ε, ὁ και ἡ, *quadrangularis*, *quadratus*: ex τετρας, αδος, *numerus*, *quaternarius*, et γωνια, ας, ἡ, *angulus*.

τετραπους, ὁ, ἡ, και το τετραπουν, *quadrupes*, in gen. τετραποδος.

Τεττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*.

τετυχηκως, perf. part. act. verbi τυγχανω, f. τευξομαι, *nanciscor*.

Τευχω, *fabricor*, *struo*, *paro*, *assequor*, f. ξω, p. τετευχα.

Τεχνη, ης, ἡ, *ars*, *dolus*, *fallacia*.

τεχνιτης, ε, ὁ, *artifex*. Th. τεχνη, *ars*.

τεως, *tamdiu*.

Τηκω, *liquefacio*, *macero*, *mollio*, f. ξω, p. τετηχα.

τηλικετος, τηλικαυτη, τηλικετο, *tantus*, *a*, *um*, et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλικος, *tantus*, (quod ab ἡλικος, *quantus*,) et οὗτος, αὑτη, τουτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

τηνος, vel τηνος, -η, -ο, *hic*, Dor. pro εκεινος.

Τηρης, ε, ὁ, *Teres*, nom. propr.

Τιγρανης, ε, ὁ, *Tigranes*, nom. propr.

Τιθημι, *pono*, *colloco*, *suppono*, *facio ita esse*: (ab inusit. θεω, *pono*:) imperf. ετιθην, ης, η, et ετιθεον, ευ, tanquam à τιθεω, f. θησω, p. τεθεικα.

Τιθωνος, ε, Ion. οιο, ὁ, *filius Laomedontis*, *ab Aurora adamatus*.

Τικτω, *pario*, *gigno*, *creo*, f. m. τεξομαι, a. 2. ετεκον, a. 1. ind. pass. ετεχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεις, inf. τεχθηναι, f. 1. pass. ind. τεχθησομαι, perf. m. τετοκα, perf. part. m. τετοκως, οτος, ὁ, et f. g. τετοκυια, υιας, ἡ, q. à τεκω.

Τιλλω. f. λω, p. τετιλκα, *vello*, *vellico*, *vexo*.

τιμαω, ω, *honoro*, *æstimo*. f. ησω, p. τετιμηκα. Th. τιω, *honoro*.

τιμη, ης, ἡ, *honor*, *laus*, *pretium*, *pœna*: à τιω, *honoro*, f. τισω, p. τετικα.

τιμιος, *pretiosus*, *carus*, *honorabilis*, Th. τιω, *honoro*.

τιμωρεω, ω, *punio*, *ulciscor*, *auxilior*, *defendo*, f. ησω, p. τετιμωρηκα in voc. med. *ulciscor pro me*: à τιω, *honoro*, *solvo*.

τιμωρια, ας, ἡ, *pœna*, *supplicium*, *ultio*, *auxilium*: à τιμωρος, *ultor*.

Τιναστω, *quatio*, *concutio*, *vibro*, f. ξω, p. χα.

Τις, τινος, ὁ, ἡ, et in n. g. τι, *quis?* *quid?* Sed τις, τινος, indefinitum, *aliquis*, *quidam*.

Τιταν, ανος, ὁ, *Titan*.

Τιτραω, τιτρημι, et τιτραινω, f. τρησω, (a τραω,) *perfero*, *terebro*: Angl. *to pierce*, *to bore*, perf. pass. τετρημαι.

Τιτρωσκω, f. τρωσω, *vulnero*, *lædo*.

τλημων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens*, *ærumnosus*, *audax*, *fortis*: à τλαω, per Syncop. pro ταλαω, *perfero*.

Τοι, *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus, adnectitur.

τοι, *tibi*, Dor. pro σοι: à συ, *tu*.

τοιγαρευν, *igitur*: ex τοι, γαρ, *enim*,

et ουν *ergo*.
τοινυν *igitur*: ex τοι, et νυν, *nunc*.
τοιοσδε, τοιαδε, τοιονδε. *talis*, *e*: ex τοιος, et δε syllabica adject.
τοιουτος, τοιαυτη, τοιουτο, *talis*, *e* ex τοιος, quod vide et ουτος, *hic*.
Τοιχος. ου. ὁ, *paries*, *murus*.
τοκα, Do.. pro τοτε, *tunc*: ab οκα, pro οτε.
τοκευς, εως, ὁ, *parens*, gen. Ion εος, acc. pl. τοκηας. Th. τικτω, *pario*.
τολμαω, -ω *audeo*, *ustineo*, f. ησω p. τετολμηκα. Th. τολμα, *audacia*.
τολμηρος, α, ον, *audax*. Th. τολμα, *audacia*.
τοξευμα, ατος, το, *sagitta*. Th. τοξον.
τοξευω, *jaculor*: à
Τοξον, ου, το, *arcus*, vel *ars ipsa sagittandi*.
τοξοτης, ου, ὁ, *sagittarius*. Th. τοξον, *arcus*.
τοπαραπαν, *omnino*, *prorsus*.
Τοπος, ου. ὁ, *locus*.
τοσαυτακις, *toties*: à τοσουτος, *tantus*.
τοσος, *tantus*; ὁσον τοσον, *tantum quantum*. Th. ὁσος, *quantus*.
τοσουτος, τοσαυτη τοσουτο, *tantus*, *a*, *um*; in pl. τοσουτοι, *tot*: ex τοσος, *tantus*, et ουτος, *hic*.
τοτε, *tunc*, ποτε, *aliquando*: ab οτε.
τουναντιον, pro το εναντιον, *contra*, *è contrario*. Th. αντι, *pro*, *contra*.
τουτι, Att. pro τουτο.
τραγικωδης, ὁ και ἡ, *aptus ad tragœdium componendum*: ex τραγικος *tragicus*, et ωδη, *contilena*. Th. τραγος *hircus*.
Τραπεζα, ης, ἡ, *mensa*.
τραπεζιτης, ου, ὁ, *nummularius*, *mensularius*: à τραπεζα, *mensa*.
τραυμα, ατος, το, *vulnus*: q à τραυω, pro quo usitatum est τιτρωσκω, *vulnero*, f. τρωσω, perf. pass. τιτρωμαι
τραυματιας, ου, ὁ, *vulneratus*, *saucius*: à præced.
Τραχηλος, ου, ὁ, *collum*, *cervix*.
Τραχυς, εος, *asper*, *scaber*, *agrestis*.
Τρεις, οἱ, αἱ, et τα, τρια, *tres*, *tria*, gen. τριων, dat. pl. τρισι.
Τρεπω, *verto*, *converto*, *muto*, *considero*, f. ψω, p. τετροφα, a. 2. ετραπον, perf. pass. τετραμμαι, perf. m. τετροπα.
Τρεφω, *alo*, *nutrio*, f. θρεψω, perf. τετροφα, perf. pass. τεθραμμαι, ψαι, πται.
Τρεχω, *curro*, f. θρεξω, f. 2. m. δραμουμαι, perf δεδραμηκα, a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα, q à δρεμω, seu δραμω. Vide Gram.
τρηχυς, *asper*, Ion. pro τραχυς.
Τριβω, *tero*, *tundo*, *quotidianis laboribus exerceo*, f. ψω, p. τετριφα, perf. pass. τετριμμαι, p. m. τετριβα.
Τρικαρηνια, ας, ἡ, *Tricarenia*, nom. urbis.
τρικαρηνος, *triceps*, q. à τρια καρηνα, *tria capita* habens: ex τρεις, et καρηνον.
τρικεφαλος, ου, ὁ και ἡ, *tria habens capita*: ex τρις, *ter*, et κεφαλη, *caput*.
τριοδος, ου, ἡ, *trivium*: et τρεις, *tres*, et ὁδος, *via*.
τριποθατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro
τριποθητος, ου, ὁ, ἡ, *ter optatus*: ex τρις, *ter*, et ποθητος· à ποθος, *desiderium*.
τριτος, η, ον, *tertius*. Th. τρεις, *tres*.
Τριτων, *Triton*, Deus marinus.

Τροια, ας, ἡ, *Troja.* Th. Τρως, Τρωος, ὁ, *Trojanus.*

τροπος, ου, ὁ, *modus, mores, ratio.* Th. τρεπω, *verto,* p. m. τετροπα.

τροπωτηρ, ηρος, ὁ, *funis, seu lorum quo remus ad scalmum alligatur.* Th. τρεπω, *verto.*

τροφη, ης, ἡ, *alimentum.* Th. τρεφω, *alo.*

τροχος, ου, ὁ, *rota.*

τροχος, ου, ὁ, *cursus, cursor.* Th. τρεχω, *curro.*

τρυζω, idem quod τριζω, *strido, murmuro.*

τρυφερος, α, ον, *delicatus, mollis:* à τρυφη, ης, η, *luxus, deliciæ:* à τετρυφα, perf. verbi θρυπτω, *frango.*

Τρωας, αδος, ἡ, *regia Troica.*

Τρωγω, *rodo, edo, comedo,* f. ξομαι, p. τετρωχα, a. 2. ετραγον.

Τρωικος, η, ον, *Trojanus.* Th. Τρως.

Τρως, Τρωος, *Trojanus.*

τυ, Dor. pro συ, *tu.*

Τυγχανω, εις, ει, *sum, forte sum, compos fio, assequor,* f. τευξομαι. (qu. à τευχω, *paro:)* a. 2. ετυχον, a. 2. part. act. τυχων, ουσα, ον, *vulgaris, e:* perf. ind. act. τετευχα, ας, ε, et τετυχηκα, qu. à τυχεω.

Τυμβος, ου, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus.*

Τυνδαρεος, ου, Ion. εω, *Tyndareus,* nom. propr.

Τυπτω, *verbero, pulso, tundo,* f. ψω, p. τετυφα.

τυραννις, ιδος, ἡ, *tyrannis, imperium.* à τυραννος.

Τυραννος, ου, ὁ, ἡ, *tyrannus, rex, princeps.*

Τυριος, α, ον, *Tyrius:* Angl. *of* or *belonging to Tyre.*

Τυρος, ου, ἡ, nomen urbis.

Τυρταιος, ου, ὁ, *Cyrtæus,* poëta.

Τυρω, οος, ους, ἡ, *Tyro,* nom. mulieris.

τυτθος, η, ον, vel ὁ και ἡ, τυτθος, *parvus.*

Τυφλος, η, ον, *cæcus.*

τυχη, ης, ἡ, *fortuna.*

τω, Dor. pro τυ.

Υ.

Ὑακινθος, ου, ὁ, ἡ, *hyacinthus, puer, flos.*

ὑβριζω, *contumelia afficio, injurius sum, insolesco,* f. ισω, et Att. ιω, p. ὑβρικα. Th. ὑβρις, *contumelia.*

Ὑβρις, εως, *injuria, contumelia, superbia.*

ὑβριστης, ου, *contumeliosus, injuriosus:* ab ὑβρις, *contumelia.*

ὑγιαινω, *sanus sum,* f. ανω. Th. ὑγιης, *sanus.*

Ὑγιεια, ας, ἡ, *sanitas, valetudo:* ab ὑγιης, *sanus.* Vide pulchrum. poëma Angl. *The art of preserving health:* by *Dr. Armstrong,* ad init.

ὑγιεινος, ου, *sanus, saluber.* Th. ὑγιης, *sanus.*

Ὑγιης, εος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumnis, integer.*

Ὑγρος, α, ον, *humidus.*

ὑδρος, ου, ὁ, *hydrus, serpens aquaticus:* ab ὑδωρ, *aqua.*

Ὑδωρ, ατος, το, *aqua.*

υἱα, pro υἱεα, acc. s. ab υἱευς, *filius.*

υἱευς, εος, ὁ, *filius.* Th. υἱος, idem.

Υἱος, ου, ὁ, *filius.*

Ὑλη, ης, ἡ, *sylva, materia, lignum.*

ὑμεναιος, ου, ὁ, *hymenæus, nuptiarum præses genius et nuptiale carmen.* Th. Ὑμην, *Hymen.*

ὑμετερος, α, ον, *vester*, rarum: ab ὑμεις, *vos*. Th. συ, *tu*.

Ὑμην, ενος, ὁ, *Hymen, carmen nuptiale*.

ὑμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen in honorem Dei scriptum*.

ὑπαρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto; τα ὑπαρχοντα, quæ quis habet*. f. ὑπαρξω, p. ὑπηρχα, a 1. ind. act. ὑπηρξα. Th. αρχη, ης, η, *initium*.

ὑπασπιστης, ου, ὁ, *clypeatus satelles*: ex ὑπο, et ασπιστης, *clypeatus*, quod ab ασπις, *clypeus*.

ὑπεισερχομαι, *subrepo*: ex ὑπο, εις, et ερχομαι, *venio*.

Ὑπερ, cum gen. *super*: Angl. *over, above*; cum acc. *ultra, præter, trans, beyond*; cum dat. rarò *super*. In compositione, *super, supra, trans, præter*, et *incrementum* significat.

ὑπερα ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxanter*: ab ὑπερ, et εω, *sino*.

ὑπερανω, et ὑπερανωθεν, adv. cum genit. *longè, supra*: ex ὑπερ, et ανω, *sursum*.

ὑπεραποθνησκω, *morior pro aliquo*. Th. θνησκω, *morior*.

ὑπερϐαλλω, *excello, supero*, f. αλω, p. ηκα. Th. βαλλω, *jacio*.

ὑπερειδω, obsol. Sed in usu est aor. 2. ὑπερειδον, *despexi*. Th. ειδω, *video*.

ὑπερεκτινω, *solvo pro*: ab ὑπερ, εκ, et τινω, seu τιω, *solvo*.

ὑπερηφανια, ας, ἡ, *superbia*: ab φαινομαι.

ὑπερηφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus, qui suprà alios vult videri*: ex ὑπερ, *super*, et φαινω, *appareo, ostendo*.

ὑπερκαχλαζω, *effervescere facio*: à καχλαζω, *strepito*, quod vide.

ὑπερογκος, ου, ὁ, ἡ, *supra modum tumidus*: ex ὑπερ, *super*, id est, *nimis*, et ογκος, *tumor*.

ὑπεροπτικος, ου, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus*. Th. οπτομαι, *video*.

ὑπερφερω, *excello, supero*. Th. φερω.

ὑπηρεσια, ας, ἡ, *ministerium*.

ὑπηρετεω, ω, *servio, ministro*, cum dat. f. ησω, p. ὑπηρετηκα· ab

ὑπηρετης, ου, ὁ, *remex*; item quilibet *minister, famulus*: ab ὑπο, et ερετης, ου, ὁ, *remex*. Th. ερεσσω, vel -ττω, *remigo*.

ὑπισχνεομαι, ουμαι, *polliceor, promitto*, f. ὑποσχησομαι, perf. pass. ὑπεσχημαι· ex ὑπο, et ισχω, pro εχω, *teneo*.

Ὑπνος, ου, ὁ, *somnus*.

Ὑπο, cum gen. junctum, *à, ab, ex*: Angl. *by*. Cum dat. et acc. *sub. subter, under*. In compositione etiam *submissionem*, et *diminutionem* significat.

ὑποϐολιμαιος, α, ον, *suppofititius*; &c. ab ὑποϐολη, *subjectio*. Th. βαλλω, *jacio*.

ὑποδεικνυμι, *monstro, indico*, f. ὑποδειξω, perf. χα, perf. pass. ὑποδεδειγμαι, ξαι, κται. Th. δεικνυμι, seu δεικνυω, *ostendo*.

ὑποδεχομαι, *excipio*, f. ὑποδεξομαι, perf. pass. ὑποδεδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξαμην, ω, ατο. Th. δεχομαι, *capio*.

ὑποδοχη, ης, ἡ, *convivium, receptio*: ab ὑποδεχομαι, *excipio convivio*. Th. δεχομαι, *capio*.

ὑποζυγιος, ου, ὁ, ἡ, *subjugis*; et ὑποζυγιον, το, *jumentum*: Angl. *a beast of burden*: ex ὑπο, et ζυγος, ου, ὁ, *jugum*.

ὑποκριτης, ου, ὁ, propriè *histrio, personam aliquam in fabula sustinens*: Angl. *a player*: *hypocrita, simulator*: Angl. *an hypocrite*.

ὑπολαμβανω, *suscipio, excipio*: item *puto, reor*. f. ὑποληψομαι, perf. ὑπειληφα, a. 2. ὑπελαβον, ες, ε, *suscepi*: a. 2. part. ὑπολαβων, οντος, *excipiens sermonem*, seu *respondens*. Th. λαμβανω, *capio*.

ὑπομενω, *sustineo, tolero, persevero*, f. ὑπομενω, p. ὑπομεμενηκα. Th. μενω, *maneo*.

ὑπομιμνησκω, *in memoriam revoco*, f. ὑπομνησω, perf. ind. act. ὑπομεμνηκα· ὑπομναομαι, in v. med. *recordor*, perf. pass. ὑπομεμνημαι, σαι, ται, 1. ind. pass. ὑπεμνησθην· ex ὑπο, et μιμνησκω, idem quod th. μναομαι, *recordor*, f. μνησομαι.

ὑποπνιγω, *suffoco*, f. ξω, p. ὑποπεπνιχα. Th. πνιγω, id.

ὑποπορφυρος, ȣ. ὁ, ἡ, *aliquatenus purpureum colorem referens*: ex ὑπο, et πορφυρα, *purpura*.

ὑποπτησσω, *præ timore me submitto, revereor*. Th. πτησσω, quod vide.

ὑποστρεφω, *converto, revertor*, f. ψω, p. ὑπεστρεφα. Th. στρεφω, *verto*.

ὑποταρασσω, *leviter turbo*: Angl. *to disturb somewhat*. Th. ταρασσω, *turbo*: Vide ad p. 4. n. 26.

ὑποτιθημι, *suppono, suppedito*, f. ὑποθησω, a. ὑποτεθεικα. Th. τιθημι, *pono*.

ὑποτυγχανω, *respondeo, apposite respondeo*, f. τευξομαι, aor. 2. act. ὑπετυχον, p. ὑποτυχων, ȣσα, ον, *qui scitè respondet*. Th. τυγχανω, *sum*, &c.

ὑποφερω, *suffero*, f. ὑποισω, a. 1. ὑπηνεγκα, in med. *fero meipsum sub*. i. e. *moveo sub*. Th. φερω, *fero*, f. οισω.

ὑπωρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis*: ab ορος, εος, το, *mons*.

Ὑρκανιος, ȣ, ὁ, *Hyrcanius*.

ὑστεριζω, f. ισω, idem cum ὑστερεω, *sum posterior*: item *tardo, cunctor*: ab

Ὑστερος, ȣ, *posterior, sequens, inferior*.

ὑστερον, adv. *posteà, postremò, tandem, post*: ab ὑστερος, *posterior*.

ὑφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare*: ex ὑπο, et ἁλς, *mare*.

ὑφαπλοω, *substerno stragulas vestes. quasi explico sub aliquo*: Angl. *to spread under*: ex ὑπο, et απλοω, *explico*; quod ab ἁπλοος, *simplex*.

ὑψηλος, η, ον, *altus, a, um, sublimis, e*. Th. ὑψος, εος, το, *altitudo*.

Ὑψος, εος, το, *altitudo, cacumen*.

Φ.

Φαγω, *edo, comedo*, f. 2. m. φαγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγουμαι, η, ειται, a. 2. εφαγον.

Φαινω, *ostendo*, f. φανω, p. πεφαγκα, præs. m. φαινομαι, *appareo, videor, luceo*: f. m. φανȣμαι, perf. pass. πεφαμμαι, et Att. πεφασμαι.

Φαλαγξ, αγγος, ἡ, *phalanx, genus aciei apud Macedones, acies quævis*.

Φανερος, α, ον, *apparens, manifestus*. Th. φαινω, *appareo*.

φαντασια, ας, ἡ, *visum, visio, imaginatio, phantasio, ostentatio*. Th. φαινω, *ostendo*.

φαρετρα, ας, vel -τρη, τρης, Ion. ἡ, *pharetra*.

φαρετριον, ȣ, το, diminut. *parva pharetra*.

φαρμακευς, εος, ὁ, *veneficus, magus*.

Th. φαρμακον.

Φαρμακον, ȣ, το, *medicamentum, venenum.*

Φαρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, *guttur.*

Φαυλος, η, ον, *pravus, vilis, malus.*

Φειδεο, *parcas*, præs. imperat. Ion. pro φειδȣ à

Φειδομαι, *parco, ignosco, parcè utor, abstineo*, cum genit. f. m. φεισομαι.

Φεραι, ων, αἱ, *Pheræ*, oppidum Thessaliæ.

Φεριςος, φερτιςος, et φερτατος, *optimus*, superl. à φερω, compar. φερτερος, *validior.*

Φερω, *fero, porto*, &c. f. οισω, (tanquam ab οιω.) a. 1. ηνεγκα, q. ab ενεγκω. Vide Gram.

Φευγω, *fugio, evado, declino, reusum*, t. ξω, f. 1. m. φευξομαι, a. 2. ind. act. εφυγον, perf. m. πεφυγα.

Φευκτος, η, ον, *fugiendus, vitandus, evitabilis*: à φευγω, *fugio.*

Φημι, *dico*, a. 2. εφην. Th. φαω, idem.

Φθανω, *prævenio, anteverto*, f. φθασω. p. εφθακα.

Φθεγγομαι, *sonum edo*; item *loquor, clamo*, f. φθεγξομαι, perf. εφθεγμαι, p. m. εφθογγα.

Φθινοπωρον, *autumnus*: ex φθινω, *deficio, contabesco*, et οπωρα, ας, ἡ, *autumnus.*

Φθιτος, ȣ, ὁ και ἡ, *mortalis.* Th. φθινω, *corrumpo.*

Φθονος, ȣ, ὁ, *invidia, reprehensio.*

Φιλαδελφια, ας, ἡ, *fraterna charitas*: ex φιλος, *amicus*, et αδελφος, ȣ, ὁ, *frater.*

Φιλαλεξανδρος, ȣ, ὁ, *amans Alexandri.*

Φιλαμα, ατος, το, Dor. pro φιλημα, το, *osculum.*

Φιλαργυρια, ας, ἡ, *avaritia, amor pecuniæ*; et

Φιλαργυρος, ȣ, ὁ και ἡ, *avarus*: ex φιλος, *amicus*, et αργυρος, *argentum.*

Φιλασαι, Dor. pro φιλησαι, aor. 1. inf. act. verbi φιλεω, *osculor, amo.*

Φιλεω, ω, *amo, diligo, osculor*: φιλȣσι, *solent, expetunt*, f. φιλησω, perf. πεφιληκα. Th. φιλος, *amicus.*

Φιλημα, ατος, το, *osculum*: à φιλεω. Th. φιλος, *amicus.*

Φιλια, ας. ἡ, *amicitia.* Th. φιλος, *amicus.*

Φιλιος, *amicus.* Th. φιλος, idem.

Φιλιππιδης, ȣ, ὁ, *Philippides*, nom. propr.

Φιλιππος, ȣ, ὁ, *Philippus*, nom. viri.

Φιλοβασιλευς, εως, *regis amans.*

Φιλοθηρος, ȣ, ὁ, ἡ, *venationis amator.* Th. θηρ, *fera.*

Φιλοκινδυνως, adv. *more eorum qui periclitari amant*: Angl. *like a person fond of danger*: ex φιλος, *amicus*, et κινδυνος, *periculum.*

Φιλοκυνηγος, ȣ, ὁ και ἡ, *venationis amans*: ex φιλος, *amicus*, et κυνηγος, *venator*: quod ex κυων, *canis*, et αγω, *duco.*

Φιλος, ȣ, ὁ, *amicus*, φιλη, ης, ἡ, *amica.*

Φιλοσοφος, ȣ, ὁ, *philosophus, studio sapientiæ deditus*: qu. φιλος σοφιας. Th. σοφος, ȣ, *sapiens.*

Φιλοτιμεομαι, ȣμαι, f. ησομαι, *ambio honorem, contendo*: et

Φιλοτιμια, ας, ἡ, *ambitio, æmulatio, contentio*: à

Φιλοτιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus, liberalis*: ex φιλος, et τιμη, ης, ἡ, *honos.* Th. τιω, *honoro.*

Φιλοτιμως, adv. *ambitiosè, studio honoris, solicitè.*

Φιλοψυχεω, *nimium amo animulam*

meam: ex φιλος, et ψυχη, *anima, vita.*

Φιλυμνος, ȣ, ὁ, ἡ, *amans hymnos*: ex φιλος, *amicus*, et ὑμνος, *hymnus.*

Φλια, ας, ἡ, *portæ pagmentum, antæ, vestibulum, limen.*

Φλογοεις, εντος, *flammeus.* Th. φλεγω, *uro.*

Φλυαρια, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: à φλυω, vel φλεω, *nugor.*

Φοϐευμαι, Dor. pro φοϐουμαι.

Φοϐεω, ω, *terreo*, f. ησω, p. πεφοϐηκα, præs. m. φοϐεομαι, ȣμαι, *timeo, metuo.* Th. φεϐομαι, *timeo*: p. m. πεφοϐα.

Φοϐος, ȣ, ὁ, *timor, metus, fuga.*

Φοιϐος, ȣ, ὁ, *Phœbus, Apollo.*

Φοινιξ, ικος, ὁ, *Phœnix*, nom. viri.

Φοινιος, ȣ, *cruentus*: à φονος, *cædes.*

Φονευω, *occido*, f. ευσω, p. πεφονευκα· à φονος, *cædes.* Th. φενω, *occido.*

Φονος, ȣ, ὁ, *cædes, homicidium, clades*: à p. m. πεφονα, verbi φενομαι, vel φενω, *occido.*

Φορεω, ω, *fero, gesto*, f. εσω, et ησω, p. πεφορηκα· à φερω, *fero.*

Φορητος, η, ον, *ferendus, tolerandus*: à φορεω, *fero.* Th. φερω.

Φορτιον, ȣ, το, *onus*: à φορτος.

Φορτος, ȣ, ὁ, *onus, res molesta et odiosa.*

Φραζω, *dico, memoro*, f. ασω, p. πεφρακα.

Φρεαρ, ατος, το, *puteus.*

Φρην, φρενος, ἡ, *mens, sapientia.*

Φρονεω, *intelligo, cogito, sapio*, f. ησω, p. πεφρονηκα. Th. φρην, ενος, ἡ, *mens.*

Φρονημα, ατος, το, *cogitatio, animus, prudentia.* Th. φρην.

Φρονιμος, ȣ, ὁ και ἡ, *prudens, sapiens.*

Φρυξ, Φρυγος, ὁ, *Phryx, Phrygiæ incola.*

Φυγη, ης, ἡ, *fuga.* Th. φευγω, *fugio.*

Φυη, ης, ἡ, *natura, indoles.* Th. φυω, *nascor.*

Φυλακη, ης, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigiliæ.* Th. φυλασσω, *custodio.*

Φυλακιος, ȣ, ὁ, *Phylacensis.* Vide ad p. 36. n. 7.

Φυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos, servator.* Th. φυλασσω, *custodio.*

Φυλασσω, vel ττω, *custodio, tueor, observo*, f. φυλαξω, p. πεφυλαχα, præs. med. φυλασσαμαι, *caveo.*

Φυλλας, αδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φυλλον, *folium.*

Φυλλον, ȣ, το, *folium, frons, -dis.*

Φυλον, ȣ, το, idem quod φυλη, ἡ, *tribus.*

Φυσις, εως, ἡ, *natura, ingenium.* Th. φυω, *nascor.*

Φυω, *gigno, parior, nasco*, f. φυσω, p. πεφυκα.

Φωνεω, *voco, clamo, nomino, invito*, f. ησω, p. πεφωνηκα. Th. φωνη, ἡ, *vox.*

Φωνη, ης, ἡ, *vox, sonus, lingua, rumor.*

Φωνητικος, η, ον, *vocalis*: à φωνη, *vox.*

Φως, φωτος, το, *lux, focus*, contract. ex φαος, εος, το, idem. Th. φαω, *luceo*: sed φως, φωτος, ὁ, *vir.*

X.

Χαινω, *hisco, dehisco*, f. ανω, perf. κεχανα.

Χαιρω, *lætor, gaudeo, delector, valeo*, f. χαρω, p. κεχαρκα, et χαιρεω, f. ησω, p. ηκα.

Χαιτη, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries, seta.*

Χαλεπος, ȣ, *perniciosus, gravis, difficilis.* Th. χαλεπτω, *lædo.*

Χαλινος, ȣ, ὁ, *frænum.*

χαλκεος, εε, εα, η, εον, εν, æreus, a, um. Th. χαλκος, ου.

Χαλκος, υ, ὁ, æs, arma ærea.

χαλκουργος, υ, ὁ, faber ærarius: Angl. a brazier: ex χαλκος, æs, et εργον, opus

χανδον, adv. ore hiante: à χαινω, hisco.

χαριεις, εντος, fem. εσσα, n. εν, gratiosus, elegans, acc. pl. χαριεντας. Th. χαρις, ιτος, ἡ, gratia.

χαριζομαι, dono, gratificor, condono. præs. part. χαριζομενος, f. χαρισομαι, perf. pass. κεχαρισμαι. Th. χαρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρις, ιτος, ἡ, gratia.

χαριτες, tres sorores Gratiæ dictæ. Th. χαρις.

Χαρτης, υ, ὁ, charta. Angl. chart, a card.

Χαρων, οντος, ὁ, Charon, orci portitor.

χασμα, ατος, το, hiatus. Th. χαινω, hisco.

χαυνοω, laxum et fungosum reddo, vanum efficio: à

Χαυνος, υ, laxus, fungosus. Th. χαινω, hisco.

χειλος, εος, το, labrum, labium.

χειμα, ατος, το, hyems, tempestas.

χειμαζω, f. ασω, hyemo, hyberno, item tempestate vexo, vexo velut procella. Th. χειμα.

χειμων, ωνος, ὁ, hyems, tempestas, id. quod χειμα.

Χειρ, χειρος, ἡ, manus, d. pl. χερσι.

χειρον, το, pejus, in pl. χειρονα, et χειρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. à κακος, malus.

χειροτονεω, per suffragia fero, q. protensa manu eligo, ut in suffragiis solebant. f. ησω, p. κεχειροτονηκα ex χειρ, ἡ, manus, et τεινω, tendo.

Χελιδων, ονος, ἡ, hirundo.

χειριδιον, υ, το, dimin. à χειρ, ἡ, manus.

Χεω, fundo, f. χευσω, χευσω, et χευσω, a. 1. εχευσα, et εχεα, perf. κεχυκα, perf. pass. κεχυμαι.

χηρα, ας, ἡ, vidua.

Χηρος, χηρα, χηρον, viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re.

Χθες, adv. heri.

Χθων, χθονος, ἡ, terra.

Χιλιοι, αι, α, mille.

χιονεος, ε, ὁ, ἡ, niveus. Th. χιων, ονος, ἡ, nix.

Χιτων, ωνος, ἡ, tunica.

χλωρος, α, ον, viridis, herbidus, et qui res virides facit, mollis. Th. χλοη, viride gramen.

χολαω, indignor, irascor, cum dat. f. ασω, p. κεχολακα. Th. χολη.

Χολη, ης, ἡ, bilis, fel, ira, nausea.

Χορδη, ης, ἡ, chorda, fides.

χορεια, ας, ἡ, chorea. Th. χορος, chorus.

χορευτης, ου, ὁ, saltator. Th. χορος, chorus.

χορευω, salio, saltando celebro. Th. χορος, chorus.

Χορος, υ, ὁ, chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium.

Χορτος, υ, ὁ, fœnum, gramen, herba.

Χραομαι, ωμαι, utor, cum dat. εχραομην, ωμην, ου, ω, ατο, ωτο, et in 3. pl. εχραοντο, ωντο, f. χρησομαι, perf. pass. κεχρημαι, usus sum. Th. χραω, do utendum.

Χρεια, ας, ἡ, usus, utilitas.

Χρεμετιζω, hinnio, f. ισω, p. ικα.

χρη, oportet, impersonale, imperf. εχρην, et χρην, f. χρησει, oportebit; præs. inf. χρηναι, pro quo subinde χρην. Th. χρεια, ας, ἡ, indigentia.

Χρημα, ατος, το, res, in pl. τα χρηματα, pecuniæ, opes, à χραομαι, utor.

χρησθαι, pro χραεσθαι, præs. inf. verbi χραομαι, utor.

χρηστιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis: à *χραομαι, utor.*
χρηστμοσυνη, ἡ, inopia: à *χρηζω, indigeo.*
χρηστος, η, ον, utilis, bonus, benignus. Th. *χραω, commodo.*
Χροα, ας, ἡ, color.
χροια, ας, ἡ, inserto *ι*, pro *χροα, ας, ἡ, color.*
Χρονος, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas.
χρυσαντας, ου, ἡ, Chrysantas, nom. propr.
χρυσειος. idem quod *χρυσεος, ους. aureus.*
χρυσεος, ους, ὁ, aureus, in f. g. *χρυσεη, η,* et in n. g. *εον, ουν.* Th. *χρυσος, aurum.*
χρυσοκερως, ω, more Att. Vide ad p. 66. n. 8. vel *ωτος, aurea,* vel *deaurata habens cornua:* ex *χρυσος,* et *κερας, cornu.*
χρυσιον, ου, το, aurum, Dim. à
Χρυσος, ου, ὁ, aurum.
χρως, ωτος, ὁ, corpus, cutis: idem quod *χρους, χροος, χροϊ.* Th. *χροα, color.*
χυτρα, ας, ἡ, olla. Th. *χυτρος,* idem.
χ' ὡ, pro *και ὁ.*
χωρα, ας, ἡ, regio, locus, sedes. Th *χωρος, locus.*
χωριον, ου, το, locus, locus munitus; item *ager, prædium, villa.* Th. *χωρος, locus, ager.*
Χωρις, seorsum, separatim, absque, sine.

Ψ.

Ψαυω, tango, contrecto, pervenio ad, f. *σω,* p. *εψαυκα,* 1. a. pass. *εψαυσθην.* Th. *ψαω, tango leniter,* &c.
ψεγω, reprehendo, vitupero, ψεξω, p. *εψεχα,* perf. pass. *εψεγμαι.*

ψεκαζω, guttas demitto, stillo, rigo, f. *σω·* à *ψεκας, αδος, ἡ, gutta;* quod à *ψεω, comminuo.*
ψευδης, εος, ὁ, ἡ, mendax, falsus. Th. *ψευδω.*
ψευδοδοξια, ας, ἡ, falsa opinio, falsa gloria: ex *ψευδης,* et *δοξα.*
ψευδοπαιδεια, ας, ἡ, falsa disciplina.
ψευδος, εος, το, mendacium. Th. *ψευδω, fallo.*
Ψευδω, decipio, fallo, f. *ψευσω,* p *εψευκα,* præs. m. *ψευδομαι, mentior.*
ψηχω, rado, frico. Th. *ψαω,* idem.
Ψιλος, ου, tenuis, nudus, glaber.
Ψοφος, ου, ὁ, strepitus, sonus.
ψυχαγωγεω, -ω, f. *ησω, animam duco,* seu *educo, animum allicio,* seu *oblecto;* et
ψυχαγωγος, ου, animarum deductor: ex *ψυχη, anima,* et *αγωγος, dux.* Th. *αγω, duco.*
Ψυχη, ης, ἡ, anima, vita, spiritus, ψυχεων, in gen. pl. Ion. pro *ψυχων.*
ψυχος, εος, ους, το, frigus: à *ψυχω, refrigero.*
Ψυχω, refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro, f. *ξω,* p. *εψυχα.*

Ω.

Ω, adv. *vocantis.* et *exclamantis.*
ὡδε, adv. *sic, hoc, modo:* et pro *τωδε, hic,* et *huc:* ab *ὁδε, ἡδε, τοδε, hic, hæc. hoc.*
ωδη, ης, ἡ, ode, cantus, carmen: à perf. m. *ηοιδα,* verbi *αειδω, cano.*
ωδιν, sive *ωδις, ινος, ἡ, dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. *οδυνη, ης, ἡ, dolor.*
Ωμος, ου, ὁ, humerus: Sed
Ωμος, ου, crudus, immitis, sævus.
ωνεκα, Dor. adv. pro *οὑνεκα.*
Ωνεομαι, ουμαι, emo, mereor, (q. ab

χαλκειος, ης, εη, η, εον, ουν, *æreus, a, um.* Th. χαλκος, *æs.*
Χαλκος, ου, ὁ, *æs, arma ærea.*
χαλκουργος, ου, ὁ, *faber ærarius:* Angl. *a brazier:* ex χαλκος, *æs,* et εργον, *opus*
χανδον, adv. *ore hiante:* à χαινω, *hisco.*
χαριεις, εντος, fem. εσσα, n. εν, *gratiosus, elegans,* acc. pl. χαριεντας. Th. χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
χαριζομαι, *dono, gratificor, condono,* præs. part. χαριζομενος, f. χαρισομαι, perf. pass. κεχαρισμαι. Th. χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χαρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
χαριτες, tres sorores *Gratiæ* dictæ. Th. χαρις.
Χαρτης, ου, ὁ, *charta.* Angl. *chart, a card.*
Χαρων, οντος, ὁ, *Charon, orci portitor.*
χασμα, ατος, το, *hiatus.* Th. χαινω, *hisco.*
χαυνοω, *laxum et fungosum reddo, vanum efficio:* à
Χαυνος, ου, *laxus, fungosus.* Th. χαινω, *hisco.*
χειλος, εος, το, *labrum, labium.*
χειμα, ατος, το, *hyems, tempestas.*
χειμαζω, f. ασω, *hyemo, hyberno,* item *tempestate vexo, vexo velut porcella.* Th. χειμα.
χειμων, ωνος, ὁ, *hyems, tempestas,* id. quod χειμα.
Χειρ, χειρος, ἡ, *manus,* d. pl. χερσι.
χειρον, το, *pejus,* in pl. χειρονα, et χειρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor,* compar. à κακος, *malus.*
χειροτονεω, *per suffragia fero,* q. *protensa manu eligo,* ut in suffragiis solebant. f. ησω, p. κεχειροτονηκα· ex χειρ, ἡ, *manus,* et τεινω, *tendo.*
Χελιδων, ονος, ἡ, *hirundo.*
χερυδριον, ου, το, dimin. à χειρ, ἡ, *manus.*
Χεω, *fundo,* f. χεσω, χευσω, et χευσω, a. 1. εχευα, et εχεα, perf. κεχυκα, perf. pass. κεχυμαι.
χηρα, ας, ἡ, *vidua.*
Χηρος, χηρα, χηρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re.*
Χθες, adv. *heri.*
Χθων, χθονος, ἡ, *terra.*
Χιλιοι, αι, α, *mille.*
χιονεος, ου, ὁ, ἡ, *niveus.* Th. χιων, ονος, ἡ, *nix.*
Χιτων, ωνος, ἡ, *tunica.*
χλωρος, α, ον, *viridis, herbidus,* et *qui res virides facit, mollis.* Th. χλοα, *viride gramen.*
χολαω, *indignor, irascor,* cum dat. f. ασω, p. κεχολακα. Th. χολη.
Χολη, ης, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea.*
Χορδη, ης, ἡ, *chorda, fides.*
χορεια, ας, ἡ, *chorea.* Th. χορος, *chorus.*
χορευτης, ου, ὁ, *saltator.* Th. χορος, *chorus.*
χορευω, *salto; saltando celebro.* Th. χορος, *chorus.*
Χορος, ου, ὁ, *chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium.*
Χορτος, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba.*
Χραομαι, ωμαι, *utor,* cum dat. εχραομην, ωμην, αου, ω, αετο, ατο, et in 3. pl. εχραοντο, ωντο, f. χρησομαι, perf. pass. κεχρημαι, *usus sum.* Th. χραω, *do utendum.*
Χρεια, ας, ἡ, *usus, utilitas.*
Χρεμετιζω, *hinnio,* f. ισω, p. ικα.
χρη, *oportet,* impersonale, imperf. εχρην, et χρην, f. χρησει, *oportebit;* præs. inf. χρηναι, pro quo subinde χρην. Th. χρεια, ας, ἡ, *indigentia.*
Χρημα, ατος, το, *res,* in pl. τα χρηματα, *pecuniæ, opes,* à χραομαι, *utor.*
χρησθαι, pro χρασθαι, præs. inf. verbi χραομαι, *utor.*

χρησιμος, ϐ, ὁ, ἡ, *utilis:* à χραομαι, *utor.*
χρησμοσυνη, ἡ, *inopia:* à χρηζω, *indigeo.*
χρηστος, η, ον, *utilis, bonus, benignus.* Th. χραω, *commodo.*
Χροα, ας, ἡ, *color.*
χροια, ας, ἡ, inserto ι, pro χροα, ας, ἡ, *color.*
Χρονος, ϐ, ὁ, *tempus, annus, diuturnitas.*
χρυσαντας, ϐ, ἡ, *Chrysantas,* nom. propr.
χρυσειος. idem quod χρυσεος, ους. *aureus.*
χρυσεος, ϐς, ὁ, *aureus,* in f. g. χρυσεη, η, et in n. g. εον, ϐν. Th. χρυσος, *aurum.*
χρυσοκερως, ω, more Att. Vide ad p. 66. n. 8. vel ωτος, *aurea,* vel *deaurata habens cornua:* ex χρυσος, et κερας, *cornu.*
χρυσιον, ϐ, το, *aurum,* Dim. à
Χρυσος, ϐ, ὁ, *aurum.*
χρως, ωτος, ὁ, *corpus, cutis:* idem quod χρους, χροος, χροϊ. Th. χροα, *color.*
χυτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χυτρος, idem.
χ' ὡ, pro και ὁ.
χωρα, ας, ἡ, *regio, locus, sedes.* Th. χωρος, *locus.*
χωριον, ϐ, το, *locus, locus munitus;* item *ager, prædium, villa.* Th. χωρος, *locus, ager.*
Χωρις, *seorsum, separatim, absque, sine.*

Ψ.

Ψαυω, *tango, contrecto, pervenio ad,* f. σω, p. εψαυκα, 1. a. pass. εψαυσθην. Th. ψαω, *tango leniter,* &c.
ψεγω, *reprehendo, vitupero,* ψεξω, p. εψεχα, perf. pass. εψεγμαι.
ψεκαζω, *guttas demitto, stillo, rigo,* f. σω· à ψεκας, αδος, ἡ, *gutta;* quod à ψεω, *comminuo.*
ψευδης, εος, ὁ, ἡ, *mendax, falsus.* Th. ψευδω.
ψευδοδοξια, ας, ἡ, *falsa opinio, falsa gloria:* ex ψευδης, et δοξα.
ψευδοπαιδεια, ας, ἡ, *falsa disciplina.*
ψευδος, εος, το, *mendacium.* Th. ψευδω, *fallo.*
Ψευδω, *decipio, fallo,* f. ψευσω, p εψευκα, præs. m. ψευδομαι, *mentior.*
ψηχω, *rado, frico.* Th. ψαω, idem.
Ψιλος, ϐ, *tenuis, nudus, glaber.*
Ψοφος, ϐ, ὁ, *strepitus, sonus.*
ψυχαγωγεω, -ω, f. ησω, *animam duco,* seu *educo, animum allicio,* seu *oblecto;* et
ψυχαγωγος, ϐ, *animarum deductor:* ex ψυχη, *anima,* et αγωγος, *dux.* Th. αγω, *duco.*
Ψυχη, ης, ἡ, *anima, vita, spiritus,* ψυχεων, in gen. pl. Ion. pro ψυχων.
ψυχος, εος, ϐς, το, *frigus:* à ψυχω, *refrigero.*
Ψυχω, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro,* f. ξω, p. εψυχα.

Ω.

Ω, adv. *vocantis.* et *exclamantis.*
ὡδε, adv. *sic, hoc, modo:* et pro τῳδε, *hic,* et *huc:* ab ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc. hoc.*
ωδη, ης, ἡ, *ode, cantus, carmen:* à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*
ωδιν, sive ωδις, ινος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. οδυνη, ης, ἡ, *dolor.*
Ωμος, ϐ, ὁ, *humerus:* Sed
Ωμος, ϐ, *crudus, immitis, sævus.*
ωνεκα, Dor. adv. pro οὑνεκα.
Ωνεομαι, ϐμαι, *emo, mereor,* (q. ab

ονεω, *juvo*,) f. ωνησομαι, p. pass. ωνημαι, a. 1. m. ωνησαμην, ω, ατο.

Ωον, ου, το, *ovum*.

Ὡρα, ας, ἡ, *tempus*; item *hora*; *pulchritudo*, *venustas*.

Ωρα, ας, ἡ, *cura*.

ὡρη, ης, Ion. pro ὡρα, ας, ἡ, *hora*, *tempus*.

ὡριος. ου, *tempestivus*: Angl. *periodical*: *certo tempore factus*. Th. ὡρα, *tempus*.

ωρος, εος, το, Dor. pro ορος, εος, το, *mons*.

Ως, *ut sicut*, *postquam*; qu. ab ὁς.

ὡσανει, adv. *quasi*; pro ὡσει. Th. ὡς.

ὡσαυτως, *eodem modo*, adv. ab ὡς, *sicut*, et αυτος, *ipse*.

ὡσπερ, *sicut*, adv. ex ὡς, et περ.

ὡστε, et ὡστ', *adeo ut*: ab ὡς, et τε.

ωτα, *aures*, nom. et accus. pl. ab ους, ωτος, το, *auris*.

Ωφελεω, ω, *juvo*, *prosum*, f. ωφελησω. p. ωφεληκα, præs. pass. ωφελεομαι -ουμαι, *juvor*, *prodest mihi*.

ωφελιμος, ου, ὁ και ἡ, *utilis*: ab ωφελεω.

Ωχρος, ου, *pallidus*.

Ad pag. Lexici LIII. addendum, Ξυνος, η, ον, *communis*.

APPENDIX.

Tertiæ hujus operis Partis voces, quæ in Lexico præcedenti non reperiuntur, hic subjungimus.

A.

Ἀβραμ et Ἀβρααμ, *Abram*, nomen viri indecl.
Αγγαι, nomen loci indecl.
αγγελικος, η, ον, *angelicus*.
αδηλος, ον, ὁ και ἡ, *non manifestus, incertus*.
αενναος, ον, ὁ και ἡ, *perennis, perpetuus*.
Αζηκα Εφερμεν, nomen loci apud lxx.
αθεμιτος, ον, ὁ και ἡ, *nefandus, illicitus*.
αθωος, ον, ὁ και ἡ, *mulctam non passus, impunis*.
αιδεομαι, ουμαι, fut. εσομαι et ησομαι, *veneror, timeo*.
αικιζω, fut ισω, *virgis cædo, crucio*.
αιχμαλωτευω, fut. ευσω, *captivum duco*.
Αιων, ωνος, ὁ, *ævum, sæculum, mundus*.
Ακκαρων, urbs Philistæorum.
Ακουω, fut. ουσω, etiam *intelligo*.
ακρωτηριαζω, fut. ασω, *extremitates corporis amputo*.
αλαλαζω, fut. ξω, *clamo alala, tollo clamorem lætum*.
αλαστωρ, ορος, ὁ, *scelestus, crudelis*.
αλγηδων, ονος, ὁ, *dolor, cruciatus*.
αλλοφυλος, ον, ὁ και ἡ, *alienigena*, et præsertim *Philistæus*.
αλυσιδωτος, ον, ὁ, *ex hamis consertus*.
ἁμαρτια, ας, η, *peccatum*.
ἁμαρτωλος, ον, ὁ και ἡ, *peccator*, vel *peccatrix*.
αμνος, ου, ὁ, *agnus*.
αναβιωσις, εως, ἡ, *reditus ad vitam, resurrectio*.
αναβλεπω, *oculos attollo, conspicio*.
αναβοαω, ω, fut. ησω, *exclamo*.
αναμεσον, adv. *inter*. Sæpe ex Hebraismo repetitur.
ανατολη, ης, ἡ, *ortus, oriens*. In plurali, idem.
ανειμι, *redeo*.
ανηκω, *convenio*; ανηκει, *competit*.
ανθρωπος, ου, ὁ, Hæc vox interdum accipitur *distributive*, ut idem sit, ac *unusquisque*, ἑκαστος.
ανιστημι, *surgere facio*, a. 2. ανεστην, *surrexi*.
ανοσιος, ον, ὁ και ἡ, *impius*.
ανταποδιδωμι, *rependo*.
ανταποδομα, ατος, το, *retributio*.
αντιμαρτυρεω, ω, fut. ησω, *contrarium testor*.
απαιρω, fut. αρω, *tollo, discedo*.
απανταω, ω, fut. ησω, apud lxx. *interficio, percutio*.
απεριτμητος, ον, ὁ και ἡ, *non circumcisus*.
αποκλειω, *includo*, apud lxx. *trado*.
αποφαινω, *ostendo, exhibeo*.
Αρχη, ης, ἡ, *initium, principium*.—την αρχην, scilicet κατα, *ab initio, olim*,—ὡς εν αρχῃ της ευφροσυνης μου, *ceu pro summa mea lætitia*.

Ασκαλων, ωνος, ἡ, urbs Philistæorum.

ασφαλτος, ου, ἡ, *bitumen*, quo suis in terris erumpente Babylonii, calcis loco, in condendis muris usi sunt. Bitumen autem ad ædificiorum exstructionem valde idoneum esse, veterum testimonia probant.

ατμις, ιδος, ἡ, *vapor*, *fumus*.

αυλων, ωνος, ὁ, *vallis*.

αυτουργια ας, ἡ, *usus ipse rerum agendarum*.

B.

Βαιθηλ, nomen loci indecl. vi etymi significat. *domus Dei*.

Βακτηρια, ας, ἡ, *baculus*, *scipio*.

βασανιζω, *crucio*.

Βασανος, ου, ἡ, *cruciatus*.

βασιλεια, ας, ἡ, *regnum* —*βασιλειαι*, titulus quorundam librorum Veteris Testamenti.

βασταζω, *porto*.

Γ.

Γεθ, urbs Philistæorum.

γενεσις, εως, ἡ, *ortus*, *origo*; *creatio*; *generatio*, *nativitas*; titulus libri primi Mosis.

γη, γης, ἡ, *terra*, *regio*, per metonymiam *incolæ orbis terrarum*.

γλωσσοτομεω, ω, fut. ησω, *linguam amputo*.

Γολιαθ, ὁ, nomen gigantis Gittæi, indecl.

Γομοῤῥα, ων, τα, *Gomorrha*.

Δ.

Δαυιδ, seu Δαβιδ, nomen pastoris, qui postea rex Israel fuit.

δερμα, ατος, το, *pellis*, *cutis*.

δευτε, adv. excitandi, *agite*, *venite*,

δηλατορευω, *defero*, *accuso*.

δημιος, ου, ὁ, *lictor*, *carnifex*.

δηναριον, ου, το, *denarius*.

διαδιδωμι, *spargo*, *dissemino*.

διαδυνω, *permeo*, *perlabor*.

διαρυθμιζω, fut. ισω, *coapto*.

διασαφεω, ω, *explico*, *doceo*.

διασπειρω, fut. ερω, *dispergo*, *dissipo*.

διατιμησις, εως, ἡ, *æstimatio*.

διατρεφω, *alo*, *nutrio*.

διαφευγω, *effugio*, *evito*.

διαχωριζω, fut. ισω, *separo*, *disjungo*; *διαχωριζομαι*, *disjungor*, *discedo*.

διεγειρω, *excito*.

διοπερ, *quapropter*.

δικαιως, *juste*, *merito*.

Δομετιανος, ου, ὁ, *Domitianus*, unus Imperatorum Romanorum.

E.

ἑαυτου ης, ου. Solet hoc pronomen reciprocum ad omnes adhiberi personas, et non tertiæ tantum.

ἑβδομηκοντα, οἱ, αἱ, τα, *septuaginta*. —Septuaginta Interpretum sub nomine vulgatur Hebraicarum Scripturarum versio Græca, quæ Alexandriæ, Ptolemæis regnantibus, facta est. Critici autem hodierni optimæ notæ hujus versionis titulum vetustum rejecerunt; et ei Alexandrinæ versionis nomen indiderunt.

Ἑβραιος, ου, ὁ, *Hebræus*.

εδαφιζω, fut. ισω, *allido*.

Εδωμ, nomen viri et populi.

Εις, præp. *pro*, *vice*.—*εις λιθον instead of stone*.

εκθυμος, ου, ὁ και ἡ, *alacer*, *fortis*, *accensus irâ*.

εκκενοω, ω, fut. ωσω, *vacuum reddo.*
εκκλινω, *flecto.*
εκλειπω, fut. ψω, *derelinquo, desero; omitto, prætermitto; deficio, desum.*—και νυν ουκ εκλειψει απ' αυτων παντα, όσα αν επιθωνται ποιειν, *et nunc non ab iis deficiet omne quod statuerint facere,* i. e. nec desistent a consiliis suis, donec ea opere compleant.
εκπλησσω, fut. ξω, *percello, stupefacio.*
εκπληξις, εως, ἡ, *consternatio.*
εκπορευομαι, *exeo.*
εκπυροω, ω, *incendo, excandefacio.*
εκσπαω, *extraho, evello.*
εκτρεφω, *enutrio.*
εμπαιγμος, ου, ὁ, *ludibrium.*
εμπαιζω, fut. ξω, vel σω, *illudo:*
εμπιστευω, fut. ευσω, *concredo, fidei committo.*
εμπνοος, *contr.* εμπνους, ου, ὁ και ἡ, *spirans, vivus.*
εν, præp. apud lxx. *cum.*
εναντιον, adv. *coram, in conspectu.*
εναποτυποω, ω, *imprimendo exprimo.*
εννακισχιλιοι, αι, α, *novem millia.*
εννεα, *novem.*
ἑξακοσιος, αι, α, *sexcenti.*
εξατιμαζω, *despicio, sperno.*
εξιστημι, *percello, stupefacio,* a. 2. εξεστην, *stupefactus sum.*
εξεναντιας, adv. *ex adverso, e regione.*
ἑξης, adv. *deinceps, ordine.*
εξομολογεω, ω, *confiteor.*
εξουσια, ας, ἡ, *licentia, potestas.*
επαγω, *adduco.*
επειδω, *inspicio,* a. 2. επειδον.
επερωταω, ω, fut. ησω, *interrogo.*
επιγειος, ου, ὁ και ἡ, *terrestris.*
επιδεχομαι, *excipio, suscipio.*
επιπληξις, εως, ἡ, *reprehensio, castigatio.*
επιτηδευμα, ατος, το, *vitæ institutum, genus vitæ.*
επιτιθημι, *impono, manum impono, inchoo.*
εποπτης, ου, ὁ, *inspector, spectator.*
επεργιζομαι, *irascor.*
επουρανιος, ου, ὁ και ἡ, *cœlestis.*
ἑπτα, *septem.*
εργασια, ας, ἡ, *opus, opera.*
ετασμος, ου, ὁ, *inquisitio, tormenta.*
ευθαρσως, adv. *cum fiduciá.*
ευρετης, ου, ὁ, *inventor.*
ευψυχως, *æquo animo, fortiter.*
εφαπτομαι, *attingo.*
εφοραω, ω, *intueor, observo.*
εχομενως, adv. *deinceps, statim.*

Z.

Ζογορα, nomen loci.
Ζωννυμι, *cingo.*

H.

Ἡγησιππος, ου, ὁ, *Hegesippus,* quidam Judæus, qui an. Dom. 157 Christianorum castra secutus est, et anno 181 Romæ obiit. Historiam Ecclesiasticam composuit, ex quâ excerptum breve hoc libro excudimus.
Ἡρωδης, ου, ὁ, *Herodes,* rex Judæorum.

I.

ιδου, adv. *en, ecce.*
Ἱερουσαλημ, ἡ, indecl. metropolis Judæorum.
Ἰησους, ου, ὁ, *Jesus,* Filius Dei, Servator noster.
ἱλεως, ω, ὁ και ἡ, *propitius.*
Ἰορδανης, ου, ὁ, fluvius Palæstinæ.

Ιουδας, α, ὁ, filius Israelis, et tribus ex eo orta. Etiam nomen Apostoli Jesu Christi.
Ιουδαια, ας, ὁ, *Judæa.*
ιουοκατος, ου, ὁ, *evocatus.*
Ισαακ, *Isaac,* nomen viri. indecl.
Ισραηλ, nomen viri, etiam populi, indecl.
Ιτεα, ας, ἡ, *salix.*

K.

καδιον, ου, το, *pera.*
Και, conj. *et etiam.* Apud lxx. habet multas alias significationes
Καισαρ. αρος. ὁ, cognomen Imperatorum Romanorum.
καρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum.*
καταγινωσκω, *condemno.*
καταλεγω. *dico.*
καταλλασσω, fut. ξω, *reconcilio.*
καταπατεω, *conculco, proculco.*
καταπαυω, *cessare facio, cesso.*
κατοικεω, ω, fut. ησω, *inhabito, inculo.*
κνημις. ιδος, ἡ, *ocrea.*
κοιλας αδος, ἡ, *vallis.*
κοιλια ας. ἡ, *uterus.*
κολλαω, ω, fut. ησω, *adjungo ;* κολλαομαι, *adhæresco.*
Κοντος. ου, ὁ, *contus, sudes ;*—κοντος δορατος, *the shaft of a spear.*
κοσμικος, η. ον, *mundanus.*
Κοσμος, ου. ὁ, *mundus.*
κοπιαω, ω, fut ησω, *moleste fero, fatigor.*
Κριος, ου. ὁ, *aries.*
κρισις, εως, ἡ, *judicium, condemnatio.*
κτηνος, εος, το, *jumentum, pecus, bos.*
κτησις, εως, ἡ, *possessio, opes.*
κτιστης, ου. ὁ, *creator.*
κυριος, ου, ὁ, Apud Scriptores Hebræo-Græcos Κυριος dicitur Deus Optimus Maximus.
Κωλον, ου, το, *membrum.*

Λ.

Λαρυγξ, γος, ὁ, *guttur,*
Λειος, α, ον, *lævis.*
λυτροω ω, fut ωσω, *redimo.*
Λωτ, ὁ, nomen viri indecl.

M.

μακαριστος, η, ον, *qui beatus habetur.*
Μακκαβαιοι, ων, οἱ, familia Judaica, quæ in centuriâ secundâ ante Christum natum floruit. Libri, ex eâ cognominati, in Hebraico sermone non reperiuntur, et a Protestantibus et omnibus Reformatis ex canone sacro exclusi sunt.
Μανδυας, ου, ὁ, genus vestimenti militaris.
Μαρτυρ. υρος, ὁ και ἡ, *testis.*
μαρτυρριον, ου, το, *testimonium.*
μεσον, ου, το, *medium ;* ανα μεσον, vide αναμεσον.
μεσακλον, ου, το, *liciatorium,* Angl. *a weaver's bema.*
μεγαλειος, α, ον, *magnificus.*
μειρακιον, ου, το, *adolescens.*
Μελιτων, ωνος, ὁ, *Melito,* episcopus Sardium, qui floruit circa annum Domini 170.
Μελλω, fut. ησω, *futurus sum.*
μεταλλασσω, *muto, migro, morior.*
μετατιθημι, *transfero ;* in med. *descisco.*
μονομαχεω, ω, fut. ησω, *singulari certamine pugno.*
μυκτηρισμος, ου, ὁ, *irrisio.*
μυστηριον, ου, το, *mysterium, res inexplicabilis et inaudita.*

N,

νεοτης, ητος, ἡ, *adolescentia.*
νηπιος, α, ον, *infans, parvulus.*

Ξ.

Ξιφος, εος, το, *gladius.*

O.

ὁμολογεω, ω, fut. ησω, *confiteor, laudo.*
ονειδος, εος, το, *probrum.*
οπηνικα, adv. *quum, quando.*
ὁυ, adv. *ubi.*

Π.

παιδαριον, ου, το, *puerulus.*
παντελως, adv. *omnino.*
παντοκρατωρ, ορος, ὁ, *omnipotens.*
παραβαινω, *transgredior.*
Παραδεισος, ου, ὁ, *hortus.*
παρακαλεομαι, *misereor.*
παρακλησις, εως, ἡ, *exhortatio.*
παραταξις, εως, ἡ, *acies instructa.*
παρεμβαλλω, fut. βαλω, *immitto. castra metor.*
παρεμβολη, ης, ἡ, *immissio, castra, phalanx, acies.*
παρουσια, ας, ἡ, *adventus.*
πατριος, ου, ὁ και ἡ, *patrius.*
πεδαω, ω, fut. ησω, *illigo.*
περιειμι, fut. εσομαι, *supersum.*
περικεφαλαια, ας, ἡ, *galea.*
περισκυθιζω, *Scythico more crines cum cute a capite reseco.*
περισυρω. *divello.*
περιχωρος, ου, ὁ και ἡ, *circumjacens, finitimus; territorium.*
πετεινος, η, ον, *volucer.*
Πηλος, ου, ὁ. *lutum, cœnum, limus; argilla, creta.*
πικρως, adv. *amare.*
πλινθευω, f. ευσω, *lateres fingo.*
πλινθος, ου, ἡ, *later, tegula.*
πλουτιζω, fut. ισω, *dito.*
πνοη, ης, ἡ, *spiritus.*
ποιμαινω, *pasco.*
ποιμενικος, η, ον, *pastoritius.*
ποιμνιον, ου, το, *grex ovium.*
πολεμιστης, ου, ὁ, *bellator.*
πονος, ου, ὁ, *labor, ærumna.*
προαναταττομαι, *propono.* Apud lxx. *præfero.*
προηγορος, ου, ὁ, *qui primus causam dicit, patronus.*
προσδοκαω, ω, fut. ησω, *exspecto, spero.*
προσερχομαι, *adeo, accedo.*
προσκαλεω, ω, *accerso.*
προσκυνεω, *inclino me.*
προστιμον, ου, το, *supplicium.*
προτερον, adv.—pag. 131. το προτερον, *at the first*, i. e. priusquam in Ægrptum demigraret.
πτοεω, ω, *terrefacio.*
πυρα, ας, ἡ, *pyra, rogus.*
Πυργος, ου, ὁ, *turris.*
πυῤῥακης, ου, ὁ, *rufus.*

P.

ῥομφαια, ας, ἡ, *gladius.*

Σ.

σαβαώθ, Vox Hebraica significans *exercitus*, Angl. *hosts.*
Σαβεκ, apud lxx. nomen fruticis.
Σαουλ, ὁ, *Saul*, rex Hebræorum.
Σενααρ, το, indecl. Nomen regionis in Babylonia.
σημερον, adv. *hodie.*
σικλος, ου, ὁ, *siclus, didrachmum.*
Σιων, indecl. mons, in quo Hierosolyma collocata est; hinc, metaphorice pro civitate judaicâ adhibetur.

σκηνοω, ω, fut. ωσω, *tentorium figo.*
σκηνωμα, ατος, το, *tentorium.*
σκληρια, ας, ἡ, *durities.*
Σοδομα, ων, τα, *Sodoma.*
Σοκχωθ, nomen loci indecl.
Σπιθαμη, ης, ἡ, *spithama.*
σταθμος, ου, ὁ, *pondus.*
σταυροω, ω, cruci *adfigo.*
στοιχειωσις, εως, ἡ, *primorum elementorum traditio, formatio.*
συγχεω, fut. ευσω, *confundo, perturbo*, a. 1. συνεχεα.
συγχυσις, εως, ἡ, *confusio, conturbatio.* Græcus interpres hâc voce æquipollente usus est pro Hebraico *Babele*, seu *Babylone*, ut nominis ratio clarius appareret.
συλλογη, ης, ἡ, *collectio, pera.*
συμβουλος, ου, ὁ και ἡ, *suasor.*
συμπας, *omnis.*
συμπιπτω, concido, *deficio.*
συμποδιζω, *vincio.*
συμπορευομαι, fut. ευσομαι, *proficiscor cum.*
συναντησις, εως, ἡ, occursus.
συνεχης, ὁ και ἡ, εος, *continuus.*
συντελεια, ας, ἡ, *finis.*
σφαγη, ης, ἡ, *mactatio, cædes.*
σφαττω, ξω, *immolo, occido.*
σφενδοναω, ω, fut. ησω, *fundâ torqueo.*
Σφενδονη, ης, ἡ, *funda.*
σωτηρια, ας, ἡ, *salus.*

Τ.

Τεσσαρες, ὁι και ἁι; τεσσαρα, τα, *quatuor.*
τηγανιζω, f. ισω, *sartagine coquo. frigo.*
τηγανον, ου, το, *sartago.*
Τραϊανος, ού, ὁ, *Trajanus*, unus Romanorum Imperatorum.
τριακοντα, *triginta.*
τροφοφορεω, ω, fut. *educo.*
τυλος, ου, ὁ, *callus.*
τυπος, ου. ὁ, *typus.*

Υ.

ὑειος, α, ον, *porcinus, suillus.*
ὑιος, ου ὁ, filius. Ὑιοι των ανθρωπων, *homines*, id quod ανθρωποι, quemadmodum apud Homerum passim ὑιες Αχαιων Achivi dicuntur.
ὑιωνος, ου, ὁ, *nepos.*
ὑπακουω, fut. ουσω, *obedio.*
ὑπεραγοντως. adv. *supra modum.*
ὑπεροραω, ω, *contemno, posthabeo.*
ὑφαινω, *texo.*
ὑφοραω, ω, *suspicor.*

Φ.

Φασκω, *dico.*
Φερεσαιος, ου, ὁ, *Pheresæus.*
φθαρτος, ου, *mortalis.*
φορος, ου. ὁ, *tributum.*
φρυαττομαι, *glorior.*
φυτον, ου, το, *planta.*

Χ.

Χαναων, indecl. nomen viri, etiam terræ.
Χαναναιος, ου, ὁ, *Cananæus, incola Canaan.*
Χειλος, εος, το, *labium, labrum; sermo, dialectus; ii, qui unâ eâdemque linguâ utuntur, populus, natio.*
χειμαρρος, ου, ὁ, *torrens.*
χιλιας, αδος, ἡ, *numerus mille continens, mille.*
χλευαζω, *derideo.*
χρεια, ας, ἡ, *res, negotium.*
Χριστος, ου, ὁ, *Christus*, Servator noster.
Χωρεω, ω, fut. ησω, *eo, vado; capio, contineo.*

INDEX RERUM.

[Ex editione Lipsiensi, 1797.]

12

N.

O.

P.

R.

S.

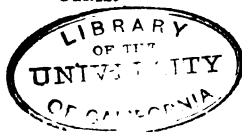
T.

V.

X.

Z.

FINIS.

U. C. BERKELEY LIBRARIES
C046002862